ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

*மாறன்பணித்ததமிழ்மறைக்குஆறங்கங்கூறவவதரித்த

திருமங்கையாழ்வார்

அருளிச்செய்த

பெரியதிருமொழி,

[முதல், இரண்டு, மூன்று பத்துக்கள்]

மூலமும்;

நஞ்சீயர்படி வ்யாக்யாநமும்;

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநமும்;

பூர்வாசார்யர்கள் சேர்த்தருளின

அரும்பதவிளக்கமும்;

வ்யாக்யாநங்களைத் தழுவின

பதவுரையும்;

முதல்ஸம்புடம் - பிரதி ௯00.

சித்திரகூடம் - கந்தாடை -

திருவேங்கடாசார்யரோடு

அரசாணிபாலை-கந்தாடை-

கிருஷ்ணமாசார்யர்,

அநேகபாகவதநியமநாநுஸாரமாகப்

பரிசோதித்து,

திருவல்லிக்கேணி:

ஸ்ரீஸரஸ்வதீஹண்டாரமுத்ராக்ஷரசாலையில்

பதிப்பித்தனர்.

1881.

ரிஜிஸ்டர்ட் காபிரைட்.

http://acharya.org

விளம்பரம்.

இந்த க்ரந்தம் வேண்டுமவர்கள், திருவல்லிக்கேணி பேயாழ்வார்ஸந்நிதி வீதியில், (மட்ராஸ் போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜநரல்ஸ் ஆபீஸ் க்ளார்க்) அரசாணிபாலை-கந்தாடை-கிருஷ்ணமாசார்யரிடத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

திருவல்லிக்கேணி ஸ்தலமாஹாத்ம்யம் - விலை - ௩ - அணா.

நித்யாநுஸந்தாநம் - ௬ - அணா.

இந்த திவ்யப்ரபந்தத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் க்ரந்தஎழுத்துக்களை எல்லாரும் எளிதில் அறிந்துகொள்ளும்படி, அந்த எழுத்துக்கள்போல உச்சரிக்கப்படுகிற தெலுங்கெழுத்துக்களை அவ்வவற்றின் கீழ் அச்சிட்டுக் காட்டுகிறோம்:—

[illegible]

ఋ ౠ ఖ [illegible] ఘ ఛ ఝ ఠ డ ఢ థ ధ ఫ బ భ శ

வெ வொ வி வீ வு வூ வ் ஜு ஜி ஜீ ஜு ஜி ஜீ

ష షా షి షీ షు షూ ష్ [illegible]

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

விஷயஸூசிகை.

பக்கம்.	திருமொழி.	திவ்யதேசம்.	எம்பெருமான்.
	முதற்பத்து.		
கஉ	க - வாடினேன் வாடி		நாராயணா என்னும்திருநாமவைபவம்.
சஅ	உ - வாலிமாவலத்து	திருப்பிரிதி	பரமபுருஷன்.
எகூ	ங - முற்றமூத்து	ஸ்ரீபதரி	பதரீநாராயணன்.
அங.	ச - ஏனமுனாகி	ஸ்ரீபதரிகாச்ரமம்	
க0ரு	ரு - கலையும் கரியும்	ஸ்ரீசாளக்கிராமம்	ஸ்ரீமூர்த்திப்பெருமாள்.
ககசா	சா - வாணிலாமுறுவல்	திருநைமிசாரண்யம்	தேவராஜன்.
கஙசா	எ - அங்கண்ஞாலமஞ்ச	சிங்கவேழ்குன்றம் (அஹோபிலம்)	நரஸிம்ஹர்.
கசாகூ	அ - கொங்கலர்ந்த	திருவேங்கடம் திருமலை	திருவேங்கடமுடையான், வேங்கடத்துறைவார்.
கசாஉ	கூ - தாயேதந்தை		
கஎகூ	ய0 - கண்ணார்கடல்சூழ்		
	இரண்டாம்பத்து.		
உஙகூ	க - வானவர்தங்கள்		
உருரு	உ - காசையாடை	திருவெவ்வுள்	வீரராகவப்பெருமாள்.
உஎ0	ங - விற்பெருவிழவும்	திருவல்லிக்கேணி	பார்த்தசாரதி, மன்னாதன், தெள்ளியசிங்கர், சக்ரவர்த்தித் திருமகன், தேவப்பெருமாள்.
உஅஎ	ச - அன்றாயர்	திருநீர்மலை	நீலமுகில்வண்ணன், ரங்கநாதன், நீர்வண்ணன், நரஸிம்ஹர், உலகளந்தபெருமாள்.
ங0ங	ரு - பாராயது	திருக்கடன்மல்லை	தலசயநத்துறைவார், ஞானப்பிரான்.
ஙஉசா	சா - நண்ணாத		
ஙருஎ	எ - திவளும்வெண்மதி	திருவிடவெந்தை	நித்தியகல்யாணர்.
ஙஅரு	அ - திரிபுரம்	திருவட்டபுயகரம்	அஷ்டபுஜர்.
ச0ச	கூ - சொல்லுவன்சொல்	பரமேசுரவிண்ணகரம்	பரமபதநாதன்.
சகஎ	ய0 - மஞ்சாடுவரை	திருக்கோவலூர்	திருவிக்கிரமன், ஆயனார்.
	மூன்றாம்பத்து.		
சஙரு	க - இருந்தண்	திருவயிந்திரபுரம்	தெய்வநாயகன்.
சருச	உ - ஊனவாட	திருச்சித்திரகூடம்	கோவிந்தராஜன்.
சசாசா	ங - வாடமருதிடை		
சஎசா	ச - ஒருகுறளாய்	சீராமவிண்ணகரம்	தாடாளன், திருவிக்கிரமமூர்த்தி.
சகூஉ	ரு - வந்துனதடியேன்	திருவாலி	வயலாலிமணவாளன்.
ருஅ	சா - தூவிரிய		
ருஙக	எ - கள்வன்கொல்		
ருருஅ	அ - நந்தாவிளக்கே	திருநாங்கூரில் திருமணிமாடக்கோயில்	நந்தாவிளக்குப்பெருமாள், நரநாராயணர்.
ருஎஎ	கூ - சலங்கொண்ட	ஷை வைகுந்தவிண்ணகரம்	வைகுந்தநாதன், தாமரைக்கண்ணுடையபிரான்.
ருகூங	ய0 - திருமடந்தை	ஷை அரிமேயவிண்ணகரம்	குடமாடு கூத்தன்.

http://acharya.org

ஸங்கேதஸங்க்ரஹம்.

(௧) ஒவ்வொருபக்கத்திலும் சிலவரிகளின் கடைசியில், [௫, [௧௦, [௧௫, [௨௦, [௨௫, [௩௦, [௩௫ என்று அச்சிட்டிருக்கும் கணக்குகள், வரிகளின் கணக்கென்றறிக.

(௨) (.) இது, ஸம்பூர்ணமாக வாக்யம் முடியுமிடத்திலிருக்கும்.

(௩) (;) இது, அஸம்பூர்ணார்த்த வாக்யாந்தத்திலும், அதிதூராந்வயிபதாந்தத்திலுமிருக்கும்.

(௪) (,) இது, வாக்யமத்யத்தில் நிறுத்துமிடத்திலும், ஸமுச்சயத்திலும், கிஞ்சித்தூராந்வயிபதாந்தத்திலும், நடுவில் நிறுத்தவொண்ணாத வாக்யங்களின் முடிவிலுமிருக்கும்; ஆனால், மேல்வாக்யத்தின் நடுவேயிதுவரில், நடுவே நிறுத்தவொண்ணாத வாக்யங்களின் முடிவிலும் (;) என்ற குறிப்பேயிருக்கும்.

(௫) (-) இது, விவரண விவரணீ மத்யத்திலும், அத்யந்தக்ரஹண மத்யத்திலும், அந்வயம் காட்டுமிடத்தில் அந்வயிக்கும்பாபதத்தின் முடிவிலுமிருக்கும்.

(௬) அநுவாதங்களின் ஆதியில் (") என்றும், (") என்றுமிருக்கும்.

(௭) அநுவாதாந்தர்க்கத அநுவாதத்தின் முதலிலே (') என்றும், முடிவில் (') என்றுமிருக்கும்.

(௮) (!) இது, சாகுஸ்வரமுண்டாகுமிடத்திலிருக்கும்.

(௯) (?) இது, ப்ரச்நமிருக்குமிடத்தில் நிற்கும்.

(௧௦) ( ) இதின்நடுவே மூலப்ரதீகதாரணம் ப்ராயிசமாயிருக்கும்; ஓரோவிடத்தில் மூலப்ரதீகதாரணத்தின் முடிவில் (-) என்று மாத்ரமேயிருக்கும்.

(௧௧) [ ] இதின் நடுவே ப்ராஸங்கிக வ்யாக்யேய ப்ரதீகதாரணமிருக்கும்.

(௧௨) (*) இது, நேராக ப்ரமாணத்தையெடுக்காதே ஸ்வவாக்யமே ப்ரமாணத்துக்கு ஜ்ஞாபகமாயிருக்குமிடத்தில், அவ்வாக்யாதியிலேயிருக்கும்.

☞ நஞ்சீயர்படி வ்யாக்யாநம் முதலில் அகப்படாமற்போனமையால், முதற்பத்து முழுதும், பதவுரை, பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யாநம், அரும்பதவிளக்கம், இவற்றுடன் முதலில் அச்சிட்டு, பின்பு, நஞ்சீயர்படிவ்யாக்யாநம் முதற்பத்துமுழுதும் ஒரேயிடத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

http://acharya.org

http://acharya.org

தேதி..................

ஸ்ரீ

திருமங்கையாழ்வார்ப்ரபாவம்.

"[illegible] - [illegible] [illegible]" "[illegible]" (కలయామి కలిధ్వంసం కవిం లోకదివాకరం - యస్య గోభిః ప్రకాశాభి రావిద్యం నిహతం తమః - "పరకాలమహం వందే హరిపాదగుహాశయం - ఉన్నత ప్రతి [illegible] - పరకాల [illegible]) "[illegible]" ([illegible] - పురుషోత్తమ [illegible]) என்று திவ்யஸூரிசரிதையிலே சொல்லியிருக்கிறது.

"[illegible]" ([illegible] [illegible])

திருமங்கையாழ்வார் ; திருவாலிதிருநகரியிலே திருக்குறையலூரிலே, நளவருஷம் கார்த்திகைமாஸம் க்ருத்திகாநக்ஷத்ரத்திலே, ஸ்ரீசார்ங்காம்சராய் அவதரித்தருளினார். ம்லேச்சவம்சத்தில் அவதரிக்கையாலே, அவர்களும் இவர்க்கு நீலனென்று திருநாமம் சாத்தினார்கள். "தெரியேன்பாலகனாய்" என்கிறபடியே – பால்யாவஸ்தாந்தரம் ப்ராப்தியானவராய் * மாரனார்வரிவெஞ்சிலைக்காட்செய்து, * கெளிவைமாருருவமேமருவி, மிகவும் விஷயப்ராவணராய், ஸ்வகரத்ருத மஸ்த்ரப்ரகாண்டராய், சோளபூபதியை ஸேவித்து யுத்தபராக்ரமத்தாய் ப்ரவீரராயிருக்கிற இவர்க்கு, ஸஹாயபூதராக, நீர்மேல்நடப்பான், நிழலிலொதுங்குவான், சாயைபிடிப்பான், தாளூதுவான், உசரத்தொங்குவான் என்கிற மந்த்ரிகளும், ஆடல்மாவலவன் என்கிற குதிரைநம்பிரானும், "அமரில்கடமாகளியானை" என்கிற யானைநம்பிரானுமாக இப்படியிருக்கிற இவரை ; அந்தராஜாவும் ஒருதேசாதிபதியாக்கி, திலசேனாநாயகனுமாக்கிவைத்துப் போருகிறகாலத்திலே ; திருவாலிகாட்டிலே நன்றாயிருப்பதொரு * தடத்தவிழ் தாமரைப்பொய்கையிலே "சிலம்பார்க்கவந்து தெய்வ

http://acharya.org

மகளிர்களாடும்சீர்'' என்கிறபடியே - சில அப்ஸரஸ்ஸுக்கள்வந்து அதிலே நாளும் ஜலக்ரீடைபண்ணிப்போக, அவர்களிலே திருமா மகளும் ஒரு அப்ஸரஸ்ஸு வேஷத்தை தரித்துக்கொண்டு குமுதமலர் கொய்யப் புறப்படுகையாலே கூடவந்தவர்கள் இவளைவிட்டுப்போக, இவள் மாநுஷமான ஶரீரத்தை பரிக்ரஹித்துத் தனித்துநிற்க, அவ்வளவிலே, திருநாங்கூரில் எம்பெருமானை ஸேவித்திருப்பாரொரு பிஷக்வரனை பாகவதோத்தமன் அநுஷ்டாநார்த்தமாகவந்து, இப்பெண்பிள்ளையைக்கண்டு, "நீ யார்? தனித்திருப்பானென்" என்று கேட்க; அவளும் "கூடவந்த பெண்பிள்ளைகள் என்னைவிட்டுப்போனார்கள், என்னை இனி உம்மோடே கொண்டுபோம்'' என்று தான் வந்த க்ரமத்தை அவர்க்குச்சொல்ல; அவரும், புத்ரஹீநராகை யாலே மிகவுமுகந்து, "ஆகில் நம்முரே வா'' என்று அழைத்துக கொண்டுபோய், ஸ்வபத்நியிலே, தமாக வந்த வரத்தைச்சொல்லி, போஷிக்கும்படி காட்டிக்கொடுக்க; அவளும் வந்த்யையாகையாலே அதிஸந்தோஷத்துடன் அங்கீகரித்து, இவள் குமுதமலர்கொண்டு நின்றதுவே நிரூபகமாக "குமுதவல்லியார்'' என்று திருநாமம் சாத்தி, தம்பதிகளிருவரும் தங்களுக்கு புத்ரியாக வளர்த்துக்கொண்டு போருகிறகாலத்திலே, இவர்க்குச் சிலர்போய் இப்பெண்பிள்ளையினு டைய ரூபலாவண்யாதிகளை மிகவும் ஶ்லாகித்துச் சொல்ல; இவரும் அத்தைக்கேட்டு, * நின்றவா நில்லா நெஞ்சினராய், * அவர்தம் கலவி யேகருதியோடி, திருநாங்கூரிலே சென்று, மருத்துவனாய் நின்ற மாமணிவண்ண னகத்திற்புகுந்து, அவனுடனே ஸம்பாஷணம் பண்ணிக்கொண்டிருக்க ச்செய்தே, இப்பெண்பிள்ளை புறப்படக்கண்டு, விஸ்மயப்பட்டு, பாகவதபிஷக்வரரைக் குறித்து, "ஸுரஸுந்தரப்ரபையான ஸுதை அநபத்யரான உமக்கு எங்ஙனே யுண்டாய்த்து?'' என்று கேட்க; அவரும் இவருடனே அப்பெண்ணின் வ்ருத்தாந்தத்தைச் சொல்லி, "இப்பெ ண்ணினாலே அநபத்யதாதுஃகம் தீர்ந்தேன், அநுரூபகுலஶீலத்தை யான இவளை யாருக்குக் வாழ்க்கைப்படுத்துவேன் என்று மிகவும் விவாஹோசிதவயஸ்ஸைக்கண்டு வ்யாகுலாந்தஃகரணனாகாநின்றேன்'' என்ன; இவரும் "இப்பெண்ணை நமக்குப்பத்நியாகத் தரவேணும்'' என்று வஸ்த்ரபூஷணாதி த்ரவ்யங்களை ஸங்கோசமறக்கொடுத்து, மிக வுமநுவர்த்தித்து விரும்பிக்கேட்க; தம்பதிகளிருவரும் இப்பெண்பி ள்ளையை இவருக்குக் கொடுப்பதாக உத்யோகிக்க, அப்பெண்பிள் ளையும் "தாபஃபுண்ட்ரஸ்ததா நாம'' (பாத்மோத்தரம்) என்கிற திருவிலச்சினை திருநாமமுள்ளவர்க்கொழிய மற்றொருவர்க்கென்னைப் பேசவொட்டேன் என்று தன்னுடைய நெஞ்சில் அத்யவஸாயத் தைச்சொல்ல; இவரும் அவ்வசநத்தைக்கேட்டு, "மஹாஹவஸ்ஸம்'' (ஸ்ரீஸூக்தம்) என்கிறபடியே அதித்வரையோடே திருநறையூரிலே சென்று, "பொன்னியலுமாடக்கவாடம்கடந்துபுக்கு'' என்கிறபடியே,

http://acharya.org

நம்பிதிருமுன்பே வந்து, "𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌤𑌪𑍍𑌤𑍇𑌨𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌣𑌬𑌾𑌹𑍁𑌮𑍂𑌲𑍇𑌷𑍁𑌲𑌾𑌞𑍍𑌛𑌿𑌤𑌃" (అగ్నితప్తేనచక్రేణబాహుమూలేషులాంఛితః) என்றும், "தீயிற் பொலிகின்ற செஞ்சுடராழி திகழ் திருச்சக்கரத்தின் கோயிற்பொறியாலே யொற்றுண்டுநின்று" என்றும்சொல்லுகிறபடியே திருவிலச்சினையும் தரித்து, "𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌮𑍃𑌦𑌾𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 - 𑌋𑌜𑍂𑌨𑌿 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌳𑌾𑌨𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿" (సమ్యక్ శ్వేతమృదాధార్య ఊర్ధ్వపుండ్రం యథావిధి - ఋజూని సాంతరాళాన్యంగేషు ద్వాదశస్వపి) என்று சொல்லுகிறபடியே கேசவாதிநாமங்களையு முடையராய்வர, குமுதவல்லியாரும் ஆழ்வாரைப்பார்த்து, "𑌆𑌰𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌂 - 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌨𑍃𑌪" (ఆరాధనానాం సర్వేషాం విష్ణోరారాధనం పరం - తస్మాత్పరతరం ప్రోక్తం తదీయారాధనం నృప) என்கையாலே ஒருஸம்வத்ஸரம் நித்யமாக ஆயிரத்தெட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அமுதுசெய்வித்து அவர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தமும் தளிகைப்ரஸாதமும் ஸ்வீகரித்து நிறைவேறினாலொழிய உம்மைநான் பர்த்தாவாக அங்கீகரிப்பதில்லை என்று ஒரு நியமம்பண்ண, அவரும் அதுக்கிசைந்து ப்ராவண்யாதிசயத்தாலே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணிக்கொடுக்க, அதின்பின்பு குமுதவல்லியாரை நீலநிறத்தர்க்கு * நாடும் ஊரும் அறியநல்லதோர்கண்ணாலஞ்செய்து, உதகபூர்வகமாக ஸமர்ப்பித்தார்கள்.

அநந்தரம், ஆழ்வாரும் அதிப்ரீதியுடனே * திருமாலடியார்களைப் பூசிக்கநோற்க ஒருப்பட்டு, அதுக்குத்தம்முடைய ஸர்வதநத்தையு மிட்டு ததீயாராதநம் பண்ணிக்கொண்டு போருகிறகாலத்திலே, பரகாலன் பகுதித்ரவ்யமெல்லாம் வ்யயம்பண்ணித் ததீயாராதநம் பண்ணுகிறான் என்று சோழராஜாவுக்குச்சிலர்சொல்ல, அவனும் கேட்டு குபிதனாய், பகுதிக்கு இவர்பக்கல் தரவுவரக்காட்ட, இவரும் அந்தத்தூதுக்கு வந்த ராஜமநுஷ்யர்க்கு "[illegible]" ([illegible] మధ్యాహ్నే సాయాహ్నే [illegible] - పశ్చాద్రాజ [illegible]) என்னுமாப்போலே சிலபர்யாயங்களைச்சொல்லக்கேட்டுச்சலித்து, ராஜமநுஷ்யர் பகுதித்ரவ்யம் தரவேணுமென்று நிர்ப்பந்திக்க, இவரும் குபிதராய் அவர்களைத்தள்ளிவிட, அவர்களும் போய் இவ்விசேஷத்தைச் சோழராஜாவுக்கு அறிவிக்க, அவனும் குபிதனாய், இவர் ஆஜ்ஞாபங்கம் பண்ணினதுக்கு மிகவும்சீறி, தன் ஸேநாதிபதியையழைத்து, "பரகாலனை இங்கேபிடித்துக்கொண்டுவா" என்று ஆஜ்ஞாபிக்க, அவனும் கஜதுரகபதாதியோடே சென்று இவரைவளைத்துப்பிடிக்கத்தேட, இவரும் துரகாரூடராய் ஸ்வபலஸம்பந்தராய்வந்து, ஆலித்துக்கொண்டு அவன்படைமேலேவிழுந்து,

http://acharya.org

கஜதுரகபதாதிகளைத் துண்டித்து, பராஜிதராக்கியோட்டிவிட; ஸேநாதிபதியும் காந்திஶீகனாய்ஓடி, வந்த பராஜயத்தை ராஜாவுக்கு அறிவிக்க, சோழபூபனும்கேட்டு, கோபஸம்ரக்தலோசநனாய், அப்போதே தன் சதுரங்கபலத்தோடே புறப்பட்டுவர, அவனுடைய ஸேநாஸமுத்ரம் இவரைவளைய, இவரும் பூர்வம்போலே த்ருடகரவாளபயங்கரஹஸ்தராய் ஆளித்துக்கொண்டுவந்து, இவன்ஸேநாஸமுத்ரத்தை மந்தராத்ரிபோலே மதிக்க, ஸர்வரும் பராஜிதராய் ஓடிவந்து ராஜாவின்மேலேவிழ, ராஜாவும் அதிரௌத்ரத்துடனே, ஓடுகிறபலத்தை நிறுத்தி, ஜகதேகதநுர்த்தரனை பெருமையோடே இவரைஸேநாஸமுத்ரமத்யஸ்தராம்படி வளைய, இவரும் அதிவீரராய், ஸ்வகாந்ருத பௌஸ்த்ரபலத்தாலே சேனையைமதியாமல் ஸம்ஹரிக்குமதுகண்டு, அதிஸந்துஷ்டனாய், இவரை, "நீர்ஒன்றுக்கும்பயப்படவேண்டா, உம்முடைய தைர்ய ஸ்தைர்ய ஶௌர்ய வீர்யங்களைக்கண்டு மிகவும் ஸந்தோஷமாயிற்று, நீர்செய்த அபராதங்களை யெல்லாம் மறந்தோம், அஞ்சாதே நம்மை நம்பிவருவது" என்று தம் தருதைவங்களைத்தொட்டு ஶபதம்பண்ணிக் கொடுக்க; இவரும்நம்பி அவனண்டையிலே சென்றவளவிலே, இவருடைய பராக்ரமத்தை மிகவும் ஶ்லாகித்து, "நீர்செய்த த்ரோஹமெல்லாம் மறந்தோம், நம்பகுத்த்ரவ்யங்களை மாத்ரம் தரவேணும்" என்று இவரைத்தன்மந்த்ரிவசமாக்கி ஊரே மீண்டான். அந்த ஸசிவனும் படைவீட்டிலே சென்று, இவரைப்பிடித்துக்கொண்டு வந்து, ஒருதேவதாலயத்திலே சிறைவைக்க, இவரும் அந்தக்கோயிலிலே மூன்றுநாள் அமுதுசெய்யாமல் உபவஸித்தராயிருக்க, இப்படிஉபவஸித்து ஆர்த்தராயிருக்கிற இவர்ஸ்வப்நத்திலே பேரருளாளர் எழுந்தருளி, "உமக்குப்பகுதிக்குவேண்டிய த்ரவ்யம் தருகிறோம், காஞ்சிபுரத்தேற வாரும்" என்றருளிச்செய்ய; இவரும் நிஶ்சிதார்த்தராயிருக்க, பொழுதுவிடிந்தவளவிலே, கரதநம் தரவேணுமென்று வந்த அமாத்யனுடனே, "காஞ்சிபுரத்தே, ஆபத்தநமாகச்சிலதநம் சேமித்துக்கிடக்கிறது, அங்கேவந்தால் உங்கள்தநம் தருகிறோம்" என்ன; அவனும் ராஜாவுக்கு அறிவிக்க; அவன் "அத்தையும்பார்ப்போம், ஜாகரூகராய்க்காவலிட்டுக்கொண்டுபோங்கோள்" என்று ஆஜ்ஞாபிக்க; இவரும் காவலுடனே காஞ்சிநகரியேறச் சென்று, நிக்ஷேபதநம் சோதித்துக் காணாமையாலே முசித்து மூடிக்கிடக்க; அவ்வளவிலே கருணாகரரான வரதராஜரும், "அஞ்சாதே கொள்ளும்" என்று, வேகவதிதீரத்திலே தநமிருக்கிறவிடம் அடையாளத்துடனே ஸ்வப்நமுகேந அருளிச்செய்ய; இவரும் அங்கே தநம் கண்டெடுத்து, ந்ருபதநம்கொடுத்து, ஶேஷித்த தநத்தை ததீயாராதநார்த்தமாகவைத்துக்கொள்ள; அந்தஅமாத்யனும் அந்ததநத்தை ந்ருபதிமுன்னே வைக்க, ராஜாவும் வரதராஜர் ப்ரஸந்நராய் த்ரவ்யம் தந்தபடிகேட்டு விஸ்மிதனாய், இவர்ஸமாந்யரன்று, மஹாபாகவதரிறே;

http://acharya.org

இது, த்ரௌபதிக்குப்புடவைசுரந்தாப்போலே யிருந்ததுஎன்று, இந்த தநத்தை நம் கோசத்திலே வைக்கவொண்ணாதென்று பார்த்து, ஆழ்வாரையழைத்து, அபராதக்ஷாபணம் பண்ணிக்கொண்டு, பஹுமுகமாக பஹுமாநம்பண்ணிப் போகவிட்டு, இவர்உபவாஸமிருந்த தோஷம்போம்படி அந்தத்ரவ்யத்தை தேவப்ராஹ்மணஸந்தர்ப்பணம்பண்ணி தோஷம்தீர்த்துக்கொண்டான். பின்னை, இவரும் சேஷித்த த்ரவ்யங்கொண்டு ததியாராதநம் நடத்தி, தநமெல்லாம் தீர்ந்து, கையில் ஒன்று மில்லாமையாலே இவர்வழிபறித்தாகிலும் தநார்ஜ்ஜநம் பண்ணித் ததியாராதநம் அவிச்சிந்நமாக நடத்தவேணுமென்று, வழிபறித்துத் தநங்கொண்டுவந்து, ததியாராதநம் பக்திபுரஸ்ஸரமாக நடத்திக்கொண்டு போராநிற்க, ஸர்வேஸ்வரனும் வழிபறித்தும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க்கு ஆகையாலே இவர் சரமபுருஷார்த்தத்திலே நிஷ்டரானது கண்டு, அந்த ஸுக்ருதமே பற்றாசாக இவரை விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணி அங்கீகரிக்கவேணுமென்று திருவுள்ளமாய், இவர்வழிபறிக்கைக்கு உசிதமான பரிகரத்தையுங்கூட்டிக்கொண்டு, திருமணங்கொல்லையில் திருவரசின்மேலே கொடிவைத்துப் பதுங்கியிருக்கிற வழியிலே, "ஸாக்ஷாந்நாராயணோதேவ: க்ருத்வாமர்த்யமயீந்தநும் - மக்நாநுத்தரதேலோகாந் காருண்யாச்சாஸ்த்ரபாணிநா" (సాక్షాన్నారాయణో దేవః కృత్వా మర్త్యమయీం తనుం - మగ్నానుద్ధరతే లోకాన్ కారుణ్యాచ్ఛాస్త్రపాణినా) என்னும் "பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்து" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே – வயலாலிமணவாளன் திருமணம் புணர்ந்துவருகிற மணவாளக்கோலமும் தானுமாய், ப்ராஹ்மணவேஷத்தை பரிக்ரஹித்து, பத்நீஸமேதனாய், ஸர்வாபரணபூஷிதனாய், பஹுத்ரவ்யங்கொண்டு, அநேகம் திரளோடு வந்து தோற்ற; இத்திரளைக்கண்டு ஆஸித்துக்கொண்டு, ஸாயுதராய், ஸபரிகரராய், பெரிய ஆரவாரம் பண்ணிக்கொண்டு, இவரைவளைந்து சூழ்ந்து, வஸ்த்ராபரணங்களையும் அபஹரித்துக்கொண்டு அநுகாழியையும் திருமுத்தாலே கடித்துவாங்க; எம்பெருமானும் இத்தைக்கண்டு, நமகலியனோ என்றருளிச்செய்தார். பின்பு இவையித்தனையும் சுமைசுமையாகக்கட்டியெடுக்கப்பார்க்க, அவை பேர்க்கவும்போராதபடியாலே மணவாளனை ப்ராஹ்மணனைப் பார்த்து, நீ மந்த்ரவாதம்பண்ணினாயென்று நெருக்க, அம்மந்த்ரத்தை உமக்குச்சொல்லுகிறோம் வாருமென்று கழுத்தையணைக்க, இவரும் ஒமென்று ஸம்மதித்து ஹடாத்கரித்து வாள்வலியால் கேட்க, "நீயென்செவியின்வழிபுகுந்து" என்கிறபடியே*செவிக்கினியசெஞ்சொல்லை செவிக்கின்பமாக ஆழ்வாருடைய வலத்திருச்செவியிலே, "ருசோயஜூம்ஷிஸாமாநி ததைவாதர்வணாநிச - ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்ஸ்தம் யச்சாந்யதபிவாங்மயம்" (ఋచోయజూంషి సామాని తథైవాథర్వణాని చ - సర్వమష్టాక్షరాంతస్స్థం యచ్చాన్యదపి వాఙ్మయం) என்றும், "ஸர்வவேதாந்தஸாரார்த்தஸம்

ஸாராணவதாரகஃ - கதிரஷ்டாக்ஷரோ ந்ருணாமபுனர்ப்பவகாங்க்ஷிணாம்" (సర్వవేదాంతసారార్థ స్సంసారార్ణవతారకః - గతిరష్టాక్షరో నౄణామపునర్భవకాంక్షిణాం) என்றும், "ஐஹலௌகிகமைச்வர்யம் ஸ்வர்க்காத்யம் பாரலௌகிகம் - கைவல்யம் பகவந்தஞ்ச மந்த்ரோயம் ஸாதயிஷ்யதி" (ఐహలౌకికమైశ్వర్యం స్వర్గాద్యం పారలౌకికం - కైవల్యం భగవంతం చ మంత్రోయం సాధయిష్యతి) என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸகலவேதஸங்க்ரஹமுமாய், அநந்தக்லேசபாஜநமான ஸம்ஸாரார்ணவத்தினின்றும் கரையேற்றவற்றாய், ஐஹிகாமுஷ்மிக ஐச்வர்ய கைவல்யாபுநராவ்ருத்திலக்ஷணரூப பரமபுருஷார்த்தம் முதலான அகிலார்த்தப்ரதமுமாய், "ஓமித்யக்ரே வ்யாஹரேத்-நம இதி பஶ்சாத்-நாராயணாயேத்யுபரிஷ்டாத்-ஓமித்யேகாக்ஷரம்-நம இதி த்வே அக்ஷரே-நாராயணாயேதி பஞ்சாக்ஷராணி" (ఓమిత్యగ్రే వ్యాహరేత్-నమ ఇతి పశ్చాత్-నారాయణాయేత్యుపరిష్టాత్-ఓమిత్యేకాక్షరం-నమ ఇతి ద్వే అక్షరే - నారాయణాయేతి పంచాక్షరాణి) என்கிறபடியே, "அவன்பெயரெட்டெழுத்தும்" என்று-எட்டுத்திருவக்ஷரமாய், உபநிஷத்தில் அப்படியே பதத்ரயாத்மகமாய், அவற்றாலே ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்த ப்ரகாசகமுமாய், மற்றைவ்யாபகத்வயம் போலன்றிக்கே இதிலே நாரசப்தமுண்டாகையாலே சப்தபூர்த்தியுமுடைத்தாய், "பேராளன்பேரோதும் பெரியோர்" என்கையாலே சிஷ்டபரிக்ரஹயுக்தமாய், "மந்த்ராணாம் பரமோ மந்த்ரோ குஹ்யானாம் குஹ்யமுத்தமம்-பவித்ரஞ்ச பவித்ராணாம் மூலமந்த்ரஸ்ஸநாதநஃ" (మంత్రాణాం పరమో మంత్రో గుహ్యానాం గుహ్యముత్తమం-పవిత్రం చ పవిత్రాణాం మూలమంత్రస్సనాతనః) என்கிறபடியே உத்க்ருஷ்டதமமாகச்சொல்லப்படுகிற மூலமந்த்ரமான பெரியதிருமந்த்ரத்தை நரநாராயணனாய்த்தனக்குத்தானே உபதேசித்துக்கொண்ட இழவுதீரக் கலியனுக்கு, (க)கிழிச்சீரையோடே தநத்தைக்கொடுப்பாரைப்போலே, "பெற்றதாயினுமாயினசெய்யும் நலந்தருஞ்சொல்லை நான் கண்டுகொண்டேன்" என்றுதம்வாயாரச்சொல்லும்படி உபதேசித்தருள; அநந்தரம், "ரக்ஷ்யாபேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷந்தே தேவ்யா காருண்யரூபயா" (రక్ష్యాపేక్షాం ప్రతీక్షంతే దేవ్యా కారుణ్యరూపయా) என்கிறபடியே க்ருபைதானொருவடிவுகொண்டாப்போலே காருண்யரூபையான ஸ்ரீஸஹாயனைக்கொண்டு, "காய்சினப்பறவையூர்ந்து பொன்மலையின்மீமிசைக் கார்முகில்போல்" என்றும், "ஸுவர்ணவர்ணஸ்கந்தஸ்தோ வைனதேயஸ்ய பீதாம்பரோ ஹரிஃ - காஞ்சனஸ்ய கிரேஶ்ஶ்ருங்கே ஸதடித்தோயதோ யதா" (సువర్ణపక్షస్కంధస్థో ... పీతాంబరో హరిః - కాంచనస్య గిరేశ్శృంగే సతటిత్తోయదో యథా) என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸுவர்ணரூபியான பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டு வந்து நீலமேகநிபமான அவ்வடிவை, கநககிரிமீதில்

(க) கிழிச்சீரை - சாளிகை, பணம்வைத்திருக்கும் முடிப்பு.

கார்முகில் படிந்துலாவுமாப்போலே விளங்குகிற திவ்யமங்களவிக்ரஹ ஸேவையை இவ்வாழ்வார்க்கு *மயர்வறமதிநலமருளி ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்தருள, இவ்வாழ்வாரும் தமக்கு நிர்ஹேதுகலப்தமான திருமந்த்ரத்தையும், அதுக்குள்ளீடான ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய ஸ்வரூப ரூப குண விபூதி சேஷ்டிதங்களையும், "திருமாமகளாலருள்மாரி" என்னும்படி பெரியபிராட்டியாரருளாலே இவற்றையெல்லாம் இவர் *தக்க ஞானக்கண்களாலே கண்டநுபவித்து, அநுபவஜநித ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே, வாக்ப்ரவாஹரூபேண பெருவெள்ளமிட்டு, பெரியதிருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், திருவெழுகூற்றிருக்கை, சிறியதிருமடல், பெரியதிருமடல் என்கிற இவ்வாறு ப்ரபந்தங்களையும் * ஸ்ரீசடகோபவாங்மயமான த்ராமிடவேதசதுஷ்டயத்துக்கு ஷடங்கமாக, ஆசு, மதுரம், சித்ரம், விஸ்தாரம் என்கிற சதுர்வித கவிகளாலே யருளிச்செய்து, லோகத்துக்கு "நாலுகவிப்பெருமாள்" என்று ப்ரஸித்தராம்படி உபகரித்தருளியும், முன்பு திருமொழியருளிச்செய்துகொண்டு திவ்யதேசங்கள்தோறும்ஸேவித்துக்கொண் டெழுந்தருளாநிற்கச்செய்தே, சோழமண்டலத்திலே எழுந்தருளினவளவிலே, "நாலுகவிப்பெருமாள்வந்தார், நம்கலியன்வந்தார், ஆலிநாடன் வந்தார், அருள்மாரிவந்தார், கொங்குமலர்க்குழலியர்வேள் வந்தார், மங்கைவேந்தன்வந்தார், பரகாலன் வந்தார், பரவாதிமத்தகஜகண்டீரவர் வந்தார்" என்று விருதூதிச்செல்லாநிற்க ; அங்கே சம்பந்தன் ஶிஷ்யர்கள் வந்து, ஆழ்வாரை, எங்கள் சம்பந்தப்பெருமாளிருக்கிறவிடத்திலே நீர் நாலுகவிப்பெருமாள் வந்தார் என்று விருதூதிச்செல்லத் தகாதென்றுதடுக்க ; ஆழ்வாரும், உங்கள் சம்பந்தப்பெருமாளுடனே தர்க்கிக்கக்கடவோமென்றருளிச்செய்ய; ஆகில் நம்மூரேயாருமென்றழைத்துக்கொண்டுபோய், இவ்விஶேஷத்தைச்சம்பந்தனுக்கு அறிவிக்க ; அவனும் இவருடனே தர்க்கிக்கக்கடவோமென்றுவர; ஊரடையஶைவராய், ஊரில் ஒருதிருமுற்றமின்றியே, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுமின்றியே, விரபாஷண்டபூயிஷ்டமாயிருக்கக்கண்டு, இவ்வாழ்வார்க்கு பகவத்விக்ரஹமின்றியே வாக்குக் கிளம்பாதிருக்க, இதுக்கு என்செய்யக்கடவோமென்று சிந்தித்திருக்கச்செய்தே, வைஷ்ணவியாயிருப்பாளொரு அம்மையாரைக்கண்டு, இப்படியிருக்கிறது ஆகையால் உன்திருவாராதநமான எம்பெருமானை எனக்கு ஒருக்ஷணம் தரவேணுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ; அவளும் ஆழ்வாருக்கு, தனக்காராதநமான வெண்ணெயுண்ட தாடாளனை எழுந்தருள்வித்துக்கொடுக்க; ஆழ்வாரும், அவரையுங்கொண்டு சம்பந்தனிருந்தவிடத்தேறச்சென்றிருக்க ; அவனும், இவரைக்குறித்து, ஒரு குறள் சொல்லுமென்ன ; ஆழ்வாரும் "ஒருகுறளாயிருநிலம்" என்கிற திருமொழியை அருளிச்செய்து, தம் பெருமையெல்லாந் தோற்ற, "ஆலிநாடனருள்மாரி யரட்டமுக்கியடையார்சீயம்-கொங்குமலர்க்குழலியர் வேள் மங்கைவேந்தன் கொற்றவேற்பரகாலன் கலியன் சொன்ன -

http://acharya.org

சங்கமுகத்தமிழ்மாலை''என்ன; அவனும் இத்தைக்கேட்டு ப்ரத்யுத்தரம் சொல்லிக் கவிசொல்ல க்ஷமனன்றியே, இப்படியுமொருவருண்டோ! என்று ஆஶ்சர்யப்பட்டு, நாலுகவிப்பெருமாள் என்னும் விருது உமக்கே செல்லும், விருதூதிக்கொண்டு செல்லீரென்று கும்பிட்டுப் போனான்.

அநந்தரம், "விமாநம்ப்ரணவாகாரம் வேதஶ்ருங்கம் மஹாத்புதம் - ஸ்ரீரங்கஶாயீ பகவாந் ப்ரணவார்த்தப்ரகாஶக:'' (విమానం ప్రణవాకారం వేద శృంగం మహాద్భుతం-శ్రీరంగశాయీ భగవాన్ ప్రణవార్థ ప్రకాశకః) என்கிறபடியே, *மன்னுடைய விபீடணற்காய் மதிளிலங்கைத்திசைநோக்கி மலர்க்கண்வைத்த என்னுடைய திருவரங்கர்க்கு, "விமாநம் ப்ரணவாகாரம்'' என்று ப்ரணவாகாரமத்யஸ்தரான பெரியபெருமாளுக்கும், திருவரங்கச் செல்வனாரான அழகியமணவாளர்க்கும் விமாநமண்டபகோபுரப்ராஸாத ப்ராகாராதிரூபமான கைங்கர்யங்கள்செய்தருளவேணுமென்று திருவுள்ளமாய், அதுக்குத் தம்முடைய பரிஜநங்களையழைத்து, நம்பெருமாளுக்குத் திருமதிள்கள் முதலான கைங்கர்யம் பண்ணுவிக்க தநார்ஜநம்பண்ணும் விரகென் என்று கேட்டருள; அவர்களும், நாகபட்டணத்திலே புலையறமாயிருப்பதொரு புத்தப்ரதிமை ஸ்வர்ணமயஸ்வரூபமாயிருக்கும், அத்தைக்கொண்டுவந்து சிங்கம்பிங்கமாக்கி, "அறுப்பதே கருமங்கண்டாய்''என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; ஆழ்வாரும் அவர்கள் சொன்னபடியே நாகபட்டணத்திலேபோய், "ஈயத்தாலாகாதோ இரும்பினாலாகாதோ-பூயத்தால்மிக்கதொருபூதத்தாலாகாதோ-தேயந்தேயத்துலங்கும்பித்தளை செம்பாகாதோ-மாயப்பொன்வேணுமோ மதித்துன்னைப்பண்ணுகைக்கு''என்று தத்பிம்பமனைவரிடும்படி அபஹரித்துக்கொண்டுவந்துபங்கப்படுத்தி, திருமதிள்கைங்கர்யத்துக்கு அர்ஹமாம்படி * சுட்டுரைத்த நன்பொன்னுக்கிக்கொண்டு கற்படிக்கொக்கவொரு துலைபடுத்தி, தத்த்ரவ்யத்தையிட்டுத் திருமதிள்முதலாகச்சிகரபர்யந்தமாகப்பண்ணவேணுமென்று உபக்ரமித்து, திருமதிள்கட்டுவிக்கிறசெவ்வையிலே, ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் பெரியபெருமாளுக்குத் திருமாலைசேர்க்கிற ஸ்தலம் நேர்பட, அவ்விடத்தைத் தப்பி யொதுங்கத் திருமதிள் கட்டுவித்தருள, இத்தை ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் பார்த்தருளி, திருவுள்ளமுகந்து, தாம்திருமாலைகொய்கிற கையாய் வர்த்திக்கிறதுக்கு உபகரணமான ஆயுதத்துக்கு அருள்மாரியென்று இவருடைய திருநாமம்சாத்தி, ப்ரீதராயருளினார். திருமங்கையாழ்வாரும், திருமதிள், திருமண்டபம், மற்றுமுண்டான கைங்கர்யங்களும் சிகரபர்யந்தமாகப் பண்ணுவித்து க்ருதார்த்தராயருளினார்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேஶரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேஶரணம்.

http://acharya.org

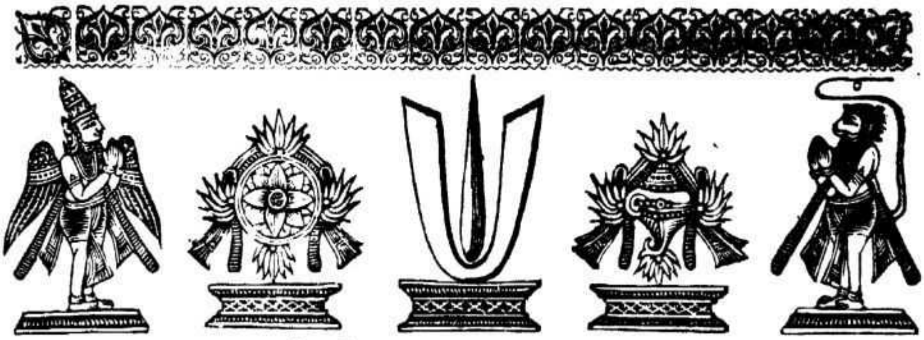

ஸ்ரீமதே வகுளபூஷணாய நம:.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

(ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ர ஜீயரருளிச்செய்த தனியன்.)

రామానుజదయాపాత్రం జ్ఞానవైరాగ్యభూషణమ్।
శ్రీమద్వేఙ్కటనాథార్యం వన్దే వేదాన్తదేశికమ్॥

ராமாநுஜதயாபாத்ரம் ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷணம்-
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்யம் வந்தே வேதாந்ததேசிகம்.

(எம்பெருமானாரருளிச்செய்தது.)

లక్ష్మీనాథసమారమ్భాం నాథయామునమధ్యమామ్।
అస్మదాచార్యపర్యన్తాం వన్దే గురుపరమ్పరామ్॥

லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம்-
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம்.

(கூரத்தாழ்வானருளிச்செய்தது.)

యో నిత్యమచ్యుతపదామ్బుజయుగ్మరుక్మ వ్యామోహతస్తదితరాణి తృణాయ మేనే।
అస్మద్గురోర్భగవతోఽస్య దయైకసిన్ధోః రామానుజస్య చరణౌ శరణం ప్రపద్యే॥

யோநித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணித்ருணாயமேநே-
அஸ்மத்குரோர்பகவதோஸ்யதயைகஸிந்தோ
ராமாநுஜஸ்யசரணௌசரணம்ப்ரபத்யே.

(ஆளவந்தாரருளிச்செய்தது.)

మాతా పితా యువతయస్తనయా విభూతిః సర్వం యదేవ నియమేన మదన్వయానామ్।
ఆద్యస్య నః కులపతేర్వకుళాభిరామం శ్రీమత్తదఙ్ఘ్రియుగళం ప్రణమామి మూర్ధ్నా॥

மாதாபிதாயுவதயஸ்தநயாவிபூதிஸ்
ஸர்வம்யதேவநியமேநமதந்வயாநாம்-
ஆத்யஸ்யந:குலபதேர்வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமிமூர்த்நா.

(பராசரபட்டரருளிச்செய்தது.)

భూతం సరశ్చ మహదాహ్వయభట్టనాథ శ్రీభక్తిసారకులశేఖరయోగివాహాన్।
భక్తాఙ్ఘ్రిరేణుపరకాలయతీన్ద్రమిశ్రాన్ శ్రీమత్పరాఙ్కుశమునిం ప్రణతోఽస్మి నిత్యమ్॥

பூதம்ஸரஸ்யமஹதாஹ்வயபட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸாரகுலசேகரயோகிவாஹாந்-
பக்தாங்க்ரிரேணுபரகாலயதீந்த்ரமிஸ்ராந்
ஸ்ரீமத்பராங்குசமுநிம் ப்ரணதோஸ்மிநித்யம்.

http://acharya.org

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த

பெரியதிருமொழியின்

தனியன்கள்.

(திருக்கோணூர்நம்பி அருளிச்செய்தது.)

மூலம்.—కలయామి కలిధ్వంసం కవిం లోకదివాకరమ్।
యస్య గోభిః ప్రకాశాభిః ఆవిద్యం నిహతం తమః॥

மூலம்.—கலயாமிகலித்வம்ஸம் கவிம்லோகதிவாகரம்-
யஸ்யகோபி꞉ப்ரகாஶாபி꞉ ராவித்யம்நிஹதம்தம꞉.

பதவுரை.—(కలి) கலி-கலிதோஷத்தை, (ధ్వంసం) த்வம்ஸம் - நசிப்பிக்குமவராய், (లోక) லோக-நாட்டாருடைய, (దివాకరమ్) திவாகரம்-அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைப்போக்குமவராய், (యస్య) யஸ்ய-யாதொருத்தருடைய, (ప్రకాశాభిః) ப்ரகாசாபி꞉-விளங்காநின்றுள்ள, (గోభిః) கோபி꞉-உக்திகளினாலே, (ఆవిద్యమ్) ஆவித்யம்-அஜ்ஞாநப்ரயுக்தமான, (తమః) தம꞉-அந்தகாரமானது, (నిహతమ్) நிஹதம் - போக்கப்பட்டது, அப்படிப்பட்ட, (కవిమ్) கவிம் - பரகாலகவியை, (కలయామి) கலயாமி - ஸேவிக்கிறோம் என்கிறார். ... ... *

(பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச்செய்த வ்யாக்யாநம்.)

அவதாரிகை.—(కలయామి కలిధ్వంసమ్-கலயாமிகலித்வம்ஸம்) திருமொழிமுதலான திவ்யப்ரபந்தோபகாரத்துக்குத் திருமங்கையாழ்வாரைத் திருவடித்தொழும்படி சொல்லுகிறது.

வ்யாக்யாநம்.—(కలయామి కలిధ్వంసమ్-கலயாமிகலித்வம்ஸம்) கலிகன்றியென்று நிரூபகத்தையுடையரான பரகாலகவியை, கலயாமி-(க) ப்ரணமேமஎன்கிறது. (లోకదివాకరమ్ – லோகதிவாகரம்) ஆதித்யன், (உ) பாஹ்யாந்தகாரத்தைப் போக்கும்; இவர், நாட்டார்க்கு (ங) பாஹ்யாப்யந்தராந்தகாரங்களிரண்டையும் போக்குவர். (యస్య గోభిః-யஸ்யகோபி꞉) யாதொருத்தருடைய, "(ச) యద్గోసహస్రమ్" "யத்கோஸஹஸ்ரம்" என்கிற மறையாயிரங்களினாலே; அவைதான் (ప్రకాశాభిః-ப்ரகாஶாபி꞉) என்று - * நடைவிளங்கு தமிழ்மாலையாய் * நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபமாயிருக்கும்; இப்படி ப்ரகாஶகங்களான ஸ்ரீஸூக்திகளினாலே, * அறிவிலாமனிசருடைய (ரு) ஆவித்யதமஸ்ஸு (சு) நிஹதமாய்த்து என்பது யாதொன்று, அத்தாலே அவரை (கலயாமி) என்கிறது. ... ... *

(க) ப்ரணமேம - ஸேவிக்கிறோம். (உ) பாஹ்யாந்தகாரம் - வெளியிருள். (ங) பாஹ்யாப்யந்தராந்தகாரங்கள்-புறத்திலும் அகத்திலுமுள்ளஇருள். (ச) யத்கோஸஹஸ்ரம் - யத்-யாதொரு ஆழ்வாருடைய, கோஸஹஸ்ரம் - ஆயிரம் ஸ்ரீஸூக்திகள். (ரு) ஆவித்யதமஸ்ஸு- (அவித்யையினால்) அஜ்ஞாநத்தாலுண்டாகும் அந்தகாரம். (சு) நிஹதம் - அடித்தல்.

http://acharya.org

(எம்பெருமானாரருளிச்செய்தது.)

மூ.—வாழிபரகாலன்; வாழிகலிகன்றி;
வாழிகுறையலூர் வாழ்வேந்தன்;- வாழியரோ
மாயோனைவாள்வலியால்மந்திரங்கொள்மங்கையர்கோன்

ப.வுரை.—பர-எதிரிகளுக்கு, காலன் - ம்ருத்யுவானவர், வாழி - வாழ்ந்தருள வேணும்; கலி - கலியினால் வரும்தோஷத்தை, கன்றி - போக்குமவர், வாழி—; குறையலூர் - திருக்குறையலூரிலுள்ளார், வாழ் - வாழும்படி அவதரித்தருளின, வேந்தன் - ராஜாவானவர், வாழி—; மாயோனை - ஆச்சர்ய குணசேஷ்டிதங்களையுடைய ஸர்வேச்வரன் பக்கல், வாள்வலியால் - தன்வாளின்வலிமையைக்காட்டி, மந்திரம் - பெரியதிருமந்த்ரத்தை, கொள் - உபதேசிக்கப் பெற்றவராய், மங்கையர்- திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு, கோன் - நிர்வாஹகராய்,

அ.—(வாழிபரகாலன்) எம்பெருமானுக்குத திருமதிள்போலே அரணாயிருப்பதான ஆறுப்ரபந்தங்களை செய்தருளின ஆழ்வாருடைய திருநாமங்கள் பலவற்றையுஞ் சொல்லி அவரை வாழ்த்துகிறது-இதில். “ப்ரத்யக்ஷகுரவஸ்ஸ்துத்யா:” “(க) ப்ரத்யக்ஷகுரவஸ்ஸ்துத்யா:” என்னக்கடவதிறே. ஆழ்வார்கள் (உ) அர்ச்சாவதாரமாய் §எப்போதும் எல்லார்க்கும் ப்ரத்யக்ஷராயிறே யிருப்பது.

வ்யா.—(வாழிபரகாலன்) (௩) பகவத் த்விட்டுக்களான ப்ரதிகூலர்க்கு காலனானவர் வாழி. (வாழிகலிகன்றி) (௪) கலிதோஷநிவாரகர் வாழி. (குறையலூர் வாழ்வேந்தன் - வாழி) திருக்குறையலூரை அவதாரஸ்தலமாக வுடையராய், அது வாழும்படிக்கு அத்தை நோக்குகிற ராஜாவென்னுதல்; அங்கே வாழுகிறவரென்னுதல். (மாயோனை வாள்வலியால் மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன், தூயோன் சுடர்மானவேல்-வாழியரோ என்று - ஆழ்வாரையும், அவர் திருக்கையில் வேலையும் ஒருக்காலே (௫) ஆசாஸித்தபடி (மாயோனை). அரங்கநகரவனைவிற படுவளிகொள்ளும் மாயோனையிறே வாள்வலியால மந்திரங்கொண்டது. ※ தென்னரங்கன் றன்னை வழிபறித்தவாளனிறே. ※(௬) கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டவரிடத்திலேயிறே மந்திரப்பொருள் கைக்கொண்டது. (௭) மந்திரத்தைப்பற்றியிறே மந்திரங்கொண்டது. (மங்கையர்கோன்) திருமங்கை மன்னனிறே.

(க) ப்ரத்யக்ஷகுரவஸ்ஸ்துத்யா:-குரவ: - ஆசார்யர்கள், ப்ரத்யக்ஷ - முன்னிலையிலே, ஸ்துத்யா: - துதிக்கத்தக்கவர்கள். (உ) அர்ச்சாவதாரம் - அவதாரங்களுக்குப்பிற்பட்டாரும்காணலாம்படி எழுந்தருளியிருக்கு மிருப்பு. (௩) பகவத் த்விட்டுக்கள்-பகவானிடத்தில் த்வேஷம்பண்ணு மவர்கள். (௪) கலிதோஷநிவாரகர் - கலியினால்வரும் தோஷத்தைப்போக்குமவர். (௫) ஆசாஸிக்கை - வாழ்த்துகை. (௬) கைப்பொருள் - கையில்வளைமுதலியன. (௭) மந்திரத்தை-வேதங்களால் சொல்லப்படும் ஸர்வேச்வரனை. § “இப்போதும்” என்றும் சில ஸ்ரீகோசங்கள்.

http://acharya.org

மூ.—தூயோன் சுடர்மானவேல்.

(ஆழ்வான்) நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபம்; அடங்கா நெடும் பிறவி

நஞ்சுக்கு நல்லவமுதம்; தமிழ்நன்னூல் துறைகள் அஞ்சுக்

ப-ரை.—தூயோன் - உள்ளும் புறம்புமொக்க சுத்தியையுடையரான ஆழ்வாருடைய, சுடர் - ஒளியையுடைத்தாய், மானம் - பெரியதான, வேல் - வேலானது, வாழி - போற்றியென்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார். ... ... *

பரகாலன் - ப்ரதிபக்ஷத்துக்குக் காலனான ஆழ்வா ரருளிச்செய்த, பனுவல்தள் - பாட்டுக்களானவை; நெஞ்சுக்கு - மநஸ்ஸிலுண்டான, இருள் - அஜ்ஞாநத்தை, கடி - போக்கவல்ல, தீபம் - விளக்காயும்; அடங்கா-ஒன்றாலும் அடங்காதே, நெடு - நெடுகிப்போருகிற, பிறவி - பிறப்பாகிற, நஞ்சுக்கு - விஷத்தைமாற்றுகைக்கு, நல்ல—, அமுதம் - அம்ர்தமாயும்; நல் - விலக்ஷணமான, தமிழ்நூல் துறைகள் - த்ராவிடசாஸ்த்ர மார்க்கமான, அஞ்சுக்கு - எழுத்து சொல் பொருள் யாப்பு அலங்காரம் என்கிற பஞ்சலக்ஷணங்களுக்கு,

---

வ்யா.—(தூயோன்) "தூய்மை" என்னும் பாஹ்யாப்யந்தர சுத்தியையுடையவர். "அங்கமலத்தடவயல்சூ ழாலிநாட னருள் மாரி யரட்டமுக்கி யடையார்சீயம், கொங்குமலர்க் குழலியர்வேள் மங்கைவேந்தன் கொற்றவேல் பரகாலன் கலியன்" என்று தாமே தந்திருநாமங்களைக் கூறினாரிறே. (சுடர்மானவேல்) தேஜோரூபமான, மானவேல்-பெரியவேல். திருமங்கைமன்னன் னெடுக்கும்படியான வேல். (வாழியரோ) இத்தால்- ஆழ்வாரோபாதி ஆயுதமும் ஆசாஸ்ய மென்றபடி. "நின்கையில்வேல் போற்றி" என்னக்கடவதிறே. இதுதான் * கொற்றவேலாகையாலே வெற்றிவேலா யிருக்கும்; அத்தாலே - இதின் விஜயத்தை வேண்டுகிறது... ... *

அ.—(நெஞ்சுக்கிருள் கடிதீபம்) இதில், ஆழ்வார் திவ்யப்ரபந்த வைபவம் சொல்லுகிறது.

வ்யா.—(நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபம்) என்று. நெஞ்சுக்கிருளாவது (க) மநோமாலிந்யமான அஜ்ஞாநம். *மனனகமலமிறே. *ஞானக்கலையாகையாலே அத்தை நிராகரிக்கும் * ஞானச்சுடர் விளக்காயிருக்கும். (அடங்காநெடும் பிறவிநஞ்சுக்கு நல்லவமுதம்) ப்ரதிக்ரியையொன்றாலுமடங்காதே நெடுகிப் போருகிற ஜந்மமாகிற நஞ்சுக்கு நல்லவமுதம் - அந்தவிஷத்தை மாற்றுகைக்கு நிர்விஷமான அம்ர்தம். ஸம்ஸாரவிஷத்துக்கு அம்ர்தமாயிறே *திருமால்திருநாமமிருப்பது. திருமங்கை யாழ்வார் திவ்யப்ரபந்தம், ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான திருமந்த்ரார்த்தத்தைப்ரதிபாதிக்குமதாயிறேயிருப்பது. (தமிழ்நன்னூல் துறைகளஞ்சுக்கிலக்கியம்) த்ராவிட சாஸ்த்ரம், எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அலங்காரம் என்கிற விலக்ஷணமான பஞ்சலக்ஷணத்தோடே கூடியிறேயிருப்பது. அன்றிக்கே, தமிழுக்கு எழுத்துமுதலான அஞ்சுலக்ஷணத்தையும் அறுதி யிடுவதான நன்னூலென்று - ஒருசாஸ்த்ரமுண்டு, அத்தைச்சொல்லிற்று தல் (உ) ஏவம்விதமான த்ராவிடசாஸ்த்ர மார்க்க பஞ்சகத்துக்கு.

(க) மநோமாலிந்யம் - நெஞ்சழுக்கு. (உ) ஏவம்விதமான - இப்படிப்பட்ட

http://acharya.org

மூ.—இலக்கியம்; ஆரணசாரம்; பரசமய
பஞ்சுக்கனலின்பொறி-பரகாலன் பனுவல்களே.

ப-ரை,—இலக்கியம் - லக்ஷ்யமாயும்; ஆரணம்-வேதத்தின், சாரம் - ஸாரமாயும்; பரசமயம் - இதரமதங்களாகிற, பஞ்சுக்கு—, அனலின்பொறி- நெருப்புப்பொறியாயும் இருக்குமென்கிறார். ... ... *

வ்யா·—(இலக்கியம்) "இலக்கண லக்கியம்" என்றிறே அவர்கள் சொல்லுவது; அதுக்கு லக்ஷ்யமாய் (க) படிமாவாயிருக்கும். இத்தைப்பார்த்து லக்ஷணம் கட்டலாயிருக்கை. கேவலம் தமிழுக்கு லக்ஷணமாயிருக்கையன்றிக்கே, ஆரணசாரமுமாயிருக்கும்;-வேதஸாரமுமாயிருக்கு மென்றபடி. திருமந்த்ரார்த்தமிறே இதில் ப்ரதிபாதிப்பது. "நாராயணாவென்னும்நாமம்" என்று உபக்ரமித்து, "பேசுமின் திருநாம மெட்டெழுத்தும்" என்றும், "நின்திருவெட்டெழுத்துங் கற்று நானுற்றது முன்னடியார்க் கடிமை" என்றும், "இமையோர்தலைவருடைய திருநாமம்நங்கள் வினைகள்தவிரவுரைமின் நமோநாராயணம்" என்றும், "நாநாரணனுயுலகத்தறநூல் (உ) சிங்காமைவிரித்தவன்" என்றும், "நாட்டினாய்-என்னைக்காட்டினாய்" என்றும், "மந்திரத்தைமந்திரத்தால் மறவாது" என்றும், "பேராளன் பேரோதும்" என்றும், "நாராயணா! ஓ! மணிவண்ணா!" என்றும், திருமந்த்ரார்த்த விசாரமேயிறே முடியநடந்துபோருகிறது. ஆகையால், (ஆரணசாரம்) என்கிறது. ஸகலவேதஸங்க்ரஹதயா தத்ஸாரமாயிறே திருமந்த்ரந்தா னிருப்பது. (பரசமயபஞ்சுக்கனலின்பொறி) பரஸமய மாகிற (ங) தூலராசிக்கு (ச) காலாநலகணமாயிருக்கை. *வெள்ளியார் பிண்டியார் போதியாரென்றிவரோதுகின்ற கள்ளநூல்களை * செம்மைப்பனுவல்நூலாலேயிறே இவர்கழித்துத் தள்ளுவது. * பரசமயக்குறும்பறுத்தவரிறே. இதெல்லாமாவதெதுதானென்ன (பரகாலன் பனுவல்களே) *மருவலர்த முடல் துணிய வாள் வீசும் பரகாலன் பனுவல்களே இவற்றைச்செய்து முடிக்கும். அவரும் வேண்டா, அவர்ஸ்ரீஸூக்திகளே அமையும் இந்தக் கார்யங்களைச் செய்கைக்கென்கை. இவரதிகரித்தகார்யத்துக்குக்கையும் வாயு மொத்திருக்கிறபடி யிதுவாய்த்து. ... ... *

அ.—இனி, இவ்வாழ்வாரைப்போலே (ரு) பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளை நிரஸித்து வைதிகமார்க்கத்தை நடத்தியும், உகந்தருளின நிலங்களை (சு) உத்தரித்தும், தத்ப்ரதிபாதகமான இவர்ஸ்ரீஸூக்தியை (எ) வர்த்திப்பித்தும் போருமவரிறே உடையவர்; அத்தைப்பற்ற, இவ்வாழ்வார்திவ்யஸூக்தியான திருமொழியாயிரமும் என்ஹ்ருதயத்திலே நிலைநிற்கும்படி உபகரித்தருளவேணுமென்று எம்பெருமானாரை அர்த்திக்கிறது-இதில்.

(க) படிமா - உபமானம். (உ) சிங்காமை - சுருங்காமல். (ங) தூலராசி - பஞ்சு ஸமூஹம். (ச) காலாநலகணம்- க்ரூரமான நெருப்புப்பொறி. (ரு) பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகள் - பாஹ்யர் - வேதத்துக்குப் புறம்பானவர்கள்; குத்ருஷ்டிகள் - வேதத்துக்கு மாறுகப்பொருள்கூறுமவர்கள். (சு) உத்தரிக்கை - சீர்மைபெறச்செய்கை. (எ) வர்த்திப்பிக்கை- வ்ர்த்தியடையப்பண்ணுகை.

http://acharya.org

(எம்பாரருளிச்செய்தது.)

மூ.—எங்கள்கதியே! இராமாநுசமுனியே!
சங்கைகெடுத்தாண்ட தவராசா!– பொங்குபுகழ்
மங்கையர்கோனீந்த மறையாயிரமனைத்தும்
தங்குமனம் நீயெனக்குத்தா.

ப-ரை.—எங்கள் - அறவையான வெங்களுக்கு, கதியே - அடைக்கலமாயிருக்குமவரே!; இராமாநுசன்-ராமாநுஜன் என்னும் திருநாமத்தை யுடையராய், முனியே- ஆத்மாவின் ரக்ஷணத்தில் மநநம் பண்ணுமவரே!, சங்கை-வேதசாஸ்த்ரங்களில் ஸம்சயங்களை, கெடுத்து - போக்கி, ஆண்ட-எல்லாரையும் அடிமைகொண்டவராய், தவம் - தபஸ்ஸில் மிக்கோரான யதிகளுக்கு, ராசா - ராஜாவாயிருக்குமவரே!, பொங்கு - மிகுந்த, புகழ் - யசஸ்ஸையுடைய, மங்கையர் - திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு, கோன் - ராஜாவான ஆழ்வார், ஈந்த - அருளிச்செய்த, மறை-வேதரூபமான, ஆயிரமும் - ஆயிரம்பாட்டாயிருக்கிற பெரியதிருமொழி ப்ரபந்தத்தையும், அனைத்தும் - மற்றுமுள்ள ப்ரபந்தங்களையும், தங்கும் - தரிக்கும்படியான, மனம் - மநஸ்ஸை, எனக்கு - அடியேனுக்கு, நீ - தேவரீர், தா - தந்தருளவேணுமென்று எம்பெருமானாரை அர்த்திக்கிறார். ... ... *

வ்யா.—(எங்கள்கதியே) (௧) அகதிகளான வெங்களுக்கு கதியாயிருக்கிறவரே. (இராமாநுசமுனியே) (௨) சதுரக்ஷரியாய்,மோக்ஷைகஹேதுவான திருநாமத்தையுடையருமாய், ஆத்மரக்ஷணத்திலே மநநம்பண்ணுமவரே. (சங்கைகெடுத்தாண்ட) "త్వదన్యస్సంశయస్యాస్య చ్ఛేత్తా నహ్యుపపద్యతే" "த்வதந்யஸ்ஸம்சயஸ்யாஸ்யச்சேத்தாநஹ்யுபபத்யதே" என்றும், "தத்துவநூல்கூழற்றது" என்னும்படி வேதாந்தசாஸ்த்ரத்தைநிஸ்ஸம்சயமாகப்பண்ணி மநஸ்ஸில்ஸம்சயங்களைப்போக்கி, எல்லாரையும் அடிமையாகஆண்ட. (தவராசா) யதிராஜாஎன்றபடி. அன்றிக்கே, தவமென்று - சரணாகதி தர்மமாய், அத்தை வர்த்திப்பிக்கிற ராஜாஎன்றுமாம். * தவநெறியிறே. பொங்குபுகழித்யாதி) அதிஸம்ர்த்தமான (௩) யசஸ்ஸையுடைய திருமங்கைக்கு (௪) நிர்வாஹகரான ஆழ்வாருடைய, வேதரூபமாய் ஆயிரம்பாட்டாயிருக்கிற பெரியதிருமொழிப்ரபந்த மெல்லாவற்றையும். அன்றிக்கே, (ஆயிரமனைத்தும்) என்று-ஆயிரத்தையும, மற்றும் அவர் (௫) அனைத்து ப்ரபந்தத்தையும் என்றுமாம். (தங்குமனம்நீயெனக்குத்தா)"கண்ணநின்றனக்குங்குறிப்பாகில்கற்கலாம்" என்கிற திவ்யஸூக்தியை தரிக்கும்படியான மநஸ்ஸைத் தந்தருளவேணும். "குறையற்பிறானடிக்கீழ்விள்ளாதவன்ப னிராமாநுசன்" என்றும் "(௬) நீலன்றனக்குலகிலினியான்" என்றும், "கலிமிக்க செந்நெற்கழனிக் குறையல் கலைப்பெருமானொலிமிக்கபாடலையுண்டு தன்னுள்ளந் தடித்து" என்றும்,எம்பெருமானைச் சொல்லக்கடவதிறே; அத்தாலே, அவரைஅபேக்ஷிக்கிறது.... ... ... *

---

(௧) அகதிகள் - கதிஅற்றவர்கள். (௨) சதுரக்ஷரி- நாலக்ஷரத்தையுடையது. (௩) யசஸ்ஸு - கீர்த்தி. (௪) நிர்வாஹகர் - தலைவர். (௫) அனைத்து - எல்லா. (௬) நீலன் - திருமங்கையாழ்வார்.

http://acharya.org

மூ.—§மாலைத்தனியே வழிபறிக்கவேணுமென்று
கோலிப்பதிவிருந்த கொற்றவனே! - வேலை
அணைத்தருளுங்கையாலடியேன்வினையைத்
துணித்தருளவேணும் துணிந்து.

ப-ரை.—மாலை - ஸர்வேச்வரனை, தனிவழியே - தனிவழியிலே, பறிக்கவேணுமென்று - கொள்ளைகொள்ள வேணுமென்று, கோலி - முயன்று, திருவரசினடியிலே, பதிவுஇருந்த - பதுங்கிக்கொண்டிருந்த, கொற்றவனே - ராஜாவான திருமங்கை மன்னனே!, வேலை - வேல் என்னும் ஆயுதத்தை, அணைத்தருளும் - அணைக்கும்படியான, கையால் - திருக்கை யாலே, அடியேன் - சேஷபூதனனென்னுடைய, வினையை - பாபங்களை, துணிந்து—, துணித்தருளவேணும் - வெட்டிக்களைந்தருள வேணுமென்கிறார்.... ... ... *

அ.—(மாலைத்தனியே) இதில், ப்ரபந்தாந்வய ப்ரதிபந்தகங்களை ப்ரபந்த கர்த்தாவே (க) சேதிக்கவேணு மென்கிறது.

வ்யா.—(மாலைத்தனியே வழிபறிக்க வேணுமென்று கோலி) ஸர்வாதிகனைத் தனிவழியிலே வழிபறிக்க வேணுமென்று (உ) உத்யோகித்து. தத்துருணமாகத் திருவரசினடியிலே (பதிவிருந்த) மேலே கோடிவைத்துப் பார்ப்பித்த. (கொற்றவனே) ராஜாவே. பறிகொடுக்குமவன் * தெய்வத்துக்கரசு, பறிக்குமவர் ஆலிநாட்டரசு, பறிக்குமிடம் மரங்களுக்கரசிடம்; இப்படியாய்த்து பறிக்கப் பதிவிருந்தபடி. (வேலையணைத்தருளுங் கையால்) * வெட்டிப்பறிக்க வெடுத்தணைத்த வேலாலே. (அடியேன் வினையை) "அடியேன் நான்" என்று அவனுக்கு அடிமையான வுமக்கு அடியேனான அடியேன் வினையை. உமக்கடியோமாகைக்கும் வினைக்கும் என்ன சேர்த்தியுண்டு; "என்பெய்வினையைக் கிட்டிக்கிழங்கொடு தன்னருளென்னு மொள்வாளுருவி வெட்டிக்களைந்த விராமாநுசன்" என்கிறபடியே. (அடியேன்வினையை-துணிந்து-துணித் தருளவேணும்) வழிபறிக்கத் துணிந்தாப்போலே *வினையைத்துணிக்கத் துணியவேணும். என்வினையைப்போக்கவேணும் என்று நீர் துணிந்தாலாய்த்துப் போவது. "பண்டைவல்வினை பாற்றியருளினான்" என்னும் படி பண்ணவேணும். ... ...

பிள்ளைலோகம்ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

§ இந்தத்தனியன், மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்ததென்று சிலர்சொல்லுவார்கள்; க்ரந்தஸ்தமாக ஆகரம்கண்டுகொள்வது: இதப்ராந்தத்தில் அநுஸந்திக்கும் வழக்கமில்லாமையால்,

(க) சேதித்தல் - அறுத்தல். (உ) உத்யோகிக்கை - முயலுகை.

http://acharya.org

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

*மாறன்பணித்ததமிழ்மறைக்கு ஆறங்கம்கூறவவதரித்த
திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த
பெரியதிருமொழிக்கு,
பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த வ்யாக்யாநத்தின்
அரும்பதத்திலவதாரிகை.

---

*அபாரகருணாம்ர்தஸாகரரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை, தம்முடைய பரமக்ர்பையாலே; பெரியாழ்வார், தாமருளிச்செய்த திருப்பல்லாண்டில் *மல்லாண்டதிண்டோளனைப் பல்லாண்டுபாடியும், அவனுடைய † திருவவதாரந்தொடக்கமான திவ்யசேஷ்டிதங்களை யநுபவித்தும், அதுக்குமடியான ராமக்ருஷ்ணாநுபவம்பண்ணியும்; அவை காலாந்தரத்தி லநுபவங்களாகையாலே, "வடதிசைமதுரை" இத்யாதிப்படியே - அர்ச்சாவதாரங்களை பஹுப்ரகாரேண அநுபவித்துக்கொண்டுவந்து, திருவேங்கடமுடையானிடத்தில் திருவுள்ளத்தைமூட்டி யநுபவித்து, ப்ரபந்தசேஷத்தைத் தலைக்கட்டினபடியையும்; அவர் பெண்பிள்ளையான ஆண்டாள், *நந்தகோபன்குமரனையே யாசைப்பட்டு, ஆழ்வார்களை யுணர்த்திக்கொண்டு அவர்களை (க) அடியொத்திப்போய் *நப்பின்னைகொங்கைமேல் வைத்துக்கிடந்த மலர்மார்வனையுணர்த்தி *தாம்வந்தகாரியத்தையராயச்சொல்லி, அவனைப்போற்றி, தம்முடையமநோரதத்தை விண்ணப்பஞ்செய்துவிட, அது அநுகாரத்தால் பிறந்ததாகையாலே மணப்பாலமுதுசெய்தவோபாதியாய்க் கலங்கி, காமன்காலிலேவிழுந்து தவண்டு, *படாதனபட்டு, *கனக்கண்டு, தரித்து, திருவேங்கடமுடையானைக் குறித்துத் தூதுவிட்டு; பெரியபெருமாளைக்(உ)கிலாய்த்து, பாவபந்தம்தலைநிரம்பி, தேற்றுவாரில்லாதபடி கலங்கினவளவிலே, தைவயோகத்தாலே தம்முடைய ஆசார்யபாரதந்த்ரதாஜ்ஞாநம் தலையெடுத்துத் தரித்திருக்கச்செய்தேயும், அநுபூதவிஷய மஹிமாவினால்பிறந்ததெளிவும் அகிஞ்சித்கரமாய், கண்டல்லது தரிக்கமாட்டாதே, "இங்கேபோதக்கண்டீரே" என்று தேடிச்சென்று, "வீதியாரவருவானை விருந்தாவனத்தேகண்டோமே" என்று காட்சியோடே தலைக்கட்டினபடியையும்; குலசேகரப்பெருமாள்,இவ்விருவரளவுமன்றியே, மூந்துறமுன்னம் *வெண்ணெயுண்டவாயனை பெரியபெருமாளிடத்தில் "என்றுகொலோ கண்குளிரக்காணுநாளே" என்று (௩) பேரவாக்கரைபுரண்டு, அவ்வளவன்றியே, *அணியரங்கன்திருமுற்றத்தடியாரளவும் *மாலேறிய பெரும்பித்தராய், திருமலையில் திர்யக்ஸ்தாவர ஜங்மங்களை யாசைப்பட்டு, அநந்தரம் அர்ச்சாவதாரத்துக்கடியான ராமக்ர்ஷ்ணாவதாரங்களையும் ப்ராஸங்கிகமாக அநுபவித்து, அவ்வநுபவத்தைத் திருச்சித்ரகூடத்திலே யநுபவித்து; அடியிலேபிறந்த பரமபக்தியோடே தலைக்கட்டினமையை

---

† "திருவவதாரந்தொடங்கி பாலலீலாரஸங்களையநுபவித்தும்" என்றும் பாடம்.

(க) அடியொத்தல்-பின்செல்லல். (உ) கிலாய்த்தல்-வெறுத்தல். (௩) பேரவா-ஒன்றாலும் தணிக்கக்கூடாத ஆசை.

http://acharya.org

அ.—யும்; திருமழிசைப்பிரான், கீழ்ச்சொன்னவர்கள்போலே(க)பாவநாமாத்ரத்
திலேயநுபவித்தபடியேயன்றியே, அர்ச்சாவதாரங்கள்தான் "பைந்நாகம்பாய்சுரு
ட்டிக்கொள்"என்று (உ)நியமிக்கும்படி தமக்குக்கைப்புகுந்தபடியாலே *தெளிந்த
சிந்தையராய்,அவனுடைய ஸர்வப்ரகாரவைலக்ஷண்யங்களை லோகோஜ்ஜீவநார்த்த
மாகத்திருச்சந்தவிருத்தத்தாலே வெளியிட்டருளின க்ரமத்தையும்; இவர்தம்மைப்
போலேபலஅர்ச்சாஸ்தலங்களிலே (ங)மண்டியிருக்கையன்றிக்கே, "மற்றொன்றும்
வேண்டா" என்று பெரியபெருமாளையே (ச) ச்ரோதாவாக்கி தம்முடைய *இன்
சொற்களைச்சொல்லி யுகப்பித்தும் அவரைப்பள்ளியுணர்த்தியும்போந்த தொண்ட
ரடிப்பொடி யாழ்வாருடைய (ரு)பாவவ்ருத்தியிருந்தவகையையும்;திருப்பாணர் [ய
தாம், இவர்களித்தனைபேரிலுங்காட்டில் வைலக்ஷண்யம்தோற்றப் பெரியபெருமா
ளாலே(சா)விஷயீக்ருதராய்,(எ)பரப்பறப் பத்துப்பாட்டாலே விஷ்ணுசித்தர்தொடக்க
மானூரோபாதி மறறொருவரையநுகரித்தும், கலங்கி தேவதாந்தரங்கள்காலில்
விழுந்தும், தூதுவிட்டும்,காணுமல்தடுமாறியும்,கண்டுதெளிந்தும், (அ) பரோபதே
சம் பண்ணப்போந்தவர்களை நிந்தித்து தமக்கெம்பெருமா னிரங்காமையைச் [கரு
சொல்லி "அம்ம! ஓ! கொடியவாறே" என்று(கூ)கிலாய்த்து, தாமேபோய்ப்பள்ளி
யுணர்த்தியும்செய்யாதே, * (க0) ஆபாதசூடம் ஸாக்ஷாத்கரித் தநுபவியாநின்று
கொண்டு, ஸ்ரீலோகஸாரங்கமஹாமுநிகள திருத்தோளிலே யெழுந்தருளப்பண்
ணிக்கொண்டுபோக, பெரியபெருமாள் (கக) ஸாயுஜ்யத்தை இவ்விபூதியிலேகொடு
க்கையாலே அந்தவநுபவத்தைபெற்று,திருவேங்கடமுடையானையும் பெரிய [உய
பெருமாளோடு ஒருசேர்த்தியாக அநுபவித்துக்கொண்டு, "மற்றொன்றினைக்காணு
வே" என்று தலைக்கட்டின தன்மையையும்; இவர்களித்தனைபேரும் (கஉ) ப்ரதமா
வதியிலே(ங)மண்டி னராய்,இவர்களித்தனைபேருக்கும் (கங)ப்ராப்யசரமாவதியாக
* அடியார்க்காட்படுமது உத்தேச்யமாகையாலே, அவ்வர்த்தத்திலேநிஷ்டரான
ஸ்ரீமதுரகவிகள் *வாய்த்ததிருமந்திரத்தின் மத்திமமாம்பதம்போலவான கண்ணி
நுண்சிறுத்தாம்பாலே பரதிபாதித்த ஆழ்வாருடைய ப்ராப்யத்வப்ராபகத்வங்களை
யருளிச்செய்து * தென்குருகூர்நகர்நம்பிக் கன்பரானமையையும் திருவுள்ளம்
பற்றி, இநத திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கு உத்தரோத்தரமுண்டான அதிசயங்களுக்கு
(கச)அநுகுணமானவொருசேர்த்தியாலே யி·· வயித்தனைக்கும் அடைவே வ்யாக்யா
நம் செய்தருளி; இவ்வளவன்றியே, இவையித்தனையாலும்- திருமந்த்ரத்தில் [ஙய
ப்ரணவ நமஸ்ஸுக்களிலர்த்தங்கள் ப்ராதாந்யேந ப்ரதிபாதிக்கப்படுகையாலே,
(கரு)தத்ஸ்தாநீயமான முதலாயிரத்தைத் திருவுள்ளத்தில்வைத்துக்கொண்டு,(கசா)
த்ர்தீயபதஸ்தாநேயான திருமொழிக்கு வ்யாக்யாநம்செய்தருளநினைத்தருளினார்.*

(க) பாவநாமாத்ரத்திலே - நினைப்புமாத்ரத்தாலே. (உ) நியமித்தல் - கட்ட
ளையிடுதல். (ங) மண்டுதல் - விரும்புதல. (ச) ச்ரோதா - கேட்குமவன். (ரு)
பாவவ்ருத்தி - கருத்தின் ப்ரகாரம். (சா) விஷயீக்ருதர் - அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்.
(எ) பரப்பற-சுருக்கமாக. (அ) பரோபதேசம் பண்ணுதல்- பிறர்க்குச்சொல்லுதல்.
(கூ) கிலாய்த்தல் - ப்ரணயரோஷம். (க0) ஆபாதசூடம் - (பாதாதிகேசம்) திரு
வடிமுதல் திருமுடியளவும். (கக) ஸாயுஜ்யம் - தன்திருமேனியிலே லயிக்கை.
(கஉ) ப்ரதமாவதி- (தலைநீர்ப்பாடு) முதல்மடை. (கங) ப்ராப்யசரமாவதி-அடைய
த்தக்க கடைசியெல்லை. (கச) அநுகுணமான- தகுதியான. (கரு) தத்ஸ்தாநீயம்-
அவ்விடத்தது. (கசா) த்ர்தீயபதம் - மூன்றும்பதமான நாராயணபதம்.

http://acharya.org

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

பெரியவாச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநத்தின் ப்ரவேசம்.

இவ்வாழ்வாராகிறார்- ஆத்மாவை வெய்யிலிலேவைத்து உடம்பை நிழலிலேவைத்துப்போந்தா ரொருவராய்த்து. ஆத்மாவை [நி வெய்யிலிலேவைக்கையாவது-பகவத்விஷயத்தில் முதலிலேயிழியாமை; உடம்பை நிழலிலேவைக்கையாவது-அநாதிகாலம்(க)விஷயப்ரவணராய் அதுவே (உ) யாத்ரையாய்ப்போருகை. நிழலாவது தான் பகவத்விஷயமிறே. [वासुदेवतरुच्छाया - வாஸுதேவதருச்சாயா] பார்த்தபார்த்தவிடமெல்லாம் நிழலாயிருக்கை. எங்கு [கo மொக்க நிழல்செய்த விந்நிழலில்லது புறம்பொருங்க நிழலின்றிக்கேயிருக்கை. [नातिशीता न घर्मदा-நாதிசீதாநகர்மதா] (ங) அறவவ்வலிடுதல், வேர்த்தல் செய்யாதிருக்கை. [नरकाङ्गारशमनी-நரகாங்காரசமநீ] தானேயேயிட்டுக்கொண்ட நரகமாகிற பெருநெருப்பையும் அவிக்கவற்று. [கரு

அ.—இத்திருமொழிக்கு வக்தாவான திருமங்கை மன்னன்,*சன்னநுண்சிறுத்தாம்பில் (ச) பாகவதநிஷ்டையை (ரு) காயிகமர்யாதமாக வநுஷ்டித்த,*வான்வலியால் மந்திரங்கொண்டு, "நின்திருவெட்டெழுத்துங்கற்று நான் - உற்றது முன்னடியார்க்கடிமை" என்று வாய்விட்டும்போந்தாரொருவராகையாலே, கீழ்ச்சொல்லப்பட்டவர்களில் விலக்ஷணரிறே!என்ற இவருடைய வைலக்ஷண்ய [உய த்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி, இதுக்கு வ்யாக்யாநம் செய்தருளக்கோலி; ஸர்வேச்வரன், இவ்வாழ்வார்பக்கலுண்டான ஸ்வவிஷயாத்வேஷமும் இவரநுபவித்த விஷயங்களினுடைய (சா) அல்பீயஸ்த்வமுமே யிவரைமீட்கைக்குப்பரிகாரமாகவும், இவருடைய ரஸிகத்வத்தைத் தன் வாசியறிகைக்குப் (எ) பற்றுசாகவுமெண்ணி, இவரை நிர்ஹேதுக கடாக்ஷவிஷயமாக்கி, தன் ஸ்வரூபாதிகளை யறிவிப்பித்தானென் [உரு னும் வக்த்ர்வைலக்ஷண்யத்தையும், ஸ்வரூபாதிகளை யறிகைக்கு உபாயமாகக் காட்டிக்கொடுத்த திருமந்த்ரத்தையநுஸந்தித்தாரென்னும் ப்ரதிபாத்ய வைலக்ஷண்யத்தையும், (அ) ததர்த்த ப்ரதிபாதகதயா வந்த ப்ரபந்த வைலக்ஷண்யத்தையு மருளிச்செய்வதாக, தாமிவருடைய பூர்வவ்ருத்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாழ்வாராகிறார் இத்யாதியாலே.) "ஸ்ரீயப்பதியாய்" என்றுதடங்கி "'விஜாதீயருனாம் [கய மால்முடியாத, ஸஜாதீயரைக்கொண்டே காரியங்கொள்வோம்'என்று ஆழ்வாரைத்திருவவதரிப்பித்தான்" என்றிவ்வளவும் உபர்யவஸித்த, பின்னை (இவ்வாழ்வாராகிறார்) என்றுதடங்கி அநுஸந்திப்பது என்றும் சொல்லுவர்கள். "ஸர்வத்ராஸௌ- வஸதி" என்கிற (கூ) நிருக்தியையுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (பார்த்தவித்யாதி.) "ஸமஸ்தஞ்ச - அத்ர-வஸதி" என்றதைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் [கூறு (எங்குமொக்கவித்யாதி.) "[illegible]" "ஏதேவைஸம்ஸாராஸ்தாபஸம்சாநஸ்யபரமாத்மந:" என்கிறபடியே-ஸாம்ஸாரிக லோகமெல்லாம் நரகதுக்கஸமமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அதுதானும் சேதநகர்மாதீநமாய் வருமதாகையாலே அவ்வர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தானேயிட்யாதி.) கேவல நரகமாகில் அதுக்கு ப்ராயச்சித்தாதி க்ரியை (ய) சாமகமா யிருக்குமே; *வாஸுதேவதருச்சாயையைச் சொல்லவேண்டாவிறே.

(க) விஷயப்ரவணர் - எம்பெருமானை யொழிந்தவற்றில் அன்புடையவர்கள். (உ) யாத்ரை - தொழில். (ங) அற - மிகவும். (ச) பாகவதநிஷ்டை - பகவத்ஸம்பந்திகளை விரும்புதல். (ரு) காயிகம் — செயல். (சா) அல்பீயஸ்த்வம் - இழிவான தன்மை. (எ) பற்றுசு - ஹேது. (அ) ததர்த்தப்ரதிபாதகதயா-அந்த அர்த்தத்தை சொல்லுகையாலே. (கூ) நிருக்தி-வேதலக்ஷணக்ரந்தம். (ய) சாமகம்-தணிக்குமது.

http://acharya.org

வ்யா.—[ஸாகிமர்த்தம் ந ஸேவ்யதே - ஸாகிமர்த்தம்நஸேவ்யதே] ப்ராப்தமன்றென்னவொண்ணாது, து:கநிவர்த்தகமன்றென்ன வொண்ணாது; "வயிறுநோவாநின்றது, சவி" என்பாரைப்போலே, அநிச்சை சொல்லிக் கைவாங்குமித்தனையிறே யுள்ளது. அர்த்தத்தில் மாறுபாட்டமில்லை, ப்ரதிபத்தியில் மாறுபாட்டமேயுள்ளது!. இந்நிழலிலே யிருந்துவைத்து "ஒதுங்கிற்றிலேன்" என்பாரைச செய்யலாவதில்லையே!. "இவர்கண்ணாலகாண்கிறவிஷயங்களுக்கு அவ்வருகறியாதிருக்கிறாராகில், நம்மையும் அவ்விஷயங்களோபாதி யிவர்கண்ணுக்கிலக்காக்கினால் விரும்பாதொழியாரிறே!" என்று பார்த்து, (க) உகந்தருளினநிலங்களிலேவந்து ஸந்நிதிபண்ணி யிவரை விஷயீகரித்து, தன்படிகளை (உ) அடையக் காட்டிக்கொடுத்து, தன்னாலல்லது செல்லாதபடிபண்ணி யிவரையநுபவிப்பித்து, இங்கேயிருந்தே பரமபதத்திலுள்ளார்படி யாம்படிபண்ணி, அத்தேசப்ராப்தியையு மிவர்க்குப் பண்ணிக்கொடுத்தானென்கிறது- இப்ப்ரபந்தங்க ளெல்லாவற்றாலும். ... ...

அ.—இனி ஸேவியாதிருக்கைக்கு நிமித்தந்தானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (வயிறிதயாதி;) சிறுப்பிள்ளைகள், விளையாட்டில்பராக்காலே, "உண்ணவா" என்றழைத்தால், "எனக்கு வயிறுநோகிறது, வேண்டா" என்று, பசியாநிற்கச்செய்தேயும் சொல்லுவர்கள்: அதுக்குமேலே மாதாபிதாக்கள் நிர்ப்பந்தித்தழைக்கப்புக்கால், "நீங்களே சவியுங்கோள், அதாவது-வையுங்கோள், நான் (௩) ஸர்வாத்மநா உண்ணவருகிறதில்லை" என்று அஸௌக்யம் (௪) வஹிக்குமாப்போலே, ஈச்வரன் (௫) ஸர்வத்ர இருந்து ஹிதம்செய்யவந்தாலும் விஷயப்ராவண்யத்தாலே நிஷேதிப்பர்களென்று கருத்து. அநிச்சை சொல்லி - வேண்டாமையைச்சொல்லியென்கை. இந்த ச்லோகத்துக்கு ரிஷியினுடைய ஈடுபாடு தோற்ற ஒருதாத்பர்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (அர்த்தத்திலித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே.) ஆக, இவ்வாழ்வாரும் பகவத்ப்ரவணரன்றிக்கே விஷயப்ரவணராயிருந்தாரென்று பூர்வவ்ருத்தம் சொல்லிற்றாய்த்து. இப்படியிருக்குமிவரை ஈச்வரன் திருத்தின ப்ரகாரமென்னென்ன; அத்தையருளிச் செய்யாநின்று கொண்டு, ப்ரமாணமும் காட்டுகிறார் (இவர்கண்ணாலித்யாதி.) இப்ப்ரபந்தங்களெல்லாவற்றாலுமென்றது- ஆறு ப்ரபந்தங்களாலுமென்றபடி. அர்ச்சாவதாரப்ராவண்யாதிகள் இப்ப்ரபந்தங்களிலே யுண்டாகையால் ஈச்வரன் இவற்றைக்காட்டித்திருத்தினது அர்த்தஸித்தம்.*

(க) உகந்தருளின நிலங்கள் - எம்பெருமான் விரும்பி வர்த்திக்குமிடங்கள்; அதாவது-திவ்யதேசங்கள். (உ) அடைய - எல்லாம். (௩) ஸர்வாத்மநா- எல்லாப்படியாலும். (௪) வஹித்தல் - மேற்கொள்ளுதல். (௫) ஸர்வத்ர - எங்கும்.

மூலம்.—வாடினேன்;

வ்யா.—"இவர் பக்கல் (க) அத்வேஷமும் விஷயங்களினுடைய (உ) லாகவமுமே இவரை மீட்கைக்குப் (ங) பரிகரமாகவும், இவருடைய ரஸிகத்வமே தன் வாசி யறிகைக்குப் (ச) பற்றாசாக வும், அநாதிகாலம்பண்ணின பாபாம்சத்தை நம் க்ருபைக்கு விஷயமாக்குவோம்" என்றுபார்த்து, இவர் விஷயங்களின் வாசியறிந்து, தன்னையறிகைக்கு, கிழிச்சீரையோடே தநத்தைக் கொடுப்பாரைப் போலே, தனக்கு வாசகமான திருமந்த்ரம் முன்னாகத் தன்ஸ்வரூப ரூபகுணவிபூதிகளை (ரு) அடங்கக்காட்டிக்கொடுக்க, கண்ட நுபவித்து, அயோக்யனான வென்னை அதுதானே ஹேதுவாக விஷயீகரித்தான்! என்று (சு) க்ருதஜ்ஞராகையாலே, ஒருக்கால் சொன்னத்தை ஒன்பதின்கால் சொல்லிக்கூப்பிடுகிறார். பகவத்விஷயத்தில் நேர்கொடுநேர் செய்யலாவ தொன்றில்லை, செய்யவேண்டுவ்து மொன்றில்லை; பண்ணின வுபகாரத்துக்கு க்ருதஜ்ஞராமித் தனையே வேண்டுவது (எ) அசித்வ்யாவ்ருத்திதோற்ற. ... *

அவதாரிகை.—முதற்பாட்டு. நம்மாழ்வார், ஸர்வேச்வரனை ஸாக்ஷாத்கரித்தவநந்தரம், தாம்பெற்ற பேறறியாதே "இந்நின்ற நீர்மையினி யாமுறாமை" என்று கீழ்நின்ற நிலையை அநுஸந்தித்தாப்போலே, இவரும், பகவத்விஷயீகாரம் பிறந்தபின்பு தாம்கீழ் நின்றநிலையையெல்லாம் (அ) அநுஸந்தித்து "வாடினேன்" என்கிறார்.

வ்யா.—(வாடினேன்) கொம்பையிழந்த தளிர்போலே. (கூ) ஆச்ரயத்துக்கு அழிவில்லாமையாலே இன்னம்நோக்குவோம் என்னில்; நோக்குகைக்கு யோக்யதை யுண்டென்கை. "[illegible]"

அ.—இவரைத் திருத்துகைக்கு நிமித்தத்தையும், முதல்திருமொழியின் தாத்பர்யத்தையு மருளிச்செய்கிறார் (இவர்பக்கலித்யாதி.) லாகவமென்றது - அல்பாஸ்திரத்வாதிகள். கிழிச்சீரை - த்ரவ்யமிருந்தபுடவை. க்ருதஜ்ஞராநால் ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணாதே கூப்பிடுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பகவதித்யாதி.) *

முதற்பாட்டு.—(வாடினேனித்யாதி-) தம்மை அவன்கடாக்ஷித்தால் அவனையநுபவிக்கு மத்தனைபோக்கி, பூர்வவ்ருத்தத்தைத் தாம் சொல்லுவானென் னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நம்மாழ்வாரித்யாதி.) வாடினேனென்கிறாரென்றது- பூர்வவ்ருத்தத்துக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம்.

உலர்ந்தேனென்னாதே, "வாடினேன்" என்றதுக்கு தாத்பர்ய மருளிச்செய்கி றே.) ஆச்ரயத்துக்கு - ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கென்றபடி.

(க) அத்வேஷம் - த்வேஷமில்லாமை. (உ) லாகவம் - இலேசாயிருக்கை. (ங) பரிகரம் - கருவி. (ச) பற்றாசு - ஹேது. (ரு) அடங்க - எல்லாம். (சு) க்ருதஜ்ஞர் - நன்றிமறவாதவர். (எ) அசித்வ்யாவ்ருத்தி - அசித்து - உயிரில்லாதது, அதினின்றும் வேறுபட்டிருக்கை. (அ) அநுஸந்திக்கை - நினைக்கை. (கூ) ஆச்ரயம்- பற்றுமிடம்.

http://acharya.org

வ்யா.—"அநங்யாராகவேணுஹம்" என்கிற பிராட்டியோடொத்தப்ராப்தி ஸகலாத்மாக்களுக்கு முண்டானபின்பு, இப்ப்ராப்தியை யுணர்ந்தால், அநாதிகல மிழந்தவர்க்கு "வாடினேன்" என்னத்தட்டில்லையிறே. [யச்ச ராமம் நபச்யேத்து - யச்சராமம்நபச்யேத்து] [ராம - ராமம்] என்றது-கண்ணுக்கு வகுத்த விஷயத்தை; காணுதிருக்கிறுன் யாவனொருவன். [யஃ- யஃ] எத்தனையேனு முயர்ந்தவனுகவுமாம். [து-து] இதுதப்பினும். தப்பாதது தப்பினல் வருமதுஇவ்வளவன்று என்கைக்காகவிசேஷிக்கிறது. [யஞ்ச ராமோ நபச்யதி-யஞ்ச ராமோநபச்யதி] எத்தனையேனும் சிறியாரும் இவர்கண்பார்வைக் கிலக்காகாதாரில்லை. [யம் - யம்] எத்தனையேனும் சிறியவனென்கிறது. எத்தனையேனும் சிறியாரிறே இவர்கண்ணிற்பார்வைக் கிலக்காவார். [யாருமோர்நிலைமையனென வறிவரிய வெம்பெருமான்|யாருமோர்நிலைமையனென வறிவெளியவெம்பெருமான்] ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஜ்ஞாநத்துகரும் அவிஷயமாயிருக்கும்; (க) இடைச்சிக்கும் (உ)வேடனுக்கும் கைப்புகுந்திருக்கும. எத்தனையேனு முயர்ந்தவனுகிலும் (ங) பெருமாளுடைய ஒருநாளைப் புறப்பாடு காணுகில் அவன்பெரியனலலன்; எத்தனையேனும் சிறியனுனவன் பக்கலிலும் தப்பாது அவருடைய பார்வை;தப்புகிறுன் யாவனொருவன், அவன் அவஸ்துககளோடு மெண்ணபபடான்; எண்ணப்படாமையிலே யெண்ணப்படும்; - எல்லாரும் நிந்தித்து "சீ, சீ" என்னப்படும். இவனைநிந்திப்பார் வஸிஷ்டாதிகள் துடக்கமானுர் நால்வரிருவரோ வென்னில் [நிந்திதஸ்ஸவஸேல்லோகே - நிந்திதஸ் ஸவஸேல் லோகே] [லோகே - நிந்திதஃ, லோகே-நிந்திதஃ] இவனைநிந்திக்கைக்குரியரல்லாதாரில்லை.

அ.—"வாடிவாடுமிவ்வாணுதல்" என்கிறபடியே பிராட்டிவிஷயத்தில் சொல்லத்தக்க வார்த்தையைத் தாமிபபோது சொல்லக்கூடுமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (அநங்யேத்யாதி.) தாய்மார் "வாடிவாடும்" என்றுசொன்னுர்களேயாகிலும், இவர்தாம் அவ்விஷயத்தி லிவ்வார்த்தையைச்சொல்லித் தம்மைத்தாமேநிர்தித்துக்கொள்ளக்கூடுமோவென்ன; தர்ஷ்டாந்தமுகேநவருளிச்செய்கிறுர் (யச்ச ராமமென்றுதுடங்கி, வாடினேனென்றல்லது வார்த்தையில்லையிறே யென்னுமளவும்.) "யஃ" என்று மேலெடுத்தப்ரதீகத்தை, (விஷயத்தை) என்றவநந்தரம் அநுஸந்தித்துக்கொள்வது. (ச) ப்ராதாநயே சகாரமென்றருளிச்செய்கிறுர் (எத்தனையேனு முயர்ந்தவனித்யாதி.) இதுவென்றது - தன்னுடைய ஸேவையென்கை, தப்பாதது - பெருமாளுடைய கடாக்ஷம். "ராமச்ச" என்றநவயித்து அதிநிக்ர்ஷ்டனையும் கடாக்ஷிக்குமவரென்கிற ப்ராதாந்யத்தை விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறுர் (எத்தனையேனும் சிறியாருமித்யாதி,) "யம்" "யம்" என்றது நிக்ர்ஷ்டவிஷயமாவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (எத்தனையேனுமித்யாதி.) உத்க்ர்ஷ்டரைக் கடாக்ஷியாமல் நிக்ர்ஷ்டரைக்கடாக்ஷிப்பரென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் (யாருமித்யாதி.) பூர்வார்த்தத்தில் தாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்யாநின்று கொண்டு, "நிந்திதஃ" இத்யாதிக்கவதாரிகை யருளிச்செய்கிறுர் (எத்தனையேனுமித்யாதி வாக்யஷட்கத்தாலே.)

(க) இடைச்சி - யசோதைப்பிராட்டி. (உ) வேடன்-குஹப்பெருமாள். (ங) பெருமாள் - நம்பெருமாள். (ச) ப்ராதாநயே சகாரம் - உயர்வுசிறப்பும்மை.

http://acharya.org

ரு.—வாடி

வ்யா.—விஷயப்ரவணனானவன், இப்போது பழியாய் மேல் நரகமாயிருக்கச்செய்தே, தான் “ நல்லது செய்கிறோம்” என்றிருக்குமிறே; அப்படி, தான் “ நல்லது செய்கிறோம்” என்றிருக்குமோ வென்னில் [[illegible]- ஸ்வாத்மாப்யேநம் விகர்ஹதே] தானும் தன்னை நிந்தித்துக் கொள்ளும். (க) திருக்கைத்தலமிழந்தவன், “(உ) இற்றைப்புறப்பாடு காணப்பெறாத நாம் கர்ப்பூரமும்எலுமிச்சங்காயும் பெற்றோமாகில்முடிந்துபிழைக்கலாய்த்து!” என்றிருக்குமிறே; ஒருநாளைப் புறப்பாடிழந்தார்வார்த்தையிதுவானால், அநாதிகாலமிழந்தவர்க்கு, வாடினேன்! என்றல்லது வார்த்தையில்லையிறே. (வாடினேன்) என்றவிதுதான் எவ்வவஸ்தையைப்பற்றச் சொல்லுகிறவார்த்தை?;-விஷயப்ரவணராய்ப் போந்தபோது அவற்றையநுபவித்துக் களித்துப்போருகையாலே வாட்டமில்லை, பகவத்விஷயத்தில் கைவைத்தபின்புதானே வாட்டமில்லை; ஸ்வரூபஜ்ஞாநம்பிறந்து பூர்வவ்ருத்தத்தையநுஸந்தித்தபோதைவார்த்தை. ப்ராப்திஸமயத்திலிறே பூர்வவ்ருத்தத்தை ஸ்மரியாதொழிவது, “[illegible]” “நோபஜநம்ஸ்மரந்” என்னுமளவும் வந்ததில்லையிறே; ஜ்ஞாநலாபவேளையாகையாலே பூர்வவ்ருத்தந்தானிவர்க்கு ப்ரத்யக்ஷம்போலேயிறே தோற்றுகிறது.

(வாடி) என்கிற (ங) இவ்வநுபாஷணம், இரண்டிடத்திலும் பொருள் பெற்றுக்கிடக்கிறது.

அ.—மேலுக்கவதாரிகை (விஷயேத்யாதி.) ஆழ்வார்தம்மை நிந்தித்தமைக்குப் பின்னையுமொருத்ருஷ்டாந்தம் (திருக்கைத்தலமித்யாதி.)கைவைத்த-இச்சரீரத்தோடே பகவதநுபவம்பண்ணின. (வாட்டமில்லை) என்றவநந்தரம், எங்கேயென்னில் என்று சேஷம். ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தால் பூர்வவ்ருத்தஸ்மரணம் வருவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்தீத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.)வாடினேன் - விஷயபரனாய்க் கெட்டேனென்னுமது இவ்வாழ்வார்க்குச் சேராது, விஷயபரராயிருந்தபோது களிப்புண்டாகையாலே கெட்டேனென்னக் கூடாமையாலே; இப்போது விஷயபரதை யில்லாமையால் (ச)ஸுதராம் கெட்டேனென்னக் கூடாது என்னும்சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநேத்யாதி;) முன்புத்தை விஷயஸங்கம் இப்போது ப்ரத்யக்ஷம்போலே விசதமாகத் தோற்றுகையாலே இப்போது க்லேசம் பிறக்கையாலே சொல்லுகிறாரென்று கருத்து.

“ வாடினேன், வருந்தினேன்”என்னுமளவும்(ரு)பௌர்வாபர்யம்தோற்றியிருக்கவும், “வாடி”என்ற (சு)ல்யபந்தமானபுநருக்திக்குப்ரயோஜநம்காட்டுகிறார் (வாடியித்யாதி.) இத்தால்-கீழ் “வாடினேன்” என்றதுக்கு-சிரகாலஸம்பந்தமும், மேலேவருகிறதுக்கு அத்யந்த ஸந்நிஹிதத்வமும் தோற்றுவிக்கையாலே, அதுக்கு ப்ரயோஜநமுண்டென்றதாய்த்து. பொருள் - ப்ரயோஜநம்.

(க) திருக்கைத்தலம் - திருக்கைத்தலஸேவை. (உ) இற்றை - இன்றைய. (ங) அநுபாஷணம்-அநுவாதம். (ச) ஸுதராம் - மிகவும். (ரு) பௌர்வாபர்யம்-முன்பின்னாயிருக்கை. (சு) ல்யபந்தம் - வினையெச்சத்தொடர்.

http://acharya.org

மூ.—வருந்தினேன் மனத்தால்; பெருந்துயரிடும்பையில்

ப-ரை.—பெருந்துயர் - மிகுந்ததுன்பத்துக்குக் கொள்கலமாய், இடும்பையில் - துன்பங்களுக்கெல்லாம் ஹேதுவான சரீரத்திலே,

வ்யா.—அநாதிகாலம் இவ்விழவு ப்ரவர்த்தமாய்ப் போந்ததென்றும், மேலே ஓரநர்த்தத்தை விளைத்ததென்றும் தோற்றுகிறது. விஷயப்ராவண்யம் (க) காதாசித்கமாய் அநுதாபம்பிறந்து மீளுகையன்றிக்கே அநாதிகால மிதுவே யாத்ரையாய்ப்போந்ததென்றும், இவ்வளவன்றிக்கே இதுக்குமேலே விளைந்ததோரநர்த்தத்தைச்சொல்ல வொருப்பட்டமையும் தோற்றுகிறது. மேல் விளைந்தஅநர்த்தந்தானேதென்னில் (வருந்தினேன்மனத்தால்) மாநஸமான க்லேசத்தை அநுபவித்துப்போந்தேன். இந்த்ரியங்கள் விஷயங்களிலே ப்ரவணமாய் அவற்றையநுபவிக்கக்கோலி அவற்றை லபியாமையாலும், லபித்தாலும் அவற்றிலநுபவிக்கலாவதொன்றில்லாமையாலும், மாநஸமான க்லேசத்தை யநுபவித்துப்போந்தேன்; ஸர்வேந்த்ரியங்களுக்கும் (உ) கந்தமானமநஸ்ஸை (௩) ப்ரத்யகர்த்தப்ராவணமாக்க மாட்டாமையாலே, மாநஸமான க்லேசத்தை யநுபவித்தேன். இத்தால் சொல்லிற்றாய்த்து- சப்தாதிவிஷயங்களிலே ப்ரவணனாய் திருவடிகளை யொருநாளும் நினைக்கப்பெற்றிலேனென்றபடி. (பெருந்துயரிடும்பையிற்பிறந்து) விஷயங்களிலே ருசியைப்பிறப்பித்து, வாஸநையையுண்டாக்கி, ராக த்வேஷங்களைமிகுத்து, இதிலுண்டானஅவித்யாகர்மங்களும் சரீராரம்பஹேதுவாகவந்து பிறந்தேன். துயரென்று - துக்கம்; இடும்பையென்றும்-துக்கம். இத்தால் - சரீரந்தான் (ச) துக்காயதநமுமாய், துக்கஹேதுவுமாயிருக்குமென்கை. துக்காயதநமுமாய் மேலே அநேக துக்கங்களை விளைக்கவும்வற்றாயிருக்கை.

அ.—சிரகாலஸம்பந்தத்தையும் மேலே ஸங்க்ஷிப்தமாக வோரநர்த்தமுண்டென்றமத்தையு முபபாதிக்கிறார் (அநாதீத்யாதி.) பிற்வாக்யவிவரணம் (விஷயேத்யாதி.)

சப்தார்த்தமருளிச்செய்து, மாநஸமான க்லேசத்துக்கு மூன்றுஹேதுக்களைக்காட்டாநின்றுகொண்டு, தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த்ரியங்களித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே.) ப்ரத்யகர்த்தமென்று - ஜீவேச்வர தத்த்வங்களை.

சரீரத்தை "பெரிதானதுயர்" என்றும் "இடும்பை" என்றும் இப்படிலக்ஷணயாவருளிச்செய்ததுக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷயங்களிலேயித்யாதி.) இதில் - சரீரத்தில்.

(க) காதாசித்கமாய் - ஒருக்காலுண்டாய். (உ) கந்தம்- மூலம். (௩) ப்ரத்யகர்த்த ப்ராவணமாக்குகை - ஆத்மப்ராவணமாக்குகை. (ச) துக்காயதநம் - துக்கத்துக்கு, ஆயதநம் - கொள்கலம்.

http://acharya.org

மூ.—பிறந்து | கூடினேன்;

ப-ரை.—பிறந்து - உண்டாய், கூடினேன் - சரீரம் என்றும் ஆத்மா என்றும் பகுத்தறியக்கூடாதபடி ஒன்றாய்ப் பொருந்தினேன்;

வ்யா.—"பெருந்துயரிடும்பையிற்பிறந்து-கூடி-வாடினேன்" என்றதே, முதலிலே "வாடினேன்" என்பானென்னென்னில்; கர்மஸம்பந்தம்அநாதியாய் அசித்ஸம்ஸர்க்கமும் ப்ரவாஹரூபேண நித்யமாயிருக்கையாலே, நடுவேயொன்றைப்பிடித்துச் சொல்லுகிறார். (பிறந்து) ஜந்மமரணங்களில்லாத ஆத்மா"செத்தான், பிறந்தான்" என்று, வ்யவஹாராஸ்பதமாகையாலே. (கூடினேன்) நித்யமாய் ஏகரூபமாய் ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணமாய் பகவச்சேஷமான ஆத்மாவை, (க) "தேவோஹம், மநுஷ்யோஹம்" என்னலாம்படியானபடி. (கூடினேன்) (உ) அசித்ஸம்ஸர்க்கந்தான் ஸத்தாப்ரயுக்தமென்னலாம்படி பொருந்தினபடி. (கூடினேன்) என்கையாலே - இதுதான் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமன்று, ஔபாதிகம்-வந்தேறி, என்னுமிடம்தோற்றுகிறது. ராஜபுத்ரன் வழிபோகாநிற்க வேடர்கையிலே யகப்பட்டாப்போலேயிறே ஆத்மாவுக்குஅசித்ஸம்ஸர்க்கந்தான் வந்தபடி. (ங) அயஃபிண்டத்தை அக்நியினருகே வைத்தால் அக்நிபரமாணுக்கள் ஸூக்ஷ்மரூபேண அதிலே ஸங்க்ரமித்தாதல் வாஸநையாலேயாதல் அதினுடைய ஔஷ்ண்யஸ்வபாவத்தையும் நிறத்தையும் பஜித்து அதுதானென்னலாமாப் போலே,

அ.—அர்த்தஸ்வபாவத்தாலே, முந்தற "பெருந்துயரிடும்பையிற் பிறந்து கூடினேன், கூடி யிளையவர்தம்மோடு அவர்தருங்கலவியேகருதியோடினேன், ஓடி-மநத்தால்-வருந்தினேன், வருந்தி-வாடினேன், வாடி, உய்வதோர்பொருளால்-நாடினேன், நாடி நான்-நாராயணாவென்னும் நாமம்- கண்டுகொண்டேன்" என்றநவயித்தர்த்தம் சொல்லலாயிருக்க, இருந்தபடியே அந்வயித்துஅர்த்தம் சொல்லுகை சேருமோவென்னும் சங்கையை யநுவதிக்கிறார் (பெருந்துயரித்யாதி.) 'கூடி" என்றது-கீழ்ப்பதங்களையும் மேல்பதங்களையும்அர்த்தஸ்வபாவத்துக்கநுகுணமாகஎடுக்க வேண்டும் பதங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். இத்தைப்பரிஹரிக்கிறார்(கர்மேத்யாதி.)இப்போது ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்துகீழ்ப்பட்ட ப்ரமாதங்களை யநுஸந்திக்குமவர்க்கு சரீரஸம்பந்தாதிகள் ப்ரவாஹதோ நித்யங்களாகையாலே,ஒன்றை யிட்டு க்ரமேணவருளிச்செய்கிறாரென்று கருத்து. "கூடினேன்"என்றதுக்கு ஒரு காலாவதி சொல்லாமையாலே பலித்தவர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (அசித்ஸம்ஸர்க்கந்தானித்யாதி.) சில நாள் பிரிந்தவற்றுக்கன்றோ கூடுகையென்னலாவது, (ச) ஸத்தாப்ரயுக்தம் என்னுமாப்போலேயிருந்தால் இச்சப்தம் ப்ரயோகிக்கப் போமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இதுதானித்யாதி;) பின்பொருநாள் வரையிலே கழியக்காண்கையாலே ஜ்ஞாநம் பிறந்தவிவர் "கூடினேன்" என்னலாமே யென்றுகருத்து. "வந்தேறி" என்னுமத்தை த்ர்ஷ்டாந்த முகேந விவரிக்கிறார் (ராஜபுத்ரனித்யாதி.) இப்படி ஔபாதிக மானால் "தேவோஹம்" என்று தத்ஸ்வரூபமாக ப்ரமிக்கக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அயஃபிண்டேத்யாதி.) வாஸநையாலே யாதல் - சிரகால ஸம்பந்தத்தாலே யாதலென்றபடி.

(க) தேவோஹம், மநுஷ்யோஹம் - நான்தேவன், நான்மநுஷ்யன். (உ) ஸம்ஸர்க்கம்-செயற்கை. (ங) அயஃபிண்டம் - இருப்புருளை. (ச) ஸத்தாப்ரயுக்தம்-உடன்பிறந்தது.

http://acharya.org

மூ.—கூடி யிளையவர்தம்மோடவர்தரும்

ப-ரை.—கூடி - இப்படி நெடுங்காலம் பொருந்தி யிருந்து, இளையவர் - யுவதிகளான ஸ்த்ரீகள், தரும் - கொடுக்கிற,

வ்யா.—இவ்வாத்மாவும் அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தாலே அதுதானென்னலாம்படி அசித்கல்பமானபடி. (க) பரமாணுப்பற்று சிவப்புமாறினாலும் வாஸநையாலே சுடும்.

(கூடி) சரீரவிச்லேஷம் அஸஹ்யமாம்படி பொருந்தினபடி. ஜ்ஞாநம் பிறந்தால் சரீரவிச்லேஷந்தான் ப்ரார்த்தித்துப் பெறவேண்டும்படி யானபடி. கூடி என்கையாலே—அநாதிகாலம் இத்தோடே பொருந்திப் போந்தமையும், இதுக்குமேலே ஓரநர்த்தம் விளைந்ததென்றும் தோற்றுகிறது.

மேல்விளைந்த அநர்த்தந்தானென்னென்னில் (இளையவர்தம்மோ டவர்தரும் கலவியேகருதி யோடினேன்) (இளையவர்) "சப்தாதிவிஷயப்ராவண்யம் அநர்த்தம்" என்று ஆராயவுமொட்டாதே, பகவத்விஷயத்தில் நன்மையை யறிந்து அதிலே மூளவுமொட்டாதே+, பருவத்தையிட்டுப் பகட்டித் துவக்குவர்கள். (தம்மோடு) "[illegible]" "சாயாவாஸத்த்வமநுகச்சேத்" என்கிறதுவுமெல்லா மிங்கே. நல்லதொரு பூமாலைகண்டால், தன் தலையிலே வைத்தல் தன்னையொருவனாக நினைத்திருத்தல் செய்யாதே, அவர்கள்போனஅடிவழியே போமித்தனை. "[illegible]" "யேநயேநதாதாகச்சதி தேநதேநஸஹகச்சதி" என்கிறதுவுமெல்லாமிங்கே.

(அவர்தரும்கலவி) கிட்டினபோது சிரித்து வார்த்தைசொல்லியிருந்து, "இனியிவன் கைப்பட்டான்" என்றறிந்தால், தங்களைக்கொண்டு எழவாங்கியிருப்பர்கள்.

அ.—வாஸநையாலே அதுதான் என்னலாம்படி யெண்ணுமதெங்கே யென்னவருளிச்செய்கிறார் (பரமாணுவித்யாதி.)

"கூடினேன்" என்றதுக்கு - தேவோஹம்என்று தாதாத்ம்யப்ரமம் வரும்படி கூடினேனென்று தாத்பர்ய மருளிச்செய்து, அதுக்கு சரீரவிச்லேஷமஸஹ்யமாம்படி கூடினேனென்று தாத்பர்யாந்தரம் விவக்ஷித்து, அநுபாஷணத்துக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சரீரேத்யாதி.) சரீரவிச்லேஷமஸஹ்யமாவதெப்போதென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநமித்யாதி.) முந்தின தாத்பர்யத்திலே அநுபாஷணத்துக்கு ப்ரயோஜநத்தை யருளிச்செய்கிறார்(கூடியென்கையாலேயித்யாதி.) இரண்டாம் தாத்பர்யத்திலே ப்ரயோஜநம் - சரீரவிச்லேஷமஸஹ்யமான மாத்ரமன்றிக்கே ஸ்திதிஹேதுவானவன் ஏகயத்நம்பண்ணும்படி கூடி மேலுமநர்த்தம் விளைத்துக்கொண்டமையை ஸூசிப்பிக்கை யென்று கண்டுகொள்வது.

பகட்டி - அஜ்ஞாநத்தை விளைத்து. "தம்" என்றத்தாலே தோற்றின ப்ராதாந்யத்தை விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (சாயேத்யாதி.) விவரணம் (நல்லதித்யாதி.) ப்ரமாணாந்தரகதநமுகேந பரிஹரிக்கிறார் (யேநேத்யாதி.)

கலவியேகருதி என்னலாயிருக்க, "அவர்தரும்" என்றுவிசேஷித்தவருடைய ஹார்த்தபாவம் (கிட்டினவித்யாதி) தௌர்ப்பல்யம் தோற்ற விசேஷித்தாரென்று கருத்து.

(க) பரமாணுப்பற்று - (நெருப்பினுடைய) மிகவும் நுண்ணிய கண்டத்தின் ஸம்பந்தம். +"பொருந்தவுமொட்டாதே" என்று சிலஸ்ரீகோசங்கள்.

http://acharya.org

மூ.—கலவியேகருதி | ஓடினேன்;

ப-ரை.—கலவியே - ஸம்ச்லேஷத்தையே, கருதி - நினைத்து, அவர்தம்மோடு-அவர்கள்போன அடிவழியே, ஓடினேன்-பின்தொடர்ந்தோடினேன்;

வ்யா.—(கலவியேகருதி) அநுபவித்து என்பது (க) அநுபாவ்யந்தா னுண்டாகிலிறே; இவனுடைய மநோரதமேயாகையாலே (கருதி) என்கிறது. மநோரதந்தான் மாறுதிறே அதுக்கடியான பாபம்கிடக்கையாலே. அநுபவிக்கலாவதொன்றில்லாவிட்டால் மீளவிறேயடுப்பது, அவர்கள் இறாய்க்கவிறாய்க்க "நன்மையுண்டு" என்று மேன்மேலன மநோரதம்செல்லாநிற்குமாய்த்து அதுக்கடியான பாபம் கிடக்கையாலே. ஒருவிஷயத்தி லநுபவிக்கலாவதொன்றில்லாவிட்டால் மீளலாமிறே, அத்தைவிட்டு மற்றொன்றறியப்போய் அதிலுமொன்றும் காணவிட்டால் பின்னையு மவ்வருகே போகாநிற்குமத்தனையிறே (ஓடினேன்) விஷயங்கள்தன்னில் அரைக்ஷணம் கால்தாழப்பண்ணவல்லதொரு விஷயந்தானில்லையிறே; (உ) போகோபகரணம்கொண்டுபுக்குஸ்நாநத்துக்கிடாகப்புறப்படும் விஷயமிறே. இவற்றின்தோஷத்தைத் தானுமறிந்து, அத்தைமறைக்கைக்கிடான போகோபகரணங்கள் கூட்டிக்கொடுத்திறே தானுமநுபவிக்கப்புகுவது. ப்ரத்யக்ஷம் அகிஞ்சித்கரமாகிற விஷயமிறே. இவற்றினுடைய தோஷந்தான், சாஸ்த்ரங்கொண்டறியவேண்டாதே கண்ணாலேகாணலாம்படி யிருக்கச்செய்தே, கண்டுமீளவொண்ணாதபடி யிருக்கிறதிறே!. விஷயப்ராவண்யமாவது - பாம்பு படத்தைவிரித்துக்கொண்டுநின்றால் அதுஅள்ளிக்கொள்ளப்புகுகிறதறியாதே அதின்நிழலிலே யொதுங்கத்தேடுமாப்போலேயிருப்பதொன்றிறே§. உயிர்க்கழுவிலே யிருந்தவன் (ங) பிபாஸையும் வர்த்தித்துத் தண்ணீரும்குடித்துப் பிறக்கும் ஸுகம்போலேயிறே விஷயாநுபவத்தால் பிறக்கும் ஸுகமாகிறது. துக்கங்களிலே (ச) ஒன்றை ஸுகம் என்று நிர்வசித்துக்கொள்ளுகிறானித்தனையிறே; "ஸுகது:கைகலக்ஷண" "ஸுகபாவைகலக்ஷண" என்கிறவதுவேயிறே ஸுகம்.

அ.—"கலவியே கருதி" என்ற ஏவகாரத்தாலே - வேறொன்றைக் கருதுகை தோற்றாமையாலே யருளிச்செய்கிறார் (மநோரத மித்யாதி.) ஹேத்வந்தரம் (அநுபவிக்கவித்யாதி.) இறாய்க்கைக்கு ஹேது (அதுக்கடியானவித்யாதி.) மேலுக்கவதாரிகை (ஒருவிஷயத்திலித்யாதி.) போனேன் என்னாதே, "ஓடினேன்" என்றதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (விஷயங்களித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) ஒருவிஷயத்தையநுபவித்து ஸ்நாநத்துக்குப் புறப்படும்படி கண்டால் ஓடக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவற்றினித்யாதி.) வ்யாக்யாதாவினிபோடு (இவற்றினுடைய வித்யாதி.) த்ர்ஷ்டதோஷமின்றிக்கே மேலுமநர்த்தகரமென்கிறார் (விஷயேத்யாதி.) இப்படி (ரு) தோஷபூயிஷ்டமானத்திலே யிவன்ப்ரமிப்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (உயிர்க்கழுவித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே.)

(க) அநுபாவ்யம் - அநுபவிக்குமது. (உ) போகோபகரணம்-அநுபவிக்கைக்குக்கருவி. (ங) பிபாஸை - தாஹம். (ச) ஒன்றை - அஜ்ஞாநத்தை. (ரு) தோஷபூயிஷ்டம் - குற்றங்கள்நிறைந்தது. § "விஷயப்ராவண்யந்தான், ஆடுகிறபாம்பின் நிழலிலே யொதுங்கி விடாய்தீர நினைக்குமோபாதியிறே" என்று சில ஸ்ரீகோசங்கள்.

http://acharya.org

ரு.—ஓடி யுய்வதோர் பொருளா

ப-ரை.—ஓடி-இப்படி ஓரிடத்திலும்கால்தாழாதே விஷயங்கள்தோறும் விசேஷம் தேடிக்கொண்டோடி, மனத்தால் - விஷயங்களிலே சென்ற சிந்தையாலே, வருந்தினேன் - துக்கத்தை அநுபவித்தேன்; பின்பு, வாடினேன் - கொள் கொம்பில்லாக்கொடிபோலே வாடிப்போந்தேன்; வாடி - வாட்டத்தையுடையனாயிருந்து, உய்வது - உஜ்ஜீவநத்துக்குடலான, ஓர்பொருளால் - ஒருநல்ல அர்த்தத்தாலே (ஸர்வேச்வரன்க்ருபையாலே),

வ்யா.—(ஓடி) முன்பெல்லா மிப்படியேயாய்ப் போரச்செய்தே ஒருநன்மையுண்டாய்த்தென்று தோற்றுகிறது. ஸர்வசக்தி, "ரக்ஷிப்போம்" என்று கைநீட்டி யெடுக்கப்பார்த்தாலும், எட்டாதபடி கைகழியப்போனேன்.

(உய்வதோர் பொருளால்) விஷயங்களிலே கைகழியப்போயோடி இளைத்துவிழுந்த விடத்திலே, "இனியிவன் தானாக மீளமாட்டான்" என்றதுதானே ஹேதுவாக ரக்ஷிக்கவொருப்பட்ட ஸர்வேச்வரன் க்ருபையாலே. உஜ்ஜீவநோபாயமா யிருப்பதொரு நல்ல அர்த்தத்தாலே. நல்ல அர்த்தமென்கிறது - பகவத்க்ருபையை. கௌரவத்தாலே "உய்வதோர்பொருள்" என்று மறைத்துச் சொல்லுகிறார்; நாலாம்பாட்டிலே, "ஆழியானருளே" என்று அது தன்னைத் தெரியவருளிச்செய்வர். நம்மாழ்வார், அவ்வளவு போகப்பொறுமை நடுவே "மயர்வறமதிநல மருளினன்" என்றாரிறே. ("நானேநாநாவிதநரகம்புகும் பாவம்செய்தேன்" என்றும்)§ "பாவியேனைப் பலநீகாட்டிப் படுப்பாயோ" என்றும் - நானே விநாசத்துக்கீடான பரிகரம் தேடிக்கொள்ள, எனக்கு உஜ்ஜீவிக்கலாவதொரு உபாயமுண்டாய்த்து!. * அஸந்நேவவான வென்னை "ஸந்தமேநம்" "ஸந்தமேநம்" என்னப்பண்ணிற்றொரு நல்ல அர்த்தமுண்டாய்த்து.

அ.—"ஓடி" என்கிற அநுவாதத்தாலே - கீழே "ஓடினேன்" என்றவிடத்தில் யாத்ர்ச்சிக ஸுக்ர்தாதிகள் ப்ரஸங்கிக்க வொண்ணாதபடி யோடுகையை ஸூசிப்பிக்கைக்கு ப்ரயோஜநமென்றும், ல்யப்பாலே - ஓரிடத்தில் இளைப்பாய் விழுந்தமை தோற்றுகையால் அதுவே மேல் அவன் க்ருபைக்கு ஹேதுவாகிறதென்றும் விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (முன்பெல்லா மித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.)

"ஓடி" என்றது ஹேதுவானமையைக் காட்டாநின்றுகொண்டு, தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷயங்களிலே யித்யாதி.) சப்தார்த்தம் (உஜ்ஜீவநேத்யாதி.) நாலாம்பாட்டிலே *அருளைச்சொன்னால்,முதற்பாட்டிலும் அதுவேயாகவேணுமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நம்மாழ்வாரித்யாதி.) இத்தால் - ஏககண்டராகையாலே இதுவே விவக்ஷிதமென்று கருத்து. "பலநீகாட்டி" என்னுமதில் த்ர்ஷ்டியின்றிக்கே, "பாவியேனை" என்றதிலே நோக்காக வருளிச்செய்கிறார் (பாவியேனையித்யாதி.) இத்தால்-"உய்வது"என்னும்அம்சத்துக்குக் கருத்துச் சொல்லிற்றாய்த்து. "ஓர்" என்றதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (அஸந்நேவேத்யாதி.)

§ குண்டலத்தில் அடங்கிய க்ரந்தம் சில ஸ்ரீகோசங்களில்பாடம்.

http://acharya.org

மூ.—லுணர்வெனும்பெரும்பதந் தெரிந்து | நாடினேன்; நாடி

ப-ரை.—உணர்வு எனும் – ஜ்ஞாநமாகிற, பெரும் - பெரிய, பதம்-ஸ்தாநத்தை, தெரிந்து - இருந்தபடியே அறிந்து, நாடினேன் - "பகவத்விஷயம் நன்று, ஸம்ஸாரம் தீது" என்று ஆராய்ந்தேன்; நாடி- ஆராய்ந்து,

வ்யா.—(உணர்வெனும் பெரும்பதம்) [విజ్ఞానం యదిదం ప్రాప్తమ్- விஜ்ஞாநம்யதிதம்ப்ராப்தம்] கிடக்கைப்பாயிலே வெள்ளங்கோத்தாப்போலே. (பெரும்பதம்) "அவன்றான் வேண்டா, தத்விஷய ஜ்ஞாநமே யமையும்" என்னும்படி இதினுடைய பெருமை. (திரிந்து) விஷயங்கள்தான் (க) ஸாவதியாகையாலே அவற்றில்அநுபவிக்கலாவதொன்றில்லாமை முட்டிமீண்டேன். (தெரிந்து) என்று பாடமாகில், ஜ்ஞாநம்பிறந்தவாறே எல்லாம் இருந்தபடியே தெரிந்தது. ஆகையாலே, முன்பெல்லா மிருட்சியாய்ப்போந்தமை தோற்றுகிறது. (நாடினேன்) ஜ்ஞாநம்பிறந்தவாறே, "நாம் கீழ்ப்பட்டதென், மேல்படப்புகுகிறதென்!" என்னுமாராய்ச்சி பிறந்தது.

(நாடி) இதரவிஷயங்களைப் பெறவேணும் என்று புத்திபூர்வமே ப்ரவர்த்தித்தாலும் (உ) அநர்த்தாவஹமாமதத்தனை போக்கி பலிப்பதொன்றில்லை; பகவத்விஷயத்தில் ஆராய என்றிழிந்தமாத்ரத்திலே (ங) பலவ்யாப்தியுண்டு.

அ.—உணர்வாகிற பெரியபதம்-ஸ்தாநம என்று சப்தார்த்தமாய், இத்தை *பதமாகச் சொன்னருண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (விஜ்ஞாநமித்யாதி) "స్థానమార్జితమ్" "ஸ்தாநமார்ஜிதம்" என்றதிலே நோக்கு. "విజ్ఞానం యదిదం ప్రాప్తం యదిదం స్థానమార్జితమ్ | జన్మాన్తరేఽపి మే దేవ మాభూత్తస్య పరిక్షయః." అస్యార్థః-యత్ వేదాన్తప్రసిద్ధం విజ్ఞానం ప్రాప్తం అయత్నలబ్ధమ్, ఇదమేవార్జితం సంపాదయితుమశానితం స్థానం యత్, తస్య జన్మాన్తరేఽపి పరిక్షయో మాభూదితి. "விஜ்ஞாநம் யதிதம்ப்ராப்தம்யதிதம் ஸ்தாநமார்ஜிதம் | ஜந்மாந்தரேபி மே தேவ மாபூத்தஸ்ய பரிக்ஷய:." அஸ்யார்த்த:-யத் வேதாந்தப்ரஸித்தம் விஜ்ஞாநம் ப்ராப்தம் அயத்நலப்தம், இதமேவார்ஜிதம் ஸம்பாதயிது மாசாஸிதம் ஸ்தாநம் யத், தஸ்ய ஜந்மாந்தரேபி பரிக்ஷயோ மாபூதிதி. ப்ராப்தம் - தானேவந்ததென்று அர்த்தம்திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (கிடக்கையித்யாதி.) "திரிந்து" என்றதுக்கு-மீண்டென்று அர்த்தமாய், ஹேதுபூர்வக மருளிச்செய்கிறார் (விஷயங்களித்யாதி ;) இந்தபாடத்திலே "ஓடி-திரிந்து" என்று அந்வயிப்பது. அவன்றான் மீளமாட்டா னென்று கீழேயருளிச்செய்தது- "தெரிந்து" என்ற பாடத்தைப்பற்ற வென்று கண்டுகொள்வது.

"நாடி" என்ற அநுபாஷணத்துக்கும்-கீழே "நாடினேன்" என்றதுக்குக்கீழ்ப்பட்டதிலே அபுத்தி பூர்வக ப்ரவர்த்தியான வளவன்றிக்கே புத்திபூர்வகமாக ப்ரவர்த்தித்தாலும் ப்ரயோஜநமில்லாமையை நன்றாகவிசாரித்தமை தோற்றவும், "கண்டுகொண்டேன்" என்னுமதுக்கு ஹேதுவாகவும் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (இதரேத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.)

(க) ஸாவதி - அளவுடையது. (உ) அநர்த்தாவஹம் - தீங்குவிளைக்குமது.
(ங) பலவ்யாப்தி - பலத்தோடேசேருகை.

http://acharya.org

ரூ.— நான் கண்டுகொண்டேன்

ப-ரை.—நீசன்- திருநாமஞ்சொல்லுகைக்கு யோக்யதையில்லாத நான்,

வ்யா.—(நான்) "ஓடினேன்" என்ற நான். (க) ராவணபவநத்திலே நெடுநாள் அவனெச்சில்தின்று வளர்ந்தவன் ஒருமுழுக்கிடாதே ராமகோஷ்டிக்கு ஆளானாப்போலேᵍ. வேல்வெட்டிநம்பியார், பிள்ளை கிழக்கே (உ) முக்காதமாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே, ஒரு (௩) திருக்கார்த்திகையிலே, "புறம்பே சிலரைக்கேட்டால் எளியன் என்றிருப்பர்கள், இது பரிஹரிக்க வல்லாருமில்லை, இத்தைசசொல்லி (௪)வரக்காட்டவேணும்" என்று ஓராள் கொடுத்து வரக்காட்டினார்; அது (௫) என்னம்புதென்னில்; "பெருமாள் கடலைசரணம்புகுகிறவிடத்தில் (௬) ப்ராங்முகத்வாதிநியமோபேதராய்க்கொண்டு சரணம்புக்கார், இதரோபாயங்களோபாதி (எ) ப்ரபத்தியும் (அ) ஸஹாயாந்தர ஸாபேக்ஷமோ?" என்றுவரக்காட்ட; "அந்தவுபாயத்துக்கு (௯) உடன்வந்தியாயிருப்பதொன்றன்று, உபாயபரிக்ரஹம் பண்ணினவருடைய ஸ்வபாவத்தாலே வந்தது, ராக்ஷஸஜாதீயராவார் தண்ணியராய் அநதிகாரிகளாயிருக்க, அவர்களிலேயொருவனை ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானிறே 'ಸಮುದ್ರಂ ರಾಘವೋ ರಾಜಾ ಶರಣಂ ಗಂತುಮರ್ಹತಿ' 'ஸமுத்ரம்ராகவோராஜா சரணம்கந்துமர்ஹதி' என்று இவர்க்கு உபதேசித்தான், அவன் பக்கல் நியதி கண்டிலோம், இவர்பக்கலிலே கண்டோம்." இத்தால் சொல்லிற்றாய்த்தென்னென்னால்; அநதிகாரியானவனுக்கு அதிகாரம் ஸம்பாதிக்கவேண்டா, அதிகாரியானவனுக்கு அநதிகாரம் ஸம்பாதிக்கவேண்டா, நின்றநிலையிலே அதிகாரிகளாமித்தனை. ஸர்வாதிகாரமென்றபடி. (கண்டுகொண்டேன்) தநமிழந்தவனுக்கு தநலாபம்போலே யிருக்கையாலும், (௧௦) தாயப்ராப்தமாயிருக்கையாலும். (நான்கண்டுகொண்டேன்) கெடுத்தவன் தானே கண்டாப்போலே யிருக்கை.

அ.—"கண்டுகொண்டேன்" என்ற(௧௧)உத்தமனாலே தோற்றுகிற்சவும் "நான்" என்றதுக்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (ஓடினேனித்யாதி.) இத்தால்- பகவத் விஷயத்திலிழிவார்க்கு அதிகாரஸம்பத்தி தேடவேண்டா என்று பலிக்கையால், இதுக்கு ஸம்வாதமருளிச்செய்கிறார் (வேல்வெட்டி யித்யாதி.) திருக்கார்த்திகை- ஸ்வாமி உத்ஸவகாலம். எளியனென்றிருப்பர்கள் - லகூகரிப்பர்கள்.

(க) ராவணபவநம் - ராவணனுடைய அரண்மனை. (உ) முக்காதமாறு - முக்காதவழி. (௩) திருக்கார்த்திகை- திருக்கார்த்திகை. (௪) வரக்காட்டுகை-தனுப்புகை. (௫)என்னம்புது-(வார்த்தைப்பாடு)என்ன ! (௬)ப்ராங்முகத்வாதிநியமோபேதராய் - கிழக்குமுகமாய்நிற்கை முதலிய நியமங்களோடே கூடினவராய். (எ) ப்ரபத்தி - சரண்புகல். (அ) ஸஹாயாந்தர ஸாபேக்ஷம் - வேறொருதுணையை விரும்புமது. (௯) உடன்வந்தி-கூடவருமது; ஸஹஜம். (௧௦) தாயப்ராப்தம்-பாகத்தால் வருமது. (௧௧) உத்தமன்-தன்மையிடம். ᵍ"அர்ஹனானாப்போலே" என்றும்பாடம்.

http://acharya.org

மூ.—நாராயணாவென்னும் நாமம் ‖க‖ ஆவியே ! அமுதே !

ப-ரை.—நாராயணாஎன்னும் - நாராயணாஎன்கிற, நாமம் - திருநாமத்தை,
கண்டுகொண்டேன் - காணப்பெற்றேன். ... ... (க)
எல்லாப்படியாலும் ஹேயரான ஸ்த்ரீகளை, ஆவியே - ப்ராணபூதையான
வளே !, அமுதே-அம்ர்தம்போலே போக்யையானவளே !,

வ்யா.—(நாராயணா) ப்ரணவமாதல் நமஸ்ஸாதல் சதுர்த்தியா
தல் கூட்டாமையாலே, திருவிடையாட்டத்திலே யிழியவமையும்,
பலபர்யந்தமாகைக்கு ஸாங்கமாகவும் வேண்டாவென்கிறது. (என்
னும் நாமம்) என்னும் என்கிறது-பலகால் ஆதரித்துச்சொல்லுகிற
அநந்யபரமான †நாராயணாநுவாகப்ரஸித்தி. நாமம்என்கையாலே-
இருந்தபடியே உத்தேச்யம், இச்சைபிறந்தபோதே காலம், சொ
ல்லுவோமென்றவன் அதிகாரிஎன்கிறது. "திருமந்த்ரம்சொல்லும்
போது (க) ப்ரயதராய்க்கொண்டு சொல்லவேணுமோ, வேண்டா
வோ?" என்று (உ) ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க; "வேண்டா"
என்றருளிச்செய்தார்; "கங்கையாடப்போமவனுக்கு நடுவேயொரு
(௩)உவர்க்குழியிலேமுழுகிப்போகவேணுமோ, இந்நன்மையெல்லா
முண்டாக்கப்புகுகிறது §கீழ் அயோக்யதையித்தனையும்போக்கமா
ட்டாதோ" என்றருளிச்செய்தார். ... ... (க)
அ.—இரண்டாம்பாட்டு.—அநாதிகாலம் "பகவத்தத்த்வ
மென்றொன்றுண்டு" என்றுமறியாதே விஷயப்ரவணராய்ப் போரு
கையாலே, "வாடினேன்" என்றும் "இளையவர்-கலவியேகருதி யோ
டினேன்" என்றுமிறே கீழ்ச்சொல்லிநின்றது; அதிலநுபவித்த
வகைகளையும், காலமடங்க வ்யர்த்தமே போய்த்தென்றும் சொல்லி,
இப்படி போனகாலமும் வ்யர்த்தமாகாதபடியான திருநா
மத்தைக் காணப்பெற்றேனென்கிறார்.

வ்யா.—(ஆவியேயமுதே) "ஆவியே யமுதே யலைகடற்கடை
ந்தவப்பனே" என்றும் "ஆவியேயாரமுதே யென்னையாளுடைத்
தூவி யம் புள்ளுடையாய்" என்றும் பகவத்விஷயத்திலே சொல்ல
க்கடவ வார்த்தையை அப்ராப்த விஷயத்திலே சொன்னேன்.

அ.—திருவிடையாட்டம்-ஐச்வர்யம்; நாராயணசப்தார்த்தமான உபயவிபூத்
யைச்வர்யத்திலே நானுமொருவனென்றறிய வமையுமென்றபடி. ... (க)
இரண்டாம்பாட்டு.— (ஆவியேயித்யாதி.) போனகாலமும் வ்யர்த்தமாகா
தபடி யென்றதக்கு- "சென்றநாள் செல்லாத செங்கண்மாலெங்கள்மா | லென்ற
நாளெந்நாளும்நாளாகும்" என்கிறபடியே போனகாலத்தையும் நல்லநா
ளாக்கும்.பாட்டின்துனியிலே தாத்பர்யத்தைவ்யக்தமாக வருளிச்செய்கிறாரென்று
கண்டுகொள்வது.
விஷயாநுபவத்தின் வகைகளைச் சொல்லுகிறவர் "ஆவியே யமுதே" என்று
இவ்வகைசொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆவியேயித்யாதி.)

†"நாராயணாநுவாகத்தில் சென்று கேட்டுக்கொள்ளுங்கோளென்கை.(நாமம்)"
என்று சில ஸ்ரீகோசங்கள். (க) ப்ரயதர் - சுத்தியுடையவர். (உ) ஜீயர்-நஞ்சீயர்.
(௩) உவர்க்குழி - உப்புஜலமுள்ளபள்ளம். § "கீழ் யோக்யதை யித்தனையும்
உண்டாக்கமாட்டாதோ" என்று சிலஸ்ரீகோசங்களிற் பாடம்.

http://acharya.org

மூ.—எனநினைந்துருகி, அவரவர் பணைமுலைதுணையா–
பாவியேனுணராதெத்தனைபகலும்பழுதுபோயொழிந்தனநாள்கள்;
தூவிசேரன்னம் துணையொடும்புணரும் சூழ்புனற்குடந்தையேதொழுது, என்–
நாவினாலுய்யநான்கண்டுகொண்டேன் நாராயணாவென்னும் நாமம்.

ப-ரை.—என-என்று அநேகங்களைச்சொல்லி, நினைந்து-அவர்கள்தரும்சிற்றின்பத்தைநினைத்து,உருகி-நீர்ப்பண்டம்போலே உருகி, அவரவர்-அவ்வவஸ்த்ரீகளுடைய,பணை-பெருத்த, முலை-தோளும் மார்புமுமான ஸ்தநங்களை, துணையா-ரக்ஷகமாகக்கொண்டு,பாவியேன்!-விஷயங்களின் தண்ணிமையையும் அவற்றால் வரும்அநர்த்தத்தையும் பாராதே கண்டவிடமெங்கும் கால்தாழ்ந்து போந்தநான், உணராது-"ஸர்வேச்வரனேநமக்குரக்ஷகன்" என்று அறியமாட்டாதே, எத்தனை பகலும்நாள்களும்-காலமெல்லாம், பழுதுபோய் ஒழிந்தன- "பழுதேபலபகலும்போயின"என்றும் "அவத்தே அருமந்த காலத்தைப் போக்கி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே வ்யர்த்தமாய்க் கழிந்துபோயின; தூவி - சிறகை, சேர் – உடைத்தாகையால் வந்த அழகையுடைய, அன்னம் - ஹம்ஸமானது, துணையொடும் - தன்பேடையோடே, புணரும் - ஸம்ச்லேஷித்து வர்த்திக்குமதுமாய், புனல் - ஜலத்தால், சூழ் - சூழப்பட்டிருப்பதான, குடந்தை - திருக்குடந்தையில் ஆராவமுதாழ்வாரை, தொழுது - ஸேவித்து, நான - விஷயங்கள்தோறும் பசையுண்டென்று ஓடித்திரிந்தநான், உய்ய - உஜ்ஜீவிக்கும்படியாக, நாராயணாஎன்னும் நாமம் - நாராயணா என்னும் திருநாமத்தை, என்நாவினால் - பிறரை ஸ்தோத்ரம்பண்ணித்திரிந்த என் நாவாலே, கண்டுகொண்டேன் - புகழ்ந்து காணப்பெற்றேனென்கிறார். ... ... (௨.)

வ்யா.—தாரகத்வமும்(௧)கண்ணழிவற்று போக்யதையும் கண்ணழிவற்றிருப்பது பகவத்விஷயமே யிறே; தாரக மின்றிக்கே பாதகமுமாய், போக்யதை யின்றிக்கே பீபத்ஸமுமா யிருக்கிற விஷயங்களிலேயாயத்து வார்த்தை சொல்லிப் போந்தது. "த்வம்ஜீவிதம் த்வமஸி மே ஹ்ருதயம் த்விதீயம்" "த்வம் ஜீவிதம் த்வமஸிமேஹ்ருதயம் த்விதீயம்" என்றிறே சொல்லிப்போந்தது. (எனநினைந்து) "(௨) இப்புடைகளில் நினைப்பது அநேகத்தை யிறே" என்றாய்த்து ஜீயரருளிச்செய்வது. பிள்ளை, "இங்ஙன் நினைந்து வாய்விடமாட்டாதே 'நினைதொறும் சொல்லுந்தொறும் நெஞ்சிடிந்துகும்' என்று இங்ஙனேசொல்லலாமோ?" என்று ஜீயர்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய; "நீரிவரிலும் பக்தராயிருந்தீர்" என்றருளிச்செய்தார்.

அ.—தாத்பர்யார்த்தம் (தாரகமித்யாதி.) பீபத்ஸமுமாயென்றது - ஹேயமுமாயென்றபடி. ஒருநாயிகாவிஷயத்திலே யொருவன் சொல்லுமத்தை ஸம்வாதமாகக்காட்டுகிறார் (த்வமித்யாதி.) ஜீவிதமென்றது - "ஆவியே" என்றதுக்கு ஸத்சம். ஹ்ருதயமென்றது-ஹ்ருதயாபிமதை யென்றபடி. "என" என்றது-அநேகங்களையென்றதாய், அருளிச்செய்கிறார் (இப்புடைகளிலித்யாதி.) "என" என்றது-என்று என்றாய், அதுதானும்-சொல்லவென்றதாய், அருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளையித்யாதி.) நீரிவரிலும் பக்தராயிருந்தீரென்றது-ஆழ்வார் பகவத்விஷய ரஸ்யதையாலே யிப்படி யருளிச்செய்தார், நீரவரைக்காட்டிலும் ரஸிகராயிருந்தீரென்றபடி.

(௧) கண்ணழிவு - குற்றம். (௨) இப்புடைகளில் - இத்தப்ரகாரங்களிலே.

http://acharya.org

(எனநினைந்துருகி) இங்ஙனே அநுஸந்தித்து, நீர்ப்பண்டம்போலே மயங்கிக்கிடப்பர். எத்தனை விஷயங்களிலே யிப்படி கால்தாழ்ந்து போந்ததென்னில் (அவரவர்) காலம் அநாதி, ஆத்மா நித்யன், பரிக்ரஹித்தசரீரங்களுக்கு எல்லையில்லை, அவ்வோ சரீரங்கள்தோறும் விஷயங்களுக்கும் எண்ணில்லை; அவ்விஷயங்கள்தோறும் கால்தாழ்ந்தேபோந்தது; ஆசையாலே,. (அவரவர்) என்னுமித்தனை. (பணைமுலை) ஒருத்தன் நோவுபட்டான் என்றால், பிராட்டியாரோடு முதலப்பெற்றிலோம்; "[illegible]" "ஹ்ரீரேஷா ஹ்யமதுலா," "ஸத்ருசீயம்" "நத்யஜேயம்" என்னுமவனன்றோ. "(க) இளிம்பனுயிருந்தான் அகப்பட்டான், இனி இவன் கையிலுள்ளதடங்க நம்மது" என்று அதுவே பொருளாகப் பணைக்குமாய்த்து. நம்மைப்பெறவேணுமென்று உருகிறான் என்றால் இரங்கி உடம்பு கொடுக்குமத்தனை நீர்மையில்லையே!. (பணைமுலைத்துணையா) மாம்ஸாஸ்ருங்மேதோஸ்திமயமான (உ) க்ரந்தியைப்பற்றி, "தயரதற்கு மகன் தன்னையன்றி மற்றிலேன் தஞ்சமாகவே" என்றிருக்குமாப்போலேயிறேயிருப்பது. "இப்போது சாபலத்தாலே விரும்புகிறோம்" என்றிருக்கை யன்றிக்கே அத்ருஷ்டத்தையும் இதுதானே தருவதுபோலேயாய்த்து ஆதரிப்பது. அத்ருஷ்டத்தை மறந்தபடி. "நன்னுதலும் கருநெடுங்கண் துணையே" என்றிருக்குமத்தையிறே யிங்கேநினைப்பது.

(பாவியேன்) நித்யமாய் ஏகரூபமாய் ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணமாய் ஈச்வரனுக்கு ஸ்ரீகௌஸ்துபந்தோபாதியாயிருக்கிற ஆத்மவஸ்து படும்(௩) எளிவரவேயிது!. (உணர்ந்து) இவ்விஷயந்தான் நம்மை வருத்ததுஎன்று உணரமாட்டாதே.

பணைக்குமாய்த்து - பெருக்குமாய்த்தென்றபடி. தங்களிடத்திலே மொதுங்கியிருந்தவனுக்கு ஹர்ஷத்தால் இதுவேஹேதுவாகப் பணைக்கைக்கு ஹேதுவருளிச் செய்கிறார் (நம்மையித்யாதி.) ஈச்வரனைப்போலே த்ருஷ்டாத்ருஷ்ட பலஸாதநமென்னுமத்தை விவரிக்கிறார் (இப்போதித்யாதி.) அத்ருஷ்டத்தையுமென்றது-அத்ருஷ்ட ஸுகத்தையுமென்றபடி. ஸம்பாஸம்போகாத்கறும இதுவேயென்று எண்ணி, வேறே அத்ருஷ்டஸுகத்தையும் மறந்திருக்குமென்றுகருத்து. அவரவர் துணையா என்னாதே, "பணைமுலைதுணையா" என்றதுக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நன்னுதுழலித்யாதி.)

ஸ்வரூபஜ்ஞானம்பிறந்து அநுசயிக்கும்தசையிலே "பாவியேன்" என்னக்கூடாமையால், இது க்லேசஸூசகமான பாசுரமென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (நித்யமாயித்யாதி.) இவ்விஷயத்துக்கு - பகவத்விஷயத்துக்கு.

(க) இளிம்பன் - சதுரப்பாடில்லாதவன்; ஸுலபன்.
(உ) க்ரந்தி - முடிப்பு. (௩) எளிவரவு - எளிமை.

http://acharya.org

(எத்தனைபகலும் பழுதுபோயொழிந்தனநாள்கள்) எத்தனைகாலமுண்டு இப்படி வ்யர்த்தமேபோகிறது. காலமடங்க வ்யர்த்தமே போய்த்து. அனைக்கு அவ்வருகுபட்ட நிரோபாதியிறே. "[illegible]" "வயோஸ்யாஹ்யநிவர்த்ததே." (பழுதுபோயொழிந்தனநாள்கள்) இளையபெருமாளைப்போலே கண்ணுறங்கவும் அவஸரமின்றிக்கே போகக்கடவகாலம், அநர்த்தத்தோடேபோய்த்தது. கைங்கர்யத்தோடே (க) அடிக்கழஞ்சுபெற்றுச் செல்லக்கடவ காலம், பழுதேபோய்த்தது.

(தூவிசேரித்யாதி) இப்படி கைகழிந்தது உகந்தருளினநிலங்களிங்கேயாகையாலே ஸ்வரூபம்பெற்றுமீண்டது. தூவி-சிறகு. சிறகால்வந்தஅழகையுடைத்தாயஅன்னம் (உ) ஸஹசரத்தோடேபுணர்ந்து வர்த்திக்கிற தேசம். ஸர்வபூதசரண்யமான தேசம். அன்னத்தோடு ஸர்வதாஸாம்யம்சொல்லலாயிருக்கையாலே, பெரியபிராட்டியாரோடே ஆராவமுதாழ்வார் ரமித்துவர்த்திக்கிற தேசம். சரண்யவஸ்து குறைவற வர்த்திக்கிற தேசம். பொறுப்பாருமுண்டாய் பொறுப்பிப்பாருமுண்டாகையாலே குறைவற்ற தேசம். (சூழ்புனல்) அசேதநமானஜலமும் அங்கேவந்தால் ஒருக்கால் சூழவாய்த்துப்போவது. *நாபார்த்தர்க்கு ச்ரமஹரமானதேசம். (குடந்தையேதொழுது) "[illegible]" "அவசா:ப்ரதிபேதிரே" என்கிறபடியே - தம்பக்கல் ஒரு நினைவின்றிக்கேயிருக்க, தொழுதுகொடுநிற்கக்கண்டார். (என்நாவினுல்) "ஆவியேயமுதே" என்ற என் நாவினுல். இப்ப்ரஜையைப்பெற்றுவாழ்ந்தேன்! என்பாரைப்போலே. காணம் இல்லுபெற்றபேற்றுக்குப் பாங்காயிருக்கையாலே, வேறொரு சரீரபரிக்ரஹும்பண்ணினுலும், என்நா என்னலாமிறே. இதரரை ஸ்தோத்ரம்பண்ணித்திரிந்த இவ்வுடம்போடே.

"எத்தனைபகலும்-நாள்களும்-பழுதுபோயொழிந்தன" என்றுஅந்வயமாய், பலித்தஅர்த்தம் (காலமடங்கவித்யாதி.) "போய்" என்றதுக்குபாவம் (அனைக்கித்யாதி.)போனகாலத்துக்கு க்லேசித்தாருண்டோவென்ன அருளிச்செய்கிருர் (வயோஸ்யாஇத்யாதி.) "பழுது" என்ற பதப்ரயோகத்துக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிருர் (இளையவித்யாதி.) இவ்வாக்யவிவரணம் (கைங்கர்யேத்யாதி.)

"சேர்" என்றது - அநுரூபமென்ருய் அருளிச்செய்கிருர் (சிறகாலித்யாதி.) சரண்யமான தேசமானமையை உபபாதிக்கிருர் (அன்னத்தோடித்யாதி) "என்" என்றது- நைச்யத்திலே யாக்கி யருளிச்செய்கிருர் (ஆவியே இத்யாதி.) கொண்டாட்டமாகத் தாத்பர்யாந்தரம் (இப்ப்ரஜையையித்யாதி.) ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தபின்பு பூர்வவ்ருத்தமுடையனுகையைக் கொண்டாடலாமோவென்ன (காணமித்யாதி.) நா சரீரைகதேசமாகையாலே, (இதரரைஸ்தோத்ரம்பண்ணித்திரிந்த இவ்வுடம்போடே) என்றது.

(க) அடிக்கழஞ்சுபெறுகை-ஓரடி, கழஞ்சுபொன் பெறுகை; ச்லாக்யமென்றபடி. (கழஞ்சு-பன்னிரண்டு பணவிடை கொண்டநிறை.) (உ)ஸஹசரம்-தன்னுடன் ஸஞ்சரிப்பது ; பேடை.

http://acharya.org

(உய்யநான்கண்டுகொண்டேன்) "மறந்தமதியின்மனத்தால்-இறந்தேனெத்தனையும்" என்றநான், உஜ்ஜீவிக்கும்படி கண்டுகொண்டேன். (கண்டுகொண்டேன்) திருமந்த்ரத்தினுடைய அர்த்தத்தை அநுஸந்தித்தால் அது ஸ்வரூபமாயிருக்குமாப்போலே, சப்தத்தைச் சொல்லுகையும் ஸ்வரூபமாயிருக்குமிறே. இப்படி ப்ராப்யமாயிருந்தத்தைக் காணப்பெற்றேனென்கை. (நாராயணாவென்னும் நாமம்) "நா வாயிலுண்டே" என்னுமத்தை. * நா வாயிலுண்டாக * ஓவாதுரைக்குமுரையிறே. [நா வாயிலுண்டே] இது முந்துற முன்னம் தேடிப்போகவேண்டாவே. [நமோநாரணாவென்று ஓவாதுரைக்குமுரையுண்டே] ஓவாதொழிகையும் உரையாகிறது - உச்சரித்து விடாதே சொல்லவேணுமென்கிறதன்று; எட்டு அக்ஷரமாகையாலே நடுவே பிளக்க வேண்டாதே, சொல்லிவிடலாம்படியாயிருக்கிறதென்கை. ஸஹஸ்ராக்ஷரிமாலாமந்த்ரமாய், "இருந்தபடியில் காலத்தைப்போக்கப் போகவமையும்" என்னும்படியிராதொழிகை (என்னும்நாமம்) முன்பு இழந்தகாலமும் வ்யர்த்தமாகாதபடியான திருநாமத்தைக்காணப்பெற்றேன். [சென்றநாள்செல்லாத செங்கண்மாலெங்கள்மால் | என்றநாளெந்நாளும்நாளாகும்] செங்கண்மாலெங்கள்மால் என்பதொருநாளுண்டாகில். [சென்றநாள்செல்லாத - எந்நாளும்நாளாகும்] திருமந்த்ரத்தைச்சொல்லுகைக்குறுப்பாகையாலே போனகாலமும் நல்லகாலமாய், செல்லுகிறகாலமுந்தானே நல்லகாலம். திருமந்த்ரம்சொல்லுல் மேல்தானே ஓரனர்த்தம்விளையாதிறே. ... ... (௨)

மதிப்ரஷ்டனான நானென்றர்த்தாந்தரம் (மறந்தமதியித்யாதி.) என்றுபக்ஷத்துஞல் அர்த்தாநுஸந்தானமொழிய சப்தாநுஸந்தானம் கூடுமோவென்ன அருளிச் செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்தினுடைய வித்யாதி.) § என்றுமத்தையென்றது - என்கிற பாட்டையென்கை; அநந்தரம், "கண்டுகொள்வது" என்றுபூரிப்பது. ¶ (க) கத காலம் நல்லநாளாமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்தையித்யாதி.) (திருமந்த்ரத்தை) என்றவநந்தரம், ஒருநாள் என்று சேஷம். ஆக, ஒருநாள் திருமந்த்ரத்தை யநுஸந்தித்தால் அநாதிகாலமுண்டான ப்ராதிகூல்யங்களெல்லாம் உருமாய்ந்துபோகையாலும், மேல் ஆநுகூல்யங்களை விளைக்கையாலும், வர்த்தமான காலத்தில் ரஸ்யதாதிசயத்தால்வந்த ஏற்றத்தாலும், ஸர்வகாலமும் ஸார்த்தகமாய்த்தென்றுகருத்து. "செல்லாத" என்று-பவிஷ்யத்காலத்தைச்சொல்லுகிறது. (௨)

---

§ "திருநாமம் சொல்லுகை உஜ்ஜீவநஹேது என்னுமதுக்கு ப்ரமாணங் காட்டுகிறார் (நா வாயிலித்யாதி)" என்றஅரும்பதாந்தரத்தில் வாக்யத்தை இங்கும் கூட்டிக்கொள்வது. ¶ "உரைக்கு முரையிறே - மந்த்ரமென்றபடி. 'என்னும் நாமம்' என்று பாவநத்வ ப்ரஸித்தியை ப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (முன்பிழந்தகாலமித்யாதி.)" என்று அரும்பதாந்தரத்தின் வாக்யம்.

(க) கதகாலம் - போனகாலம்.

மூ.—சேமமேவேண்டித்தீவினைபெருக்கித்தெரிவைமாருருவமேமருவி
ஊமனார்கண்டகனவிலும்பழுதாயொழிந்தன கழிந்தவந்நாள்கள்;
காமனார்தாதை, நம்முடை யடிகள், தம்மடைந்தாரமனத்திருப்பார்—
நாமம்நானுய்யநான்கண்டுகொண்டேன்நாராயணாவென்னும்நாமம்.

ப-ரை.—சேமமே-யாவராலும க்ஷேமத்தையே, வேண்டி- விரும்பி, அதற்கு வேண்டும் நற்காரியங்கள் செய்யாதே, தீவினை-பாபங்களை, பெருக்கி-அதிகரிக்கச் செய்து, தெரிவைமார் - ஸ்த்ரீகளுடைய, உருவமே - வடிவழகையே, மருவி - நற்றுணையாகக்கருதி, கழிந்த-கழிந்தொழிந்த, அந்நாள்கள் - பெறவொண்ணாத காலமெல்லாம், ஊமனார்-ஊமைகள், கண்ட—, கனவிலும்-கனவிலுங்காட்டில், பழுதாய் - வ்யர்த்தமாய், ஒழிந்தன - போயின; ஆதலால், காமனார் - மன்மதனுக்கு, தாதை-தமப்பனும், நம்முடை-நம்போல்வாரெல்லாருக்கும், அடிகள்-ஸ்வாமியாய், தம்-தன்னையே, அடைந்தார்-சரணமடைந்தவர்களுடைய, மனத்து - நெஞ்சில், இருப்பார்- நீங்காதிருப்பவரான ஸர்வேச்வரனுடைய, நாராயணாவென்னும் - நாராயணா என்கிற, நாமம்-திருநாமத்தை, நான்-விஷயசபலனாய்த்திரிந்த நான்,உய்ய-உஜ்ஜீவிக்கும்படி, கண்டுகொண்டேன் - சரணமபெற்றேன் என்கிறார். (௩)

வ்யா.—மூன்றாம்பாட்டு.—(சேமமேவேண்டி) "சத்ருக்களால ராஜாக்களுள்ளிட்டாரால் நமக்கொரு நலிவு வாராதொழியவேணும், எல்லாராலும் ரக்ஷைபெற்றுச்செல்லவேணும்" என்றாய்த்து நெஞ்சால்நினைத்திருப்பது. (தீவினைபெருக்கி) ரக்ஷையேபெற்றுச்செல்லவேணுமென்றிருந்தால,அதுக்குப்பபடியான ஸுக்ருதியையைப் பண்ணாதே பாபத்தையாய்த்து (க) கூடுபூரிப்பது. (தெரிவைமாருருவமே மருவி) நல்லத்தைவேண்டியிருக்கத்தக்காட்டில அதுவாராதே, செய்ததின்பலமிறே வருவது; பண்ணிவைத்த பாபங்கள் கொடுபோய் விஷயங்களிலே மூட்டும். (உருவமே மருவி) அகவாயிலிழிவில ரத்யஜிக்கலாமிறே. அகவாய் நத்தாய், (உ) ஸ்வகார்ய பரராயிறே யிருப்பது. அகவாயிலேயிழியில் அநாத்மகுணம் கண்டு மீளலாயிருக்குமிறே; வடிவில் தோஷங்களை மறைத்திறே வைப்பது. (மருவி) அத்தையே (௩) சுபாச்ரயமாக மநநம்பண்ணியாய்த்திருப்பது.

அ.—மூன்றாம்பாட்டு.—(சேமமேயித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே "பழுதாபோயொழிந்தன" என்னுமத்தை ஸத்ர்ஷ்டாந்தமாக உபபாதித்துக்கொண்டு, பின்னையும் சிறிதுகளை அநுஸந்தித்து அநுதபிக்கிறாரென்று ஸங்கதியையுட்கொண்டு வாக்யார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (சத்ருக்களித்யாதி.) "சேமம்" என்றது - க்ஷேமமென்றாய், அதுதானும்-ஸ்திதிபரிபாலநமாய், இத்தைச்சொன்னது-அபூர்வார்த்தப்ராப்திரூபமான யோகத்துக்கு முபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, இவ்விரண்டும் ப்ரார்த்யமாகையாலே* சேமபதார்த்தம் கிழருளிச்செய்து, யோகபதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாராலுமித்யாதி.) ரக்ஷைபெறறென்றது - இஷ்டத்தையடைந்தென்றபடி. இப்படி சரீரரக்ஷணம் சொன்னது ஆத்மரக்ஷணத்துக்கு முபலக்ஷணமாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (நல்லத்தையித்யாதி.) அகவாய்போலே வடிவிலும் தோஷமில்லையோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (வடிவிலித்யாதி.)

(க) கூடுபூரிக்கை - உறையைநிறைக்கை. (உ) ஸ்வகார்யபரர் - தங்கள் ப்ரயோஜநத்தில் ஊற்றமுடையவர்கள். (௩) சுபாச்ரயம் - த்யாநவிஷயம்.

http://acharya.org

(ஊமனார் கண்டகனவிலும் பழுதாய்) ஊமனார் - ஊமைகள். (ஊமைகண்ட கனவிலும் பழுதாய்.) ‡ ஊமை கண்டகனா வாய்விட மாட்டானித்தனை, நினைத்திருக்கும்; அங்ஙனுமன்றியே, நெடுநாள் அநுபவித்துப் போந்த விஷயங்களில் போயிருந்து, அநந்தரம் நினைத்திருக்கைக்கு மொன்று மின்றிக்கே யிருக்கை. அங்ஙனன்றியே, ஊமை கண்டகனா வாய்விடமாட்டிற்றிலனாகிலும் நினைத்திருக்கலாம், இவை நினைக்கில் (க) பயாவஹமாகையாலே நினைக்கவுமொண்ணாதென்கை. ஸ்ம்ருதி விஷயமாவதொன்றில்லை, ஸ்ம்ருதிவிஷயமாய்த்த துண்டாகில் பயாவஹமாயிருக்கும். (ஒழிந்தனகழிந்தஅந்நாள்கள்) [న మే దుఃఖం ప్రియా దూరే న మే దుఃఖం హృతేతి వా | ఏతదేవానుశోచామి వయో హ్యస్యాతివర్తతే, நமேதுஃகம் ப்ரியா தூரே நமேதுஃகம்ஹ்ருதேதிவா | ஏததேவாநுசோசாமி வயோஸ்யாஹ்யதிவர்த்ததே] ப்ரியையானவள் தூரவிருந்தாளென்று வெறுத்திருக்கிறோமல்லோம், அது நாலுபயண மெடுத்துவிடத்தீரும்; வலியராக்ஷஸனாலே (உ) அபஹ்ருதையென்று வெறுத்திருக்கிறோமல்லோம், அது அவன்றலையறுக்கத்தீரும்; நமக்கு சோகநிமித்தமிதுவே [వయో హ్యస్యాతివర్తతే, வயோஸ்யாஹ்யதிவர்த்ததே] போனகாலத்தை அம்பாலே மீட்கவொண்ணாதே!

நீர்பற்றிச்சொல்லுகிறவிஷயத்துக்கு இந்த தோஷங்களில்லையோவென்ன (காமனார்தாதை) உருவமே மருவிலும் பசைபோரும், உடம்பைப்பற்றிலும் ஊதியம்போரும். ¶ தன்வடிவாலே நாட்டையடையப் பகட்டித்திரியுமவனுக்கும் உத்பத்திஸ்தானம். தன்கையில் நாட்டார் படுவதடங்க அவன்றான் இவன்கையிலே படும்; "సౌందర్యస్య సముద్రః" "ஸாக்ஷாந் மந்மதமந்மதஃ." (நம்முடை யடிகள்) கீழில் விஷயங்களுக்குச் சொன்ன குற்றமில்லாததுவேயன்று இதுக்கு வாசி; அவை அப்ராப்தவிஷயம், இது ப்ராப்தவிஷயம். (நம்முடை யடிகள்) ஸர்வஸ்வாமி.

(தம்படைந்தார் மனத்திருப்பார்) வடிவைக்காட்டித் துவக்கிக்கையிலுள்ள தடங்க அபஹரித்து உடம்புகொடாதே எழவாங்கியிருக்கை யன்றிக்கே, ஆசாலேசமுடையார்நெஞ்சு விட்டுப்போயிருக்கமாட்டாதவன்.

நிஸ்ஸாரத்வமும் பயாவஹத்வமுமான * பழுதாகையை நிகமிக்கிறார் (ஸ்ம்ருதீத்யாதி.)

மேலுக்கவதாரிகை (நீர்பற்றி யித்யாதி.) பசை - ஸாரம். ஊதியம்போரும் - வ்ருத்தியுண்டாமென்றபடி. காமயதிதிகாமஃ என்ற வ்யுத்பத்தியையுட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (நாட்டையித்யாதி.) காமனுக்குத்தாதை என்றத்தாலே - காமன் அழகுக்குத்தோற்றுப் பிள்ளையானானென்று தோற்றுகையாலே யருளிச்செய்கிறார் (தன்கையிலித்யாதி.)

---

‡ குண்டலிதக்ரந்தம் சிலஸ்ரீகோசங்களிலில்லை. (க) பயாவஹம் - அச்சத்தை விளைக்குமது. (உ) அபஹ்ருதை - அபஹரிக்கப்பட்டவள். ¶ "நாட்டையடையத் தன்வடிவாலே பகட்டித்திரியுமவன்" என்றானால் அரும்பதத்தின் ப்ரதீகத்துக்குச் சேரும்.

http://acharya.org

(க) கலவிருக்கையான பரமபதத்தையும் விட்டு, நெஞ்சேகலவிருக்கையாகக் கொள்ளும். (தம்மடைந்தார்மனத்திருப்பார்நாமம்) இவ்வர்த்தமித்தனைக்கும் வாசகமான திருநாமம். தேஹகுணமும், ஸர்வஸ்வாமித்வமும், ஸௌலப்யமும், வாத்ஸல்யமுமிறே இதுக்கு அர்த்தமாய்த்தது. (நானுய்ய நான் கண்டுகொண்டேன்) "𑌅𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵" "அஸந்நேவ" என்று முடியும்படியான நான் உஜ்ஜீவிக்கும்படிகண்டுகொண்டேன். (நான் கண்டுகொண்டேன்) இனிக்காட்சி யில்லையோ! என்னும்படி கைகழிந்தநான், (உ) உத்தேச்யஸித்தி யுண்டாகப் பெற்றேன். "இனிஸத்தையுண்டாகமாட்டாது, காட்சியுண்டாகமாட்டாது" என்னும்படியான நான், உஜ்ஜீவிக்கவும்பெற்று, காணவும் பெற்றேனென்கிறார். (நானுய்ய, நான்) என்று இருக்கால் சொல்லுகிறது - லாபத்தால் வந்த ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டுச்சொல்லுகிறார். (நாராயணாவென்னும் நாமம்) "𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌉𑌪𑌰𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌽𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍" "சாந்தோதாந்த உபரதஸ்திதிக்ஷுஸ் ஸமாஹிதோபூத்வா ஆத்மந்யே வாத்மாநம்பச்யேத்" என்று (௩) சமதமாத்யுபேதர் சொல்லக்கடவ திருநாமத்தைச் சொல்லப்பெற்றேன். "சேமமேவேண்டித் தீவினைபெருக்கித் தெரிவைமாருருவமேமருவி" என்று அநாத்மகுணோபேதனாய்ப் போந்தநான் ஆத்மகுணோபேதர் பெறும் பேற்றைப்பெற்றேன். ... ... (௩)

"மனத்தேயிருப்பார்" என்று ஸாவதாரணமாக்கி, பரமபதத்திலிருப்பு இல்லையோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (கலவிருக்கையானவித்யாதி.) இவ்வர்த்தமித்தனைக்கு மென்றது - "காமனார்" இத்யாதி பதத்ரயார்த்தமித்தனைக்குமென்றபடி. இரண்டாம் * நாலுக்கர்த்தம் (இனியித்யாதி.) இல்லையோவென்றது - இல்லையேயென்றபடி. கீழிரண்டுவாக்யத்திற்சொன்ன தாத்பர்யத்தையும் கூட்டி ஒரு * நாலுக்கே கருத்தாக வருளிச்செய்கிறார் (இனிஸத்தை யித்யாதி.) ஆனால் இருக்கால் சொல்லுவானேனென்னும் சங்காநுவாதபூர்வகம் பரிஹரிக்கிறார் (நானுய்யவித்யாதி.) "மனத்திருப்பார்நாமம் - நான்கண்டுகொண்டேன்" என்று அந்வயித்திருக்கவும், "நாராயணாவென்னும் நாமம்" என்றதுக்குக்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (சாந்தஇத்யாதி.) "நான்கண்டுகொண்டேன்" என்று (௪) அநுஷங்கித்து தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சேமமேயித்யாதி.) ... ... (௩)

நாலாம்பாட்டு.—'வென்றியே யித்யாதி' கீழ்ப்பாட்டிலே * சேமமேவேண்டித் தீவினை பெருக்குகைக்கு ஹேது - அர்த்தேஷணையாதல் தேஹாத்மாபிமாநமாதலென்று காட்டாநின்றுகொண்டு, திருமந்த்ரத்தைக் கண்டுகொண்டதுக்கு ஹேதுவையும் (௫) முக்தகண்டமாக வருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

(க) கலவிருக்கை - நெஞ்சுபொருந்தியிருக்கை; ஓலக்கம்; கொலுச்சாவடி: நித்யவாஸம்பண்ணுமிடம்; "இறைப்பொழுதில் பாதாளம் கலவிருக்கைகொடுத்துகந்தவம்மான்" என்னக்கடவதிறே. (உ) உத்தேச்யஸித்தி-தான் ஆசைப்பட்டது வகைகூடுகை. (௩) சமதமாத்யுபேதர் - சமம் தமம் முதலிய குணங்களோடு கூடினவர்கள். (௪) அநுஷங்கித்து - சேர்த்து. (௫) முக்தகண்டமாக-விட்டுப்பட்டவிட்டதையுடையராய்; வெளிப்படையாகவென்றபடி.

http://acharya.org

மூ.—வென்றியேவேண்டிவீழ்பொருட்கிரங்கி வேற்கணார்கலவியேகருதி,
நின்றவாநில்லாநெஞ்சினையுடையே னென்செய்கேன்!; நெடுவிசும்பணவும்-
பன்றியா யன்று பாரகங்கீண்ட பாழியான், ஆழியானருளே,
நன்றுநானுய்ய நான்கண்டுகொண்டேன் நாராயணாவென்னும்நாமம். (௪)

ப-ரை.—வென்றியே - எல்லார்பக்கலிலும் ஜயத்தையே, வேண்டி-அபேக்ஷித்து, வீழ்-நசிக்குந்தன்மையுள்ள, பொருட்கு-தநத்துக்கு, இரங்கி-துக்கித்து, வேல்கணார்-வேல்போன்ற கண்ணையுடைய ஸ்த்ரீகளது, கலவியே-ஸம்ச்லேஷத்தையே, கருதி-நினைத்து, நின்றவாநில்லா-ஒன்றிலும் நிலைபெற்றிராத, நெஞ்சினை-நெஞ்சை, உடையேன்-உடையநான், என்செய்கேன்-உன்னைப்பெறுகைக்குறுடான ஓர்உபாயமும் செய்யவல்லேனல்லேன்; அன்று-பூமியை ப்ரளயங்கொண்ட அந்நாளிலே, நெடு-உயர்ந்த, விசும்பு-ஆகாசத்தை, அணவும் - தழுவும்படி வளர்ந்த, பன்றியாய்-வராஹரூபங்கொண்டு, பாரகம்-பூமியை, கீண்ட-உத்தரித்த, பாழியான்-மிடுக்கையுடையனாய், ஆழியான்-விரோதிகளை நிரஸிக்கைக்குத் திருவாழியைக்கையிலேயுடைய ஸர்வேச்வரனது, அருளே-க்ருபையாலே, நான் நன்றுஉய்ய நாராயணா என்னும் நாமம் நான் கண்டுகொண்டேன்—. (௪)

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு.—(வென்றியேவேண்டி) பிதாவாகவுமாம், ஆசார்யனாகவுமாம், வென்றியேயாய்த்து இவன் வேண்டியிருப்பது. தன்னையொழிந்தாரைக் கீழ்ப்படுத்தி தான் மேலாகவாய்த்து வேண்டியிருப்பது. தோல்வி குணமாம் விஷயத்திலேயாய்த்து வெல்ல நினைத்திருப்பது.

(வீழ்பொருட்கிரங்கி) கையில் சிறிது அர்த்தமுண்டாய் அத்தாலேயிறே யிவனொருவனையும் மதியாதிருப்பது. அது அஸ்திரமானபடியாலே அபஹ்ருதமாயிருக்குமிறே; அத்தையிழந்து கூப்பிடாநிற்கும். கௌரவ்யராயிருப்பார்பக்கல் அபிமாநம் பண்ணக்கடவதன்றிக்கேயிருக்க, அபிமாநம்பண்ணி வர்த்தித்ததுக்குமேலே இரங்கக்கடவதல்லாததுக்கு இருந்து கண்ணநீர் பாயாநிற்கும். அங்ஙனன்றிக்கே, தேஹாத்மாபிமாநத்தைப் பண்ணி தன்னையெல்லார்க்கும் மேலாகநினைத்துப்போந்தது வேயன்றியே, அஸ்திரமானவுடம்பை "நித்யமாக வேணும்" என்று சோகியாநிற்கு மென்னவுமாம்.

அ.—"[illegible]" "ஆர்த்தாதுராணாம்நகுருர்நபந்து:" என்கிறபடியே - இவனுடைய அர்த்தாபிமாநத்தால் வந்த மேனாணிப்பைச் சொல்லுகிறதென்று தாத்பர்யம் திருவுள்ளம்பற்றி, வென்றி-ஜயமாய், ஸ்வோத்கர்ஷம்மேலிட்டென்று அர்த்தமாய், இது அநுதாபஹேதுவானபடியை யருளிச்செய்கிறார் (பிதேத்யாதி.) இவ்வர்த்தம், "வென்றியே"என்கிற ஸாமாந்ய நிர்த்தேசத்தாலே ஸூசிதமாகிறதென்னுமத்தைக் காட்டுகிறார் (தன்னையித்யாதி.) இது அதிக்ரூரதோஷமானமையை உபபாதிக்கிறார் (தோல்வியித்யாதி.)

வீழ்கையே-போகையே ஸ்வபாவமான, பொருட்கு-தநத்துக்காக, இரங்கி-க்லேசித்து என்று சப்தார்த்தமாய், ஹேதுபூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கையிலித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே.) இரண்டுபதங்களாலும் பலித்தஅர்த்தத்தைத் தொகுத்தருளிச்செய்கிறார். (கௌரவ்யராயித்யாதி.) அபிமாநம் - அர்த்தாபிமாநகார்யமென்றபடி. வெற்றிக்குஹேது-தேஹாத்மாபிமாநமென்றும் பொருள். தேஹாத்மாபிமாநம் என்னும் பதத்வயத்துக்கு அர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனன்றிக்கேயித்யாதி.)

http://acharya.org

(வேற்கணார்கலவியேகருதி) கையில் (க) அர்த்தமுண்டானகாலம் (உ) பார்யையைச் செங்கற்பீரைகட்டிக் கூப்பிட்டுத் திரியவிடுமவன் (க) அர்த்தமிழந்து கூப்பிடாநின்றால், அல்லாதாரோடொக்க அவனும் வினவப்புகுருமே; இவனைக்கண்டவாறே, "அவ்வர்த்தத்தை யெல்லாம் இட்டு ஒருபணியாகப் பூட்டிக்காணப்பெற்றிலோம்" என்று மநோரதியா நிற்கும். கெடுத்தபொன்னை யிப்போது பூட்டத்தேடும்.

(நின்றவாநில்லா நெஞ்சினையுடையேன் என்செய்கேன்) ¶ உர்வசி ஸாலோக்யத்துக்கு நாடடங்க ஸாதநாநுஷ்டானம் பண்ணாநிற்க, நேர்கொடு நேர் அவள்தான்வந்து உபஸ்தாநம்பண்ணி முன்னே நிற்க, அர்ஜுநன் [௧0 நமஸ்கரித்துக் கடக்கநின்றானிறே விரக்தியாலே; இப்படிப்பட்டவன்,

---

கலவிசெய்தென்னாதே, "கருதி" என்கையாலே - அம்மநோரதமாத்ரந்தான் அர்த்தமிழந்தபோது மற்றவிஷயத்தில் நிஷ்பலமாகையாலே, பார்யாவிஷயமாக்கி தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கையிலர்த்தமித்யாதி) இதமுந்தினதாத்பர்யத்துக்குச்சேரும். பொருள் - சரீரமென்ற பக்ஷத்தில், "வேற்கணார்" என்றது-ஸர்வவிஷயமாகக் கண்டுகொள்வது. செங்கற்பீரைகட்டி - காவிப்புடவை யுடுத்து.

(க) அர்த்தம் - தநம். (உ) பார்யை - மனைவி.

¶ அவிவேகிகளுக்கன்றோ மாநஸங்கலங்கும், விவேகிகளுக்குக் கலங்குமோவென்ன (உர்வசிஸாலோக்யத்துக்கித்யாதி.) அதாவது - புரூரவா என்கிற ராஜா வேட்டைக்குப் புறப்பட்டவிடத்திலே, சாபோபஹதையாய்க் கொண்டு உர்வசிபூமியிலேவந்து ஸஞ்சரியாநிற்க, இவனைக்கண்டு "ஸ்த்ரீயாகவேணும்" என்று அபேக்ஷிக்க, "நான்சொன்னபடியே செய்தாயாகில் அப்படியே செய்கிறேன்" என்று அவள்சொல்ல, "அதாவதேது?" என்ன, "எப்போதும் என்ஸமீபத்திலே இரண்டு ஆட்டுக்குட்டியைக் கட்டிவைக்கவேணும், வெளியிலே நக்நனாய் என்முன்னேயிருக்கவொண்ணாது, இருந்தாயாகில் அப்போதேவிட்டுப்போகிறேன்" என்று சொல்ல, "அப்படியே செய்கிறேன்" என்று சிரகாலம் அவளோடே ஸம்ச்லேஷித்துக்கொண்டிராநின்றவளவிலே, இவளுக்கும் சாபமோக்ஷம்பிறந்து, இந்த்ரனுடைய ஆஜ்ஞையாலே யிவளையழைத்துக்கொண்டு போவதாக கந்தர்வர்கள்வந்து, ஒருராத்ரியிலே யிவளுமவனுமாகக் கூடி யிருக்கிறவளவிலே, அவனுடைய புடவையையும் அந்த ஆட்டுக்குட்டிகளையும் அபஹரித்துக்கொண்டுபோக, ஆட்டுக்குட்டிகள்போகையாலே மிகவும் துக்கிதையாய் மீட்டுக்கொண்டுவரச்சொல்ல, அவன்போகாதே வெறுமனேயிருக்க, "உன்னை புருஷனென்றிருந்தேன், நீயுமென்னைப்போலே ஸ்த்ரீயானாய்." என்று க்ஷேபோக்தியைப்பண்ண, அவனும் அந்த நக்நவேஷத்தோடே புறப்பட, அவ்வளவிலே ஒருமின்மின்ன, அந்தவெளியாலே அவனைக்கண்டு "வெளியிலே யென்முன்னே நக்நனாயிருந்தாய்" என்றுசொல்லி அந்த ராஜாவை விட்டு ஸ்வர்க்கத்திலேபோனாள்; அநந்தரம், அந்தராஜா ப்ராந்தனாய்க்கொண்டு அந்தவேஷத்தோடே ஸஞ்சரியாநிற்க, இவனுடைய வ்யஸநத்தைக் கண்டு உர்வசிமீளவும்வந்து "துக்கப்படவேண்டா, உன்னாலே யுண்டானகர்ப்பம் என்வயிற்றிலே யிருக்கிறது, ஒருவருஷம் சென்றவாறே ஒருபிள்ளைபிறக்கும், அந்தப்பிள்ளையையு முனக்குக்கொடுத்து உன்னோடேயொருநாள் ஸம்ச்லேஷிக்கிறேன்" என்றுசொல்லிப்போய், ஒருவருஷம்சென்றவாறே திரும்பவந்து பிள்ளையுங் கொடுத்து ஒருநாள்ஸம்ச்லேஷித்திருந்து மீளவும் ஸ்வர்க்கத்துக்குப் போம்போது,

http://acharya.org

"తస్యాహం నిగ్రహం మన్యే వాయోరివ సుదుష్కరమ్" "தஸ்யாஹம்நிக்ரஹம் மந்யே வாயோரிவஸுதுஷ்கரம்" என்று—ப்ரதிகூலவாயுவைப் பிடித்துக் கூடுகட்டிலும் என்னெஞ்சைப்பிடிக்கப்போகாது என்றானிறே. (க) ஒருவிஷயங்களிலே அரைக்ஷணம் கால்தாழாத நெஞ்சையுடையேனான நான், இந்நெஞ்சைப்பரிகரமாகக்கொண்டு உன்னைப்பெறுகைக் கீடான உபாயாநுஷ்டாநம் பண்ணவென்பதொன்றுண்டோ; உன்னையிறக்கைக்கு உறுப்பாமித்தனை. (என்செய்கேன்) அர்ஜுநனுக்கு பதினெட்டு (உ) ஓத்திலும் (ரு) சோகத்தை உத்பாதித்தாப்போலே, கண்டதெல்லாம் இவர்க்கு பயாவஹமா யிருக்கிறபடி.

நீரிப்படி யிருந்தீராகில் உமக்குப் பேற்றுக்கடி யேதாலே யென்றிருந்தி ரென்ன; ப்ரளயங்கொண்ட பூமி தன்னுடைய ரக்ஷணத்தில் அஸமர்த்தமாய் அத்தை ரக்ஷித்தான் யாவனொருவன், அவனாலே யென்கிறார் (நெடுவிசும்பணவும் பன்றியாய் அன்று பாரகங்கீண்ட பாழியான் ஆழியானருளே) ப்ரளயங்கொண்டபூமிக்கு ஸ்வரக்ஷணத்தில் அந்வயமுண்டாமன்றிறே விஷயங்கொண்டநெஞ்சை யுடையேனானநான் எனக்கு ஸம்கஙிக்கை பண்ணுவது. ஆகாசாவகாசம் வெளியடையும்படி விம்ம வளர்ந்தவன். ரக்ஷ்யத்தி னளவல்லாதபடி.

"நெஞ்சைப்பிடிக்கவொண்ணாது" என்றஅர்ஜுநனுடைய உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஒருவிஷயங்களிலே யித்யாதி.) த்ருஷ்டாந்தபூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அர்ஜுநனுக்கித்யாதி.) கண்டதெல்லாம் - விஷயங்களெல்லாமென்றபடி.

(அடி) என்றவார்த்தம், எதுஎன்னும் நமக்குப்பேறென்னும் தாத்பர்யமறிப்பது. இப்படி ப்ரச்நத்வயம் கண்டுகொள்வது.

பூர்வார்த்தத்தை யெல்லாமுட்கொண்டு இப்பதத்துக்குட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ப்ரளயங்கொண்டவித்யாதி.)

அவனோடே கூடவர்த கந்தர்வர்கள் அநதராஜாவைப்பார்த்து "உனக்கு வேண்டினதொருவரத்தைக் கேட்டுக்கொள்" என்ன; "எனக்கு ஊர்வசீஸாலோக்யம் வேணும்" என்ன; அவர்கள் ஒருஅக்நியைக்கொடுத்து "இத்தால் யாகம்பண்ணினதே யுண்டானால் தத்ஸாலோக்யம் பெறலாம்" என்றுசொல்லிப் போனார்கள். அந்தராஜாவும், அந்தஅக்நியைக் கொண்டு யாராந்ய, பழைய ப்ராந்தி தலையெடுத்து ஒருஅரசின்கீழ் அந்தஅக்நியைவைத்து மறந்துபோய், தன்பட்டணத்துக்குவந்து, மீளவும்நினைத்து அரசடியிலேசெல்ல, அந்தஅக்நியானது(ச) சமீவ்ருக்ஷரூபமாய்க் கொண்டு அந்தஅரசோடேகூடியிருக்க, அதிலே யொருகொம்பை முறித்துக்கொண்டுவந்து கடைந்து அக்நியையுண்டாக்கி அந்த அக்நியாலே யாகத்தைப்பண்ணி ஊர்வசீஸாலோக்யத்தை யடைந்தானும்; அத்தைச்சொல்லுகிறது. (திருவாய்மொழி - கூ-பத்து, ம - திருவாய்மொழி * மாலைநண்ணி ப்ரவேசத்தின் அடையவளைந்தானரும்பதத்தில் வாக்யம்.)

(க) "ஒருவிஷயத்திலே" என்னும்பாடம் கோசாந்தரங்களிற் கண்டுகொள்வது. (உ) ஓத்து - வேதம்; இங்கு, பகவத்கீதையின் அத்யாயத்தைச்சொல்லுகிறது. (ரு) சோகம் - மனவருத்தம். (ச) சமீவ்ருக்ஷம் - வன்னிமரம்.

http://acharya.org

பாய்த்து ரக்ஷகனானவன் வடிவைப் (௧) பாரித்தபடி. பூமி ப்ரளய ஐலத்திலேபுக்கு முழுகிப்போகப்புக்கவாறே, நீருக்கும் சேற்றுக்கும்(௨) இருயாத மஹாவராஹமானான். ஜலஸம்ர்த்தி காணப் பணைக்கும் வடிவைக் கொண்டான். [மாசுடம்பில் நீர்வாரா மானமிலாப்பன்றியாம்]. "மஹிஷியுடம்பு பேணாதே பாசிதூர்த்தது" என்றவாறே,(௩) காந்தனானதாலும்உடம்புபேணாதே, மாசேறின வுடம்பை யுடையனானான். [மானமிலா] ஈச்வரத்வாபிமாநம் (௪) பின்னாட்டாதபடி யிருக்கை. மாயாம்ர்கத்தைக் கண்டபோது இனத்தில் மான்கள் வந்துமோந்துபார்த்து, "விஜாதியம்" என்றுகடக்கப்போய்த்தினவிறே; அங்ஙனன்றியே, "[illegible]" "ஆத்மாநம் மாநுஷம்மந்யே" என்கிறது இங்கும் அநுவர்த்தித்தபடி. (பாரகங்கிண்ட) பூமிப்பரப்படங்க அண்டபித்தியோடே புக்குச் சேர்ந்ததனை ஒட்டுவிடுவித்து எடுத்த. (பாழியான்) மிடுக்கையுடையவன். (ஆழியான்) ரக்ஷிக்குமிடத்து ஒரு பரிகராபேக்ஷையில்லை; ஒரு பரிகரங்கொண்டு ரக்ஷிக்கப்பார்த்தானாகில் அநுக்கிடாமல் பரிகரமுடையவன். (அருளே) அபிமாநம் பண்ணக்கடவதல்லாத விஷயங்களிலே அபிமாநம் பண்ணியும், சோகிக்கக்கடவதல்லாததுக்கு சோகித்தும், நரகாவஹமான விஷயங்களை அநுபவிக்க மநோரதித்தும், "நின்றவா நில்லா நெஞ்சினையுடையேன்" என்று இப்படி கைகழிந்தவென்னை, "இனியிவன் தானாக மீளமாட்டான்" என்றது வேஹேதுவாக எடுக்கவொருப்பட்ட ஸர்வேச்வரன் க்ர்பையாலே. அருளே என்னவுமாம், அருளாலே என்னவுமாம். (நன்றுநானுய்ய) "வென்றியே வேண்டிவீழ் பொருட்கிரங்கி வேற்கணார் கலவியே கருதி" என்று போந்தவன் சுத்தனானேன் என்று தெரியாதபடி (௫) அஸ்ப்ர்ஷ்டஸம்ஸாரகந்தனும்படி யானேன். (நான் கண்டுகொண்டேன் நாராயணா வென்னும்நாமம்) "வென்றியே வேண்டி விழ்பொருட்கிரங்கி" என்று - அபிமாநமும்லோபமுமிறே சொல்லிற்று; இப்படிபோந்தநான், (௬) அமாநித்வாத்யாத்மகுணோபேதர் பெறும் பேற்றைப் பெற்றேன். ௪

இங்கு மநுவர்த்தித்தபடி என்றது - ஆத்மாநம் வராஹம்மந்யே என்றுஅநுவர்த்தித்தபடி."பாழியான் ஆழியான்" என்ற பதத்வயத்துக்கும் க்ரமேண பாவமருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷிக்குமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.)அடியெது என்றப்ரச்நத்துக்குஉத்தரமானபடியை யருளிச்செய்கிறார் (அருளேயித்யாதி.) சப்தநிர்வாஹ பேதமொழிய அர்த்தபேதமில்லை. மூந்தினபக்ஷத்தில்,மூலத்தில் "அருளே" என்ற வநந்தரம், அடியாக என்றுஅத்யாஹரித்து, அந்வயம் கண்டுகொள்வது. ... ௪

---

(௧) பாரிக்கை - பரப்புகை. (௨) இருயாத-பின்வாங்காத. (௩) காந்தன் - கணவன். (௪) பின்னாட்டுகை - பின்தொடருகை; அநுவர்த்திக்கை. (௫) அஸ்ப்ர்ஷ்டஸம்ஸாரகந்தன்- ஸம்ஸார ஸம்பந்தம் சற்றுமில்லாதவன். (௬) அமாநித்வாத்யாத்மகுணோபேதர் - பகவத்பாகவத விஷயங்களில் பெருமையில்லாமை முதலிய ஆத்மகுணங்களை யுடையவர்கள்.

http://acharya.org

மூ.—கள்வனேனானேன்; படிறுசெய்திருப்பேன்; கண்டவாதிரிதந்தேனேலும், தெள்ளியேனானேன்; செல்கதிக்கமைந்தேன்; சிக்கெனத் திருவருள்பெற்றேன்; உள்ளெலா முருகிக்குரல் தழுத்தொழிந்தேன்; உடம்பெலாம் கண்ணநீர்சோர, நள்ளிருளளவும் பகலும் நானழைப்பன் – நாராயணாவென்னும்நாமம். (ரு)

ப-ரை.—அவன்கடாக்ஷம்பெறுவதற்குமுன்னே, கள்வனேன் ஆனேன் - அவனுடைமையான ஆத்மாவைக் களவுகண்டேன்; படிறு - மிக்கதீம்பை, செய்து இருப்பேன் - எப்போதும் செய்துகொண்டிருப்பேன்; கண்டவாறு - கண்டவிஷயங்கள்தோறும், திரிதந்தேனேலும் - கால்தாழ்ந்து போந்தேனாகிலும், திரு அருள் - அவன்கடாக்ஷத்தை, சிக்கென - திடமாக, பெற்றேன் - அடைந்தேன்; அத்தாலே, தெள்ளியேன் ஆனேன் - "அவன்சேஷி, நாம்சேஷபூதர்" என்கிற விவேகமுடையேனானேன்; செல் - அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே செல்லக்கடவ, கதிக்கு - பரமபதத்துக்கு, அமைந்தேன் - போம்படி பூர்ணனானேன்; பின்பு, உள் எலாம் - உள்ளுண்டான எலும்பும் நரம்பும், உருகி - நீராயுருகி, குரல் - மிடறு, தழுத்தொழிந்தேன் - தழுதழுக்கும்படி ஆனேன்; அதற்குமேலே, உடம்பு எலாம் - சரீரமெங்கும், கண்ணநீர் - ஆனந்தக்கண்ணீர், சோர - பெருகும்படி பாய, நள் - செறிந்த, இருளளவும் - ராத்திரிமுழுதும், பகலும் - பகல்முழுதும், நாராயணா என்னும்நாமம் - நாராயணா என்கிற திருநாமத்தை, நான் - அடியேன், அழைப்பன் - அழைக்கப் பெற்றேனென்று கருத்து. ஆத்மாவைக்களவுகாண்கையாவது - ஸ்வதந்த்ரனென்கிற நினைவு. கண்டவாறு என்பது - கண்டாறு எனவும், எல்லாம் என்பது - எலாம் எனவும் கிடக்கிறது.

வ்யா.— அஞ்சாம்பாட்டு.— (கள்வனேனானேன்) விருதாவாய் கண்டவனிற்காட்டில் ரத்நாபஹாரம்பண்ணினவனுக்கு பாபம் ப்ரசுரமாயிருக்கும்; ரத்நதநத்தை அபஹரித்தவனிற்காட்டில் ப்ராஹ்மணதநத்தை அபஹரித்தவனுக்கு பாபம்விஞ்சியிருக்கும்; த்ரவ்யங்களில்தலையான ஆத்மவஸ்துவையாய்த்து அபஹரித்தது. ஸர்வேச்வரனுடைமையையாய்த்து என்னதுஎன்றுபோந்தது.

(படிறுசெய்திருப்பேன்) மிடறு நின்றால் சொறியவொண்ணாதாப்போலே (க) பச்யதோஹரனானேன்.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(கள்வனேனித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டிலே "வெந்நிறைய வேண்டி" இத்யாதிகளுக்கெல்லாம் மூலம் - தேஹாத்மாபிமாநமேயென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அத்தை இப்பாட்டிலே யருளிச்செய்கிறாரென்றும், ஆழியானருளாலே தாமுஜ்ஜீவித்தப்ரகாரங்களை யருளிச்செய்கிறாரென்றும் ஸங்கதியையுட்கொண்டு, "கள்வனேனானேன்" என்று பரிதபிக்கைக்கு களவு க்ரூரதமமாக வேண்டுகையாலே, அத்தைநிரூபிக்கிறார் (விருதேத்யாதி.) (விஞ்சியிருக்கும்) என்றவனந்தரம், ஆகையாலே என்று சேஷம்.

படிறு – தீம்பாய், அத்தை, செய்வேனென்னாதே, "செய்திருப்பேன்" என்கையாலே - தடையறச்செய்துகொண்டிருப்பேனென்று, அதுக்கு ஸத்ருஷ்டாந்த தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (மிடறித்யாதி.) சொறிய வொண்ணாதாப்போலே யென்றது - சொறிந்துபோக்கவொண்ணாதாப்போலே யென்கை.

(க) பச்யதோஹரன் - பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் திருடுமவன்.

http://acharya.org

நான் தேஹாதமாபிமாநம் பண்ணிப்போந்ததுவே யன்றிக்கே, 'ஈச்வரசேஷம இவ்வாத்மவஸ்து" என்றிருப்பாரோராஸ்திகனுண்டாகில, "தேஹாதிரிக்தமா யிருப்பதொரு வஸ்துவாவதென்? ஈச்வரனாவதென்?" என்று காணக்காணப்பரிந்தேன். (கண்டவா திரிந்தேனேலும்) முன்னடி தோற்றமையாலே கைவந்தபடி பரிமாறி னைனித்தனை போந்தி, சாஸ்த்ரங்கள் "ஆகாது" என்றத்தைஅறிந்தும் மீண்டிலேன். [ந்ருபஸ: ந்ரபசு:] அலலாதவற்றோடு பரிமாறுமத்தை ஜநபதஸபையிலேயும் பரிமாறத் தேடும். (தெள்ளியேனானேன்) இப்படியிருக்கச்செய்தே, ஸாராஸாரவிவேகம்பண்ணி செய்யக்கடவது செய்து அல்லாதது தவிர்ந்துபோருவாரைப் போலே, விவேகமுடையேனானேன் (செலகதிக்காமைந்தேன்) நித்யஸம்ஸாரியாகைக்கு உருப்பானவற்றையெல்லாம் செய்துபோந்தநான், "இனியிவன் ஸம்ஸாரத்துக்கு ஆளாகமாட்டான், பரமபதத்துக்காளாமத்தனை" என்னும்படியானேன். செலலக்கடவ கதியுண்டு- பரமபதம், அங்குத்தைக்கு ஆளாகும்படி பூர்ணனானேன். "கண்டவா திரிதந்தேன்" என்றீர், "தெள்ளியேனானேன்" என்றீர, வ்யாஹதபாஷணமா யிருந்ததீ! என்ன (சிரசரீரத்திருவருள் பெறறேன்) இனி மீளாதபடி அருளைப்பெற்றேன். நீர் பெற்றபேறுதானென்னென்ன (உள்ளெலாமுருகிக் குரல் தழுத்தொழிந்தேன்) உள்ளெலும்பும் நரம்பும்அறவுருகி, அநுநாஸிகத்வநியிலே தழுதழுப்பிலே தெரியும்படியானேன். உடம்பெலாம கண்ணநீர் சோர) "ஸஜ்லநேத்ரம் ஸாஶ்ருபூரிதகாத்ரம்" "ஆஹ்லாதசீதநேத்ராம்பு: புளகீக்ருத காத்ரவாந்." உடம்படங்க பஞ்சஸரமும் த்ரிஸரமுமிட்டாபபோலே கண்ணநீர்வெள்ளமிட்டபடி. (நள்ளிருளளவும்பகலும் நானழைப்பன் நாராயணாவென்னும் நாமம்) விஷயாநுபவம்பண்ணிக் களித்திருக்கும் போதோடு விஷயாநுபவம்பண்ணுகைக்கு அர்த்தார்ஜநம்பண்ணும் போதோடு வாசியற எனக்குத் திருநாமம சொல்லுகையே யாத்ரையாகப் பெற்றேன். ௫

பச்யதோஹரனாயிருந்தவகை தன்னை விவரிக்கிறார் (நானித்யாதி.) "கண்டவா" என்றதுக்கு கேட்பார் யயாவர்த்யராகையாலே, அத்தையருளிச்செய்கிறார் (முன்னடித்யாதி.) சபதார்த்தம் (செல்லக்கடவதித்யாதி.) மேலுக்கவதாரிகை (கண்டவாத்யாதி.) * திருவருள்பெற்றத்தாலே நீர்பெறறதான * தெள்ளியேனானமையும் செலகதிக்காமைகையுமாகிறபேறு எங்ஙனே ! என்னும் ப்ரச்நத்தை அநுவதிக்கிறார் (நீரித்யாதி.) தழுதழுப்பிலே, – கத்கதஸ்வரத்திலே. அஞ்சுமுத்தாத்தாவடமான்று யிருக்குமது- (பஞ்சஸரமென்றது.) விழவென்றதே, "சோர" என்றத்தால பலித்தஅர்த்தமிதுவென்றுகொள்வது. "நள்ளிருளளவும்" என்றதுக்கு, "நள்" என்று-சப்தவிசேஷமாய், அதனெழுந்த மத்யராத்ரத்திலுமென்றுசப்தார்த்தமாய், காலத்தை இப்படி அநுஸந்திசெய்தவர்க்குஉட்கருத்தருளிச்செய்கிறார்(விஷயேத்யாதி.)

http://acharya.org

மூ.—எம்பிரா னெந்தை யென்னுடைச்சுற்ற மெனக்கர செ ன்னுடைவாணாள்§, அம்பினா லரக்கர் வெருக்கொள நெருக்கி யவருயிர் செகுத்த வெம்மண்ணல், வம்புலாஞ்சோலை மாமதிள் தஞ்சைமா மணிக்கோயிலே வணங்கி, நம்பிகாள் ! உய்ய நான் கண்டுகொண்டேன் நாராயணாவென்னும்நாமம். (௩)

ப-ரை.—நம்பிகாள்!- பகவத்குணாநுபவத்தாலே பூர்ணராயிருப்பவர்களே!, எம்பிரான் - எனக்குஉபகாரகனாய், எந்தை - எனக்குஉத்தமப்பனாய், என்னுடைச் சுற்றம் - எனக்கு எல்லாவுறவுமுறையுமாய், எனக்கு அரசு - என்னை ஆண்டவனாய், என்னுடைவாணாள் - எனக்கு ப்ராணபூதனாய், அரக்கர் - ராக்ஷஸர்கள், வெருக்கொள- அஞ்சும்படியாக, அம்பினால் - பாணங்களினாலே, நெருக்கி - நெருக்கப் பண்ணி, அவர்உயிர் - அவர்கள்ப்ராணனை, செகுத்த - முடித்த, எம்அண்ணல் - என் ஸ்வாமியான ஸர்வேச்வரன் நித்யவாஸம்பண்ணுமதாய், வம்பு - பரிமளம், உலாம்-வீசாநின்றுள்ள, சோலை - பொழிலையும், மா - நீண்ட, மதிள் - மதிளை-முடைய, தஞ்சைமாமணிக்கோயிலே - தஞ்சைமாமணிக்கோயிலிலே, வணங்கி - ஸேவித்து, நான்உய்ய - உங்களைப்போலே நானும்உஜ்ஜீவிக்கும்படி, நாராயணா என்னும் நாமம் கண்டுகொண்டேன்—.

அ.—அரும்பாட்டு.—இத்தை நீர் போர ஆதரியாநின்றீர், இதுதனக்கு அர்த்தமென்னென்ன; சொல்லுகிறார். இதினுடைய பாடத்தை ஜபித்து அத்தாலே பலம் பெறவிருத்தல், இத்தாலே பாபத்தைப்போக்கி கர்மயோகத்துக்குடலாக்குதல் செய்கையன்றிக்கே, அர்த்தாநுஸந்தாநத்தாலேபேறு என்று தமக்கு பக்ஷமாகையாலே அர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறார். நம்மாழ்வாரும், திருமந்த்ரம் ஓரிடத்திலே ப்ரஸ்துதமானால், முன்னேயாதல் பின்னேயாதல் அர்த்தத்தைச்சொல்லிப்போருவர் அர்த்தப்ராதாந்யம் தோற்ற; ஜ்ஞாநாத் மோக்ஷமாகவேண்டுகையாலே.

வ்யா.—(எம்பிரான்) எனக்குஉபகாரகன். (எந்தை) எனக்கு ஜநகன். (என்னுடைச்சுற்றம்) என் (க) குடற்றுடக்கான எல்லாவுறவுமுறையுமானவன். (எனக்கரசு) என்னை வன்னியமறுத்து ஆண்டவன். (என்னுடைவாணாள்§) என்னுடைய ஆயுஸ்ஸு.

அரும்பாட்டு.—(எம்பிரானித்யாதி.)"நம்பிகாள்" என்றபதம் விஷயாந்தரபரகாச்சொல்லுமளவில், இதுக்கு - அர்த்தஜிஜ்ஞாஸையாலே கேட்டார்களென்றும், பகவத்பரரானபோது, இவருடைய அதிகார சோதநார்த்தம் ப்ரச்நம் பண்ணினார்களென்றும் கண்டுகொள்வது; இவ்வர்த்தத்தை யருளிச்செய்கைக்குத்தா னுட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இதினுடையவித்யாதி.)

வன்னியம் - குறும்பு.

(க) குடல்துடக்கு - சரீரசரீரிபாவஸம்பந்தம். § வீரசோழியம் - சந்திப்படலம் - உ௧ - சூத்திரம்.—"ஐம்மூன்றதாமுடல்வன்மையின்வர்திடிலாறுடைந்தா, மெய்ம்மாண்பதா நவ்வரின்முன்பழிக்துபின்மிக்கணவ்வா - மம்மேல்வரினிருமூன்றுமுடன்மற்றியல்புசந்தி,தம்மாசகலங்கிடப்பின்களாமென்பதாழ்குழலே." (உ-ம்) பாழ்கும்பி - பாண்கும்பி. வாழ்நாள் - வாணாள்.

http://acharya.org

(அம்பிஞலரக்கர் வெருக்கொளநெருக்கி அவருயிர் செகுத்த எம்மண்ணல்) ஸங்கல்பத்தாலன்றிக்கே அம்பாலே ராக்ஷஸரஞ்சும்படி நெருக்கி அவர்களுயுரைமுடித்த என் ஸ்வாமி. ஸ்வாமித்வத்தோடே தலைகட்டிற்ருய்நின்றது. இத்தால்சொல்லிற்ருய்த்து - "ஸா [illegible]" "மாதா பிதா ப்ராதா நிவாஸச்சரணம்ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:" என்கிற படியே. இதுதான் உமக்குவந்தபடியென்னென்ன (வம்புலாம்சோலை மாமதிள் தஞ்சை மாமணிக்கோயிலே வணங்கி) நித்யவஸந்தமான சோலையையும் மதிளையுமுடைத்தான தஞ்சைமாமணிக்கோயிலே வணங்கி வந்தது; "எல்லாவுறவுமுறையும்தானே" என்று தோற்றும்படி அவன் நின்றுநிற்கிற ஸௌலப்யத்தை அநுஸந்திக்கையாலே வந்தது.(நம்பிகாள்!) பகவத்வ்யதிரிக்த விஷயங்களைப் பற்றி தேஹபோஷண பரராயிருக்கிற வவர்களை சொல்லிற்ருதல், பகவத்குணாநுபவம்பண்ணி அத்தாலே பூர்ணராயிருக்கிற வவர்களைச் சொல்லிற்ருதல். (உய்ய நான் கண்டுகொண்டேன்) நீங்களெல்லாம் புறம்பேபோய் க்லேசப்படாநிற்க நானுஜ்ஜீவிக்கும்படி காணப்பெற்றேனென்னுதல்; நீங்களுஜ்ஜீவிக்கும் விரகறிந்து கரையேறினைப்போலே நானும் கரையேறப் பெற்றேனென்றுதல. (நாராயணு வென்னும்நாமம்) ஸர்வவிதபந்துமவனே என்கிற அர்த்தத்துக்கு வாசகமான திருநாமத்தைக் காணப்பெற்றேன். ... ... (சூ)

அ.—ஏழாம்பாட்டு.—அல்லாதார்நாளிழக்கிருர் (க) அவிசேஷஜ்ஞராகையாலே, விசேஷஜ்ஞராய் என்ஞேடுஸஜாதீயராய்க் கிடைக்கிற நீங்களிழக்கிறதென்னென்கிருர்.

(இத்தால - நாராயண: என்கிறபடியே - சொல்லிற்ருய்த்து) என்று வாக்யத்தை ஆகர்ஷித்துக்கொள்வது. சதிபமானகோயிலேயே வணங்கி யென்றும் கோயிலிலேயிருக்கிறவனையென்று லக்ஷணையாகவும் நிர்வஹித்தமருளிச்செய்தார் (நித்யேத்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே.) ... ... (சூ)

ஏழாம்பாட்டு.—(இற்பிறப்பித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டிலே "நம்பிகாள்!" என்று பகவத்பூர்ணரைச்சொன்னபக்ஷத்துக்கு அநுகுணமாக, இப்பாட்டிலே விசேஷஜ்ஞராகவிட்டு, "சொற்பொருளாளீர்!" என்று விசேஷிக்கையாலே பலித்தஸங்கதியை அருளிச்செய்கிருர் (அல்லாதாரித்யாதி.) ஸஜாதீயராயென்றது - ஸத்ர்சராயென்றபடி. கீழே "நம்பிகாள்" என்று - பகவத்ப்ரவணரானபோது அவர்களைப்பார்த்து வார்த்தைசொன்னவர்; க்ருபையாலே லோகத்திலே கண்வைத்து உபதேசிக்கப் புக்கவர்த்தாராய், அதிலே "சொற்பொருளாளீர்" என்றுவிசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிருர் (அல்லாதாரித்யாதி) என்று கண்டுகொள்வது.

(க) அவிசேஷஜ்ஞா - அறிவிலிகள்.

மூ.—இற்பிறப்பறியீரிவரவரென்னீரின்னதோர்தன்மையென்றுணரீர்; கற்பகம்புலவர்களைகணென்றுலகில் கண்டவாதொண்டரைப்பாடும் — சொற்பொருளாளீர்! சொல்லுகேன்வம்மின்; சூழ்புனற்குடந்தையே தொழுமின் ; நற்பொருள்காண்மின் ; பாடிநீருய்மின் — நாராயணா வென்னும் நாமம். (எ)

ப-ரை.—உலகில் - இப்பூமியிலுள்ளார்க்கு, தொண்டரை - இழிதொழில்செய்துதிரியுமவர்களை, இல் - (அவர்களுடைய) சீர்ஹவைலக்ஷண்யத்தையும், பிறப்பு - ஜந்மவைலக்ஷண்யத்தையும், அறியீர் - அறியாதவராய், இவர் - இவரிப்போது ஸம்பந்நரானவர்கள், அவர் - அவர்முன்புதரித்ரராயிருந்தார், என்னீர் - என்று சொல்லமாட்டாதவராய், தன்மை - இவர்கள் ஸ்வபாவம், இன்னதொன்று - இப்படிப்பட்டதொன்று, என்று—, உணரீர் - அறியமாட்டாதவராய்க்கொண்டு, கற்பகம்!- வேண்டிற்றெல்லாம் தரும் கல்பகவ்ருக்ஷம்போலே உதாரரானவர்களே!, புலவர் - சற்றோர்க்கு, களைகண் !- ரக்ஷகரே!, என்று - என்றுசொல்லி, கண்டவா - நெஞ்சில்தோற்றினபடியே, பாடும் - * கவிபோற்றி செய்யுமவராய், சொல் - சப்தத்துக்கும், பொருள் - அர்த்தத்துக்கும், ஆளீர் - நிர்வாஹகரானீர்கள், வம்மின் - வாருங்கள், சொல்லுகேன் - ப்ராப்யவிஷயத்தை நீங்கள் ... படி சொல்லுகிறேன் என்ன; ஆகில் சொல்லலாகாதோ என்ன; நீர் - ... நீங்கள், புனல் - ஜலத்தாலே, சூழ் - சூழப்பட்ட, குடந்தை - திருக்குடந்தையிலெழுந்தருளியிருக்கும் ஆராவமுதனை, தொழுமின் - ... ; நாராயணனென்னும் - “எல்லாவுறவுமுடையவனே” என்கிற ... நாமம் - திருநாமத்தை, பாடி - வாயாரச்சொல்லி, உய்மின் - ... ; நல்பொருள்காண்மின் - இது பரமார்த்தங்கிடீர் என்கிறார். எ

வ்யா.—(இற்பிறப்பறியீர்) அவர்கள் ... நிலே அறியிகோள், அவர்கள்ஜந்மமறியிகோள். (இவரவரென்னீர்) பண்டு தரித்ரனாய் க்லேசப்பட்டுப் போந்தானொருத்தன் இப்போது ஜீவிக்கப்புக்கால்,“இதுஇவனளவுதன்றிக்கேயிருந்தது, இது வேறே யொருவனடியாகவேணும்” என்று அறியமாட்டாதே, ஸ்ரீயப்பதியைப்போலே பிறப்பேபிடித்து ஸ்ரீமானாய்ப் போந்தானாக நினைத்திருப்புதிகோள். அன்றிக்கே, (இவரவரென்னீர்)என்று-ஒருசொல்லாய், ஒருவர்வாயியுமறியீ ரென்னவுமாம். (இன்னதோர்தன்மையென்றுணரீர்) இவனுக்குள்ளவளவுஇது என்றறியமாட்டீர்.

* “இல் - அறியீர், பிறப்புஅறியீர்” என்று சப்தார்த்தமாய், அத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவர்களித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) இவர் இப்போது ஸம்பந்நரானவர்கள், அவர் முன்பு தரித்ரராயிருந்தார் என்னீரென்று சப்தார்த்தமாய், பலிதார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (பண்டித்யாதி வாச்யத்வயத்தாலே.)

http://acharya.org

(கற்பகம்) "நினையாதேகொடுக்கும" என்புதிகோள். (புலவர்களாக ணென்று) விசேஷஜ்ஞராயிருப்பார் சிலர் அர்த்தித்துவந்தால் ஜீவி த்துப்போமவனை, "எங்களுக்குநிர்வாஹகன்" என்பர்கள். (உலகிற் கண்டவாதொண்டரைப்பாடும்) லோகத்தில் நீசவ்ர்த்திகளாய்த்திரி வாரை,கண்டவாபாடும்-ப்ரதிபந்நங்களைச்சொல்லித்திரிகிற. (சொற் பொருளாளீர்) சப்தத்துக்கும் அர்த்தத்துக்கும் (க) நிலவரான நீங்கள். சொல்லுடைமைக்கு உங்களிற்காட்டிலில்லை; ப்ரமேய ஜ்ஞாந முடையார் உங்களத்தனையில்லை.

(சொல்லுகேன் வம்மின்) உங்கள் ப்ரமேய ஜ்ஞாநத்துக்கும் ௧0
சொல்லுடைமைக்கும் (உ) பாத்தம் போரும்படியான விஷயத் தை நான் காட்டித் தர வாருங்கோள். (சூழ்புனல்குடந்தையே தொ ழுமின்) ஓராறும்படைவீடும் வேணுமே! உங்களுக்குக் கவிபாடும் போது. ஆறும் மலையும் படைவீடும் உள்ளிட்ட பரிகரங்களும் வே ணுமே!. (நறபொருள்காண்மின்) நன்றான அர்த்தத்தைக்கண்டுகொ ள்ளுங்கோள். பேறும்தானேயாய் தன்னைத்தருவதும் தானேயாயிரு க்கை. (பாடிநீருய்மின் நாராயணா வென்னும்நாமம்) வாச்யங்களில் தலையானத்தைக்காட்டித்தந்தேன்; அதுக்கு வாசகமான திருநாமத் தைப்பாடி உஜ்ஜீவியுங்கோளென்கிறார். "யஃபரஸ்ஸமஹேச்வரஃ" "யஃ பரஸ்ஸமஹேச்வரஃ" என்றதிறே யிதினுடைய ஸங்க்ரஹத்தை. வாச ௨0
கங்களில்தலை-அகாரம், வாச்யங்களில் தலை-கீழ்நான்சொன்னது.(எ)

அ.—எட்டாம்பாட்டு.—எங்கள் பூர்வவ்ர்த்தத்தைப்பார்த்தால் நீர்சொல்லுகிற அர்த்தத்துக்கு நாஙகள் தேசிகராக வல்லோமோ வென்ன; கெடுவிகாள்! நானன்றோ இவ்விஷயத்துக்கு யோக்ய னாய் உங்களுக்கு உபதேசிக்கும்படியானேன், ஆனபின்பு இவ்விஷய த்துக்கு ஆளாகாதாருண்டோ என்கிறார்.

நினையாதேயென்றது - ‡ தேயவஸ்துவின் உத்கர்ஷத்தைநினையாதேயென்றபடி; வப்ரயோஜநத்தை நினையாதேயென்றுமாம்; யாசகனுடைய குறைகள் நினையா தே யென்றுமாம். உலகில் தொண்டரை - ப்ர்த்யக்ர்த்யம்பண்ணுமவரை, கண்டவா றுமவரென்றர்த்தமாயருளிச்செய்கிறார் (லோகத்திலித்யாதி.) தாத்பர்யார்த்தம் ௩0
சொலலுடைமைக்கித்யாதி.)

நன்மையை விவரிக்கிறார் (பேறுமித்யாதி.) * நாராயணபதம் * நற்பொரு க்கு வாசகமென்னுமதுக்கு ப்ரமாணத்தை யருளிச்செய்கிறார் (யஇத்யாதி.) தினுடையவென்றது - நாராயணபதத்தினுடையவென்றபடி. ஸங்க்ரஹத்தை - காரத்தை. கீழ்நான்சொன்னதென்றது - "நற்பொருள்" என்றதென்றபடி. (எ)

எட்டாம்பாட்டு.— (கற்பிலேனித்யாதி.) "வாடினேன்" என்று தடங்கி வ்ர்த்தத்தை அநுஸந்தித்துச்சென்று, கீழிரண்டுபாட்டிலே அத்தைவிட்டவர், ரவும் பூர்வவ்ர்த்தத்தை யருளிச்செய்கைக்கு ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் றகளித்யாதி;) "பாழியானுழியானருளே" என்று ஆழ்வார் * மயர்வறமதிநல ளப்பெற்றவராகையாலே அவருடைய பூர்வவ்ர்த்தமெல்லாம் அகிஞ்சித்கர ௪0
ய்த்தென்றுகருதி, ப்ரச்நம்பண்ணினார்களென்று கருத்து. அதுதாபருர்யனு ர்தனன்னிடத்திலே யருளினவன்,"நாங்கள் தேசிகராகவல்லோமோ" என்னும் ங்களிடத்தில்அருளக்குறையில்லையென்று உத்தரத்துக்குக்கருத்து.

(க)நிலவர்-ஜ்ஞாதாக்கள். (உ)பாத்தம்-தரம். கலவாசி. ‡ தேயம்-கொடுக்கத்தக்கது.

http://acharya.org

மூ.—கற்றிலேன்கலைகள்; ஐம்புலன்கருதுங்கருத்துளே திருத்தினேன் மனத்தை; பெற்றிலேனதனால் பேதையேன்நன்மை; பெருநிலத்தாருயிர்க்கெல்லாம்- செற்றமேவேண்டித்திரிதருவேன் ; தவிர்ந்தேன்; செல்கதிக்குய்யுமாறெண்ணி, நற்றுணையாகப் பற்றினே னடியேன் நாராயணாவென்னும் நாமம். ... ... (அ)

ப-ரை.—கலைகள் - சாஸ்த்ரங்களை, கற்றிலேன் - ஓராசார்யனிடத்தில் அப்யஸித்தேனல்லேன் ; ஐம்புலன் - ஐந்துஇந்த்ரியங்கள், கருதும் - நினைக்கிற, கருத்துள் - விஷயங்களிலே, மநத்தை - மநஸ்ஸை, திருத்தினேன் - வலியமூட்டிப்போந்தேன் ; அதனால் - இப்படிபோருகையாலே, பேதையேன் - அறிவில்லானநான், நன்மை - நல்லநினைவை, பெற்றிலேன் - பெறுதவனானேன் ; பெரு-பெரிய, நிலத்து - பூமியில, ஆர் - நிரம்பியிருக்கிற, உயிர்க்குஎல்லாம் - எல்லாப்ராணிகளுக்கும்,செற்றமே-ஹிம்ஸைபண்ணும் உபாயத்தையே,வேண்டி-நினைத்து, திரிதருவேன் - திரிந்துகொடுபோந்தேன் ; இப்படிநெடுங்காலம் திரிந்தேனாகிலும் அவன்கடாக்ஷத்தாலே, தவிர்ந்தேன் - இவையெல்லாம் போகப்பெற்றேன் : செல்கதிக்கு-அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே செல்லக்கடவ பரமபதத்துக்குப்போய், உய்யும் ஆறு-உஜ்ஜீவிக்கும்வகையை, எண்ணி-நினைத்து, அடியேன் - சேஷபூதனான நான், நாராயணாஎன்னும்நாமம் - நாராயணா என்கிற திருநாமத்தை, நல்துணையாக-நல்ல ஸஹாயமாக, பற்றினேன் - கைக்கொண்டேன் ; ஆனபின்பு, பகவத்விஷயத்துக்கு ஆளாகாதாரில்லை என்கிறார். ... ... அ

வ்யா.—(கற்றிலேன்கலைகள்) ஓராசார்யனைப் பின்சென்று அவனுச்சரிக்க அநூச்சாரணம் பண்ணிப்போராமையாலே, சாஸ்த்ரீயஜ்ஞாநமுண்டாய்த்ததில்லை. (ஐம்புலன்கருதும் கருத்துளே திருத்தினேன் மனத்தை) மநஸ்ஸை பரவிஷயமாக்கி, விஷயங்களிலே ப்ரவணமாகிற பாஹ்யேந்த்ரியங்களை காதாசித்கமாகிலும் விஷயங்களில் நின்றும் மாற்றி ப்ரத்யக்விஷயமாக்கிலுல் நல்வழி போகைக் குறுப்பாமிறே; ச்ரோத்ராதீந்த்ரியங்கள் விஷயங்களிலே யிழிந்து தான் நினைத்தவழியே கொடுபோக, மநஸ்ஸையும்அதுக்கு உறுப்பாக்கிப்போந்தேன். (திருத்தினேன் மனத்தை) விஷயப்ரவணரானவர்கள், "விஷயப்ராவண்யம்போராது" என்றுஔஷதஸேவை பண்ணி யிருப்பர்களிறே; அப்படியே, விஷயங்களிலே மநஸ்ஸை வலியமூட்டிப்போந்தேன் (பெற்றிலேனதனால்பேதையேன்நன்மை) சாஸ்த்ரீயஜ்ஞாநமு மின்றிக்கே விஷயப்ரவணனாய்ப் போருகையாலே அறிவுகேடனாய் ஹிதசிந்தைபண்ணப் பெற்றிலேன். (பெருநிலத்தாருயிர்க்கெல்லாம் செற்றமேவேண்டித்திரிதருவேன்) எனக்கொரு நன்மை ஸம்பாதியாமையே யன்றிக்கே, பரஹிம்ஸை பண்ணும் விரகே சிந்தித்துப்போந்தேன். எல்லாரையும் ஹிம்ஸித்து நான் ஜீவிக்கும் விரகே பார்த்துப் போந்தேன். "ஒருவனுக்கு பகவத்ஸம்பந்தமுண்டு இல்லை என்று தனக்கே அறியலாம்" என்று பலகாலு மருளிச்செய்வர் ஜீயர். ஒருவன்நோவுபடக்கண்டால்,

"அதனால் - பேதையேன் நன்மை - பெற்றிலேன்" என்று அந்வயித்தருளிச்செய்கிறார் (சாஸ்த்ரீயேத்யாதி.)

"செற்றமே" என்றஏவகாரத்தாலே ஸ்வஜீவநம் வ்யாவர்த்திக்கிறதென்றருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதி.) பரஜீவநம் வ்யாவர்த்யமென்று தாத்பர்யார்த்தம் (எல்லாரையுமித்யாதி.) பரஹிம்ஸை அனர்த்தகரமென்னுமத்தை ஐதிஹ்யமுகேந உபபாதிக்கிறார் (ஒருவனுக்கித்யாதி.)

http://acharya.org

'ஐயோ!'' என்று இரக்கம்பிறந்திருக்கில், ''நமக்கு பகவத்ஸம்பந்தமுண்டு'' என்றறியலாம்; ''அத்தனையும்வேணும்'' என்றிருந்தானாகில், 'நமக்குபகவத்ஸம்பந்தமில்லை'' என்றிருக்கலாம். பெருநிலத்து ஆருயிர்க்கெல்லாமென்னுதல்; பெருநிலத்தாருயிர்க்கெல்லா மென்னுதல்.

(தவிர்ந்தேன்) ஹேதுவறிந்திலேன், தவிர்ந்துகொடு நிற்கக்கண்டேன். '' உய்வதோர் பொருள் '' என்றும் ''ஆழியானருள்'' என்றும், ''சிகெனத் திருவருள பெற்றேன்'' என்றும் கீழ்ச் சொன்னாரிறே.

(செல்கதிக்குய்யுமாறெண்ணி) செல்லக்கடவ கதியுண்டு–பரமபதம், அங்கேபுக்கு உஜ்ஜீவிக்கும்படியை மநோரதித்து. (நற்றுணையாகப்பற்றினே னடியேன்) அம்பியைக்கட்டிக்கொண்டு ஆற்றிலிழிவாரைப்போலேயன்றிக்கே, ''ಪಾಥೇಯಂಪುಣ್ಡರೀಕಾಕ್ಷನಾಮಸಙ್ಕೀರ್ತನಾಮೃತಮ್'' ''பாதேயம்புண்டரீகாக்ஷநாமஸங்கீர்த்தநாம்ர்தம்'' என்னுமத்தைப் பற்றினேன். அக்கரைப்படுத்திவிடுமத்தைப் பற்றினேன். (நாராயணாவென்னும்நாமம்) அக்கரைப்படுத்தும் வஸ்துவுக்கு வாசகமான திருநாமம்; 'ನಯಾಮಿಪರಮಾಂಗತಿಮ್'' '' நயாமிபரமாம்கதிம்'' என்னக்கடவதிறே. (அ)

அ.—ஒன்பதாம்பாட்டு. அநாதிகாலம் விஷயப்ரவணனாய் பகவத்விஷயத்தில விமுகனாய்ப்போந்த நான், விஷயங்கள்தான் ஸாவதியாய் மீண்டவளவிலே, ஸர்வேச்வரன் தன்க்ருபையாலே கைக்கொண்டானென்கிறஅர்த்தத்தை ''உய்வதோர்பொருளால்'' என்கிறத்தாலே சொன்னார்-முதற்பாட்டில; காலமடங்க வ்யர்த்தமே புறம்பேபோக்கினேன் என்றார்– இரண்டாம்பாட்டில் ; ரக்ஷையேவேண்டியதுக்குவிருத்தமான துஷ்காமங்களைப்பண்ணி விஷயப்ரவணனாய் காலத்தையடங்க நிஷ்ப்ரயோஜநமாகப் போக்கினநான், போக்யனாய் ப்ராப்யனுமான ஸர்வேசவரனையும அவனுக்கு வாசகமான திருநாமத்தையும் காணப்பெற்றே னென்றார் – மூன்றாம்பாட்டில்;

· பெருநிலத்து - மஹாப்ருதிவியில், ஆர் - நிரம்பியிருக்கிற வென்றும், பெருநிலத்தாரானவுயிர்க்கெல்லாமென்றும் சப்தநிர்வாஹம் காட்டுகிறார் (பெருவித்யாதிவாக்யதவயத்தாலே.)

ஹேதுவறிந்திலேனென்றது - என்னிடத்திலொருஹேதுவறிந்திலேனென்றபடி.

''செல்கதிக்கு'' என்றவநந்தரம், போய்என்று சேஷபூரணம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (செல்லவித்யாதி.) ... ... அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(குலந்தருமித்யாதி.) நிகமம் அணித்தானவாறே இத்திருமொழியில் பாட்டுத்தோறும்சொன்ன பரமேயங்களை புத்திஸௌகர்யார்த்தம் அநுவதியாநின்றுகொண்டு ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (அநாதீத்யாதி.) ஸாவதியென்றது - அல்பமாயென்றபடி; இது ''விஷயங்கள்தன்னில் அரைக்ஷணம் ல்தாழப்பண்ணவல்லதொரு விஷயந்தானில்லையிறே'' என்றருளிச்செய்தத்தைப்பற்ற. மீண்டவளவிலே யென்றது - ஒருவிஷயத்தில் நின்றும் மீண்டு விஷயாந்தரத்தில் போகாதே ஒழியிலைத்தவளவிலே யெனகை. (முதற்பாட்டில்) என்றநந்தரம், அருளபெற்றவராகையாலே என்று கூட்டுவது. இரண்டாம்பாட்டில் காலம் வ்யர்த்தமேபோக்கினத்தை யெல்லாம், மூன்றாம்பாட்டில் அநுவதித்துக்கொண்டு, தாம்பெற்றபேற்றை அருளிச்செய்தாரென்கிறார் (ரக்ஷையேயித்யாதி.)

மூ.—குலந்தரும்;செல்வந்தந்திடும்;அடியார்படுதுயராயினவெல்லாம்-
நிலந்தரஞ்செய்யும்;நீள்விசும்பருளும்;அருளொடுபெருநிலமளிக்கும்;
வலந்தரும் †; மற்றுந்தந்திடும்; பெற்றதாயினுமாயினசெய்யும்;
நலந்தருஞ்சொல்லை நான்கண்டுகொண்டேன் நாராயணாவென்னும்நாமம்.

ப-ரை.— நாராயணா என்னும் நாமம் - நாராயணா என்கிற திருநாமமானது, தன்னை அநுஸந்தித்தவர்களுக்கு, குலம் - உயர்குலத்தையும் அதுக்கீடான வர்த்தத்தையும், தரும் - கொடுக்கும்; செல்வம் - பகவத்பாகவதவிஷயங்களில்உபயோகிக்கத்தக்க ஐச்வர்யத்தை, தந்திடும் - தரும்; அடியார்-சேஷபூதரானவர்கள், படுஅநுபவித்தேகழிக்கவேண்டிய, துயராயின எலலாம்-துக்கம் என்று பேர் பெற்றவை யெல்லாவற்றையும், நிலந்தரம் செய்யும் - தரைமட்டமாக்கிவிடும்; நீள்விசும்பு- பரமபதத்தை, அருளும் - கொடுக்கும் ; அருளொடு - ஜ்ஞாநபக்திகளையும், அதுக்குமேலே, பெருநிலம் - கைங்கர்யமாகிற பெரியஸ்தாநத்தையும், அளிக்கும்-தரும்; வலம் - தன்னை அநுபவிக்கைக்கீடான சக்தியையும், தரும்-கொடுக்கும; மற்றும் - இவனறியாத எல்லா ஹிதங்களையும், தந்திடும் - செய்துகொடுக்கும் ; பெற்ற தாயினும் - சரீரத்தை உண்டாக்கின தாயாரைக்காட்டிலும், ஆயின - ஹிதமாயுள்ள ஸ்வரூபஜ்ஞாந விகாஸத்தை; செய்யும் - பிறப்பிக்கும் ; நலந்தரும் - கைங்கர்யஸ்ரீயைத் தருவதான, சொல்லை-திருநாமத்தை, நான் - இப்படியிருப்பதொன்றுண்டு என்றறியாதநான், கண்டுகொண்டேன் - காணப்பெற்றேனென்று, திருநாமபலத்தைச் சொல்லுகிறார். ௯

துர்மாநியாய் சோகிக்கக்கடவதல்லாத விஷயங்களுக்கு சோகித்து விஷயப்ரவணனாய் அநாத்மகுணங்களால் குறைவற்றநான், அமாநித்வாத்யாத்மகுணோபேதர்பெறுமபேற்றைப்பெற்றேனென்றார்-நாலாம்பாட்டில் ; ஆத்மாபஹாரத்தைப்பண்ணி பரயதோஹாருய் லோ வேச்வரனொருவனுளன் என்றிருப்பாருண்டாகில் ¶ உக்த்யாபாஸங்களாலே யில்லைசெய்துபோந்தநான், ஆத்மஸமர்ப்பணம்பண்ணி என்று மிதுவே யாத்ரையாய்ப்போருவார் பெறும் பேற்றைப் பெற்றேனென்றார் - அஞ்சாம்பாட்டில்; "இதுக்காத்தமென்? இதுவந்தபடியென்?" என்ன, ஆர்த்தத்தையுஞ்சொல்லி, ஸம்ஸாரிகளெல்லாமிங்ஙனே க்லேசப்படாநிற்க நானிப்பேற்றைப்பெற்றேனென்றா-ஆறும்பாட்டில்; அல்லாதா ரிழக்கிறார்கள் (அவிசேஷஜ்ஞராகையாலே)‡, என்னோடுஸஜாதியராய் விசேஷஜ்ஞராய்க் கவிபாடித்திரிகிற நீங்கள் இழவாதேகொள்ளுங்கோளென்றார்-ஏழாம்பாட்டில்; "நீர் சொல்லுகிற அர்த்தத்துக்கு நாங்கள் தேசிகராக வல்லோமோ" என்ன, கெடுவிகாள்! நானன்றோ இவ்விஷயத்துக்கு நிலவனாய் உங்களுக்குங்கூட உபதேசிக்கிறேன், ஆனபின்பு பக்வத்விஷயத்துக் காளாகாதாரில்லை என்றார் - எட்டாம்பாட்டில்; "நீர் திருநாமத்தைப் போர ஆதரியாநின்றீர், இதென்னபலத்தைத் தரவற்று" என்ன, திருநாம பலத்தைச் சொல்லுகிறார் - இப்பாட்டில்.

(நானிப்பேற்றை) என்றவநாதரம, தஞ்சைமாமணிக்கோயிலே வணங்கி என்று கூட்டுவது.

† "வரந்தரும" என்றுபாடாந்தரம். ¶ "யுக்த்யாபாஸங்களாலே" என்றும் பாடம். ‡ குண்டலிதக்ரந்தம் சிலஸ்ரீகோசங்களிலில்லை.

http://acharya.org

வ்யா.—(குலந்தரும்) ஜந்மவர்த்தங்களால் குறையின்றிக்கே ருத்தனுக்கு பகவத்ஸம்பந்தமுண்டானால், இவற்றால் உயர்ந்தானொருத்தன், இவையிரண்டிலுமிவனுக்குத்தாழ்வுண்டாகவும் தானுயர்ந்தானாகவும் நினைத்திருக்கவுங்கூடக் கூசவேண்டும்படியாய்த்து பகவத்ப்ரபாவமிருப்பது. ஆகிலும், பெண்கொடுத்தல் கொள்ளுதல்செய்கிறாரில்லை; அதுக்கடி—ஜாதிநிபந்தநமாகை. சலாகை, குணநிபந்தநம்; "ஸச்லாக்யஸ் ஸகுணீதந்யஸ் ஸகுலீநஃ" "ஸச்லாக்யஸ் ஸகுணீதந்யஸ் ஸகுலீநஃ" என்னக்கடவதிறே. ¶ கண்டதெல்லாம் தர்மஸந்தேஹம் பண்ணக்கடவ தர்மபுத்ரன், பகவத்ப்ரத்யாஸத்தியாலும் அசரீரிவாக்யத்தாலும் விதுரரை ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்காரம்பண்ணினானிறே; ௧௦ ரிஷிகள், தர்மவ்யாதன் மாம்ஸவிக்ரயம்பண்ணிக் கையொழியுந்தனையும்பார்த்துநின்று தர்மஸங்கடங்கள் கேட்டுப்போனார்களிறே; இங்ஙனன்றாகில், (௧) பஞ்சம வேதமான மஹாபாரதத்திலே யெழுதக்கூடாதிறே. கைசிகதைதயிலே வந்தவாறே, விலக்ஷணனாயிருப்பானொரு ப்ராஹ்மணன் ஆசார வைகல்யந்நுக்கு பகவத்ஜ்ஞானமுடையானொரு பாடுவானாலே பரிஹாரமா யிருந்ததிறே. ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான், ராவணனைப்பார்த்து "பெருமானை சரணம்புகு" என்று சொல்ல; "த்வாம் து திக் குலபாம்ஸநம்" "த்வாம் து திக் குலபாம்ஸநம்" என்று—நீ யிக்குடிக்கு உடலல்ல என்றானிறே. ராவணனுக்கு வார்த்தை ௨௦ சொல்லுகிற விடத்தில, "நிசாசர" "நிசாசர" என்று அவனை ராக்ஷஸனாகவும், தான் அல்லனாகவும் சொன்னான்.

குலத்தையும அதுக்கீடான வாததததையம தருமென்று சபதார்த்தம் விவக்ஷித்து ஹேதுவருளிச்செய்கிறார் (ஜந்மேத்யாதி. நினைத்திருக்கவுங்கூடவென்றது-தாழ்ந்தசொலவும் தாழ்வுக்கு ஸூசகமான செயலும் செய்யக்கூடாதென்றபடி.

இப்படி உத்க்ர்ஷ்டரானால் கொடுத்துக் கொள்ளவேண்டாவோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆகிலுமித்யாதி.) ஜாதிநிபந்தநமென்றது - ப்ராஹ்மணஜாதியிலே பிறந்தவன் அதிலே கொடுத்துக் கொள்ளக்கடவனென்று சரீரஸம்பந்தத்துக்குச் சொன்ன சாஸ்த்ரநிபந்தந மென்றபடி. கொள்வனை கொடுப்பனையில்லாவிட்டால் சலாகயதை யெங்ஙனேயென்னவருளிச்செயகிறார் (சலாகையித்யாதி.) குணநிபந்த ௩௦ ந மென்றது-பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே வந்த சேஷத்வஜ்ஞாநநிபந்தந மென்றபடி. சரீரஸம்பந்தம்தவிர த்ரிவிதகரணத்தாலும் பகவத்ப்ரத்யாஸந்நரை ஆதரிசகைக்கு ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் (கண்டதெல்லாமித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே.) ப்ரமாணாந்தரம் (கைசிகேத்யாதி.) (இருந்ததிறே) வராஹபுராணத்திலே என்றபசேஷம். இதிஹாஸச்ரேஷ்டத்தில் ப்ரமாணங்களை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானித்யாதி.)

---

(௧) பஞ்சமவேதம் - அஞ்சாவதுவேதம். ¶ ஸ்ரீவசநபூஷணம் - ௨ - வது ப்ரகரணத்திலுள்ள "தர்மபுத்ரர், அசரீரிவாக்யத்தையும் ஜ்ஞாநாதிக்யத்தையுங் காண்டு ஸ்ரீவிதுரரை ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்தார் [வாக்யம் - ௨௩௰]" "ரிஷிகள், தர்மவ்யாதன்வாசலிலே தவண்டு தர்மஸந்தேஹங்களை சமிப்பித்துக் காண்டார்கள் [௨௩௧]" "இவ்வர்த்தம், கைசிகவ்ருத்தாந்தத்திலும்.........காணாம் [௨௩௬]" "விபீஷணனை ராவணன் 'குலபாம்ஸநம்' என்றான்;

இவனேயன்றிக்கே, "ராக்ஷஸானாம்பலாபலம்" "ராக்ஷஸாநாம்பலாபலம்" என்று பெருமாள்தாமுமருளிச்செய்தார். ஆகையாலே, பகவத்ஸம்பந்தம் (க) ஸ்பர்சவேதியாயிருந்தது. (செல்வம்தந்திடும்) ராவணஸம்பந்தமற்றவாறே, "அந்தரிக்ஷகதஶ்ரீமாந்" "அந்தரிக்ஷகதஶ்ரீமாந்" என்று ராமஸம்பந்தத்தாலேவந்தஶ்ரீகுடிபுகுந்தது. அன்றிக்கே, அதுதன்னையே சொல்லிற்றாகவுமாம். "பரித்யக்தாமயாலங்கா" "பரித்யக்தாமயாலங்கா" என்று இவன்றானே கைவிடச்செய்தே, ராவணஸம்பந்தமற்றவாறே, ராமஸம்பந்தத்தாலேலங்கைச்வர்யமும் முடியும் அவன்றலையிலேவந்திருந்ததிறே. "நின்னையேதான்வேண்டி நீள்செல்வம் வேண்டாதான்றன்னையே தான்வேண்டும்செல்வம்" என்னக்கடவதிறே; உன்னையேயுகந்து நிலைநில்லாதஸம்பத்தை வேண்டேன் என்றிருப்பாரை அது கைவிடாதாப்போலே யென்கிறார், தாம்விடச்செய்தே தம்மை அது கைவிடாதபடியாலே. அங்ஙனன்றியே, உன்னையுகந்து நிலைநின்றஐச்வர்யத்தைக் காற்கடைக்கொண்டு நீயேயமையு மென்றிருக்குமவனை மோக்ஷஶ்ரீ கைவிடாதாப்போலே யென்றுமாம்.

(அடியார்படு துயராயினவெல்லாம் நிலந்தரம்செய்யும்) அடியாருண்டு - தனக்கு அஸாதாரணரானவர்கள்; படுதுயருண்டு - "அவச்யமநுபோக்தவ்யம்" "அவச்ய மநுபோக்தவ்யம்" என்று அநுபவவிநாச்யமான கர்மங்கள்; அவற்றை யெல்லாம், (நிலந்தரம்செய்யும்) நிலத்தோடொக்கப்பண்ணும் — வெறுந்தரையாக்கும்- கேவலபூதலமாக்கும். அங்ஙனன்றியே, நிலமென்று - அவன்வர்த்திக்கிற இடமாய், தரமென்று — தரணமாய், இடைக்குறைத்தலாய், இவன்பக்கல் நின்றும் கர்மங்கள்தானே நமக்கிருப்பிடமன்றென்று போம்படிபண்ணுமென்றுமாம்; "யத்ராஷ்டாக்ஷரஸம்ஸித்தோ மஹாபாகோ மஹீயதே। நதத்ரஸஞ்சரிஷ்யந்தி வ்யாதிதுர்ப்பிக்ஷதஸ்கரா:" "யத்ராஷ்டாக்ஷரஸம்ஸித்தோ மஹாபாகோ மஹீயதே | நதத்ரஸஞ்சரிஷ்யந்தி வ்யாதிதுர்ப்பிக்ஷ தஸ்கரா:," "சும்மெனாதே கைவிட்டோடித் தூறுகள் பாய்ந்தனவே," "கோலாடி குறுகப்பெறா."

அதுதன்னையே யென்றது-லங்கைச்வர்யந்தன்னையே என்றபடி. தாமென்றது-குலசேகராழ்வாரை. "நீள்செல்வம்" என்றது - விபரீதலக்ஷணையாலே அஸ்திரைச்வர்யத்தைச் சொல்லுகிறதென்று கீழருளிச்செய்து, "நீள்" என்றதாலே - நித்யைச்வர்யமென்று யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனன்றியேயித்யாதி.)

கோலாடியென்றது - கோல்நடமாடும்தேசமாய், அத்தால் - ஆஜ்ஞைநடக்குமிடத்திலென்றபடி. குறுகப்பெறா - கிட்டப்பெறாது.

பெருமாள் இக்ஷ்வாகுவம்சயராகநினைத்து வார்த்தை யருளிச்செய்தார் [உஉ௮]" என்றவாக்யங்கள் இவ்விடத்தில் அநுஸந்தேயம். (க) ஸ்பர்சவேதி - தன்மேலேபடும் வஸ்துவின் ஸ்வரூபத்தை வேதகப்பொன்போலே வேறாக்குமது. (வேதகப்பொன்னாவது - அநேகஸித்தௌஷதங்களையிட்டுப் பலகாலுருக்கி குளிகையாகப் பண்ணி ரஸவாதிகள் கையிலிருக்கும் ஸ்பர்சவேதியானபொன். அதுஸ்பர்சமாத்ரத்தாலே இரும்பைப்பொன்னாக்குமாப்போலே யாய்த்து,ஜந்மஸித்தமான கைச்யாதிகளையுடைய விலக்ஷணரான விவர்களோட்டைஸம்பந்தம் நிகிர்ஷ்டஜந்மத்தால் வந்த தோஷத்தைப்போக்கி இவனையும் விலக்ஷணனாக்கிவிடும்படி.)

http://acharya.org

துங்ஙனன்றியே, நிலமென்று-ப்ர்திவ்யாதி பூதங்களாலே ஆரப்தமான சரீரமாய், இவன்பண்ணின கர்மங்களை சரீரத்தளவாக்கும். பக்திமா னுக்கு ப்ராரப்தகர்மாவதியாயிருக்கும்; இவ்வர்த்தாநுஸந்தாநத்தைப் பண்ணி ப்ரபந்நனானவனுக்கு இச்சரீராவதியாயிருக்கும்.

(நீள்விசும்பருளும்) விரோதிநிவ்ர்த்தியாகிறது- சரீராவதியிறே; அவ்வளவன்றியே, பரமபதந்தையும்கொடுக்கும்.

(அருளொடுபெருநிலமளிக்கும்) அருளோடேகூட, பெரியநில மூண்டு - பெரிய ஸ்தாநம்- கைங்கர்யமாகிற பெரியபதம்; அத்தைத் தரும். (வரந்தரும்) "ஒழிவில் காலம்" என்று இவனுக்கு ப்ரார்த்த நீயமான கைங்கர்யத்தைக்கொடுக்கும். (வலந்தரும்) என்றாலும், அது தன்னையேகாட்டும். அங்ஙனன்றிக்கே, (வலந்தரும்) என்று- "ஸஹ்ரு ... " "யஆத்மதாபலதா" என்று தன்னையும் கொடுத்து தன்னையநு பவிக்கைக்கீடான சக்தியையும்கொடுக்கும். நித்யஸம்ஸாரியாயின்று சென்றவனுக்கும், நித்யாநுபவம்பண்ணுகிற நித்யஸூரிகளோடொ க்க அநுபவிக்கைக்கீடான சக்தியையும்கொடுக்கும். அங்ஙனன்றிக்கே, (அருளொடுபெருநிலமளிக்கும் வலந்தரும்) தன்னை ஆச்ரயித்தவர்தங்க ளவன்றிக்கே, தங்களோடு ஸம்பந்தித்தார்க்கும், தங்களருளோடே கூட, பெரியநிலமூண்டு - பரமபதம், அத்தைக் கொடுக்கவல்லராம்படி யான ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணும்.

(மற்றும்தந்திடும்) இவனுக்கு ஹிதமாய் இவனறியாதவற்றையும் தானேகொடுக்கும். "இவன்கார்யம் தானறிந்தானே, நாமன்றோ கட வாம்" என்று தானேகொடுக்கும். ¶கோவிந்தஸ்வாமி, தன்னைக்கண்ட நந்தரம், "நான்கூடப்போருவேன்" என்ன; அவனுடையமுன்புத்தை னைவையறிந்து, "நீயிங்கேயிருந்து சிறிதுநாளநுபவித்துவா" என்று பானானிறே.

"பெருநிலம்" என்ற பதத்துக்கர்த்தமான கைங்கர்யத்துக்கு ப்ரார்த்தநீய த "வரம்" என்றத்தாலே சொல்லுகிறதென் றருளிச்செய்கிறார்(ஒழிவிலித்யாதி.)

¶ கோவிந்தஸ்வாமிவ்ர்த்தாந்தம்;—கோவிந்தஸ்வாமி என்பானொரு ப்ராஹ்ம ணன், இதிஹாஸ புராணச்ரவணத்தாலே, க்ர்ஷ்ணனுடைய பால்யசேஷ்டிதங்க ளையும் ராஸக்ரீடாதிகளையும் ஸாக்ஷாத்கரித்து, ஸகாமனாய், "முன்பு * காண ராயென் றென்றிருப்பார்க்கு "பரித்ராணாயஸாதூநாம்" என்கிறபடியே காட்டி கொடுத்துப் போருமவனன்றோ, நமக்கும் "அவ்வாசையுண்டானால் ஸித்தி மையில்லை, ததர்த்தமாக ஆர்த்திப்போம்" என்று சரீரத்தை ஒறுத்து தபஸ்ஸு ண்ண; இவன்நினைவின்படியே க்ர்ஷ்ணாவதாரத்திற்படிகளையடைய ஸ்ர்ஷ்டித்துக் காட்டி அநுபவிப்பித்து, "உனக்குவேண்டுவதென்!" என்றுகேட்டருள; "கூடப் போந்து இப்படி தேவரீரை அநுபவிக்குமித்தனை" என்ன; "நீ தபஸ்ஸுபண்ணு மபோது, விஷயவிதாராய் அந்நபாநாதிகளையும் கழித்து உடம்பையும் காரும் பும்புமாக்கிக்கொண்டு போந்தாய், இங்கேயிருந்து ரெகிழ்ந்துபோகங்களையும்கழி த்துவா" என்று அவன்கருத்தறிந்து அருளிச்செய்தார்.

http://acharya.org

௰.—மஞ்சுலாஞ்சோலை வண்டறைமாநீர் மங்கையார்வாள்கலிகன்றி- செஞ்சொலாலெடுத்த தெய்வநன்மாலை யிவைகொண்டு சிக்கெனத் தொண்டீர்!, துஞ்சும்போதழைமின்; துயர்வரில்நினைமின்; துயரிலீர் சொல்லிலும்நன்றாம்; நஞ்சுதான்கண்டீர் நம்முடைவினைக்கு நாராயணாவென்னும் நாமம். ... ... (௧0)

ப-ரை.—மஞ்சு - மேகங்கள், உலாம் - ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள, சோலை - சோலையையும், வண்டு - வண்டுகள், அறை - சப்திையாநின்றுள்ள, மாநீர் - மிக்க ஜலத்தையுமுடைய, மங்கையார் - திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு ரக்ஷகமான, வாள்-வாளையுடையராய், கலிகன்றி - கலிதோஷத்தைப்போக்கினஆழ்வார், செம்சொலால்-செவ்வியசொல்லாலே, எடுத்த - எல்லார்க்கும் தெரியும்படி அருளிச்செய்ததாய், தெய்வம் - அப்ராக்ருதமாய், நல் - நித்யஸூரிகள அநுபவிக்கலாம்படி நன்றான, மாலை - சொன்மாலையா யிருக்கிற, இவைகொண்டு - இத்திருமொழியாலே, துஞ்சும்போது - சரீராவஸாநத்திலே, அழைமின் - நாராயணா என்று அழையுங்கள்; துயர்வரில் - வ்யஸநங்கள் நேரிடும்காலத்திலும், நினைமின் - இதனையே மநநம்பண்ணுங்கள்; துயரிலீர் - வ்யஸநமற்றவர்களே; சொல்லிலும் - சொன்னாலும், நன்றாம் - நன்மையைத்தரும்; நாராயணா என்னும் நாமம் - நாராயணா என்கிற திருநாமமானது, நம்முடை - நம்முடைய, வினைக்கு - பாபங்களைப்போக்குகைக்கு, நஞ்சுதான்கண்டீர் - விஷமாயிராநின்றது கிடீர்! என்கிறார். ய.

(பெற்றதாயினுமாயின செய்யும்) மாதா வானவள், சரீரத்துக்கு உத்பாதகையாளன்றோ; ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமான ஜ்ஞாநவிகாஸத்தைப்பிறப்பிப்பானவனேயிறே. "ஶரீரமேவ மாதாபிதரௌ ஜநயத:" "சரீரமேவமாதாபிதரௌஜநயத:" என்று - விரோதியானசரீரத்தை உத்பாதித்து விடுமளவிறே அவர்கள செயவது; "ஸஹி வித்யாதஸ்தம் ஜநயதி தச்ச்ரேஷ்டம் ஜந்ம" "ஸஹிவித்யாதஸ்தம்ஜநயதிதச்சரேஷ்டமஜந்ம" என்று - ஜ்ஞாநப்ரதனானவனேயிறே.

(நலந்தரும்சொல்லை) ஆத்தாநுஸந்தாந மொழியவே பாடத்தைச சொன்ன மாத்ரத்திலே பக்தியைப்பிறப்பிக்குமென்னுதல்; நலமென்று - வ்ருத்தமாய், கைங்கர்யத்தைத்தருமென்னுதல்; ஆகையாலே, கைங்கர்யத்துக்கடியான ருசியைப்பிறப்பிக்குமென்னுதல; கைங்கர்யம தருமென்னுதல். (நான் கண்டுகொண்டேன்) இப்படியிருப்பதொன் றுண்டு என்றறியாத நான் காணப் பெற்றேன். (நாராயணாவென்னும நாமம்) "நாராயணாய நம:" "ஸர்வார்த்தஸாதக:" "நமோ நாராயணாயேதிமந்த்ரஸ் ஸர்வார்த்தஸாதக:" என்னுமத்தை. ... ... ௬.

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு.—(மஞ்சுலாஞ் சோலை) மேகங்கள் உலாவும்படியான ஓக்கத்தை யுடைத்தான சோலை.

அவனேயிறேயென்றது - மந்த்ரப்ரதனான ஆசார்யனிறேயென்கை. இத்தால்-மந்த்ரஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தை யுண்டாக்குமென்றதாய்த்து.

"அருளொடுபெருநிலமளிக்கும்வலந்தரும்" என்றதுக்கு - மோக்ஷப்ரதத்வரூபசக்திப்ரதாநம் அர்த்தமான பக்ஷத்திலே, "நலம்" என்றதுக்கு அர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (நலமென்றித்யாதி.) ஆகையாலே யென்றது - ஸ்வரூபஜ்ஞாந ஜநகமாகையாலே யென்றபடி. இவ்வாக்யத்வயமும் கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்துக்கு விவரணமென்றுகொள்வது. "என்னும்" என்கிற ப்ரஸித்தியை யிப்பாட்டு ப்ரமேயத்தக்குச்சேர அருளிச்செய்கிறார் (நமஇத்யாதி.) ... ... ௬.

http://acharya.org

(வண்டறை) என்கிறது- * சோலைக்கு விசேஷணமாகவுமாம்; * மா நீர்க்கு விசேஷணமாகவுமாம். ஜலத்தினுடைய ரஸ்யதையாலே சிலகள் வண்டோடு மொய்ப்பதென்று ஆற்றுவரவுகளிலே சொல்லுவர்களாய்த்துத் தமிழர். (மங்கையார்வாள்கலிகன்றி) பகவத்ஸம்பந்தத்தை யுணர்ந்தவர்கள் பகவத்பலமே பலமாயிருக்குமாப்போலே, திருமங்கையிலுள்ளார் இவர்கையில் வாளே தங்களுக்கு பலமாகவாய்த்து நினைத்திருப்பது.

(செஞ்சொலாலெடுத்த) அதிக்ர்தாதிகாரமாய், ஸம்ஸ்க்ர்தமாய், தெரியாத சப்தங்களாலேசொன்ன அர்த்தங்களை, வ்யக்தமாக எல்லார்க்கும்தெரியும்படி செவ்வியசொல்லாலே சொன்ன. (தெய்வநன்மாலை) அப்ராக்ர்தமாய், "கேட்டாரார் வானவர்கள்" என்று நித்யஸூரிகள் கேட்டு அநுபவிக்கலாம்படியிருக்கிற,மாலை—தொடை.(இவைகொண்டு சிக்கெனத் தொண்டீர் ! துஞ்சும்போதழைமின்) சரீராவஸாநத்தில் யமவச்யதைக்கு அஞ்சாதே இத்திருநாமங்களைச் சொல்லுங்கோள். (துயர்வரில்நினைமின்) இவ்வருகுண்டான வ்யஸநங்கள் வந்தபோதும், இத்தையேசொல்லுங்கோள். (துயரிலீர் சொல்லிலும்நன்றாம்) "சரீரத்தோடே யிருந்தாலிவையெல்லாம் வருகை ப்ராப்தமன்றோ" என்று இத்தைமதியாதே அநந்யப்ரயோஜநராயிருப்பார்க்கு ஸ்வயம்ப்ரயோஜநம். (நஞ்சுதான்கண்டீர் நம்முடைவினைக்கு) நம்முடைய பாபங்களுக்கு ¶காற்றவொண்ணாத நஞ்சு. (நாராயணாவென்னும் நாமம்) "எனக்கென்றும்தேனும்பாலுமமுதுமாய திருமால்திருநாமம்-நானும்சொன்னேன் நமருமுரைமின் நமோநாராயணம்" என்று - நமக்கு இனிய திருநாமமே பாபத்துக்கு நஞ்சு ; அல்லாதன வெல்லாம் ஸம்ஸாரத்திலே வேர்பற்றுகைக்குறுப்பாயிருக்கும். இதினுடைய அர்த்தாநுஸந்தாநமே ஸம்ஸாரத்தை வேரறுப்பது என்னு மிவ்வர்த்தத்தையெல்லாரும் புத்திபண்ணி யிருக்கலாகாதோ ! ... ... ௰.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.
பெரிய வாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அடிவரவு.—வாடினேன் ஆவி சேமம் வென்றி கள்வன் எம்பிரான் இல்பிறப்பு கற்று குலம் மஞ்சு வாலி.

பத்தாம்பாட்டு.— (மஞ்சுலாமித்யாதி.) "வண்டறை" என்றது - வண்டுகள் சப்தியாநிற்கிற என்றாய், இது சோலைக்குச் சொல்லுகை லோகஸித்தமென்றும், நீருக்குச் சொல்லுகை கவிஸமயஸித்த மென்றும் விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (வண்டறையித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) (வாளே தங்களுக்கு பலமாக) என்றதுக்கு - * வாள்வலியால் மந்திரங்கொண்டு உபதேசித்து ரக்ஷிக்கையாலும் நிர்வாஹகனாகையாலு மென்று கருத்து.

ஆற்றவொண்ணாத - ஸஹிக்கக்கூடாத. "என்னும்" என்றது - போக்யதாதிசயத்தாலே யென்றருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதி.) "கண்டீர்" என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (அல்லாதனவித்யாதி.)... ... ... ௰.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

¶ காற்றவொண்ணாத - ப்ரத்யௌஷதமிட்டுக்கக்கவொண்ணாத; பரிஹரிக்கப் போகாத. "ஆற்றவொண்ணாத" என்று அரும்பதத்தின் பாடம்.

http://acharya.org

முதற்பத்து-இரண்டாந்திருமொழி-வாலி. ப்ரவேசம்.

வ்யா.—ஸம்ஸாரஸ்வபாவத்தையும் தம்முடைய இதரவிஷய ப்ராவண்யத்தையும் அநுஸந்தித்தருளினவிவர், அங்ஙேநாவுபாடே ஹேதுவாக தன்நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே யென்னை விஷயீகரித்து, தன் ஸ்வாமித்வத்தையும் எனக்குக்காட்டித் தந்தானென்றார் – கீழில் திருமொழியில்; "அம்பினாலரக்கர் வெருக்கொளநெருக்கி" என்று–ராமாவதாரம் ப்ரஸ்துதமாய்த்து. திருமந்த்ரமும் ப்ரஸ்துதமாய்த்து. இத்திருமந்த்ரத்துக்கு அர்த்தமாகிறதுதான்- ஸ்வாமித்வஸௌலப்யமிறே. (க)கர்ஷகனானவன் பயிர்த்தலையிலே குடில்கட்டிநோக்குமாப்போலே, ரக்ஷ்யமிருந்தவிடத்தேவந்து ரக்ஷிக்கையிறேஸௌலப்யம்; உகந்தருளினநிலங்களிலேவந்து ஸந்நிதிபண்ணியித்தை நோக்குகையாலேஉடையவனென்று ஸ்வாமித்வப்ரகாசகமுமாயிருக்கிறது.

எதிர்த்தலைபாராதேவந்து அவஸரப்ரதீக்ஷனாய் அந்தர்யாமிரூபத்தாலே யிருக்கிறவிருப்பு, ஸ்வாமித்வ கார்யமிறே; அவ்வளவன்றிக்கே, கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கவேணும் என்று அபேக்ஷை பிறந்தவன்று அப்போதே அநுபவிக்கலாம்படி கோயில்களிலே வந்து நிற்கிறவிதுக்கு மேற்படவில்லையிறே ஸௌலப்யத்துக்கு. ஸம்பந்தஜ்ஞாநம் பிறந்தவநந்தரம் அநுபவாபேக்ஷை பிறந்தால், அப்போதே யிவ்வுடம்போடே யடிமைசெய்யலாம்படி யிராதிறே பரமபதத்தில்; "அநுபவிக்கவேணும்" என்று அபேக்ஷைபிறந்தபோதே அவ்வுடம்போடே அநுபவிக்கலாம்படி யிருக்குமிறே உகந்தருளின நிலங்களிலே. இப்படி ஸௌலப்யத்துக் கெல்லையான உகந்தருளின நிலங்களெங்கும் புக்கநுபவிக்கக்கோலி; அதில் இப்பாசுரம்.

அ.—வாலிப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே "குடந்தையேதொழுது" என்றும் "தஞ்சைமாமணிக்கோயிலேவணங்கி" என்றும் தமக்குத் திருமந்த்ரலாபம் உகந்தருளின நிலத்திலெம்பெருமானாலே வந்ததாக அநுஸந்தித்து, திருமந்த்ரம் பெற்றமையை யருளிச்செய்தவர், இனி, மேல் திருமொழிகளிலே அர்ச்சாவதாரமே தமக்கு ப்ராப்யமாக அநுஸந்திக்கைக்குக் கருத்து - திருமந்த்ரார்த்தமான ஸ்வாமித்வஸௌலப்யங்களை உகந்தருளின நிலங்களிலே கண்டநுபவிக்கவேணுமென்கை யென்று விவக்ஷித்து, வர்த்தவர்த்திஷ்யமாண கதநமுகேந ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதி.) (ஸ்வாமித்வத்தையும்) என்ற(உ)சகாரம்-ஸௌலப்யத்தை ஸமுச்சயிக்கிறது. "எம்பிரானெந்தை" என்கிறபாட்டு திருமந்த்ரார்த்தப்ரதிபாதகமாகையாலே அதுஉயிர்ப்பாட்டாய், அதிலே "எம்பிரான்" இத்யாதியால் - ஸௌலப்யமும், "அண்ணல்" என்றதாலே - அதுக்குஹேதுவான ஸ்வாமித்வமும் ப்ரஸ்துதமான வளவன்றிக்கே, ராமாவதாரமும் திருமந்த்ரார்த்தமும் ப்ரஸ்துதமாய்த்தென்று அவற்றையும் அநுவதிக்கிறார் (அம்பினா லித்யாதி.) காட்டித்தந்த ஸ்வாமித்வ ஸௌலப்யங்களை அர்ச்சாவதாரத்தில் கண்டநுபவிக்கிறாரென்னுமத்தை உபபாதிக்கிறார் (இத்திருமந்த்ரத்துக்கித்யாதி.)

உடைமையைநோக்கும் ஸ்வாமித்வப்ரகாசகமெங்ஙனே யென்ன வருளிச்செய்கிறார் (எதிர்த்தலையித்யாதி.) மேல்திருமொழிகள் அநேகத்தோடும் ஸங்கதியை யருளிச்செய்து, (ங) அவ்யவஹிதமானத்தோடு அருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி.)

(க) கர்ஷகன் - உழுதொழில் செய்யுமவன். (உ) சகாரம் - உம்மை.
(ங) அவ்யவஹிதம் - பிரிக்கப்படாதது.

http://acharya.org

மூ.—வாலிமாவலத்தொருவனதுடல்கெட வரிசிலைவளைவித்தன்று,
ஏலநாறுதண்டடம்பொழி லிடம்பெற விருந்தநலிமயத்துள்;
ஆலிமாமுகிலதிர்தர வருவரை யகடுறமுகடேறிப்
பீலிமாமயில்நடஞ்செயும்தடம்சுனைப்பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே.

ப-ரை.—அன்று - ஸுக்ரீவமஹாராஜர் சரணம்புக அவரை அநுக்ரஹித்த வன்று, வாலி-வாலியென்னும் பேரையுடையனுய், மா-மிக்க, வலம்-பலம் பொருந்திய, ஒருவனது - ஒப்பற்றவனுடைய, உடல்-சரீரம், கெட-சிதறும்படி, வரி-அழகிய, சிலை-வில்லை, வளைவித்து-சரங்கள்பாயும்படி வளைத்து, அவருடைய அநிஷ்டத்தைப்போக்கி, ஏலம்-பரிமளம், நாறு - வீசாநிற்பதாய், தண்-குளிர்ந்து, தடம்-பரந்த, பொழில்-உத்யாநவநங்களிலே, ஸர்வேச்வரன், இடம்பெற-எல்லார்க்கும் காட்சிகொடுக்கைக்காக, இருந்த - ஓலக்கம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற, நல்-விலக்ஷணமான, இமயத்துள்-ஹிமவானில்; ஆலி-சிறுதுளியையுடைய, மாமுகில்-மஹாமேகங்களானவை, அதிர்தர - நீர்க்கனத்தாலே முழங்காநிற்பதுமாய், பீலி-தோகையையுடைய, மா-பெரிய, மயில்-மயில்களானவை, அரு-ஒருவராலும்தாவியேறவரிதான, வரை-மலைகளிலே, அகடு-கீழ்வயிறு, உற-தழுவும்படியாக, முகடு-அவற்றின் சிகரங்களில், ஏறி-போய்ஏறி, அங்கே,நடம்செய்யும்-ஆடாநிற்பதுமாய், தடம் - பரந்த, சுனை - சுனைகளை யுடைத்தான, பிரிதி - திருப்பிரிதிஎன்கிற திவ்ய ஸ்தலத்தை, சென்றுஅடை-சென்றுகிட்டப்பாராய், நெஞ்சே!- மநஸ்ஸே ! என்று தம் திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார்... ... ... (௧

நடையாடுமிடந்துக்கெல்லையாயிருக்குமிறே திருமலை, அவ்வளவிலே நில்லாதிறே இவருடைய ஆசையானது, ஆசையாலே உகந்தருளின நிலங்களுக்குஎல்லையான ஹிமவானில் திருப்பிரிதியளவும் சென்று அவ்விடத்தைஅநுபவிப்பதாகத் (௧)திருவுள்ளத்தோடேகூட்டுகிறார். கீழ்த்திருமொழியிலே, "அம்பினாலரக்கர்வெருக்கொள நெருக்கி" என்று - ராமாவதாரமுகத்தாலே விரோதிநிரஸநம் ப்ரஸ்துதமிறே; அவ்வழியாலே, மஹாராஜர் வெறுவியருமாய், தனியருமாய், ஜ்யேஷ்டனாலே நெருக்குண்டு நோவுபட்டிருக்க, அவர் அபேக்ஷியாதிருக்கச்செய்தேயும், "[illegible]" "ஸராமோ வாநரேந்த்ரஸ்ய" என்கிறபடியே-தாமேஅவரிருந்த விடத்தேசென்று அவர்விரோதியைப்போக்கியுபகரித்தாப்போலே, அவன்றானேநம்முடைய குறைகளையுமெல்லாம் தீர்த்து உபகரிக்கைக்காக இங்கே திருப்பிரிதியிலேவந்து எழுந்தருளி யிருந்தான், நெஞ்சே ! அங்கே சென்று கிட்டப்பாராய் என்று திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார். முன்பெல்லாம் கண்ணுக்கிலக்கான விஷயங்களிலே ப்ரவணராய்ப் போந்தார் ; பகவத்ஜ்ஞாநம் பிறந்தபின்பும்அவ்வாஸநை அநுவர்த்தித்து, கண்ணுக்குவிஷயமான உகந்தருளினநிலங்களிலே புக்கநுபவிக்கிறார்; "தானுகந்தவூரெல்லாம்" என்னக்கடவதிறே. ...

"ராமாவதாரம் ப்ரஸ்துதமாய்த்து" என்று வ்ருத்தகீர்த்தநத்துக்கு ஸங்கதி சொன்னது முதற்பாட்டைக் கடாக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (கீழ்த்திருமொழியிலே இத்யாதி.) வெறுவியர் - தரித்ரர். "திருமந்த்ரமும் ப்ரஸ்துதமாய்த்து" என்றதாலே - திருமந்த்ரத்துக்கு பரத்வாதிகளெல்லாம் அர்த்தமாயிருக்க, ஏகதேசமான அர்ச்சாவதாரங்களிலேதானே போவானென்னென்ன ; ரஸோக்திமுகேந வருளிச்செய்கிறார் (முன்பெல்லாமித்யாதி.) ... ...

௧) திருவுள்ளத்தோடேகூட்டுகை-அத்திருப்பதியை நெஞ்சுக்கு விஷயமாக்குகை.

http://acharya.org

வ்யா.—முதற்பாட்டு.—(வாலியித்யாதி) வாலியென்று பேராய், மஹாபலத்தில்வந்தால் தன்னையெண்ணினல் இரண்டாம்விரலுக்கு ஆளில்லாதபடி அத்விதீயனயிருக்கிறவனுடையவுடலானது சிந்துமபடியாக, தர்சநீயமான வில்லை வளைத்து. வாலியுமழிகையும்கிடக்கச்செய்தே, அக்கையும் வில்லும் சேர்ந்த சேர்த்தியும் தர்சநீயதையும் அநுபவிக்கிறாராய்த்துஇவர். "शत्रुनाशने" "சத்ருநாசநே" என்கிறது கிடக்க, "शक्रचापनिभे" "சக்ரசாபநிபே" என்கிறத்தை அநுபவிக்கிறார். உகப்பாரோடு உகவாதாரோடு வாசியற இரண்டுதிறத்தாரையும் அழிக்குமாய்த்து!. [शक्रचापनिभं धनुः, சக்ரசாபநிப இத்யாதி] இந்த்ரதநுஸ்ஸுபோலே அநுகூலர்க்கு வைத்தகண் மாறாதே கண்டுகொண்டிருக்க வேண்டும்படி தர்சநீயமாயிருக்கும். [गृहीत्वा, க்ர்ஹீத்வா] விற்பிடித்த பிடியிலே ப்ரதிகூலர் முடிந்துபோம்படியுமாயிருக்கும். அநுகூலரை அழகாலே யழியச்செய்யும், ப்ரதிகூலரை அம்பாலே யழியச்செய்யும்.

[எரிசிதறும் சரத்தால்] "दीप्तपावकसंकाशैः" "தீப்தபாவகஸங்காசை:" என்கிறபடியே—தொடுத்துவிடும்போதாய்த்து அம்பென்று அறியலாவது; தைக்கும்போது உடம்பிலே நெருப்பைச் சொரிந்துகொண்டாய்த்துத் தைப்பது. [இலங்கையினை] (க) அந்தகனுங்கூட ப்ரவேசிக்க அஞ்சும்படியானவூரை. [தன்னுடையவரிசிலைவாயிற்பெய்து] ஸர்ப்பம்நாவாலே விழுங்குமாப்போலேயாய்த்து அம்பாலே (உ) க்ரஸிக்கும்படி. வில்லுக்கு வாய் அம்பிறே. வாயான அம்பிலே புகும்படி ப்ரவேசிப்பித்து. [வாய்க்கோட்டம் தவிர்த்து] வாயில், கோடுதலுண்டு—விலங்குதல், அத்தைத் தவிர்த்தாய்த்து. "न नमेयं" "நநமேயம்" என்றிருந்தவிருப்பைத் தவிர்த்தாய்த்து. [कस्यचित्, கஸ்யசித்] இவர் தம்மை யிதரஸஜாதீயராக்கி வைக்கையாலே மநுஷ்யரென்றே யிருந்தான், இவரேயன்றிக்கே

முதற்பாட்டு.—(வாலியித்யாதி.) தம்முடைய விரோதிகளைப் போக்குகைக்கு உறுப்பாக வாலிவதம்சொல்லவேண்டினல், உடல்கெடுத்து எனலாமே, "வரிசிலைவளைவித்து" என்னுமதுக்குக்கருத்தென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (வாலியுமித்யாதி.) "चापे - गृहीत्वा, சாபே - க்ர்ஹீத்வா" என்றது ஆயுதமாகையாலே விரோதிநிரஸநம் அர்த்தலப்யமாயிருக்கவும், "शत्रुनाशने, சத்ருநாசநே" என்றுவிசேஷித்ததுக்கும் "शक्रचापनिभे, சக்ரசாபநிபே" என்றுவர்ணிக்கைக்கும்—ரிஷிகொண்டாடுகிறானென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உகப்பாரோடித்யாதி.) சக்ரசாபநிபங்களான (ங)சாபங்களை சத்ருநாசகமாம்படி (ச)க்ர்ஹீத்வாஎன்று அர்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி, தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (விற்பிடித்தவித்யாதி.) வில்லானது சத்ருநாசகமானவழியை யுபபாதிக்கிறார் (அநுகூலரையித்யாதி.) இங்கு (அநுகூலரை) இத்யாதி - த்ருஷ்டாந்தார்த்தம்.

ப்ரதிகூலரை அம்பாலேயழித்தாரோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (எரியித்யாதி.) எடுத்தபாசுரத்துக்கு ப்ரமாணபூர்வகம் அர்த்தமருளிச்செய்கிறா (தீப்தேத்யாதி.) "நநமேயம்" என்றது அதிக்ரூரமானபடியை யருளிச்செய்கிறார் (கஸ்யேத்யாதி.)

(க) அந்தகன் - யமன். (உ) க்ரஸித்தல் - விழுங்குதல். (ங) சாபம் - வில். (ச) க்ர்ஹீத்வா - எடுத்து.

http://acharya.org

ᶠவரன் என்று சொல்லுகிற அவன்றான் வந்தால்தான் வணங் வனே!. ஸ்வரூபம் கைபுகுந்தால் "[illegible]" "நம க்யேவவாதிநः" என்றாய்த் திருப்பது; "மம" என்றிருக்கை ய்த்து ஸ்வரூபவிரோதி. அநுகூலபாஷணம் பண்ணுகை ப்ரா மாயிருக்க "எனக்கு" என்றபேச்சில் விலங்குதலைத் தவிர்த்தா ய்த்து. [உகந்தவரையன்] (க) ஈரரசு தவிர்த்தபின்பு உகந்தபடி. வன்றான், "எனக்கு" என்றிருக்குமத்தைத்தவிர்த்தோமாகில்இனி மதேயன்றே! என்று இனியனானான். இவன் "என்னது" என்றிருக்கு து தவிர்ந்தால், பின்புள்ளதடையத் திருவிடையாட்டமாயிருக்கு றே. [அரையன்] இவன்பக்கல் அல்பாநுகூல்யமமைகிறது உடை யவனானைாயிறே; இவன் ப்ராதிகூல்யத்தில்நின்றும் நிவர்த்தனானவளவு கொண்டு உகக்கும்படியாய்த்து ஸ்வாபாவிகஸம்பந்த மிருப்பது. (அன்று) அன்று அங்ஙனேசெய்தான், இன்று இங்கே வந்திருந்தான்.

(ஏலமித்யாதி) வினையுள்ளபோதாய்த்துத் தன்னைப்பேணாதே மேல்விழுந்து வ்யாபரிப்பது, அதுபோனவாறே ராஜபுத்ரனாய்ச்செல் வப்பிள்ளையாய் வளர்ந்த ஸௌகுமார்யம் வந்துமுகம்காட்டுமிறே; அதுக்கீடாக விருக்கிறவிடமாய்த்து. அன்றிக்கே, "அம்புக்குச்செல் லாதவிடத்தை ஆஸநத்தாலேதிருத்துவோம்" என்றுபார்த்து வந்திரு ந்தபடி யாகவுமாம்; சத்ருக்களையழிக்க வொண்ணாவிட்டால் "அவர்க ளோடே யெதிரிட்டுக் கொள்வோமல்லோம்" என்றுபார்த்து, (௨) எடுத்துவிட்டு ஆஸநத்தாலே பக்நாபிமாநராக்குமாப்போலே. (ஏலம்நாறு) விட்டுப்போந்த விடத்தை விஸ்மரிக்கும்படிபண்ணும் தேசமாய்த்து; "[illegible]" "அதிகம் புரவாஸாச்ச," "[illegible]" "ஐஹௌசதுःகம் புரவிப்ரவாஸாத்." படைவீட்டில் விசேஷேண வுண்டான ப்ரகர்ஷடவாஸத்தால் வந்த து:கமடையப்போம்படி யாய்த்து இங்குத்தைவாஸம். பரிமளத்தை புடைத்தாய் ச்ரமஹரமாய் பரப்பையுடைத்தாயிருந்துள்ளபொழில்.

"வினையில் கோடுதல்" என்றவாக்யத்தை விவரிக்கிறார் (அநுகூலேத்யாதி.) அன் றுசெய்தான் - வாலியைக்கொன்றானென்றபடி.

வினை - யுத்தம். அத்யந்தப்ராதிகூல்யயில்லாதவர்களை வசீகரிக்கைக்கு போ ன தேசத்திலே ஸ்தாயியாயிருப்போமென்று வந்தானாக தாத்பர்யாந்தர ளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி) (௨) எடுத்துவிடும் ராஜாக்கள் நீரும் ம் பார்த்திருக்குமாப்போலே யிருந்தானென்றுகருத்து. நீரும் நிழலும் பர க்குமிடத்திலே பரிமளத்தைச்சொல்லுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் த்யாதி.) விட்டுப்போந்தவிடம் - திருவயோத்யை. "அதிகம்புரீவாஸாத்" பெருமாளுக்கு விப்ரவாஸமானது, புரத்தில்நின்றும் புறம்பேவந்த து:கம் அதிசயமாகச்சொல்ல வொண்ணாதென்று, அதுக்குஅர்த்தமருளிச்செய்கி படைவீட்டிலித்யாதி.) இத்தால் - மிகவுமதிகமாக புரத்திலே யிருக்கையா தேஷ்டமாகபிராட்டியோடே ஸஞ்சரிக்கவொண்ணாதே மாதாபிதாக்களுக்கு க்கிட தந்து:கம் தீர்ந்தது திருச்சித்திரகூடத்திலே யரனுப்போலே, திருப் லே யிருந்தானென்றதாய்த்து. சப்தார்த்தம் (பரிமளத்தை யித்யாதி.)

(க) ஈரரசு - த்வைராஜ்யம். (௨) எடுத்துவிடுகை - படையெடுக்கை.

http://acharya.org

(இடம்பெற) இடம்பெற விருக்கை யாவது – எல்லாருக்கும் காட்சி கொடுக்கைக் கீடாக ஓலக்கமிருக்கை. நித்யஸூரிகளுக்குஓலக்கம் கொடுக்கையன்றிக்கே நித்யஸம்ஸாரிகளுக்கும் ஓலக்கம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கை. அவதாரகாலத்தில் காணப்பெறுதாரெல்லார்க்கும் காட்சிகொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற விடமாய்த்து. (நல் இமயத்துள்) ஒருகாரியப்பாடொழியவேயும் வர்த்திக்கவேண்டும்படியான தேசமாய்த்து. தன்னநுக்ரஹத்தாலே வர்த்தித்தானாக வேண்டாதே, தேசவாஸந்தானே உத்தேச்யமாகப்போரும்படியிருக்கை. (ஆவியித்யாதி) ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் வாத்யகோஷங்களோடும் நித்யஸூரிகள் "அஹமந்நமஹமந்நம்" "அஹமந்நமஹமந்நம்" என்று களிக்குமத்தோடும்போதுபோக்கியிருக்குமவன், அவ்விழவுதிர, அவை தன்னையுங்கூடமறக்கும்படி, மேகங்கள்கோஷிக்க, மயில்கள்ஆட, அது கண்டு போதுபோக்கிக்கொண்டிருக்கிற விடமாய்த்து. விண்ணயற்கு பிராட்டியோடேகூட எழுந்தருளி யிருக்கையாலே மேகத்வநிதான் அநுகூலமா யிருக்குமிறே.

(ஆவியித்யாதி) சிறுதுளியை யுடைத்தான மஹாமேகங்களானவை கீர்க்கநத்தாலே முழங்க. ஆவிமாமுகிலதிர்தர, பிலிமாமயில் நடஞ்செய்யுமாய்த்து ; வாத்யங்கள்வாய்த்தால் கூத்தாடுவார்நடம் பேசாதிராதிறே ; காலுக்கிடாக வாய்த்தவாறே ஆடுவரைப்போலே, அவைமுழங்க இவைஆடாநிற்குமாய்த்து. (அருவரையித்யாதி) ஒருவரால் தாவியேறவரிதான மலைகளிலே ப்ரீதியாலே யேறில் ஏறுமத்தனையாய்த்து ; அவற்றிலே கீழ்வயிறுனாது தழுவும்படியாக சிகரத்திலேபோயேறி, சிகரத்திற்பரப்படங்கலும் தன்தோகையாலே பரப்பி மயிலானது ஆடாநிற்குமாய்த்து. ராமாவதாரத்தில் விஜயங்கண்டு வாநரஜாதியாக ஆடினத்தை, இவ்விருப்பைக்கண்டு மயில்கள்ஆடாநிற்குமாய்த்து. (பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே) கைங்கர்யத்தில் குறையநின்றும் அத்தேசத்தை ப்ராபித்து ப்ரீதிக்குப்போக்கு விட்டுச் சில வ்யாபாரங்களைப் பண்ணுகிற தேசமானபின்பு, கைங்கர்யத்தில்குறையற்றிருந்தநீ அத்தேசத்தைச்சென்றுப்ராபிக்கப்பாராயென்கிறார். கைங்கர்யத்தில் குறையநின்றாரோடுகுறைவற்றாரோடுவாசியறநிலவராய்அடிமை செய்யும்படி யாய்த்து விஷயஸ்வபாவம். துரும் பெழுந்தாடுமாய்த்து. ... ... க.

சப்தார்த்தம் (தன்னநுக்ரஹத்தாலே யித்யாதி.)

வாலிவதம்பண்ணினவர் வந்துவர்த்திக்கிறாரகில் (க) மால்யவானிற்போலே மேகத்வநி பாதகமாகாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (விண்ணயற்றித்யாதி.) வாலி வதம், ராவணவதத்துக்கு உபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம்.

சப்தார்த்தம் (சிறுதுளியித்யாதி.) மயில்நடம்செய்கைக்கு அதிர்தருகைஹேதுவானமையைக்காட்டுகிறார் (ஆவிமாமுகிலித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே.) அகடு-கீழ்வயிறு. தோகையின்கனத்தாலேபறக்கக்கூடாமல் அகடுறவென்றுகருத்து. (க)

(க) மால்யவான் - ஓர்மலை.

http://acharya.org

மூ.—கலங்கமாக்கடல்,அரிக்குலம்பணிசெய்ய, அருவரை யணைகட்டி,
இலங்கைமாநகர்பொடிசெய்தவடிகள்தாமிருந்தநலிமயத்து;
விலங்கல்போல்வனவிறலிரும் சினத்தன வேழங்கள் துயர்கூர,
பிலங்கொள்வாளெயிற்றரியவைதிரிதருபிரிதிசென்றடைநெஞ்சே.

ப-ரை.—மாக்கடல் - மஹாஸமுத்ரங்கள், கலங்க - கலங்கும்படி, அரி குலம்-இடக்கைவலக்கை வாசியறியாத குரங்குக்கூட்டம், பணி - நித்யஸூரிகள் செய்யும் அடிமையை, செய்ய-பண்ணவும், அத்தாலே,அரு-ஒருவராலும் எல்லைகாணவொண்ணாத, வரை - மலைகளைக்கொண்டு, அணைகட்டி - ஸேதுபந்தநம்பண்ணி, இலங்கைமாநகர்-லங்கையையும் அதில்குடியேறின ராவணன்முதலான ராக்ஷஸவர்க்கத்தையும், பொடிசெய்த - பாழ்படுத்தின, அடிகள் - ஸர்வஸ்வாமியானவன், இருந்த - நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, நல் இமயத்து - விலக்ஷணமான ஹிமவானிலே; விலங்கல்போல்வன-மலைபோன்ற, விறல் - மிடுக்கையுடையனவாய், இரும்-மிக்க, சினத்தன - கோபத்தையுடையவான, வேழங்கள் - யானைகளானவை, துயர்கூர-வும்பயப்படும்படியாக, பிலம்-குகைகளை, கொள்-இருப்பிடமாக வுடையனவாய், வாள்-வாள்போன்ற, எயிறு - பற்களையுடைய, அரிஅவை- ஸிம்ஹங்களானவை,திரிதரு-ஸஞ்சரியாநிற்கிற, பிரிதி-திருப்பிரிதியை,நெஞ்சே!—, சென்றுஅடை-சென்று கிட்டப்பாராய் என்று, ராவணவதம்பண்ணினபடியைப் பேசுகிறார். (௨)

அ.—இரண்டாம்பாட்டு.—தம்மிழவைப்பரிஹரித்த ப்ரஸங்கத்தாலே மஹாராஜரிழவைப்பரிஹரித்தபடியைப் பேசினார் முதற்பாட்டில்; மஹாராஜரிழவைப்பரிஹரித்த பின்பிறே பெருமாள் தம்மிழவைப்பரிஹரித்துக்கொண்டது, அந்த க்ரமத்திலே ராவணவதம்பண்ணினபடியைப் பேசுகிறார்.

வ்யா.—(கலங்கவித்யாதி) ஈச்வரன் தன்ஸங்கல்பத்தை நெகிழ்ந்தால் பதார்த்தஸ்வபாவங்கள் மாறுமொப்போலே யாய்த்து, சக்ரவர்த்தித்திருமகன் முனிந்தாலிருக்கும்படியும். ஒருவரால் கலக்கவொண்ணாதகடல் கலங்கும்படியாகவும், நித்யஸூரிகள் செய்யும்அடிமையை இடக்கைவலக்கைவாசியறியாத குரங்குகள் செய்யும்படியாகவும், நிலாழக்கடலில் மலைகள்மிதந்து அணையாயநிற்கும்படியாகவும் பண்ணினய்த்து. (மாக்கடல்-கலங்க) "[illegible]" "அப்ரமேயோமஹாததி:" என்கிறகடல்கலங்கி கீழ்மண்கொண்டுமேல்மண்ணெறியும்படியாக. (அரிகுலம் பணிசெய்ய) அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்தரான திருவடி, திருவநந்தாழ்வான், ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான் தொடக்கமானோர் செய்யக்கடவ கைங்கர்யத்தை, ஸம்ஸாரிகளுக்கும் பின்னே யெண்ணவேண்டும்படி இடக்கை வலக்கை வாசியறியாத வாநரஜாதி செய்யும்படியாக.

இரண்டாம்பாட்டு.—(கலங்கமாக்கடலித்யாதி.) தம்மிழவைப்பரிஹரித்தது - "பன்றியாயன்று பாரகங்கீண்ட பாழியானருளே - நானுய்ய" னும்தைப்பற்ற.

கடல்முதலான பதார்த்தங்கள் ஸ்வபாவங்களைமாறுடிக்கலங்கவும் கைங்கர்யம் பண்ணவும் மிதக்கவும்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஈச்வரனித்யாதி.) ரிவால்மாறுடினபடி யேதென்னவருளிச்செய்கிறார்(ஒருவராலித்யாதி.) "பணி" ற பதவாஸனையாலே பலித்தஅர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார்(அஸ்ப்ருஷ்டேத்யா ஸம்ஸாரிகளுக்குமென்றது-தேஹபோஷணபரரான மநுஷ்யர்க்குமென்றபடி.

http://acharya.org

சரீரஸம்பந்தமற்று ஒரு தேசவிசேஷத்திலே போனால் செய்யும் அடிமையை, தாழ்ந்த ஜந்மத்திலே பிறந்து இந்த சரீரத்தோடே செய்யும்படியாக. (அருவரையணைகட்டி) ஒருவரால் எல்லை காணவொண்ணாதமலைகளைக்கொண்டு அணைகட்டி. (இலங்கை) ப்ரஹ்மாதிகளும் (க)நெஞ்சுளுக்கியிருக்குமூரை, (௨) மனிச்சுக்குலையாதபடிநின்றுதுகளாம்படிபண்ணினஸ்வாமிகள். ராவணன்பட்டுக்கிடக்க, அவன்பார்யை "ஆதித்யகிரணங்களிங்குப் புகுந்து ஸஞ்சரியாநின்றனகிடாய்!" என்றாளிறே அப்பரிபவம் பொறாமை பிணமெழுந்திருக்கும் என்று.

[ப்ராப்தே பரிபவே நவே। அத்யவை நிர்ப்பயா லங்காம், ப்ராப்தே பரிபவே நவே। அத்யவைநிர்ப்பயாலங்காம்] இதுக்குமுன்பில்லாததொன்று இப்போதுஉண்டாய்த்துகிடாய். முன்புநெல்லுலர்த்தவேண்டிவதுஸஞ்சரித்துப்போமித்தனையாய்த்து ராவணபயத்தாலே; இப்போது, நிர்ப்பயமாய்க்கொண்டு உலாவாநின்றன. (இலங்கைமாநகர்)[லங்காம் ராவணபாலிதாம், லங்காம்ராவணபாலிதாம்] பெண்பெண்டுகளுக்கும்நோக்கலாம்படியாய்த்துஊரரண்; வெளிநிலத்திலும்சிலர்புகுராதபடிபண்ணவல்லனாய்த்துஉணர்ந்துநோக்குகிறான். விரோதிநிரஸநஸ்வபாவனானதான் வந்திருக்கப்பெற்றபடியாலே ஸர்வஸ்வாமியென்னுமிடம்தோற்றியிருக்குமாய்த்து. (இருந்த) என்று-வேறோரிடத்திலேயிருப்பாய்இங்கேவாவதுபோவதாகையன்றிக்கே யாய்த்திருப்பது. இப்படிக்கொள்கொம்பூடிற்றென்றால்ஆஸநத்தாலேவெல்வதாகப்பார்த்து இவ்விடந்தன்னையே யிருப்பாக்கினானாய்த்து. விரோதிநிரஸநம்பண்ணின ச்ரமமாறுகைக்குஇருந்தவிடந்தானே நங்காரியம் செய்கைக்குடலாய்விட்டது.

நித்யஸூரிகளை யொழிய இங்குள்ளார் செய்யக்கூடாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (சரீரேத்யாதி.) "ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே" என்றுகொண்டேயிருக்குமவர், கட்டளைப்பட்ட லங்காநகரத்தைப் பொடிசெய்தமையைப்பற்ற ஈடுபாடாகத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிகளுமித்யாதி.) "நெஞ்சுளுக்குமூர்" என்னுமத்தை உபபாதிக்கிறார் (ராவணனித்யாதி.) ஸூர்யனஞ்சினது-ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் உபலக்ஷண மென்று கருத்து.

உக்தார்த்தே ப்ரமாணம் (ப்ராப்தேத்யாதி.) "உத்திஷ்டோத்திஷ்ட கிம் சேஷே ப்ராப்தே பரிபவே நவே। அத்யவை நிர்ப்பயா லங்காம் ப்ரவிஷ்டாஸ் ஸூர்யரச்மய:" "உத்திஷ்டோத்திஷ்டகிம்சேஷேப்ராப்தேபரிபவேநவே - அத்யவைநிர்ப்பயாலங்காம் ப்ரவிஷ்டாஸ்ஸூர்யரச்மய:" என்றச்லோகம். இச்ச்லோகத்துக்கர்த்தம் (இதுக்கித்யாதி.) ராவணபயத்தாலேயென்றதுக்கு- ராவணனென்று பேர்பெற்ற வுன்னுடையபயத்தாலே என்று மண்டோதரீவாக்யத்துக்கு பாவம்கண்டுகொள்வது. "ப்ரஹ்மாதிகள்நெஞ்சுளுக்கும்படியாயிருக்குமூர்" என்னுமதுக்கு புநஃப்ரதிகக்ரஹணபூர்வகம் ப்ரமாணம்காட்டுகிறார் (லங்காமித்யாதி.) மனிச்சுக்குலையாதபடி பொடிசெய்தால், "அடிகள்" என்று - ஸ்வாமித்வம் சொல்லும்படி யெங்ஙனேயென்ன; தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விரோதீத்யாதி.) போவதுவருவதாகவன்றிக்கே, இருக்கைக்கு ப்ரயோஜநந்தன்னை யருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி;) கொள்கொம்பானது நட்டுக்கொண்டிருக்குமாப்போலே வணங்காதிருக்கையாய், "நநமேயம்" என்றிருக்கையைச்சொல்லுகிறது. * ஏலநாறுதண்டடம்பொழிலானஹிமவானிலே ச்ரமமென்று சொல்லிவைத்து, இங்கே திருத்துகைக்காக என்கிறதெப்படியென்னவருளிச்செய்கிறார் (விரோதீத்யாதி.)

(க) நெஞ்சுஉளுக்குகை - ஈடுபடுகை. (௨) மனிச்சு - மனிதத்தன்மை. ‡"ஸூர்ய" என்று சில ஸ்ரீகோசங்கள்.

http://acharya.org

(விலங்கலித்யாதி) அங்குத்தை யானைக ளிருக்கும்படி. மலை கால்கொண்டு நடந்தாப்போலே வடிவைக்காணவே பயாவஹமா யிருப்பனவாய். அப்பரப்பில்அச்சமொன்றுமில்லை யாய்த்து. ஒருவ ரால் தகையவொண்ணாத மிடுக்கையும் மிக்க சினத்தையுமுடைய ஆனைகளானவை. (துயர்கூர) நித்யதுஃகிகளாய்க்கொண்டு பயத்தை வ்யுத்பத்தி பண்ணும்படியாக. கூர-மிக. பயமில்லாமை லோக விஸஜாதீயமா யிருக்குமாப்போலே, பயமுண்டானாலும் இதரவிஜா தீயமாயிருக்கும்படி. இவை துயர்கூர, இவற்றுக்கெதிரிகளானவை பண் ணும் வ்யாபார மென்னென்னில் (பிலங்கொளித்யாதி) பிலங் களிலே வர்த்திப்பனவாய், வாள்போலேயிருக்கிற எயிற்றையுடைய ஸிம்ஹங்களானவை ஸஞ்சரியாநிற்குமாய்த்து. யஜ்ஞசத்ரு, இந்த்ர சத்ரு, ப்ரஹ்மசத்ரு என்றுப்போலேசொல்லுகிற (க) பையல்களைப் போலே யிருந்துள்ள மிடுக்கை யுடையவை, மிக்க பயத்தை யுடைய வாம்படி அவை ஸ்வைரஸஞ்சாரம் பண்ணுநிற்குமாய்த்து. பெரு மாள் கடலை யணை செய்து அவ்வணையின்மேலே கையும் வில்லுமாய்க் கொண்டு தெற்குவடக்காக வுலாவ, லங்கை முழுக்காயாகச்செத்துக் கிடந்தாப்போலே யாய்த்து, ஸிம்ஹங்கள் ஸ்வைரஸஞ்சாரம்பண்ண ஆனைகள் முழுக்காயாக அவிஞ்சுகிடக்கும்படி.

"வேழங்கள்" என்னுமளவுக்கும்தொகுத்த பாவம்(அங்குத்தையித்யாதி;) மதித்துக்கிடக்கிறனவென்கை. "விலங்கல்போல்வன"என்றதுக்கு சப்தார்த்தம் மலையித்யாதி.) (இருப்பனவாய்) என்று ஸமாப்தமாகநிறுத்தினது-*வேழங்களுக்கு விசேஷணமென்றுதோற்றுகைக்காக. ஆனைகள் மலைகள்போலேவளர்ந்து மதித்திரு ந்கைக்கு ஹேதுவென்னென்னவருளிச்செய்கிறார்(அப்பரப்பிலித்யாதி.) அச்சம் இல் லை - பயாவஹமானமர்கம்இல்லை. "விறல்" இத்யாதிக்கு சப்தார்த்தம் (ஒருவராலி த்யாதி.) இப்பாட்டில், யஜ்ஞசத்ருமுதலானார் நிர்ப்பயராயிருக்க "[illegible]" "குஹாயாம்பரமேவ்யோமந்" என்ற பரமபதத்தில்நின்றும்வந்து சக்ரவர்த்தித்திருமகன் நடையாடினபின்பு பயஸ்வருபத்தை அவர்களறிந்தார்களெ ன்று தாத்பர்யம்விவக்ஷித்து, அதுக்கு த்ருஷ்டாந்ததயா ப்ரஸக்தமான வேழங்களும் முன்பு ஸிம்ஹஸஞ்சாரமற்று மதித்துத்திரிந்தன, பின்பு குஹையில்நின்றும் ஸிம்ஹங்கள்நடையாட, அந்தபயத்தால்வந்த துக்கத்தை ப்ராபித்தன என்று தா த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யேத்யாதி.) வ்யுத்பத்திபண்ணும்படியாக - முந்துற முன்னம் அறியும்படியாக. அடையஎன்னுதே "மிக" என்றதுக்கு, "ஆனைக்கும்தன க்குத்தக்க(உ)வாதம்" என்னுமாப்போலே ஆதிக்யே தாத்பர்யமென்றருளிச்செய்கி றார் (பயமித்யாதி.)

மேலுக்கவதாரிகை (இவையித்யாதி.) "கலங்க" இத்யாதியைக்கடாக்ஷித்து தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யஜ்ஞசத்ருவித்யாதி.) கீழ்வாக்யவிவரணம்(பெருமா ளித்யாதி.) முழுக்காயாக - முழுக்காக, அதாவது - எல்லாருமாகவென்றபடி.

(க) பையல்கள் - க்ஷுத்ரர்கள், (உ) வாதம் - இறுக்குவாதம் : ஓர்நோய்.

http://acharya.org

மூ.-துடிகொள் நுண்ணிடைச்சுரிகுழல் துளங்கெயிற்றிளங்கொடிதிறத்து,
ஆயர்! இடிகொள்வெங்குர லினவிடையடர்த்தவனிருந்தநலிமயத்து;
கடிகொள் வேங்கையின் நறுமலரமளியின் மணியறைமிசை வேழம்,
பிடியினோடுவண்டிசைசொலத்துயில்கொளும்பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே. ௩.

ப-ரை.—துடிகொள் - உடுக்கைபோன்ற, நுண் - ஸூக்ஷ்மமான, இடை - இடையையும், சுரி - சுருண்ட, குழல் - மயிர்முடியையும், துளங்கு - விளங்காநின்றுள்ள, எயிறு - பற்களையுமுடைய, இளம்கொடி திறத்து - மங்கைப்பருவமமைந்த நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக, ஆயர் - இடையரதாய், இடிகொள் - இடிபோன்ற, வெம் - க்ரூரமான, குரல் - த்வநியையுடைத்தாய், இனம்விடை - கூட்டமாய் [யி வந்த ஏழு ரிஷபங்களையும், அடர்த்தவன் - நிரஸித்த ஸர்வேச்வரன், இருந்த - நப்பின்னைப்பிராட்டியுந்தானுமாய்வீற்றிருக்கிற, நல் - நன்றான, இமயத்து - ஹிமவானிலே; வண்டு - வண்டுகளானவை, இசைசொல - பாடவும், கடிகொள் - பரிமளத்தையுடைய, வேங்கையின் - வேங்கைமரத்தினது, நறும் - அழகிய, மலர் - புஷ்பம்நிறைந்த, அமளியில் - படுக்கையில், மணி - இந்த்ரநீலங்களாகிற, அறைமிசை - பாறைகளின்மேலே, வேழம் - மதயானையானது, பிடியினோடு - தன்பேடையோடே, துயில்கொளும் - ஸம்ச்லேஷித்துஉறங்குகிற, பிரிதி - திருப்பிரிதிக்கு, சென்று-போய், நெஞ்சே!—, அடை - கிட்டப்பாராய்என்று, நப்பின்னைக்காக *நல்விடையேழடர்த்தபடியைச் சொல்லுகிறார். ... ... (௩)

ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்கள்கொண்டு கார்யமில்லை, அங்கு வர்த்திக்கு [உய மவை யடைய வீரரஸோத்தரமாயாய்க்கிருப்பது. ... ... உ.

அ.—மூன்றும்பாட்டு.—கீழ்ப்பாட்டில் - பிராட்டிக்காக லங்கையை அழியச்செய்தபடி சொல்லிற்று; நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக ரிஷபங்களை யடர்த்தபடிசொல்லுகிறது - இதில்.

வ்யா.—(துடியித்யாதி) ரிஷபங்களினுடைய க்ரௌர்யம்பார்த்து மீள வொண்ணாதபடியான நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய அவயவசோபையையும்பருவத்தையும்சொல்லுகிறது. விஷயமிதுவானால்கருமாரிபாயவேண்டாவோ; இவற்றுக்கநந்தரமலபிக்கப்புகுகிறது இவளையாகையாலே, இவற்றினுடைய வெம்மைபார்க்க வொண்ணாதாய்த்து.

குஹையில்நின்றும் புறப்பட்ட ஸிம்ஹங்கள் ஆனைகளின்மேலேபாய்கை ஸ்வதஃப்ராப்தமாயிருக்க, அச்சமுறுத்தித்திரியாநிற்கு மென்னக்கூடுமோவென்ன; சக்ரவர்த்தித்திருமகன் வீரரஸம்தோற்ற ஸஞ்சரிக்குமது அவர்கள்பயப்பட்டு சரணமடையவேணுமென்னும் நினைவாலே யானுப்போலே இவையும் ஸஞ்சரிக்கிறனவென்று விவக்ஷித்து, திர்யக்குக்களுக்கு இந்நினைவுகூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநேத்யாதி;) கர்மக்ர்த ஜ்ஞாநாதிகள் அப்ரயோஜகம், சக்ரவர்த்தித்திருமகனோட்டைஸஹவாஸத்தாலே யிவையும்வீரரஸந்தோற்றஸஞ்சரிக்குமென்றுகருத்து.

மூன்றும்பாட்டு.— (துடிகொளித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில், "பெருமாளதம்மிழவைப் பரிஹரித்துக்கொண்டது" என்றதுதான், பிராட்டியைப்பெறுகையாலே; இப்பாட்டில், நப்பின்னைப்பிராட்டியைப் பெற்றபடியை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (கீழித்யாதி.) [சய

நப்பின்னையை யிப்படி வர்ணித்தது விடைகளை யடர்க்கையிலே ஹேதுவென்றது தோற்ற தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ரிஷபங்களினுடைய வித்யாதி.) உபபத்தியருளிச்செய்கிறார் (விஷயமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) கருமாரிபாய்கை - பச்சிமகாஞ்சீநகரமத்யே குளத்திலே நட்டிருக்குமிரண்டு வயிரக்கூச்சுநடுவேஉயரவிருந்து குதிக்கை. ஆக, வ்ர்ஷபங்களினுடைய கொம்புகளின் நடுவே விழுந்தா னென்றதாய்த்து.

http://acharya.org

துடிபோலே யிருக்கிற (க) நேரிய இடையை யுடையளாவது.)வளிடையை யாசைப்பட்டாய்த்து * கோட்டிடையாடிற்று. ஒரு காம்புக்காக இரண்டுகொம்பின் நடுவே விழுந்தான். சுருண்ட ;ழலை யுடையளாவது ; இருளிலே சந்த்ரனுதித்தாப்போலே விள காநின்றுள்ள, எயிறுண்டு - தந்தபங்க்தி, அத்தையுடையளாவது. இளங்கொடிதிறத்து) "ஃஃஃஃஃஃஃ" "பதிஸம்யோக ஸுல ம்வய:" என்கிறபடியே ஒரு கொள்கொம்பு தேட்டமான பருவத் ;த யுடையளாவது ; இப்படியிருக்கிற நப்பின்னைப்பிராட்டி யிடை ாட்டமாக–அவளுக்காக. (ஆபரித்யாதி) இடையருடைய, இடி [ம யாடொத்திருப்பதாய், வெவ்விதான த்வநியையுடைய ரிஷபங்கள் ன்றிரண்டன்றிக்கே ஏழையும் நிரஸித்த. லங்கையில் விரோதியைப் பாக்கின க்ரமம்போராதாய்த்துஇங்கு. அவளோடணைகைக்கு அவதி ாகையாலே (உ) ஊட்டியாக நெரித்தானாய்த்து. (இருந்தநவிமய து) ரிஷபங்களைநிரஸித்து நப்பின்னைப்பிராட்டியை லபித்து அவ நம்தானுமாக வர்த்திக்கிற தேசமாய்த்து. பாமப்ரணயியானவன் ங்துவர்த்திக்கிற தேசமாய்த்து. நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு உதவினுப் பாலேஆஶ்ரிதர்க்கெல்லாமுதவுகைக்காகவந்திருக்கிற தேசமாய்த்து.

(கடியித்யாதி) பரிமளத்தை யுடைத்தான வேங்கையினுடைய, றுமலரமளியுண்டு– செவ்வியிலே யுதிர்ந்தபூக்களாலுண்டான [உம டுக்கை ; அதிலே, மணியறைமிசை - ஸம்போகத்துக்குஏகாந்தமான

ருடி - த்ர்யணுகமாய், அத்தை உபமாநமாகக் கொள்ளாநிற்பதாய், (ங) தவ, நுண் - ஸூக்ஷ்மமான இடையை யுடையவளாய் என்று சப்தார்த்தங் ண்ணை யருளிச்செய்கிறார் (துடிபோலேயித்யாதி.) துடி - வாத்யவிசேஷமாகவு ாம். உடையளாவது என்று - உடைத்தாயிருக்கிறாளென்றபடி. (ச) சாடுமூகேந வ்விசேஷணத்துக்கு ப்ரக்ரோபயோகம் காட்டுகிறார் (இவளித்யாதி.) கோடுக நடைய - கொம்புகளுடைய, இடையிலே, ஆடுகை - விழுகை. இங்கே தோற்றின ரசுரத்துக்கு அர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (ஒருகொம்புக்காக வித்யாதி) "ஆயர் ம் கொம்பினுக்கே"என்றதிலே நோக்கு. கொம்பு-ஸ்த்ரீயென்று ஸ்வபாவார்த்தம். இனம்" என்று - கூட்டமாகச்சொன்னதுக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் [ஙம ஒன்றிரண்டித்யாதி.) "இனம்" என்றுவிசேஷிக்கையாலே ஒருக்காலே நிரஸி தமை தோற்றுகையாலே பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (லங்கையிலித்யாதி.) வதியாகையாலே - எல்லைநிலமாகையாலே என்கை. அத்தால் – காரணமாகை ாலே யென்கை. ஊட்டியாகநெரித்தானென்றது - கழுத்தையெல்லாம்பிடித்து நரித்தானென்றபடி. தாத்பர்யாந்தரம் (நப்பின்னையித்யாதி.) ஆக, அவளோடே டி க்ரீடிக்க வந்த தேசமென்றுதல், அவளுக்குஉதவினுப்போலே தமக்கு உதவ ந்த தேசமென்றுதல், இரண்டு தாத்பர்யம் சொல்லிற்றாய்த்து.

மணி - இந்த்ரநீலங்களாகிற, அறை - பாறை, மிசை - அதிலே என்று சப்தா ர்த்தமா யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்போகேத்யாதி.)

(க) நேரிய - ஸூக்ஷ்மமான. (உ) ஊட்டியாக;-ஊட்டியென்று-கழுத்தாய், மு ரிஷபங்களினுடையகழுத்தை ஒன்றாகக்கூட்டி என்றபடி. (ங) அதாவ- திறுல். (ச) சாடு - இரண்டர்த்தமுள்ள சொல்.

இருண்ட நீலப்பாறைகளை யுடைத்தான முழஞ்சுகளிலே, களிற்றுளை யானது, பிடியோடே கூட. மணியறை – மாணிக்கப்பாறை. அறை – பாறை. அறவிலக்ஷணமான பாறை யென்றுமாம்.

(வண்டித்யாதி) சில ராஜபுத்ரர், தொடைகுத்த விட்டுஉறங்குமாப் போலே, விரோதியான ரிஷபங்களைப் போக்கி நப்பின்னைப்பிராட்டியோடே பரமரஸிகன் வர்த்திக்கிற தேசமாகையாலே அங்குத்தை தி. திர்யக்குக்களும் ச்ருங்காரரஸப்ரதாநமாயிருக்கும். இவை போகத்திலே அந்வயித்து பலாநுபவம் பண்ணி வர்த்தியாநிற்குமாய்த்து. ௩.

அ.—நாலாம்பாட்டு.—¶அப்பருவத்தில்பாலனுக்கு உதவின [ப] படி சொல்லுகிறது. ப்ரணயிநிக்கு உதவினக்ரமம் பற்றாசாய்த்து ஆஸ்ரிதவிரோதிகளைப் போக்குமிடத்தில்.

முழஞ்சுகளிலே யென்றது - போகிகளுக்கு உள்ளுச்சொல்லியேனும் என்றதை ப்பற்ற. புஷ்பங்கள் நிறையவுதிரவேண்டுகையாலே வேங்கைகளோடேகூ ன்று கூடிக்கொண்டு க்ரஹம்போலே யிருக்குமென்று கருத்து. களிற்றுளை-புருஷ கஜம். "அறை" என்றவிடத்தில், ஐகாரம் - சாரியையாய், அற - மிக்க என் ர்த்தமாய், "அற - மணி - மிசை" என்று அந்வயித்து அர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கி றார் (அறவித்யாதி.) பாறையென்றது - அர்த்தாத்ஸித்தம்.

வண்டிசைபாடவென்னுதே, "சொல"என்று- கவிசொல்லுகையைச்சொல்லுகை யாலே, அப்படி கவிசொல்லுகைக்கீடான ச்ருங்காரரஸம் இவற்றுக்குண்டோ [உப] வென்ன வருளிச்செய்கிறார்(விரோதியான வித்யாதி.)பரமரஸிகன் வர்த்திக்கையா லே யானைகளும் அவனைப்போலே போகத்திலே அந்வயித்து, காமபலாநுபவம்பண் ணிக்கொண்டு, கள்ளநித்திரைகொள்ளாநிற்குமென்று தாத்பர்ய மருளிச்செய்கி றார் (இவையித்யாதி.) ... ... ௩.

நாலாம்பாட்டு.—(மறங்கொளித்யாதி.) நப்பின்னைபிராட்டிக்கு உதவினாப் போலே ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு உதவினபடியைச் சொல்லுகிறதென்றவதாரிகை யருளிச்செய்கிறார் (அப்பருவத்திலித்யாதி.) அப்பருவமென்று - இது "இளங்கொடி" என்றத்தை பராமர்சிக்கிறது. "ஸம்ஸ்ருஷ்டசேதஸ:" "பதிஸம் யோகஸுலபம்" என்னும்படியான பருவத்திலே விரோதிகளைப்போக்கி உதவினாப் போலே, தன்னைக்காணுமிடில் முடியும்படியான தசையிலே வந்துதோற்றி [கூய] விரோதியைப் போக்கி உதவினானென்று கருத்து. சிலஸ்ரீகோசங்களிலே (ஆபத் திலே)என்று பாடமுண்டு. நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு உதவினாப்போலே உதவினபடி யைச் சொல்லுகைக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ப்ரண யிநிக்கித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் "இனவிடையடர்த்தவன்" என்ற-காயிக வ்யாபா ரத்தைச்சொல்லி, இங்கே "உருவென வெருவர" என்று - போசொல்லவே பிணமாம்படியயாவஹத்வம் சொல்லுகையாலே, ப்ரணயிநியிடத்தில் ஸ்நேஹத்தி லும் ஆச்ரிதரிடத்தில் ஸ்நேஹம்விஞ்சியிருக்குமென்னும் அதிசயத்தோற்ற வருளிச் செய்தாரென்று கருத்து.

¶ "ஆபத்திலே" என்று பாடாந்தரம்.

http://acharya.org

மூ.—மறங்கொளாளரியுருவெனவெருவரவொருவனதகல்மார்வம்—
திறந்து,வானவர் மணிமுடிபணிதரவிருந்த நலிமயத்துள் ;
இறங்கி யேனங்கள் வளைமருப்பிடந்திடக்கிடந்தருகெரிவீசும்—
பிறங்குமாமணியருவியொடிழிதருபிரிதிசென்றடைநெஞ்சே. ௪.

ப - ரை.—மறம் - கோபத்தை, கொள் - ஏறிட்டுக்கொண்ட, ஆள்அரி - நரஸிம்ஹத்தினுடைய, உருஎன - பேர்சொல்லவே, வெருவர - பயப்படும்படியாக, ஒருவனது - ஒப்பற்றபலத்தையுடையனான ஹிரண்யனுடைய, அகல் - அகன்ற, மார்வம் - மார்பை, திறந்து- தன்திருவுகிராலேபிளந்துபொகட்டு, வானவர்-நித்யஸூரிகள், தங்கள்விரோதிபோகப்பெறுகையாலே, மணி-மாணிக்கமயமான, [மு முடி - கிரீடங்கள், பணிதர - திருவடிகளிலேதட்டும்படிவிழுந்து எழுந்திக்கொடுக்கும்படியாக, இருந்த - ஸர்வேச்வரன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, நல் - நன்றான, இமயத்துள் - ஹிமவானில் ; ஏனங்கள் - பன்றிகளானவை, இறங்கி - தங்கள் இறுமாப்பெல்லாம் தவிர்ந்து குனிந்து, வளை-வளைந்த, மருப்பு - கொம்புகளாலே, ரத்நபர்வதங்களை, இடந்திட - பிளந்துபொகட, அவை, அருகு - ஸமீபத்திலே, கிடந்து - இருந்து, எரிவீசும் - ஒளிவீசாநிற்பனவாய், மா - பெருத்து, பிறங்கு- ச்லாக்யமான, மணி - மாணிக்கங்களானவை, அருவியொடு-மலையினின்றும்விழும் அருவிவெள்ளத்திலே, இழிதரு - உருண்டுவிழுகிற, பிரிதி - திருப்பிரிதியிலே, சென்று - போய், நெஞ்சே!—, அடை - கிட்டப்பாராய்என்று, ப்ரஹ்லாதனுக்கு உதவினபடியைச்சொல்லுகிருர். ... ... [உம

வ்யா.—(மறங்கொளாளரி) நீர்மையேயாயிருக்கக் கடவதான மறமேயோ ப்ரக்ருதி என்னும்படி, நரஸிம்ஹத்தினுடைய மறந்தானொருவடிவுகொண்டாப்போலே யிருக்கை. "பீஷணம்" என்றும் "ம்ருத்யும்ருத்யும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - வடிவுதானே பயாவஹமாயிருக்கை. (உருவெனவெருவர¶) கைதொட்டுப்பிளக்கவேண்டாதே நரஸிம்ஹத்தினுடைய பேரைச்சொல்லவே ஆஸுரவர்க்கம் அஞ்சும்படியாய்த்திருப்பது. ஒரு வ்யாபாரம்பண்ணவேண்டாதே, (க) தோற்றரவிலே பிணமாம்படியாய்த் திருப்பது. (உருவெனவெருவர)வடிவென்கிற வுக்தியிலே அர்த்தம். [எங்ஙனேயுய்வர்தானவர் நினைந்தால்]ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானைப்போலே அநுகூலராய்,"இது[நம நமக்காகக்கொண்டவடிவு"என்றிருப்பார் பிழைக்குமத்தனைபோக்கி, சத்ருகிகளாயிருப்பார் நினைந்தால் முழுக்காயாய் அவிஞ்சுபோமித்தனை போக்கி, உஜ்ஜீவிக்க விரகுண்டோ.

மறத்தை யேறிட்டுக்கொண்ட ஆளரியென்று சப்தார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (நீர்மையேயித்யாதி.) மறந்தானே வடிவுகொண்ட ஆளரியென்றர்த்தாந்தர மருளிச்செய்கிருர் (நரஸிம்ஹத்தினுடைய வித்யாதி.) இதக்கு நரஸிம்ஹாநுஷ்டுப்பிலே ப்ரமாணம் காட்டுகிருர் (பீஷணமித்யாதி.) "உருவென" என்று-முழுச்சொல்லாய், தோற்றரவிலே என்றர்த்தமாய்,இரண்டாமர்த்தமருளிச்செய்கிருர்(ஒருவ்யாபாரமித்யாதி.)பேர்சொன்னமாத்ரத்திலேஅஞ்சக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிருர் (எங்ஙனேயித்யாதி.) பாசுரார்த்தம் (ஸ்ரீப்ரஹ்லா [சம தாழ்வானை யித்யாதி.)

¶"வெருவுற" என்று சிலஸ்ரீகோசங்கள். (க)தோற்றரவிலே-தோன்றின்போதே.

"கொண்டசீற்றமொன்றுண்டு" என்கிறபடியே அச்சீற்றத்தைத்தஞ்சமாக நினைத்திருப்பார்க்கிறே பிழைத்துப்போகலாவது. (ஒருவனது) அம்மறத்தில்வந்தால் நரஸிம்ஹத்தினளவன்றிக்கே, தன்னை யெண்ணினால் பின்னை இரண்டாம் விரலுக்கு ஆளில்லாதபடி அத்விதீயனானவனுடைய. நரஸிம்ஹத்தையெண்ணி அநந்தரம் தன்னையெண்ணலாம்படி யாய்த்திறே ; அப்படி தன்னையெண்ணினால் அநந்தரம் எண்ணலாவாரில்லாதபடி யிருக்கை. (அகல்மார்வம்திறந்து) "ஈச்வரனொருவனுளன்" என்றவனுடைய ஸத்பாவத்தை யிசையாதொழிகைக்கு ஹேது-உடம்புதடித்து ருதிரக்களிப்பாலேயாய்த்து.காவ[ற்காட்டில் துஷ்டம்ர்கங்களுக்கு ஊட்டியிட்டு வளர்க்குமாப்போலே, திருவுகிருக்கு இரைபோரும்படி தேவதைகளுடைய வரங்களாலே அகலப்பண்ணின மார்வை. (திறந்து) களிப்பாலே போக்குக்காணாமை சுழிக்கிற ரக்தவெள்ளத்துக்கு ஒருவழிகண்டு திறந்துவிட்டாப்போலே, திருவுகிரையிட்டுத் திறந்து விட்டானாய்த்து. வரபலத்தாலே (க) மூலையடியே திரிகையாலே, ருதிரமானது, கடல் கிளரச்செய்தே கரையைஅதிக்ரமிக்கமாட்டாதாப்போலேயிருக்கிறவதுக்கு, ஒரு வழிகண்டு விட்டானாய்த்து ; வெள்ளத்துக்கு ஒருபள்ளங்கண்டு விடுவாரைப்போலே.ஒருசிறுக்கனுக்குத் தமப்பன் பகையாகஉதவின அவதாரமிறே.இத்தால் சொல்லிற்றாய்த்து--விரோதிஅணித்தாந[உம் தனையும் தான் அண்ணியனா யுதவுமவனென்கை. தமப்பன் பகையாக வுதவுமவன் அவனிலண்ணியனான தான் தனக்குப்பகையானால் உதவச்சொல்ல வேண்டாவிறே.

(வானவரித்யாதி) முன்பு சத்ருவானஹிரண்யனுக்குஅஞ்சி முடியும்வாங்கிப்பொகட்டுமநுஷ்யராய்வேற்றுருக்கொண்டுதிரிந்தவர்கள், இப்போது தந்தாம் ஸ்வரூபங்களும் பதங்களும் பெறுகையாலே, "எங்களுக்குக் குடியிருப்புப் பண்ணித்தந்தது" என்று, அந்தஉபகார

அநுகூலர் நினைத்துப் பிழைக்கைக்கு ஸம்வாதம் (கொண்டசீற்ற மித்யாதி.) பூர்வவாக்யவிவரணம் (நரஸிம்ஹத்தையித்யாதி.) ருதிரக்களிப்புவருகைக்கு ஹேதுகதந பூர்வகம் "திறந்து" என்று-அநாயாஸகர்த்யம்தோற்றச்சொன்னதுக்குக் [கூய் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (காவற்காட்டிலித்யாதி.) ஊட்டி - திண்டி. களிப்பாலே- ரக்தத்தின் மிகுதியாலே. நரஸிம்ஹாபதாநத்தை யநுஸந்தித்த ஆழ்வார்க்குக் கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஒரு சிறுக்கனுக்கித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே.) தான் தனக்குப்பகையானாலென்றது-"𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋𑌹𑌮𑍍" "ஈச்வரோஹம்" என்று ஸ்வரூபநாசத்தை விளைத்துக்கொண்டா லென்றபடி.

மேற்பதங்களைக் கடாக்ஷித்து தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்பித்யாதி.) மநுஷ்யராயென்றது - இப்போது "வானவர்" என்கையாலே பலிதம்.

(க)· மூலையடியே - யதேச்சமாக.

http://acharya.org

ம்ர்தியாலே, "ஒருவர் காலில் வணங்கோம்" என்று இறுமாந்திரு
க் கடவவர்கள், தங்கள் முடிகளானவை திருவடிகளிலே தட்டும்
ட விழுந்து எழுதிக்கொடுக்கும்படி யிருந்த. (நலிமயத்துள்)
ருன ஹிமவானில். "பூமியில் கால்பாவோம்" என்றிருக்க க்கடவ
வஜாதி, அம்மேன்மையை யடையப்பொகட்டு பக்நாபிமாநமாய்
து ஆச்ரயிக்கும்படி யிருக்கிற விலக்ஷணமான ஹிமவானில்.

(இறங்கி ஏனங்கள்) அங்குத்தை வராஹங்கள் நரஸிம்ஹத்தின்
லியாயாய்த்துச் செருக்கியிருப்பது. மலைகுனிந்தாப்போலே தலை
ய்க்கை யரிதாம்படியாய்த்து வராஹங்களினுடைய இறுமாப்பு [ம
ருப்பது; அப்படியிருக்கிறவிவை யிறங்கி, வளைந்த கொம்புகளாலே
செருக்குக்குப் போக்குவீடாக மாணிக்கப்பாறைகளை யிடந்து
ாகட்டு தான் போகாநிற்குமே; அவை யங்கே கிடந்து ஜ்வலியா
குமாய்த்து. (பிறங்குமாமணி) அவைதான் ஒருபாறை மாத்ரமா
ருக்கையன்றிக்கே, ஒருமலைபோலே யாய்த்துக் கிடப்பது. பெரு
ச்லாக்யமாயிருந்துள்ள மாணிக்கங்களானவை. (அருவியித்யாதி)
ங்கே வர்ஷித்து வெள்ளங் கோக்குமே, பின்னை அவ்வெள்ளந்தான்
லகளைப்போர்த்தாப்போலே அவற்றையு முருட்டிக்கொண்டுவந்து
ழியுமாய்த்து.

ஆக, இத்தால்-நரஸிம்ஹமானது ஹிரண்யனுடைய மார்வை [உம
ிளந்து குடல்மாலையை (க) ஒப்பித்தவநந்தரம் ருதிரவெள்ளமானது
ாழித்துக்கொடு புறப்பட்டாப்போலே யாய்த்து, நாநாவான
துக்களை யுடைத்தான ஸ்தலங்களிலே வர்ஷித்த வர்ஷஜலமானது
்வவதாதுவிசேஷங்களாலேகலங்கிஒருவராலசலிப்பிக்கப்போகாத
நப்பாறைகளை யுருட்டிக்கொடுவந்திழிகிறபோ திருந்தபடி. (ச)

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு.—அவ்வவதாரங்களுக்கடியாகத்திருப்பாற்
லிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளினபடியை யநுஸந்திக்கிறார்.

ணிமுடி" என்கையாலே பலிதம் (ஒருவரித்யாதி.) * நன்மையையுபபாதிக்கிறர்
பியிலித்யாதி.) நரஸிம்ஹம் தன்னுடைய மறத்தாலே பர்வதம்போன்ற ஹிரண்ய
டைய மார்வையிடந்து ரக்தவெள்ளம் ப்ரவஹிக்கப் பண்ணுமாப்போலே, [கூம
ஹங்கள் ரத்நபர்வதங்களைப் பிளந்து பொகட அத்தால் வந்த ரத்நங்கள்
வியிலே கலக்கையாலே ரக்தவெள்ளம்போலே யாய்த்தென்று தாத்பர்யம்
க்ஷித்தருளிச்செய்கிறர் (அங்குத்தை யித்யாதி.) "பிறங்கு" என்றதினர்த்தம்
லியாநிற்குமென்றது.) "மா" என்றது - பெருமையாதல், ச்லாக்யதையாத
று விவக்ஷித்து, ஏகப்ரகாரேண வருளிச்செய்கிறர் (பெருத்தித்யாதி.) மணி
றைஸ்தாநம் - (உ) மாம்ஸகண்டங்கள். ... ... ச.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(கரைசெயித்யாதி.) கீழே - ராமக்ருஷ்ணவதாரங்களை யநு
தித்த, இப்பாட்டில் - க்ஷீராப்தி சாயியை யநுஸந்திக்கைக்கு ஸங்கதி யருளிச்
ய்கிறர் (அவ்வவதாரங்களுக்கித்யாதி.)

(க) ஒப்பித்தல் - அலங்கரித்தல். (உ) மாம்ஸகண்டங்கள்-ஹிரண்யனுடைய
ம்பில்சதைகள்.

http://acharya.org

மூ.—கரைசெய்மாக்கடல்கிடந்தவன் கனைகழலமரர்கள்தொழுதேத்த,
அரைசெய்மேகலை யலர்மகளவளொடு மமர்ந்த நலிமயத்து ;
வரைசெய்மாக்களிறிளவெதிர்வளர்முளையளைமிகுதேன்தோய்த்துப
பிரசவாரிதன்னிளம்பிடிக்கருள்செயும்பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே.(ரு)

ப-ரை.—கனை - ஆபரணங்கள்சப்திப்பாநின்றுள்ள, கழல் - திருவடிகளை, அமரர்கள் - ப்ரஹ்மாதிகள், தொழுது - ஸேவித்து, ஏத்த - ஸ்தோத்ரம்பண்ணி ஆச்ரயிக்கும்படியாக, கரைசெய்-தானே தனக்குக் கரைசெய்துகொண்டிருக்கிற, மா-பெரிய, கடல் - திருப்பாற்கடலிலே, கிடந்தவன்- ஆச்ரிதரைரக்ஷிக்கைக்காகச் சாய்ந்தருளின ஸர்வேச்வரன், அரை-திருவரையிலே, செய்-சாத்தப்பட்ட, [மே மேகலை - மேகலாபரணத்தையுடையளாய், அலர்மகள்அவளொடும் - தாமரைப் பூவிற்பிறந்த பெரியபிராட்டியாரோடே, அமர்ந்த - பொருந்திவர்த்திக்கிற, நல்-விலக்ஷணமான, இமயத்து - ஹிமவானில்; வரைசெய் - மலைபோலேயிருக்கிற, மா-பெரியவடிவையுடைய, களிறு - யானைகளானவை, இளம்-இளையதான, வெதிர்-மூங்கிலின், வளர்-ஓங்கிவளராநின்றுள்ள, முளை - முளைகளைப்பிடுங்கி, அளை - முழுஞ்சுகளில், மிகு- நிறைந்திருக்கிற, தேன் - தேனிலே, தோய்த்து - தோயத்து, பிரசம் - தேன்கூண்டோடே, வாரி - தேனை, தன்இளம்பிடிக்கு- தன்னுடைய சிறுகுட்டிகளுக்கு, அருள்செய்யும் - கொடுக்கிற, பிரிதி - திருப்பிரிதியிலே, சென்று-போய், நெஞ்சே!—, அடை - கிட்டப்பாராயென்று, ஸந்நிதியில்கண்வளர்ந்தருளினபடியை அநுஸந்திக்கிறார். ... ... [உயி

வ்யா.—(கரைசெயித்யாதி) ஆபரணங்களாலே அலங்க்ருதமான திருவடிகளை, "இவ்வழகைக் காணவேணும்" என்று ஆசைப்பட்டுப் பெருதேயிருக்கிற ப்ரஹ்மாதிகள், ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே சென்று தங்களுக்குக் கிட்டவொண்ணாமையாலே காணப்பெருர்களிறே ; அவர்கள்அவ்விழவுதீரக் கண்டநுபவிக்கும்படியாகத் திருப்பாற்கடலிலே வந்து சாய்ந்தானுய்த்து தானே தனக்குக் கரையைச்செய்து கொடுக்கிற கடலென்னுதல் ; அதாகிறது-கரையை அதிக்ரமிக்கமாட்டாதிறே ஈச்வராஜ்ஞையாலே : அன்றிக்கே, ஒருகாலத்திலே (க) கரைகட்டப்பட்ட கடலென்னுதல்; ஸாம்யத்தைப்பற்றச் சொல்லலாமிறே. கரைசெய்கைக்காக - கரையேற்றுகைக்காக, மாக்கடல் கிடந்தவன்- [கூவி பெரிய கடலிலே கிடந்தவன். (கனைகழல்) ஆபரணத்வநியையுடைத்தான வென்னுதல் ; செறியப்பட்டவென்றுதல்.

"கனைகழலமரர்கள் தொழுதேத்த - கரைசெய்மாக்கடல் கிடந்தவன்" என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி, ஹேதுபூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஆபரணங்களாலே யித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) ஒருகாலத்திலே - ராமாவதாரத்திலே. ஸந்நிதியிலே ஸேதுபந்தநம் செய்ததில்லையேயென்ன வருளிச்செய்கிருர் (ஸாம்யேத்யாதி.) இவ்விரண்டுயோஜநையிலும் - தனக்கு விதேயமான கடலென்று பலிதார்த்தம் கண்டுகொள்வது. ப்ரஹ்மாதிகளை ஸம்ஸாரத்தில் கரையேற்றுகைக்காக வென்று மூன்ரும்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (கரைசெய்கை யித்யாதி.) செறியப்பட்ட வென்றது - ஆபரணங்களாலே நெருங்கப்பட்ட [சூழ வென்றபடி.

(க) கரைகட்டுகை - திருவணைசெய்கை.

http://acharya.org

(அரைசெயித்யாதி) ஓரிடத்திலே படுக்கையாயிருக்க வேறொ
க்கை போகத்துக்கு ஏகாந்தஸ்தலமாகக் கொண்டு விரும்பியிரு
ாரைப்போலே, திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவன் இங்
வந்திருந்தானாய்த்து. மாதாபிதாக்கள் கூடவிருந்து ப்ரஜையினு
டைய ஹிதசிந்தை பண்ணுமாப்போலே, பிராட்டியுந்தானுமாய்வந்தி
ருந்தானாய்த்து. திருவரையிலே செய்யப்பட்ட மேகலை யுண்டு-
ப்பரியட்டம், அத்தை யுடையளாய் போக்யதைகவேஷையான பெ
ராட்டியாரோடே பொருந்திவர்த்திக்கிற விலக்ஷணமான ஹிம
னில். பரியட்டவாய்ப்பையநுபவிக்குமிதுக்குமேற்பட மற்றொன் [௰
றில் போகவொட்டாதாய்த்து இதிலழகு. கனைகழலமரர்கள் தொழு
தேத்த-கரைசெய்மாக்கடல் கிடந்தவன் - அரைசெய் மேகலை யலர்மக
ளவளொடுமமர்ந்த நலிமயத்து.

(வரைசெய்மாக்களிறு) மலையை வகுத்தாப்போலே யிருக்கிற
பெரியவடிவையுடைய ஆனைகளானவை; இளவெதிருண்டு-இளைதான
மூங்கில்; அது, தன்னுடைய பருவத்தி னளவன்றிக்கே முளைத்த
போதே அண்டபித்தியிலேசென்று தட்டும்படி வளர்ந்திருக்குமா
ய்த்து; அத்தை தன் செருக்காலே அநாயாஸேந வாங்கி. (அளமிகு
தேன்தோய்த்து)வங்குகளிலேநிறைந்திருந்துள்ள தேனிலேதோய்த்து.
ராஜாக்களுக்குபோக்யத்ரவ்யங்கள்குறைவற்றிருக்குமாப்போலே, [உ௰
தேன் குறைவற்றிருக்குமாய்த்து. பிரசமென்று - தேன்கூட்டுக்கும்,
மதுகரங்களுக்கும் பேர்; வாரியென்று - அவற்றினுடைய தேன்; அதி
லே, வளர்ந்த மூங்கில்முளைகளைக் கொடுபுக்குத் தோய்த்து, அதில் ப
ருக்கைதட்டாதபடி அதின்வாயிலேபிழியுமாய்த்து.பருக்கைதட்டுமாகில்
பிடற்றுக்குக் கிழிழிச்சமாட்டாதாய்த்து; அதுக்கடி-இளம்பிடியாகை.

இமயத்தில் வருகைக்கு ஹேத்வந்தரமருளிச்செய்கிறார் (மாதேத்யாதி.) திருப்பரியட்டத்தை வர்ணிப்பானென்னென்ன (பரியட்டேத்யாதி.)

வகுத்தாப்போலே - ஆனையாகப் பண்ணினாற்போலே. "இளைதானமூங்கில்" ...றபோதே - வளர்முளையாகை அர்த்தஸித்தமாயிருக்க, விசேஷித்ததுக்குக்கரு நளிச்செய்கிறார்(அதித்யாதி.)அண்டபித்தியிலே தட்டும்படியானத்தைப் [௩௰ ...ங்கி தேனிலேதோய்க்கும்படி யெங்ஙனேயென்ன; "வரைசெய் மா" என்கிற ...களை யுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (அத்தையித்யாதி.) அளை - முழஞ்சுகளி ...மிகுத்த தேனென்று சப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (வங்கித்யாதி.) வங்கு - ...ஞ்சு. பிரசங்களினுடைய - வண்டுகளினுடைய, வாரி - உண்ணத்தக்க தேனை, ...செய்யுமென்றுதல்; பிரசத்தோடே - தேன்கூண்டோடே, வாரியை யருள் ...வாளாப்போலே அருள் செய்யுமென்றுதல் தாத்பர்யம் விவக்ஷித்து, சப்த ...ாஹம் காட்டுகிறார் (பிரசமித்யாதி.) த்ர்ஷ்டாந்தமாகச் சொன்ன பக்ஷத் ...ம், (அதின்வாயிலே) என்றவநந்தரம், பிரசத்தோடே பிழியுமாப்போலே ...ய கூட்டுவது. தேனோடே இளமுளையைக் கொடுத்தால் அதில்பருக்கையா ...ட அதிஸுகுமாரமான பிடி யென்று கருத்து. [௪௰

மூ.—பணங்களாயிரமுடையநல்லரவணைப்பள்ளிகொள்பரமா!என்று–
இணங்கிவானவர் மணிமுடிபணிதர விருந்த நலிமயத்து ;
மணங்கொள்மாதவிநெடுங்கொடி விசும்புறநிமிர்ந் தவைமுகில்பற்றிப்-
பிணங்குபூம்பொழில்நுழைந்துவண்டிசைசொலும் பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே!.கூ.

ப - ரை.—வானவர் - நித்யஸூரிகள், இணங்கி - திரளவிருந்து, “ஆயிரம் பணங்கள்உடைய - ஆயிரம்படங்களை யுடையனாய், நல்- சேஷிக்கேஉசித்தாயிருக்கையாகிறநன்மையையுடைய, அரவு - திருவநந்தாழ்வானாகிற, அணை - திருப்பள்ளியிலே, பள்ளிகொள் - கண்வளர்ந்தருளுகிற, பரமா! - ஸர்வாதிகனே!”, என்று - என்றுஸ்தோத்ரம்பண்ணி, மணி - நவரத்நங்களழுத்தினகிரீடம்தரித்த, [மு] முடி - தங்கள்தலைகளாலே, பணிதர - ஸேவிக்கும்படியாக, இருந்த - எழுந்தருளியிருக்கிற, நல் - நன்றான, இமயத்து - ஹிமவானிலே ; மணம்கொள் - பரிமளத்தை யுடைத்தான, மாதவி - குருக்கத்தியினுடைய, நெடு - நீண்ட, கொடிஅவை - கொடிகளானவை, விசும்புஉற - அகாசத்தைஅளாவும்படி, நிமிர்ந்து - வளர்ந்து, முகில் - மேகங்களை, பற்றி - கொள்கொம்பாகப்பற்றி, பிணங்கு - சுற்றிவலிக்கையினாலே, பூ - பூக்கள்அலராநின்றுள்ள, பொழில் - சோலைகளிலே, வண்டு - வண்டுகளானவை, நுழைந்து - ப்ரவேசித்து,இசைசொலும் - ஆலாபித்துப்பாடாநின்றுள்ள, பிரிதி - திருப்பிரிதியில், சென்று-போய், நெஞ்சே!—,அடை-கிட்டப்பாராய்என்று, திருப்பாற்கடலில் கண்வளர்ந்தருளுமவன் இங்கேவந்து நித்யவாஸம்பண்ணுகிறபடியை அநுபவிக்கிறார். (கூ)

தேனில் ரஸம் பெறுகைக்காக அதிலேதோய்ந்து, பின்னை அதில் கந்தலுண்டு-கோது, அநுதட்டாதபடியிறேயும்; அதிலுண்டான பருக்கையுங்கூடப் பொருதபடி யாய்த்து இதினுடைய ப்ராப்தி மார்த்தவமிருக்கும்படி.திர்யக்குக்களுக்கும் தன்னுடைய ரக்ஷ்யத்தினுடைய ரக்ஷணமே யாத்ரையாயிருக்குமாய்த்து. ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ரக்ஷணத்துக்காகத்திருப்பாற்கடலிலேசாய்ந்துஅவர்களை ரக்ஷிக்குமாப்போலேயாய்த்து, திர்யக்குக்களுக்கும் ரக்ஷ்யவர்க்கத்தினுடையரக்ஷணமே யாத்ரையாயிருக்கும்படி; பெரியபிராட்டியாரும் தானுமாய் ஸம்ச்லேஷித்து வர்த்தியாநிற்குமவன், அந்தஸம்ச்லேஷாநந்தரமாக, மதுபாநகோஷ்டியாய்ச்செல்லாநிற்குமிறே;அதுக்குஉபலக்ஷணம். ரு.

அ.— ஆறும்பாட்டு.— அப்படி திருப்பாற்கடலிலேசாய்ந்தருளினவன் இங்கேவந்தெழுந்தருளி யிருக்கிறபடியை யநுஸந்திக்கிறார்.

ஆனால் வெறுமனே தேனைக்கொடுப்பித்தா லாகாதோ, முலையைத்தோய்ப்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தேனிலித்யாதி.) இப்படி வர்ணித்ததுக்கு உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (திர்யக்குக்களுக்குமித்யாதி.) பாட்டுக்கெல்லாம் தொகுத்து பாவ மிரண்டு விதமாக வருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிகளுடையவித்யாதி.) இதில், முந்தினபாவத்துக்கு * கரைசெய்மாக்கடல் முதலடியிலே நோக்கு ; இரண்டாவதுக்கு, “அரைசெய் மேகலை” இத்யாதி யிரண்டாமடியிலே நோக்கு. ... ... ரு.

ஆறும்பாட்டு.—(பணங்களித்யாதி.) இமயத்திலிருக்கிறவனை ப்ரஹ்மாதிகள் அநந்தசாயித்வேந ஸ்துதித்தத்தாலே பலித்தவர்த்தத்தைச் சொல்லாநின்றுகொண்டு, ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (அப்படி யித்யாதி.)

http://acharya.org

ஸ்ரீவைகுண்டம் கலவிருக்கையா யிருக்க அங்குநின்றும் எங்க ளுடைய கூக்குரல் கேட்கைக்காகத் திருப்பாற்கடலிலே கண் வளர்ந்தருளின தேவர் எல்லார்க்கு மொக்க அநுபவிக்கலாம்படி யிங் ஙனே யெழுந்தருளி யிருப்பதே! என்பர்களாய்த்து.

வ்யா.—(பணங்களாயிரமுடைய நல்லரவணைப் பள்ளிகொள் பரமாவென்று) ஆறுகள் குளங்கள் நிரம்பினால் அதிகஜலத்துக்குப் போக்குவிடுகைக்குப் பல வாய்த்தலைக ளுண்டாமாப் போலே, பகவ தநுபவஜநித ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவிடுகைக்குப் பல தலைகளை யு முடையனாயிருக்கிற திருவனந்தாழ்வானோட்டை ஸ்பர்சத்தா [ல லே கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸர்வாதிகனே! என்பர்களாய்த்து. பிரா ட்டியை எனக்கென்னுதல், திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகப் பெறுதல் செய்யும் தத்த்வமாய்த்து - ஸர்வாதிகத்வமாவது. உச் வாஸநிச்வாஸங்களாலே ஸர்வேச்வரனுக்குத் தூங்குமெத்தைபோ லேஅசைந்து வாராநிற்குமாய்த்து. யசோதைப்பிராட்டி க்ர்ஷ்ணனைத் தன் மடியிலே கொண்டிருந்து தாலாட்டுமாப்போலே, ஸர்வேச் வரனைத் தன் மடியிலே சாயவிட்டுக் கொண்டிருந்து ஏத்தாநிற்கு மாய்த்து!. "திரு வனந்தாழ்வான் மடியிலும், திருவடிசிறகின் கீழும், ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான் பிரம்பினுள்ளுங்காண் இத்தத்த்வம் வள ருவது" என்று பட்டரருளிச்செய்யும் வார்த்தை. வ்ர்த்த [௨௰ மந்த்ரிகள் ராஜபுத்ரர்களை வைத்து நடத்துமாப்போலே யாய்த்து அவர்கள் நடத்தும்படி. அவர்களாலே நியாம்யனா யாய்த்திருப்பது; * வானிளவரசிறே.

இமயத்திலிருக்கு மர்ச்சாவதாரத்தை க்ஷீராப்தி சாயித்வேந அநுஸந்தித்தால் ஏற்றம் சொல்லிற்றாய்த்தோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டமித்யாதி.) இத்தால்- தேவ திர்யங்மநுஷ்யர்களெல்லார்க்கும் முகங்கொடுக்கையாலே ஸௌ லப்யாதிசயம் சொல்லிற்றென்றபடி.

"நல்லரவணை" இத்யாதியைச்சொல்லவே, அநந்தசாயித்வத்தால்வந்த ஏற்றம் தோற்றுமே, "பணங்களாயிரமுடைய"என்று விசேஷிப்பானென்னென்ன;அதுக்கு ப்ரயோஜநம். மருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு சப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார் [௩௰ (ஆறுகளித்யாதி) தாங்கள் ஸ்துதிக்க விழிந்தவர்களாகையாலே தங்களைப்போலே சதுர்முக பஞ்சமுகராகையன்றிக்கே, ஸஹஸ்ரமுகனைப் பெற்றதே! என்றீடுபடு கிறார்களென்று கருத்து. நல்லதான அரவணை யென்று விவக்ஷித்து, * நன்மை யையருளிச்செய்கிறார் (உச்வாஸேத்யாதி.) எம்பெருமானை யேத்துகைக்கு ஸஹ ஸ்ரமுக முண்டாகப்பெற்றரென் றீடுபட்டத்தை ஸந்தர்சநமாக வுபபாதிக்கி றார் (யசோதையித்யாதி;) ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகையாலும் ஸ்பர்சமுகத்தாலும் திருவநந்தாழ்வானுக்கு யசோதைப்பிராட்டியோடு ஸம்பந்தம் கண்டுகொள்வது. சேஷசாயித்வம் பரத்வஸூசகமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (திரு வனந்தாழ்வானித்யாதி.) சிறகின் கீழுமென்றது - "[illegible]" "யஸ்தேவிதாநம் வ்யஜநம்த்ராயீமய:" என்றத்தைப்பற்ற. பிரம்பின் [௬௰ கீழே வர்த்தித்தால் நியந்த்ர்த்வம்போகாதோவென்ன (வ்ர்த்தமந்த்ரிகளித்யாதி.)

http://acharya.org

[ప్రకృష్టవిజ్ఞానబలైకధామని - ப்ரக்ர்ஷ்ட விஜ்ஞாந பலைகதாமநி] ஸர்வேச்வரனும் பிராட்டியுமாய்ச் சாய்ந்தால் அவர்கள் நினைவுக்குப் பாங்காகக் குழைந்து கொடுக்கைக் கீடான ஜ்ஞாநாதிக்யத்தையும், இருவருமாய்த் துகையாநின்றால் "ஒருசேதநன்" என்று கூசாதே படுக்கையென்று துகைக்கலாம்படியான தாரண ஸாமர்த்யத்தையு முடையனா யிருக்கை. சேஷியானவன் ஸர்வாதிகனா யிருக்கச்செய்தே தன்னை ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ரனாக்கி வைக்குமாப்போலே, சேஷபூதனும் தன்னுடைய ஸர்வவ்யாபாரங்களையும் சேஷிக்கு உறுப்பாக்கி வைக்கக்கடவனிறே இளையபெருமாளைப்போலே. [ம

(நல்லரவணை) அத்தலைக்கே உறுப்பாயிருக்கை. சேஷபூதனுக்கு நன்மையாவது - எனக்கென்னுமதன்றிக்கே சேஷிக்கேயுறுப்பாயிருக்கையிறே.

"భావజ్ఞేన కృతజ్ఞేన ధర్మజ్ఞేన చ లక్ష్మణ | త్వయా పుత్రేణ ధర్మాత్మా న సంవృత్తః పితా మమ" "பாவஜ்ஞேந க்ருதஜ்ஞேந தர்மஜ்ஞேந சலக்ஷ்மண ! த்வயா புத்ரேண தர்மாத்மா நஸம்வ்ருத்த: பிதா மம" ([భావజ్ఞేన-பாவஜ்ஞேந] "ప్రియతాం" "க்ரியதாம்")¶ என்று சொல்லுகிறவரிறே இளையபெருமாள். இப்படிசெய்யவல்ல நீர் நம்மைக் கேட்டன்றோ செய்கிறீர். பர்ணசாலையைச்சமைத்த வநந்தரம் சொல்லுகிறவார்த்தையிறே [భావజ్ఞేన-பாவஜ்ஞேந] அல்லாதவை சொன்னாலும், தா [உம மும் பிராட்டியுமாய் ஏகாந்தமாயிருக்குமிடங்கள் சமைக்கும்படி இளையபெருமாளுக்கு பெருமாளருளிச்செய்யாரிறே; நெஞ்சாலே நினைக்கு மித்தனையிறே; இந்நினைவறிந்து செய்தார். [కృతజ్ఞేన - க்ருதஜ்ஞேந] அதுவேயன்றிக்கே, செய்துபோரும்படி யறிந்து செய்தார். அறுபதினாயிர மாண்டு ஜீவித்த சக்ரவர்த்தி நெடுநாள் மலடு நின்று பிள்ளைபெற்றவனாகையாலே "இவர் என்னினைந்திருக்கிறாரோ"

இவன் படுக்கையாயிருக்கைக்கு அவர்கள் நினைவறிந்து பரிமாறுகைக் கீடான ஜ்ஞாநசக்திகளுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ர்ஷ்டேத்யாதி.) ஜ்ஞாநசக்திகளுண்டாயிருக்க, அசேதநமான படுக்கையாகக் கூடுமோவென்ன (சேஷியானவனித்யாதி.) [கூம

நன்றான அரவு என்றர்த்தாந்தரம் (அத்தலைக்கே யித்யாதி.)

இளையபெருமாள்தான் சேஷிக்கே யுறுப்பாயிருந்தாரோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பாவஜ்ஞேநேத்யாதி.) சொல்லுகிறவரிறே யென்றது - சொல்லபடுகிறவரிறே யென்றபடி. இப்படி பாவஜ்ஞரென்று கொண்டாடினது எந்த கார்யத்தைக்கொண்டென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பர்ணசாலையையித்யாதி.) ஆனால் "க்ரியதாம்" என்றுநியமிக்கவன்றோ செய்தார், "பாவஜ்ஞேந" என்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அல்லாதவை யித்யாதி.) க்ரதம் - க்ரதியை, ஜாநாதி - ஸாங்கமாக அறியனென்று .சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவேயித்யாதி.) த்ர்ஷ்டாந்த பூர்வகம் விவரிக்கிறார் (அறுபதினாயிர மித்யாதி.) [சும

¶ குண்டலிதக்ரந்தம் சிலஸ்ரீகோசங்களில்லை.

http://acharya.org

என்று நினைவை ஆராய்ந்தும், "இவர்க்கு எத்தாலே யென்ன குறை வருகிறதோ" என்று பொருந்து மிடங்கள் பார்த்தும் அவன் செய்து போருமடைவு அறிவராய்த்து. [𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 – தர்மஜ்ஞேந] நினைவறிந்தாலும், செய்து போருமடைவு அறிந்தாலும், தானும் ராஜபுத்ர னைபின்பு "எனக்கும் ஓரிருப்பிடம் வேண்டாவோ" என்றிருக்குமவனுக்கு இதுசெய்யவொண்ணாதிறே. அங்ஙனன்றிக்கே, "அத்தலையில் தாதர்த்யமே நமக்கு ஸ்வரூபமான பின்பு பின்னை அத்தலைக்குறுப்பாகச் செய்துபோருமதே நமக்கு வருத்தது" என்று, அத்தலைக்காகச் செய்யுமத்தையே தமக்கு [ம] கர்த்தவ்யமென்றிருப்பர். [𑌤𑍍𑌵𑌯𑍈𑌵-த்வயேத்யாதி] தாமுள்ளவன்று தாமுளராய், தாம் பேர்னவன்றைக்கும் உம்மைவைத்துப்போனாரே யென்கிறார். [𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 - புத்ரேண] புத்தென்று - ஒருநரகவிசேஷமாய், அதில் புகாதபடி நோக்கும் என்றாய்த்து புத்ரனென்று பேராகிறது; (க) ஐயர்க்கு, நம்முடைய அபிமதஸித்தி யின்றிக்கே யொழிகைதனக்கு மேற்பட நிரயமில்லையிறே; அவர்க்கு அது வாராதபடி நோக்குகிறீர் நீரிறே. [𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 – தர்மாத்மா] சக்ரவர்த்தி ப்ரஸ்துதனானவாறே, "நம்ஐயரை யொப்பாருண்டோ, அவருமொருவரே, தாமிருந்தநாள் தாம் வேண்டுவன எனக்குச் செய்து தாம்போனவன்று நமக்கு வேண்டுவன செய்கைக்கு உம்மைப்பெ[உம]ற்றுத் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்துப்போவதே!." [𑌮𑌮–மம] இருவர்க்கும்பிதாவானமை ஒத்திருக்கச்செய்தே, "மம" என்கிறாராய்த்து. அவர்நமக்குச்செய்யுமவைநீரிருந்துசெய்கையாலே நாமவரையிழந்திலோம், நீரிழந்தீராகிலித்தனையிறே. "𑌅𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿" "அஹம் ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்றவிடத்திலே, சேஷியுடைய வ்யாபாரமும் புகாதாகில் "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂" "ஸர்வம்" என்னவொண்ணாதிறே.

(அரவணை) நாற்றம் குளிர்த்தி துடக்கமானவை ஜாதிப்ரயுக்தமாகவே யுண்டாயிருக்குமிறே. (பரமா) இப்படுக்கையிலே சாய்ந்தவனாய்த்து தனக்குஅவ்வருகொருவரையுடையனல்லாதவனாகிறான். (இணங்கி) க்ராமணிகளைப்போலே யாய்த்து தேவர்களும். ப்ரஹ்மஹத்யை [௩ம] சொல்லிப் பழியிடுவாரும், தலையை யறுப்பாரும், தலையறுப்புண்பாருமாயிறே யிருப்பது; இப்படியிருக்கிறவர்கள், (உ) கிண்ணகத்திலிழிவாரைப்போலே ஒருமிடறா யாச்ரயிப்பர்களாய்த்து. தேவர்களடங்கலும் திரண்டு இறுமாப்பாலே "வணங்கோம்" என்றிருக்குமது தவிர்ந்து பக்நாபிமாநராய்த் திருவடிகளிலே தலைகள் படவணங்கும்படியாய்த்து அங்கெழுந்தருளி யிருக்கிறது.

சேஷியான பிதா செய்யுமத்தை சேஷபூதர் செய்யக்கூடுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அஹம்ஸர்வமித்யாதி.)

வ்ர்த்ராஸுரனை இந்த்ரன் கொல்லுகையாலே ப்ரஹ்மஹத்யை பண்ணினானென்று சொல்லுவரென்றருளிச் செய்கிறார் (ப்ரஹ்மஹத்யையித்யாதி.) மேல்[௩ம] வாக்ய விவரணம் (தேவர்களித்யாதி.)

(க) ஐயர் - தசரதசக்ரவர்த்தி. (உ) கிண்ணகம் - ப்ரவாஹம்.

http://acharya.org

பரத்வத்தில்வணங்காதாரு மெல்லாம் சீலம்கண்டு வணங்கும்படியாக விருக்கிற தேசமாய்த்து.

(மணங்கொளித்யாதி) பரிமளப்ரசுரமாய் அதுக்கேராச்ர யம் வேணுமென்று கல்பிக்க வேண்டும்படியாய்த்துத்தானிருப்பது. மணத்தை யுடைத்தான, மாதவியுண்டு - குருக்கத்தி, அதி னுடைய, நெடுங்கொடியானது - ச்ரத்தையாலே வளர்ந்தகொடியா னது ; (விசும்புறநிமிர்ந்து) ஆகாசாவகாசத்தை வெளியடைத்துக் கொண்டு மேகபதத்தளவும் சென்று அத்தைமூடப்படருமாய்த்து. (அவையித்யாதி) ஆகாசத்திலேமுகடுருவவளர்ந்தால் ஒரு கொள் [ம கொம்பு அபேக்ஷிதமா யிருக்குமே, அப்போதாகக் கொள்கொம்பு கொடுப்பாரில்லையே, அவ்வளவிலே மேகங்கள் வந்துகிட்டுமே, அ வற்றைச் சென்று பற்றும், அவை வாயுப்ரேரிதமாய்ப் போகந் துடங்கும், கொடியானது இங்கே யிசிக்கும், இவ்வாயாஸத்தால்வந்த அலசுதலிலே பூக்களலராநிற்கும், அப்பூவிலே மதுபானம் பண்ண நினைத்த வண்டுகளானவை அம்மேகத்துக்கும் கொடிக்கும் நடுவே நுழைந்துபுக்கு மதுபானத்தைப்பண்ணிக்களித்து அச்செருக்கு க்குப் போக்குவிட்டு ஆளத்திவைத்து இசை சொல்லாநிற் கும் ; அச்சோலையடைய மதுபானம்பண்ணிக்களித்துப்பாடுகிற வண் டுகளினுடைய இசைஆரவாரமாயிருக்கும். பெரியபிராட்டியாரா [உம கிறகொடி "ப்ரஜைகளை ரக்ஷிக்கவேணும்" என்று இசிக்க, "செய் கிறோமிறே" என்று அவனிசிக்க, உள்ளடைய தேவர்கள் ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிற ஆரவாரமாயிருக்கும். ... ... கூ.

அ.—ஏழாம்பாட்டு.—புஷ்பாஞ்ஜலிபண்ணி தேவர்கள் தொழா நிற்பர்களாய்த்து.

"நல்லிமயத்து" என்ற * நன்மைக்குத்தாத்பர்யம் (பரத்வத்திலித்யாதி.)

மணந்தானே மாதவியை வ்யாபித்துக்கொண்டதென்று ஒரு தாத்பர்ய மருளிச்செய்து, மணத்தைக்கொண்டிருக்கிற என்றர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (மணத்தையித்யாதி.) முகடுருவ - ஸாந்த்ரமாகவென்றபடி. * பிணங்குதலுக்கு - அங்கேயிசிக்க இங்கேயிசிக்க என்றுபொருளாய், அலர்மகளைக்கொடியாகவும் [ரும எம்பெருமானை முகிலாகவும் புஷ்பங்கள் ப்ரஸாத விசேஷங்களாகவும் வண் டுகள் தேவகணங்களாகவும்ஒருரூபகம் திருவுள்ளம்பற்றி, இப்படிவர்ணித்ததுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்யாதி.) ... ... கூ

ஏழாம்பாட்டு.— (கார்கொளித்யாதி.) கீழ்நாலாம்பாட்டிலே - தேவர்கள் விபவத்திலே பணிந்தார்களென்றும், அஞ்சாம்பாட்டிலே - அவதாரகந்தமான க்ஷீராப்திநாதனைஸ்துதித்தார்களென்றும், ஆறும்பாட்டிலே - அந்தக்ஷீராப்திநாதனே ஹிமவானிலே அர்ச்சாவதாரமாகஇருக்கிறனென்று அங்கேப்ரணமம்பண்ணினார்க ளென்றும் அருளிச்செய்தாராய், இப்பாட்டிலே - அர்ச்யஜைகையாலே அர்ச்சநம் பண்ணுகிறார்களென்று ஸங்கதியையுட்கொண்டு, "இனமலரெட்டுமிட்டு" என்ற பதத்தைக் கடாக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (புஷ்பாஞ்ஜலியித்யாதி.) (ஆய்த்து) [சம என்றவநந்தரம், அத்தையருளிச்செய்கிறார் என்றுசேஷம்.

http://acharya.org

மூ.— கார்கொள்வேங்கைகள்கனவரைதழுவியகறிவளர்கொடிதுன்னி
போர்கொள்வேங்கைகள் புனவரை தழுவிய பூம்பொழிலிமயத்துள்;
ஏர்கொள்பூஞ்சுனைத்தடம் படிந் தினமலரெட்டுமிட் டிமையோர்கள்,
பேர்களாயிரம்பரவிநின்றடிதொழும்பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே. ௭.

ப-ரை.—கார்கொள்-மேகபதத்தளவும்செல்லவளர்ந்த, வேங்கைகள்-வேங்கை மரங்களிலே,தழுவிய - தழுவியிருப்பதாய், கனம் - சுற்றுடைத்தான, வரை-தாழ்வரைகளிலேயுண்டான, கறி - மிளகினுடைய, வளர் - வளர்ந்த, கொடி - கொடிகளானவை, துன்னி - நெருங்கப்படர்ந்துகிடப்பதுமாய், புனம்-கொல்லை நிலங்களிலுள்ள, வரை - சிறியமலைகளிலே, தழுவிய-வர்த்திப்பதாய், போர் கொள் - யுத்தோந்முகமான,வேங்கைகள் - வேங்கைப்புலிகளையுடைத்தாய், பூ- எப்போதும் அலராநின்றுள்ள, பொழில் - சோலையையுடைய, இமயத்துள்- இமயமலையிலே; இமையோர்கள் - ப்ரஹ்மாதிகளானவர்கள்,ஏர்கொள் - அழகை யுடைத்தாய், பூ - பூத்திருந்துள்ள, சுனை - தடாகங்களின், தடம் - துறை களிலே, படிந்து -தீர்த்தமாடி, இனம் - ஓரினமான, மலரெட்டும் - செங்கழுநீர்முதலியஎட்டுமலர்களையும், இட்டு - திருவடிகளிலேபணிமாறி, பேர்களாயிரம்- அவனுடைய ஆயிரம்திருநாமங்களையும், பரவிநின்று - வாயில் வந்தபடி சொல்லி, அடிதொழும் - ஸேவியாநின்றுள்ள, பிரிதி - திருப்பிரிதியில், சென்றுஅடை நெஞ்சே! - சென்றுகிட்டப்பாராய் நெஞ்சே! என்கிறார். ... ... (௭)

வ்யா.—(கார்கொள்வேங்கைகள்)காரென்று-மேகமாய், கார் கொள் வேங்கைகளென்று -மேகபதத்தளவும் செல்ல வளர்ந்த வேங்கைகளென்னுதல் ; அன்றிக்கே, நாநாவர்ணமாயாய்த்து வேங்கைகள்தானிருப்பது, அத்தாலே நீலவேங்கை யென்னுதல். (கனவரை தழுவிய) சுற்றிலுண்டான தாழ்வரைகளிலே யுண்டான, கறியினுடைய வளர்ந்த கொடியானது - மிளகினுடைய வளர்ந்தகொடியானது, நெருங்கப்படர்ந்து கிடக்குமாய்த்து.

(போரித்யாதி) வெளிநிலங்களில் சிறுமலைகளடைய, பெரிய சீற்றத்தையுடைய யுத்தோந்முகமான வேங்கைப்புலிகள்நெருங்கிக் கிடக்குமாய்த்து. (பூம்பொழிலிமயத்துள்) இதுவாய்த்துச்சோலையிருக்கும்படி.

(ஏரித்யாதி) தர்சநீயமாம்படி பூத்திருந்துள்ள தடாகங்களின் கரைகளிலே படிந்து.

காரை- மேகத்தைக் கொள்ளாநின்றுள்ள வேங்கைகளை யுடைத்தான கனவரையைத்தழுவின, கறியுண்டு - மிளகு, அதினுடைய வளர் கொடியாலே துன்னியிருக்கிறதாயென்றும் ; கார் - கருமையுடைத்தான, வேங்கைகளென்று மருளிச்செய்கிறார் (காரென்றித்யாதி.)

புனமென்று - கொல்லையாய், அவ்விடத்திய வரைகளைத் தழுவின வேங்கைப் புலிகளை யுடைத்தான இமயமென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (வெளிநிலங்களிலித்யாதி.) இதுவாய்த்து - நித்யவஸந்தமாய் பூத்தேயிருக்கும்படி யாய்த்தென்றபடி.

ஏர் - அழகை, கொள்ளாநிற்கிற, பூஞ்சுனை என்றருளிச்செய்கிறார் (தர்சநீயேத்யாதி.)

http://acharya.org

(இனமலரெட்டுமிட்டு) (* அஹிம்ஸாதிகளான புஷ்பங்கள் எட்டுமிட்டு.)¶ செங்கழுநீர், செண்பகம், இருவாட்சி, பாதிரி, புன்னை, குருக்கத்தி, கருமுகை, தாமரை என்றுப்போலே ப்ரதாநமாயிருப்பன எட்டுமாதல்; அஷ்டாங்கப்ரணாமத்தைச் சொல்லிற்றுதல். அத்தை மலரென்னும்படி யென்னென்னில்; பூவோபாதி அவனுக்கு ஸ்பர்ஹாவிஷயமாயிருக்குமாகிலாமிறே, "சொன்மாலை" என்னுமாப்போலே; அன்றிக்கே, கீழிற்றிருமொழியிலே திருமந்த்ரம் ப்ரஸ்துதமாகையாலேதிருவஷ்டாக்ஷரத்தைச் சொல்லிற்றுதல்.(இமையோர்களித்யாதி)ப்ரஹ்மாதிகளானவர்கள் திருநாமங்களை அடைவு [ம கெடச்சொல்லி ஆச்ரயியாநின்றுள்ள பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே. கீழ்திருமந்த்ரமானபோது,(பெயர்களாயிரம்)என்னும்படியெங்ஙனேயென்னில்; "பேராயிரங்கொண்டதோர் பீடுடையன்" என்று, "நாராயணன்" என்றதிறே. இத்தாலே நிரூபிதவஸ்துவுக்கு விசேஷணங்களாயிறே அல்லாதவை யிருப்பது. தர்மிக்கு நிரூபகமிதிறே. மலைத்தாழ்வரைகளடங்க மிளகுகொடிகளாலே நெருங்கிக்கிடக்கும்; வெளிநிலத்தில் சிறுமலைகளடங்கலும் பாதகவர்க்கங்கள் நெருங்கிக்கிடக்கும்; உள்ளெல்லாம்நாட்டுக்கு ஆச்ரயணீயராயிருக்கிறவவர்களுடைய ஸ்தோத்ர கோஷத்தாலே நெருங்கிக்கிடக்கும். ... எ.

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு.—(இரவித்யாதி)சோலைச்செறிவாலே [உம பகற்போது காணவொண்ணாமையாலே ராத்ரியே விஞ்சியிருக்கும். பகல் விரவாத ராத்ரியாயிருக்கும். ஹேதுமாறாமையாலே கார்யமும் மாறாதிறே.

இனமலர்போலே போக்யமான திருவஷ்டாக்ஷரத்தையும் கொண்டென்றுமூன்றும்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(அன்றிக்கேயித்யாதி.)திருமந்த்ரம்நிரூபகமாயிருக்குமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (தர்மிக்கித்யாதி.) ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமமாகவும் திருவஷ்டாக்ஷரமாகவும் சொன்ன விரண்டுயோஜனைகளிலும் - கீழ்ப்பாட்டிலே தூளீதர்சநம்போலே ப்ராதமிகப்ரணாமமாய், இப்பாட்டிலே ஸமந்த்ரகமாகவும் ஸப்ரகாரமாகவு மாச்ரயித்தார்களென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. இப்பாட்டிலிப்படிவர்ணித்தவர்க்குத்தாத்பர்யத்தையருளிச்செய்கிறார்(மலையி [க்ஷம த்யாதி.)இத்தால் - பாரதந்த்ர்யத்தாலே ஸ்த்ரீப்ராயரானப்ரபந்நஜநங்களெங்கும் வ்யாபித்தார்களென்றும் விரோதிஜநங்களடங்கநின்றார்களென்றும், தார்மிகர்கள் வந்தாச்ரயிப்பர்களென்றும் கருத்தநுஸந்தித்ததாய்த்து. ... எ

எட்டாம்பாட்டு.—(இரவித்யாதி.)கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே- "வானவர்" என்றும் "அமரர்கள்" என்றும் "இமையோர்கள்" என்றும் ஸாமாந்யேநவருளிச்செய்தத்தை, இப்பாட்டிலே "பிரமனோடு" என்று விசேஷிக்கிறாரென்று ஸங்கதியுட்கொண்டு வாக்யதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சோலையித்யாதி.) ராத்ரியே விஞ்சியிருக்கையை உபபாதிக்கிறார் (பகலித்யாதி.) விரவாத - கூடாத. ஹேதுவென்றது-சோலைச்செறிவென்கை.

¶ குண்டலிதக்ரந்தம் சிலஸ்ரீகோசங்களிலில்லை.

http://acharya.org

மூ.—இரவு கூர்ந் திருள் பெருகிய வரைமுழை யிரும்பசியதுகூர,
அரவ மாவிக்கு மகன்பொழில் தழுவிய வருவரை யிமயத்து;
பரமனாதியெம்பனிமுகில்வண்ணனென்றெண்ணிநின்றிமையோர்கள்,
பிரமனோடுசென்றடிதொழும்பெருந்தகைப்பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே.

ப-ரை.—சோலைச்செறிவாலே பகல்போது காணபபெருமையாலே, இரவு - ராத்ரியே, கூர்ந்து - விஞ்சியிருப்பதாய், இருள்பெருகிய - இருளேயாயிருக்கிற, வரைமுழை - மலைமுழஞ்சுகளிலே, இரும் பசியது - பெரியபசியானது, கூர - மிக, அரவம் - மலைப்பாம்புகளானவை, ஆவிக்கும் - இரைபெறுமையாலே கொட்டாவிவிடாநின்றுள்ள, அகம்பொழில்தழுவிய - உட்சோலையோடுகூடியதாய், அரு - தாவியேறவரிதான, வரை - தாழ்வரையையுடைய, இமயத்து - ஹிமவானிலே; பரமன்! - ஸர்வாதிகனே!, ஆதி! - ஜகத்காரணபூதனே!, எம் - ஆச்ரிதரான வெங்கள்தாபம் தீரும்படி, பனி - குளிர்ந்திருந்துள்ள, முகில்-மேகம் போன்ற, வண்ணன்! என்று - வடிவையுடையவனே! என்று, எண்ணிநின்று- இப்படிசொல்லாநின்றுகொண்டு, இமையோர்கள்-தேவர்களானவர்கள், பிரமனோடு - ப்ரஹ்மாவோடே, சென்று - போய், அடிதொழும் - ஆச்ரயிக்கத்தக்க, பெருந்தகை - மிகுந்தபெருமையையுடைய, பிரிதி - திருப்பிரிதியிலே, சென்று- போய, நெஞ்சே!—, அடை - கிட்டப்பாராய் எனகிறார். ... ... (அ)

ஆதித்யகிரணங்கள் புகுந்து பரம்பாது பகலாயே யிருக்கிறவதுவும். (இருள் பெருகிய வரைமுழை) இருளேயா யிருக்கிற மலைமுழஞ்சுகளிலே. வயிரம் பற்றின விருளேயா யிருக்கை. நெடுநாள் ராஜ்யம் பண்ணினாரைப்போலே அடிப்பட்டிருக்கு மாய்த்து இருளும். ஆக, ராத்ரியாய் அத்தாலே இருள் மிக்கிருந்துள்ள மலைமுழஞ்சுகளிலே. (இரும் பசியதுகூர) வெளிகண்டு புறப்பட்டு வ்யாபரிக்கப்பெறுமையாலேபெரியபசியானதுமிக.நித்யஸூரிகள்அந்நபாநாதிகளொழிய தரிக்குமதுவு முத்தேச்யமாய் அவர்கள்தாங்களு முத்தேச்யராயிருக்குமாப்போலே, அந்த ஸர்ப்பங்களினுடைய பசியும் திர்யக் ஜாதிக்கு மவ்வருகாயிருக்கிற ஸர்ப்பங்கள்தானு முத்தேச்யமாயிருக்கிறதாய்த்து இவர்க்கு. ஏதேனுமாக அந்நிலத்திலுள்ளதாயித்தனையே வேண்டுவது இவர்க்கு ஆதரிக்க.

(அரவமாவிக்கும்) ஆவிக்கையாவது - பசியாலே கொட்டாவி கொள்ளுகையாகவுமாம். அன்றிக்கே,ப்ராணிக்கையாய்—மூச்சுவிடுகையாய், அதாவது - சோலையின் பரிமளத்தோடே கூடின காற்றை ஆச்வஸித்து தரியாநிற்கும். வாயுவையிறே அவை பக்ஷிப்பது..

ஆனால்,பகல்தானில்லையோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆதித்யேத்யாதி.) (பகலாயேயிருக்கிற வதிலேயும் - ஆதித்யகிரணங்கள் புகுந்து பரம்பாது) என்று அந்வயிப்பது. அதுவுமென்றது - அத்தையுமென்றபடி. "பெருகிய" என்ற பதவாஸனையாலே யருளிச்செய்கிறார் (வயிரமித்யாதி.) இத்தை த்ருஷ்டாந்தபூர்வகம் விவரிக்கிறார் (நெடுநாளித்யாதி.) அடிப்பட்டிருக்கை - வேர்பற்றியிருக்கை, ஊர்ஜிதமாயிருக்கையென்றபடி. பகவத்ப்ரவணரானவிவர் க்ஷுத்ரஜந்துக்களிருக்கும்படியை வர்ணிக்கை சேருமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸூரிகளித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.)

(காற்றை) என்றவநந்தரம், பக்ஷித்து என்று சேஷம்.

http://acharya.org

முக்தர் ஸத்யகாமாதிகளை யுடையராயிருக்குமாப்போலே, அங்குத்தை ஸர்ப்பங்கள் ஸஞ்சாரயோக்யதை யில்லாமையாலே கிடந்தவிடத்தே கிடந்து மணத்தை ஆக்ராணம்பண்ணி தரியாநிற்கும். (க) அகண்பொழிலுண்டு—அகவாயில் பொழில்-உட்சோலை, அது அணை [ரு ந்திருந்துள்ள அருவரை யிமயத்து.

(பரமனித்யாதி) ஸர்வஸமாச்ரயணீயன் வந்து வர்த்திக்கிற தேசமாகையாலே நமக்கு ஆச்ரயணீயஸ்தலமானபின்பு, நெஞ்சே! அங்கேசென்று கிட்டப்பாராயென்கிறார். ஸர்ப்பங்களோடு ப்ரஹ்மாதிகளோடு வாசியற எல்லார்க்கும் ஆச்ரயணீயமான தேசமாய்த்து. [ய (பரமனித்யாதி) ஆச்ரயிக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளுடைய பாசுரமிருக்கிறபடி!. ஸர்வாதிகனாய், தனக்குஅவ்வருகொருவரில்லாதபடியிருக்கிற, ஸர்வேச்வரன்; ஸர்வாதிகனிலும் பெற்ற தாயால் விடவொண்ணாதாப்போலே விடவொண்ணாதபடியான ப்ராப்தியையுடையவன்; விஷயங்களைவிரும்புகிறது ஒரு ப்ராப்திகொண்டன்றிறே, கீழ் [யரு ச்சொன்னவை யிரண்டுமில்லையாகிலும் விடவொண்ணாதபடி ச்ரமஹரமான வடிவையுடையவன். ஆக, ஸர்வாதிகன், ஜகத்காரணபூதன், தர்சநீயமான வடிவையுடையவன். (என்றெண்ணி யித்யாதி) இப்படி சொல்லாநின்றுகொண்டு, தேவர்கள் தங்களுக்குக் கண்காட்டியானப்ரஹ்மாவோடேசென்றாச்ரயிக்கும்படிமஹாப்ரபாவ[உய மான பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே. சிறியார் பெரியாரென்று வாசியின்றிக்கே எல்லார்க்கும் உத்தேச்யமானதேசம். சிறியார்க்குவாசியுண்டு;- ஸர்ப்பங்கள் கிடந்தவிடத்தேகிடந்து அபிமதம் பெற்று புஜியாநிற்கும்; ப்ரஹ்மாதிகள் தங்களதிகாரார்த்தமாக ஆச்ரயித்துத்தட்டித்திரிவர்கள். புறம்படையசோலைச்செறிவாலேவந்தவிருட்சி மிக்கிருக்கு[உரு மாப்போலே, உள்ளடைய ஆச்ரயிக்கிற தேவதைகளுடைய நெருக்கு மிக்கிருக்கும்; ஆனபின்பு, நீயும் அத்தேசத்தை ஆச்ரயிக்கப் பாராயென்கிறார். இத்தால் — அங்குண்டான ஸர்ப்பங்கள் அச்சோலையில் பரிமளத்தைக் காற்றுவழியாலே பருகி தரியாநிற்கும்; ப்ரஹ்மாதிகளானவர்கள் "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌃" "ஸர்வகந்த⁴:" என்கிறவஸ்துவை அநுபவித்து தரிப்பர்கள். ... ... அ.

(முக்தர்) என்றவநந்தரம், இருந்தவிடத்தேயிருந்தென்றுசேஷம். (ஸத்யகாமாதிகளை) என்றவநந்தரம், அநுபாவ்யங்களாக என்றுசேஷம்.

பூர்வார்த்தத்தைக் கடாக்ஷித்து உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே.) "ஈச்வரோஹம்" என்றிருக்கிறவர்கள் இப்படிசொன்னார்களென்றுஈடுபாடுதோற்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரயிக்கிறவித்யாதி.) "பரமன்" என்றதினர்த்தம் (ஸர்வாதிகனாயென்றது.) பரோமாயஸ்மாதிதி யோகார்த்தம் (தனக்கித்யாதி.) இவ்விரண்டாலும் பலித்தது (ஸர்வேச்வரனென்றது.) (ஸர்வாதிகனிலும்) என்றவநந்தரம், அல்லனாகிலும் என்றுகூட்டுவது. பெற்றதாயாலென்றது - பெற்றதாயாகையாலே யென்றபடி. கண்காட்டி-நிர்[சய வாஹகன். பெருந்தகையினர்த்தம் (மஹாப்ரபாவமானவென்றது.) "சென்றடை" என்று தாம் வியமிக்கைக்கு மேற்சொன்னதெல்லாம் ஹேதுவென்னுமதுதோற்ற உட்கருத்துக்களை யருளிச்செய்கிறார் (சிறியாரித்யாதி.) ... ... அ.

(க) "மணக்களுழதிவரும்" என்கிறத்தைப்பற்ற, அகனென்றது- அகமென்றபடி.

http://acharya.org

மூ.—ஓதியாயிரநாமங்களுணர்ந்தவர்க்குறு துயரடையாமல்—
ஏதமின்றி நின்றருளு நம் பெருந்தகை யிருந்த நலிமயத்து ;
தாதுமல்கியபிண்டிவிண்டலர்கின்ற தழல்புரையெழில்நோக்கிப்—
பேதைவண்டுக ளெரியெனவெருவரு பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே. ௯.

ப-ரை.—ஆயிரநாமங்கள்-ஸர்வேச்வரனுடைய ஆயிரம்திருநாமங்களையும், ஓதி-வாயாலேசொல்லி, அத்தாலே, உணர்ந்தவர்க்கு-அவனேரக்ஷகனென்னும் ஜ்ஞாநம் பிறந்தவர்களுக்கு, உறு - வரக்கடவதான, துயர் - பாபங்கள், அடையாமல் - அவர்களைக்கிட்டாதபடியாகவும், ஏதம்இன்றி - தன்னை ஆச்ரயிப்பார்க்கு ஒருவருத்தமும்வாராதபடியாகவும், நின்றருளும் - எழுந்தருளியிருக்கிற, நம்-நம்முடைய, பெரும்தகை - மஹாப்ரபாவன், இருந்த - வர்த்தித்திக்கிற, நல் - விலக்ஷணமான, இமயத்து - ஹிமவானிலே; தாது - தாதுகள், மல்கிய - மிக்கிருந்துள்ள, பிண்டி - அசோகபுஷ்பங்கள், விண்டு - விரிந்து, அலர்கின்ற - அலருகிற, தழல்புரை - நெருப்புப்போன்ற, எழில் - அழகை, பேதை - அறிவில்லாத, வண்டுகள் - வண்டுகளானவை, நோக்கி - பார்த்து, அவற்றை, எரிஎன - நெருப்புஎன்றுநினைத்து, வெருவரு-பயப்படுகிற, பிரிதி - திருப்பிரிதியிலே, சென்று - போய், நெஞ்சே!—, அடை - கிட்டப்பாராய்என்கிறார். ... ... (௯)

வ்யா.— ஒன்பதாம் பாட்டு.— (ஓதி யாயிரநாமங்களுணர்ந்தவர்க்கு) ஆயிரம் திருநாமங்களையும் வாயாலே சொல்லி, அவற்றினுடைய அர்த்தாநுஸந்தாநம் பண்ணுநின்றுள்ளவர்களுக்கு. ஒரு திருநாமத்தைச்சொல்லி, அவ்வளவில்பர்யவஸிக்கமாட்டாதே ஆயிரம் திருநாமங்களையு மடைவுபடச்சொல்லி, அந்நாம த்வாரா நாமியானவனை மநநம் பண்ணுநின்றுள்ளவர்களுக்கு. (உறு துயரடையாமல்) உறக்கடவதாய்நிற்கிற பாபங்கள், பலாநுபவத்துக்கு இவனைத் துடராதபடியாக. "అవశ్యమనుభోక్తవ్యమ్" "அவச்யமநுபோக்தவ்யம்" என்றும் "నాభుక్తం క్షీయతే" "நாபுக்தம் க்ஷீயதே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - அநுபவித்தாலல்லது நசியாத பாபங்கள் பலாநுபவத்துக்கு வந்து கிட்டாதபடியாக. ஒரு பிசாசம் சவங்களை

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(ஓதியித்யாதி.)

கீழ்ப்பாட்டிலே - ஸர்வஸமாச்ரயணீயஸ்தலமாகையாலே சென்றடைஎன்று நின்றீர், நமக்குக்கிட்டவொட்டாத பாபங்களிருக்க எங்ஙனே சென்றடைகிறதென்றும், ஸர்வாதிகனை நம்அயோக்யதை பாராதே கிட்டத்தான் கூடுமோவென்றும் திருவுள்ளத்துக்குக் கருத்தாக இப்பாட்டருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியை யுள்ளேவைத்துக்கொண்டு, வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆயிரமித்யாதி.) திருமந்த்ரம்போராதோ, ஆயிரநாமம்சொல்லவேணுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஒருதிருநாமத்தை யித்யாதி.)

"உறுதுயர்" என்றத்தால் - அநுபவவிநாச்யமான பாபங்களென்றருளிச்செய்கிறார் (உறக்கடவதாயித்யாதி.) திருநாமம் சொன்னவர்களுக்கு உறுதுயரடையாமல் போனவிடத்துக்கு ஐதிஹ்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருபிசாசமித்யாதி.) பிசாசம்-கண்டாகர்ணன். இவன் ருத்ரன்பக்கலில்நின்றும்போய் குபேரன் பக்கலிலே திருநாமங்களை யுபதேசித்துக்கொண்டானென்று ப்ரஸித்தி.

http://acharya.org

பக்ஷியாநிற்க நடுவே வாயொழிந்தவளவிலே, "[illegible]" "நரகாரேஜகந்நாத நாராயணபராயண" என்று சொல்ல; "[illegible]" "ஆத்மாநம் வாஸுதேவாக்யம்சிந்தயந்" என்று ஸ்வாநுபவம் பண்ணி அந்யபரதை யற்றிருக்கிற வளவிலே, இத்தைக்கேட்டு, "[illegible]" "கஸ்யமுக்திகரேஸ்திதா" என்று - நம்பேரைச்சொல்லி நம்மை யெழுதிக்கொண்டவனார்தான்? என்றானிறே. ஏதமென்று - து:கமாய், வருத்தத்தைநினைக்கிறது. இத்திருநாமத்தைச்சொன்ன வித்தையுடையவன் செவிப்படும்படி அண்ணியனாய் நிற்கை ஆச்ரயிப்பார்க்கு வருத்தமின்றிக்கேயொழிகைக் குடலாயிருக்குமிறே; இவர்களுக்கு வருத்தமில்லாதபடி யிருக்கும். (உறுதுயரித்யாதி) "வாக்குத்தூய்மையிலாமையினாலே மாதவா வுன்னை வாய்க்கொள்ளமாட்டேன்" என்று - அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தை யநுஸந்தித்து நாமங்குத்தைக்கு யோக்யராய்ப்பரிமாறுகையாவதென்! என்று, தன் அயோக்யதையை யநுஸந்திக்கைக்கு அவகாசமில்லாதபடி ஆச்ரயணீயனான தான் ஸந்நிஹிதனாகையாலே ஆச்ரயிப்பார்க்கு ஒருவருத்தமும் வாராதபடி யிருக்கிற மஹாப்ரபாவன் வந்துவர்த்திக்கிற விலக்ஷணமான ஹிமவானில்.

(தாதித்யாதி) தாது மிக்கிருந்துள்ள அசோகபுஷ்பமானது விட்டலருகிற போதை அக்நிகல்பமான எழிலைப் பார்த்து. (பேதை வண்டுகள்) (அசோகபுஷ்பங்களை) ¶ நித்யாநுபவம் பண்ணாநிற்கச்செய்தேயும் நித்யமாக ப்ரமிக்கவல்ல மௌக்த்யத்தையுடைய வண்டுகளாய்த்து. தானும் நித்யவாஸம் பண்ணாநிற்கச் செய்தே, அதுவும் நாள்தோறு மலராநிற்கச்செய்தே, எப்போது மொக்க "இது நெருப்பு, நெருப்பு" என்று ப்ரமிக்கும்படியா யிருக்கும். முன்னாள் "இதுஅக்நி" என்று சங்கித்து விசாரித்து "அன்று" என்று நிர்ணயித்து, பிற்றைநாள் "அதன்று" என்றிருக்கமாட்டாதே "நெருப்பு" என்றஞ்சியிராநிற்கும்; அதுக்கடி - பயநிவர்த்தியும் நித்யமாய், பயமும் நித்யமாயிருக்கையாலே.

ஏதம்-து:கமானால்,அத்தையிட்டுவருத்தத்தைச்சொன்னதுக்குப்ரயோஜநமென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (இத்திருநாமத்தை யித்யாதி.) உறுதுயர்-அயோக்யதாநுஸந்தாநமென்று தாத்பர்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (வாக்குத்தூய்மையித்யாதி.)

"வெருவரு" – வெருவாநிற்கும் என்ற வர்த்தமாந பலிதார்த்தம் (தானுமித்யாதி.) மேல்வாக்யவிவரணம் (முன்னாளித்யாதி.) பயநிவர்த்தியும் நித்யமாயென்[illegible] பாகம் பண்ணுகையாலேபூவென்றக்நிவுண்டாகாநிற்கச்செய்தேயுமென்றபடி.

¶ குண்டலிதக்ரந்தம் சிலஸ்ரீகோசங்களிலில்லை.

http://acharya.org

இதுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாக, திருவெள்ளறைத் திருமொழியிலே ஒருபாட்டருளிச்செய்வர் [ஆங்கு மாவலிவேள்வியில் – சென்று – இரந்து ‡] மஹாபலியினுடைய யஜ்ஞவாடத்திலே தன்னை அர்த்தியாக்கிச் சென்று.[அகலித்யாதி]பூமிப்பரப்படையவாங்குகிறவன்று, அவனை யெதிரிட்டுக்கொண்டு வாங்குகையன்றிக்கே அவனேயிட்டுக் கொண்டிருக்கிற ஔதார்யத்துக்கு அநுரூபமாக வாங்கினான் ; நாவலிகளைப்போலே தலையறுக்க வேண்டிற்றில்லை ஔதார்யமென்றொரு குணலேசம் கிடக்கையாலே ; இவன் கொடுக்க வுகந்திருந்தானென்று தன்னை யிரப்பாளனாக்கி அவனேடிசையக் கொண்டான். தன்னதான பூமியையிறே அவன் தந்தானாகக்கொண்டது. ஆக, நம்முடைய ஆத்மஸமர்ப்பணம்போலே யிருப்பதொன்றிறே அவனுடைய தாநமும் ; [அத²வா ஸிந்தோ ஸமர்ப்பயாமி – அதவாகிந்நுஸமர்ப்பயாமி] அநந்தரம் அநுசயிக்கவேண்டும்படியிறே யிதுதானிருப்பது ; விழுக்காட்டில் ஆத்மஸமர்ப்பணத்தோடு ஆத்மாபஹாரத்தோடுவாசியற்றிறே[டு யிருப்பது ; ஆகையிறே உபாயநைரபேக்ஷ்யம் சொல்லுகிறது.[பரம! நிற்பணிந்தெழுவேனெனக்கருள்புரியே] ஸர்வாதிகனே !, உன்னை வணங்கி யுஜ்ஜீவிக்கிற வெனக்கு ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணியருள வேணும். ஆச்ரயணத்துக்கு பலவ்யாப்தியுண்டிறே. [ஓங்கித்யாதி] ஆகாசமிடமறும்படி வளர்ந்து பரப்பு மாறப் பூத்த அசோகத்தினுடைய சிவந்த பூக்களிலே மதுபாநார்த்தமாக வண்டுகள் ஸஞ்சரிக்க, தர்சநீயமான குயில்களானவை, "இவை நெருப்பிலேபுக்கன" என்றே நிச்சயித்து, அதுதன்னைத் தட்டாதபடி மாவிலேபோயேறிக் கூப்பிடாநிற்குமாய்த்து. சிவந்தபூப் பூவாத மாத் தேடி யேறிநின்று ; [மிழற்றும்] எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் தெரியாதபடி [உரு

"பாங்கினால்கொண்ட" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனை யித்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே.)அவனேடிசையக்கொண்டானென்றது-அவன் கொடுக்கிறவனும் தான் வாங்குகிறவனுமாயிருந்து கொண்டானென்றபடி. இதுக்கு ஜ்ஞாபகமென்னென்னவருளிச்செய்கிறார்(தன்னதானவித்யாதி.)ப்ரஸங்காத்ஸ்வரூபசிக்ஷை பண்ணுகிறார் (ஆகவென்று தொடங்கி, நைரபேக்ஷ்யம் சொல்லுகிறதென்னுமளவும்.) அநுசயிக்கும்படி யிதுகுற்றமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (விழுக்காட்டில்தயாதி) அவனதான வஸ்துவைத் தன்னதென்று அபிமாநித்தது ஸ்வரூபவிருத்தமானாப்போலே,அவன்வஸ்துவை யவனுக்குக்கொடுத்தேனென்றிருக்கையும் ஸ்வரூபத்துக்குச்சேராதென்றபடி.ஆகையிறேஎன்றது - ஆத்மாபஹாரதுல்யமாகையாலேயிறே யென்றபடி. துல்யமன்றாகில் அதுவுமொருஸாதநமாகக்கூடு [கடு கையாலே, வைஷம்ய நைர்க்ருண்ய பரிஹாரார்த்தமாக அபேக்ஷித்திருக்கு மீச்வரனுக்கு * ஏகசப்தத்திற் சொல்லுகிற ஸாதநாந்தரநைரபேக்ஷ்யம் ஜீவியாதென்று கருத்து. வணங்கினாலருளவேணுமென்கிற நிர்ப்பந்தமென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரயணத்துக்கித்யாதி.)

‡ "வேள்வியிலிரந்துசென்று" என்றகேரேயிருந்தால்,வ்யாக்யாநத்துக்குச்சேரும்.

http://acharya.org

கூப்பிடாநிற்கும். இவற்றினுடைய தயநீயதசையைக் கண்டு இன்னதென்று பாசுரமிட்டுச் சொல்லமாட்டாதே, கடக்கநின்று, “தர்ம ஹாநிகிடிகோள் !” என்பாரைப்போலே அவ்யக்தமாகக் கூப்பிடாநிற்கும். [படப்பை] இதாய்த்து ஊரில் † கொடித்தோட்டங்களிரு [டு க்கும்படி.

இத்தால் – அவனுடைய ஸர்வாதிகத்வத்தையும் அவனையநுபவிப்பதாகச் சொல்லுகிற தங்களுடைய ஸம்ஸாரித்வத்தையு மநுஸந்தித்து, “நாம்சென்றுகிட்டுகையாவதென்!” என்று (க) துணுக்குத்துணுக்கென்னாநிற்பர்கள் ப்ரஹ்மாதிகள்; இவ்வண்டுகளானவை, புஷ்பஸாமாந்யத்தைக்கொண்டு மதுபாநார்த்தமாகமேல்விழாநிற்பது, அக்நியென்று கிட்டமாட்டாதே யிருய்த்து வெருவுவதாகாநிற்குமாய்த்து. அன்றிக்கே, ஆச்ரயிப்பார்க்கு “அத2 ஸோ உப4யம் க3தோ ப4வதி” “அதஸோ உபயங்கதோபவதி” என்னுமிதுவுமுண்டாய், போக்யதையால் வந்த பயம் என்றுமுண்டாயிருக்கு மென்னுதல். ஆச்ரயணீயவஸ்து ஸுலபமாகையாலே ஆச்ரயிப்பார்க்குத் தந்தாமுடைய அநுபவவிநாசயமான பாபங்களை யநுஸந்தித்து பயப்படவும் வேண்டா; அசோக புஷ்பத்தை அக்நியாகக்கொண்டு வண்டுகளஞ்சுகிற அச்சம்நித்யமாய்ச் செல்லாநிற்கும். ... ... ௬.

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு.—(கரியவித்யாதி) (உ) கழுத்தேகட்டளையாக நீரைப்பருகுகையாலே கறுத்தநிறத்தையுடைத்தான மஹாமேகங்களுடைய ஸமூஹங்களானவை, முகந்த நீர்க்கனத்தாலே பேர்ந்து போகமாட்டாதே கிடந்தவிடத்தே கிடந்து முழங்க. நீர் குறையும்படி வர்ஷித்து வெளுத்ததுமன்றிக்கே கறுத்து, அதுதான்

“ஓங்குபிண்டியின்செம்மலரேறி வண்டுழிதரமாவேறித் தீங்குயில்மிழற்றும்” என்ற ஸமபிவ்யாஹாரத்தாலேபலித்த தாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இவற்றினுடைய வித்யாதி.)

ப்ராஸங்கிகமான பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநம் செய்தருளி, இப்பாட்டிலே “உறுதயர்” என்றதுக்கு - அயோக்யதாநுஸந்தாநமாக தாத்பர்யம் சொன்ன பக்ஷத்துக்கநுகுணமாக, இப்பாட்டுக்கு ஹார்த்தபாவ மருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே.) ப்ரஹ்மாதிகளென்றது-“பிரமனோடு” என்று கீழ்ப்பாட்டில் ப்ரஸ்துதரை; இப்பாட்டில் “ஓதியாயிரநாமங்களுணர்ந்தவர்” என்றது என்று திருவுள்ளம். “உறுதயர்” என்றது - பாபங்களான பக்ஷத்திலே, பாட்டுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கே யித்யாதி.) போக்யதையால் வந்தபயமென்றது-அநுபவிக்க மாட்டாமையால் வந்த பயமென்றபடி. பாட்டு[க்கு த்தெல்லாம் தொகுத்தபாவத்தை யருளிச்செய்து தலைக்கட்டுகிறார் (ஆச்ரயணீய வஸ்துவித்யாதி) அவனைக்கண்டால் தங்கள்வினைக்கஞ்சவேண்டா, அங்குத்தை ஸுமநஸ்ஸுக்களுடைய ராகவிசேஷத்தைக்கண்டால் தங்களுக்கதில்லாமையாலே சென்றணுகவஞ்சும்படியாயிருக்குமென்றதாய்த்து. ... ... க.

பத்தாம்பாட்டு.—(கரியவித்யாதி.) [சமு

வ்யாவர்த்தக்கங்களைக்காட்டாநின்றுகொண்டு விவரிக்கிறார் (நீர்குறையும்படி யித்யாதி.)

† “ஊனில்” என்றுசிலஸ்ரீகோசங்கள். (க) துணுக்குத்துணுக்கென்கை- இடுக்கிடுகை; - பயப்படுகை: கலங்குகையென்றபடி. (உ) கழுத்தேகட்டளையாக- கழுத்தளவாக. பூர்ணமாகவென்றபடி.

http://acharya.org

மூ.—கரியமாமுகிற்படலங்கள் கிடந் தவைமுழங்கிடக்,களிறென்று-
பெரியமாசுணம் வரையெனப் பெயர்தரு பிரிதியெம்பெருமானை,
வரிகொள்வண்டறை பைம்பொழில் மங்கையர் கலியனதொலிமாலை-
அரியவின்னிசைபாடு நல்லடியவர்க் கருவினை யடையாவே....ம். [ருு

ப-ரை.— கரிய - கறுத்தநிறத்தையுடைய, மாமுகில் - மஹாமேகங்களின், படலங்கள்அவை - கூட்டங்களானவை,கிடந்து - இருந்தவிடத்திலேயிருந்து, முழங்கிட - த்வநிக்க, அந்தத்வநியைக்கேட்டு, பெரிய - பெருத்த, மாசுணம் - மலைப் பாம்புகள், களிறென்று - தங்களுக்கு இரையானயானைகள் வருகிறனஎன்று நினைத்து, வரையென - மலைபோலே, பெயர்தரு - அசைந்துவரும்படியான, பிரிதி - [ம திருப்பிரிதியில் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, எம்பெருமானை - ஸர்வேச்வரன்விஷய மாக; வரிகொள் - வரியையுடைய, வண்டு - வண்டுகளானவை, அறை - த்வநியா நின்றுள்ள, பை - பரந்த, பொழில் - சோலையையுடைத்தான, மங்கையர் - திரு மங்கையிலுள்ளார்க்கு நியாமகரான, கலியனது - ஆழ்வாருடைய, ஒலி - ஒலியு டைத்தாம்படி அருளிசெய்த,மாலை-தொடையாய்,அரிய-ஒருவர்க்குமறியவொ[ட்டு ண்ணுதபெருமையையும், இன் - சுவைப்பாட்டையுமுடைத்தாய், இசை - இசை யையுமுடையபாட்டுக்களை, பாடும் - அப்யஸிக்கிறவர்களாய், நல் - ஸர்வேச்வரனு க்கு அந்தரங்கமான, அடியவர்க்கு - அடிமைசெய்யுமவர்களை, அருவினை - மஹா பாபங்கள், அடையா - "சும்மெனாதேகைவிட்டோடி" என்கிறபடியேவிட்டோடிப் போம். ... ... (ம்)

மேகசகலமுமாயிருக்கையன்றிக்கே மாமுகிலாய், அவைதான் ஒன்றி ரண்டன்றிக்கே ஸமூஹங்களுமானவை, முகந்த நீர்க்கனத்தாலே கால் வாங்கிப்போகமாட்டாதே வாயுவாலும் ப்ரேரிக்க வொண்ணாதபடி கனத்து அவைகிடந்தவிடத்தேகிடந்து,கர்ப்பகேதத்தாலே முக்குவா ரைப்போலே முழங்குமாய்த்து. [உ௫

(களிறென்று) நிறத்தினுடையவும் அதிருகிற த்வநியினு டையவும் ஸர்வதாஸாம்யத்தாலே யானையென்று. (பெரியமாசுணம்) பெரியவடிவையுடைத்தாயிருக்கிற மலைபபாம்புகளானவை. ஆனை யை விழுங்கும்படியாய்த்துப் பெருமையிருப்பது. (வரையெனப்பெ யர்தரு) அம்மலைப்பாம்புகளானவைஅவற்றுக்கஞ்சி மலைபோலேபேர் ந்துபோய்,புற்றிலேபுகாநிற்குமென்று."காருடையமின்னென்றுபுற்ற டையும்"என்றும்"பரந்ததலையுடையநாகம்வாரணத்தையஞ்சியொளிக் கும்"என்கிற ப்ரஸித்தியாலும,இப்படி "புற்றிலேயடையும்"என்றரு ளிச்செய்வர்ஜீயர். "இதுவோஇதுக்கருளிசெய்யும்படி ?" என்று பிள்ளைகேட்டருள;"நீரிப்படிகேட்கும்போதுஒன்றைநினைத்தல்லதுகே ளீர்,அத்தைச்சொல்லும்"என்ன;"'பெயருகையாகிறதுதான்-போக்கு வரத்துஇரண்டுக்கும்ஸாதாரணமாயாய்த்திருப்பது,இனித்தான்மலைக் குச் சிறப்புச்சொல்லுமவர்கள் மலைப்பாம்புகள் ஆனையைவிழுங்கும்

(புகாநிற்குமென்று) என்றவநந்தரம், கூட்டுவது என்று சேஷம். சிறப்பு - உத்கர்ஷம்.

http://acharya.org

என்னக்கடவர்கள், ஆகையாலே, கரியமாமுகிற்படலங்கள் கிடந்து முழங்குகிறவற்றைப் பெரிய மாசுணமானது ஆனையாக புத்திபண்ணி ஆமிஷார்த்தமாக மலை பேர்ந்தாப்போலே கால்வாங்கிவந்துகிட்டாநிற்குமாய்த்து என்றுமே' என்ன ; 'அதுவேயிறே பொருள் !' என்று போரக் கொண்டாடியருளினார்'' என்றருளிச்செய்வர். ஆகையிறே பெரியமாசுணமென்றது;-ஆனையைவிழுங்கும்படியாய்த்து இதினுடைய பெருமையிருப்பது.

(வரிகொளித்யாதி) வரியையுடைத்தாய்-தர்சநீயமாயிருந்துள்ள வண்டுகளானவை மதுபாநம்பண்ணிக்களித்து த்வநியாநின்றுள்ள பரந்தபொழிலையுடைத்தான திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு நியாமகரான ஆழ்வார் ஒலியுடைத்தாம்படி சொன்ன தொடையாய்த்து. (அரிய இன்னிசை)"திருமங்கையாழ்வார்,தம்திருவாயாலே'அரியவின்னிசை' என்பதே!'' என்றருளிச்செய்வர். ஆழ்வார்திருவரங்கப்பெருமாளரையர்,சிலரோடேபிணங்கி,கையில் தாளத்தைப்பொகட்டு,''*வாலிமாவலத்தை யென்றோடே யிசைசொல்லிப்போ''என்றாராம். வாதுபாட்டாகப்பாடுமது என்று ப்ரஸித்தமிறே. இயலிலுமிழியலாம், பொருளிலுமிழியலாம் ; இசையிலொருவர்க்கு மிழியவொண்ணாது. * அருமையால் நினைக்கிறது – பெருமையை; * இனிமையால் நினைக்கிறது – சுவைப்பாட்டை. (அரிய) அருமை பெருமைகளையும் சுவைப்பாட்டையு முடைத்தாயிருக்கை. (நல்லடியவர்க்கு) இத்தைப்பாடுமவர்களாய்த்து ஸர்வேச்வரனுக்கு அந்தரங்கராகிறார். (அருவினை) அவர்களை, பாபங்கள் வந்துகிட்டாது. ஸர்ப்பங்களானவை மேகங்களை ஆமிஷமாக புத்திபண்ணி மேல்விழுமாப்போலே,இத்தை அப்யஸித்தவர்கள் பக்கலிலே ஸர்வேச்வரன் போக்யதாபுத்தி பண்ணி அவர்களுடைய விரோதிகளைப் போக்கி விஷயீகரிக்க அவனாலே விஷயீகர்தராகப் பெறுவர்கள். இப்பாசுரத்தைச் சொன்னவர்களை அச்சொல்வழியே ஸர்வேச்வரன் அவர்களையே யெல்லா போக்யமுமாக வந்துகிட்டும்; நடுவுபாபங்களுக்கு ஒதுங்க நிழலில்லாமையாலே யோடிப்போம். ... ... ௰.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளைதிருவடிகளேசரணம்.

அடிவரவு.—வாலி கலங்க துடி மறம் கரைசெய் பணம் கார இரவு ஓதி கரிய மூற்ற.

*இசையினுடைய அருமைக்கு ஒரு ஸம்வாதமருளிச்செய்கிறார்(ஆழ்வாரித்யாதி.) இயல் - சப்தம். இசை - ராகம். அர்த்தாந்தரம் (அருமையாலித்யாதி.) பெருமை - அதிசயம். சுவைப்பாட்டை - ரஸ்யதையை. இரண்டர்த்தத்தையும் தந்திரேண கூட்டி சப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார்(அருமையித்யாதி.)பாட்டுக்கேள்விதோறும் தொகுத்தபாவம் (ஸர்ப்பங்களித்யாதி.)ஸர்வேச்வரன்போக்குவாருனால், "வினையுடையாவே" என்று இவற்றுக்கு கர்த்தத்வம் சொல்லுகைக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்பாசுரத்தையித்யாதி.) ௰.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

http://acharya.org

வ்யா.—தந்திருவுள்ளத்தைக்குறித்து "திருப்பிரிதியை ஆச்ரயி"
என்று உபதேசித்தார்; அது தம் த்வரைக் கீடாக த்வரித்ததில்லை;
கெடுவாய! நாமிருக்கிற விருப்பில்பொல்லாங்கு கண்டாயே, கடுக[டு
ஒருக்ஷணம் முற்பட்டதுடலாக ஆச்ரயிக்கப் பாரா யென்கிறார்.
கீழே திருமந்த்ரத்தை அநுஸந்தித்தார்; அநந்தரம், மந்த்ரப்ரதிபா
த்யமான அர்த்தத்தை அநுஸந்தித்தார்; மந்த்ரத்ரஷ்டாவானவனிரு
ந்த தேசத்தை ஆச்ரயிப்போ மென்கிறார். திருமந்த்ரந்தன்னை
அநுஸந்திப்பார்க்கு ப்ரதிபாத்யமான வஸ்துவோபாதி, ரிஷி [ச்
சந்தோ தேவதைக ளென்ன, பீஜசக்திக ளென்ன, சோ
ஷண தாஹநாதிக ளென்ன, இவை யெல்லாம் அநுஸந்தேய
மாகக்கடவது. அது வேண்டுவானென்னென்னில்; "நமோநாராய
ணாயவென்று - பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்" என்று – இம்
மந்த்ராநுஸந்தாநம்பண்ணுவார் நித்யஸூரிகளாய், அவர்களுடை[டு
ய யாத்ரையாய்த்துஇது; அத்தையிறே குணத்ரயாத்மிகையான ப்ர
க்ருதிவச்யனானவிவன் அநுஸந்திக்கபபாக்கிறது; ஆகையாலே, ஒரு
பாவனையாலே அவர்களோபாதியாகத் தன்னுடைய சரீரத்தையு
ம் பாவித்து அநுஸந்திக்கைக்காக சோஷணாதிகள் வேண்டுகிறது.
இனி, ரிஷிசந்தோதேவதைகளை யநுஸந்திக்கிறது–இம்மந்த்ரத்தி [ல்
லுண்டான ஆதராதிசயத்தாலே, பீஜசக்திகளை யநுஸந்திக்கிறது –
மோக்ஷப்ரதமென்றவ்வழியாலே யிவனுக்கிதில் விச்வாஸம் பிறக்கைக்
காக. கீழே "பிரிதிசென்றடை நெஞ்சே" என்றார்; "க்ரமத்திலே
செய்கிறோம்" என்றாறியிருந்தது நெஞ்சு; "கெடுவாய்! ப்ரக்ருதிஸம்
ஸ்ருஷ்டராயிருப்பார்க்கு அப்படி 'செய்கிறோம்' என்றாறியிருக்கப்போ
மோ, அப்ராக்ருத சரீரபரிக்ரஹம் பண்ணினார்க்கன்றோ 'பின்னைச்செ
ய்கிறோம்' என்றாறியிருக்கலாவது" என்று - இங்ஙனே ப்ரக்ருதியினு
டைய அஸ்திரதையையும், விஷயங்களினுடைய தண்ணிமையையும்,
பற்றப்படுகிற விஷயத்தினுடைய வைலக்ஷண்யத்தையும் சொல்லி,

அ.—முற்றமூத்துப்ரவேசம்.—கீழ்த்திருமொழியோடேயொருஸங்கதியரு [ளு
ளிச்செய்து, "வதரிவணங்குதுமே" என்றதைக்கடாக்ஷித்து கீழிரண்டுதிருமொ
ழிகளோடு ஸங்கதியருளிச்செய்கிறா (கீழே யித்யாதி.) திருமந்த்ரம் ப்ரஸ்துத
மானால் மந்த்ரத்ரஷ்டாவை யநுஸந்திக்க வேணுமோவென்ன வருளிச்செய்கி
றார் (திருமந்த்ரந்தன்னை யென்று தொடங்கி, விச்வாஸம் பிறக்கைக்காக என்னு
மளவும்;) உபாஸகனுக்குத்திருமந்த்ராநுஸந்தாநம்பண்ணுமிடத்திலிஷிசந்தோ[டு
தேவதைகள் வேண்டுமோப்போலே, ஆழ்வாருக்கு மந்த்ரத்தினுடைய ஆத்தேச்
யதையாலே மந்த்ரப்ரதனிருந்த தேச முத்தேச்யமென்று [illegible]
என்றருளிச்செய்வர். கீழ்ச்சொன்ன மூன்றினை ஸங்கதியை, பாட்டுக் [illegible]
கதநபூர்வகம் விஸ்தரிக்கிறார் (கீழே யித்யாதி.)

http://acharya.org

இருந்தபடி யிதுவானபின்பு ஒரு கை கால் முறியவாகிலும் ஒரு க்ஷணம் முற்பட்டதுடலாக ஆச்ரயிக்கப் பாராய்! என்று திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்கிறார்.

(முற்றமூத்து) ஹிமவானில் திருப்பிரிதியை யாச்ரயி என்று திருவுள்ளத்தைக்குறித்து உபதேசித்தார்; அது தம் த்வரைக்கு அநுரூபமாக மேல்விழாதே திமிர்த்திருந்தது; "𑌮𑌨 𑌏𑌵 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂" "மந ஏவமநுஷ்யாணும்" என்று-பந்தமோக்ஷங்களிரண்டுக்கும் ஹேது மநஸ்ஸிறே, இது பகவத்விஷயத்தில் மேல்விழுகிறதில்லை, இனி பண்டையதுவேயிறே நமக்குநிலை, இனி அவன்றான் விரோதியான இவ்வுடம்போடே தன்னை யாச்ரயித்துப் பெறலாம்படிக் கீடாக இங்கேவந்து ஸந்நிஹிதனானான், இனி இந்தவிரோதியான ப்ரக்ருதிதான் தேஹமாயும் இந்த்ரியங்களாயும் சப்தாதி விஷயங்களாயுமிறே விரோதியாவது, அநுபாவ்ய விஷயங்களில் ப்ரதாநபோக்யங்களாவன-ஸ்த்ரீகளிறே, அவர்கள்தாங்களாகிறார்-தங்களைக்கொண்டு அருமைப்படுத்தி இவன் ஸர்வஸ்வத்தையு மபஹரிக்குமத்தனை போக்கி இவனுக்குத் தங்களுடைய வுடம்புகொடுக்கக் கடவர்களன்றிக்கே, கொடுத்தார்க ளாகில் அதுதன்னில் அநுபாவ்யமொன்றில்லாதபடி அல்பமாய் அஸ்திரமாய் அநர்த்தாவஹமாய் துராராதமாயிறே யிருப்பது: இனி, தேஹமாகிறதுதான்-ஏகரூபமாயிருப்பதொன்றல்லாமையாலே, அவைதன்னுடைய அநுபவ யோக்யமுள்ளது சிறிதுநாளாய், பின்பு அதுவுங்கூட இல்லாதபடியிறே யிருப்பது; இந்த்ரியங்களாகிறவிவை, "𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌯𑌾𑌤𑌿" "ஆநந்தயாதி" என்கிறபடியே - இவனுக்கு நிரதிசயாநந்தத்தைப் பண்ணிக்கொடுக்கும்; பகவத்விஷயத்துக் குடலாகையன்றிக்கே ஸந்நிஹிதமான க்ஷுத்ரவிஷயங்களிலே மூட்டி து:கத்தை விளைக்கக்கடவதாய், பின்பு தானுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் இக்காரியந்தன்னையும் செய்யமாட்டாதபடியாயிறே யிருப்பது; இப்படி யிருக்கையாலே, இவ்வசித்துத்தனக்கே பாங்காயிருக்கிற நாளிலே அவனை யாச்ரயித்துத் தன்னைக்கழித்துக்கொள்கைக்குடலாயிருப்பதுமோராகாரமுண்டு; அவன்றானும் இது பாங்கானபோதே தன்னை யாச்ரயிக்கலாம்படி யிங்கே ஸ்ரீபதரியிலே வந்து ஸந்நிஹிதனானான், ஆனபின்பு இது அநுகூலமானபோதே அவனை யாச்ரயித்து இத்தைக்கழிப்பித்துக் கொள்வோமென்றுபார்த்து, அதிலே ஒருப்படுகிறார்.

(ஒருகைகால் முறியவாகிலும்) என்றதுக்கு-முறியும்படியாகிலும் ஓடி ஆச்ரயியென்ற சீரைஷ்ட்யத்திலே தாத்பர்யமாதல், கேவல காணசைதில்யம் பிறப்பதற்கு முன்னே யென்ற தாத்பர்யமாதல் கொள்வது.

இத்திருமொழியிலே "பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே" என்றவது அதிதூரதேசமென்றஞ்சித் திமிர்த்திருக்க; ஸந்நிஹிதமாக வதரியிலே வந்தான், அங்கே நமக ஆச்ரயி என்ற ஸங்கத்யந்தரஞ்சொல்லுகைக்குப்ரதிக்ரஹணம்பண்ணுகிறார் (முற்றமூத்தென்று.)

http://acharya.org

மூ.—முற்றமூத்துக் கோல் துணையா முன்னடிநோக்கி வளைந்து -
இற்ற கால்போல் தள்ளி மெள்ள விருந்தங்கிளையாமுன் ;
பெற்ற தாய்போல் வந்த பேய்ச்சி பெருமுலையூ டுயிரை -
வற்றவாங்கியுண்ட வாயான் வதரி வணங்குதுமே. ... க

ப-ரை.—முற்றமூத்து - ஒன்றும் செய்யமாட்டாதபடி மிகவும் கிழத்தனத்தை யடைந்து, கோல் - ஊன்றுகோலை, துணையா - ஸஹாயமாகக் கொண்டு, முன்அடி - முன்னே இடவேண்டும் அடியை, வளைந்து - தலைகவிழ்ந்து, நோக்கி- பார்த்து, இற்றகால்போல் - முறிந்த கால்போலே, தள்ளி - தடுமாறி, அங்கு - ஓரிடத்தில், மெள்ள - மிருதுவாக, இருந்து - உட்கார்ந்து, அதுவும் செய்யப் [ம பொறுமையாலே, இளையாமுன் - இளைப்புவந்து மேலிடுவதற்குமுன்னே ; பெற்ற தாய்போல் வந்த - பெற்ற தாயின் வடிவுகொண்டு வந்த, பேய்ச்சி - பூதனை யுடைய, பெருமுலையூடு - பெரிய முலைவழியே, உயிரை - அவள்ப்ராணனை, வற்ற- பாலோடேகூட வற்றும்படியாக,வாங்கி-உறிஞ்சி,உண்ட-அமுதுசெய்த, வாயான்- திருப்பவளத்தையுடைய ஸர்வேச்வரனெழுந்தருளியிருக்கிற,வதரி - ஸ்ரீபதரியை, வணங்குதும்-வணங்குவோம் என்று தந்திருவுள்ளத்தைக்குறித்தருளிச்செய்கிறார்.

பட்டரை ஒரு வ்யாபாரி, "'இது அல்பம், அஸ்திரம்' என்று இத்தை த்யாஜ்யமாக நினைத்திராநின்றார்கள் சிலர், 'காண்கிற வுடம்புக்கவ்வருகில்லை' என்று இதுதன்னிலே போக்யதாபுத்தி பண்ணியிராநின்றார்கள் சிலர், ஒன்றைப்பற்றி யிவையிரண்டும் [உம நடக்கிறபடி யெங்ஙனே?" என்றுகேட்க ; "பாக்யாதிகர்க்கு இதினுடைய தோஷதர்சநத்தைக் கொண்டு கை விடுகைக்கு முடலாய், பாக்ய ஹீநர்க்கு இதிலே போக்யதாபுத்திபண்ணி அநர்த்தப்படுகைக்கு முடலாம்படி அவ்வவருடைய புண்யபாபங்களை யிட்டு அதுக்கநுரூபமாகக்காணுமித்தைப்பண்ணிற்று" என்றருளிச்செய்தார்.[உடு [बाल्ये क्रीडनकासक्ताः - பால்யேக்ரீடநகாஸக்தா:] பால்யத்தில் லீலோபகரணங்கொண்டு போதுபோக்கித் திரியும், அல்பம் (க) வெளிச்செறிப்புப் பிறந்தவாறே விஷயங்கள் வந்து கைக்கொள்ளும்,பின்னை அவைதன்னையு மநுபவிக்கவொண்ணாதபடி மூப்பு வரும், ஆனபின்பு இது பாங்கான நாளிலே ஒருக்ஷணம் முற்பட்டதுடலாக [கூம பகவத்ஸமாச்ரயணம் பண்ணவடுக்கும் என்னுநின்றதிறே. ... ௫

முதற்பாட்டு.—(முற்றமூத்து) பரிணாமி த்ரவ்யத்துக்கு பரிணாமபரம்பரைகள் வரத் தவிராதிறே ; இனி ஒரு அவஸ்தைக்கு அவகாச மில்லாதபடி கழியமூத்து.

சரீரந்தனக்கே ஆநுகூல்யமும் ப்ராதிகூல்யமும் கூடுமோவென்ன; கூடுமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதமருளிச்செய்கிறார் (பட்டரையித்யாதி.) ஒருதேஹத்தி லிரண்டு ஆகாரம்கூடுமென்னுமதுக்கு ப்ரமாணமும் காட்டுகிறார் (பால்யேத்யாதி.) ... ௬
முதற்பாட்டு.—(முற்றவித்யாதி.)

(க) வெளிச்செறிப்பு - ஜ்ஞாநவைசத்யம்.

http://acharya.org

(கோல்துணையா) முன்பு தன்னை யெல்லார்க்கும் அபாச்ரயமாகவிறே நினைத்திருப்பது, ஒருபரமசேதநனைப்பற்றுகிறானுமன்றே. ஜீயர், ஸங்க்ர ஹித்தருளுகிறவன்று, "தண்டதாரணம் பண்ணுகிறமந்த்ரம் - 'நீயெனக்குமித்ரமாய்எல்லாரக்ஷணங்களும் பண்ணவேணும்' என்றாய்த்திருப்பது, அத்தைக்கேட்டு, 'ஒருஸர்வஜ்ஞன் ஸர்வசக்தி பரமசேதநனை ஓராசார்யன் முன்னாக இவ்வார்த்தை சொல்லிவைத்து, இத்தையும் இவ்வார்த்தை சொல்லும்படியான இவ்வாச்ரமப்ராப்திதானென்!' என்றிருந்தேன் காண்" என்றருளிச்செய்வர். (முன்னடிநோக்கி வளைந்து) முன்பு இறுமாப்பாலே தரைபாராதேயிறே திரிவது. [ல சோழர்கள், வெற்றிலை சிலரிடவன்றிக்கே தாங்களே யெடுத்திறே தின்பது, "தலைகவிழ்ந்துவாங்கில் சிலரைவணங்கிற்று" என்னும் துர் மாநத்தாலே. "ஃஃஃஃ" "த்விதாபஜ்யேயம்" என்பது (க) இயற்றியுண்டான நாளிறே‡; செயலற்றால் செய்யலாவதில்லையிறே. (இற்றகால்போல்தள்ளி) முறிந்தகால்போலேதடுமாறி. (மெள்ள [லரு விருந்து) ஸ்திதியிலுண்டான அருமையாலே இருக்கவொருப்படும்; ஒருமஹாபாரதத்துக்கு வேண்டும்(உ)நேர்த்தி போருமாய்த்து ஒருக் காலிருந்தானாய்த் தலைக்கட்ட. (அங்கிளையாமுன்) இருந்த ஆயாஸ ந்தான் பொறுமை யிளைக்குமாய்த்து; அக்க்லேசம் வருவதுக்கு முன்னே. [உல

(பெற்ற தாயித்யாதி) தாய்வடிவுகொண்ட பூதனையுடைய பெரியமுலைவழியே ப்ராணனும்பாலோடொக்கவற்றும்படியாகபுஜிக் குமவனுடைய. அன்றிக்கே, பேய் வற்றும்படி முலையூடு உயிரையுண்ட வாயானென்னவுமாம். பால் நேரானவாறே ப்ராணனும் நேராய்த்து.

இத்தால்—அநுகூலம்போலே தோற்றி ப்ரதிகூலமான ப்ரக்ருதியை க்கழித்துக்கொள்ளப் பார்க்கில், தாய்வடிவைக்கொண்டு அநுகூலரைப்போலே வந்து ப்ரதிகூலமான பூதனையை நிரஸித்தவன் திருவடிகளைப் பற்றவடுக்குமென்கிறார். ... ... க.

மிகவும் மூத்தவனுக்குக் கோல் பிடிக்கை ஸ்வதஸ்ஸித்தமா யிருக்கவு மருளிச் செய்ததுக்குக்கருத்து-துணையாகாதத்தைத் துணையாக்கினானென்று தோற்ற[ஙல கைக்காக வென்று பலித்த தாத்பர்யங்களை யருளிச்செய்கிறார் (முன்பித்யாதி.) பரமசேதநன் தவிர வேறொன்று ரக்ஷகமன்றென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் (ஜீய ரித்யாதி.) மந்த்ரம் - "ஃஃஃஃ" "ஸகாமேகோபாய" என்றது. ஸ்திதியி லென்றது - நிற்கையிலென்றபடி.

பேய் வற்றும்படி யென்றது-பேயின் சரீரம் வற்றும்படி யென்றபடி. [ஙு முலையூடு பாலையுண்ணக்கூடு மித்தனைபோக்கி, ப்ராணனையுண்ணக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பாலித்யாதி) பால் நேர்பட்டவளவிலே யிவனுடைய அகடிதகடநாஸாமர்த்யத்தாலே ப்ராணனும் நேர்பட்டது, ஆகையாலே உண்ணக் கூடுமென்று கருத்து. ... ... க.

(க) இயற்றி - சக்தி. ‡"நாளிலிறே" என்றாலும் ஸ்வரஸம். (உ) நேர்த்தி - நேர்தல்: ப்ரயாஸமென்றபடி.

http://acharya.org

மூ.—முதுகுபற்றிக் கைத்தலத்தால், முன்னொருகோலூன்றி,
விதிர்விதிர்த்துக் கண்சுழன்று மேற்கிளைக்கொண்டிருமி,
இதுவென்னப்பர்மூத்தவாறென் றிளையவரேசாமுன்,
மதுவுண் வண்டு பண்கள் பாடும் வதரி வணங்குதுமே. ௨.

ப-ரை.—முதுகு - முதுகை, கைத்தலத்தால் - கையாலே, பற்றி - பிடித்தும், முன் - முன்னே, ஒருகோல் - ஒருகொம்பை, ஊன்றி - ஊன்றிக்கொண்டும், விதிர்விதிர்த்து - உடம்பெல்லாம் நடுங்கியும், கண்சுழன்று - கண்கள் சுழலவிட்டும், மேல் கிளைக்கொண்டு - மேலான த்வநியோடே, இருமி - இருமல் மேலிட்டும், இப்படியிருப்பதைக்கண்டு, இளையவர் - சிறுவர்கள், "அப்பர் ! - பெரியவரே!, மூத்தஆறு - கிழத்தனத்தை யடைந்தபடி, இது என்! - இவ்வளவோ!," என்று - என்றுசொல்லி, ஏசாமுன் - ஏசுவதற்குமுன்னே ; மது - பூவில்தேனை, உண் - பாநம்பண்ணுகின்றுள்ள, வண்டு - வண்டுகள், பண்கள் பாடும் - எல்லாப் பண்களையும்பாடுகிற, வதரி - ஸ்ரீபதரியை, வணங்குதும் - வணக்குவோம்என்கிறார். ௨.

வ்யா.— இரண்டாம்பாட்டு.—(முதுகுபற்றிக்கைத்தலத்தால்) [ம்ரு]தௌர்பல்யத்தாலே முதுகு நோமே, ஒரு கையாலே அத்தைப் பற்றும். (முன்னொருகோலூன்றி) முள்பு விழாமைக்காக ஒருகோலை ஊன்றுமாய்த்து. இரண்டருகும் கப்புக்கால் கொடுக்கவேண்டும்படி யிறே யிருப்பது. (விதிர்விதிர்த்து) சரீர மெங்குமொக்க நடுங்குமாய்த்து. (கண்சுழன்று) ஓரோ அவயவங்களுக்குப் பிறக்கும் [உய]விகாரங்கள் சொல்லுகிறது. (மேற்கிளை) மேற்கென்று – மேலாய், மேலிளைப்புக் கொண்டென்னுதல் ; அன்றிக்கே, மேலான கிளையை– உச்சமான த்வநியைக் கொண்டிருமி. (இதுவென்னப்பர் மூத்தவாறு!) இதுதான் ! எல்லாரும் மூக்கக்கடவதிறே, இத்தனை கழியமூக்க லாகாது என்பர்களாய்த்து. அப்பர் என்று - ப்ரக்ருதி, அதின்மேலே[உடு]மூப்பு. (இளையவர்) அவர்களுக்கும் அது வ்யவஸ்திதமாய் தங்களுக்கும் இவை வ்யவஸ்திதமானுப்போலே யிருக்க, ஏசாநிற்பர்கள்.

(மதுவுணித்யாதி) ஒருபண்ணைப்பாடுகையன்றிக்கே, வண்டுகள் மதுபாநமத்தமாய் எல்லாப்பண்களையும் பாடாநிற்கும். (வதரி) ஆக, இக்க்லேசத்தைத் தவிர்க்குமளவே யன்றிக்கே, நிரதிசயாநந்தத்தைப் பெற்றுக் களிக்கலாம்படியான தேசமாய்த்து. ... ௨.

அ.—இரண்டாம்பாட்டு.—(முதுகித்யாதி.) முற்றமூத்த ப்ரகாரவிசேஷத்தை விவரிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸ்பஷ்டமென்று வ்யாக்யாநம் செய்தருளுகிறார் (தௌர்பல்யேத்யாதி.) * கண்சுழலுகை - உபலக்ஷணமாய், ஸர்வாவயவவிகாரங்களும் சொல்லுகிறதென்கிறார்(ஓரோவித்யாதி.)மேலிளைப்புக்கொண்டென்றது- [கூடு]மேல் ச்வாஸம் பிறக்கும்படி க்லேசம் கொண்டென்றபடி. "அப்பர்மூத்தவாறு. என்" என்னலாயிருக்க, "இது" என்றத்தால் பலித்தவர்த்தம் (இதுதானித்யாதி.) கழியமூக்கை - கேவலம் சிதிலாவயவனுகை. ப்ரக்ருதி யென்றது - ஸ்வபாவத: மூத்தமையைச்சொல்லுகிறதென்றபடி. மூப்பென்றது - மூப்பையும் சொல்லுகிறதென்றபடி.இத்தால்-கழியமூத்தமையைச்சொல்லிற்றாய்த்து.இவையென்றது-[சும]இளமையும், ஏசுகையுமென்றபடி.

வண்டுகளைப்போலே நமக்கு மவனை வணங்கினால் ஆநந்திக்கலாமென்று முட்கருத்தாக அருளிச்செய்கிறார் (ஆகவித்யாதி.) ... ... ௨.

http://acharya.org

மூ.—உறிகள்போல் மெய்ந்நரம்பெழுந் தூன்தளர்ந்துள்ளமெள்கி,
நெறியைநோக்கிக் கண்சுழன்று நின்றுநடுங்காமுன்;
அறிதியாகில் நெஞ்சம்! அன்பா யாயிரநாமம்சொல்லி,
வெறிகொள் வண்டு பண்கள் பாடும் வதரி வணங்குதுமே. ௩.

ப-ரை.—மெய் - சரீரத்திலுள்ள, நரம்பு - நரம்புகளானவை, உறிகள் போல் - உறிபோலே, எழுந்து - மேலேகிளம்பி, அதுக்குறுப்பாக, ஊன்-மாம்ஸம், தளர்ந்து - கட்டுக்குலைந்து, அத்தாலே, உள்ளம் - ஹ்ருதயம், எள்கி - ஈடுபட்டு, தூரப்போவதற்காக, நெறியைநோக்கி - வழியைப்பார்த்து, நெடுகப்பார்த்த ஆயாஸத்தாலே, கண்சுழன்று - கண்ணுஞ்சுழலையிட்டு, நின்று-போகமாட்டாதேநின்று, [ம
நடுங்காமுன் - நடுங்கும்காலம் வருவதற்கு முன்னமே; நெஞ்சம்! - மநஸ்ஸே!, அறிதியாகில் - ஜ்ஞாநமுண்டானால், அன்பாய் - ஸர்வேச்வரன்பக்கல் பக்தியையுடையையாய், ஆயிரம்நாமம் - அவனுடைய ஆயிரம்திருநாமங்களையும், சொல்லி-வாயாரச்சொல்லி, வெறிகொள்-பரிமளந்தான் ஒருவடிவுகொண்டாப்போலே யிருக்கிற,வண்டு-வண்டுகள், பண்கள்-இசைப்பாட்டுக்களை, பாடும் - பாடாநின்று [ரு
ள்ள,வதரி - ஸ்ரீபதரியை, வணங்குதும் - வணங்குவோமென்கிறார். ... ௩.

வ்யா.— மூன்றாம்பாட்டு.—(உறிகளித்யாதி) மெய்யில் - சரீரத்தில், நரம்புகளானவை; பால்யத்தில் மறைந்து கிடந்தவை, சரீரம் பசையற வுலர்ந்தபடியாலே உறிபோலே மேலே (க) புடைக்குமாய்த்து. அதுக்குறுப்பாக,(ஊன்தளர்ந்து)மாம்ஸம் க்ஷயித்து. [உம
(உள்ளமெள்கி) அத்தாலே ஹ்ருதயமீடுபட்டு. (நெறியையித்யாதி) போக்கை நினைக்குமே, தூரப்போகநினைக்கிறானுகையாலே வழியைப் பார்க்குமே, நெடுகப்பார்த்த ஆயாஸம்பொறாமை கண்சுழலும், பின்பு அடிபேர்ந்திடமாட்டாதே நின்று நடுங்குமாய்த்து.

(அறிதியாகில்நெஞ்சம்)ஜ்ஞாநப்ரஸரத்வாரமாகில்:அவன் [உரு
பக்கலிலே அன்பையுடையையாய், சிலவற்றைச்சொல்லி மீளவேண்டாதபடி பாங்கான வளவிலே ஆயிரம் திருநாமங்களையும் சொல்லி. (வெறியித்யாதி) பரிமளத்தை வகுத்தாப்போலே யிருக்கிற வண்டுகள், முக்தர் ஸாமகாநம் பண்ணுமாப்போலே அநுபவத்துக்குப் போக்குவிட்டுப் பாடுகிறனவாய்த்து. ... ... ௩.

மூன்றாம்பாட்டு.—(உறிகளித்யாதி.) * விதிர் விதிர்த்துக் கண்சுழலுகைக்கு ஹேதுகதநமுகேந * மூப்பை வர்ணிக்கிறாரென்று ஸங்கதியை யுட்கொண்டு, பதவ்யாக்யாநம் செய்தருளுகிறார் (மெய்யிலித்யாதி.) "எழுந்து" என்ற பதவாஸனை (பால்யத்தி லித்யாதி .) புடைக்கும் - (க) புறம்பும்.

"நெஞ்சம்"என்றது-அண்ணுமைவிளியாய்,அதாவது-ஸமீபத்தேயழைக்கை [நடு
யாய், ஸம்போதநமென்று கண்டுகொள்வது. பாங்கான வளவிலே யென்றது-வர்த்தநுனுல் திருநாமங்களை முடியச்சொல்ல மாட்டாதே சிலசொல்லி நடுவே மீளவேண்டாத பால்யத்திலே யென்றபடி. ... ... ௩.

* (க) புடைத்தல் - வீங்குதல்,

http://acharya.org

மூ.— பீளைசோரக்கண்ணிடுங்கிப் பித்தெழமூத்திருமித்,
தாள்கள்நோவத்தம்மில்முட்டித் தள்ளிநடவாமுன் ;
காளையாகிக் கன்றுமேய்த்துக் குன்றெடுத் தன்றுநின்றான்-
வாளைபாயும் தண்டடம் சூழ் வதரி வணங்குதுமே. ... ச.

ப-ரை.—கண் - கண்கள், இடுங்கி - நெருங்கி, பீளை - கண்ணழுக்கு, சோர-புறப்படும்படியாகவும், பித்து - பித்தம், எழ - மேலிடும்படியாகவும், மூத்து-கிழத்தனத்தையடைந்து, இருமி - ஆயாஸத்தாலே இருமி, தாள்கள் - கால்கள், தம்மில் முட்டி - தம்மில்ஒன்றோடொன்று தாக்கி, நோவ - நோம்படியாக, தள்ளி-தடுமாறி, நடவாமுன்-நடப்பதற்குமுன்னமே ; காளையாகி-பாலனாய்க் [யி கொண்டு, கன்றுமேய்த்து - கன்றுகளை மேய்த்து, அன்று - இந்த்ரன் கல்வர்ஷத்தை வர்ஷித்த அக்காலத்திலே, குன்று - கோவர்த்தநமலையை, எடுத்து-குடையாகஎடுத்து, நின்றான் - ஏழுநாள் ஒருபடிப்பட தரித்து நின்றவன் எழுந்தருளியிருக்குமிடமாய், வாளை - மத்ஸ்யங்கள், பாயும் - குதித்துப்பாயாநின்றுள்ள, தண் - குளிர்ந்த, தடம்-தடாகங்கள், சூழ் - சூழ்ந்திருப்பதான, வதரி-[யடு ஸ்ரீபதரியை, வணங்குதும் - வணங்குவோமென்கிறார். ... ... ச.

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு.—(பீளைசோரக் கண்ணிடுங்கி) கண்ணானது ஸங்கோசத்தை (க)பஜித்து, பசையற்றபடியாலே பீளைபாய்ந்து. (பித்தெழ) கழிய, மூத்து. (உ) ஸ்காலித்யம் பிறக்கும்படி மூத்து. (தாள்களித்யாதி) ஒரு சஸ்த்ராதிகளாலாதல், மற்றொன்றிலேயிடறியாதலன்றிக்கே, காலோடு காலறைஞ்சுநோவ. தாள்கள் - தம்மில் முட்டி – நோவவென்றபடி. பின்னையும் சாபலத்தாலே போகத்துடங்குமே ; தடுமாறி நடப்பதுக்குமுன்னே.

(காளையாகி) தன்னை யாச்ரயித்தார்க்குத் தன்னோடு ஸாம்யாபத்தியைக்கொடுக்குமவன். நித்யயுவாவாகலாம். (கன்றுமேய்த்து) ரக்ஷ்யவர்க்கத்தில் வரையாதே ரக்ஷிக்குமவன். (குன்றெடுத்தன்றுநின்றான்) அரியனசெய்து நோக்குமவனுய்த்து. (வாளையித்யாதி) தனக்கென்னவொரு யோக்யதை யில்லாத பதார்த்தங்களும் களித்து வர்த்திக்கும் தேசமாய்த்து. ... ... ச.

அ.—நாலாம்பாட்டு.—(பீளையித்யாதி.)போக்கிலேயொருப்பட்டுநெறியை[நடயி நோக்கிநின்று நடுங்கா நின்றாலும் “ ஆசைகாதருணயதே” என்கிறபடியே போகநினைத்த விஷயத்திலே ஆசாதிசயத்தாலே போமவனுடையபடியை வர்ணித்தருளுகிறாரென்று ஸங்கதியைத் திருவுள்ளம்பற்றி, “ கண்ணிடுங்கி - பீளைசோர” என்றந்வயமுகேந தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (கண்ணானதித்யாதி.) பித்த-பைத்யமாய், அதுஎழும்படியாக மூத்தென்று சப்தார்த்தமாய், பலிதார்த்தம் [கடு (கழியமூத்தென்று.) விவரணம் (ஸ்காலித்யமித்யாதி.) “ தம்மில்” என்றதக்கு வ்யாவர்த்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஒருவித்யாதி.) மேலுக்கவதாரிகை (பின்னையுமித்யாதி.) சப்தார்த்தம் (தடுமாறி யித்யாதி.)

மூப்பை நிந்தித்துக்கொண்டு வருகிற ப்ரகரணத்திலே, “காளையாகி” என்று - அவனுடைய யௌவநத்தை யருளிச்செய்தவருக்கு உட்கருத்தை யருளி [சுயி ச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதி.) “கன்று” என்றதக்கு தாத்பர்யம் (ரக்ஷ்யேத்யாதி.) வரையாதே - தரதமபாவம் பாராதே. யோக்யதையில்லாத வென்றது-பகவத்ஸமாச்ரயணத்துக்கு ஜ்ஞாநாதி யோக்யதை யில்லாத வென்றபடி. ... ச.

(க)பஜித்தல் - அடைதல். (உ) ஸ்காலித்யம் - தடுமாறுகை : வ்யத்யஸிக்கை.

http://acharya.org

மூ.—பண்டுகாமரான வாறும், பாவையர் வாயமுதம்—
உண்டவாறும், வாழ்ந்தவாறு மொக்கவுரைத்திருமி ;
தண்டுகாலாவூன்றியூன்றித் தள்ளிநடவாமுன்,
வண்டுபாடும் தண்டுழாயான் வதரி வணங்குதுமே.

ப.உரை.—இவன்நடையைப்பார்த்து "நீ யிங்ஙன் தடுமாறி நடப்பானென்?", என்று இவனைச் சிலர் கேட்க, பண்டு - தன்னுடைய இளமைப்பருவத்தில், காமரான ஆறும் - ஸ்த்ரீகள் தன்னை விரும்பி யிருந்த படியையும், பாவையர் - அந்த ஸ்த்ரீகளுடைய, வாய் - வாயிலுள்ள, அமுதம்-அம்ர்தத்தை, உண்டஆறும்- தான் புஜித்தபடியையும், வாழ்ந்த ஆறும் - சிற்றின்பத்தை விரும்பி இப்படி [ய கெட்டபடியையும், ஒக்க - ஒருபடிப்பட, உரைத்து - அவர்களோடே சொல்லி, அத்தாலுண்டான ஆயாஸத்தாலே, இருமி - நடுநடுவே இருமி, தண்டு - தடியை, காலா - காலாகக்கொண்டு, கையில் பலமில்லாமையாலே, ஊன்றியூன்றி - ஓரிடத்திலேயே பலதரமும் ஊன்றி, தள்ளி - இளைத்து, நடவாமுன் - நடப்ப தற்குமுன்னே ; வண்டு-வண்டுகள், பாடும்-பாடுகிற, தண் - குளிர்ந்த, துழா[யது யான் - திருத்துழாய்மாலையை யுடைய ஸர்வேச்வரனெழுந்தருளியிருக்கிற, வதரி- ஸ்ரீபதரியை, வணங்குதும் - வணங்குவோம் என்கிறார். ... ... ரு.

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு.—(பண்டுகாமரித்யாதி) தனக்கென்ன போக்யதை யுள்ள நாள் நிஷித்தங்களையே முன்னடிதோற்றுதேயநுஷ்டி த்துப்போரும்; பின்பு பகவத்ஸமாச்ரயணம் பண்ணுமாகிலும் [உய "வணக்கொடு மாள்வது வலம்" என்கிறபடியே-நன்மைக்குடலாய்த் தலைக்கட்டுமிறே ; அதுவும் செய்யாதே, சேஷித்தநாள் வ்ர்த்தகீர்த்த நத்தைப்பண்ணிச் செத்துப்போமாய்த்து. (பண்டித்யாதி) முன்பு தான் ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸ்ப்ர்ஹாவிஷயமாய்ப் போந்த படியையும்‡, அவர்களுடைய வாகம்ர்தத்தை புஜித்தபடியையும். அன்றிக்கே, அவர் கள்தாங்கள் ஆதரித்துமேல்விழ தானிருந்தபடியாகவுமாம். (வாழ்ந்த வாறும்) "இன்னம் கெடுப்பாயோ" என்கிறபடியே - இப்போது கேடாகவிறே தாம் நினைத்திருக்கிறது.

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு.—(பண்டுகாமரித்யாதி.)தாள்கள்தம்மில்முட்டிகோவத் தள்ளிநடக்குமவனைப்பார்த்து, "நீ இங்ஙனே இளைத்துநடக்கப்புகாநின்றாய்"என்று சிலர் வினவ ; அவர்களைக்குறித்து இவன்சொல்லுமத்தையும் நடக்கும் ப்ரகாரத் தையு மருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியையுட்கொண்டு, "அவன் சொல்லும் போது காலம் குறுகிற்று, ஹிதம்சொல்லுவாருண்டோ" என்னவேண்டியிருக்க, தர்வ்ர்த்த கீர்த்தநம் பண்ணுவதே ! என்று ஈடுபாட்டிலே தாத்பர்யமாகவருளிச் செய்கிறார் (தனக்கென்ன வித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே.) "பாவையருடைய [கூறு அாயமுத முண்டவாறும்" என்று கீழருளிச்செய்து, பாவையர்தாங்கள் தன் வாயமுதமுண்டவாறு மென்றர்த்தாந்தா மருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி.) "வாழ்ந்த வாறும்" என்றது - விபரீதலக்ஷணையாய், கெட்டவாறுமென்றுக்தி யருளிச்செய்கிறார் (இன்னமித்யாதி.)

‡ "ஸ்த்ரீகள்விஷயமாய் ஸ்ப்ர்ஹாபண்ணிப் போந்தபடியையும்" என்று சில ஸ்ரீகோசங்கள்.

http://acharya.org

மூ.—எய்த்தசொல்லோ டீளையேங்கி யிருமியிளைத்துடலம்,
பித்தர்போலச் சித்தம் வேறாய்ப் பேசி யயராமுன்;
அத்த னெந்தை யாதிமூர்த்தி யாழ்கடலைக்கடைந்த –
மைத்தசோதி யெம்பெருமான் வதரி வணங்குதுமே. ... ௬.

ப - ரை.—எய்த்த - பலஹீநமான, சொல்லோடு - பேச்சையுடையனாய், அத்தாலுண்டாகும், ஈளை - கோழையாலே, ஏங்கி - இளைத்து, பின்பு, இருமி - இருமலாலேவருந்தி, அதினாலே, உடலம் - சரீரம், இளைத்து - மிகவும்மெலிந்து, பித்தர்போல - பைத்தியம்பிடித்தவர்களைப்போலே, சித்தம்வேறாய்ப்பேசி-நினைவுஒன்றும் பேச்சுஒன்றுமாய், அயராமுன்-தளருவதற்குமுன்பே; அத்தன் - ஸ்வாமியாய், எந்தை - எனக்குப்பிதாவாய், ஆதிமூர்த்தி - ஜகத்காரணபூதனாய், ஆழ் - அகாதமான, கடலை - ஸமுத்ரத்தை, கடைந்த- மந்தரபர்வதம் மத்தாகவும் வாஸுகியென்னும்பாம்பு கடைகயிறாகவும்கொண்டு கடைந்தவனாய், மைத்த - கறுத்த, சோதி - தேஜஸ்ஸையுடையனாய், எம்பெருமான் - என்னை அடிமைகொண்ட ஸர்வேச்வரனுடைய, வதரி - ஸ்ரீபதரியை, வணங்குதும் - ஆச்ரயிப்போமென்கிறார். ... (௬)

(ஒக்கவுரைத்திருமி) இவற்றைச்சொல்லத்துடங்குமே, அநந்தரம் இருமல் வருமே, பின்னையும் சாபலத்தாலே விட்டகுறையிலே சொல்லத்துடங்குமே, ஆக இருமுவது சொல்லுவதாகாநிற்கும். (தண்டு காலா) காலால் கொள்ளும் காரியத்தை ஒரு தண்டத்தாலேயாய்த்துக் கொள்வது.(ஊன்றியூன்றி)பிள்ளையழகியமணவாளவரையர் இதுக்கு பட்டரருளிச்செய்தாராகச் சொன்னபடி – “ஒருக்கால் சரீரம் ஸ்திதிக்க வேண்டுமென ஊன்றமாட்டானே, தன் கையில் மிடுக்கில்லாமையாலே, பலகாலித்தை யெடுத்தெடுத்துஇடாநிற்கும்” என்று. (தள்ளியித்யாதி) தடுமாறி நடப்பதுக்கு முன்னே.

(வண்டித்யாதி) “அன்று, இன்று” என்னவேண்டாதே, என்றுமொக்க அநுபவமே யாத்ரையாகச் செல்லும் தேசம். சிலநாள் அநுபவித்துப் பின்பிருந்து வ்ர்த்தகீர்த்தநம் பண்ணவேண்டா. ... ௫.

ஆறும்பாட்டு.—(எய்த்தசொல்லோடு) துடங்கி யெய்க்கையன்றிக்கே முந்துறவே யெய்த்தாய்த்துச் சொல்லுவது; அதுதான்

“உரைத்திருமி” என்றதே, “ஒக்க” என்கையாலே பலித்தவர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (இவற்றையித்யாதி வாக்யசதுஷ்டயத்தாலே.)

தாள்கள் தம்மில்முட்டி நொந்தபடியாலே தண்டைக் காலாக்கிக்கொண்டு நடக்கத்துடங்குமென்றருளிச்செய்கிறார் (காலாலித்யாதி.) “ஊன்றியூன்றித்தள்ளிநடக்கும்” என்று பூர்வர்கள் நிர்வாஹமாய், ஒருகால்தானூன்ற சக்தியில்லாமையால் அங்கேதான் பலகாலூன்றுமென்று பட்டர் நிர்வாஹத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஊன்றி யித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) ... ... ௫.

ஆறும்பாட்டு.—(எய்த்தவித்யாதி.) இருமியிருமியுரைக்கத்துடங்கினவளவிலே கண்டு வினவினவன் விட்டுநடக்குமே, இவன் துடங்கினவார்த்தையை விடமாட்டாதே தன்னில் தான் சொல்லுமே, அத்தை வர்ணித்தருளுகிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

இருமியிருமியுரைத்தத்தால் இளைப்பு வருகையாலேயெய்த்த சொல்லாயித்தென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (துடங்கியெய்க்கையித்யாதி.) எய்த்த-இளைத்த.

http://acharya.org

மூ.—பப்ப! அப்பர் மூத்தவாறு! பாழ்ப்பது, சீத்திரளை —
யொப்ப வைக்கள் போதவுந்த வுன்தமர் காண்மினென்று,
செப்புநேர் மென் கொங்கை நல்லார் தாம் சிரியாதமுன்னம்;
வைப்பும் நங்கள் வாழ்வுமானான் வதரி வணங்குதுமே. ... எ.

ப - ரை.—சீத்திரளைஒப்ப - சீயின்திரட்சிபோலே, ஐக்கள் - கோழையானது, போதஉந்த - மிகவும்தள்ளுவதைக்கண்டு, செப்புநேர் - செப்புப்போன்ற, மெல் - மிருதுவான, கொங்கை - ஸ்தநங்களையுடையராய், நல்லார் - இவனுக்குஹிதம் செய்யுமவர்களென்றநினைத்திருந்தஸ்த்ரீகள், " பப்ப! - பப்ப!, அப்பர்! - கிழவரே!, மூத்தஆறு - நீர் கிழத்தனத்தை அடைந்தபடி, பாழ்ப்பது - சாலப்பொல்லாது" [ய என்றுசொல்லி, தாம் - வயஸ்ஸௌம்காசும்உள்ளநாளில் "என்னுடையவன்" என்று ஆதரித்துப்போந்த தாங்களே, இப்போது அருகிருந்த பெண்களைப்பார்த்து, " உன்தமர் - உன்னோடுஉறவுள்ளவர், காண்மின் - இவர்படியைப்பாருங்கள் " என்று - என்றுசொல்லி, சிரியாதமுன்னம் - ஹாஸ்யம்பண்ணுவதற்குமுன்னே; நங்கள் - நம்போல்வாரான ஆச்ரிதரெல்லார்க்கும், வைப்பும் - நிக்ஷேபம்போ [ம்று லே ஸாத்யமும், வாழ்வும்ஆனான் - ஸாதநமுமானவனுடைய, வதரி - ஸ்ரீபதரியை, வணங்குதும் - ஆச்ரயிப்போமென்கிறார். ... ... (எ)

அநந்தரம் ஈளையோடே கொடுபோய்ச் சேர்க்கும். (ஏங்கி) அதி னநந்தரமாக இளைப்புவந்து கைக்கொள்ளுமாய்த்து. (இருமியிளைத்து உடலம்) அதுதான் இருமலுக்கு பூர்வக்ஷணவர்த்தியாயிருக்குமிறே. இருமி, அத்தாலே சரீரம் போரஇளைக்குமாய்த்து. (பித்தர்போலச் சித்தம்வேறாய்ப்பேசி) நினைவொன்றும் சொலவொன்று மாயிருக்கு மாய்த்து. பித்தேறினாரைப்போலே நெஞ்சால் நினைப்பதொன்றாய் வாயால்சொல்லுமதொன்றா யிருக்கு மாய்த்து¶. (சித்தம்வேறாய்ப் பேசி யயராமுன்) இப்படி பேசுகையுங்கூடவரிதாம்படி அயர் [உடு வோடே தலைக்கட்டும்; இப்படி மோஹிப்பதற்கு முன்பே.

(அத்தனித்யாதி) வருத்த ஸ்வாமியானவன், எனக்கு ஹிதகாம னானவன், ஜகத்காரணபூதனான ஸர்வேச்வரன். (ஆழ்கடலைக் கடைந்த) அரியன செய்தும் அபேக்ஷிதம் செய்துகொடுக்குமவன். (மைத்தசோதி) அபேக்ஷிதம்செய்யாவிடிலும் விடவொண்ணாதவடிவழகை யுடையவன். வெளுத்தல் சிவத்தல் செய்கையன்றிக்கே, கண்ணுக்குக் குளிர்ந்த தேஜஸ்ஸை யுடையவன். (எம்பெருமான்) அவ்வடிவழகைக் காட்டியென்னையடிமைகொண்டவனுடையவதரியையாச்ரயிப்போம். கூ.

ஈளை-கோழை, ஏங்குதல்-பொருமுதலாய், அத்தால்வந்தஇளைப்பைச் சொல்லுகிறதென்கிறார் (அதினித்யாதி.) இப்படிப்பட்ட இளைப்பும் இருமலுக்கு ஹேது [கூடு வாய்விடுமென்கிறார் (அதுதானித்யாதி.) போர இளைத்தவாறே நினைத்தபடி சொல்லவும் வல்லனல்லனென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினைவித்யாதி.) சப்தார்த்தம் (பித்தேறினாரை யித்யாதி.) இப்படி பேசுகையும் கூடவென்றது - அபுத்த்யா சொல்லுமதவும்கூட வென்றபடி.

* மூர்த்திசப்தம் - ஸ்வரூபவாசகமாய், (ஸர்வேச்வரன்) என்கிறது. ... கூ.

¶ "போவதொன்றாயிருக்குமாய்த்து" என்று இலைப்ரதிகோசுங்கள்.

http://acharya.org

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு.—(பப்ப!) க்ஷேபோக்தியில் இவருடைய அநுகாரமிருக்கிறபடி.வப்வபவென்றபடி. (அப்பர்மூத்தவாறு)எல்லார்க்கும்மூப்புவருகைதவிராதிறே;இத்தனை(க)கழியமூக்கலாமாகாதே! என்பர்களாய்த்து.மூப்பை ப்ரக்ர்தியாக்கி அதிலேமூத்தபடியாகவாய்த்துச் சொல்லுவது. (பாழ்ப்பது)இது(க)சாலப்பொல்லாது. (க)அறப்பொல்லாதாயிருந்ததீ!யிவ்வசித்ஸம்ஸர்க்கம்என்றுவெறுப்புக்குடலாய்த்து.(சீயித்யாதி)பூயபிண்டம்போலேச்லேஷ்மாவானது(உ)போரத்தள்ள.சீத்திரளையொப்பனக்கள்(உ)போதவுந்த,பப்ப! அப்பர்மூத்தவாறு!பாழ்ப்பது!என்பர்கள். (உன்தமர்காண்மினென்று) இவன்பக்கல் யௌவநமும் கையில் வீசமுமுள்ளவன்று, எல்லாருமொக்க "என்தமர், என்தமர்" என்பர்கள்; கையில் வீசமும்போய், இவனோட்டை ஸம்பந்தம் நமக்குஅவத்யாவஹம் என்று தோற்றும்படி யௌவநமும் போனவாறே, "உன்னுடையவன்" என்றும், மற்றையவளும் "உன்னோடே யன்றோ அவனுக்குறவு" என்றும் தங்களோடே [யுரு (ஙூ)தொற்றறச்சொல்லிப் பிணங்காநிற்பர்கள்.(செப்பித்யாதி)இவனைக்கொண்டு போதுபோக்குகைக்காக முலைக்கச்சை நெகிழ்த்தி முலையினுடைய ஸந்நிவேசத்தைக் காட்டுவர்கள்; இவன் கண்ணைவிடுத்து எழப்பார்க்கும்; அத்தைக்கண்டு, "பிள்ளாய்! இவன் இவற்றோடு என்ன வுறவுண்டாய்ப் பார்க்கிறான்" என்று சிரிப்பர்களாய்த்து. [உம செப்புநேர் மென் கொங்கைநல்லார் – அப்பரென்று சிரியாத முன்னமென்னுதல். பண்டு தன் ஸர்வஸ்வத்தை நேர்ந்திறே ஒரு ஸ்மிதம் பெறுவது; இப்போது இவரிருப்புக்கண்டு விட்டுச்சிரிப்பர்களாய்த்து.

(வைப்பும் நங்கள் வாழ்வுமானான்) பரிக்ரஹித்தவன்றே ஸாதநமுமாய்,பின்னை ப்ராப்யனுமானவன் வர்த்திக்கிற வதரிவணங்குதும். ஒருநாள் ஆதரித்துஒருநாள் சிரியாதவனாய்த்து;"𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂" "அம்ர்தம்ஸாதநம் ஸாத்யம்" என்னக்கடவதிறே. ... ... எ.

ஏழாம்பாட்டு.—(பப்பவித்யாதி.) இப்படியெய்த்துக்கிடந்தவன் ஆயுச்சேஷத்தாலே மெள்ளத்தெளிந்து (சு)கந்தவ்யஸ்தலத்திலேசெல்ல,அங்கே இவனுக்குஉத்தேச்யர் இவனை க்ஷேபிக்கும்படியைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

இவருடையவென்றது - இப்பாட்டிலே ப்ரஸ்துதரான ஸ்த்ரீகளுடைய வென்றபடி. ப்ரக்ர்தியாக்கி - ஸ்வபாவதர்மமாக்கி. போதவுந்த- போரத்தள்ள. வீசம்-மாகாணிப்பணம். தங்கள் பருவத்தைக்காட்டிச் சிரிக்கும் ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அத்தையித்யாதி.) பிள்ளாயென்றது - பெண்பிள்ளா யென்றபடி. இவன்மூப்பைக்கண்டு சிரிப்பார்களென்றருளிச்செய்கிறார் (செப்புநேரித்யாதி.) எ.

எட்டாம்பாட்டு.—(ஈசியித்யாதி.) செப்புநேர்மென் கொங்கைநல்லார் முலைக்கச்சைநெகிழ்த்துவது சிரிப்பதான வாறே, இவன் தன் ப்ராப்யம் கைபுகுந்தது என்று அங்கேயிருக்கத்தடங்குமே, அநந்தரம் அவர்கள்பண்ணும் பரிபவப்ரகாரங்களை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி..

(க) கழிய, சால, அற - மிகவும்.(உ) போர, போத-அதிகமாக. (ஙூ) தொற்று-ஸம்பந்தம். (சு) கந்தவ்யஸ்தலம் - போகத்தக்க இடம்.

http://acharya.org

மூ.—ஈசி போமி னீங்கிரேன்மி னிருமி யிளைத்தீர், உள்ளம்-
கூசியிட்டீரென்று பேசும் குவளை யங்கண்ணியர்பால்,
நாசமானபாசம்விட்டு நன்னெறிநோக்கலுறில்,
வாசம்மல்கு தண்டுழாயான் வதரி வணங்குதுமே. ... அ.

ப-ரை.—அவர்கள் இப்படிசொல்லச்செய்தேயும் இவர்போகாமையாலே,போமின் - போங்கோள்என்பர்கள்; இருக்கச்சொன்னார்களாக நினைத்து இவர் போகாதிருக்க, ஈசி - சீ!சீ!, ஈங்கு - இங்கு, இரேன்மின் - இராதேகொள்ளுங்கோள் என்ன; "என்தான்?, நான்போகவேண்டுகிறதென்?" என்ன; "இருமி - இருமலாலே, இளைத்தீர் - சரீரம் கட்டுக்குலைந்தீர், இவர்கள்முன்னே இப்படிபடுவதே! [ம என்று, உள்ளம்கூசியிட்டீர் - ஹ்ருதயம்கூசினீர்," என்றுபேசும் - என்றுசொல்லுகிற, குவளை - குவளைமலர்போலே, அம் - அழகிய, கண்ணியர்பால் - கண்ணையுடையஸ்த்ரீகள்பக்கலுண்டான,நாசமான பாசம்-விநாசத்தைவிளைக்கும் ஸங்கத்தை, விட்டு - தவிர்ந்து, நல்நெறிநோக்கல்உறில் - நல்வழிபோகப்பார்க்கில்; வாசம்- பரிமளம், மல்கு - நிறைந்த, தண் - குளிர்ந்த, துழாயான் - திருத்துழா[மரு யையுடைய ஸர்வேச்வரன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, வதரி - ஸ்ரீபதரியை, வணங்குதும்- வணங்குவோமென்கிறார். ... ... (அ)

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு.—(ஈசிபோமின்) நடவும்; சீச்சீஎன்றபடி. (போமின்) போகீர் என்பர்கள். என்றவாறே, இருக்கச் சொல்லிற்றாகக்கொண்டு இருக்குமிறே பழையவாஸநையாலே (ஈங்கிரேல்மின்) நீரிருக்கிறவிடந்தன்னை யறிந்திலீரோ, உமக்கு இங்குத்தையிருப்பில் ஓரந்வய மில்லைகாணும், போம் என்பர்கள். "ஏன்தான்? எனக்குப்போகவேண்டுகிற ஹேதுவென்?" என்னுமே (இருமியிளைத்திர்,உள்ளம்கூசியிட்டீர்) என்பர்கள். இருமலாலே போரஇளைத்திர், உம்மை யறிவீரே, "இவர்கள்முன்னே யிப்படி படுவோமே!" [உரு என்று எங்கள் ஸந்நிதியை யநுஸந்தித்து ஹ்ருதயம் கூசினீர் என்று சொல்லுகிற. (குவளை யங் கண்ணியர்பால் (இவனுடைய எளிவரவு காண்கைக்காக ஸாதரமாகப் பார்ப்பர்களாய்த்து. அருநஞ்சாகிலுமாகிறது, ஆரமுதாகிலு மாகிறது, இவர்கள்தான் பார்க்கப்பெற்றோமிறே! என்று இவனுடைய பாவபந்தந்துக்குடலாயிருக்குமாய்த்து. (நாசமானபாசம்விட்டு) ஏதேனும்தசையிலு மிவனைவிடாதே விநாசத்தை பலிப்பிக்கும்படியான ஸங்கமாய்த்து. ஹேயவிஷயத்தில் ஸங்கம் விநாசத்தை பலிப்பிக்குமிறே; அத்தைத் தவிர்ந்து,நல்வழிபோகப்பார்க்கில்;தன்னை ஆச்ரயித்தார்க்குக்கொடுத்து ஆதரிக்கைக்காக மாலையிட்டிருக்கிறவனதான வதரியை வணங்குதுமே. அ.

மூந்துறமுன்னம் "ஈசி"என்னவொண்ணாமையாலே"போமின்" என்ன, போகாமையாலே"ஈசி"என்கிறார்களென்றுவ்வக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார்(நடவுமென்று.)பழையவாஸநையாலேயென்றது - ப்ரணயரஸத்தாலூடிக்கொண்டு போகச்சொல்லுவது இருக்கைக்காகவேசொல்லுவர்களே,அந்தவாஸநையாலேயென்றபடி. "ஈங்கிரேன்மின்" என்றபின்பும் பாசம் வருகைக்குஹேதுத்வேந "குவளையங்கண்ணியர்"[சம என்றதென்னுமிடம்தோற்ற வருளிச்செய்கிறார்(இவனுடையவித்யாதி.)பேச்சாலே ஆசையறுத்திருக்கவும் கண்ணாலே வலைத்துவைத்தால்ஸங்கம்வரும்படியை உபபாதிக்கிறார் (அருநஞ்சாகிலுமித்யாதி.) ... ... அ.

http://acharya.org

மூ.—புலன்கள்நையமெய்யில் மூத்துப் போந்திருந்துள்ளமெள்கி,
கலங்க வைக்கள்போதவுந்திக் கண்டபிதற்றுமுன்;
அலங்கலாயதண்டுழாய்கொண் டாயிரநாமம்சொல்லி,
வலங்கொள்தொண்டர் பாடியாடும் வதரி வணங்குதுமே....கூ.

ப - ரை.—மெய்யில் - சரீரத்தில், புலன்கள் - இந்த்ரியங்களானவை, நைய - சிதிலமாம்படி, மூத்து - கிழத்தனமடைந்து, அவர்கள் "ஈங்கிரேன்மின்" என்றதுவேஹேதுவாக, இவன், போந்து - ஏகாந்தமானவிடந்தேடிப்போய், இருந்து - அங்கேயிருந்து, உள்ளம்எள்கி - நாம்பட்டதோ ! என்று நெஞ்சுகலங்கியும், கலங்க - வாத பித்த ச்லேஷ்மங்கள் வேறுபட, அத்தாலே, ஐக்கள் - கபமானது, [ய போதஉந்தி - போரத்தள்ளியும், கண்ட - கண்டத்தையெல்லாம், பிதற்றுமுன் - வாயில்வந்தபடி சொல்லுவதற்குமுன்னே; வலம்கொள் - ப்ரதக்ஷிணம்நடக்க மான அநுகூலவ்ர்த்திகள்பண்ணுகிற, தொண்டர் - சேஷபூதரான ஸ்ரீவைஷ்ண வர்கள், தண் துழாய் - குளிர்ந்த திருத்துழாயால், ஆய - தொடுக்கப்பட்ட, அலங்கல் - மாலையை, கொண்டு - கையிலேந்திக்கொண்டு, ஆயிரம்நாமம் - அவனு [டிரு டையஆயிரம்திருநாமங்களையும், சொல்லி - அடைவுபடச்சொல்லி, பாடி - வா யாரப்பாடி, ஆடும் - ஆடுகிற, வதரி - ஸ்ரீபதரியிலெழுந்தருளியிருக்கும் ஸர்வேச் வரனை, வணங்குதும் - ஸேவிப்போமென்கிறார். ... ... (கூ)

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு.—(புலனிந்யாதி) சரீரத்தில் இந்த்ரியங்களானவை, ஸந்நிவேசமும் கிடக்கச்செய்தே தந்தாமுடைய [உய விஷயங்களை பரிக்ரஹிக்கவும்மாட்டாதே சிதிலமாம்படி மூத்து. (போந்திருந்து) அல்லாதாரோபாதி காண்பன காணவும் கேட்பன கேட்கவும் பெறுமையாலே, ஆள்நடையாடாத விடந்தேடிப் போந்திருந்து. (உள்ளமெள்கி) "நாம்பட்டதோ!" என்று ஹ்ருதயமானது ஈடுபட்டு. (கலங்கவித்யாதி) தோஷத்ரயமும் தலையெடுத்தவாறே ச்லே [உரு ஷ்மாவானது போரத்தள்ளுமாய்த்து. (கண்ட பிதற்றுமுன்) பின்னை ப்ரதிபந்நங்களைப் பிதற்றுவதுக்குமுன்னே.

(அலங்கலாய) அங்குத்தைக்குச் சாத்தி யருளுகைக்கீடான மாலையான திருத்துழாயைக்கொண்டு. (ஆயிரநாமம்சொல்லி) கண்ட பிதற்றுமே அவ்வழியே இந்த்ரியத்துக்கு அடைத்த திருநாமம் [கூய சொல்லி; "நா வாயிலுண்டே" இத்யாதிப்படியே.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(புலனித்யாதி.) "ஈங்கிரேன்மின்" என்றுசொன்னதே பலித்து விடுகையாலே அவஸாதம் விஞ்சி, விஜநப்ரதேசத்திலே பிதற்றும்படியை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

குவளையங்கண்ணியர் "ஈங்கிரேன்மின்" என்றபின்பு, ஸ்வஜநத்தோடு பரஜநத்தோடு பொருந்தாதே தனியேயிடந்தேடிப்பிதற்றுகை ப்ராப்தமாகையாலே (ஆள் நடையாடாதவிடந்தேடியென்றது.) தோஷத்ரயம் - வாத பித்த ச்லேஷ்ம விகாரங்கள். "கண்ட" என்றது - கண்டத்தையென்றாய், (ப்ரதிபந்நங்களையென்றது.)

அவ்வழியேயென்றது - ப்ரதிபந்நங்களைச்சொன்னாவாலேயென்றபடி. இந்த்ரியத்துக்கடைத்தது திருநாமம் என்னுமதுக்குஸம்வாதம்(நாவாயிலித்யாதி.)[கூய

௩.—வண்டுதண்டேனுண்டுவாழும்வதரிநெடுமாலை,
கண்டல் வேலி மங்கைவேந்தன்கலியனொலிமாலை—
கொண்டு தொண்டர் பாடியாடக்கூடிடில், நீள்விசும்பி—
லண்டமல்லால் மற்றவர்க்கோராட்சியறியோமே. ... ய.

ப - ரை.—வண்டு - வண்டுகள், தண் - குளிர்ந்த, தேன் - தேனை, உண்டு - பாநம்பண்ணி, வாழும் - களித்துவர்த்திக்கிற, வதரி - ஸ்ரீபதரியிலெழுந்தருளியிருக்கும், நெடுமாலை - ஸர்வாதிகன்விஷயமாக; கண்டல் - தாழைகளை, வேலி - வேலியாகவுடைய, மங்கை - திருமங்கைக்கு, வேந்தன் - ராஜாவான, கலியன் - ஆழ்வார் ரருளிச்செய்த, ஒலி - மாலைகொண்டு - சப்தஸந்தர்ப்பங்களையுடைய [ய]விப்பத்துப்பாட்டையுங்கொண்டு, தொண்டர் - சேஷபூதரானவர்கள், பாடி - அவன் குணங்களைவாயார அநுஸந்தித்து, ஆடக் கூடிடில் - ப்ரீதிக்குப்போக்குவீடாகஆடப்பெறில், நீள்விசும்பில் - பரமபதத்தில், அல்லால் - ஒழிய, மற்று - வேறு, ஓர் - ஒரு, அண்டம் - லோகத்தில், அவர்க்கு - அவர்களுக்கு, ஆட்சிஅறியோம் - ஆளுகை யில்லை யென்கிறார். ... ... (ய)

(வலங்கொளித்யாதி) அநுகூலவ்ருத்திகளைப்பண்ணாநின்றுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், சாத்துகைக்கீடானமாலைகளையுமேந்தி, திருநாமங்களையும் சொல்லி, பாடுவதாடுவ தாகாநிற்பர்கள் ; அத்திரளிலே புக்கு அவர்களிலே யொருவரா யாச்ரயிப்போம். ... ... கூ.

பத்தாம்பாட்டு.—(வண்டு தண்டே னித்யாதி) ஸர்வபதா [உய]ர்த்தங்களு முத்தேச்ய லாபத்தாலே களித்து வர்த்திக்கும் தேசமாய்த்து; இப்படியிருக்கிற ஸ்ரீபதரியிலே வந்திருக்கிற ஸர்வாதிகனைக் கவிபாடிற்று. (கண்டல்வேலி) கண்டலென்று—தாழை. கடல் அணித்தாகையாலே தாழைக ளுண்டா யிருக்குமிறே. பூத்த தாழைகளை வேலியாகவுடைத்தான திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாரருளிச்செய்த மாலை. (கொண்டு தொண்டர் பாடியாடக் கூடிடில்) இவற்றைக்கொண்டு, "வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டும்" என்றிருக்கிறவர்கள் பாடுவ தாடுவதாகக் கூடிடில். நீள் விசும்பு என்கிறது - உபரிதந லோகங்களினுடைய ஸமுதாயத்தை; அதில், (அண்டமல்லால்) பரமபதமல்லது, மற்றவர்க்காட்சியறியோ மென்னுதல்; அன் [கூய]றிக்கே, நீள்விசும்பென்கிறது - பரமபதமாய், அதிலல்லால் மற்றோரண்டம் அவர்க்குஆட்சியாக அறியோமென்னுதல்.

மெய்யில் - புலன்களைய - மூத்தித்யாதி, வலங்கொள் தொண்டர் - அலங்கலாயதண்டுழாய்கொண் டாயிர நாமம் சொல்லி - பாடியாடும் வதரி வணங்குதும் என்றுஅந்வயம். ... ... கூ.

பத்தாம்பாட்டு.—(வண்டுதண்டேனித்யாதி.)

வண்டு, வாளை, தொண்டர்களைக் கீழேயருளிச்செய்கையாலே, இதிலே வண்டைச் சொன்னது உபலக்ஷணமென்றருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வபதார்த்தங்களுமித்யாதி.)

http://acharya.org

ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களில் இவர் அருளிச்செய்த தோஷம் ப்ரத்யக்ஷித்து அநுபவியாநின்றோம்; அவ்வோபாதி பகவத்விஷயமாக இவரருளிச் செய்ததும் மெய்யா யிருக்குமிறே; ஆனபின்பு, இவர் விடச்சொன்னவற்றை விட்டு இவர் பற்றச்சொன்னவற்றைப் பற்று[௧௦] கையிறே சேதநராயிருப்பார்க்குச் செய்யவடுப்பது. ... ... ௰.

அடிவரவு.—முற்ற மூதுகு உழி பீளை பண்டு எய்த்த
பப்ப ஈசி புலம் வண்டு ஏனம்.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.
பெரியவாச்சான்பிள்ளைதிருவடிகளே சரணம். [௰

இத்தை அப்யஸித்தமாத்ரத்திலே பரமபதமுண்டாகக் கூடுமோவென்ன; இது அர்த்தவாதமன்றோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாதி) ... ௰.
ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்து-நாலாந்திருமொழி—ஏனம். ப்ரவேசம்.

வ்யா.—ஸ்ரீபதரியென்றும் பதரிகாச்ரமமென்றும் இரண்டு [௰௫ திருப்பதியாய், அதில் இங்குத்தை யிருப்பாகிறது-ப்ரஜையினுடைய ரக்ஷணத்துக்குறுப்பாகத் தாய் குடிநீர் குடிக்கு மோபாதி யிவை தன்னை வழிப்படுத்துகைக்குறுப்பாகத் தான் (க) தபஸ்ஸுபண்ணி விதகாமனா யிருக்கிற விடமாய், சென்று ஆச்ரயிக்கும் நங்குறையே தறையாக ஆச்ரயணீயனானவன் தன்குறை யறுத்துக்கொண்டிருக்கிற விடமாயிருந்தது; ஆனபின்பு,நாமங்கே போய் ஆச்ரயிப்போமென்று திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார்.

இங்கு திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்கிறவிடமுண்டோ வென்னில்; கீழே "வதரிவணங்குதும்" என்றும் "அழிதியாகில் நெஞ்சம்" என்றும் சொல்லிக்கொடுபோந்து, இதிலும் "துணிவினி[௨௰ உனக்குச் சொல்லுவன் மனமே" என்று - முடியத் திருவுள்ளத்தைக் குறித்துச் சொல்லிற்றாயிறே யிருக்கிறது. கீழ் தாம் பெற்றதாகச் சொல்லி அர்த்தாநுஸந்தாநம் பண்ணிப்போந்த மந்த்ரப்ரதனான நாராயணன் வந்திருக்கிற தேசமாயிருக்குமிறே. ... ... ✽

அ.—ஏனமுனாகிப்ரவேசம்.—கீழ்த்திருமொழியிலே-மந்த்ரப்ரதனான நா[௨௰ ராயணன் வர்த்திக்கிறதேசத்தை யாச்ரயிப்போமென்று திருவுள்ளத்துக்குச் சொல்ல, நமக்கு ஸச்சிஷ்ய லக்ஷணங்களறிந்தன்றோ ஆச்ரயிக்க வடுப்பது என்றிருக்க; அக்குறைதீர்ந்தானாய் யெழுந்தருளி யிருக்கும் தேசமான பதரிகாச்ரமத்தை யாச்ரயிப்போமென்றருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிதன்னை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீபதரியித்யாதி.) குடிநீர்-கஷாயம். இத்தால்-"சிஷ்யனாய்நின்றது [௨௫ சிஷ்யனிருக்குமிருப்பு நாட்டாரறியாமையாலே அத்தையறிவிக்கைக்காக" என்றபடியே சேதநரை வழிப்படுத்துமென்றதாய்த்து. கீழ் மூன்று திருமொழியில் ப்ரமேயத்தையு மநுவதித்து ஸங்கதியை ஸ்புரிப்பிக்கிறார் (கீழித்யாதி.) (இருக்குமிறே) என்றவாக்கியம், இங்கு நான் வர்த்திக்கிறதேசத்தைச் சொல்லுகின்றதென்றசேஷம். ... ... ✽

(க) தபஸ்ஸு-பண்ணுகை - நரநாராயணனாய்த் திருமந்த்ரோபதேசம்பண்ணுகை.

http://acharya.org

மூ.—ஏனமுனாகி யிருநிலமிடந்தன் றிணையடியிமையவர் வணங்க,
தானவனாகம் தரணியிற்புரளத் தடஞ்சிலை குனித்த வென்தலைவன்;
தேனமர்சோலைக்கற்பகம் பயந்த தெய்வநன்னறுமலர் கொணர்ந்து-
வானவர்வணங்குங்கங்கையின்கரைமேல்¶வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே.

ப-ரை.—அன்று - பூமியை ப்ரளயங்கொண்டஅக்காலத்திலே, இமையவர்-ப்ரஹ்மாதிகள், இணைஅடி - சேர்த்திஅழகையுடைத்தானதிருவடிகளை, வணங்க - ஆச்ரயிக்கும்படியாக, முன் - வராஹகல்பத்தின்ஆதியிலே, ஏனமாகி - பன்றிருபங்கொண்டு, இருநிலம் - பரப்புடைத்தானபூமியை, இடந்து - ஒட்டுவிடுவித்தளடுத்து, தானவன் - அஸுரவம்சத்திற்பிறந்த ராவணனுடைய, ஆகம்-வராதிகளாலே [யி பூண்கட்டின சரீரமானது, தரணியில் - பூமியிலே, புரள - அம்புதைத்துப் புரளும்படி, தடம் - பெரிய, சிலை - வில்லை, குனித்த - வளைத்தருளின, என்தலைவன் - என்ஸ்வாமியான நாராயணன்;தேன்அமர்-தேன்மிக்கு,சோலை-சோலைசெய்திருந்துள்ள, கற்பம் - கல்பகவர்க்ஷமானது, பயந்த - உண்டாக்கின, தெய்வம் - திவ்யமாய், நல் - விலக்ஷணமாய், நறு - பரிமளம்வீசுகிற, மலர் - புஷ்பங்களை, வா[யிரு னவர் - தேவர்கள், கொணர்ந்து - கொண்டுவந்து, வணங்கும் - திருவடிகளில் ஸமர்ப்பித்து ஆச்ரயிக்கும்படியாக, கங்கையின்கரைமேல் - கங்காதீரத்திலுள்ள, வதரியாச்சிராமத்து - பதரிகாச்ரமத்திலே, உள்ளான் - எழுந்தருளியிருக்கிறன், நெஞ்சே! அங்கேசென்று ஆச்ரயிஎன்று தந்திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அருளிச்செய்கிறார். ... ... (க)

வ்யா.—முதற்பாட்டு.—(ஏனமுனாகி யித்யாதி) (முன் - ஏனமாகி) வராஹகல்பத்தினுடைய ஆதியிலே, அண்டபித்தியிலே புக்குச் சேர்ந்து பரப்புடைத்தான பூமியை; அத்தை யெடுக்கைக்கீடான செருக்கையுடைய மஹாவராஹமாக யெடுத்துக்கொண்டு. (அன்றிணையடி யிமையவர் வணங்க) அப்போது அந்தஉளைமயிர்களிலே [உறு யொதுங்கிக்கிடந்த ப்ரஹ்மாதிகள், சேர்த்தியழகையுடைத்தான திருவடிகளை யாச்ரயிக்க. "సటకటసటాసఙ్కటాః" "ஸடாகவிகடஸடாஸங்கடாஃ" என்னக்கடவதிறே.

முதற்பாட்டு.—(ஏனமுனாகி யித்யாதி.) நிலத்துக்கிருமை சொல்லுகையாலே பலித்தவர்த்தம் (அத்தை யித்யாதி.) [கூயி

உளைமயிர் - பிடரிமயிர். "నమస్తస్మై వరాహాయ లీలయోద్ధరతే మహీమ్ | ఖుర మధ్యగతో యస్య మేరుః ఖణఖణాయతే" "நமஸ்தஸ்மை வராஹாய லீலயோத்தரதே மஹீம் | குரமத்யகதோயஸ்யமேருஃகணகணாயதே" என்கிறபடியேவளர்ந்த திருமேனி யாகையாலே,உபரிதநலோக வர்த்திகள் உளைமயிரிலே யிருக்கை ப்ராப்தமென்று கருத்து. உளைமயிரிலே யிருக்கைக்கு ப்ரமாணம் (ஸடாகவியித்யாதி.) ஸடாகவிகளுக்கு, கடகல்பமாய் - வரண்யத்வேந ஆச்ரயமாயிருக்கிற, ஸடைகளிலே-பிடரிமயிர்களிலே, ஸங்கடாஃ-நெருங்கி யிருக்கிறவர்களாய் என்றர்த்தம் கண்டு கொள்வது. ப்ராமாணத்திரட்டிலே யானால், "ఉత్తిష్ఠతస్తస్య జలార్ద్రకుక్షేర్మహావరాహస్య మహీం ప్రగృహ్య | విధున్వతో వేదమయం శరీరం రోమాన్తరస్థా మునయః స్తువన్తి" "உத்திஷ்டதஸ்தஸ்ய ஜலார்த்ரகுக்ஷேர்மஹாவராஹஸ்ய மஹீம் ப்ரக்ர்ஹ்ய | [சயி விதுந்வதோ வேதமயம் சரீரம் ரோமாந்தரஸ்தாமுநயஸ்துவந்தி" என்கிற வசநத்தை யெடுத்திருக்கிறது.

¶ "வதரியாச்சிராமம்" என்றால் இசைக்குச்சேரும்.

http://acharya.org

மூ.—கானிடையுருவைச்சுடுசரந்துரந்துகண்டு, முன்கொடுந்தொழிலுரவோன்-
ஊனுடை யகலத்தடுகணைகுளிப்ப வுயிர்கவர்ந்துகந்தவெம்மொருவன்;
தேனுடைக்கமலத்தயனொடு தேவர் சென்று சென்றிறைஞ்சிடப்; பெருகு-
வானிடைமுதுநீர்க் கங்கையின்கரைமேல் வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே...௨.

ப - ரை.—கானிடை - காட்டில் மறைவது தோற்றுவதாய்த் திரிகிற, உருவை - மாயாம்ருகமான மானை, கண்டு - பார்த்து, சுடுசரம் - பொறுக்கவொண்ணாதஅம்பை, துரந்து - அதின்மேலேவிட்டு; முன் - ஸுக்ரீவமஹாராஜர் சரணம்புகுந்தவன்று, கொடும்தொழில் - க்ரூரமானசெயலையும், உரவோன்-மிடுக்கையுமுடைய வாலியினது, ஊன்உடை - மாம்ஸம்நிறைந்த, அகலத்து- மார்விலே, அடுகணை - கொலைஅம்பானது, குளிப்ப - அழுந்தும்படிபண்ணி, உயிர் - அவன்ப்ராணனை, கவர்ந்து - அபஹரித்து, உகந்த - "மஹாராஜர் விரோதிபோகப்பெற்றோம்!" என்றுஉகந்த, எம்ஒருவன் - ஒப்பற்றபலமுடையனானஎன்ஸ்வாமி; தேன் - தேனை, உடை - உடைத்தான, கமலத்து - திருநாபீகமலத்திற்பிறந்த, அயனொடு-ப்ரஹ்மாவோடுகூட,தேவர்-தேவர்கள், சென்று சென்று-நான்நான்என்றுஇழிந்து, இறைஞ்சிட - ஆச்ரயணத்துக்குறுப்பாக ஸ்நாநம்பண்ண, அத்தாலே, வானிடை - ஆகாசத்திலேயாய், முது - பழைதான, நீர் - ஜலம், பெருகு- மிக்குவருகிற, கங்கையின்கரைமேல் - கங்கைக்கரையிலே, வதரியாச்சிராமத்துள்ளான்—,நெஞ்சே ! அங்கேபோய் ஆச்ரயிப்போம்என்கிறார்.

(தானவனித்யாதி) இப்போது, தானவனென்கிறது-ராவணனை. "தையலாள்மேல் காதல்செய்த தானவன் வாளரக்கன்" என்னக்கடவதிறே. தநுவினுடைய வம்சஜனென்று தாநவனென்கிறதாதல், ஆஸுரமான வ்யாபாரங்களை யுடையவனென்றாதல். ராவணனுடைய, வராஹிகளாலே பூண்கட்டி யிருக்கிற சரீரமானது, அம்பு தைச்சு பூமியிலே புரளும்படியாக. (தடஞ்சிலையித்யாதி) "மஹாதநுஃ" "மஹத்தநுஃ" என்கிறபடியே அளவுடைத்தான வில்லை வளைத்த. (என்தலைவன்) வீரரஸத்தில் ப்ரதாநனான என்னாயன்.

(தேனமரித்யாதி) ராவணனுடைய மிடுக்காலே கல்பகவ்ருக்ஷத்தினுடைய பூவைப் பணிப்பூவிட்டுத் திரிவர்களாய்த்து தேவர்கள் முன்பு; அவன் தலை யறுப்புண்டவாறே, அத்தை ப்ராப்தவிஷயத்திலேயாக்கினார்களாய்த்து. தேன்மிக்குச் சோலைசெய்திருந்துள்ள கல்பகமானது உண்டாக்கின, திவ்யமாய் விலக்ஷணமாய் செவ்வியையுடைத்தான பூக்களைக்கொண்டு, தேவர்கள் ஆச்ரயிக்கும்படியாக, கங்காதீரத்திலே ஸ்ரீபதரிகாச்மத்திலே வந்து ஸந்நிஹிதனானான். ௧.

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு.—(கானித்யாதி)தன்னிலமான காட்டிலே ஸஞ்சரிக்கிற, உருஉண்டு-மான்-மாயாம்ர்கம், அத்தைக்கண்டு.

"சிலைகுனித்த" என்கையாலே ஹிரண்யாக்ஷனைச் சொல்லவொண்ணாதென்றருளிச்செய்கிறார் (இப்போதித்யாதி.) தநுவம்சம் - ராவணனுக்கு மாத்ர்வம்சமாகையாலே, ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யம் (ராவணனுடையவித்யாதி.)

"வணங்கும்படி - நிலமிடந்து" என்றந்வயம். ... ... ௧.

இரண்டாம்பாட்டு.—(கானிடையித்யாதி.) கோரமான ஸம்ஸாரப்ரளயத்தில் நின்றும் தம்மையெடுத்தபடியாலே, ப்ரஸ்துதமான வராஹாவதாராபதாநத்தில் பூமிப்பிராட்டிக் குபகரித்தவளவன்றிக்கே பெரியபிராட்டியார்க்காக ராவணவதம் பண்ணினமையையநுஸந்தித்தார் இப்பாட்டில்;அதுக்கடியான மாயாம்ர்க நிரஸநாதிகளை யருளிச்செய்கிறார் இப்பாட்டில் என்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. "பன்றியாய்" என்று முதல்திருமொழியிலே ப்ரஸ்துதமானத்தை, "ஏனமுனாகி" என்று ஸ்மரித்தாரென்று திருவுள்ளம்.

http://acharya.org

மூ.—இலங்கையும் கடலு மடலரும்துப்பி னிருநிதிக்கிறைவனும், அரக்கர்
குலங்களும்கெடமுன்கொடுந்தொழில்புரிந்தகொற்றவன்; கொழுஞ்சுடர்சுழன்ற-
விலங்கலிலுரிஞ்சிமேல்நின்றவிசும்பில்வெண்துகில்கொடியெனவிரிந்த
வலந்தருமணிநீர்க்கங்கையின்கரைமேல்வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே. ௩.

ப - ரை.—இலங்கையும் - ஒருவராலுமழிக்கப்போகாத லங்கையும், கடலும்- அதுக்கும் கீழான ஸமுத்ரமும், அடல் அரும் - ஒருவராலும் வெல்ல வொண்ணாத, துப்பில் - பலத்தையுடையனாய், இருநிதிக்கு இறைவனும் - சங்கநிதி பத்ம நிதிகளையுடையனாயிருக்கிற ராவணனும், அரக்கர் குலங்களும் - ராக்ஷஸஜாதியும், கெட-நசிக்கும்படியாக, முன்-ராவணன் கைவிஞ்சினவன்று, கொடு-கொடிய, [ய தொழில் - வ்யாபாரங்களை, புரிந்த - பண்ணின, கொற்றவன்-ராஜாவான ஸர்வேச்வரன்; கொழு - விளங்காநின்றுள்ள, சுடர் - ஸூர்யன், சுழன்ற - சுழலவருகிற, விலங்கலில் - மேருபர்வதத்திலே, உரிஞ்சி - தாக்கி, மேல்நின்ற - அதுக்குமேலே யிருக்கிற, விசும்பில்-ஆகாசத்திலே, வெள்-வெளுத்த நிறத்தையுடைத்தாய், கொடித்துகில் என-த்வஜத்தில்கட்டப்பட்ட துணிபோலே, விரிந்து- பரந்து, வலம் [ய்ந்து தரும்-வேகத்தாலே பலத்தையுடைத்தாய், மணி-தெளிந்திருக்கிற, நீர்-ஜலம் நிறைந்த, கங்கையின் கரைமேல் - கங்காதீரத்திலுள்ள, வதரியாச்சிராமத்து- ஸ்ரீபதரிகாச்ரமத்திலே, உள்ளான்- நித்யவாஸம் பண்ணுகிறான், நெஞ்சே! அங்கே சென்று கிட்டப்பாராய் என்கிறார். ... ... (௩)

(சுடுசரம்துரந்து) ஒருவர்க்கும் தோற்றாதபடி மறைவது தோற் [உம் றுவதாய்த் திரிகிற அத்தைக்கண்டு, பொறுக்கவொண்ணாதபடியான அம்பைவிட்டு; முன்பு. († கொடுந்தொழிலித்யாதி) க்ரூரமான செயலையுடையனான வாலியுடைய தசைந்து அகன்றிருந்துள்ள மார்விலே (க) கொலையம்பானது அழுந்தும்படிபண்ணி, அவ்வழியாலே அவனுடைய ப்ராணனை யபஹரித்து, "மஹாராஜர்விரோதி போ [உடு கப்பெற்றோம்!" என்று உகந்த அத்விதியமான பலத்தை யுடையவன்.

(தேனித்யாதி) திருநாபீகமலத்தை உத்பத்திஸ்தாநமாக வுடைய ப்ரஹ்மாவோடே தேவர்களானவர்கள் அஹமஹமிகயா இழிந்து, ஆச்ரயணத்துக் குறுப்பாக ஸ்நாநம்பண்ணப்புக்கவாறே, ஒன்றால் குறைதல் நிறைதல் செய்யாதே ஏகரூபமாயிருக்கக்கடவ ஜலம் [௩ய் பெருகுமாய்த்து; திருவடிகள் ஸஹ்யமாகையாலே. (வானிடைமுது நீர்) ஆகாசத்திலேயாய்ப் பழைதான நீரென்றபடி. ... ௨.

வ்யா.—மூன்றாம்பாட்டு.—(இலங்கையுமித்யாதி) ஒருவராலழிக்க வொண்ணாதபடியான லங்கையும், அதுக்குங்கீழாம்படியிருக்கிற கடலும், ஒருவராலடற்க வரிய ஸாமர்த்யத்தை யுடையனாய் ஜயே [௩டு ஷ்டனான வைச்ரவணனை வென்று வாங்கின சங்கநிதி பத்மநிதிகளை

"வாலிமாவலத்தொருவன்" என்றத்தை ஸ்மரிக்கிறாரென்று விவக்ஷித்து உரவோன்-மிடுக்கையுடைய வாலியென்றருளிச்செய்கிறார் (க்ரூரேத்யாதி.) தசைந்த - மாம்ஸளமாய். "அடு" - கொல்லுகிற.

ஸஹ்யமாகையாலே - திருக்காவேரிக்கு ஸஹ்யபர்வதம் உத்பத்திஸ்தாந [சய மாநாப்போலேயாகையாலே. ... ... ௨.

மூன்றாம்பாட்டு.—(இலங்கையித்யாதி.) வாலிவதாநந்தரபாவியாய் முதற்பாட்டில் ப்ரஸ்துதமான ராவணவதத்தை ஸப்ரகாரமநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

† "கடுந்தொழில்" என்றும்பாடம். (க) கொலையம்பு - ஹிம்ஸகமானசரம்.

http://acharya.org

மூ.—துணிவினியுனக்குச்சொல்லுவன்மனமே!தொழுதெழு; தொண்டர்கள்தமக்கு
பிணியொழித்தமரர் பெருவிசும்பருளும்பேரருளாளனெம்பெருமான்; [ப்
அணிமலர்க்குழலா ரரம்பையர்துகிலு மாரமும்வாரிவந் தணிநீர்
மணிகொழித்திழிந்தகங்கையின்கரைமேல்வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே. ச.

ப - ரை.—மனமே !-நெஞ்சே!, இனி - இப்போது, உனக்கு - விஷயவைல
க்ஷண்ய மறியாத உனக்கு, துணிவு-உறுதியான ஒருவார்த்தையை, சொல்லுவன்-
சொல்லுகிறேன் கேள் என்று ஆழ்வாரருளிச்செய்ய ; அது என்? என்று நெஞ்சு
வினவ ; தொண்டர்கள்தமக்கு - ஆச்ரிதரான நம்போல்வார்க்கு, பிணி - விரோ
தியாயுள்ளவற்றை, ஒழித்து - போக்கி, அமரர் - நித்யஸூரிகளுடைய, பெரு [ய
விசும்பு - பரமபதத்தை, அருளும் - தந்தருளுமவனாய், பேர் அருளாளன் -
பரமக்ருபாவானான எம்பெருமான் - ஸர்வேச்வரன் ; அணிநீர் - தர்சநீயமான
ஜலமானது, மலர் - புஷ்பங்களாலே, அணி - அலங்கரிக்கப்பட்ட, குழலார்-மயிர்
முடியையுடையரான, அரம்பையர்- அப்ஸரஸ்ஸுக்களுடைய, துகிலும்-பரியட்ட
ங்களையும், ஆரமும்-நவரத்நங்கள் கோத்துச்சமைத்த ஹாரங்களையும், வாரி [மடு
வந்து - திரட்டிக்கொண்டும், மணி - ரத்நங்களை, கொழித்து - வாரிக்கொண்டும்,
இழிந்த - வந்திழிகிற, கங்கையின்கரைமேல் - கங்கைக்கரையிலுள்ள, வதரியாச்
சிராமத்து - ஸ்ரீபதரிகாச்ரமத்திலே, உள்ளான் - நித்யவாஸம்பண்ணுகிறான்,
அங்கே சென்று, அவனை,தொழுது - ஸேவித்து, எழு-வாயார ஸ்தோத்ரம்பண்ணு
என்றருளிச்செய்கிறார். ... ... (ச)

யுடையனா யிருக்கிற ராவணனும், அவனுக்கு பலமான ராக்ஷஸஜாதி
யாகவும் மண்ணுண்ணும்படியாக, பண்டு க்ரூரமான வ்யாபாரங்க
ளைப் பண்ணின ராஜாவானவன். "ఇక్ష్వాకూణామియం భూమిస్సశైలవనకాననా"
"இக்ஷ்வாகூணாமியம் பூமிஸ்ஸசைலவநகாநநா" என்னக்கடவதிறே.
(கொழுஞ்சுடரித்யாதி) ஆதித்யனானவன் சுழலவாராநின் [உடு
றிருந்துள்ள மேருவிலே தாக்கி, மேல்நின்ற, விசும்பிலே- ஆகாசத்தி
லே, வெளுத்தநிறத்தை யுடைத்தான கொடியாடையை விரித்தாப்
போலே, இதுவந்துவிழும்போதை நீர்த்தெளிவிருக்கும்படி. (வலந்
தருமணிநீர்) வேகத்தாலே மிடுக்கையுடைத்தாய்த் தெளிவையுடைத்
தாயிருக்குமாய்த்து. ... ... ந.
வ்யா.—நாலாம்பாட்டு.—(துணிவினியுனக்குச் சொல்லுவன் மன
மே தொழுதெழு) இப்போது உனக்கு உறுதியாக ஒரு நல் வார்த்தை
சொல்லுகிறேன், நெஞ்சே ! கேள் ; சொல்லச்செய்தே பின்னை
யும் சொல்லாததின் பலமேயாகாமே, நீயவனைத்தொழுது உஜ்ஜீவி
க்கப்பாராய். [நடு

மேருவாகிற த்வஜஸ்தம்பத்திலே வெளுத்த துகிலாலே கொடியைக்கட்டிவிட்
டாப்போலே ஸ்வச்சமான நீரையுடைத்தான கங்கையென்றருளிச் செய்கிறார்
(ஆதித்யனித்யாதி.) "உரிஞ்சி" என்றதினர்த்தம் (தாக்கியென்றது.) ... ந.
நாலாம்பாட்டு.—(துணிவினியித்யாதி.) அவதாரத்துக்கு ப்ரதாந ப்ரயோஜந
மான ராவணவதத்தைக் கீழ்ப்பாட்டிலேயருளிச்செய்தவாறே, அதிமாநுஷ [சய
மானசெயலாகையாலே * அன்று சராசரங்களைவைகுந்தத்தேற்றினமையும் திரு
வுள்ளத்திலே தோற்ற, அந்தப்ரஸங்கத்திலே அவனுடைய மோக்ஷப்ரதத்வத்தை
யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.
" இனியுனக்கு-துணிவாக-சொல்லுவன்" என்று அந்வயித்தருளிச்செய்கிறார்
(இப்போதித்யாதி.)

மூ.—பேயிடைக்கிருந்துவந்த மற்றவள்தன் பெருமுலைசுவைத்திடப்;பெற்ற
தாயிடைக்கிருத்தலஞ்சுவனென்று தளர்ந்திடவளர்ந்தவென்தலைவன்;
சேய்முகட்டுச்சியண்டமும்சுமந்த செம்பொன்செய்விலங்கலிலிலங்கு-
வாய்முகட்டிழிந்தகங்கையின்கரைமேல்வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே.௫,

ப-ரை.—வந்த - தாயின்வடிவுகொண்டுவந்த, பேய் - பூதனையுடைய, இடைக்கு இருந்து - மடியிலே இருந்து, அவள்தன் - அவளுடைய, பெரு - பெரிய, முலை - முலையை, சுவைத்திட - உண்ண; அத்தைக்கண்ட, பெற்ற தாய் - பெற்ற தாயாரான யசோதைப்பிராட்டியானவள், இடைக்கு - தீங்கு செய்யவந்தவர்கள் மடியிலே, இருத்தல் - பொருந்தியிருக்கும் இருப்பைக் கண்டு, அஞ்சுவன் - என்விளைகிறதோ! என்று பயப்படாநின்றேன், என்று - என்று சொல்லி, தளர்ந்திட - கூசிப்பரிந்து வளர்க்க, வளர்ந்த - வளர்ந்தருளின, என்தலைவன் - என்ஸ்வாமியானவன்; சேய் - உயர்ந்த, முகடு-சிகரத்தின், உச்சி- உச்சியிலே, அண்டம் - அண்டத்தை, சுமந்த - தரிக்கிற, செம்பொன்செய் விலங்கலில்-சிவந்தபொன்னால் செய்யப்பட்ட மேருபர்வதத்திலே, இலங்கு-விளங்காநின்றுள்ள, வாய் - இடமுடைத்தான, முகடு - சிகரத்தினின்றும், இழிந்த-வந்துவிழுகிற, கங்கையின் கரைமேல் வதரியாச்சிராமத்துள்ளான்—, நெஞ்சே! அவனைத்தொழுதெழு என்கிறார். ... ... (௫)

நீருறுதியாகச் சொல்லுங்காட்டில் அவன் நம்விரோதியைபபோக்கி நன்மையைத் தருமோவென்ன(பிணியித்யாதி) நம் விரோதியையும் போக்கி பரமபதத்தையும் நமக்குத்தரும். ஒருக்காலாச்ரயித்த மாத்ரத்திலே நம்விரோதியைப்போக்கி நித்யஸூரிகளிருப்பை நமக்குப் பண்ணித்தரும் பெரியக்ர்பாவானான ஸர்வேச்வரன்.

(அணியித்யாதி)க்ர்ஷ்ணன்படியாய்த்துஜலத்தினுடையசெருக்குமிருப்பது. மலராலே யணியப்பட்ட குழலையுடையரான அப்ஸரஸ்ஸுக்களுடைய பரியட்டத்தையும் ஹாரத்தையும் வாரியணிகிற நீரென்னுதல்; அழகியநீரென்னுதல். இவற்றைத் திரட்டிக்கொண்டு ஓர்சநீயமான நீரானது ரத்நங்களைக் கொழித்துக்கொண்டு வந்திழியாநின்றுள்ளவதரியாச்சிராமத்துள்ளானை – தொழுதெழு என்கிறவிது இத்திருமொழிக்கெல்லாம் க்ரியை. ... ... ச.

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு.—(பேயித்யாதி)(வந்த – பேயிடைக்கு இருந்து) யசோதைப் பிராட்டி யுடைய வடிவைக் கொண்டு வந்த

“தொண்டர்கள்தமக்கு - பெருவிசும்பருளும், மனமே!தொழுதெழு” என்றவர்க்கு விவக்ஷிதமான வுட்கருத்தையருளிச்செய்கிறார் (நம்விரோதியையித்யாதி.) வாக்யார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்காலித்யாதி.)

வஸ்த்ராபஹாரணத்துக்கு ப்ரஸித்தி க்ர்ஷ்ணனிடத்திலேயாகையாலே அத்தை த்ர்ஷ்டாந்திகரித்துக்கொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ர்ஷ்ணனித்யாதி.) “அணிகிறநீர்” என்றது - கரையையலங்கரிக்கிற நீரென்றபடி. ... ச.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(பேயிடைக்கித்யாதி.) துகில்வாரிவந்ததென்னும் ப்ரஸங்கத்திலே க்ர்ஷ்ணனுடைய வஸ்த்ராபஹாரணபதாநத்தில் செருக்கும் ஸ்மர்தமாய் அதுக்குஹேதுவாக யசோதைப்பிராட்டி வளர்த்தபடியை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

“வந்த” என்று விசேஷிக்கைக்குத் தாத்பர்யம் (யசோதையித்யாதி.)

http://acharya.org

மூ.— தேரணங்கல்குல்செழுங்கயற்கண்ணிதிறத்தொருமறத்தொழில்புரிந்து,
பாரணங்கிமிலேறேழும்முன்னடர்த்தபனிமுகில்வண்ணனெம்பெருமான்;
காரணந்தன்னால் கடும்புனற்கயத்த கருவரை பிளவெழக்குத்தி
வாரணங்கொணர்ந்தகங்கையின்கரைமேல்வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே.

ப - ரை.—முன் - ஏழு ரிஷபங்களை நேரேநிறுத்தினவன்று, தேர்-தேர்த்தட்டானது, அணங்கு - வருந்தி ஒப்பாகாநின்றுள்ள, அல்குல் - நிதம்பத்தையுடையளாய், செழு - அழகிய, கயல் - கயல்மத்ஸ்யம்போன்ற, கண்ணிதிறத்து - கண்களையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டியைத் திருமணம்புணருகைக்காக, மறம்-கோபத்தையுடைத்தா யிருப்பதான,ஒரு தொழில்-ஒருசெயலை,புரிந்து-செய்து, பார்-பூமியிலுள்ளார், அணங்கு - நோவுபடும்படியான, இமில் - கருத்துக்களையுடைய, ஏறு - ரிஷபங்கள், ஏழும் - ஏழையும், அடர்த்த-நிரஸித்தவனாய், அத்தாலே, பனி-குளிர்ந்த, முகில்- மேகம்போன்ற, வண்ணன்-திருநிறத்தையுடையனாய், எம்பெருமான்-எனக்கு ஸ்வாமியானவன் ; காரணந் தன்னால் - பகீரதன்செய்த தபஸ்ஸே ஹேதுவாக, கடு - அதிகவேகத்தையுடைய, புனல் - ஜலத்தை, கயத்த - தகைந்த, கரு - பெரிய, வரை - மலையானது, பிளவுஎழ - பிளக்கும்படி, குத்தி - அடித்து, வாரணம் - அங்குண்டானயானைகளை, கொணர்ந்த - தள்ளிக்கொண்டு வந்திழிகிற, கங்கையின்கரைமேல் வதரியாச்சிராமத்துள்ளான்—, அவனை, நெஞ்சே! தொழுதெழு என்கிறார். ... ... (௬)

பூதனையுடைய மடியிலேயிருந்து,அதுக்குமேலே அவளுடைய பெரியமுலையையுண்டிட. (பெற்றதாயித்யாதி)இத்தைக்கண்ட யசோதைப்பிராட்டியானவள்,நாம் மடியிலேவைத்து முலைகொடுத்துப்போந்த வாஸனைகொண்டு இவன் கண்டவாயகராய்நம்மை அநுகரித்து வந்தார் மடியிலே பொருந்தி யவள்முலையுண்கிறதென்று கூசி, அவள் பரிந்து வளர்க்க வளர்ந்த வென்தலைவன்.

(சேயித்யாதி) ஓங்கியிருந்துள்ள சிகரத்தினுடைய வுச்சியாலே அண்டத்தை தரிக்கிற சிவந்தபொன்னாலே செய்யப்பட்ட மேருவிலே விளங்காநின்றுள்ள இடமுடைத்தான சிகரத்தில்நின்றுமிழிந்தகங்கையின்கரைமேலே வதரியாச்சிராமத்திலேவந்து ஸந்நிஹிதனானான்.௫.

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு.— (தேரித்யாதி) தேரானது வருந்தி யொப்பாகாநின்றுள்ள, அல்குலையுடையளாய் – நிதம்பப்ரதேசத்தையுடையளாய். அணங்கென்று-நோவுபடுகைக்குப்பேர். தேர்த்தட்டை நிதம்பத்துக்குஒப்பாகச் சொல்லக்கடவர்கள். அழகிய கயலோடொத்த கண்களையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக, மறத்தையுடைத்தாயிருப்பதொரு செயலைச்செய்து, பூமியாக நோவுபடும்படியான

"மற்று" என்றதினர்த்தம் (அதுக்குமேலேயென்றது.)பெற்ற தாய் மடியிலேவைக்க அஞ்சினாளென்றால், மேலே "வளர்ந்த" என்னக்கூடாமையாலே, அதுக்கிடாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்தையித்யாதி.) மிகவும் பரிவோடேவளர்த்தானென்று கருத்து. "வாய்" என்றதினர்த்தம் (இடமுடைத்தானவென்றது.) ... ௫.

ஆறும்பாட்டு.—(தோரணங்கித்யாதி.) வளர்ந்தபின்பு நப்பின்னையைத் திருமணம் புணர்ந்தமையைநினைத்தநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

(வருந்தியொப்பாகாநின்றுள்ள) என்றதுக்கு, அணங்கென்று - நோவாய், அத்தாலே - மிகவும் ஸத்ர்சமன்றென்று பலித்ததென்றுகருத்து. மறத்தை - ரிஷபங்களி னிடத்தில் கோபத்லைத.

http://acharya.org

மூ.— வெந்திறற்களிறும்வேலைவாயமுதம்விண்ணொடுவிண்ணவர்க்கரசும்,
இந்திரற்கருளியெமக்குமீந்தருளு மெந்தையெம்மடிகளெம்பெருமான்;
அந்தரத்தமர ரடியிணைவணங்க வாயிரமுகத்தினு லருளி,
மந்தரத்திழிந்தகங்கையின்கரைமேல் வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே. எ

ப - ரை.—வெம்திறல் - மிகுந்த மிடுக்கையுடைய, களிறும் - ஐராவதமென்றயானையையும், வேலைவாய் - திருப்பாற்கடலிலுண்டான, அமுதம் - அம்ர்தத்தையும், விண்ணொடு - ஸ்வர்க்கத்தையும், விண்ணவர்க்கு அரசும் - தேவர்களுக்கு ராஜாவாயிருக்கு மிருப்பையும், இந்திரற்கு - ப்ரயோஜநாந்தரபரனான இந்த்ரனுக்கு, அருளி - கொடுத்து, எமக்கும் - அநந்யப்ரயோஜநரான என்போல்வார்க்கும், [ம ஈந்தருளும் - தன்னைக்கொடுத்தருளுமவனாய், எந்தை - எனக்குபிதாவாய், எம அடிகள் - எனக்கு ஸ்வாமியாய், எம்பெருமான் - எனக்கு சேஷியானவன்; அந்தரத்து - ஸ்வர்க்கத்திலுள்ள, அமரர் - தேவர்கள், அடியிணை - திருவடிகளை, வணங்க - ஆச்ரயிக்கும்படி; ஆயிரம்முகத்தினால் அருளி - ஆயிரம் முகங்களாலே புகவேணும் என்று ஸர்வேச்வரன் திருவுள்ளமாயருள, மந்தரத்து - மந்தரபர்வதத்திலே, [மரு இழிந்த - வந்திழிந்த, கங்கையின்கரைமேல் வதரியாச்சிராமத்துள்ளான் —, அவனை நெஞ்சே! தொழுதெழு என்கிறார். ... ... (எ)

கருத்துக்களையுடைய ரிஷபங்களேழையும் நிரஸித்து, அநந்தரம், விரோதிபோகப்பெற்ற ஹர்ஷத்தாலே, குளிர்ந்த மேகம்போலேயிருந்துள்ள வடிவையுடையனாய், அவ்வடிவாலே யென்னை [உம அநந்யார்ஹனாக்கினவன்.

(காரணமித்யாதி) ஹரீரயன் கங்கையை யவதரிப்பிக்கிற போது நடுவழியிலே ஒருமலை தகைந்துகொடுநின்றதாய், அத்தை யிரண்டு பிளவாம்படி குத்தி யானைகளையு முருட்டிக்கொண்டு இவ்வருகே போந்து இழிந்ததாகச் சொல்லக்கடவது. அதுக்கடி யென்னென்றால் (காரணந்தன்னால்) தன்னுடைய தபோபலத்தாலே, ஹஸ்மமாய்க் கிடந்த தன்னுடைய பாட்டன்மாருடைய சுத்யர்த்தமாக கங்கையைப் பெறவேணுமென்று, தபஸ்ஸுபண்ணினானிறே; அந்தகாரணத்தாலே. பழமையாலேவந்த மிடுக்கையுடைய ஜலத்தையுடைத்தான, கருவரையானது இரண்டுபிளப்பாம்படி குத்தி அங்குண்டான [நடம ஆனைகளைத்தள்ளிக்கொண்டுவந்திழிகிற. அன்றிக்கே, அம்மலைதகைந்தவளவிலே இந்த்ரனை நோக்கி தபஸ்ஸுபண்ணினானாய், பின்னை அவன் தன்சதுர்த்தந்தியையிடுவித்து அமமலையிருபிளவாம்படிகுத்துவித்து பின்னை அவ்வானைகொண்டுவந்ததாக வொரு ப்ரமாணப்ரஸித்தியுண்டு; அத்தைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். ... ... சு.

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு.—(வெந்திறலித்யாதி) ஐராவதத்தையும், கடலிலம்ர்தத்தையும், ஸ்வர்க்கத்தையும், அத்தோடேகூட தேவர்களுக்கு ராஜாவாயிருக்கு மிருப்பையும், இந்த்ரனுக்குக் கொடுத்தருளி,

---

"இமில்" என்றதினர்த்தம் (கருத்துக்களையென்றது.)

பழமை - ஸ்வபாவம்; அத்தாலே வந்த மிடுக்கு - அதிவேகம். ஜலத்தை [சம யுடைத்தானவென்றது - * கங்கைக்கு விசேஷணம். ... ... சு.

ஏழாம்பாட்டு.—(வெந்திறலித்யாதி.) நப்பின்னைப்பிராட்டிக்குத் தன்னைக் கொடுத்த வளவன்றிக்கே ப்ரயோஜநாந்தர பரனுக்கும் அபேக்ஷித ஸம்விதானம் பண்ணினானென்று அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியுட்கொண்டு வாக்யார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (ஐராவதத்தையுமித்யாதி.)

http://acharya.org

மூ.—மான்முனிந்தொருகால்வரிசிலைவளைத்தமன்னவன்; பொன்னிறத்தரவோன்-
ஊன்முனிந் தவனதுடலிருபிளவா வுகிர்நுதி மடுத்து, அயனரனைத்-
தான்முனிந்திட்ட வெந்திறற்சாபந்தவிர்த்தவன்; தவம்புரிந்துயர்ந்த-
மாமுனிகொணர்ந்தகங்கையின்கரைமேல்வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே.

ப - ரை.—ஒருகால் - பிராட்டி "இம்மானைப்பிடித்துத்தரவேணும்" என்று அபேக்ஷித்தபோது, மான் - மான்வடிவுகொண்டுவந்தமாரீசனை, முனிந்து - பின் தொடர்ந்துசென்றும் அது கைக்குளெட்டாமையாலே கோபித்து, வரி - அழகிய சிலை - வில்லை, வளைத்த - அதின்மேலேஎய்த, மன்னவன் - ராஜாவாய்; பொன்னிறம் - பொன்போலும்நிறத்தையும், உரவோன் - மிடுக்கையுமுடைய ஹிரண்யனை, [மு முனிந்து - ஆச்ரிதவிரோதிஎன்றுசீறி, அவனது - அவனுடைய, ஊன் - மாம்ஸம் நிறைந்த, உடல் - சரீரமானது, இருபிளவா - இரண்டுகூறும்படி, உகிர் - நகங்களின், நுதி - நுனியை, மடுத்து - புகுத்தவனாய்; அயன்தான் - முன்பு "என் தலையையறு" என்றுஅநுமதிபண்ணினப்ரஹ்மாதானே, அரனை - ருத்ரனை, முனிந்து-கோபித்து,இட்ட-"கபாலியாகக்கடவாய்" என்றுசபித்த, வெம்திறல் -[மூ மிகவும்க்ரூரமான, சாபம் - சாபத்தை, தவிர்த்தவன் - போக்கின ஸர்வேச்வரன்; தவம்புரிந்து - தபஸ்ஸுபண்ணி, உயர்ந்த - அத்தாலேப்ரஹ்மர்ஷியான, மாமுனி - விச்வாமித்ரன், கொணர்ந்த - பெருமாளையும் இளையபெருமாளையும் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுசென்ற, கங்கையின்கரைமேல் வதரியாச்சிராமத்துள்ளான்—, நெஞ்சே! தொழுதெழுஎன்கிறார். ... ... (அ)

எனக்குத் தன்னைத் தந்தருளின. (எந்தை) எனக்கு ஜநகன், எனக்குஸ்வாமி, இவற்றாலே யென்னை அநந்யார்ஹனாக்கினவன்.

(அந்தரத்தமரரித்யாதி) ஸ்வர்க்கத்தில் தேவர்கள் திருவடிகளை யாச்ரயிக்க,ஒருமுகஞ்செய்துவந்து புகில் கடல் பொறாதென்று பார்த்து, "ஆயிரம்முகத்தினாலே போய்ப்புகு" என்று, ஸர்வேச்வரன் திருவுள்ளமாயருள; அப்படி மந்தரபர்வதத்தில் நின்றும் வந்திழிந்ததாய்த்து. அன்றிக்கே, கங்கைதன்னை யாச்ரயிக்க அதுதானருளுகையாகவுமாம். (ஆயிரமுகத்தினால்) மேருவிலேயிழிந்து, மந்தரத்திலேயிழிந்து, ஹிமவானிலேயிழிந்து, இங்ஙனே பலவகைகளாலே வரும்படியைச் சொல்லக்கடவதிறே. .. .. எ.

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு.—(மான்முனிந்தித்யாதி) பெருமாளை

"எமக்கும்" என்றத்தால் - களிறுமுதலானவற்றைத் தமக்குத் தந்தானென்று தோற்றினாலும், அதுஇவர் ப்ரக்ருதிக்குச் சேராதென்றுவிவக்ஷித்து, (தன்னை)என்று அத்யாஹரித்தருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதி.)

"நானுநந்திருவுடை யடிகள்தம் நலங்கழல் வணங்கி" என்கிற விடத்தில் "வணங்கி" என்கிறவிது-வினையெச்சமாய்; வணங்கவென்றுஅர்த்தமாயிருக்கிறதென்று வ்யாக்யாநம் செய்தாப்போலே, இங்கே "அருளி" என்றத்தை - அருளஎன்றாக்கி, இம்முகத்தினால் புக என்றுஅத்யாஹாரமும் திருவுள்ளம் பற்றி, ஒரு யோஜனை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வர்க்கத்தி லித்யாதி.) இந்த யோஜனையில், "அடியிணை" என்றதுக்கு ஸ்வாரஸ்யமுண்டென்று திருவுள்ளம். "அருளி" என்ற பதஸ்வாரஸ்யத்தைப்பற்ற யோஜநாந்தரம் (அன்றிக்கே யித்யாதி) இந்தயோஜனையில், "மந்தரம்" என்று - பஞ்சமியன்றிக்கே, ஸப்தமியாய், அது உப லக்ஷணமென்று கருத்து. ... ... எ.

http://acharya.org

"இம்மானைப் பிடித்துத்தரவேணும்" என்று பிராட்டியருளிச்செய்ய, அவரும் அதின்பின்னேதொடர்ந்து போனவிடத்து மாயாம்ருகமாகை யாலே அதுபிடிதாராதேயொழிய, அத்தைச்சீறி, அதின்மேலே தர்சநீயமான வில்லைவளைத்த செருக்கன். (பொன்னிறத்துரவோனித்யாதி) பொன்போலேயிருந்துள்ள நிறத்தையும் மிடுக்கையுமுடையனானவன். ஹிரண்யனென்றபடி; அவனுடைய துர்மாநத்தாலேவளர்ந்த மாம்ஸத்தைச்சீறி, அதுக்குஆச்ரயமான வுடலானது இருபிளவாம்படி திருவுகிரினுடைய நுனியை மாட்டி.

(அயனித்யாதி) பிராட்டிதிறத்திற்செய்யுமத்தை ஒருசிறுக் [ம கன் விஷயத்திலே செய்தான்; அவன்விஷயத்திற்செய்தத்தை துர்மாநியான ருத்ரன்விஷயத்திலே செய்தானாய்த்து. முற்பட இவன் செருக்கித்திரிகிறது பொறுக்கமாட்டாமை, (க) செய்திடுவானுக்கு என்று "என்தலையையறு" என்று அநுமதிபண்ணி, பின்னையும் தானே இவனை "இப்படிசெய்தான்" என்று-"[illegible]" "கபாலீத்வம் ஹவிஷ்யஸி" என்று பழியிட்டானாய்த்து. பெற்ற தமப்பன் பகையாக, அவனி லண்ணியவுறவா யுதவுமவனாய்த்து.

(தவமித்யாதி) தவம்புரிந்துயர்ந்த மாமுனிகொணர்ந்த வென்கிறது — விச்வாமித்ரனை. அவன் க்ஷத்ரியனா யிருக்கச்செய்தேயும் தபோபலத்தாலேப்ரஹ்மர்ஷியானானிறே. அவன்பெருமாளையும்இளையபெருமாளையும் நடத்திக்கொண்டுவந்தது அக்கரையேயாகையாலே, அத்தைச்சொல்லிற்றாகவுமாம். தபஸ்ஸைச்செய்து உயர்ந்தவென்றபடி. இதுக்கு, ஸ்ரீபராங்குசதாஸர், "ஜீயா! 'மாமுனிபுகன்ற' என்று பாடபேதத்தைப்பண்ணி அதினுடைய ப்ரபாவத்தைப் பிள்ளைகளுக்குச்சொல்லிக்கொடுபோந்தானிறே! அத்தைச்சொல்லிற்றாகவுமா [உடு மே!" என்ன; "அதுக்கு நமக்கு பலம்போராது" என்றருளிச்செய்வர். அன்றிக்கே, ஸகரஜன்றன்னையே சொல்லுகிறதாய், அவன் கொடுவந்த கங்கையென்னுதல். ... ... அ.

எட்டாம்பாட்டு.—(மீனித்யாதி.) இந்திரற்கருளின வளவன்றிக்கே அநந்யையானவளுக்கும் அர்ப்பகனுக்கும் பிச்சையாண்டிக்கும் கூடக் கையாளாய் அபேக்ஷிதங்கள் செய்யுமவனென்று சிலகுணாநுஸந்தாநம் பண்ணுகிறாரென்று ஸங்கதி.

"ஒருகால் - மானைமுனிந்து - வரிசிலைவளைத்த மன்னவன்" என்று அந்வயம் விவக்ஷித்து ஸஹோதகமாக தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (பெருமாளையித்யாதி.) "ஒருகால்-" ஒரு கால விசேஷத்திலே.

(பிராட்டி) இத்யாதிவாக்யத்துக்கு - அபிமதையாய் நித்யாநபாயிநிக்குக் கையாளானமையைக்காட்டிலும் ஆசாலேசமுடைய ப்ரஹ்லாதன் சொலவுக்குக் காரியம் செய்ததேற்றம்; அதிலும், அரன்சாபம் தீர்த்த தேற்றமென்று ஈடுபாட்டிலே தாத்பர்யம். "அயன்-தான்முனிந்திட்ட" என்கையாலே-முனிகைக்கு யோக்யதையில்லாமை தோற்றுகையாலே, அத்தை யருளிச்செய்கிறார் (முற்படவித்யாதி.)

சப்தார்த்தம் (தபஸ்ஸையித்யாதி.) ஜீயாவென்றது-நம்பிள்ளையை பூஜ்யோக்தியாலே ஸம்போதித்தபடி. (அதுக்கு நமக்கு பலம்போராது) என்றதுக்கு - ஆழ்வார் திவ்யஸூக்தியைத் திருத்தி பாடபேதம்பண்ணுகைக்கு பலம் போராதென்று நம்பிள்ளை யருளிச்செய்தாரென்று கருத்து. ... ... அ.

(க) செய்திடுவானுக்கு - செய்யக்கடவன்: "பட்டிடுவானுக்கு" என்றாப்போலே'

http://acharya.org

மூ.—கொண்டல் மாருதங்கள் குலவரை தொகுநீர்க்குரைகடலுலகுடனனைத்தும்-
உண்டமாவயிற்றோ னொண்சுடரேய்ந்த வும்பருமூழியுமானான்;
அண்டமூடறுத்தன்றந்தரத்திழிந்தங்கவனியாளலமரப் பெருகும்-
மண்டுமாமணிநீர்க்கங்கையின்கரைமேல்வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே. ௯.

ப - ரை.—கொண்டல் - மேகங்களையும், மாருதங்கள் - வாயுஸமூஹத்தையும், குலவரை - குலபர்வதங்களையும், தொகுநீர் - ஜலஸம்ருத்தியையுடைத்தாய், குரை - சப்தியாநின்றுள்ள, கடல் - ஸமுத்ரங்களையும், உலகுடன்-பூமியையும், அனைத்தும் - மற்றுமுள்ளபதார்த்தங்களையும், உண்ட - அமுதசெய்தருளின,மா - பெரிய, வயிற்றோன்-திருவயிற்றையுடையனாய்;ஒள் - ப்ரகாசிக்கிற, சுடர் - சந் [யி
த்ரஸூர்யர்களை,ஏய்ந்த-உடைய, உம்பரும்-மேலுலகங்களையும்,ஊழியும்-கல்பங்களையும்,ஆனான்-ப்ரகாரமாகவுடையனாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரன்;அன்று-பகீரதன்கங்கையைஅவதரிப்பிக்கிறபோது, அண்டம் - ப்ரஹ்மலோகத்தை, ஊடுஅறுத்து - இடைவெளியாக்கிக்கொண்டு, அந்தரத்து - ஆகாசத்தில்நின்றும், இழிந்து - கீழிழிந்து, அவனியாள்-ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியானவள்,அலமர-பொறுக்கமாட்டாதே வருந் [டுகு
தும்படி, பெருகும் - ப்ரவஹிக்குமதாய், மண்டு - நெருங்கி, மா - நிறைந்து, மணி - தெளிந்த, நீர் - ஜலத்தையுடைத்தான, கங்கையின்கரைமேல்வதரியாச்சிராமத்துள்ளான்—. ... ... (௯)

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு.—(கொண்டல் மாருதங்கள்)மேகங்கள், வாயுஸ்கந்யம், குலபர்வதங்கள், ஜலராசியை யுடைத்தாய் [உயி
வோஷியாநின்றுள்ள கடல்,லோகங்களோடேஸர்வபதார்த்தங்களையும் வைக்கப்பட்ட. (மாவயிற்றோன்) இவற்றை வயிற்றிலே வைத்தவிடத்திலும் இவைதா னளவுபட்டு வயிறே பெருத்திருக்கை. “ வல்வயிற்றுப்பெருமான்” என்னக்கடவதிறே. (ஒண்சுடரித்யாதி) சந்த்ரஸூர்யர்களை யுடைத்தான உபரிதநலோகத்தையும், காலவிசேஷமான காலத்தையும், தான் என்று சொல்லலாம்படியானான். இவை ப்ரகாரமாக, தான் ப்ரகாரியாய்நின்றான்.

(அண்டமித்யாதி) அண்டமுண்டு - ப்ரஹ்மலோகம், அதின்நடுவே வழிகண்டுபோந்து,அதுக்குஇவ்வருகில் அந்தரிக்ஷத்திலே போந்திழிந்து,எல்லாவற்றையும்பொறுக்கக்கடவ,அவனியாளுண்டு—பூ [கூயி
மி, அவள் பொறுக்கமாட்டாதே தடுமாறும்படி பெருகுமாய்த்து. (மண்டுமாமணிநீர்) எங்குமொக்கப்பரந்து பெருநீராய், அதடையத் தெளிந்திருப்பதான கங்கையின்கரையிலே. ... ... ௯.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(கொண்டலித்யாதி.) அரணை வெந்திறற்சாபம் தவிர்த்தவளவேயோ, ஸர்வவிஷயமாக ஆபத்ஸகனன்றோ என்றநுஸந்திக்கிறுரென்று [கடு
ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

வாயுஸ்கந்தமென்றது - வாயுஸமூஹமென்றபடி. “மா” என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (இவற்றை யித்யாதி.) பெருத்திருக்கை-மாஹாத்ம்யத்தை யுடைத்தாயிருக்கை ; “[illegible]” “ அண்டாந்ரம்த்வது தரமாமாந்திலந்த:” என்ற ச்லோகமநுஸந்தேயம். ... ... ௯.

http://acharya.org

மூ.—வருந்திரைமணிநீர்க்கங்கையின் கரைமேல் வதரியாச்சிராமத்துள்ளானை, கருங்கடல்முந்நீர் வண்ணனையெண்ணிக் கலியன்வாயொலிசெய்தபனுவல் வரஞ்செய்தவைந்துமைந்தும்வல்லார்கள், வானவருலகுடன்மருவி, இருங்கடலுலகமாண்டு வெண்குடைக்கீ ழிமையவராகுவர்தாமே. ௰.

ப - ரை.—வரும் - பெரியவேகத்தோடேவருகிற, திரை - அலைகளையுடைத்தாய், மணி - தெளிந்த, நீர் - ஜலத்தையுடைத்தான, கங்கையின்கரைமேல் - கங்கைக் கரையிலுள்ள, வதரியாச்சிராமத்து - ஸ்ரீபதரிகாச்ரமத்திலே, உள்ளானை - நித்யவாஸம்பண்ணுமவனாய், கரு - கறுத்த, முந்நீர் - மூன்றுவகைப்பட்டநீரையுடைத்தான, கடல்வண்ணனை - கடல்போன்றதிருநிறத்தையுடையவனை, எண்ணி - அநுஸந்தித்து, கலியன் - ஆழ்வாரருளிச்செய்ததாய், ஒலிசெய்த - சப்தஸந்தர்ப்பமான, பனுவல்வாய் - பாட்டுக்களில், வரம்செய்த - ச்ரேஷ்டமாகப்பண்ணின, ஐந்தும்ஐந்தும் - இப்பத்துப்பாட்டுக்களையும், வல்லார்கள் - அர்த்தத்தோடுசொல்லவல்லவர்கள்; இரு - பெரிய, கடல் - கடலாலேசூழப்பட்ட, உலகம் - இப்பூமியை, வெள் - வெளுத்த, குடைக்கீழ் - குடைநிழலின்கீழேயிருந்து, ஆண்டு - செங்கோல்செலுத்தி, பின்பு, வானவர் - இந்த்ராதிதேவர்களுக்கு நிர்வாஹகனான ப்ரஹ்மாவினுடைய, உலகுஉடன் - ஸத்யலோகத்தையும், மருவி - கிட்டி அநுபவித்து, இமையவர்ஆகுவர் - நித்யஸூரிகளோடு ஒருகோவையாகப்பெறுவர். (௰)

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு.—(வருமித்யாதி) பெரியவேகத்தோடே வருகிற, திரைகளையுடைத்தாய்த்தெளிந்தஜலத்தையுடைத்தான கங்கையின்கரைமேலே ஸ்ரீவதரிகாச்ரமத்திலேயிருக்கிற ஸர்வேச்வரனைக் கவிபாடிற்று. (கருங்கடல்முந்நீர்) முந்நீரான கருங்கடல். ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், வர்ஷஜலமான மூன்றுவகை நீரையுடைத்தாய்க் கறுத்தநிறத்தையுடைய கடல்போலேயிருக்கிற நிறத்தையுடையவனை அநுஸந்தித்து ஆழ்வாரருளிச்செய்தபாட்டுக்களிவைதான்!. (வரம்செய்த) ஊமவத் ப்ரஸாதலப்யமான பத்துப்பாட்டையும் வல்லவர்கள். அன்றியே, வரிஷ்டமான பத்துப்பாட்டையுமென்னுதல். (வானவரித்யாதி) பெரியகடல்சூழ்ந்தபூமியை (க) ஏகாதபத்ரமாக நடத்தி, பின்பு ப்ரஹ்மபதத்தைநிர்வஹித்து, அநந்தரம் நித்யஸூரிகளோடொருகோவையாகப்பெறுவர். இத்தால்சொல்லிற்றாய்த்து- இவனபிஸந்திபண்ணினவற்றையெல்லாம் தருமென்றபடி.

“அறிவுடையார் அபுருஷார்த்தமென்று காற்கடைக்கொண்ட ஐச்வர்யத்தை ‘வேண்டேன்மனைவாழ்க்கை’ என்றும் ‘போந்தேன்’ என்றும் (உ) வீதராகராய்ப்போந்தவிவர், இப்போது ஐச்வர்யத்தை பலமாகச்சொல்லுவானென்?” என்று ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க;

பத்தாம்பாட்டு.—(வருந்திரையித்யாதி) இவைதானென்று - வ்யாக்யாதர்வாக்யமாதல், “ பனுவல்” என்றஆழ்வார்கருத்தாதல். அர்த்தக்ரமத்தைப்பற்ற “இருங்கடலுலகம்-வெண்குடைக்கீழ்-ஆண்டு - வானவருலகுடன் மருவி - இமையவராகுவர்தாமே” என்று அந்வயித்தருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்யாதி.)

(போந்தேனென்றும்) என்ற வநந்தரம், துறந்து என்று சேஷம்.

(க) ஏகாதபத்ரமாக - ஈராசன்றிக்கே. (உ) வீதராகர் - விரக்தர்.

http://acharya.org

"திருமங்கையாழ்வாரவதரித்தபின்பு, த்யாஜ்யமானஐச்வர்யமும் பரமபுருஷார்த்துக்குள்ளே புக்குப்போய்த்துக்காணும்–'ஈச்வரனேயாகவுமாம் நித்யஸூரிகளேயாகவுமாம் ராஜாவாகவுமாம் பறித்துபாகவதசேஷமாக்கலாமாகில்' என்றுமிவரிருப்பது" என்றருளிச்செய்தாராம்.

அடிவரவு.— ஏனம் கான் இலங்கை துணிவு பேய் தேர் வெந்திறல்
மான் கொண்டல் வருந்திரை கலை.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.
பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

"வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை" என்னுமவர்தாமே ஐச்வர்யத்தைபலமாகச் சொல்லுகையாலே, ஓராகாரத்தாலே த்யாஜ்யமானது ஆகாராந்தரேணஉபாதேயமாய்த்தென்று விவக்ஷித்து, பட்டர் பரிஹரித்தமையை யருளிச்செய்கிறார் (திருமங்கையாழ்வாரித்யாதி.) உள்ளே புக்கபடி யெங்ஙனேயென்ன (ஈச்வரனேயித்யாதி;) ஈச்வரபதார்த்தமாகவுமாம், பாகவதபதார்த்தமாகவுமாம், ராஜத்ரவ்யமாகவுமாம், ததீயர்க்கு விநியோகமானால் அதுவே புருஷார்த்தமென்றிருப்பரென்றபடி. ஈச்வரபதார்த்தத்தை பாகவதசேஷமாக்கினால் அது அவனுக்குகப்பாகையாலும் ராஜத்ரவ்யத்தைப் பறித்து பாகவதசேஷமாக்கினால்ப்ரத்யவாயமின்றிக்கே ஸ்வரூபாநுரூபமாகையாலும் அவைகூடிற்றே யாகிலும், பாகவத பதார்த்தத்தைப் பறித்து பாகவதர்க்குக்கொடுக்கக்கூடுமோ வென்னில்; அவர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றறியாதே பறித்தானாகிலும் தோஷமுண்டாகையாலே அதுவே பாகவதவிஷயத்திலே விநியோகமானால் அர்த்ததோஷம் வாராதென்று கருத்தாகவுமாம். ஸம்பந்நராய்ச் சிலரிருந்தால் நிரவகாசராயிருப்பார்க்கு அவர்கையில் நின்றும் பறித்துக்கொடுத்தால் அவர்கள் பாகவதசேஷமாய்த்தே! என்று உகப்பராகையாலே, தோஷமில்லை யென்று கருத்தாகவுமாம். இங்ஙனன்றாகில், பாகவதஸ்வத்தையெடுத்து பாகவதர்க்குக்கொடுக்கைக்கு சாஸ்த்ரம் இசையாதிறே; ப்ரஹ்மபதத்தளவும் சொன்னது - ஐச்வர்யத்துக்கு மேலெல்லை யாகையாலே. ௰.

ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்து, அஞ்சாந்திருமொழி – கலையும். ப்ரவேசம்.

வ்யா.— ஸௌரி ஹோமத்துக்குறுப்பாக அநேகம் வடிவுகொண்டாப்போலே ஆச்ரிதரையநுபவிப்பிக்கைக் குறுப்பாக உகந்தருளின நிலங்களெங்கும் புகுந்து ஸந்நிபண்ணிறைத்து அவன்; இனி, இவர்தாமும் * தானுகந்த வூரெல்லாம் தன்தாள்பாடி எங்கும் புக்கநுபவிக்கையிலே யாய்த்து அபேக்ஷை பண்ணியிருப்பது.

அ.—கலையும் கரியும் ப்ரவேசம். கீழ் நாலு திருமொழிகளாலும் - தமக்குண்டான மந்த்ரலாபத்தையும், மந்த்ரார்த்தத்தையும், நரநாராயணரூபேண அவதரித்துத் திருமந்த்ரத்தை வெளியிட்டதேசத்தில் தமக்குண்டான ப்ராவண்யத்தையுமருளிச்செய்தாரே யாகிலும், ஸாளக்ராமம் தொடக்கமான திவ்யதேசங்களை விரும்புவானென்னென்கிறசங்கையிலே, இவர் விரும்புகைக்குஹேதுவை யருளிச்செய்யக் கோலி, அதுக்குறுப்பாக அவன் பலபடி யிருக்கைக்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார் (ஸௌபரியித்யாதி.) அவன் பலபடியிருந்தால் இவர்தாம் பலபடி அநுபவிக்கைக்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதி.)

http://acharya.org

மூ.—கலையும் கரியும் பரிமாவும் திரியும் கானம் கடந்துபோய்ச் -
சிலையுங்கணையுந்துணையாகச்சென்றான்வென்றிச்செருக்களத்து;
மலைகொண்டலைநீரணைகட்டி, மதிள்நீரிலங்கைவாளரக்கர் -
தலைவன்தலைபத்தறுத்துகந்தான் சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே!.௧.

ப - ரை.—சக்ரவர்த்தித்திருமகன், சிலையும் - வில்லையும், கணையும் - அம்புகளையும், துணையாக - ஸஹாயமாகக்கொண்டு, கலையும் - மான்களும், கரியும் - யானைகளும், பரிமாவும் - குதிரைகளும், திரியும் - ஸஞ்சரிக்கிற, கானம் - காட்டை, கடந்து - தாண்டி, போய் - நெடுந்தூரம்போய், வென்றி - ஜயத்தையுடைத்தானபோரைவிளைக்கக்கடவ, செருக்களத்து - யுத்தபூமியிலே, சென்றான் - புகுந்து, அலை - அலையையுடைய, நீர் - ஸமுத்ரத்தை, மலைகொண்டு - மலையால், அணைகட்டி - ஸேதுபந்தம்பண்ணி, மதிள் - மதிளையும், நீர் - கடலாகிறஅகழையுமுடைய, இலங்கை - லங்கையைத்தனக்குநகரமாகவுடையனாய், வாள் - ருத்ரனால்கொடுக்கப்பெற்றவாளையுடையனாய், அரக்கர்தலைவன் - ராக்ஷஸர்க்குத்தலைவனான ராவணனுடைய, தலைபத்து - பத்துத்தலைகளையும், அறுத்து - சேதித்து, உகந்தான் - ஆச்ரிதர்விரோதிபோகப்பெற்றோம்! என்று உகந்து நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, சாளக்கிராமம் - ஸ்ரீஸாளக்ராமத்தை, நெஞ்சே! —, அடை - கிட்டப்பாராய் என்கிறார். ... ... (௧)

ஒருவிஷயத்தை அநுபவிக்கப்புக்கால் அவ்விஷயத்தில் அவயவங்கள்தோறும்ஸ்பர்சைபண்ணுமாப்போலேயாய்த்து இவரெங்கும் புக்கநுபவிப்பதாகப் பாரிக்கிறதுவும். ஆக, விரோதிநிரஸநசீலனுமாய், ஆச்ரிதஸம்ச்லேஷைகஸ்வபாவனுமாய், ப்ரஹ்மாதிகளாபந்நராமன்று அவ்வாபத்துக்களைப்போக்கி அவர்களுக்குஸ்வநிவர்த்தகனாயிருக்கிறவன் நித்யஸூரிகளோடு தன்பக்கல் ருசியுடையாரோடு கேவலப்ராஹ்மணரோடுவாசியற ஸர்வஸமாச்ரயணீயனாய்க்கொண்டு ஸ்ரீஸாளக்ராமத்திலேவந்து ஸந்நிஹிதனானான், அங்கே போயவனையாச்ரயிப்போமென்று திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார். கோஸலஜநபதமாகப் பெருமாளதாயிருக்குமாப்போலே, ஒருமண்டலமாகத்தனக்கு விஷயமாகக்கொண்டு ஸந்நிஹிதனாய்க் குறைவற வர்த்திக்கிற தேசமாய்த்து. ... ... *

விஷயமொன்றாயிருக்க, எங்கும் தனித்தனியே புக்கநுபவிக்க வேண்டுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஒருவிஷயத்தை யித்யாதி.) ஆகவென்றது - ஆகையாலே யென்றபடி. "ஊரான் குடந்தையுத்தமன்" என்றத்தைப் பற்ற (ஆச்ரிதஸம்ச்லேஷைக ஸ்வபாவனுமாய்) என்றது. "வெந்தாரென்பும்" என்கிறபாட்டைக்கடாக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார்(ப்ரஹ்மாதிகளித்யாதி;) கபாலநமோசகம் வேதாபஹாரணாதிகளுக்கு முபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம். "தொண்டாயினரும்" என்கிறபாட்டைப்பற்ற (நித்யஸூரிகளோடித்யாதி.) நீச்சொன்னவரெல்லாருமாச்ரயிக்கும்படி யிடமுடைத்தா யிருக்குமோவென்ன (கோஸலேத்யாதி;) மிகையாகையாலே ஒருமண்டலப்பரப்புப்பெருத்திருக்கு மென்றுகருத்து. விஷயமாக - வாஸஸ்தாநமாக. ... ... *

http://acharya.org

வ்யா.—முதற்பாட்டு.—(கலையித்யாதி) கலைமுதலானவைகளோ
லர்த்திக்கக்கடவதான காட்டைக் கடந்து போய். (சிலையும் கணையும்
துணையாகச்சென்றான் வென்றிச்செருக்களத்து) "தேவநேநவநம்
மத்வா" என்கிறபடியே - படைவீட்டில் நின்றும் காட்டிலே புகு[ரு
கையன்றிக்கே, காட்டில் நின்றுமாய்த்துக் காட்டிலே வந்து புகுந்தது;
அப்படியே, இங்கும், து஼ஷ்டஸத்த்வப்ரசுரமான காட்டைக்கழிந்து
பின்னை யுத்தபூமியிலே யாய்த்து வந்துபுகுந்தது. கலைகளையும் ஆனை
களையும் குதிரைகளையு முடைத்தாயிருக்கிற காட்டைக் கடந்துபோய்,
வென்றிச்செருக்களத்திலே வந்து புகுந்தான். அங்குப்போய்ப் புகு
கிற விடத்துத் துணையாரென்னில் (சிலையும் கணையும் துணையாக)
வில்லு மம்பும் துணையாக வாய்த்துப் போய்த்தது. லக்ஷ்மணாதிகளோ
வென்னில்; அவர்களையும் ஓரவயவவிசேஷங்களாக நினைத்திருந்தாரித்
தனைபோக்கி, தனித்தொருதுணையாக நினைத்திருந்திலராய்த்திவர்.

முதற்பாட்டு.—(கலையுமித்யாதி.)"தானவனாகம்தரணியிற்புரள"என்றும் [மு
"இலங்கையும்கடலும்" என்றும் மேழ்த்திருமொழியிலே ப்ரஸ்துதமான ராமசரிதந்
தான், "ఆదృష్టణోననుబభూవిధ రాఘవత్వయ స్తావకం చరితమన్యహమన్యశుశ్రే |
స్తోత్రైర్వహ స్తహనుమాన్ పరమాంబిముక్తిం బుద్ధ్యావిధూయ చరితంతవసేవతేస్మా"
"தாதர்க்குஞனாநுபபூவிதராகவத்வேயஸ்தாவகம்சரிதமந்வஹமந்வபுங்க்தே | ஸோ
த்ரைவஹந்தஹநுமாந்பரமாம் விமுக்திம்புத்த்யா விதூயசரிதம்தவஸேவதேஸௌ"
என்கிறபடியே நித்யாநுபாவ்யமாய்த் தலக்கவற்றாகையாலே அத்தை யநுபவி
க்கிறாரென்று அவதாரிகையிட்டுக்கொள்வது.

காடானபோதே மர்கம் முதலானவை யுண்டாயிருக்குமே, அவற்றையிட்டு
விசேஷிப்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (கலையித்யாதி.) இத்தால் - விஜந
வநத்திலே யெழுந்தருளுவதே! என்றீடுபடுகிறாரென்றதாய்த்து. கரியைப் [உரு
பற்றவும் கலையைமுற்படவெடுத்தது - இவர்கள் நிலையைக் கொலைத்தது கலையெ
ன்று "கானிடையுருவை" என்கிறபாட்டிலே ப்ரஸ்துதமான மாயாமர்கத்தின்
தௌஷ்ட்யத்தைப்பற்ற. "அரக்கர்தலைவன் தலைப்த்தறுத்துகந்தான்" என்ன
வே, செருக்களத்துக்குப்போகை அர்த்தஸித்தமாயிருக்கவு மருளிச்செய்ததுக்கு
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவநேநேத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) இத்தால்-
நடுவில்லாச்சிக்காகக் காடேறப்போனாலும் அவ்வளவிலே மீண்டுவரப்பெற்றதே!
ஸீதாவியோக வ்யாஜேந யுத்தரங்கத்திலே போகவேண்டிற்றே! என்றீடுபாடு
தோற்றுகிற தென்றதாய்த்து. கீழ் தாத்பர்யங்களை யருளிச்செய்து, சப்தார்த்த
மருளிச்செய்கிறார் (கலைகளையுமித்யாதி.) "சிலையும்கணையும் துணையாக" என்ற பத
ஸ்வாரஸ்யத்தாலே-செருக்களத்துச்சென்றது கரவதவ்ர்த்தாந்தமாகச்சொல்ல[லா
லாயிருந்ததேயாகிலும், கானம்போய் என்றுதே"கடந்து" என்ற பதஸ்வாரஸ்யத்
தாலே - லங்கையில் யுத்தரங்கமேயாகவேணு மென்று விவக்ஷித்து, ஆனால் ததநு
பாணங்களே துணை யென்னக்கூடுமோ வென்கிற சங்கையை உத்க்ஷேபிக்கிறார்
(லக்ஷ்மணாதிகளோ வென்னிலென்று.) ஆதிசப்தத்தாலே - ஸுக்ரீவ மாருதி விபீ
ஷணர்களைச் சொல்லுகிறது. இளையபெருமாள் "రామస్యదక్షిణో బాహుః" "ராம
ஸ்யதக்ஷிணோபாஹு:" என்னும்படி யிருக்கையையும், ஸுக்ரீவர் (க) ஏகக்ரீவ
ராய்ப்போந்தபடியையும், திருவடி திருவடிகளாய்ப் போந்தபடியையும், ஸ்ரீ
விபீஷணாழ்வானை இக்ஷ்வாகுவம்ச்யராக நினைத்தபடி யாலே ராம பாஹுவால்
தாநாபிஷிக்தரானபடியையு முட்கொண்டு பரிஹரிக்கிறார் (அவர்களையுமித்யாதி.)

(க) ஏகக்ரீவர் - ஒருமிடறாயிருப்பவர்.

http://acharya.org

முதலிகளடங்கலும்பெருமாளுக்குக்குழைச்சரக்காளுர்களாயித்தனேயி றே;"ராமலக்ஷ்மணகுப்தாஸா."(வென்றிச்செருக்களத்து) நலியவே ணுமென்னு மபிஸந்தி யுண்டாய் நலியாத மிருகங்களைத் தப்பிப்போ னல் பின்னையும்போய்ப்புகுமிடம்யுத்தபூமியாய்த்து. வென்றியை[ரு யுடைத்தான போரை விளைக்கக்கடவ யுத்தபூமியிலே.

அங்குப்போய்ப்புக்கபின்பு செய்தசேஷ்டிதங்களைச் சொல்லுகி றதுமேல் (மலையித்யாதி) பெரியக்ஷோபத்தை யுடைத்தான கடலை, நீரிலே ஆழக்கடவ மலைகளைக் கொண்டு அணையாகக்கட்டி, மதிளையும் அதுக்ககழான கடலையு முடைய லங்கையைக்கலவிருக்கையாகவுடை யனுமாய், ஒருதேவதையை யாச்ரயித்து அதின்பக்கலிலே ஒரு வாளைப்பெற்று அது தனக்காளுக நினைத்திருப்பானுய், ஊர்வர்ழத்துக் கெல்லாம் நியாமகனு யிருக்கிற ராவணனுடைய தலைகள் பத்தையும் அறுத்து,"தேவர்களும்தந்தாமுடைய குடியிருப்புப்பெற்றார்கள்! ருஷி களும்தந்தாமுடைய ஆச்ரமங்களிலேயிருந்து தபஸ்ஸுபண்ணப் [மரு பெற்றார்கள்!" என்றுஉகந்தவன்; அப்படி ஆச்ரிதவிரோயியைப் போக்கிப் பிற்பட்டார்க்கு முதவுகைக்காக வந்துவர்த்திக்கிற ஸ்ரீஸா ளக்ராமத்தை யாச்ரயிக்கப் பாராய் நெஞ்சே! என்கிறார். ... க.

௨.—இரண்டாம்பாட்டு.—ராவணனை நிரஸித்தபடியைச் சொ ல்லிற்று-முதற்பாட்டில்; அதுக்குறுப்பாக அவனுடைய முதல்நாளை ப்படையெழுச்சி சொல்லுகிறது - இதில்.

முதலிகளடங்கலுமென்றது - மற்றுமுள்ள வாநரமுதலிகளெல்லாரு மென்றபடி. (குழைச்சரக்கு) குழையென்று - பையாய், பையில் சரக்குப்போலே ரக்ஷ்யமெ ன்றபடி.

"வென்றி" என்று விசேஷிக்கையாலும் - காட்டைப்பற்றவும் பாதகத்வத்தி லாதிக்யம் ஸூசிதமாகிறதென்கிறார். நலியவேணுமென்னுமபிஸந்தியில்லாதமிருகங் களுள்ள காட்டைத்தப்பிப்போகப் பெற்றால் நலிகைக்குஇப்போது வரப்புகுகிறா ரென்று (௧) விஜிகீஷுக்க ளிருக்குமிடத்தில் புகவேண்டிற்றே என்று கருத்து. சப்தார்த்தம் (வென்றியையித்யாதி.)

மேலுக்கவதாரிகை(அங்கித்யாதி.)"செருக்களத்து-சென்றான்" என்றது- [கூய ஸமுத்ரதீரத்திலே படையெடுத்து விட்டபோதே போய்ப்புக்கது ஸித்தவத்கரி த்தருளிச் செய்தாரென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ஸமுத்ரத்தில் ஸேதுபந்தநத்தையும் அங்குப்புக்குச்செய்த செயலாக வருளிச்செய்தாரென்று கண்டுகொள்வது. ஒரு தேவதை - ருத்ரன். அரணாக - ரக்ஷகமாக. "సహిదేవైరుదీర్ణస్య రావణస్యవధార్థిభిః। అర్థితో మానుషేలోకే జజ్ఞేవిష్ణుస్సనాతనః" "ஸஹிதேவை ருதீர்ணஸ்ய ராவணஸ்ய வதார்த்திபி: । அர்த்திதோ மாநுஷேலோகே ஜஜ்ஞேவிஷ்ணுஸ்ஸநாதந:" என்றும் "దేవయంభవతాంరక్ష్యా భవద్విషయవాసినః" "தேவயம்பவதாரக்ஷ்யா பவத்விஷ யவாஸிந:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - இவர்களுக்காக ராவணன்தலையை யறுத்தாளுகையாலே வந்தவுகப்பை யருளிச்செய்கிறார் (தேவர்களுமித்யாதி.) க.

இரண்டாம்பாட்டு.—(கடஞ்சூழித்யாதி.) அரக்கர்தலைவன்தலைபத்தறுத்த[கூய பின்பு இலங்கை பொடியாம்படி சரந்தரந்தா னென்னுமது கூடாமையாலே, தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ரவணனையித்யாதி.) அதுக்குறுப்பாக - நிரஸநத்து க்குறுப்பாக. இத்தால் - படையெடுத்து வந்திருந்த அம்பு கோத்தாளுகையாலே தலையறுத்து விட்டாரென்று கருத்து.

---

(௧) விஜிகீஷுக்கள் - ஜயிக்கவேணுமென்னும்இச்சையுடையவர்கள்.

http://acharya.org

மூ.—கடஞ்சூழ்கரியும் பரிமாவு மொலிமான்தேரும் காலாளும்-
உடன்சூழ்ந்தெழுந்தகடியிலங்கைபொடியாவடிவாய்ச்சரந் துரந்தான் ;
இடஞ்சூழ்ந்தெங்குமிருவிசும்பிலிமையோர்வணங்கமணங்கமழும் -
தடஞ்சூழ்ந்தெங்குமழகாய சாளக்கிராமமடை நெஞ்சே!. ... உ.

ப - ரை.—கடம்சூழ் - மும்மதங்களையுடைய, கரியும் - யானைகளும், பரிமாவும் - குதிரைகளும், ஒலி - சப்தியாநின்றுள்ள, மாத்தேரும் - மஹாரதங்களும், காலாளும் - பதாதிகளும், உடன்சூழ்ந்து - ஒன்றாகத்திரண்டு, எழுந்த - கிளர்ந்துதோற்றின, கடி-அரணையுடைத்தான, இலங்கை-லங்கையிலுள்ள துர்வர்க்கமானது,பொடியா-நீறும்படிக்கீடாக, வடி - கூரிய, வாய் - வாயையுடைத் [ய தான, சரம் - பாணங்களை, துரந்தான் - ப்ரயோகித்த சக்ரவர்த்தித்திருமகன், இரு - பரப்பையுடைத்தான, விசும்பில் - ஸ்வர்க்கத்தில் வஸிக்கிற, இமையோர் - தேவர்கள், இடம்எங்கும் - பூமிப்பரப்பெல்லாம், சூழ்ந்து - பரவி, வணங்க - ஆச்ரயிக்கத்தக்கதாய், மணம் - செங்கழுநீர்முதலியபுஷ்பங்களின்வாஸனையை, கமழும் - வீசாநின்றுள்ள, தடம் - தடாகங்களாலே, சூழ்ந்து -சூழப்பட்டிரு[யிரு ப்பதாய், எங்கும் - எல்லப்பக்கங்களிலும், அழகாய - அழகையுடைத்தாயிருக்கிற, சாளக்கிராமம்அடைநெஞ்சே!—. (உ)

வ்யா.—(கடஞ்சூழித்யாதி) ஜிஷிதான் படை யெழுச்சியைச் சொன்ன க்ரமத்திலே சொன்னாரிவரும். மதஜலத்தை யுடைத்தாய் மலை வடிவுகொண்டு நடந்தாப்போலே யிருக்கிற ஆனைத்திரளும், [உய அதுக்கநந்தரம் குதிரைத்திரளும், கோஷத்தையுடைத்தா யிருந்துள்ள பெரிய தேர்களும், காலாளும், இவை யுடைய ஒன்றாகத்திரண்டு பெரியகிளர்த்தியோடே தோற்றின அரணுடைத்தான லங்கை, "శ్మశానసదృశీ భవేత్" "ச்மசாநஸத்ருசீ பவேத்" என்கிறபடியாய்ப் போம்படிக்கீடாக,வடித்தவாயையுடைத்தான சரத்தைநடத்தினனாய் [உடு த்து. (இடமித்யாதி) பூமியி லவகாசமுள்ள விடமெங்கும் பரந்துகொண்டு பரப்புடைத்தான ஸ்வர்கத்தில் தேவர்க ளாச்ரயிக்க, பரிமளப்ரசுரமான தடாகங்களை யுடைத்தாய் எங்குமொக்க தர்சநீயமாயிருக்கிற ஸ்ரீஸாளக்ராமத்தை யாச்ரயிக்கப்பார்.... ... உ.

க்ரமத்திலேயென்றது-ரத கஜ துரக பதாதிகளாகிற சதுரங்கஸேனையை[நய ச்சொல்லும் க்ரமத்திலே யென்றபடி. "கடம்" என்றதினர்த்தம் (மதஜலத்தை யென்றது.) ஆனைகளை வர்ணிக்கிற விடத்திலே, "விலங்கல்போல்வன" என்று வர்ணிக்கையாலே அது இங்கு விவக்ஷித மென்றருளிச்செய்கிறார் (மலையித்யாதி) மதஜலமுண்டாவது ஒரு வயோவிசேஷத்திலே யாகையாலே அப்போதையில் மஹத்வம் த்யோதிதமென்று கருத்து. மாத்தேர் என்னும் வல்லொற்று மெல் [நடு லொற்றாய், மாந்தேர் என்றாய், அதுதானும், சுந்தம் என்னுமது குன்றம்என்று கிடக்கிறாப்போலே"மான்றேர்" என்றுகிடக்கிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி (பெரிய தேர்களுமென்றது.) "மால்" என்று - பெருமையாய், "வன்றாளினிணைவணங்கி" என்கிறவிடத்தில், வலிமையை யுடைய தாளென்ற வோபாதி, "மான்றேர்" என்று - மாலானதேரென்கிறதென்றாகவுமாம்.கடி-கட்டுடைமையாய்,அரணை [சய யுடைத்தாயென்றபடி. வடித்த - கூரிடப்பட்ட. (ஆச்ரயிக்க) என்ற வநந்தரம், தக்கதாய் என்றுசேஷம். சரந்துரந்தான், அவனுக்கிடமாயிருக்கிற சாளக்கிராமம் என்றந்வயம். ... ... உ.

http://acharya.org

மூ.—உலவுதிரையும் குலவரையு மூழிமுதலாவெண்டிக்கும்,
நிலவும் சுடரு மிருளுமாய் நின்றான் ; வென்றிவிறலாழி -
வலவன்;வானோர்தம்பெருமான்;மருவாவரக்கர்க்கெஞ்ஞான்றும்-
சலவன்;சலஞ்சூழ்ந்தழகாய சாளக்கிராமமடை நெஞ்சே!. ... ௩.

ப - ரை.—உலவு - ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள, திரையும்-அலையையுடையகடலும், குலம் - ச்லாக்யமான,வரையும் - பர்வதங்களும், ஊழிமுதலா - காலம்முதலாக, எண்திக்கும் - எட்டுதிக்கிலுள்ள பதார்த்தங்களும், நிலவும் - சந்த்ரனும், சுடரும் - ஸூர்யனும், இருளும் - அந்தகாரமுமாகியஇவற்றுக்கு, ஆய் - ப்ரகாரியாய், நின்றான் - நின்றவனாய், வென்றி - ஜயத்தையும், விறல் - மிடுக்கையு [ம முடைய, ஆழி - திருவாழியை, வலவன்-வலத்திருக்கையிலுடையனாய், வானோர்தம் - ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு, பெருமான் - ஸ்வாமியாய், மருவா - தன்னைக்கிட்டி ஆச்ரயியாத, அரக்கர்க்கு - ராக்ஷஸர்கள்விஷயத்தில், எஞ்ஞான்றும் - நித்ராஸமயத்திலுங்கூட, சலவன் - பகைமைபாராட்டுமவன் நித்யவாஸம்பண்ணுமதாய், சலம்-ஜலத்தாலே, சூழ்ந்து - சூழப்பட்டு, அழகாய - அழகாயிருந்துள்ள, [மரு சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே!— ... ... (௩)

வ்யா.—மூன்றாம்பாட்டு.—(உலவித்யாதி) ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள திரையையுடைத்தாய் – பெரியகோஷத்தை யுடைத்தான கடலும், மலையும்துடக்கமாக. (ஊழிமுதலா எண்டிக்கும்) காலோபலக்ஷித மான ஸகலபதார்த்தங்களுமான எட்டுதிக்கும், சிலநாள் வர்த்திக்க [உம க்கடவராயிருக்கிற சந்த்ரஸூர்யர்களும், அதுக்கெதிரான இருளுமாய், அதடைய "தான்" என்கிற சொல்லாலே சொல்லலாம்படி தனக்கு ப்ரகாரமாகவுடையனாய் நின்றான். இத்தால் – ஜகதாகாரனாய் நிற்கும்நிலை சொல்லிற்று ; மேல் – அஸாதாரண திவ்யவிக்ரஹயுக்தனான நிலையைச்சொல்லுகிறது(வென்றியித்யாதி) ஆச்ரிதரக்ஷணத்[உரு துக்குப் பரிகரமான திருவாழியை வலவருகே யுடையவன். (வானோர்தம் பெருமான்) ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஆச்ரயணீயனானவன். (மருவா) கண்வளர்ந்தருளும்போதும், தன்னோடு பொருந்தாதஅஸுரவர்கத்துக்கு,"அவுணர்க்கென்றும்சலம்புரிந்து" என்கிறபடியே – சாத்ரவத்தையுடையனாயிருக்குமவன் ; ஏவம்விதனானவன் வந்து ஸந்நிதி பண்ணுகிற ஜலஸம்ருத்தியை யுடைத்தாய் தர்சநீயமாயிருக்கிற. ௩.

அ.—மூன்றாம்பாட்டு.—(உலவுதிரையு மித்யாதி.) இப்படி படையெழுச்சியோடே வந்த ராவணனை நிரஸித்த வநந்தரம், "[illegible]" "தமஸ:பரமோதாதா சங்கசக்ரகதாதர:" என்றும் "[illegible]" "பவாந்நாராயணோதேவ:"என்றும் பெருமானுடையபரத்வம் ஸ்புட [கூரு தரமாகச் சொல்லப்படுகையாலே, இவரும் அந்த பரத்வத்தை யருளிச்செய்கிறா ரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

பலிதம் (பெரியவித்யாதி.) (துடக்கமாக) என்றவநந்தரம், பெருப்பெருத்த பதார்த்தங்களும் என்று சேஷம். எட்டுதிக்கும் - எட்டுதிக்கிலுள்ள பதார்த்தங்களும். நிலவு - சந்த்ரன். வென்றி – ஜயத்தையும், விறல் - அதுக்குறு [சும ப்பான மிடுக்கையு முடைய, "ஆழி" என்றதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதேத்யாதி.) "எஞ்ஞான்றும் - மருவாவரக்கர்க்கு - சலவன்" என்றந்வயம் விவக்ஷித் தருளிச்செய்கிறார் (கண்வளர்ந்தித்யாதி.) இத்தால் - நித்ராஸமயத்திலும் ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேலே சீற்றமுடையவரென்று, "[illegible]" "காலாக்நிஸத்ருச:க்ரோதே" என்னும் குணதிக்யம் சொல்லிற்று. ... ௩.

http://acharya.org

மூ.—ஊரான்; குடந்தையுத்தமன்; ஒருகா லிருகால் சிலைவளையத்—
தேராவரக்கர்தேர்வெள்ளம்செற்றான்; வற்றாவருபுனல்சூழ்—
பேரான்; பேராயிரமுடையான்; பிறங்குசிறைவண்டறைகின்ற—
தாரான்; தாராவயல் சூழ்ந்த சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே. ௪.

ப-ரை.—ஊரான் - திருவூரகத்தைத்தனக்கு வாஸஸ்தாநமாக வுடையனாய்; "கிடந்தவாறெழுந்திருந்து பேசு" என்று ஆச்ரிதர்நியமிக்கும்படிக்கீடாக, குடந்தை - திருக்குடந்தையில்க ண்வளர்ந்தருளுகிற, உத்தமன் - புருஷோத்தமனாய்; ஒருகால் - கரன் முதலானோர் எதிர்த்தபோது, சிலை - வில்லினுடைய, இருகால்- இரண்டுகோடியையும், வளைய-வளைத்துத் தம்முடையவல்லமையைக்காட்ட, [ம தேரா - இவனை நம்மால் வெல்லமுடியாது என்று ஆராய்ந்தறிய மாட்டாத, அரக்கர் - ராக்ஷஸருடைய, தேர்வெள்ளம் - ரதஸமூஹங்களை, செற்றான் - சிந்நம் பிந்நமாம்படி பண்ணினவனாய்; வற்றா - வற்றுதலின்றிக்கே, வரு - மேல் மேலும் வெள்ளமிடாநின்றுள்ள, புனல் - ஜலத்தாலே, சூழ் - சூழப்பட்ட, பேரான்-திருப்பேர்நகரில் நித்யவாஸம்பண்ணுமவனாய்; ஆயிரம்பேர்உடையான் - தன்குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமான அநேகம்திருநாமங்களை யுடையனாய், பிறங்கு - நெருங்கி யிருந்துள்ள, சிறை - சிறகுகளையுடைய, வண்டு - வண்டுகளானவை, அறைகின்ற - ஆளத்திவைத்துப்பாடாநின்றுள்ள, தாரான் - திருத்துழாய்மாலையையுடையனான ஸர்வேச்வன் எழுந்தருளியிருக்குமதாய், தாரா - தாராஎன்னும்ஜலபக்ஷிகள் நிறைந்த, வயல் - வயல்களாலே, சூழ்ந்த-சூழப்பட்ட, சாக்ளகிராமம் - ஸ்ரீஸாளக்ராமத்தை, நெஞ்சே! அடை—. ... (௪)

அ.—நாலாம்பாட்டு.—அதுக்கும் முன்னே யுண்டான வரவய வ்ஸித்தாந்தத்தைச் சொல்லுகிறது.

வ்யா.—(ஊரான்) திருவூரகத்தைத் தனக்கிருப்பிடமாக வுடையவன். (குடந்தை யுத்தமன்) அவாகள் அபேக்ஷையின்றிக்கேயிரு[உடு க்க ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்துக்காகத் தானே திருக்குடந்தையிலே வந்து சாய்ந்தருளின நீர்மையி லேற்றத்தை யுடையவன். அன்றிக்கே, (திருக்குடந்தை — ஊரான் - உத்தமன்) என்றும் சொல்லவுமாம். (ஒருகால்) ஒருக்கால். (இருகால்சிலை வளைய) வில்லிரண்டுகோடியும் வளையும்படியாக. ராவணன் வளையாமையாலே வில்லை வளைத்தான். (தேராவரக்க ரித்யாதி) "சக்ரவர்த்தித்திருமகனிறே நமக்கெதிரியாய் வருகிறான்!" என்று மதிக்கவறியாத ராக்ஷஸருடைய தேர்வெள்ளத்தை

நாலாம்பாட்டு.—(ஊரானித்யாதி.) கீழ்ச்சொன்ன ராவணவதந்தான் வாநர வீரர்களும் தாங்களுமாய்ச் செய்ததாகையாலே அதிலு மத்புததமமாகத் தனியே நின்று வென்ற வீர ரஸந்தன்னை யநுஸந்திக்கிறாரென்று விவக்ஷித்து, "தேர்[க்ஷு வெள்ளம்" என்றபதத்திலே நோக்காக அவதாரிகை யருளிச்செய்கிறார் (அதுக்கு மித்யாதி.)

அவர்கள் - திருக்குடந்தையிலுள்ளார். அபேக்ஷை-ரக்ஷாபேக்ஷை. "கால்" என்று - வில்லின் நுனியாய், அருளிச்செய்கிறார் (வில்லித்யாதி.) (ராவணன்) என்றது-உபலக்ஷணமாய், "நமேயம்" என்னத்தக்க கராதிகளைச்சொல்லுகிற[சுடு து."தேரா" என்று - விசாரியாதவென்றாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சக்ரவர்த்தித் திருமகனிறே யித்யாதி.)

http://acharya.org

ரு.—அடுத்தார்த்தெழுந்தாள்பிலவாய்விட்டலறவவள்மூக்கயில்வாளால்
விடுத்தான்; விளங்குசுடராழிவிண்ணோர்பெருமான்; நண்ணார்முன்
கடுத்தார்த்தெழுந்தபெருமழையைக்கல்லொன்றேந்தியினநிரைக்காத்
தடுத்தான்; தடஞ்சூழ்ந்தழகாய சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே ரு·

ப-ரை.—அடுத்து - மேல்விழுந்துகிட்டி, ஆர்த்து - ஆரவாரித்துக்கொண்டு, எழுந்தாள் - கிளர்ந்துதோற்றின சூர்ப்பநகியானவள், பிலம் - குகைபோன்ற, வாய்விட்டு - வாயைத்திறந்து, அலற - கூப்பிடும்படி, அவள் - அவளுடைய, மூக்கு - மூக்கை, அயில் - கூர்மைபொருந்திய, வாளால் - வாளாலே, இளையபெருமாளைக்கொண்டு, விடுத்தான்-அறுத்தவனாய்; விளங்கு - மிகவும் ப்ரகாசியாநின் [ய றுள்ள,சுடர் - ஒளியை யுடைத்தான, ஆழி - திருவாழியையுடையனாய், அதனாலே, விண்ணோர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, பெருமான் - நிர்வாஹகனாய் ; இந்த்ரன் ஏவுதலாலே, கடுத்து - பெரியவேகத்தோடே, ஆர்த்து - சப்தித்துக்கொண்டு, எழுந்த - தோற்றின, பெருமழையை - மஹாவர்ஷத்தை, நண்ணார்முன் - அவனுக்கு அப்பகைவரான இடையர் முன்னே, இனம் - கூட்டமாயுள்ள, நிரைக்கா - பசுக்களின் [ம ரக்ஷிக்கைக்காக, கல்ஒன்று - கோவர்த்தநம் என்னும்ஒருமலையை, ஏந்தி - தரித்து, தடுத்தான் - அம்மழையை மறுத்தவன் நித்யவாஸம் பண்ணுமதாய், தடம்சூழ்ந்து - தடாகங்களாலே சூழப்பட்டு, அழகாய - அழகாயிருந்துள்ள, சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே !—. ... ... (ரு)

அழியச்செய்தானாய்த்து. (வற்றுவித்யாதி) நின்றவிர் வற்றாக்கடவ [உ தன்றிக்கே மேன்மேலே வாராநின்றுள்ள புனலையுடைத்தா யிருக்கிற திருப்பேரைத் தனக்கு வாஸஸ்தாநமாக வுடையவன். (பேராயிர முடையான்) தன்குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமான அநேகம் திருநாமங்களையுடையவன்.

அந்நாமத்வாரா அநுபவிக்கும் வடிவைச்சொல்லுகிறது [உ (பிறங்கித்யாதி) நெருங்கியிருந்துள்ள சிறகையுடைத்தான வண்டுகளானவை மதுபாநம் பண்ணிஅறையாநின்றுள்ள மாலையை யுடையவன். (தாராவித்யாதி) ஊரடங்கலும் மநுஷ்யர் குடியிருப்பு நெருங்கியிருக்குமாப்போலே, தாராவாகிற பக்ஷிகளாலே நெருங்கியிருந்துள்ள வயலாலேசூழப்பட்டிருந்துள்ள சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே. ... ச.

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு.—அதுக்கு முன்னான சூர்ப்பநகி நிரஸநத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா.—(அடுத்து)மேல்விழுந்துவந்துகிட்டி.(ஆர்த்தெழுந்தாள்) ஆரவாரத்தைப்பண்ணிக்கொண்டு கிளர்ந்து வந்து தோற்றினவள்,

மேலுக்கவதாரிகை(அந்நாமத்வாரேத்யாதி.)அறையாநின்றுள்ள-சப்தியா [கூ நின்றுள்ள. ... ... ச.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(அடுத்தார்த்தித்யாதி.) தேராவரக்கர் தேர்வெள்ளத்தை நிரஸிக்கைக்குக் காரணமென்னென்கிற சங்கைக்குப் பரிஹாரந்தோன்ற வவதாரிகை யருளிச்செய்கிறார் (அதுக்கித்யாதி.)

(கிளர்ந்துவந்துதோற்றினவள்)என்கையாலே - பிராட்டிபக்கல்அபசாரப்[சம ட்டபடி தோற்றுகிறது.

மூ.—தாயாய்வந்த பேயுயிரும் தயிரும் விழுதுமுடனுண்ட —
வாயான் ; தூயவரியுருவிற்குறளாய்ச் சென்று மாவலியை -
யேயானிரப்ப மூவடிமண் ணின்றே தாவென்றுலகேழும் —
தாயான் ; காயாமலர்வண்ணன்;சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே. ரு.

ப-ரை.—தாயாய் வந்த - தாயவடிவு கொண்டுவந்த, பேய் - பூதனை யுடைய, உயிரும்-ப்ராணனையும், தயிரும்-யசோதைப்பிராட்டி தோய்த்து வைத்த தயிரையும், விழுதும் - கடைந்துதிரட்டின வெண்ணெயையும், உடனுண்ட - ஒக்க அமுதுசெய்த, வாயான் - திருப்பவளத்தையுடையனாய், ஏயான்-இரத்தற்குத்தகாததான், தூய - பரிசுத்தமாய், வரி - அழகாயிருந்துள்ள, உருவின்-ரூபத்தையுடை[ய, குறளாய் - வாமநனாய், மாவலியை - மஹாபலிபக்கலிலே, சென்று - போய், இன்றே - இப்போது, மூவடிமண்தா என்று - மூன்று அடி நிலம் தரவேணும் என்று, இரப்ப - யாசிக்க, அவன் நீர்வார்த்துத் தந்தவுடனே, உலகு ஏழும் - ஏழுலோகங்களையும், தாயான் - தாவி அளந்துகொண்டவனாய், காயாமலர் - காயாம்பூப் போன்ற, வண்ணன் - திருநிறத்தையுடைய ஸர்வேச்வரன் நித்ய[மாவாஸம்பண்ணுகிற, சாளக்கிராமமடை நெஞ்சே!—... ... ... (ரு)

விலம்போலேயிருக்கிற வாயைத்திறந்து கூப்பிட, அவளுடைய மூக்கை. (அயில்) கூர்மை. கூரிய (க) திருக்குற்றுடைவாளைவாங்கிப்போக்கினான். (விளங்கித்யாதி) கையுந்திருவாழியுமான சேர்த்தியழகைக்காட்டி நித்யஸூரிகள்கார்யத்தை நிர்வஹித்துக்கொண்டு[உயபோருகிறவன். (நன்றாரித்யாதி) சத்ருக்கள் முன்பே இந்த்ரனுடைய அஹிஸங்யிபூர்வகமாக வருகிறதாகையாலே பெரியவேகத்தோடே வோஷித்துக்கொண்டு தோற்றின மஹாவர்ஷத்தை மோவர்யநகிரியையெடுத்து, பண்ணின வுபகாரத்தையு மறியாதே ஸ்வரக்ஷணத்துக்குப் பரிகாரமுமில்லாத பசுக்களை நோக்குகைக்காகத் தடுத்தா[உருனாய்த்து. நடாகங்களாலே சூழப்பட்டு தர்சநீயமான. ... ... ரு.

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு.—(தாயாயித்யாதி) தாய்வடிவைக்கொண்டுவந்த பூதனையுடைய வுயிரையும், யசோதைப்பிராட்டியுடைய

அவள்மூக்கைப்போக்கினவர் இளையபெருமாளையாகிலும், "రామస్య దక్షిణో బాహుః" "ராமஸ்ய தக்ஷிணோபாஹு:" என்கிறபடியே அவயவபூதராகையைப் பற்றப் பெருமாள் போக்கினாரென்னத்தட்டில்லை.

இப்படி மஹர்ஷிகளுக்கு உபகாரகனான வளவன்றிக்கே ஜ்ஞாநாதிகரான ஸூரிகளுக்கும் அஜ்ஞங்களான பசுக்களுக்கு முபகரிக்குமவனென்று திருவுள்ளத்தில் தோற்றி யருளிச்செய்கிறாரென்று "விளங்குசுடர்" இத்யாதி பாட்டுசேஷத்துக் கவதாரிகை கண்டுகொள்வது. சத்ருக்கள்முன்பே யென்றது - எதிரிட்டுவந்த இந்த்ராதிகள் முன்பே யென்றபடி. யத்வா, நந்தவ்ரஜத்திலுள்ளாரென்றாய், இந்த்ரனுக்கு க்ரோதநீயத்வம் சொல்லவுமாம். "கடுத்து" என்றதினர்த்தம் (வேகத்தோடே யென்றது;) "கடுகவர" என்னக்கடவதிறே. ... ... ரு.

ஆறும்பாட்டு.—(தாயாயித்யாதி.) பசுமேய்க்கும் பருவத்திற்செய்த கோவர்த்தநோத்தரணத்திலு மாச்சர்யாவஹ மாகையாலே சைசவத்தில் சரிதத்தையநுஸந்தித்துக்கொண்டு, க்ர்ஷ்ணாவதாரத்தோடு (உ) தோள்தீண்டியான வாமநவ்ர்த்தாந்தத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

(க) திருக் குற்றுடை வாள் - குறு- சிறிய, உடைவாள்- அரையில்தரிக்கும் கத்தி
(உ) தோள்தீண்டி - புஜஸ்பர்சி, ஸமமென்றபடி.

http://acharya.org

மூ.—ஏனோரஞ்ச வெஞ்சமத்து ளரியாய்ப் பரியவிரணியனை—
ஊனாரகலம்பிளவெடுத்த வொருவன்; தானே யிருசுடராய்,
வானாய்த், தீயாய், மாருதமாய், மலையா யலைநீருலகனைத்தும்—
தானாய்த்; தானுமானான்றன் சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே. எ.

ப-ரை.—ஏனோர் - சத்ருக்களான அஸுரர்கள், அஞ்ச - பயப்படும் படியாக, வெம் - க்ரூரமான, சமத்துள் - யுத்தத்திலே, அரியாய் - நரஸிம்ஹரூபத்தை யுடையனாய்க் கொண்டு, பரிய - தடித்த சரீரத்தை யுடையனான, இரணியனை - ஹிரண்யனுடைய, ஊனார்-மாம்ஸம் நிறைந்த, அகலம்-மார்வை, பிளவு எடுத்த-கிழித்துப்பொகட்ட, ஒருவன் - ஒப்பற்ற பலத்தை யுடையனாய்; தானே - இப்படிப்பட்டவன் தானே, இருசுடராய் - சந்த்ரஸூர்யர்களாயும், வானாய்-ஆகாசமாயும், தீயாய் - அக்நியாயும், மாருதமாய் - காற்றாயும், மலையாய் - மலைகளாயும், அலைநீர் - அலையையுடைய ஸமுத்ரத்தால் சூழப்பட்ட, உலகு அனைத்தும் - எல்லாலோகங்களும், தானாய் - தான் என்னலாம்படி நின்றவனாயும், தானுமானான்றன் - இப்படி ஸர்வாந்தர்யாமியான ஸர்வேச்வரனெழுந்தருளியிருக்கிற, [மடு] சாளக்கிராமமடை நெஞ்சே!—. ... ... (எ)

தயிரையும், வெண்ணெயையுமொக்க அமுதுசெய்த திருப்பவளத்தை யுடையவன். அநுகூலஸ்பர்சமுடைய த்ரவ்யமும் ப்ரதிகூலருடைய ப்ராணனு மொக்க தாரகமாக வளர்ந்தவன். (தூயவித்யாதி) கண்ணழிவற்ற வாமநவேஷத்தை யுடையனாய். அம்புக்குச் செல்லாத [உம்] விடத்தை அழகாலே வசீகரிக்கும்படியான வாமநவேஷத்தை யுடையனாய்க்கொண்டு சென்று. (ஏயானிரப்ப) "மோஹஸ்ரப்ரஜாதாரம்" "ஸ்ரீஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹார" "ஒஞ்யாங்நப்ரதிக்ஷிணீயாத்" என்று—இரப்புத் தகாத தான் சென்றிரக்க. (மாவலியையேயானிரப்ப) "கொடேன்" என்றே அஹிஸந்தி பண்ணி [உரு] யிருந்தஅவன்பக்கலிலே இரப்ப என்னவுமாம். மூவடிமண் இப்போதேதரவேணு மென்று வேண்டிக்கொண்டு, அவனநுமதி பண்ணின வநந்தரம் மறுமநஸ்ஸுப் படுவதுக்கு முன்னே வளர்ந்து லோகங்களைழையு மளந்துகொண்டவன். (தாயான்) தாவினவன். (காயாமலர்வண்ணன்) அவ்வடிவைக்கொண்டாய்த்து ஹூமியையளந்தது. சு.

"தயிரும்வீழுதும்" என்றது த்ருஷ்டாந்ததயா என்னுமதுதோற்ற, உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அநுகூலேத்யாதி;) அநுகூலஸ்பர்சமுள்ளது தாரகமானாப்போலே, ப்ரதிகூலருடைய ப்ராணனும் தாரகமாவதேயென்றுகருத்து. இத்தால் - ப்ரதிகூலநிரஸநமிவனுக்கு ஜந்மஸித்த மென்றதாய்த்து. (கண்ணழிவற்ற) என்றதுக்கு விவரணம் (அம்புக்கித்யாதி.) தூய - பரிசுத்தமான, வரி - அழகையுடைத்தான, உருவின் - ரூபத்தை யுடைய, குறளாயென்றுசப்தார்த்தம். (ஏயான்) ஏய்கை - பொருந்துகையாய், இரப்புப்பொருந்தாதவனென் றருளிச்செய்கிறார் (மோஹஸ்ரேத்யாதி.) இப்பக்ஷத்தில், "மாவலியை யேயானானானிரப்ப, தூயவரியுருவிற்குறளாய்ச் சென்று - மூவடிமண்ணின்றே தாவென்றலகேழும்தாயான்" என்றந்வயம். அடைவேஅந்வயமாய், "இரப்ப" என்றத்தை இரப்பனென்று உத்தமனுக்கி, ஏகாரம் அவதாரணார்த்தமாக யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (கொடே னித்யாதி.) ... ... சு.

http://acharya.org

மூ.—வெந்தாரென்பும் சுடுநீறும் மெய்யிற்பூசிக் கையகத்தோர் –
சந்தார்தலைகொண்டுலகேழும் திரியும்பெரியோன், தான்சென்றுஎன் –
எந்தாய்! சாபம் தீரென்ன ; இலங்கமுதுநீர் ‡ திருமார்வில் –
தந்தான் ; சந்தார்பொழில்சூழ்ந்த சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே. அ.

ப-ரை.—வெந்தார் - தஹநம் பண்ணப்பட்டவர்களுடைய, என்பும் - எலும்பை மாலையாக தரித்தும், சுடுநீறு - அந்தசரீரங்களைக் கொளுத்தின சாம்பலை, மெய்யில் - தன்னுடம்பில், பூசியும் - பூசிக்கொண்டும், சந்து ஆர் - துளைகளையுடைத்தாய், ஓர் - ஒருவராலும் நிறைக்கவொண்ணாத, தலை - ப்ரஹ்மகபாலத்தை, கையகத்து-கையிலே, கொண்டு- ஏந்திக்கொண்டும், இச்சாபத்தை நீக்கவல்லா [ய ருண்டோ என்று, உலகேழும் - ஸகலலோகங்களிலும், திரியும் - திரியுமவனாய், பெரியோன்றான் - அழித்தல் தொழிலுக்கு நாம் கடவோம் என்று பெருமை பாவித்திருக்குமவனான ருத்ரன், சென்று - ஸர்வேச்வரன்பக்கல் போய், "என் எந்தாய்! - எனக்குஹிதபரனானவனே !, சாபம்-இந்தசாபத்தை, தீர்-போக்கியருளவேணும்," என்ன - என்று ப்ரார்த்திக்க ; இலங்கு- விளங்காநின்றுள்ள, [யரு திருமார்வில் - தன் திருமார்விலுண்டான, அமுதநீர் - அம்ருதஜலத்தை, தந்தான்- தெளித்தப்போக்கினவன் நித்யவாஸம்பண்ணுமதாய், சந்து - சந்தநவ்ருக்ஷங்கள், ஆர் - நிறைந்த, பொழில்-சோலைகளாலே, சூழ்ந்த-சூழப்பட்டிருப்பதான, சாளக்கிராமமடை நெஞ்சே!—. ... ... (அ)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு.—(ஏனோரித்யாதி) சத்ருக்களான ஆஸுர ப்ரக்ருதிகளஞ்சும்படியாக, யுத்தத்திலே நரஸிம்ஹமாய். (பரியவிரணியனை) ஊர்மாநத்தாலே தடித்த ஹிரண்யனை. "உடம்பையொழிய ஆத்மாவு மொன்றுண்டு, அத்தை யுடையானொருவனுண்டு, அவனைப் பெறவேணும்" என்னும் மென்மையும் கலந்துவளர்ந்த வுடலன்றே!. மாம்ஸப்ரசுரமாயிருக்கிற மார்வைப் பிளவுசெய்த அத்விதீய [உடு ன்; அப்படிப்பட்டவன்தானே, சந்த்ரஸூர்யர்களுக்கு அந்தராத்மதயா புக்கு இவர்கள் தானென்னலாம்படியாய், ஆகாசமாய், தேஜ: பதார்த்தமாய், வாயுதத்த்வமாய், கார்யகோடியில் மலையாய், கடல் சூழ்ந்த பூமியடைய தான் என்னலாம்படி ஜகதாகாரனாய் நின்றநிலையைச்சொல்லுகிறது. (தானுமானான்) அஸாதாரண திவ்ய [கூய விக்ரஹயுக்தனு யிருக்கிறவன். ... ... எ.

எட்டாம்பாட்டு.—(வெந்தாரென்பும்) வெந்தவர்களுடைய எலும்பும் அது சுட்ட சாம்பலும் உடம்பிலே பூசி, கையிலே,

ஏழாம்பாட்டு.—(ஏனோரித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் த்ரிவிக்ரமாபதாநம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே, அதுதானும் வ்யாப்திக்குப்ரத்யபிஜ்ஞாபகமாகையாலே[கூரு ஸ்ம்ர்தமான வ்யாப்திக்கும் "எங்குமுளன்" என்ற சிறுக்கன் வார்த்தையை மெய்யாக்கின நரஸிம்ஹாவதாரம் ப்ரயோஜகதயா ஸ்ம்ர்தமாய், அத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

"பரிய" என்று விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (உடம்பையித்யாதி.) மென்மையும்கலந்தென்றது-பகவத்பரனுடம்புபோலே நினைந்துநைந் [சூய து க்ர்சமாயிருக்கு மதுவும் கலந்தென்றபடி. இங்ஙனன்றாகில், "ஊனுரதலம்" என்றபோதே பருத்திருக்கை அர்த்தஸித்தமிறே ; இப்படி விசேஷிக்க வேண்டாவிறே யென்று திருவுள்ளம். ... ...

‡ "இலங்கு மதுநீர்" என்றும் சில ஸ்ரீகோசங்கள்.

http://acharya.org

மூ.—தொண்டாமினமு மிமையோரும்துணைநூல் மார்விலந்தணரும்,
அண்டா! எமக்கேயருளாயென்றணையும்கோயிலருகெல்லாம்,
வண்டார்பொழிலின் பழனத்து வயலினயலே கயல் பாயத்
தண்டாமரைகள்முகமலர்த்தும்சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே. ௯

ப-ரை.—தொண்டாம் இனமும்-அவனுக்கே எல்லாகைங்கர்யங்களும் செய்துபோரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய திரளும், இமையோரும் - நித்யஸூரிகளும், துணைநூல்-இரண்டுபூணூல்தரித்த, மார்வின் - மார்பினையுடைய, அந்தணரும் - ப்ராஹ்மணரும், "அண்டா - அண்டங்களுக்கெல்லாம் நிர்வாஹகனானவனே, எமக்கு - ஆச்ரயணீயரான எங்கள் விஷயத்திலே, அருளாய் - க்ருபைசெய்தருளவேணும்," என்று - என்று தனித்தனியே சொல்லிக்கொண்டு, அணையும்-வந்து ஆச்ரயிக்கிற, கோயில் - கோயிலினுடைய, அருகு எல்லாம்-ஸமீபஸ்தலங்களெங்கும், வண்டு - வண்டுகளாலே, ஆர் - நெருங்கப்பட்டிருந்துள்ள, பொழிலின் - சோலையிலுண்டான, பழனத்து அயல் - நீர்நிலங்களின் சுற்றுப்புறத்திலுள்ள, வயலின்-வயலில்நின்றும், கயல் - கயல்மத்ஸ்யங்களானவை, பாய-அந்த நீர்நிலங்களிலேபாய, தண் - குளிர்த்திமாறாத, தாமரைகள் - தாமரைமொட்டுக்களானவை, முகம் அலர்த்தும் - முகவிகாஸத்தை யடையாநின்றுள்ள, சாளக்கிராமமடை நெஞ்சே!—. ... ... ௯.

சந்துகளார்ந்திருந்துள்ள தலையைக்கொண்டு. எல்லா நரம்புகளும் வந்துகூடினவிடத்திலேயிறே ஛ேதித்தது. (உலறி த்யாதி) கூறு செய்தவூரிலே கையும் கைத்தலையுமாய்த் திரிவாரைப்போலே, ஈச்வராஹிமாநியாய்த் தன்னுஜ்ஞை நடத்திப்போந்தவிடத்திலே கையுமோடுமாய்த் திரிந்த ஊர்மாநியானவன் சென்று, "என் ஸ்வாமீ! என்னுடைய சாபத்தைப்போக்கவேணும்" என்ன. (¶திருமார்வில்–இலங்கமுதுநீர் – தந்தான்) விளங்காநின்றுள்ள திருமார்வில் அம்ருத ரூபமான ஜலத்தைக் கொடுத்து அவனுடைய சாபமோக்ஷத்தைப் பண்ணினவன். (சந்தார்பொழில்) சந்தநத்தாலே நிறைந்த பொழிலாலே சூழப்பட்ட. ... ... ௮.

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு.— (தொண்டாமினமும்) "வழுவிலா வடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" என்றிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய

எட்டாம்பாட்டு.—(வெந்தாரித்யாதி.) கீழ்த்திருமொழியிலே, "ஊன்முனிந்தவனதுடலிருபிளவா வுகிர் நுதிமடுத்து" என்று-அர்ப்பகனை ரக்ஷித்த ந்ருஸிம்ஹாபதாநாநந்தரம் அரன் சாபம் தவிர்த்தது ப்ரஸ்துதமானபடியாலே, இங்கும் கீழ்ப்பாட்டில் நரஸிம்ஹாவதாரம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே * வெந்திறற்சாபம் தவிர்த்தபடியை ஸவிஸ்தரமநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

சந்துகள் - நரம்புகள். "தலை" என்னவமைந்திருக்க, "சந்தார்" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாநரம்புகளு மித்யாதி.) இத்தால் - ப்ராணவியோகம் பிறக்கும்படி மர்மத்திலே சேதித்தானாகையாலே தோஷாதிக்யம் விவக்ஷிதமென்று கருத்து. கூறுசெய்த - பங்கொண்ட. கைத்தலை - கையிலங்கு. ... ... ௮.

¶ "இலங்கு - திருமார்வில் - அமுதநீர் - தந்தான்" என்றாறல் ஸ்வரஸம்.

http://acharya.org

திரளும், நித்யஸூரிகளும், கேவலப்ராஹ்மணரும். "విద్యావినయసమ్పన్నే బ్రాహ్మణే" "வித்யாவிநயஸம்பந்நே ப்ராஹ்மணே" என்று பிரித்தாரிறே ஹாஷ்யகாரர். (அண்டா) தேவனே. எங்களுக்காச்ரயணீயனானவனே! எங்களுக்கருளவேணும் என்று தனித்தனியே சொல்லாநின்றுகொண்டு சேருகிற கோயிலரு கெல்லாம். (வண்டாரித்யாதி) வண்டுகளாலே மிடையப்பட்டுள்ள பொழிலிலுண்டான, பழனமுண்டு - நீர்நிலங்கள், அதினுடைய பர்யந்தங்களிலுண்டான வயலிலே நின்று கயலானது இந்த நீர்நிலங்களிலே வந்து பாய. (தண்டாமரைகள் முகமலர்த்தும்) கூத்தாடுமவர்கள் வாய்க்க அடியிட்டால் ஸஹ்ருதயராயிருப்பார் தம் முகவிகாஸத்தாலே கொண்டாடுமாப்போலே, தாமரைகள் முகமலர்த்துமாய்த்து. ... ... ௯.

அ.—ஒன்பதாம்பாட்டு.—(தொண்டாமித்யாதி.)கீழ்ப்பாட்டுக்களெல்லாவற்றாலும் - ராமக்ர்ஷ்ணதிருப்பேண அவதரித்துச் செய்தவற்றையெல்லாம் ஸ்ரீஸாளக்ராமத்திலே தர்ம்யைக்யத்தாலே யநுபவித்தாராய், இனி ஸ்ரீஸாளக்ராமத்தையே ஸர்வருமாச்ரயிக்கும்படியைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

"బ్రహ్మవిత్ బ్రాహ్మణః" "ப்ராஹ்மவித் ப்ராஹ்மண:" என்கிற ந்யாயத்தாலே.

"தொண்டாமினமும்" என்கிற ஸாமாந்யோக்திக்குள்ளே அந்தணரு மந்த:ப்ரவிஷ்டராயிருக்க தனித்தருளிச்செய்ததுக்கு த்ர்ஷ்டாந்த கதநமுகேந தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வித்யேத்யாதி) "విద్యావినయసమ్పన్నే బ్రాహ్మణే గవి హస్తిని । శుని చైవ శ్వపాకే చ పణ్డితాః సమదర్శినః" "வித்யாவிநயஸம்பந்நே ப்ராஹ்மணே கவி ஹஸ்திநி | சுநி சைவ ச்வபாகே ச பண்டிதாஸ்ஸமதர்சிந:" என்கிறவசநத்தில், "విద్యావినయసమ్పన్నే కేవలబ్రాహ్మణే గోహస్తిశ్వశ్వపాకాదిషు" "வித்யாவிநயஸம்பந்ந கேவல ப்ராஹ்மணகோஹஸ்திச்வாச்வபாகாதிஷு" என்று வித்யாவிநய ஸம்பந்நன் தொண்டுபடுகைக்குஹேது-ஜ்ஞாநாதிகனென்றும்,நூலேயே துணையாகவுடைய த்விஜனே கேவலப்ராஹ்மணனென்றும் பிரித்தருளிச்செய்தாரென்றும் உட்கருத்து; கவாதிபதங்களிலே விசேஷண பிடாமையாலும், "வித்யாவிநயஸம்பந்நே" என்றதுக்கு ப்ரதிகோடி சொல்லவேண்டுகையாலும் பிரித்தாரென்று கண்டுகொள்வது. அண்டத்தை - ஆகாசத்தை, உடையவன், அண்டனென்றாய், பலிதார்த்தம் (தேவனேயென்று.)"எமக்கு"என்றபதத்தை "அண்டா" என்றவிடத்தில் அநுஷங்கித்து, அத்தால் பலிதமருளிச்செய்கிறார் (எங்களுக்கித்யாதி.) மிடைய- நெருங்க. "அயலேயான - வயல்" என்றந்வயித்து (பர்யந்தங்களிலுண்டானவென்றது.) வண்டுகள் காயகராகவும்,கயல்கள் நர்த்தகராகவும், கமலங்கள் கண்டுகக்குமவர்களாகவும் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (கூத்தாடுமவர்களித்யாதி.)

பத்தாம்பாட்டு.—(தாராவித்யாதி.)

தொண்டாமினம் முதலானோர் வர்த்திக்கை ஆச்சர்யமல்லாமையாலே, பக்ஷி விசேஷங்கள் திவ்யதேசத்தைப்பற்றிக்கிடப்பதே! என்றுகப்பட்டு விசேஷிக்கிறு

http://acharya.org

மூ.—தாராவாரும் வயல்சூழ்ந்த சாளக்கிராமத்தடிகளைக் –
காரார் புறவின் மங்கைவேந்தன் கலியனொலிசெய் தமிழ்மாலை,
ஆராருலகத்தறிவுடையா ரமரர் நன்னாட்டரசாளப் –
பேராயிரமுமோதுமின்க ளன்றி யிவையே பிதற்றுமினே.... ய.

ப-ரை.—உலகத்து - இந்தலோகத்திலே, அறிவுடையார் ஆரார் - அறிவுடையவர்கள் எல்லாரும், அமரர் - நித்யஸூரிகளுடையதாய், நல்நாடு - விலக்ஷணமான பரமபதத்தை, அரசாள - அரசாளும்படி, பேர்ஆயிரமும் - அவனுடைய ஆயிரம் திருநாமங்களையும், ஓதுமின்கள் - சொல்லப்பாருங்கள் ; அன்றி - அப்படி சொல்லமாட்டீராகில் ; தாரா - தாராஎன்னும் பக்ஷிகள், ஆரும் - [ம நிறைந்த, வயல் - வயல்களாலே, சூழ்ந்த - சூழப்பட்ட, சாளக்கிராமத்து - ஸ்ரீஸாளக்ராமத்திலே வந்து கிட்டிநிற்கிற, அடிகளை - ஸர்வஸ்வாமி விஷயமாக ; கார்ஆர் - மேகங்கள் நிறைந்திருந்துள்ள, புறவின் - சூழலையுடைய, மங்கை - திருமங்கைநாட்டுக்கு, வேந்தன் - அரசனான, கலியன் - ஆழ்வார், ஒலி - ஒலியையுடைத்தாம்படி, செய் - அருளிச்செய்த,தமிழ்மாலை - தமிழ்[மடு மாலையான, இவையே - இப்பத்துப்பாட்டையே, பிதற்றுமின் - அடைவுகெடச் சொல்லப் பாருங்கோள். ... ... ய

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு.—(தாராவித்யாதி)தாராக்களாலே நிறைந்திருந்துள்ள வயல் சூழ்ந்த ஸ்ரீஸாளக்ராமத்திலே வந்து ஸந்நிஹிதனான ஸர்வஸ்வாமியைக் கவிபாடிற்று. (காராரித்யாதி) மேவங்களினுடைய நிரந்தர ஸஞ்சாரத்தை யுடைத்தான பர்யந்தத்தையுடைய திருமங்கைக்கு ராஜாவான ஆழ்வார், ஒலியுடைத்தாம்படியாகச் சொன்ன தொடை. (ஆராருலகத்தறிவுடையார்) லோகத்தில் அறிவுடையராயிருப்பாரார்; நித்யஸூரிகளுடைய, நன்னாடு-பரமபதம், அத்தை, "ஆண்மின்கள் வானகம்" என்கிறபடியே-தாங்க[உடு ளிட்ட வழக்காம்படி நடத்த, ஆயிரந்திருநாமங்களையும் வாயாலே சொல்லப்பாருங்கோள் ; அங்ஙனன்றிக்கே, (இவையே பிதற்றுமினே) இவற்றையே அடைவுகெடச் சொல்லப்பாருங்கோள். "ஸங்கீர்த்தயேஜ்ஜஜக்நாய௦ வேஜம்வாபிஸமீரயேத்." ... ... ய.

அடிவரவு.— கலை கடம் உலவு ஊர் அடுத்து தாய்
ஏனோர் வெந்தார் தொண்டு தாரா வாணிலா.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

சொன்ற திருவுள்ளம்பற்றி தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாராக்களாலே யித்யாதி.) ஸமுத்ரதீரமாகையாலே (நிரந்தரஸஞ்சாரத்தை யென்றது.) இத்தால் - பரமோதாரரான ஸ்ரீமஹாபாகவதர் வர்த்திக்கும் தேசத்திலிருக்குமவரென்றது ப்ததமத்வம்ஸூசிதமாய்த்து.(என்கிறபடியே)என்றவந்தரம், அவர்கள்தான் என்றசேஷம்;அங்ஙனன்றிகில்,கீழ்(அத்தை)என்றதுக்குஅந்வயமில்லை.ஆயிரந்திருநாமங்களைச்சொல்லுங்கோள், கூடாவிட்டால் இப்பத்துப்பாட்டையும்சொல்லுங்கோளென்றுப்போலேசொன்னவிடமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார்(ஸங்கீர்த்தயேத்யாதி.) ... ... ய.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

http://acharya.org

மூ.—வாணிலாமுறுவல்சிறுநுதற்பெருந்தோள்மாதரார்வனமுலைப்பயனே
பேணினே னதனைப்பிழையெனக்கருதிப் பேதையேன் பிறவிநோயறுப்பான்
ஏணிலேனிருந்தேனெண்ணினேனெண்ணி யிளையவர்கலவியின்திறத்தை
நாணினேன்வந்துன்திருவடியடைந்தேன்நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். க

ப.உரை.—நைமிசாரணியத்துள் - நைமிசாரண்யத்தி லெழுந்தருளியிருக்கிற, எந்தாய் - என்ஸ்வாமீ!, வாள்நிலாம் - ஒளிபொருந்தி யிருக்கிற, முறுவல் - பற்களையும், சிறு - சிறிய, நுதல் - நெற்றியையும், பெரு-பெருத்த, தோள் - தோள்களையுமுடையாரான, மாதரார் - ஸ்த்ரீகளுடைய, வனம் - அழகிய, முலையே - ஸ்தநங்களையே, பயன் - பரமப்ரயோஜநமாக, பேணினேன் - ஆதரித்துக்கொ[ு]ண்டு போந்தேன் ; பேதையேன் - அறிவுகேடனானநான், அதனை - அத்தை, பிழையென - தப்பென்று, கருதி - நினைத்து, பிறவிநோய் - ஸம்ஸாரமாகிற வ்யாதியை, அறுப்பான் - போக்கிக்கொள்ளும் உபாயத்தை, ஏணிலேன்இருந்தேன் - எண்ணாதிருந்தேன்;எண்ணினேன்-இதற்குமுன்புநின்றநிலையை ஆராய்ந்தேன்;எண்ணி-இப்படி அநுஸந்தித்து,இளையவர்-இளம் பெண்களுடைய, கலவியின்திறத்தை - ஸம்ச்லேஷ விஷயத்தை, நாணினேன் - லஜ்ஜித்தவனாய், உன் - சேஷியான உன்னுடைய, திருவடி - திருவடிகளிலே, வந்து - கிட்டி, அடைந்தேன்-சரணம் புகுந்தேன் என்கிறார். ... ... (க)

முதற்பத்து - ஆறுந்திருமொழி - வாணிலா - ப்ரவேசம்.

வ்யா.—திருவுள்ளத்தைக்குறித்து, "உகந்தருளின நிலங்களை ஆச்ரயி" என்று பலகாலும் சொல்லிக்கொண்டு போந்தார் – கீழ் ; அதுவும் அப்படியே செய்வதாக வொருப்பட்டது ; அநந்தரம், தாம் தம்முடைய நிர்வேதத்தை யநுஸந்தித்து, தம்முடைய பூர்வவ்ருத்தத்தையும், விஷயப்ராவண்யத்தையும், ஆர்த்தவிஷயத்தில் ஐயோ! என்றுதே போந்தபடியையும், பரஹிம்ஸையே யாத்ரையாய்ப்போந்தபடியையும், இவற்றையுடைய முன்னிட்டு, "ராவணோநாம துர்வ்ருத்த:" என்று ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் ஆகாசத்திலே நின்று ஸ்வநிர்வேதத்தைச்சொல்லிசரணம்புக்காப்போலே, இவரும் தம்முடைய அநந்யகதித்வத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து, திருநைமிசாரண்யத்திலே நிற்கிற ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளிலே பெரியபிராட்டியார்முன்னிலையாக சரணம் புகுகிறார். ... ...

வ்யா.—முதற்பாட்டு.— (வாணிலாமுறுவல் சிறுநுதற் பெருந்தோள் மாதரார் வனமுலைப்பயனே பேணினேன்) இதுஎன்னுடைய

அ.—வாணிலாமுறுவல் ப்ரவேசம். கீழஞ்சுதிருமொழிகளாலும் - மந்த்ரமந்த்ரார்த்தங்களை லபித்த ஆழ்வார், தன்னெஞ்சும் தம்மோடொருமிடறானவாறே மந்த்ர விவரணமான த்வயத்தில் பூர்வகண்டார்த்தாநுஷ்டாநம் பண்ணுகிறார் என்று ஸங்கதிதோற்ற வருளிச்செய்கிறார் (திருவுள்ளத்தை யித்யாதி.) "தேனுடைக்கமலத்திருவினுக்கரசே" என்றத்தைப்பற்ற (பெரியபிராட்டியார் முன்னிலையாக) என்றது. ... ...

முதற்பாட்டு.—(வாணிலாவித்யாதி.) ப்ரபத்தி ஸர்வாதிகாரமன்றோ, பூர்வவ்ருத்தத்தை யநுஸந்தித்து அநுதப்தஹ்ருதயராய் அவற்றையெல்லாம் விட்டுவந்து

http://acharya.org

பூர்வவ்ஸித்தமிருந்தபடி யென்கிறூர். விஹிதங்களை யநுஷ்டித்து
சமதமாத்யாத்ம கு்ணோபேதரா யிருப்பாரிறே யிதுக்கதிகாரிகள்;
அதில் நான் செய்து நின்றநிலை யிதுவென்கிறூர்.

(வாணிலாமுறுவல்) ஒளியானது, நிலாவாநின்றுள்ள - [ரு
வர்த்தியாநின்றுள்ள, முறுவலென்னுநல்; அன்றிக்கே, ஒளியானது
இதுக்கிலக்கானூருடைய நெஞ்சு விட்டுப்போகாதே வர்த்தியாநின்றுள்
ள முறுவலென்னுதல். நுதல் - நெற்றி; அதுவும் சிறுத்திருக்கை.
இல்லையாகில், டம்ஸ்த்வமங்யியா யிருக்குமிறே. (பெருந்தோள்) ஹோ
க்தாவி னளவல்லாதபடி ஹோக்யதை கரைபுரண்ட தோள். (மாதரா [ம
ரித்யாதி) ஒளி நிலாவாநின்றுள்ள முறுவலையும் அளவுபட்ட நுதலை
யும் ஹோக்யதா ப்ரகர்ஷத்தை யுடைத்தான தோள்களையு முடைய
ரான ஸ்த்ரீகளுடைய ஸந்நிவேசஸ்தமூதை யுடைத்தாயிருக்கிற மாம்ஸ
க்ரந்தியையே ப்ரயோஜநமாக ஆதரித்துக் கொண்டு போந்தேன்.
(பயனேபேணினேன்) அவ்வருகில் அத்ருஷ்டமாகவும் நினைத்திருப்ப(து)
இதுதன்னையே யாய்த்து. தங்களுடைய அவயவசோபையாலே யிவ
னை யகப்படுத்தி இவன் கையிலுள்ள ஸர்வஸ்வத்தையு மபஹரித்து,
இவனகப்பட்டான் என்றறிந்தவாறே, பின்னை யிவன் நினைத்தபடி
தங்களைக் கொடுக்கக்கடவரல்லாத ஸ்த்ரீகளுடைய மாம்ஸக்ரந்தியை
யேப்ரயோஜநமென்றுப்ரமித்து ஆதரித்துப் போரப்பேணினேன். [௭ம
அதுதன்னில்அநுஹாவ்ய மொன்றில்லையே; அதிலே ருவாந(ு)ண்டா(க)
நினைத்து ஆதரிக்கிற விவன் ப்ரமமேயிறே யுள்ளது. (அதனைப் பிழை
யெனக் கருதி) இப்படி நெடுநாளாதரத்துக்கு விஷயமாய்ப் போந்த
து இன்றாகப் பிழையென்று நெஞ்சிலேபட்டது. விஷய ப்ரவண
ஞனவன், "நீ அவற்றைவிடு" என்றால் விடானிறே; இவர்க்கிப்போது
இவைதன்னை விடுகைக்கு உவாத்து இவைதானே யாய்த்து.

ஆச்ரயிக்கவேணுமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறூர் (விஹிதங்களை யித்யாதி
வாக்யத்வயத்தாலே) பூர்வார்த்தம் ப்ரபத்திக்கு விரோதியென் றநுஸந்திக்கா
ரல்லர், ஸாதநாந்தரங்களுக்கு விருத்தங்களைச் செய்து போந்தவனுகையாலேஉபா
யாந்தரசூந்யனென்று தம்முடைய ஆகிஞ்சந்யத்தை முன்னிடுகிறூரென்று [கூ௰
கருத்து. இதுக்கென்றது - இந்த பகவத்விஷயத்தில் முமுக்ஷுவாயிழிகிறது
க்கென்கை. அதாவது - பக்தியென்றபடி.

கீழ்சிலபதங்களுக்கர்த்தமருளிச்செய்து, வாக்யார்த்த மருளிச்செய்கிறூர்
(ஒளியித்யாதி.) "வனம்" என்றதினர்த்தம் (ஸந்நிவேசஸ்தமூதென்றது.) "பயனே"
என்றவிடத்தில்,ஏகாரத்தை"முலை" யென்றவிடத்திலேக்ூட்டியருளிச்செய்து, [கூரு
"பயனே" என்றவிடத்திலேதானே யாக்கி அத்ருஷ்டம் வ்யாவர்த்யமாக அர்த்
தாந்தர மருளிச்செய்கிறூர் (அவ்வருகிலித்யாதி.) முதல்யோஜநைக்கு விவரணம்
(தங்களுடைய வித்யாதி.) அதுபோக்யமாயன்றூவிருப்பது, ப்ரமித்தேனென்பா
னென்னென்ன வருளிச்செய்கிறூர்(அதுதன்னிலித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே.) குவா
ல் - ஆதிக்யம். இன்றபிழையென்று கருதுகின்றவர், இப்போது ஆதரிப்பானென்னெ
ன்ன வருளிச்செய்கிறூர் (விஷயப்ரவணனுனவனித்யாதி.) அன்று சொன்னலும்
விடாதவர் இப்போது பிழையென்று கருதுகைக்கு ஹேதுவேதென்ன வருளிச்
செய்கிறூர் (இவர்க்கித்யாதி.) உவாத்து - உபாத்யாயன்.

http://acharya.org

அதாகிறது-அவர்களுடைய அநாத்மகுணங்களை அநுஸந்தித்தவாறே கடுக விட்டுக்கொடு நிற்கலாமிறே. இன்று தப்பென்று விட்டுக்கொடு நிற்கவேண்டுமிவற்றையாய்த்து நெடுநாள் ப்ரயோஜநமாக ஸஞ்சயி பண்ணிப்போந்தது.(பேதையேன்)இன்று பிழையென்று கைவிட வேண்டும்படியான வித்தை அநாதிகால மாதரித்துப் போரவேண்டின ஹேதுவென்னென்ன (பேதையேன்) அறிவுகேடு எத்தைப் பண்ணுதுதான்!. (பிறவியித்யாதி) இப்படி அறிவுகேடனுகையாலே "ஸம்ஸாரமாகிறது அல்பம், அஸ்திரம், து:காவஹம், ஆனபின்பு இத்தைத்தவிர்த்துக்கொள்ளவேணும்" என்னும் மநோரதத்தை யுடையேனன்றிக்கே யிருந்தேன். (ஏணிலேன்) இத்தைத் தவிர்த்துக்கொள்ளுகைக்கீடான வுயர்த்தியை யுடையேனல்லே னென்னுதல். (இருந்தேன்) நன்று என்றநுஸந்தித்துப் போந்தவித்தைத் தண்ணிது என்று விட்டாரே, அநந்தரம் உத்தேச்ய பூமியிலே போய்ப் புகப்பெற்றிலரே, நடுவில்நிலையை யாய்த்து இருந்தேன் என்கிறது. "ஓடினேன்" என்றவிவர் இருக்கைக்கவகாசமில்லை. "வஸ்யஏவவ்யதிஷ்டத" என்னுமாப்போலே. (எண்ணினேன்) "நாம் முன்பு செய்துபோந்ததென், நாந்நாமார், இனிச்செய்து வர்த்திக்க வடுப்பதென்" என்று ஆராயத் தொடங்கினேன். (எண்ணி)இப்படி அநுஸந்தித்து.(இளையவர் கலவியின் திறத்தை நாணினேன்) தங்கள் பருவத்தாலே இதினுடைய தன்மை தெரிந்திற்படாதபடியாக மறைத்துக்கொடுபோருகிறவர்களுடைய கலவியிடையாட்டத்தை இப்போது லஜ்ஜித்தேன். ஆண்பிள்ளைச் சோருள்வியை ஸ்த்ரீயென்று பின்தொடருமாப்போலேயிருப்பதொன்றிறே சப்தாதி விஷயங்களிலே போக்யதாஸஞ்சயி பண்ணிப் பின்தொடருகையாகிறவிது. வெளிச்செறிப்புப் பிறந்தவநந்தரம் லஜ்ஜித்துக் கைவாங்க வேண்டுமத்தையிறே நெடுநாள் ஆதரித்துப்போந்தது.

(வந்துன் திருவடி யடைந்தேன்) நெடுநாள் ப்ரயோஜநம் என்று ஆதரித்து ஒருநாளாக லஜ்ஜித்துக்கைவாங்க வேண்டும்படி யன்றிக்கே,

---

"பேதையேன்" என்றது - கீழுக்கும் ஹேதுவான வளவன்றிக்கே, மேலுக்கும் ஹேதுவென்னுநின்றுகொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(இப்படியித்யாதி.) "சேண்" என்றாப்போலே "ஏண்" என்று - உயர்த்தியாய், அநுகூலவ்ருத்தியால் வந்த வுயர்த்தியைச்சொல்லுகிறதென்கிறார் (இத்தையித்யாதி.) (இருந்தேன்) என்றதுக்கு - அங்குமன்றிக்கே யிங்குமன்றிக்கே யிருந்தேனென்று விஷாதத்திலே யாக்கிக் கீழருளிச்செய்தது, பிழையெனக்கருதி யிருந்தேன் - நிர்ப்பரனாயிருந்தேனென்னும் தாத்பர்யாந்தரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஓடினே னித்யாதி.) முந்தின அர்த்தத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (கஸ்தஇத்யாதி.) (இடையாட்டத்தை)என்றவநந்தரம், கண்டுஎன்றுசேஷம். * நாணுகைக்கு ஹேதுவென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆண்பிள்ளையித்யாதி.) சோருள்வி - சோற்றுக்கு நிர்வாஹகை. சோருக்குகிறவனென்றபடி. ஆண்பிள்ளைச் சோருள்வியென்றது - ஸ்த்ரீவேஷங்கொண்ட புருஷனென்றபடி.

சுய

http://acharya.org

மூ.– சிலம்படியுருவிற்கருநெடுங்கண்ணார்திறத்தனாயறத்தையேமறந்து
புலன்படிந்துண்ணும்போகமேபெருக்கிப்போக்கினேன்பொழுதினைவாளா;
அலம்புரி தடக்கை யாயனே! மாயா! வானவர்க்கரசனே! வானோர்
நலம்புரிந்திறைஞ்சும்திருவடியடைந்தேன்நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்.௨

ப-ரை.—நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்!—, சிலம்பு - சிலம்பையணிந்து, உருவின் - அழகாயிருந்துள்ள, அடி - பாதங்களையும், கரு - கறுத்து, நெடு - நீண்ட, கண்ணார் திறத்தனாய் - கண்களையு முடைய ஸ்த்ரீகளிட்டவழக்காய், அறத்தை - நிலைநின்ற தர்மமானவுன்னை, மறந்தே - சற்றேனும் நினையாமல், புலன் - இந்த்ரியங்கள், படிந்து - பொருந்தி, உண்ணும் - அநுபவிக்கிற, போகமே - [ப்] போகத்தையே, பெருக்கி - மேலேமேலே பெருகச்செய்து, பொழுதினை - பகவந் குணாநுபவத்தில் போக்கத்தக்க அருமந்த காலத்தை, வாளா - வ்யர்த்தமாக, போக்கினேன் - போக்கிவிட்டேன்; அலம்புரி - கலப்பையாகிற ஆயுதம் தரித்த, தடம் - பரந்த, கை - திருக்கைகளை யுடையனாய், ஆயனே! - இடைச்சாதியில திருவவதரித்தவனாய், மாயா! - ஆச்சர்யச்செய்கை யுடையனாய், வானவர்க்கு - [நித்ய] ப்ரஹ்மாமுதலானவர்களுக்கு, அரசனே! - தலைவனானவனே!, வானோர் - நித்யஸூரிகள், நலம்புரிந்து - அன்பையுடையராய்க் கொண்டு, இறைஞ்சும் - ஆச்ரயியாநின்றுள்ள, திருவடி - தேவர் திருவடிகளை, அடைந்தேன் - அடைக்கலமாகவந்து கிட்டினேன் என்கிறார். ... ... (௨)

என்றுமொக்க ப்ரயோஜந ரூபமான திருவடிகளிலே வந்து [உப] சரணம் புகுந்தேன். (நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்) அவன்பக்கல் ப்ரயோஜநமுள்ளன வாங்கிப் பின்னைக் கைவிடுமாகில் இவனுக்கல்லா தாரில் வாசியில்லையிறே; அங்ஙனன்றிக்கே, நிருபாதிக வெந்த- வாய ஸமஸ்தகல்யாண கு-ணாத்மகனாய் வகுத்தஸ்வாமியாய் இவன்றன் நெடு நாளையிழவை யநுஸந்தித்து வெறுத்தால் "பிழைபுகுந்ததாகில் [உடு] அதுக்குப் பரிஹரிக்கைக்கு நானிருந்தேன், செய்யலாவதுண்டோ" என்றெடுத்து முகத்தைத் துடைத்துக் குளிர்முகந்தருமவனாயிருந்தான்.

அ.— இரண்டாம்பாட்டு.— திருவடிகளிலே விழுந்து சரணம்புக்க வாறே முன்பு தாம் செய்துபோந்த படிகளடங்கலும் தோன்றிற்று; அத்தாலே, போக்கினேன் பொழுதினை வாளா என்கிறார். [நம்

வ்யா.—(சிலம்படி) சிலம்பையுடைய அடியாய்த்து. (உருவில்) அதுதன்னிலே செம்பஞ்சையு மிட்டுவைப்பார்களாய்த்து இயனைந் துவக்குகைக்காக. (கருநெடுங்கண்ணார்) கறுத்து நெடுப்பரப்பையுடைத்தா யிருந்துள்ள கண்களாலே நோக்குவார்களிலைனை;

பயனேபேணினேன், பேதையேன் பிறவிநோயறுப்பானேணிலேன் - [ந] அதனைப்பிழையெனக்கருதி - இருந்தேன், என்னினேன், எண்ணி, எந்தாய் என்றந்வயம். ௪

இரண்டாம்பாட்டு.—(சிலம்படியித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டிலே அவன்திருவடிக ளிலே விழுந்தபடியை அநுஸந்தித்தவாறே, முன்பு விஷயாந்தரங்களிலே விழும படிகள் தோற்றி அத்தை யநுஸந்தித்து அநுதபிக்கிறாரென்று ஸங்கதியருளிச் [கூப] செய்கிறார் (திருவடிகளிலேயித்யாதி.) வாளா - வ்யர்த்தமாக.

"உரு" என்று-அழகாய், (க) லாக்ஷாரஸத்தால் வந்தவழகைச் சொல்லுகிறதெ ன்கிறார் (அதித்யாதி.)

(க) லாக்ஷாரஸம் - செம்பஞ்சுக்குழம்பு.

http://acharya.org

இவன் இதிலே துவக்குண்டு காலிலேவிழுந்து பின்னை அவர்கள் தங்களை விட்டு அவர்களுடையகடாக்ஷமுள்ளதேசத்திலே(க)அணுவாய்த்துத்திரியுமாய்த்து. (அறத்தையே மறந்து) ஸ்த்ரீகளுக்கு வழிபறித்திடுமது மறக்கவொண்ணுதே; தன்னுடைய வுஜ்ஜீவநத்துக்குஉபாயமானத்தையே யாய்த்து வருந்தி மறப்பது. (புலனித்யாதி) கொண்டிதிரியும் பசுப்போலே இந்த்ரியங்கள்தான் விஷயங்களிலே மண்டியாய்த்திருப்பது முதல்தன்னிலே; அதுக்குமேலே, விஷயஸந்நிதியுள்ள விடத்திலே வர்த்தித்து, இந்த்ரியங்களுக்கு விஷயங்களிலே போக்யதா பு்த்தியைப் பிறப்பித்து, அவை அவற்றிலே மேல்விழுந்து ஊஜிக்கும்படி அதநால் வந்த போகத்தையே பெருக்கி. (போக்கினேன்) ஐமவஷ்விஷயத்திலே அடிக்கழஞ்சு பெற்றுச் செல்லக்கடவ காலத்தை வ்யர்த்தமே போக்கினேன்.

(அலம்புரி நடக்கை யாயனே) இவன் கையிலுள்ளத்தை அபஹரிக்கை யன்றிக்கே, இவனுக்கு அமையும் என்னும்படி ஸர்வஸ்வத்தையும் கொடுக்குமவ னாய்த்து. அலமென்னக் கொடுக்கும் நடக்கையை யுடையவனென்னுதல்; அலமென்றது – ஹலமென்றபடியாய், கலப்பையை யரித்த திருக்கையை யுடையவனென்னுதல். (மாயா) இவன் ஒருநாள் திருவடிகளிலே விழுந்தால் பின்னையிவனுடைய நெடுநாளை யிழவு மறக்கும்படி முகங்கொடுக்கும்படிக் கடியான ஆச்சர்யபூதணசேஷ்டிதங்களை யுடையவனே. (வானவர்க்கரசனே) ப்ரஹ்மாதிகளுக்காச்ரயணீயனாயுள்ளவனே.

(வானோரித்யாதி) நித்யாநுபவம் பண்ணுகிற நித்யஸூரிகள் இதுக்கு முன்பொருநாளும் கண்டறியாதாப்போலேயிருக்க ஸ்நேஹத்தைச் செய்து ஆச்ரயியாநின்றுள்ள திருவடிகளிலே வந்து சரணம்புகுந்தேன். (நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்) பரமபதத்திலே நித்யஸூரிகளுக்கநுபாவ்யனாய்க்கொண்டு அவர்களுக்கு ஓலக்கம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கக்கடவநீ எனக்கு உன்திருவடிகளிலேவந்து சரணம் புகலாம்படி ஸந்நிஹிதனாகையாலே சரணம்புகுந்தேன். உ.

சிலம்படியில் விழுகைக்கு ஹேது - கண்ணழகென்று விவக்ஷித்து, அதுக்கும் "திறத்தனாய்" என்றதுக்கும் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (இவனித்யாதி.) (க)அணுவாய்க்கை-அதுவே போதுபோக்காகை. அதுவேகாலக்ஷேபமாயென்றபடி. "அறத்தையே" என்ற ஏவகார தாத்பர்யகதநமுகேந தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்த்ரீகளுக்கித்யாதி.) "போகமே பெருக்கி" என்னவமைந்திருக்க, "புலன்படிந்துண்ணும்" என்று விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (கொண்டிதிரியுமித்யாதி.) கொண்டிதிரிகை - பட்டி மேய்கை. "போகமே" என்ற ஏவகார தாத்பர்யம் (பகவத்விஷயத்திலே யித்யாதி.) ... ... உ.

(க)அணுவாய்த்து - விநோதம்பண்ணிக்கொண்டு; ஸம்சயித்துஎன்றுமாம்.

http://acharya.org

மூ:—சூதினைப்பெருக்கிக்களவினைத்துணிந்துசுரிகுழல்மடந்தையர்திறத்துக்
காதலேமிகுத்துக்கண்டவாதிரிந்ததொண்டனேன், நமன்றமர்செய்யும்
வேதனைக்கொடுங்கி நடுங்கினேன்;வேலைவெண்டிரையலமரக்கடைந்த
நாதனே!வந்துன்றிருவடியடைந்தேன்நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்.௫

ப்ரை.—வெள் - வெளுத்த, திரை - அலைகளையுடைய, வேலை - திருப்பாற்கடலை, அலமர - கலங்கும்படி, கடைந்த - கடைந்து தேவர்களுக்கு அம்ர்தம்தந்து ரக்ஷித்த, நாதனே! - ஸ்வாமியாய், நைமிசாரணியத்துள் - நைமிசாரண்யத்தில் வந்து ஸந்நிதிபண்ணி, எந்தாய்! - எனக்கு உபகாரகனானவனே!; பொருள்தேடுகைக்காக, சூதினைப்பெருக்கி-பகலெல்லாம் சூதாடியும், களவினைத்துணிந்து-[இரவிலே களவுகண்டும்; சுரி - சுருண்ட, குழல் - மயிர்முடியையுடைய, மடந்தையர் திறத்து - ஸ்த்ரீகள் பக்கலிலே, காதலமிகுத்து - மிகுந்தகாதலையுடையனாய், கண்டவா-கண்ணுக்குத்தோற்றின விஷயங்களிலே, திரிந்த - யதேச்சமாக நடந்து, தொண்டனேன்-அவர்களுக்கு பரிசர்யைபண்ணிப்போந்தநான்; நமன் தமர் - யமபடரானவர்கள், செய்யும் - பண்ணுகிற, வேதனைக்கு-ஹிம்சையை [யி நினைத்து அஞ்சி, ஒடுங்கி - அவயவங்களெல்லாம் தம்தம் நிலைகுலைந்து, நடுங்கினேன் - நடுங்கினவனாய், உன்திருவடி - தேவரீர் திருவடிகளிலே, வந்து அடைந்தேன் - வந்து சரணம் புகுந்தேன் என்கிறார். ... ... (௫)

அ.—மூன்றாம்பாட்டு.—"போக்கினேன் பொழுதினை வாளா" என்றார்; சிலவற்றைச்செய்திறேபோதுபோக்குவது,செய்தபடி[உயி தானெங்ஙனே யென்ன; அதுதன்னைச் சொல்லுகிறார்.

வ்யா.—(சூதினைப்பெருக்கிக்களவினைத்துணிந்து) பகலெல்லாம் சூதுபொருதுதோற்றவன், குறைவறத்தொடுக்கக்கண்டவாறே, "இவன் பக்கலிலே கனக்கவுண்டாகையிறே யிவன்தருகிறது" என்று ராத்ரியில் களவுகாண அத்யவஸிப்பது இவன் ஸ்வபாவத்திலே யாய்த்து.[உயி ஆக, காணவும் கொண்டு காணுதபடியும் கொள்ளுமாய்த்து. இவைதான் நிஷித்தாநுஷ்டாந மாகையாலே இவைதன்னையே சொல்லிற்றாகவுமாம். அன்றிக்கே, ஆஸ்திக்யமுடையனா யிருப்பானொருவன், "கெடுவாய்! ஈச்வரனென்பானொருவனுண்டுகாண்" என்றால், நாஸ்திக்யத்தாலே பச்யதோஹரனாய், "ஈச்வரனுகிறவ[நயி ஞர்!" என்றும் ஆத்மாபஹாரம் பண்ணியுமாய்த்துப் போந்தது.

மூன்றாம்பாட்டு.—(சூதினையித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டிலே - கண்ணழகுக்குத் தோற்றுக் காலிலேவிழுந்து அவர்கள் நெஞ்சுருகாவிட்டாலும் அவர்கள் ஸதா ஸம்பந்தமுள்ள தேசத்தை விரும்பி தத்பாயசிந்தைபண்ணி த்ரவ்யார்ஜந முகேந அவர்களைக்கிட்டி போகத்தைப் பெருக்கினபடியைச் சொல்லி, "வாளா" என்றருளிச்செய்தார்; இதில் - த்ரவ்யார்ஜநம் பண்ணினபடியைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (போக்கினேனித்யாதி.) சிலவற்றை - த்ரவ்யார்ஜநப்ரகாரங்களை.

சூதையும் களவையும் த்ரவ்யார்ஜநத்துக்கு சேஷமாக வருளிச்செய்து, யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார்(இவைதானித்யாதி.) ஈச்வரனை வாதமுகத்தா [ல லில்லைசெய்கை - சூதென்றும், ஸ்வாநுபவத்தாலில்லைசெய்கை - களவென்றும் மூன்றாம்தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி.) இவ்விரண்டு யோஜனையிலும் வாளா போது போக்கின ப்ரகாரங்களேதென்ன; பின்னையும் சிலவற்றைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி.

http://acharya.org

ரு.—வம்புலாங் கூந்தல் மனைவியைத்துறந்து பிறர்பொருள் தாரமென்றிவற்றை -
நம்பினாரிறந்தால்நமன்றமர்பற்றியெற்றிவைத்து,எரியெழுகின்ற
செம்பினாலியன்றபாவையைப் பாவீ! தழுவெனமொழிவதற்கஞ்சி
நம்பனேவந்துன்திருவடியடைந்தேன்நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்.௪

ப - ரை.—நம்பனே! - விச்வஸநீயனாய், நைமிசாரணியத்துள்ளெந்தாய்!—, வம்புலாம் - பரிமளம்வீசாநின்றுள்ள, கூந்தல் - குழலையுடையளான, மனைவியை-தன்பார்யையை, துறந்து - விட்டு, பிறர்பொருள் - பிறர்த்ரவ்யமும், பிறர்தாரம் - பிறர்மனையாட்டிகளும், என்றுஇவற்றை - ஆகியஇவைகளை, நம்பினார்-விரும்பினவர்கள், இறந்தால் - இறந்தபோனால், நமன்தமர்-யமபடர்கள், பற்றி-[மு ஒருகைக்குஆயிரம்பேராகவந்து பிடித்துக்கொண்டு, எற்றி - மிகவும்ஹிம்ஸித்து, தங்கள்கைசலித்தவாறே, வைத்து - அவர்களைஓரிடத்திலேபொகட்டு, செம்பினால்-செம்பாலே, இயன்ற - செய்யப்பட்டதாய், எரிஎழுகின்ற - நெருப்புப்பொறிவீசாநின்றுள்ள, பாவையை - ஒருஸ்த்ரீப்ரதிமையைக் கொடுவந்து முன்னேநிறுத்தி, பாவீ! - பாபியானநீ, தழுவுஎன - இத்தைத்தழுவக்கடவாய் என்று[மு சொல்லுகிற, மொழிவதற்கு - கடுஞ்சொற்களுக்கு, அஞ்சி - பயந்து, உன்திருவடிவந்து அடைந்தேன்—. ... ... (௪)

(விரிகுழலித்யாதி) இப்படி த்ரவ்யார்ஜநம் பண்ணினால் அதுகொண்டு கொள்ளுங்காரியத்தைச்சொல்லுகிறது."விரிகுழலாரிற்பட்டு" என்கிறபடியே - மயிர் பேணாதே யிருக்கில் அதிலேஈடுபடுவர்,மயிர்சுழன்று முடித்திருக்கில் அதிலேயீடுபடுவர், ஏதேனுமாக அவர்களிருந்தபடியமையுமாய்த்து இவர்க்கீடுபடுகைக்கு ; "என்னை யுன்செய்கை நைவிக்கும்" என்னுமாப்போலே. (கண்டவா திரிந்த) "ந்ஜபசு:" என்னுமாப்போலே கண்ணுக்குத் தோற்றின விஷயங்களில், இவைசாஸ்த்ரங்களால்விஹிதமானவிடம்என்று மீண்டுமில்லை; தோற்றினபடி மூலையடியே திரிந்தவித்தனை. (தொண்டனேன்) தொண்டனாகிறான் - பரதந்த்ரன். அது அப்ராப்த விஷயங்களிலே யானபோது, ‡ அபகர்ஷஹேதுவாகக்கடவது ; ப்ராப்தவிஷயங்களிலே யானபோது, உத்கர்ஷஹேதுவாகச் சொல்லக்கடவது. (நமன்றமரித்யாதி) இப்படி முறைகெட வர்த்திக்கையாலேயமபடர்பண்ணும்வேதனையையநு[கூடு ஸந்தித்து அஞ்சி, ஸர்வாவயவங்களு மொடுங்கி சரீரந்தான் எடுத்தெடுத்து அறையத்துடங்கும்.

(வேலையித்யாதி) ப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்காகக் கடலை நெருங்கக்கடைந்து அபேக்ஷிதஸம்விதாநம் பண்ணும்படியன்றோ இவ்வாத்மாவோடுதேவர்க்குண்டானஸம்பந்தம்.(வந்தித்யாதி)ப்ரஹ்மாதி[கூடு களுக்கு ஆச்ரயணீயனாய்க் கொண்டு அவர்களுடைய கூக்குரல் கேட்கைக்காக அங்கே திருப்பாற்கடலிலே சாய்ந்தாப்போலே, எனக்கு வந்துசரணம்புகலாம்படி இங்கேவந்துஸந்நிதிபண்ணியருளிற்றிறே.ஈ

"வேலைவெண்டிரை-நாதனே" என்றதுஷங்கித்து, அத்தை ஸத்ர்ஷ்டாந்தமாக விவக்ஷித்து, "நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யாந்தர[மு மருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிகளுக்கித்யாதி.) . ..., கூ

‡ "சிறுமைக்குடலாகச்சொல்லக்கடவது" என்று சிலஸ்ரீகோசங்கள்.

http://acharya.org

அ.—நாலாம்பாட்டு.—அத்தனையோ, இன்ன மேதேனும் செய்த துண்டோவென்ன ; இன்னமும் செய்தது குவாலென்கிறார்.

வ்யா.—(வம்பித்யாதி) நித்யாபூர்வமான குழலையுடைய மனைவியை யென்னுதல், பரிமளத்தை யுடைத்தான குழலென்னுதல். அக்நிஸாக்ஷியாகக் கைப்பிடித்த ஸ்த்ரீயையாய்த்து த்யஜிப்பது. விஷயாந்தரங்களிலே ஸப்ஜைஹையைப்பண்ணுமே ; அவற்றில் வந்தால் வம்புலாங்கூந்தலாகவும் வேண்டாவாய்த்து, பிறரதாமித்தனையேயாய்த்து ஆசரிக்கைக்கு வேண்டுவது. பரதார பரத்ரவ்யங்களை விரும்பினவர்கள்இறந்தால். (நமனித்யாதி) ஸர்வேச்வரன் தன்னோடொக்க ஸமமாக ஆராய்ந்து கேட்பானொருவனாக விட்டவனாய்த்து - யமனாகிறான் ; அவன்றான், தன்னோடொப்பார் சிலரை யாய்த்து வரவிட்டது; அவர்கள்தாங்கள் ஒருவனுக்கு ஆயிரம்பேராக வந்து பற்றுவர்களாய்த்து; பின்னை, இவனுடம்புதன்னோடேயெற்றுவர்கள் ; அநந்தரம், தங்கள் கை சலித்தவாறே போகட்டு இட்டுவைப்பர்கள். "இவரித்தனைபோறுஸ்த்ரிகளையொழிய இருக்கவல்லரோ ! அவளை யழைப்பியும்" என்பர்கள் ; இவனும், "நம்மை நலிவதெல்லாம் நலிந்தார்களாகில் இனி அவளை யழைக்கிறார்கள் இத்தனையிறே" என்று குறுவிழிகொண்டு கிடக்கும் ; (எரியித்யாதி) எரிஎழாநிற்பதாய், செம்பாலே செய்யப்பட்ட பாவையை,பாவி! தழுவு என்பர்களாய்த்து.

நாலாம்பாட்டு.—(வம்புலாமித்யாதி.) "கார்குழல் மடந்தையர் திறத்துக் காதல் மிகுதியாலே கண்டவாதிரிந்தேன்" என்றீர் ; அப்படி அபிமதைகளான ஸ்த்ரீகளை சாஸ்த்ரீயமாகக் கைப்பிடித்துக்கொண்டால் *நமன்றமர்வேதனைக் கொடுக்கவும் வேண்டாதே காதல் தீர்த்துக்கொள்ளலாமே, இதுக்கஞ்சவானென், அஞ்சும்படி பின்னையும் செய்ததுண்டே யென்ற மீச்வராபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அத்தனையோ வித்யாதி.)

வம்பு - புதுமை, உலாவாநின்றுள்ள - வர்த்தியாநின்றுள்ள, கூந்தலென்றொரு யோஜனை யருளிச்செய்கிறார் (நித்யேத்யாதி.) இத்தால் - வாரிமுடித்து வளர்க்கும் பருவமென்று கௌமாரம் தோற்றுகிறது. மனைவி - க்ருஹிணீஎன்று, அந்தபதவாஸனை (அக்நீத்யாதி.) இத்தால் - விஹிதபரித்யாகம் பண்ணினமையைச் சொல்லிற்று. பரதாரத்துக்கு விசேஷணமிடாதே யருளிச்செய்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (விஷயாந்தரங்களிலே யித்யாதி வாக்யத்ரயமும்.) ஸமமாகவென்றது- சேதநவிஷயத்தில் பக்ஷபாதமின்றிக்கே யென்கை. யமனையிட்டு படரை நிரூபிக்கையாலே, "யச்சீலஸ்ஸ்வாமீதச்சீலோதாஸ:" என்கிற வசநத்தை யுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (அவன்றானித்யாதி.) பஹுவசநப்ரயோக தாத்பர்யம் (அவர்கள்தாங்களித்யாதி.) கைசலிக்க நலிந்தபின் இவனைக்குறித்து "பாவையைத் தழுவு" என்றுசொல்ல ப்ரஸக்தியுண்டோ, இவனயர்த்துக்கிடவானோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவரித்யாதி.)

http://acharya.org

கெடுவாய் ! அவர்களொழிச்சினவன்றாகிலும் அநுதாபம் பிறந்து உக
ந்தருளிற்றொரு திருவாசலிலே யொதுங்கினையாகில் இன்றெங்களுக்
குக் கைசலியாதொழியலாய்த்து என்பர்களாய்த்து. (மொழிவதற்க
ஞ்சி) அவர்கள் பண்ணும் நலிவைப்பொறுக்கலாமாகாதே ! : க்ரூ[டு
ரமான பேச்சாய்த்துப் பொறுக்கப்போகாதது. (நம்பனே வந்துன்
திருவடியடைந்தேன்) ஏதேனும் தோற்றிற்றுச் செய்து திரிந்தார்க்
கும் வந்து பற்றலாம்படி சரண்யனானவந்து ஸந்நிஹிதனாகையாலே
திருவடிகளிலேசரணம்புகுந்தேன்.(நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்) இவ
ன் விஷயங்களில்ப்ரவணனாகிறதுகண்ணுக்கிலக்காகையிறே; அவ்வோ
பாதி நம்மையும்கண்ணுக்கிலக்காக்கவேஇவன்நம்பக்கலிலே ப்ரவணனா
மென்று உன்னைக்கண்ணுக்கிலக்காக்கிக்கொடுவந்துநின்றாய். நிஷேய
வியியும் கிடக்கச்செய்தே அப்ராப்தவிஷயங்களில் ப்ரவணனாகிறது
அவைகண்ணுக்கிலக்காகை(க) சுட்டியிறே; விபிவிஷயமுமாய்உத்தேச்
யமானவதுஸந்நிஹிதமானால்இவன்விரும்பானோஎன்றுஉன்னைக் [யடு
கண்ணுக்கிலக்காக்கி வைத்தாய். ... ... ௫.

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு.— அத்தனையோ, இன்னமேதேனுமுண்
டோவென்ன ; திருவுள்ளத்துக்குப் பொறுக்க வொண்ணாதவையு
மெல்லாம் செய்துபோந்தே னென்கிறார்.

"பாவீ!" என்றுஸம்போயித்தவர்களுடையவுட்கருத்தை "நரகேபச்யமாநஸ்து†[உய
யமேந பரிஹாஷித: । கிம்த்வயாநார்ச்சிதோதேவ: கேசவ: க்லேசநாசந:" என்
கி... வசநத்தை யுட்கொண் டருளிச்செய்கிறார் (கெடுவாயித்யாதி) யமன் சொன்ன
வ...தை இவர்களும் சொல்லுவர்களென்று கருத்து. ஒழிச்சினவன்றாகிலு மெ
ன்ற... "ஈசிபோமி னிங்கிரேன்மின்" என்றுதள்ளிவிட்ட வன்றாகிலுமென்றபடி.
தழுவுஎன தழுவுவதற்கஞ்சியென்ன வேண்டியிருக்க, "மொழிவதற்கு" என்றதக்
குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (அவர்களித்யாதி) "தழுவு" என்கிற சப்த
ச்ரவணத்தின் கொடுமை, தழுவி யிளைப்பாறலாம்படி யிருக்குமதென்கை. இவர்
தாம் "அஞ்சிவந்தடைந்தேன்" என்கையாலே - இப்படிசெய்து போந்தேனென்
னுமது அர்த்தஸித்தம்; ஆகையாலே, (செய்ததுகுவாலென்கிறார்) என்று அவதா
ரிகையருளிச்செய்தார். கண்ணுக்கிலக்காக்கினால் பற்றுகைக்குடலாமோவெ [நய
ன்ன வருளிச்செய்கிறார் (நிஷேயவியியுமித்யாதி.) ... ... (௫)

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு.— (இடும்பையித்யாதி.) பரஹிம்ஸா பாத்ரவ்யாபஹாரம்
பண்ணினேனென்னாநின்றீர் ; "ச்லோகார்த்தேந ப்ரவக்ஷ்யாமி யதுக்தம் க்ரந்த
கோடிபி: । பரோபகார: புண்யாய பாபாய பரபீடநம்" என்கிறபடி யறிந்து சில
ர்க்கு ஸத்கரித்திருந்தீராகில், "ப்ரமேணபாபமபநுதி" என்கிறபடியே கீழ்ச்[நடு
சொன்ன பாபம் கழிந்துகொடுநிற்கும்; அதுகிடக்கிடீர், வேறேதேனு முண்டாகி
ல் சொல்லிக்காணுமென்னு மீச்வராபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அத்த
னையோவித்யாதி.)

(க) சுட்டியிறே-ஹேதுவாகவன்றோ. குறித்தென்றுமாம். † "தப்யமாநஸ்து"
என்றும் பாடம்.

http://acharya.org

மூ.—இடும்பையாலடர்ப்புண்டிடுமினோதுற்றென்றிரந்தவர்க்கில்லையேயென்று
நெடுஞ்சொலால்மறுத்தநீசனேனந்தோ! நினைக்கிலேன்வினைப்பயன்றன்னை;
கடுஞ்சொலார்கடியார்காலனார்தமரால்படுவதோர்கொடுமிறைக்கஞ்சி,
நடுங்கிநான்வந்துன்றிருவடியடைந்தேன்நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். ரு.

ப-ரை.—நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்—, இடும்பையால் - தாரித்ர்யத்தாலே, அடர்ப்பு உண்டு - நெருக்குப்பட்டு, துற்று - ஒருகவளம் சோறாகிலும், இடுமின்- இடுங்கோள், ஓ! என்று - என்று தங்கள் வறுமை தோற்றக்கூப்பிட்டு, இரந்தவர்க்கு - யாசித்தவர்களுக்கு, இல்லையேயென்று - உங்களுக்குக்கொடுக்கைக்கு ஒரு பொருளுமில்லையேஎன்று, நெடும்சொலால் - கடுஞ்சொல்லாலே, மறுத்த - தடுத்துச் சொன்ன, நீசனேன் - மிகத்தண்ணியனான, நான் - அடியேன், அந்தோ! - ஐயோ!, வினைப் பயன் தன்னை - கீழ்ச்செய்த பாபத்தின் பலத்தை, நினைக்கிலேன் - நினைக்கமாட்டாதவனாய்க்கொண்டு, கடும் - க்ரூரமான, சொலார் - சொலலையுடையராய், கடியார் - க்ரூரமான செயலையுமுடையரான, காலனார்தமரால் - யமபடராலே, படுவது - படக்கடவதாய், ஓர்கொடு - மிகக்கொடிதாயிருந்துள்ள, மிறைக்கு - ஹிம்ஸை[யி]யைநினைத்து, அஞ்சி - பயந்து, நடுங்கி—, உன் திருவடி வந்து அடைந்தேன்—. (ரு)

வ்யா.—(இடும்பையாலடர்ப்புண்டு) தாரித்ர்யத்தாலே நெருக்குண்டு. (இடுமினோதுற்றென்றிரந்தவர்க்கு) ஆரேனுமாகிலுமெல்லாருங்கூட எனக்கொருக்கால் வாயிலேயிடுகைக்கு வேண்டுவது தரவேணும் என்று, "முனியே!" என்பாரைப்போலே கூப்பிடுமாய்[உ]த்து. துற்றுகிறது - ஒருக்கால் வாயிலே யள்ளியிடுவதாய்த்து. (துற்றென்றிரந்தவர்க்கு) இப்படியே தயநீயமாம்படி சொல்லிக் காலைக் கட்டினவர்களுக்கு. (இல்லையே யித்யாதி) அவர்களுக்கு இல்லையே! என்னும்போதுசொல்லும்வார்த்தையிற்கொடுமையையநுஸந்தித்து.

"இடுமின்" என்கிறவஹுவசநத்தையும், "ஓ!" என்கிற ஆர்த்த த்யோதக[உடு]சப்தத்தையும், "துற்று" என்கிற ஏகவசநத்தையும் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆரேனுமித்யாதி) நிரதிசய புருஷார்த்தத்துக்காக ஆழ்வார் "முனியே! நான்முகனே!" என்று பெருமிடறுசெய்து கூப்பிடுமாப்போலே, இவனும் தாரித்ர்யத்தாலே நெருக்குண்டு க்ஷுத்பார்த்தனாய்ப், பலரைக் குறித்து ஒருகவளத்தையிடச்சொல்லிப் பெருமிடறுசெய்து கூப்பிடுமென்று கருத்து.[கூ]
"இடுமின்" என்றதே இரப்பாயிருக்கவும், "இரந்தவர்க்கு"என்கையாலேஸித்த அர்த்தம் (இப்படியே யித்யாதி.) பாத்ரவ்யாபஹாரத்தாலே ஸம்பந்தராயிருக்கிற வளவிலே, பசித்தவன்வந்து சோறிடு என்ன; இவன் இல்லையென்ன; ஒருதுற்றிடுமின் என்ன; எல்லார்க்குமாகத் தான் இல்லையேஎன்ன; "ஓ!" என்று ஆர்த்தனாக;தான்நெடுஞ்சொல்லாலேஇல்லைஎன்ன;அவன் காலிலேவிழ;இவன்[கூடு]பால் மறுத்த பசுவுதைத்துக் கொள்ளுமாப்போலே உதைத்துக்கொண்டு போன கொடுமையைத் திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டு தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுக்கில்லையே யித்யாதி.) (அநுஸந்தித்து) என்றவநந்தரம், நீசனேனென்கிறார் என்று கூட்டுவது.

மூ.—கோடியமனத்தால்சினத்தொழில்புரிந்துதிரிந்து நாயினத்தொடுந்திளைத்திட்டு ஓடியுமுழன்றுமுயிர்களேகொன்றேனுணர்விலேனாதலால், நமனூர்பாடியைப்பெரிதும்பரிசழித்திட்டேன்; பரமனே! பாற்கடற்கிடந்தாய்! நாடிநான்வந்துன்திருவடியடைந்தேன்நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். ௯.

ப-ரை.—பரமனே! - எல்லாரிலும் உயர்ந்தவனாய், ஆச்ரிதர்கார்யம் செய்கைக்காக, பாற்கடல் - க்ஷீராப்தியில், கிடந்தாய் - கண்வளர்ந்தருளுமவனாய், நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்—, கோடிய - நல்விஷயங்களில் புகாத, மனத்தால் - மநஸ்ஸையுடையனாய், சினம் - பிறர்க்குக் கோபமுண்டாகத்தக்க, தொழில் - செயல்களை, புரிந்து - செய்தவனாய், நாயினத்தொடும் - நாய் முதலான மற்றவற்றோடுகூட, திரிந்து - வேட்டையாடி, திளைத்திட்டு - களித்தவனாய், பிறரை வருத்துகைக்காக, ஓடியும் - நெடுந்தூரம் ஓடிச்சென்றும், உழன்றும் - வருந்தியும், உயிர்கள் - ப்ராணிகளை, கொன்றேன் - கொன்றவனாய், உணர்விலேன் - ஸர்வேச்வரனொருவனுளன் என்று அறியாமற்போந்தேனான, நான் - அடியேன், நாடி - ஆராய்ந்து, உன்திருவடி வந்து அடைந்தேன்—; ஆதலால் - அத்தாலே, நமனூர்பாடியை - யமபுரமான நரகத்தின், பரிசு - நிலைமையை, பெரிதும் - மிகவும், அழித்து இட்டேன் - அழித்துவிட்டேனென்கிறார். ... ... (௯)

நாமிவனையொன்றபேக்ஷிந்துவர இவன் இல்லையென்ற பாசுரத்தைக் கேட்டு இன்னமும் ஜீவிக்க விருக்குமதில் இத்தனை நஞ்சு பெற்றோமாகில் முடிந்து போகலாய்த்தே! என்று காலதத்வமுள்ளதனையும் அவன் நெஞ்சு புண்பட்டுக்கிடக்கும்படி சொன்ன கொடுமையைச் சொல்லுகிறதாய்த்து. (அந்தோ!) என்கிறாராய்த்து—மேல்வருகிற நலிவை அநுஸந்தித்து. (நினைக்கிலேன் வினைப்பயன்றன்னை) கீழ்ச்செய்த செயல்தானே யநுஸந்திக்க வரிதாயிருந்த பின்பு, அதின் ஃபலமாய் வருமது தானே யநுஸந்திக்கப் போகாதிறே. (கடுஞ்சொலாரித்யாதி) வெட்டியசொல்லை யுடையராய், க்ரூரமான செயலை யுடையராயிருந்த யமபடராலே படக்கடவதான கொடிய நிறுக்கை யநுஸந்தித்து. (நடுங்கி நான் வந்துன் திருவடியடைந்தேன்) தேவர் திருவடிகளிலே வந்து சரணம்புகுந்தேன். (நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்) இரந்தார்க்கு இல்லையென்று மறுத்துப்போந்த வெனக்கு நானிரவாதிருக்க நீவந்து ஸந்நிஹிதனாய்த்தது எனக்கு உபகரிக்கைக்காகவன்றோ. இவற்றால் சொல்லிற்றாய்த்து—முன்பெல்லாம் தோற்றினபடி செய்து திரிந்து அவற்றுக்கு வரும் ஃபலத்தைக்கேட்டு பயப்பட்டுப் போக்கடிதேடி, புறம்பொரு புகல் காணாமையாலே தேவர் திருவடிகளிலே சரணம் புகுந்தேனென்கிறார்.

அந்தக்கொடுமையின் சரமாவதிதன்னை காட்டுகிறார் (நாமிவனையித்யாதி.) பயன் என்னாதே, "பயன்றன்னை" என்ற ப்ராதாந்ய மெத்தைப்பற்ற வருளிச்செய்தாரென்ன வருளிச்செய்கிறார் (கீழ்ச்செய்தவித்யாதி.) நெடுஞ்சொலால்மறுத்ததுக்குத் தக்கஃபலமாக, "கடுஞ்சொலார்கடியார்" என்றுவிசேஷிக்கிறார் என்று கண்டுகொள்வது. மேலேபயகார்யமான நடுக்கத்தைச்சொல்லுகையாலே, "அஞ்சி" என்று தத்காரணமான அநுஸந்தாநத்தைச்சொல்லுகிறதென்கிறார் (அநுஸந்தித்து) என்று.

http://acharya.org

அ.—ஆறும்பாட்டு.—அத்தனையோ, இன்னம் செய்ததுண்டோ வென்ன ; (க) கைதொடனாய்க் கொன்றேபோந்தே னென்கிறார்.

வ்யா.—(கோடியமனத்தால்) அநுகூல விஷயத்திலும் நெஞ்சு விலங்கிபாய்த் திருப்பது. (சினத்தொழில் புரிந்து) மறச்செயல்[று] செய்து. (திரிந்து நாயினத்தொடும் திளைத்திட்டு) ஹிம்ஸை யடார்யங்களோடே வேட்டையாடித் திரிந்தபடியைச் சொல்லுதல், தண்ணியவர்களோடே கூடி விளையாடிக் களித்துத் திரிந்தபடியாதல். (ஓடியும்) *"ஒருவனை ஹிம்ஸிக்கலாம், பதின்காதமாறு போகலா மோ" என்றால், தட்டுப்பாராதே அவ்வளவும் ஓடியும். (உழன்[ற] றும்) ஹிம்ஸித்ததாம்போது சால வருந்த வேணும் என்றால் அப் படி வருந்தி வ்யாபரித்தும். (உயிர்களே கொன்றேன்) ப்ராணவிச் லேஷ பர்யந்தமாக்கிப்போந்தேன் ; புடவையுரிந்து விட்டிலேன். (உணர்விலேன்)ஸர்வேச்வரனொருவனுளன் என்னும்இச்சாண்சந்தை யும் நெஞ்சிற்படாதபோதுசெய்யாததுண்டோ.(ஆதலால் நமனார் பாடியைப்பெரிதும் பரிசழித்திட்டேன்) என்று - வக்ஷ்யமாணத்தை உத்தேசித்துச் சொல்லுகிறதாகவுமாம் ; அன்றிக்கே, கீழோடே சேரவு மருளிச்செய்வர். யமனுடைய ஆஜ்ஞைநடவாதபடி அந்தை வென்றேன். யமபுரத்தை வென்றேனென்றபடி. அன்றிக்கே, கீழோ டேயானபோது, "இவனை நலியவிவன்மாட்டான், வேறேயொரு[உய] படைவீடும் ஒரு புதுக்கோமுற்றவனு மிடவேணும்" என்னும்படி பாபங்களையே பண்ணிப்போந்தே னென்னுதல்.

ஆறும்பாட்டு.—(கோடியவித்யாதி.) த்ரவ்யலோபத்தாலே சிலரை ஸத்கரிக்க மாட்டிற்றிலீராகிலும், "அஹிம்ஸாப்ரயமா புஷ்பம்" என்றும் "அஹிம்ஸா ப்ரயமோயர்ம:" என்றும்சாஸ்த்ரம்சொல்லிவைத்ததிறே; அதுண்டாகிலவற்றுச்செ ல்லாம் வந்ததென்னென்னு முட்கருத்தை ஸூசிப்பிக்கிறார் (அத்தனையோவென்று.) கோடுதல் - விலக்குதலாய், ஸர்வவிஷயத்திலும் விலங்கின மநஸ்ஸா லென்று சப்தார்யமாய், ஃபலிதத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அநுகூலேத்யாதி.) இத்தால் - ஒருக்காலும் நெஞ்சிரமில்லையென்றதாய்த்து. "திளைத்திட்டு" என்றதி ன் ஃபலிதார்யம் (வேட்டையாடி யென்றது.) ஆறு-வழி. வருந்தவேணும் - ப்ர[யா] யாஸப்படவேணும். இச்சாண் சந்தையென்றது - இந்த ஸ்வல்பமான வாக்யமென் றபடி. நமனாரானவர், பாடியை - தன்னூரை - நரகத்தை, பெரிதும் - பெரிய தாக்கும், அதாவது - பாபிகளைக்கூட்டி நியமிக்கும், பரிசு - ப்ரகாரத்தை, அழி த்திட்டே னென்று வாக்யார்யம் விவக்ஷித்து, "ஆதலால்" என்றதுக்கர்யத்வய மருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) வக்ஷ்யமாணத்தை [கூறு] வென்றது-"திருவடியடைந்தேன்"என்னுமது ; இப்போது, உணர்விலேன் - பரம னே! பாற்கடற்கிடந்தாய்! நாடிநான் வந்துன்திருவடி யடைந்தேன் - ஆத லால், நமனார்பாடியை - பரிசழித்திட்டேன் என்றந்வயம். கோமுற்றவனும் - ராஜவையும்.

(க) கைதொடனாய் - ஸஹாயபூதனாய். கைவிடாதே யென்றுமாம்.

http://acharya.org

மூ.—நெஞ்சினால்நினைந்தும் வாயினால்மொழிந்தும்நீதியல்லாதனசெய்தும்
துஞ்சினார்செல்லும்தொன்னெறிக்கேட்டே துளங்கினேன்;விளங்கனிமுனிந்தாய்!
வஞ்சனேனடியேன்நெஞ்சினிற்பிரியா வானவா!தானவர்க்கென்றும்-
நஞ்சனே!வந்துன்றிருவடியடைந்தேன்நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். எ.

ப-ரை.—விளங்கனி - பழங்கள் நிறைந்த விளாவின் வடிவு கொண்டுவந்த கபித்தாஸுரனை, முனிந்தாய்-கோபித்துநிரஸித்தவனாய்,வஞ்சனேன் அடியேன் - நினைவொன்றும் சொலவொன்றுமான என்னுடைய, நெஞ்சினில் - ஹ்ருதயத்தில் புகுந்து, பிரியா - விடாதே யிருக்கிற, வானவா - நித்யஸூரி நிர்வாஹகனாய், என்றும் - எப்போதும், தானவர்க்கு-அஸுரர்களுக்கு, நஞ்சனே - ம்ருத்யுவானவனாய்,நைமிசாரணியத்துள்எந்தாய்—,நீ, அல்லாதன-சாஸ்த்ரங்கள்"ஆகாது" என்றவற்றை, நெஞ்சினால் - மநஸ்ஸாலே, நினைந்தும் - நினைத்தும், வாயினால் - வாயாலே, மொழிந்தும் - சொல்லியும், செய்தும் - சரீரம் நோம்படிவருந்தியாகிலும் செய்தும் போந்து, துஞ்சினார் - முடிந்தவர்கள், செல்லும் - போகத்தக்க, தொல்-பழையதான,நெறி-நரகமார்க்கத்தை, கேட்டே - கேட்டமாத்ரத்திலே, துளங்கினேன் - நடுங்கினவனாய்க்கொண்டு, உன்திருவடிவந்து அடைந்தேன்—.

(பரமனே) ஒருஹேதுவின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே, ஔதார்யம் பண்ணுமிடத்தில் உனக்கவ்வருகொருவரில்லாதபடி யிருக்கிறவனே. (பாற்கடற்கிடந்தாய்) அதுக்குறுப்பாக அபேக்ஷித்தாகத் திருப்பாற்கடலிலேவந்துசாய்ந்தருளினவனே.(நாடிநான்வந்துன்திருவடியடைந்தேன்) பரஹிம்ஸையேபண்ணித் தோற்றினபடி திரிந்து அதுக்குவரும் ஃபலத்தைக் கேட்டஞ்சி அநந்தரம் நமக்குப்புகலேதோ! என்று ஆராய்ந்து திருவடிகளிலேவந்து சரணம்புகுந்தேன். (நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்) நான்நாடிக்கிட்டினேனாக நினைத்திருந்தேன்,நீயெனக்குமுன்பேநாடிபூர்வஜனாய் திருநைமிசாரண்யத்திலேவந்து ஸந்நிஹிதனானாய். ... ... சு.

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு.—(நெஞ்சினாலித்யாதி) (நீதியல்லாதன - நெஞ்சினால் நினைந்தும், வாயினால் மொழிந்தும் - செய்தும்) கீழெல்லாம் - தாம்செய்த தப்புக்களைச் சொல்லிக்கொடுபோந்தார் ; அவற்றையெல்லாம்திரளச்சொல்லுகிறாராய்த்து-(நீதியல்லாதன)என்று. மநோவாக்காயங்கள் மூன்றாலும் நிஷித்தங்களையே அநுஷ்டித்துப்போந்தவர்கள் முடிந்தால் போம்வழியுண்டு - நரகத்துக்குப்போம்வழி, அத்தைக்கேட்டுத் துளங்கினேன். (தொன்னெறி)"ஜமதச்சாச்வதேமதே" என்று - பரமபதத்துக்குப்போம்வழியோபாதி யிதுவும் பழையதிறே;இனி,அதிலிதுக்குவாசி—ஆளொழுக்கறுமையிறே. (கேட்டே துளங்கினேன்) அநுபவித்தன்றிக்கே, ச்ரவணவேளையிலே நடுங்கினேன்.

அபேக்ஷித்து - அநுரூபமாய். (பூர்வஜனாய்) என்றதுக்கு - "மஹாபுருஷபூர்வஜ" என்ற வசநத்திலே நோக்கு. ... ... சு.

ஏழாம்பாட்டு.—(நெஞ்சினாலித்யாதி.) ஸங்கதி ப்ரதர்சநம் பண்ணுகிறார் (கீழெல்லாமித்யாதி.)திரள - ஸங்க்ரஹமாக. வாக்யார்த்தம் (மநோவாக்காயங்களித்யாதி.) "செல்லும்" என்ற விசேஷண லப்யார்த்தம் (இனிஅதிலித்யாதி.) "கேட்டே" என்ற ஏவகார வ்யாவர்த்யம் (அநுபவித்தித்யாதி.)

http://acharya.org

மூ.—ஏவினார்கலியார்நலிகவென்றென்மேலெங்கனேவாழுமாறு; ஐவர்
கோவினார்செய்யும்கொடுமையைமடித்தேன்;குறுங்குடிநெடுங்கடல்வண்ணா!
பாவினாரின்சொல்பன்மலர்கொண்டுன்பாதமேபரவிநான்பணிந்து, என்
நாவினால்வந்துன்திருவடியடைந்தேன்நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். அ.

ப-ரை.—குறுங்குடி - திருக்குறுங்குடியி லெழுந்தருளியிருக்கிறவனாய், நெடு-
பரந்தாழ்ந்த, கடல் - ஸமுத்ரத்தின், வண்ணா - நிறம்போன்றவடிவழகையுடைய
வனே!, நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்—, கலியார் - கலிகாலமானது, நலிக
என்று - இவனைவருத்தக்கோள் என்று, என்மேல் - விரோதி நிரஸநஸ்பாவன்
படிகளை அநுஸந்தித்திருக்கும் என்பக்கல், ஐவர்-அஞ்சு இந்த்ரியங்களையும், ஏவி[ய
னார் - ஏவிற்று; அந்த இந்த்ரியங்கள், வாழும் ஆறு எங்கனே - ஜீவிக்கும்
விரகு ஏதோ?; கோவினார் - ப்ரபலமான அவ்வைந்தும், செய்யும் - பண்ணத்தக்க,
கொடுமையை-க்ரூரமான செயல்களை, மடித்தேன் - திருப்பிவிட்டவனாய்க்கொ
ண்டு, என்நாவினால் - அநர்த்தங்களை யுண்டாக்கக்கடவ பேச்சுக்கள் சொல்லிப்
போந்த என்நாக்காலே, பா-நல்லசந்தஸ்ஸுக்கள், ஆர்-நிறைந்த, இன்சொல்- [மது
இனிய சொற்களாகிற, பல்மலர் - பலபுஷ்பங்களையும், கொண்டு—, பரவி - வாய்
வந்தபடி வாழ்த்தி, உன்பாதமேபணிந்து - தேவர் திருவடிகளிலே விழுந்து,
உன்திருவடிவந்து நான் அடைந்தேன்—. ... ... (அ)

அதின்ஃபலத்தையும் ஸஜீக்குமத்தனையன்றோ வென்ன (விளங்க
னிமுனித்யாதி) ஃபலத்தையுதிர்த்தது, பக்வஃபலாநுஃபவம்பண்ணவேண்டா
வென்றுகருத்து. (விளங்கனிமுனிந்தாய்) கனியாகிறஅஸுரனைநிரஸி
த்தவனே. விரோதிநிரஸநஸ்வபாவனானநீ என்விரோதியையும் போ
க்கவேணுமென்கிறார். (வஞ்சனேனடியேன்நெஞ்சினிற் பிரியா வான
வா) அடியேனென்று அஹங்காரமாக நானொரு உக்திமாத்ரத்தைச்
சொல்ல, அத்தை ஸஹ்ருதயமாக்கி, நித்யஸூரிகளுக்கே உன்னை [உ
யநுஃபவிக்கக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கக்கடவநீ என்னுடைய ஹ்ரு
யத்திலேபுகுந்து விடாதே யிருந்தாய். (தானவர்க்கித்யாதி) அஸுர
வர்மத்துக்குளென்றுமொக்கஞ்சானவனே! உன்திருவடிகளிலேவந்து
சரணம்புகுந்தேன். (நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்) நன்னெறிகாட்டு
கைக்கணித்தாகநீவந்திருந்தாய்.தொன்னெறிக்கெதிர்த்தட்டானத்தை
யாய்த்து நினைக்கிறது. ... ... எ.

நீதியல்லாதவற்றை கரணத்ரயத்தாலும் செய்தால் ஃபலாநுஃபவம்பண்ணுதே
திருமோவென்னும் ஹ்ருதயாபிப்ராயத்தை யநுவதித்து, அதக்குஉத்தரமாக விரோ
தியான ஃபலங்களை யுதிர்த்த நீ என் விரோதியான ஃபலங்களையுமுதிர்க்க வேணு
மென்னும் கருத்தாலே அந்த அபதாநத்தை யருளிச்செய்கிறு ரென்கிறார் (அதி[நடு
னித்யாதி.) (கருத்து) என்றவநந்தரம், ஔக்கத்தைக் காட்டுகை என்று பூரி
த்துக்கொள்வது. கனியாகிற வஸுரனையென்றது - அஸுராவிஷ்டமான வ்ருக்ஷ
வ்யபதேசமாகையாலே. இங்கு "எந்தாய்" என்றது - அபயேப்ரவ்ருத்தனை
யும் ஸம்ஸாரத்திலே ப்ரவர்த்திப்பிக்கும் பித்ருத்வத்தைப் பற்றவென்று விவ
க்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (நன்னெறியித்யாதி.) ... ... ள.

http://acharya.org

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு.—(ஏவினார்கலியார்) கலியாரென்கிறாராய்த்து கலிகாலத்துக்கஞ்சினபடியாலே. கலியாரானவர், கலியுங்கோள் என்று தன்மேலே அஞ்சு இந்த்ரியங்களையும் ஏவினார். (எங்ஙனே வாழுமாறு) அவரெங்ஙனே யினி ஜீவிக்கும்படி. என்தான்? ஏவிற்றாகில் வந்ததென்னென்னில் (ஐவரித்யாதி) மநஸ்ஸுக்கு சேஷமாய், இந்த்ரியங்கள், அதுபோனவழியே யிவை போகக்கடவதாயிருக்க அது தவிர்ந்து, இவைதா னிப்போது மநஸ்ஸைச் சுமையெடுக்கத்துடங்கிற்றாய்த்து; இவைதான் நினைத்தபடி செய்யும் க்ரூரமான செயல்களைத் திரிய விடுவித்தேன். [ஸ

ஆரைப்பற்றித்தான் நீரிவற்றைத்திரியவிடுவித்ததென்ன (குறுங்குடி நெடுங்கடல் வண்ணா) திருக்குறுங்குடியிலே ச்ரமஹரமான வடிவைக்கொடுவந்து நீ ஸந்நிஹிதனாகையாலே. (பாவினரித்யாதி) நல்லமந்தஸ்ஸுக்கள் ஆர்ந்திருந்துள்ள இனியசொற்களாகிற பலமலர்களையுங்கொண்டு அடைவுகெட ஸ்தோத்ரம்பண்ணித் திருவடிகளி[ஸ௫லே விழுந்து. (என்நாவினால்) அநர்யங்களை விளக்கைக் குறுப்பானவற்றையே சொல்லிப்போந்த என்நாவாலே. (நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்) ஸ்துத்யனான நீ என்னுடைய ஸ்துதிக்குவிஷயமாகைக்காய்க்கொண்டு திருநைமிசாரண்யத்திலே வந்துஸந்நிஹிதனானாய். அ.

எட்டாம்பாட்டு.—(ஏவினாரித்யாதி.) "தொன்னெறிகேட்டே துளங்கினேன்" என்று பூர்வஷ்லோகத்தக்கஞ்சின ஆழ்வார் அவனுடைய விரோதிநிரஸந ஸ்வபாவாநுஸந்தாநத்தைப் பண்ணினபடியாலே அச்சங்கெட்டுத் தாமப்போதிருந்தபடியைப் பேசுகிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

கலி யேவிற்று என்னாதே, பூஜ்யோக்தி தோன்ற வருளிச் செய்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (கலியாரித்யாதி.) "எங்ஙனேநான்வாழுமாறு!" என்று க்லேசிக்கி[உ௫றதாக அர்த்தம் விவக்ஷித்தால், மேலே "கொடுமையை மடித்தேன்" என்னுமது சேராமையாலே, அதுக்கநுகுணமாக வருளிச்செய்கிறார் (அவரித்யாதி.)

"என்நாவினால் - பாவினரின் சொல் பன்மலர்கொண்டு - பரவி - உன்பாதமேபணிந்து - வந்துன் திருவடியடைந்தேன்" என்றந்வயம் விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (நல்லவித்யாதி.) ஸ்துதிப்ரணாமபூர்வகமாச்ரயித்தேனாகையாலே கொடு [௩௫மையை மடித்தேனென்று கருத்து. ... ... அ.

அ.—ஒன்பதாம்பாட்டு.—(ஊனிடையித்யாதி.) வடிவைசுஹாச்ரயமாய்க்கொண்டு நீர் ஸ்துதி ப்ரணாமபூர்வக மாச்ரயித்து இந்த்ரியங்களை வென்றேனென்றீர், ஆகில் அந்திமஸ்ம்ருதியும் பண்ணினீராகில் அபேக்ஷிதம் தானே கைக்கூடிற்றேதென்ன; அங்ஙன் சொல்லவொண்ணாது, "உன்றன்சரணமேசரணமென்றிருந்தே[௩௫ன்" என்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. இத்தால் - எப்போதைக்கு முன்திருவடிகளே யுபாயம், உபாய ஃபலமாய் வந்த பேறுகளைச் சொன்னேனித்தனையென்று கருத்து.

http://acharya.org

மூ.—ஊனிடைச்சுவர்வைத்தென்புதூணுட்டியுரோமமேய்ந்தொன்பதுவாசல்
தானுடைக்குரம்பைபிரியும்போதுன்றன்சரணமேசரணமென்றிருந்தேன்;
தேனுடைக்கமலத்திருவினுக்கரசே! திரைகொள்மாநெடுங்கடற்கிடந்தாய!
நானுடைத்தவத்தால்திருவடியடைந்தேன்நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். ௯

ப-ரை.—தேன் - மதுவை, உடை - உடைத்தான, கமலம் - தாமரைப்பூவை யிருப்பிடமாகவுடைய, திருவினுக்கு - பெரியபிராட்டியார்க்கு, அரசே - வல்லபனாய், திரைகொள் - அலையையுடைத்தாய், மா - பரந்த, நெடு - ஆழ்ந்த, கடல்- திருப்பாற்கடலிலே, கிடந்தாய் - கண்வளர்ந்தருளினவனாய், நைமிசாரணியத்துள்-திருநைமிசாரண்யத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற, எந்தாய்! - பரமோபகார [ய கனே!, ஊன் - மாம்ஸத்தை, இடை - நடுநடுவே, சுவர்வைத்து - சுவராக வைத்து, என்பு - எலும்பை, தூண் - தூணாக, நாட்டி - நட்டு, உரோமம் - மயிராலே, மேய்ந்து - மூடப்பட்டதாய், ஒன்பதுவாசல் - நவத்வாரங்களை, உடை - உடைய, குரம்பை - குடிலாகிற இச்சரீரத்தை விட்டு, பிரியும்போது - பிரியுங் காலத்தில், உன்றன்-தேவரீருடைய, சரணமே - திருவடிகளே, சரணம் என்று - ரக்ஷகமாக வேணும் என்று, இருந்தேன் - நினைத்திருந்தேன் ; இப்போது, நானுடை - என்னுடைய, தவத்தால் - தபஸ்ஸாலே, திருவடி - தேவர் திருவடிகளை, அடைந்தேன் - கிட்டப்பெற்றே னென்று களிக்கிறார். ... (௯)

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு.—(ஊனிடைச்சுவர்வைத்து) மாம்ஸத்தைஇடையிடையேசுவராகவைத்து; அன்றிக்கே, மாம்ஸப்ரசுரமான சரீரத்தைச் சுவராக வைத்து ; எலும்பைத்தூணாகநாட்டி ; ரோமத்தாலே மேய்ந்து. (ஒன்பது வாசல்தானுடைக் குரம்பை) "நவத்வாரே புரே" என்று – எங்கேனும் புக்கு எங்கேனும் புறப்படலாம்படி யிறே யிச்சரீரந்தா னிருப்பது. ராஜபுத்ரன் ஒருகுடிலிலே யொதுங்கினாப்போலே, நித்யமாய் ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணமாய் [உடு ஏகரூபமாயிருக்கிற் ஆத்மவஸ்து, கர்மத்தாலே ஜ்ஞாநஸங்கோசத்தைப் பிறப்பிப்பதான சரீரத்திலே யகப்பட்டதாய்த்து. (பிரியும் போது) அதிலே புகுகைக்கொரு கர்மம் பண்ணிவைத்த வோபாதி அத்தை விடுகைக்கு மொருகர்மம் பண்ணிவைக்குமே ; அப்போதைக்கு, உன் திருவடிகளே புகல் என்று அத்யவஸித்தேன். [கூய

நீரிப்படி நினைத்திருந்ததென்ன பற்றாசு கொண்டுதானென்னில் (தேனுடைக்கமலத்திருவினுக்கரசே) புருஷகாரபூதையான பிராட்டியோடணைந்தவனாகையாலே மறமான செயல் செய்யமாட்டாயென்னுமத்தாலே. புருஷகாரபலத்தாலே.

ஊனாலே - மாம்ஸத்தாலே, இடையை - கிறையையுடைய சரீரத்தை யென்றர்யாந்தரம் (அன்றிக்கே யித்யாதி.) சரீரத்தை யென்றது - சரீரைகதேசத்தையென்றபடி. இங்ஙனன்றாகில், மாம்ஸாஸ்த்யாதி மயமான சரீரத்தைச்சொன்னால் எலும்பைத்தூணாகச்சொல்லாதிறே. "ஊனிடை" என்று-முழுச்சொல்லென்றும் சொல்லுவர்கள். (தூணாக) என்றது - சுவரில் கூச்சுக்கால்களாக வென்றபடி. "மேய்ந்து" என்றது-செத்தையாலே மூடுகை. "குரம்பை" என்றபடி [சய வாஸை (ராஜபுத்ரனித்யாதி.) குரம்பை - குடீரம்.

மறமான செயல் செய்யமாட்டாயென்றது - கோபத்தால் வந்த தண்டனை பண்ணமாட்டாயென்றபடி. ஃலிதம் (புருஷகார பலத்தாலே யென்றது.) இத்தால் - பூர்வவண்டத்தில் ஸ்ரீமத்பதார்த்தமநுஸந்திக்கப் பட்டது.

http://acharya.org

மூ.—ஏதம்வந்தணுகாவண்ணநாமெண்ணியெழுமினோதொழுதுமென் றிமையோர் நாதன்வந்திறைஞ்சும்நைமிசாரணியத்தெந்தையைச்சிந்தையுள்வைத்து காதலேமிகுத்தகலியன் வாயொலிசெய் மாலைதான் கற்றுவல்லார்கள், ஓதநீர் வையகமாண்டு வெண்குடைக்கீ ழும்பருமாகுவர்தாமே. ௰.

ப-ரை.—ஏதம் - துக்கங்கள், வந்து அணுகாவண்ணம் - வந்து கிட்டாதபடி, நாம்—, எண்ணி - மநோரதித்து, தொழுதும் - அவனைத்தொழுது உஜ்ஜீவிப்போம், எழுமின் என்று - ஒருப்படுங்கோள் என்று, இமையோர் - தேவர்களும், நாதன் - அவர்களுக்கு நிர்வாஹகனான இந்த்ரனும், வந்து இறைஞ்சும் - வந்து ஆச்ரயிக்கிற, நைமிசாரணியத்து எந்தையை - திருநைமிசாரண்யத்திலெழுந்தருளியிருக்கும்என்ஸ்வாமியை, சிந்தையுள்வைத்து - ஹ்ருதயத்தில்வைத்துக்கொண்டு, காதல் - பகவத்விஷயத்திலாசை, மிகுத்த - மிகுந்து வருகிற, கலியன் - ஆழ்வார், வாய் - அருளிச்செய்த, ஒலிசெய்மாலை - சப்தஸந்தர்ப்பங்களை, கற்று வல்லார்கள் - அர்த்தத்துடன் கற்கவல்லவர்கள்; நீர் - ஜலஸம்ருத்தியையுடைய, ஓதம்-கடலாலே சூழப்பட்ட, வையகம்-இப்பூமியை, வெள்-வெளுத்த, குடைக்கீழ் - குடைநிழலின் கீழே, ஆண்டு - செங்கோல் செலுத்தி, உம்பரும் ஆகுவர் - நித்யஸூரிகளோடும் ஒரு கோவையாகப் பெறுவரென்கிறார். ௰.

(நிரையித்யாதி) ச்ரமஹரமான திருப்பாற்கடலிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளினவனே. (மாநெடுங்கடல்)பரப்பிலுமாழத்திலுமாய்த்து. (நானுடையித்யாதி) தம்முடைய வ்ருத்தியிருந்தபடியடைய கீர்த்தித்தாரிறே முன்பே; இனி, நானுடைத்தவமென்கிறது - அவன்றன்னை. நான் பண்ணின தபஸ்ஸாலே திருவடிகளிலே வந்து சரணம்புகுந்தேன். (நைமிசாரணியத்துளித்யாதி) ஜகத்ஸ்ருஷ்டி பண்ணியும் அவதரித்தும் உகந்தருளினநிலங்களிலே வந்து ஸந்நிஹிதனாயுமிறே ஸௌசீல்யத்தை உத்பாதிப்பது. ... ... ௩.

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு.—(ஏதமித்யாதி) து:கங்கள் வந்து கிட்டாதபடியை மநோரதித்து, அவனைத் தொழுதுஜ்ஜீவிப்போம், ஒருப்படுங்கோள் என்று, தேவர்களோடேகூட அவர்களுக்கு நிர்வாஹகனான இந்த்ரன் வந்தாச்ரயிக்கிற திருநைமிசாரண்யத்திலே வந்து ஸந்நிஹிதனான ஸ்வாமியை ஹ்ருதயத்திலே வைத்து. அன்றிக்கே,

---

"திரு" இத்யாதியாலே - "ஏஷநாராயணச்ஸ்ரீமாந்" என்கிற வசநத்தின்படியே நாராயண பதார்த்தமநுஸந்திக்கப் பட்டது. "உன்றன் சரணமே" என்று லாவயாரணமாக அநுஸந்தித்தவர், "நானுடைத்தவம்" என்கைக்குக் கருத்தென்னென்னு மத்தை ஸங்க்ரஹமாக வருளிச்செய்கிறார் (தம்முடைய வித்யாதி.) சப்தார்த்தம் (நானித்யாதி.)அவனே தம்முடைய தபஸ்ஸென்னும்படி அவன்பண்ணின வ்யாபாரமென்னென்ன; "எந்தாய்" என்றத்தை யுட்கொண்டருளிச் செய்கிறார் (ஜகதித்யாதி.)

பத்தாம்பாட்டு.—(ஏதமித்யாதி.)

"ஏதம்வந்தணுகாவண்ண நாமெண்ணி - தொழுதும் - எழுமினோ" இத்யாத்யந்வயம் விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (து:கங்களித்யாதி.)

http://acharya.org

நித்ய ஸூரிகளோடே ஸ்ரீ ஸேநாபதியாழ்வார் வந்து ஆச்ரயிக்கிற வென்னுதல். (காதலே மிகுத்த) ஸமஸ்த விஷயத்திலாசை மிகுந்து வருகிற ஆழ்வாரருளிச்செய்த சப்தஸந்தர்பத்தை அர்த்தஸஹிதராகக் கற்கவல்லவர்கள். இருந்தவனுக்கு ஓதுங்க நிழல் பண்ணிக்[கொ]டுத்தபடி யாய்த்து. (ஓதநீர் வையகமாண்டு) நித்யஸூரிகளோடொரு கோவையாமதுதானே ஸித்யமிறே. அபேக்ஷையுண்டாகில் ஐச்வர்யத்தையும் நிர்வஹித்துப் பின்னை நித்யஸூரிகள் படித்தைப் பெறுவர். ... . ய.

அடிவரவு.—வாள் சிலம்பு ரூது வம்பு இடும்பை கோடிய நெஞ்சு ஏவினர் ஊன் ஏதம் அங்கண்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

இமையோர்நாதன் - ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வா னென்னும் பக்ஷத்தில், நாமுங்களுக்கு ஏதம் வந்தணுகாவண்ண மெண்ணிவந்தோம், தொழுதும்-எழுமினோஎன்று சொல்லும்படி யிருக்கிற நைமிசாரணியத்தெந்தை என்றத்யாஹரித்தயோஜித்துக் கொள்வது. அன்றிக்கே, ஸீலாநுஹவாலாஹ ப்ரயுக்த ஏதமென்று விவக்ஷித்து, முன்புத்தைப்போலே அந்வயித்துக்கொள்ளவுமாம். (இருந்தவன்) இத்யாதிவாக்யத்துக்கு, "சிந்தையுள் வைத்து" என்று தன்னெஞ்சிலிருந்தவனுக்குக் காதலாலிறகிழல் பண்ணிக்கொடுத்தாரென்றுகருத்து. ஐச்வர்யத்தையும்ஃபலமாகவிவ [உய]ருளிச்செய்கைக்கு - "இருங்கடலுலகமாண்டு" என்கிற பாட்டிலே ஒரு பரிஹாரமருளிச்செய்தாராய், இங்கே பரிஹாராந்தர மருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸூரிகளோடித்யாதி.) அன்றிக்கே, ஏகபரிஹாரமேயாய், ஹாமவத கைங்கர்யத்திலபேக்ஷையுண்டாகிலென்று சொல்லவுமாம். ... ... ய.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்து, ஏழாந்திருமொழி—அங்கண். ப்ரவேசம்.

வ்யா.—"ஒன்பது வாசல்தானுடைக் குரம்பை பிரியும்போதுன்றன் சரணமே சரணமென்றிருந்தேன்" என்றாரே; நீரிப்படி ஒரு தலையிலத்யவஸாயமாகச் சொல்லுகிறதென்தான்? இத்தலையில் செயலற்ற வளவிலே ப்ரஹ்லாதனுடைய ப்ரதிஜ்ஞா ஸம காலத்திலே

அ.—அங்கண் ப்ரவேசம். மேல்திருமொழியிலே-ஆழ்வார் தம்முடைய பூர்வவ்ருத்தகமுக ழூவேக அநந்யோபாயத்வத்தை முன்னிட்டு ஒருக்காலைப்போலே ஒன்பதின்காலும் "திருவடியடைந்தேன்" என்று பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாகஆச்ரயித்தபடியை யநுஸந்தித்தஈச்வரன், "மோக்ஷயிஷ்யாமி மாசுச:" [கரு]த்த்தத் சுஹ்ருத்ஜநமாஹூரவாஸிகம் ! ஜனப்ரவ்ருத்ய பிலமேஹ்ஜீயாக்ரபஸர்ப்பதி" என்னும்படி யிருப்பானொருவனாலே, இவரத்யவஸாயத்தளவு ஸஹிக்கமாட்டாதே, "உபமாநமசேஷாணாம்ஸாதூநாம்" என்கிறபடி இவர்க்குப்போலியான சிறுக்கனுக்குதவி அவ்வடிவை யெல்லார்க்குமாக்கிக் கொண்டிருந்த சிங்கவேழ்குன்றத்திருப்பைக்காட்ட, கண்டநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிதன்னை யருளிச்செய்கி[றா]ர் (ஒன்பதிற்பாதி.)

http://acharya.org

மூ.—அங்கண் ஞாலமஞ்ச வங்கோ ராளரியாய், அவுணன்
பொங்க வாகம் வள்ளுகிரால் போழ்ந்த புனிதனிடம்;
பைங்கணானைக்கொம்பு கொண்டு பத்திமையாலடிக்கீழ்
செங்கணாளி யிட்டிறைஞ்சும் சிங்கவேழ்குன்றமே. ... க.

ப-ரை.—“ஸர்வேச்வரன் எங்குமுளன்” என்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணின ப்ரஹ்லாதனைப்பார்த்து அவன் தமப்பனான ஹிரண்யன் “இங்கில்லை” என்று ஒரு தூணைத்தட்ட, அங்கு - அவன் ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணின அவ்விடத்திலேயே; அம் - அழகியதாய், கண் - இடமுடைத்தான, ஞாலம் - பூமியெல்லாம், அஞ்ச-பயப்படும்படி, ஓர் - இதுக்குமுன்பு ஒருவரும் கண்டறியாத, ஆள் அரியாய் - நரஸிம்ஹரூபியாய்த்தோற்ற; அத்தைக்கண்டு, அவுணன் - ஆஸுரப்ரக்ருதியான ஹிரண்யன், பொங்க - கிளர; ஆகம் - அவனுடைய சரீரத்தை, வள்உகிரால் - கூர்மையுள்ள திருவுகிரால், போழ்ந்த - பிளந்து பொகட்ட, புனிதன் - ஶுத்தியையுடைய ஸர்வேச்வரன், பின்புள்ளாருடைய விரோதிகளைப் போக்குகைக்காக வர்த்திக்கிற, இடம்-ஸ்தாநமாவது; செம்கண்-கோபத்தால்சிவந்தகண்களையுடைய, ஆளி - ஸிம்ஹங்களானவை, பை - பசுமையையுடைய, கண் - கண்களையுடைத்தான, ஆனை - யானைகளின், கொம்பு-கொம்புகளை, கொண்டு - பறித்துக்கொண்டு, பத்திமையால் - பகவத்பக்தியாலே, அடிக்கீழ் - திருவடிகளிலே, இட்டு - ஸமர்ப்பித்து, இறைஞ்சும் - ஆச்ரயிக்கிற, சிங்கவேழ்குன்றம் - சிங்கவேழ்குன்றம், அங்குப்போய் நெஞ்சே! நாம்தொழுதும் என்கிறார். ... ... க.

ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணினவிடத்திலே வந்து ஸந்நிதிபண்ணி அவனுடைய விரோதியைப்போக்கி உபகரித்திலோமோ, அதுதான் அக்காலமொன்றிலுமேயாய் பிற்பட்டகாலத்திலுள்ளார்க்கு மிழக்கவேண்டாதபடி “உன்னைப்பிரமாணித்தார் பெற்றபேறு” என்கிறபடியே ஆச்ரிதராலுரெல்லார்க்குமாகச்செய்த செயலன்றோ, ஆனபின்பு உம்முடையபோல்வார்க்கு இழக்கவேண்டாதபடி சிங்கவேழ்குன்றிலே வந்து நீர்கிட்டி யநுபவிக்குமதுவே குறையாக நாம் வந்திருந்தோமே, இப்படியிருக்க ஒருதலை யத்யவஸாயமேயாக நீர் சொல்லுவானென்? என்று, தான் சிங்கவேழ்குன்றிலேவந்து ஸந்நிதி பண்ணினபடியைக் காட்டிக்கொடுக்க; அங்கே புருஷகாரபூதையான பிராட்டியாரோடேகூட வெழுந்தருளி யிருக்கிற விருப்பையநுஸந்தித்து ஹ்ருஷ்டராய், உத்தேச்யனா யிருக்கிறவன் வந்திருக்கிற தேசமாகையாலே அங்குள்ளதடைய உத்தேச்யமாய், சிலரால் வந்தணுக வொண்ணாதபடி ஸுரக்ஷிதமாக வெழுந்தருளி யிருக்கப்பெற்றது! என்று திருவுள்ளத்தோடேகூடிப்போ யநுபவிக்கையிலே யொருப்படுகிறார். ... ... *

“பிரமாணித்தார் பெற்றபேறு” என்றதுக்குத்தாத்பர்யம்-அன்று இந்த்ரனுக்குக்காரியம் செய்தநீ இன்றுஎனக்கும் செய்யவேணுமென்றுவழக்குச்சொல்லிக் காரியங்கொள்ளலா யிருக்கையாலே, அன்றுஒராச்ரிதனுக்குச்செய்தது இன்றெல்லார்க்குமாகச் செய்ததாமென்று. பிராட்டியாரோடே யென்றது-“அல்லிமாதர்” என்றத்தைப்பற்ற. “நல்லநெஞ்சே” என்றத்தைப்பற்ற (திருவுள்ளத்தோடே யென்றது.) இத்திருமொழியாலே உத்தரவண்யார்யமானப்ராப்யாநுபவம் பண்ணுகிறாரென்று கருத்து. ... ... *

http://acharya.org

வ்யா.—முதற்பாட்டு.—(அங்கண்ஞாலமஞ்ச) அழகிதான இடத்தையுடைத்தாயிருந்துள்ள பூமியாக அஞ்ச. நரஸிம்ஹமாய்த்துத்தான் ஜகத்ரக்ஷணத்துக்காகவிறே; அங்ஙனேயிருக்கச்செய்தேயும் இதினுடைய விளைவதறியாமையாலே ஜகத்தாக நடுங்கிற்றாய்த்து. இதெவ்வளவாய்த்தலைக்கட்டுகிறதோ என்றிருந்ததாய்த்து. (அங்கு) அவன் ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணின அவ்விடந்தன்னிலே. (ஓராளியாய்) இதுக்கு முன்போரிடத்திலும் கண்டறியாத நரஸிம்ஹமாய். (அவுணன்பொங்க) ஆஸுரப்ரக்ருதியான ஹிரண்யன், கிளர்ந்தானாய்த்து, நரஸிம்ஹத்தைக்கண்டகாட்சியிலே. இதுக்குமுன்பொருவன் "நானெதிரி" என்றுதோற்றக்கண்டறியானே, இவனுடைய தோற்றரவிலே கிளர்ந்தானாய்த்து; அவனுடைய சரீரத்தைக் கூரியதிருவுகிராலே யிருபிளவாம்படி பண்ணின. சில அசித்பதார்த்தங்களை வகிர்செய்யுமாப்போலேயாய்த்துப் போழ்ந்தபடி. (போழ்ந்த புனிதனிடம்) ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளில் வந்தால் ப்ரஹ்மாதிகளையே வித்தான் கடக்கவிருக்கும்; அங்ஙனன்றியே, தானே கைதொட்டு வ்யாபரிக்கையாலே பிறந்த சுத்தியைச் சொல்லுகிறது. அவனப்படி பின்புள்ளார்க்கு உதவுகைக்காக வர்த்திக்கிற ஸ்தானம்.

(பைங்கணித்யாதி) ஹிரண்யனைக்கண்ட நரஸிம்ஹத்துக்குச் சீற்றம் மாறாதாப்போலே, ஆனைகளைக்கண்ட ஸிம்ஹங்களுக்கும் சீற்றம் மாறாதே யிருக்கும்படி. (பைங்கண்) ஜாத்யுசிதமான பசுமையை யுடைத்தாயிருக்குமாய்த்து. (கொம்புகொண்டு) ஆனையினுடைய மஸ்தகத்தைக் கிழித்து அதினுடைய கொம்பைப்பறித்து, ஸமவஸ்ஸக்தியாலே திருவடிகளிலே யிட்டு ஆச்ரயியாநிற்குமாய்த்து ஸிம்ஹங்களானவை. *யதிந்நஃபுருஷோஸவதியிறே. செங்கணாளி—பைங்கணானைக்கொம்புகொண்டு பத்திமையா லடிக்கிடும் – இட்டிறைஞ்சும். (செங்கணாளி) இவற்றுக்கானைகளின்மேலே சீற்றம்மாறாதே யிருக்கச்செய்தேயும், ஸமவஸ்ஸக்தி ஒருபடிப்பட்டுச் செல்லுமாய்த்து. சீற்றம் விக்ருதியாய், ஸமவஸ்ஸக்தி ப்ரக்ருதியா யிருக்குமாய்த்து. ... ... ௧.

அ.—முதற்பாட்டு.— (அங்கணித்யாதி.)

விளைவதறியாமையாலே யென்றது - ஆச்ரிதவிரோதியைப் போக்குகைக்காகக் கொண்ட சீற்றம் என்றறியாமையாலே யென்கை. பூமியாக அஞ்ச ஹிரண்யன் கிளர்ந்ததுக்கு ஹேதுவென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நரஸிம்ஹத்தையித்யாதி.) போழ்ந்தபடி - பிளந்தபடி. சுத்தியை - ஸாவசுத்தியை.

"செங்கணாளி" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (ஹிரண்யனை யித்யாதி.) *வலிமிக்கசியமான விராமானுசனோடொப்பார், பரவாதிமத்தகஜங்கள் மேல் கொண்ட சீற்றத்தோடே யிருக்கச்செய்தேயும், ஸமவத்ஸக்தி குறைவற்றிருப்பரென்று ஸ்வரூபதேசம். ... ... ௧.

http://acharya.org

மூ.—**அலைத்த**பேழ் வாய் வாளெயிற்றோர் கோளரியாய், **அவுணன்-**
கொலைக்கையாளன் நெஞ்சிடந்த கூருகிராளனிடம்;
மலைத்தசெல்சாத்தெறிந்த பூசல் வன்துடி வாய் கடுப்பச்
சிலைக்கைவேடர் தெழிப்பறாத சிங்கவேழ்குன்றமே. ... ௨.

ப-ரை.—அலைத்த - சீற்றத்தாலே நாவானது நின்றவிடத்தில் நில்லாதபடி சலியாநின்றுள்ள, பேழ் - பெரிய, வாய் - வாயையும், வாள் - ஒளிதங்கின, எயிறு - பற்களையும், ஓர் - ஒப்பற்ற, கோள் - மிடுக்கையுமுடைய, அரியாய் - ஸிம்ஹமாய்க்கொண்டு; கொலை-கொல்லுகையே ஸ்வபாவமான, கையாளன்-கையையுடையனான, அவுணன் - ஹிரண்யனுடைய, நெஞ்சு - மார்வை, இடந்த - கிழித்துப்பொகட்ட, கூர் உகிராளன் - கூரிய திருவுகிரையுடைய ஸர்வேச்வரன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, இடம்-ஸ்தாநமாகிறது; மலைத்த-வேடரால் தகையப்பட்டவர்களாய், செல் - தீர்த்தயாத்ரை போகாநிற்கிற, சாத்து - ஸமூஹமானது, எறிந்த - இட்ட, பூசல்-யுத்தத்திலே, வல் - மிகவும் த்வநியாநின்றுள்ள, வாய்-வாயையுடைத்தான, து -உடுக்கைமுதலிய வாத்யங்கள், கடுப்ப-சப்திக்கவும், சிலை-வில்லை, கை - கையிலேயுடையரான, வேடர் - வேடருடைய, தெழிப்பு - ஆரவாரமானது, அறாத - எப்போதும் மாறாத, சிங்கவேழ்குன்றம்—. ... ௨.

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு.—(அலைத்த) சீற்றத்தாலே கடைவாய்களோடே நாக்கை பொற்றிக்கொள்ளாநின்றுள்ள பெரியவாயையும், ஒளியையுடைத்தான எயிற்றையுமுடைய அத்விதீயமான மிடுக்கை யுடைத்தான ஸிம்ஹமாய். (அவுணன் கொலைக்கையாளன்) நாட்டார் பரஹிம்ஸை பண்ணுவது தந்தாமுடைய ப்ரஜைகளுடைய ரக்ஷணத்துக்காகவிறே; இவனுக்கது போய், ப்ரஜையை ஹிம்ஸிக்குமது ஸித்ததார்த்து. பரஹிம்ஸைபண்ணுகைக்கு தேவதைகள்பக்கலிலே வரம்பெற்று அதுதானே யாத்ரையாய்த் திரிகிற அஸுரனுடைய நெஞ்சை யிடந்த கூரிய திருவுகிரை யுடையவன் வர்த்திக்கிற ஸ்தாநம்.

(மலைத்தவித்யாதி) திரள் திரளாக தீர்த்தயாத்ரை போகாநிற்பர்களே; அவர்களைப்பறிக்கைக்காக அங்குண்டான வேடர் வந்து மலைத்து மேல்விழுவர்க்ள்; இவர்களுமவர்களோடே யெதிர்ப்பர்கள். (எறிந்தபூசல்) எறிதல் – இடுதல்; இட்டபூசல். அவர்களிவர்களைச்சூறைகொள்ளுகிற பூசலிலே. (வன்துடி வாய் கடுப்ப) கேட்டபோதே முடியும்படியான த்வநியை யுடைத்தா யிருக்கிற துடியானது கடுப்ப.

இரண்டாம்பாட்டு.—(அலைத்தவித்யாதி.) ஞாலமஞ்சஆளரியானப்ரகாரத்தை வர்ணிக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

"கோள்" என்றதினர்த்தம் (மிடுக்கையென்றது.) கொலைக்கையாளனை - அவுணன் - நெஞ்சிடந்த என்றந்வயம். கொலையே ஸ்வபாவமாக வுடைய கையையுடையவனென்று சப்தார்த்தம்; அத்தை யுபபாதிக்கிறார் (நாட்டாரித்யாதி.) வாக்யார்த்தம் (பரஹிம்ஸையித்யாதி.)

மலைத்த-தகையப்பட்ட, செல்சாத்து-செல்லாநிற்கிறஸமூஹமென்றசப்தார்த்தமாய், அத்தை வர்ணிக்கிறார் (திரளித்யாதி.) சூறை - புடவை. கடுப்ப-சப்திக்க.

http://acharya.org

மூ.—ஏய்ந்தபேழ்வாய் வாளெயிற்றோர் கோளரியாய், அவுணன்-
வாய்ந்த வாகம் வள்ளுகிரால் வகிர்ந்த வம்மானதிடம்;
ஓய்ந்த மாவு முடைந்த குன்று மன்றியு நின்றழலால்
தேய்ந்தவேயுமல்லதில்லாச் சிங்கவேழ்குன்றமே. ... ௩.

பதவுரை—ஏய்ந்த - வடிவுக்குத்தக்க, பேழ் - பெருத்த, வாய் - வாயையும், வாள் - வாள்போன்ற, எயிறு - பற்களையும், ஓர் - ஒப்பற்ற, கோள் - மிடுக்கையுமுடைய, அரியாய்-நரஸிம்ஹரூபியாய்க்கொண்டு, அவுணன்-ஆஸுரப்ரக்ருதியான ஹிரண்யனுடைய, வாய்ந்த-நரஸிம்ஹத்துக்குத் தகும்படி வளர்ந்த,ஆகம் - சரீரத்தை, வள்உகிரால் - கூரிய திருவுகிராலே, வகிர்ந்த - அநாயாஸேந [மிழித்துப் பொகட்ட, அம்மானது - ஸர்வேச்வரனுடைய, இடம் - ஸ்தாநமாவது; ஓய்ந்த - ஸாரமில்லாத நிலத்தில் ஸஞ்சரிக்கையாலே ஓய்ந்து கிடக்கிற, மாவும்-மிருகங்களும், உடைந்த - திக்ஷ்ணமான உடைந்த, குன்றம் - சிறுமலைகளும், அன்றியும் - அதுக்குமேலே, நின்று - தன்னிலேயுண்டான, அழலால் - நெருப்பாலே, தேய்ந்த - குறைக்கொள்ளியாய்க் கிடக்கிற, வேயும் - மூங்கிலும், அல்லது - [யொழிய, இல்லா - வேறில்லாத, சிங்கவேழ்குன்றம்—. ... ... ௩.

(சிலைக்கை) கையில் வில்லை யுடையராயிருந்துள்ள வேடருடைய ஆர்ப்பரவம் மாறாத தேசமாய்த்து; அவர்கள் கையில் ஸ்யாவஹமான துடியோசையும் பதிக்கிற ஆர்ப்பரவமுமேயாய்ச் செல்லாநிற்குமாய்த்து. உகந்தருளின நிலங்களிலே யுள்ளதாகையாலே, அவர்கள்கையில் துடியோசையோடு அவர்களைப் பறிக்கிற த்வநியோடுவாசியற உத்தேச்யமாயிருக்கிறதாய்த்து. நரஸிம்ஹத்தினுடைய சீற்றத்தோடு அங்குள்ளாருடைய சீற்றத்தோடு அவர்கள் வ்யாபாரத்தோடு வாசியற்றிருக்கிறதாய்த் திவர்க்கு. ... ... உ.

மூன்றாம்பாட்டு.—(ஏய்ந்தவித்யாதி) வடிவிற்பெருமை [உடு க்குத் தகுதியானபெரியவாயையும்; வாள்போலேயிருந்துள்ளஎயிறென்னுதல், ஒளியை யுடைத்தான எயிறென்னுதல். (ஓர்கோளரியாய்) மிடுக்கையுடைய அத்விதீய நரஸிம்ஹமாய். அவுணனுடைய - ஆஸுர ப்ரக்ருதியானவனுடைய, வாய்ந்தவாகமுண்டு - நரஸிம்ஹத்துக்குத் தகுதியாம்படி வளர்ந்த சரீரம், அத்தைக்கூரிய[கூய வுகிராலே வகிர்ந்த ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்தாநம்.

"தெழிப்பு" என்றதினர்த்தம் (ஆர்ப்பரவமென்றது.) தீர்த்தயாத்ரை போகிறவர்களுடைய சூறைகொள்ளுகிற வேடரை யிவர் வர்ணிப்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (உகந்தருளினவித்யாதி.) இத்தால் - "யஸ்யாநுக்ரஹமிச்சாமி தஸ்யவித்தம்ஹராம்யஹம்" என்கிற ஈச்வரனுபாதி அவர்களும் கைம்முதல் [கூறு வாங்கி அகிஞ்சநரோக்கி விட்டு இவர்களுடைய ஸர்வஸ்வத்தையும் ஆளியைப் போலே அந்நரஸிம்ஹத்துக்கு சேஷமாக்குமவர்களாகையாலே உத்தேச்யமாய் வர்ணித்தாரென்றதாய்த்து. ... ... உ

மூன்றாம்பாட்டு.— (ஏய்ந்தவித்யாதி.) இவரவன்வாயைப்பார்த்துக் கொண்டிருக்குமவராகையாலேயிவ வுமவன்வாயை வர்ணிக்கிறாரென்றுமலற்றிகண்டு[சய கொள்வது.

http://acharya.org

மூ.—எவ்வும் வெவ்வேல் பொன்பெயரோ னேதலனின் னுயிரை-
வவ்வி ஆகம் வள்ளுகிரால் வகிர்ந்த வம்மானதிடம்;
கவ்வுநாயும் கழுகு முச்சிப்போதொடு கால் சுழன்று
தெய்வமல்லாற் செல்லவொண்ணாச் சிங்கவேழ்குன்றமே. ச.

ப-ரை.—எவ்வும் - துக்கத்தைப் பண்ணுநிற்பதாய், வெம் - க்ரூரமான, வேல்- வேலையுடைய, ஏதலன் - சத்ருவான, பொன்பெயரோன் - ஹிரண்யனுடைய, இன் உயிரை - நற்சீவனை, வவ்வி - பரிக்ரஹித்து, ஆகம் - அவன் சரீரத்தை, வள்ளுகிரால் வகிர்ந்த அம்மானதிடம்—; கவ்வும் - கண்டாரை யெல்லாம் கவருமதான, நாயும்-நாய்களும், கழுகும் - அப்படிப்பட்ட கழுகுகளும், உச் [ம சிப்போதொடு - ஆதித்யனும், கால்சுழன்று - கால்தடுமாறுமதாய், தெய்வம் அல்லால் - தன்னை விரும்பித்தொழும் ஆஸ்ரிதர்க்கொழிய, செல்ல ஒண்ணா - சென்று கிட்டவொண்ணாத, சிங்கவேழ் குன்றம்—. ... ... ச.

(ஓய்ந்தமாவும்‡) தளர்ந்து பசையற்ற நிலத்தில் ஸஞ்சாரத் தாலே அந்நிலத்துக்கடைத்த திர்யக்குக்களும் ஓய்ந்திருக்கு மாய்த்[மரு து. (உடைந்தகுன்றும்) தொட்டாரோடே ஷோஷமாம்படி தீக் கதுவி யுடைந்த குன்றும், அதுக்குமேலே, தன்னிலே யுண்டான அழலாலே தேய்ந்த மூங்கிலுமல்ல தில்லாத சிங்கவேழ்குன்றமே. தன்னிலேயுண்டான நெருப்பாலே தேய்ந்த வேய்களும், *வண்டினமுரலுஞ்சோலை யோபாதியாகத்தோற்றுகிறதாய்த்திவ[உய ர்க்கு. "அதுவிதுவுதுவென்னலாவனவல்ல" என்னக்கடவதிறே. பிறர்க் குக்குற்றமாய்த்தோற்றுமவையும் உபாதேயமாய்த் தோற்றுகையிறே ஒருவிஷயத்தை உகக்கையாகிறது. ... ... ந.

நாலாம்பாட்டு.—(எவ்வும் வெவ்வேல் பொன்பெயரோன்) கையும் வேலுமா யிருக்கிற விருப்பைக்கண்டகாட்சியிலே, [உரு

"மா‡" என்று - நாலுகாலுடைய ஜந்துக்களாய், மிருகங்களைச் சொல்லுகிறது. தேய்ந்த - குறைக்கொள்ளியான. குறைக்கொள்ளியைக் கொண்டாடுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தன்னிலேயித்யாதி.) அவன் ஸம்பந்தமுள்ளதெல்லா முத்தேச்யமாய்த் தோற்றுகைக்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார் (பிறர்க்கித்யாதி.) ஆக, நரஸிம்ஹம் தன்னிலுண்டான கோபாக்னியாலே குன்றுபோன்ற ஹிரண்யன்நெஞ்சுடைத்து தத்ரத்யரான ராக்ஷஸராகிற துஷ்டமிருகங்கள் ஓய்ந்து கிடக்கிறபடிக்கு ஸ்மாரகமாய் இவர்க்குத்தேச்யமாய்த் தோற்றுகிறதென்றதாய்த்து. ... ... ந.

நாலாம்பாட்டு.—(எவ்வுமித்யாதி.) கீழ் "கோளரியாய்" என்று - மிடுக்கைச் சொன்னது உபபந்நமென்று தோற்ற, சத்ருவான ஹிரண்யனை வர்ணிக்கிறு[கரு றென்று வஸ்துநிர்த்தேசம் கண்டுகொள்வது.

‡ "மாவே கருமையும் பெருமையும் நிலனும், மேவியகாற்காலுடையவும் வண்டும், பூவுறைதிருவெனவாரையும் பொருந்தும்" என்று நிகண்டு.

http://acharya.org

அது உடம்பிலே தைத்தால் பிறக்கும் து:க்கமெல்லாம் பிறக்கும்படியிருக்கை. எவ்வத்தைப் பண்ணுகின்றுள்ள வெவ்விய வேலையுடைய, பொன்பெயரோனுண்டு-ஹிரண்யன். எவ்வம் - து:க்கம். ஏதலன்-சத்ரு. சிறுக்கனுக்கு சத்ருவானபோதே தனக்கும் சத்ருவாயிருக்கிறனாய்த்து. "சத்ருக்ருஹத்தில் போஜிக்கவுமாகாது" என்றுனிறே. பாண்டவர்களுக்கு சத்ருவானபோதே தனக்கும் சத்ருவானபடி ; அவனுடைய இன்னுயிரை - அவன்விரும்பின வுயிரை. (வவ்வி) பரிக்ரஹித்து ; "பபௌஜநார்த்தநஃக்ருஷ்ய:" என்கிறபடியே.

(கவ்வுநாயும்) ஆரேனுமாகக்கண்டபோதே கவ்வியல்லது நில்லாதநாயும், அப்படி கவ்வும் கழுகும். (உச்சிப்போதொடு கால்சுழன்று) ஆதித்யனும் அந்நிலத்திலே வந்தவாறே, கால்தடுமாறிச்சுழன்று வாராநிற்குமாய்த்து. உச்சிப்போதுண்டு - ஆதித்யன், அவனோடேகூட, கவ்வுநாயும் கழுகுமாகக் கால் சுழன்று வாராநிற்கு மென்னுதல் ; அன்றிக்கே, உச்சிப்போதோடே, காலுண்டு-காற்று, அது சுழன்றுவாராநிற்கும். நிலவெம்மையைச்சொன்னபடி. அத்தேசத்தைச்சென்று ப்ராபிக்க ஆசைப்படுகிறவர், "தெய்வமல்லால் செல்லவொண்ணு" என்கிறாராய்த்து, நரஸிம்ஹத்தினுடைய அழகைக் கண்டு கண்ணெச்சில்படுவாரில்லையென்னுமத்தைப்பற்ற. "அந்தியம்போதி லரியுருவாகி யரியையழித்தவனைப்பல்லாண்டு" என்னுமவர்களிறே. அநாஸ்ரிதர்க்குச் சென்று கிட்ட வொண்ணுதாய்த்து. ஹிரண்யன்போல்வார்க்குச்சென்று ப்ரவேசிக்கப்போகாதாய்த்து. ச.

"த்விஷதந்நம் நபோக்தவ்யம் த்விஷந்தம் நைவபோஜயேத் | பாண்டவாந் த்விஷஸேராஜந் மமப்ராணாஹிபாண்டவா:" என்ற வசநத்தை யுட்கொண்டு கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தை ஸாயிக்கிறார் (சத்ருக்ருஹத்திலித்யாதி.)

உஷ்ணகிரணனான ஆதித்யனுக்கும் கால் தடுமாறும்படி யென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நிலவெம்மையித்யாதி.) தாம் கிட்டவாசைப்படுகிறவர் "தெய்வமல்லால் செல்லவொண்ணு" என்னக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அத்தேசத்தை யித்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே.) இங்கு, "தெய்வம்" என்றதுக்கு - "விஷ்ணுஸ்ஸர்வதேவதா:" என்கிறபடியே மங்களாசாஸநபரன்விநா அஸாம்ப்ரதாயிகளுக்குக்கிட்ட வொண்ணுதென்று தாத்பர்யம் விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (அநாஸ்ரிதர்க்கித்யாதி.) "ஸீதோஷ்ணஸுகது:க்கேஷு" என்கிறபடியே அந்நிலவெம்மைதானே குளிர்த்தியைக் கொடுக்குமென்று கருத்து. ... ... ச.

அஞ்சாம்பாட்டு.—மென்றவித்யாதி. சக்ரவர்த்தித்திருமகன்விற்பிடித்தபிடியிலே அஸுரர்மண்ணுண்ணுமாப்போலே, நரஸிம்ஹத்தின் வாயில்பிறக்கும் விக்ருதிகளிலேயும் நசிப்பர்களென்று திருவுள்ளம்பற்றி, * ஏதலனின்னுயிரை வவ்வினதக்கு ஹேதுவான * மென்றபேழ்வாயை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

http://acharya.org

மூ.—மென்றபேழ்வாய் வாளெயிற்றோர் கோளரியாய்,அவுணன்-
பொன்றவாகம் வள்ளுகிரால் போழ்ந்த புனிதனிடம்;
நின்றசெந்தீ மொண்டுசூறை நீள் விசும்பூடிரிய†
சென்றுகாண்டற்கரிய கோயில் சிங்கவேழ்குன்றமே. ௫.

ப-ரை.—மென்ற - சீற்றத்தாலே அசையாநின்றுள்ள, பேழ் - பெரிய, வாய்-வாயையும், வாள் - வாள்போன்ற, எயிறு - பற்களையும், கோள் - மிடுக்கையுமுடைய, ஓர் அரியாய் - அத்விதீயநரஸிம்ஹமாய், அவ்வடிவைக் கண்டபோதே, பொன்ற - நசித்த, அவுணன் - அஸுரனான ஹிரண்யனுடைய, ஆகம் - சரீரத்தை, வள்உகிரால் - கூரியதிருவுகிராலே, போழ்ந்த - இருபிளவாம்படி பண் [௰ ணின, புனிதன் - பாவசுத்தியையுடைய ஸர்வேச்வரனெழுந்தருளி யிருக்கிற, இடம் - ஸ்தாநமாவது; நின்ற - குறைவற்றுக்கிடக்கிற, செந்தீ - சிவந்த அக்நியை, சூறை - சுழல்காற்றானது, மொண்டு - முகந்துகொண்டு, நீள்விசும்பூடு - பரந்த ஆகாசத்தினிடையிலே, இரிய - சிதறவோடுகையாலே, சென்று - அருகே போய், காண்டற்கு-காண்கைக்கு,அரிய- எல்லார்க்கும் அரிதாயிருக்கிற,கோ [௰௫ யில் - திருப்பதியான, சிங்கவேழ்குன்றமே—. ... ... (௫)

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு.—(மென்றவித்யாதி) சீற்றத்தாலே மடித்த பெரியவாயையும், வாள்போலே யிருந்துள்ள எயிற்றையும், மிடுக்கையுமுடைய அத்விதீய நரஸிம்ஹமாய். (அவுணன் பொன்ற) நரஸிம்ஹத்தினுடைய தோற்றரவிலே பிணமானானாய்த்து.[௨௰ (ஆகமித்யாதி) பின்னையும் சீற்றம் மாறாமையாலே பிணத்திலே வ்யாபரித்தானித்தனை யாய்த்து. (புனிதனிடம்) பிறர்க்கு உபகரித்தானாயிருக்கையன்றிக்கே தன்விரோயியைப் போக்கின சுத்தியோமத்தை நினைக்கிறதாய்த்து.

(நின்றவித்யாதி) குறைவற்றுக்கிடக்குமாய்த்து அக்நி, அத்[௨௫ தை முகந்துகொண்டு, சுழல்காற்று, பரப்பை யுடைத்தான ஆகாசத்திலே இரிய - அங்கே சிதறவோட, ஆர்ப்பரவத்தைப் பண்ணவென்னுதல்; (எரிய) என்று பாடமாகில், ஆகாசந்தானே (க) இந்யநமாக எரியவென்றபடி. (சென்று) இப்படி யிருக்கையாலே ஒருவர்க்கும் சென்று காண்கைக்கரிதா யிருக்குமாய்த்து. பரமபதத்[௩௰ தோபாதி யிந்நிலத்துக்கும் நமக்கு ஹயப்படவேண்டா என்று ஹ்ருஷ்டராகிறார். ... ... ௫.

பொன்ற - நசித்த. மென்றவாயைக்காணவே பொன்ற வாகமாய்த்தென்று கருத்து.

"சூறை" என்றதினர்யம் (சுழல்காற்றென்றது.) (எரிய) என்ற பாடத் [௩௫ திலே, சூறைவீச அது நீள்விசும்பூடு (எரிய) என்றத்யாஹரித்துக்கொள்வது. ௫.

ஆறும்பாட்டு.—(எரிந்தவித்யாதி.) * அங்கண்ஞால மஞ்சவென வலவன்திக்கே, "நவாயுஃபஸ்பர்ஷேயயதாயவாஸ்தம் சமிரவீதிசோகச்யக்விச்வாப்யசலஷசலாஸா சலகுலா|நஹச்சப்ரச்யோதிக்வயிதமபிபாயோநரஹரௌ த்வயிஸ்தம்ஹேசும்ஹத்வ புஷிஸதிஹேஸுர்ஷ்ராஹஷ" என்கிறபடியே-தேவர்களும் மஞ்சும்படியானபடி-[௪௰ யை அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

† "எரிய" என்று பாடாந்தரம். (க) இந்தநம் - விறகு.

http://acharya.org

௯.—எரிந்தபைங்கணிலங்கு பேழ்வாயெயிற்றொடிதெவ்வுருவென்று
இரிந்து வானோர் கலங்கியோட விருந்த வம்மானதிடம்;
நெரிந்தவேயின் முழையுள்நின்று நீணெறிவா யுழுவை
திரிந்தவானைச்சுவடு பார்க்கும் சிங்கவேழ்குன்றமே. ௯.

ப-ரை.—எரிந்த - சீற்றத்தாலே எரியாநிற்பதாய், பை-பசுமையான, கண்-கண்களையும், இலங்கு - ஒளிவிடாநின்றுள்ள, பேழ்வாய் - பெரியவாயையும், எயிற்றொடு - பற்களையுமுடைத்தாயிருக்கிற, வடிவைக்கண்டு, இது எவ்வுரு ! - இது என்னவடிவு !, என்று - என்றுஅஞ்சி, வானோர் - தேவர்கள், இரிந்து - அங்கேயிங்கே சிதறி, கலங்கி-கால்தடுமாறி, ஓட- ஒருவர் புக்கவிடத்தில் ஒருவர்புகாதே[யி]ஓடும்படியாக, இருந்த - எழுந்தருளியிருக்கிற, அம்மானது - ஸர்வேச்வரனுடைய, இடம் - ஸ்தானமாவது ; நெரிந்த - ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருந்துள்ள, வேயின் - மூங்கிலின், முழையுள்நின்று - துளைவழியாக, உழுவை - புலிகளானவை, நீள் நெறிவாய் - பெரியவழியிலே, திரிந்த - ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள, ஆனை - யானைகள் போன, சுவடு - அடையாளத்தை, பார்க்கும்- நர்யாக்ராணத்தாலே[யி] பாராநின்றுள்ள, சிங்கவேழ்குன்றம்—. ... ... (௯)

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு.—(எரிந்தவித்யாதி) சீற்றத்தாலே யெரியாநிற்பதாய் ஜாதிப்ரயுக்தமான பசுமையை யுடைத்தான கண்களையும், உஜ்ஜ்வலமாகாநின்றுள்ள பெரிய வாயையும், எயிற்றையு முடைய வடிவைக்கண்டு.(இதெவ்வுருவென்று)"இற்றைக்கு முன்பு[உ௰]கண்டறியாததொன்று யிராநின்றது! இதென்ன வடிவு!" என்றஞ்சி, தேவர்களானவர்கள் (ஆர்ப்பரவத்தைப்பண்ணி) † அங்கேயிங்கே சிதறிக் கால் தடுமாறி, ஒருவர் புக்கவிடத்திலே யொருவர் புகாதே யோடும்படியா யிருந்த ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்தாநம்.

(நெரிந்தவித்யாதி) நெருக்கத்தாலே ஒன்றோடொன்று இழை[உ௫]ந்து நெரிந்திருந்துள்ள மூங்கில்துளைவழியே - அந்த த்வாரத்தாலே, உழுவையுண்டு - புலி, அது, நீணெறிவாயிலே - பெருவழியிலே, ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள. (ஆனைச்சுவடு பார்க்கும்) ஆனையினுடைய மஸ்தகத்தைப்பிளந்து அத்தைப்பாநம்பண்ணுகைக்காக அவை போகிற பெருவழியிலே அவற்றைச்சுவடொத்தி நிற்குமாய்த்து,[௩௰] ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாயிருப்பாரை யழியச்செய்கைக்கு நரஸிம்ஹம் அடிச்சுவடொத்துமாப்போலே. ... ... ௯.

மூலத்திலே (எயிற்றொடு) என்ற வநந்தரம், இருக்கிறவடிவைக்கண்டு என்றத்யாஹாரம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (சீற்றத்தாலே யித்யாதி.) "இரிந்து" என்றதினர்த்தம் (அங்கேயிங்கேசிதறி) என்றது. [௩௫]

(த்வாரத்தாலே) என்றவநந்தரம், புறப்பட்டு என்று சேஷம். இத்தால் - ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருந்துள்ள மூங்கில்களைத் தன் பலத்தாலே நீக்கி வெளிக்கொண்டு புலி வெளிநிலத்திலே புறப்பட்டதென்று வம்சாஹிவ்ருத்தியையச் சொல்லிற்றாய்த்து. (சுவடொத்திநிற்கும்) என்றதுக்கு - இக்குமர்யாக்ராணம் பண்ணுநிற்குமென்று கருத்து. ... ... ௯.

† குண்டலிதக்ரந்தம் சில ஸ்ரீகோசங்களி லில்லை.

http://acharya.org

மூ.—முனைத்த சீற்றம் விண்சுடப்போய் மூவுலகும் பிறவும்
அனைத்துமஞ்சவாளரியா யிருந்த வம்மானதிடம்;
கனைத்த தீயும் கல்லுமல்லா வில்லுடைவேடருமாய்த்
தினைத்தனையும் செல்லவொண்ணாச் சிங்கவேழ்குன்றமே. எ.

ப-ரை.—முனைத்தசீற்றம் - மிக்க கோபமானது, போய் - இக்குன்றும் போய், விண்சுட - ஆகாசத்தைச் சுடும்படியாகவும், மூவுலகும் - மூன்றுலோகங்களிலுள்ளவர்களும், பிறவும் - மற்றும், அனைத்தும் - ப்ரஹ்மாதிலோகங்களிலுள்ளவர்களும், அஞ்ச - பயப்படும்படியாகவும், ஆளரியாய் - நரஸிம்ஹரூபியாய், இருந்த - எழுந்தருளி யிருக்கிற, அம்மானது - ஸர்வஸ்வாமியுடைய, இடம் - ஸ்தானமாவது; கனைத்த-எரியும்போது த்வநியாநின்றுள்ள, தீயும்-அக்நியையும், கல்லும் - அத்தாலே வேகிற கற்களையும், அல்லா-இவற்றிலுங் காட்டில் க்ரூரராய், வில் - வில்லை, உடை - கையிலே யுடையரான, வேடருமாய் - வேடர்களையுமுடைத்தாய், அநாச்ரிதர்களுக்கு, தினைத்தனையும் - க்ஷணகாலமாகிலும், செல்ல ஒண்ணா - கிட்டவொண்ணாத, சிங்கவேழ்குன்றம்—.

முனைத்தலென்றும், சீற்றமென்றும் - கோபமாய், மிக்ககோபமென்றபடி.(எ)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு.—(முனைத்தவித்யாதி) மிக்கசீற்றமானது போய் அந்தரிக்ஷத்தைச்சுட. (மூவுலகு மித்யாதி) த்ரைலோக்யமும் ப்ரஹ்மாதிகளுடைய குடியிருப்பும் எங்குமொக்க அஞ்சும்படியாக; ஆண்மையை யுடைய வென்றுதல், மநுஷ்யத்வமும் ஸிம்ஹத்வமும் கலந்திருக்கையைச் சொல்லிற்றுதல்.

(கனைத்த) த்வநியாநின்றுள்ள அக்நியும் – எரிகிறபோதை வெடுவெடென்கிற த்வநியை யுடைத்தான அக்நியும், அதிலே வைக்கோல் போர்போலே வேகிற கல்லும்¶.

(அல்லாவித்யாதி) இங்ஙனெரிகிற நெருப்பிலும் கல்லிலும் அடியிடலாம், அங்குத்தை வேடர்முகத்தில் விழிக்க வொண்ணாதாய்த்து அவர்களுடைய க்ரௌர்ய மிருந்தபடி. (தினைத்தனையும்)உகவாதார்க்குக் கண்ணாலே காணலாம்படி சென்றுகிட்டிக்கண்ணெச்சிற்படவொண்ணாதபடி யிருந்த தேச மாய்த்து. ... ... எ.

ஏழாம்பாட்டு.—(முனைத்தவித்யாதி.) "எரிந்தபைங்கண்" என்றத்தால் தோற்றின சீற்றத்தின் எல்லைநிலத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டு கொள்வது.

"ஆள்" என்றதினர்த்தம் (ஆண்மையையென்றது.) அதாவது - சேவகத்தனம், "ஆள்" என்றதுக்கர்த்தாந்தரம் (மநுஷ்யத்வமுமித்யாதி.)"அல்லா" என்றுவிசேஷிக்கையாலேவேடர்க்குஆதிக்யம்தோற்றுகிறதென்கிறார் (இங்ஙனித்யாதி.)தினைத்தனையும்-" தினையென்று - ஸூக்ஷ்மமானபதார்த்தமாய், எள்ளத்தனை யென்னுமாப்போலே யாய், பரிமிதகாலத்தைச்சொல்லுகிறதென்று விவக்ஷித்து, வாக்யத்துக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (உகவாதார்க்கித்யாதி.) ... ... எ.

எட்டாம்பாட்டு.—(நாத்தழும்ப வித்யாதி.) ஓர் ஹநிர்ஹஜநத்தாலே விக்ஞதியை யடைந்து ஹிரண்யனைக்கொன்றபடியை யநுஸந்தித்தாராய், பின்பு ப்ரஹ்மாதிகளாலே ஸ்துத்யனாயிருக்கும்படியை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

¶ "அக்நியாலே த்ர்ணம்போலே வேகிறகல்லும்" என்று சில ஸ்ரீகோசங்கள்.

http://acharya.org

மூ.—நாத்தழும்ப நான்முகனு மீசனுமாய் முறையா
லேத்த அங்கோராளரியா யிருந்த வம்மானதிடம்;
காய்த்த வாகை நெற்றொலிப்பக் கல்லதர் வேய்ங்கழைபோய்,
தேய்த்ததீயால் விண்சிவக்கும் சிங்கவேழ்குன்றமே. அ.

ப-ரை.—நா - நாவானது, தழும்ப - தழும்பேறும்படியாக, நான்முகனும் - நான்கு முகத்தையுடைய ப்ரஹ்மாவும், ஈசனும் - ருத்ரனும், ஆய் - தந்தாமுடைய தரம் குலையாதபடியாக, முறையால் - "அவன்சேஷி, நாம்சேஷபூதர்" என்னும் முறையாலே, ஏத்த - ஸ்தோத்ரம்பண்ண; அவர்களுக்கு ஸ்துத்யனாய்க்கொண்டு, அங்கு - அவ்விடத்திலே, ஓர் ஆளரியாய் இருந்த அம்மானதிடம்—; [ய காய்த்த - காய்கள் நிறைந்த, வாகை - வாகைகளின், நெற்று-நெற்றுகள், ஒலிப்ப-சப்திக்கும்படியாக, கல்அதர்-கல்வழியிலே யுண்டான, வேய்ங்கழை - குழல் மூங்கிலானது, போய் - ஆகாசத்தளவு யளாவும்படி ஓங்கி, தேய்த்த - தன்னிலே உராய்கையாலுண்டான, தீயால் - நெருப்பாலே, விண் - ஆகாசம், சிவக்கும் - சிவந்துகிடக்கிற, சிங்கவேழ்குன்றம்—. ... ... (அ.

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு.—(நாவித்யாதி) நாவானது தழும்பேறும்படியாக, சதுர்முகனும், தேவர்களில் தலையான ருத்ரனும், முன்பு ஹிரண்யனுக்கஞ்சி மநுஷ்யவேஷங்கொண்டு திரிந்தவர்கள், அவன் பட்டபின்பு தந்தாமுடைய தரம் குலையாதபடி முறையாலே வந்து சேஷித்வ ப்ராப்தியாலே ஸ்தோத்ரம்பண்ண; அவர்களுக்கு [உ௰ ஸ்துத்யனாய்க்கொண்டு, அவ்விடத்திலே இதுக்கு முன்பநுபவித்தறியாத நரஸிம்ஹமாய்க்கொண்டிருக்கிற ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்தாநம்.

(காய்த்தவித்யாதி) காய்த்த வாகைகளிலே நெற்றானது த்வநிப்ப. பாலை நிலத்துக் கடைத்த வ்ருக்ஷங்களிவையும் சொல்லக்கடவதிறே. (கல்லதர் வேய்ங்கழைபோய்) கழையென்று - மூங்கிலாய், அதரென்று-வழிக்குப்பேர். கல்வழியிலேயெழுந்த, வேய்ங்கழையுண்டு - குழல் மூங்கில், அது அண்டாந்தளவும் வளர்ந்து தன்னிலே யிழைந்து அத்தாலே யுண்டான அக்நியானது, மேவுந்தாலே ஆகாசம் கறுத்திருக்குமாப்போலே இந்தநெருப்பாலே சிவந்து கிடக்குமாய்த்து. இத்தால் - அகவாயடங்க ப்ரஹ்மாதிக [௩௰ ளுடைய ஸ்தோத்ரமாய்க் கிடக்கும்; புறவாயடங்கலும் வாகை நெற்றினுடைய த்வநியாய்க்கிடக்கும். ... ... அ.

"ஈசனுமாய்" என்கையாலே - முன்பு மநுஷ்யராயிருந்தமை ஸூசிதமாய்த்தென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (நாவானதித்யாதி.)

பாலைநிலத்துக்கு - நிர்ஜலதேசத்துக்கு. முனைத்த சீற்றம் போய் விண் [௩௫ சுடும்படி யிருந்த நரஸிம்ஹத்தின் சீற்றம் மாறுகைக்கு மெள்ள ப்ரஹ்மாதிகள் வந்து ஸ்துதிக்குமாப்போலே, விண்சிவக்கும்படியான மூங்கிலிலுண்டான அக்நிக்கு அஞ்சி காட்டுவாகைகள் ஸ்துதிக்கிறன வென்று விவக்ஷித்துக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலித்யாதி.) (அகவாய்) என்கிறது - உள்ளிருக்கிற நரஸிம்ஹவிஷயத்திலே யென்கை. (புறவாய்) என்றது - அந்த திவ்யதேசத்தைச் [௪௰ சுற்றிலு முண்டான மூங்கில் விஷயத்திலென்கை. ... ... அ.

http://acharya.org

மூ.—நல்லை நெஞ்சே ! நாந்தொழுதும் ; நம்முடை நம்பெருமான்
அல்லிமாதர் புல்க நின்ற வாயிரந்தோளனிடம்;
நெல்லிமல்கிக் கல்லுடைப்பப் புல்லிலையார்த்ததர்வாய்
சில்லிசில்லென்றொல்லறாத சிங்கவேழ்குன்றமே. கூ.

ப-ரை.—நம்முடை - நமக்கு ஆச்ரயணீயனாய், நம்பெருமான்-நமக்குஸ்வாமி யாய், அநுகூலர் பக்கலிலும் அச்சீற்றம் புகுகிறதோ ! என்று அத்தையாற்று கைக்காக, அல்லிமாதர் - தாமரைப்பூவையிருப்பிடமாக வுடைய பெரியபிராட்டி யார், புல்க - "அகலகில்லேனிறையும்" என்று கட்டிக்கொள்ளும்படி, நின்ற - எழுந்தருளியிருக்கிற, ஆயிரம்தோளன் - ஆயிரம் திருத்தோள்களையுடைய ஸர் [ர் வேச்வரனுடைய, இடம் - ஸ்தாநமாவது ; நெல்லி - நெல்லிமரங்கள், மல்கி - நிறைந்து, கல் - கற்களை, உடைப்ப - உடையப்பண்ணும்படியாகவும், புல்இலை - பனையோலையானது, ஆர்த்து - ஓசைப்படும்படியாகவும், அதர்வாய் - வழியிலே, சில்லி - சில்வீடு என்னும் பக்ஷிகள், சில்என்று ஒல்அறாத - சில்என்னும் ஓசை மாறாதபடியுமான, சிங்கவேழ்குன்றம்—; நல்லைநெஞ்சே!- எனக்குப்பாங்கான [யடு நெஞ்சே!, நாம்தொழுதும் - நாம்அங்கேசென்று அவனைத் தொழுது உஜ்ஜீவி ப்போமென்று தந்திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்கிறார். ... ... (கூ)

வ்யா. - ஒன்பதாம்பாட்டு.— நல்லைநெஞ்சே) எனக்குப் பாங் கானநெஞ்சே. ஸம்போதித்து, நெஞ்சே நீயெனக்குப்பாங்காயிறே யிப்பேறுபெற்றது. (நாந்தொழுதும்) நாம்தொழுதுஉஜ்ஜீவிப்போம். இது,இத்திருமொழியிற்பாட்டுக்கெல்லாம் க்ரியாபதம். (நம்முடைநம் பெருமான்) நித்யஸூரிகளுக்கநுபாவ்யனாயிருக்குமாப்போலே நமக் கும் ஆச்ரயணீயனாய்க்கொண்டுவந்துஸந்நிதிபண்ணினஸர்வேச்வரன். (அல்லியித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிக ளாச்ரயிக்க தேவர்கள் கலங்கி யோடப் புக்கவாறே, ப்ரதிகூல நிரஸநத்துக்காக இவ்வடிவுகொ [உரு ண்டதுபோய் அநுகூலர்பக்கலிலேயும் வந்துமேலிக்குமளவாய்த்தோ! என்று அந்தச்சீற்றத்தை ஆற்றுகைக்காகப் பெரியபிராட்டியார் வந்து கட்டிக்கொள்ளுமாய்த்து. (ஆயிரந்தோளன்) இவளணைத்தால் இவளைக்கட்டிக்கொள்ள ஆயிரம்தோளுண்டாமாய்த்து.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(நல்லைநெஞ்சேயித்யாதி.) நான்முகனு மீசனுமேத்தச் [கூ செய்தேயும் சீற்றம்மாறாதேயிருக்க பிராட்டி போய் ஸம்ச்லேஷித்துச் சீற்றத்தை மாற்றினபடியை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

நல்லையான நெஞ்சே என்று விசேஷணமாக வொருயோஜனை யருளிச் செய்து, நெஞ்சே நீநல்லை யென்று அந்வயித்து யோஜநாந்தரம்(ஸம்போயித்தித்யா தி.)(பெற்றது) என்றவநந்தரம், என்கிறானென்றுமாம் என்றுகூட்டுவது. இங்ங[கூடு னன்றாகில்,(ஸம்போயித்து)என்றுசொல்லவேண்டாவிறே. நம்பெருமான் என்ன வமைந்திருக்க, "நம்முடை" என்று விசேஷித்தத்தாலே-தாம் நிரூபகரானமை தோற்றுகையாலே, அத்தை ஸத்ஜேஷ்டாந முபபாதிக்கிறார் (நித்யேத்யாதி) "அயர் வறுமமரர்கள்" என்னக்கடவதிறே.

ஹிரண்யனுடையநெஞ்சிடந்தபோது,அவனெலும்புடையும்படியும்,அவனு[சரீ டைய ஆர்த்தக்கொள்ளுகையும், அவன் ரக்தம் சில்லென்று புறப்படும்படியும், அத்தேசத்தைக் கண்டவுடனே ஸ்ம்ருதி விஷயமாகிறதென்னும் கருத்தாலே வர் ணிக்கிறாரென்று கொள்வது.

http://acharya.org

மூ.—செங்கணாளியிட்டிறைஞ்சும் சிங்கவேழ்குன்றுடைய
எங்களீசனெம்பிரானை யிருந்தமிழ் நூற்புலவன்
மங்கையாளன் மன்னுதொல்சீர் வண்டறைதார்க்கலியன்
செங்கையாளன்செஞ்சொல்மாலைவல்லவர் தீதிலரே. ய

பதவுரை.—செம் - சிவந்த, கண் - கண்களையுடைய, ஆளி - ஸிம்ஹங்கள், தங்களுக்கு ப்ரதிகூலமான மிருகங்களைக் கொன்று அவற்றை, இட்டு - திருவடிகளிலே ஸமாராதநோபகரணமாக ஸமர்ப்பித்து, இறைஞ்சும் - ஆச்ரயியாநின்றுள்ள, சிங்கவேழ்குன்று - சிங்கவேழ் குன்றத்தை, உடைய - வாஸஸ்தாநமாக வுடையனாய், எங்கள் - ஸம்ஸாரிகளான நம்போல்வார்க்கும், ஈசன் - ஸ்வாமியாய், [ய எம்பிரானை - எனக்கு உபகாரகனை ஸர்வேச்வரன் விஷயமாக ; இரு - ஒருவராலும் கரைகாண வொண்ணாத, தமிழ்நூல் - தமிழ்சாஸ்த்ரத்தில், புலவன் - வல்லவராய், மங்கையாளன் - திருமங்கைக்கு ராஜாவாய், தொல் - அநாதியான, மன்னு - பாரதந்த்ர்யத்திலே நிலைநின்ற, சீர் - ஸ்ரீயையுடையராய், வண்டு - வண்டுகள், அறை - சப்தியாநின்றுள்ள, தார் - மாலையையுடையராய், செங்கையாளன் - மிக [ய௦ வும் ஔதார்யத்தை யுடையரான, கலியன் - ஆழ்வாரருளிச்செய்த, செஞ்சொல் மாலை - செவ்விய சொல் தொடையை, வல்லவர் - அர்த்தத்துடன் கற்கவல்லவர்கள், தீதிலர் - பொல்லாங்கு இல்லாதவராவர் என்கிறார். ... ... (ய

(நெல்லியித்யாதி) நெல்லிகளானவை மிக்கு கற்களை உடையப்பண்ணுமாய்த்து. நெல்லிமரங்கள் வேரோடிக் கற்களை உடையப்பண்ணும். (புல்லிலையார்த்து) மூங்கிலிலைகளானவை த்வநிக்க வென்னுதல், பனையோலைஓசைப்பட வென்னுதல். அதர்வாயிலே - வழியிடந்தன்னிலே; சில்லியுண்டு - சில்வீடு, அது, சில்லென்னுகிற்குமாய்த்து - ஒரு சப்தாநுகாரத்தைப பண்ணுகிற்குமாய்த்து. ஒல்லருத - த்வநி மாருத. ... கூ.

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு.—(செங்கணித்யாதி) வீரஸ்ரீயாலே [உ0 சிவந்த கண்களையுடைய ஆளிகளானவை தங்களுக்கு ப்ரதிகூலமான ம்ருகங்களை யழியச்செய்து அவற்றைத் திருவடிகளிலே ஸமாராதநோபகரணமாகக் கொண்டுவந்து பொகட்டு ஆச்ரயியாநிற்குமாய்த்து. ஸ்ரீபண்டாரகர்ணாழ்வான் "இது ப்ராஹ்மணசவம், உத்தமம்" என்று "இதுபுதிசு" என்றுணிறே. சிங்கவேழ்குன்றம் தனக்கு வாஸஸ்தாந[ரு0 மாக வுடையவன். ஸம்ஸாரிகளான நம்போல்வார்க்கும் சென்றாச்ரயிக்கலாம்படி யிருக்கிற உபகாரகனை. (இருந்தமிழ் நூற்புலவன்) ஒருவரால் கரைகாணவொண்ணாதபடி யிருக்கிற தமிழ் சாஸ்த்ரோக்தமான படியைக் கரைகண்ட ஜ்ஞாநாதிக்யத்தை யுடையவர். (மங்கையாளன்) திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரானவர். (மன்னுதொல்சீர்) நிலைநின்ற

சில் வீடென்றது - பக்ஷிவிசேஷம். இப்படி நரஸிம்ஹாவதாரபதாநத்தில் த்வநிக்கு ஸூசகமான தேசமாகையாலே "நாம் தொழுதும்" என்கிறாரென்று கருத்து. ... ... கூ

பத்தாம்பாட்டு.—(செங்கணாளியித்யாதி.)

"நவம்சவமிதம்புண்யம் வேதபாரஹமச்யுத|பஞ்சுமீலம் மஹாப்ராஜ்ஞம்[சயி ப்ராஹ்மணம் சிவமுத்தமம்" என்கிற வசநத்தையுட்கொண்டு உக்தார்யத்தை ஸமர்த்திக்கிறார் (ஸ்ரீபண்டாரகர்ணாழ்வா னித்யாதி.)

http://acharya.org

பாரதந்த்ர்ய ஸ்ரீயை யுடையவ ராய்த்து; "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மி ஸம்பந்ந:." வண்டுகளானவை மது பாநம்பண்ணி அறையாநின்றுள்ள மாலையை யுடையஆழ்வார். (செங்கையாளன்) மஹோதாரன். இப்ப்ர பந்தத்தைப் பிறர்க்கநுஸந்தேயமாம்படி பண்ணித்தந்தவரிறே. (செஞ்சொல்மாலைவல்லவர்) அரியஅர்த்தத்தை உள்ளபடி காட்டவற்றான செவ்விய சொல்தொடைவல்லவர். (தீதிலரே) நரஸிம்ஹம் விரோதியைப்போக்குகையாலே அவர்களுக்குப் பொல்லாங்கு வாராதிறே. ௰.

அடிவரவு—அங்கண் அலை ஏய்ந்த எவ்வும் மென்ற எரி
முனைத்த நா நல்லை செங்கண் கொங்கு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.
பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

அறையாநின்றுள்ள - சப்தியாநின்றுள்ள. செம் - அழகான, கையை யாளுமவனென்று சப்தார்த்தம் (மஹோதாரனென்றது.) ... ... ௰.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்து - எட்டாந்திருமொழி - கொங்கு. ப்ரவேசம்.

விரோதிநிரஸநசீலனாய், ஆஸ்ரிதஸம்ச்லேஷ ஸ்வபாவனாய், ஸர்வாதாரத்மாவா யிருக்கிற ஹரியானவன், வாயாலே திருநாமஞ் சொன்னானென்று ஒருசிறுக்கனுக்குத் தமப்பன் பகையாக உதவிற்றொருவடிவைக்கொண்டுவந்துதோற்றி, அவனுடைய விரோதியைப்போக்கி உபகரித்தவன், அவனொருவனளவிலேயும் பர்யவஸிக்கையன்றிக்கே திருநாமஞ்சொன்னாரெல்லாருடைய ஸம்ஸாரதுரிதத்தைத் போக்குகைக்காகத் திருமலையிலே வந்து ஸந்நிஹிதனானான், நாமங்கேபோயநுபவிப்போமென்று திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார். தமிழ்பாஷைநடையாடுகிறதுக்கும் எல்லையானநிலமாயிருக்குமிறே. *

அ.—கொங்கலர்ந்த ப்ரவேசம்.—கீழ்த்திருமொழியிலே, "நின்ற செந்தீ மொண்டு சூறை நீள்விசும்பூடிரிய" என்றும் "கனைத்த தீயுங்கல்லும்" என்றும் "தேய்த்த தீயால் விண் சிவக்கும்" என்றும் - விரோதிகளுக்கு துஷ்ப்ரவேசமாயிருக்கும்படியை யநுஸந்தித்து, "நெஞ்சே நாந் தொழுதும்" என்றும் அநுஸந்தித்தார்; இப்படி நிலவெம்மையை யநுஸந்தித்ததே ஹேதுவாக, பரம காருணிகனான ஸர்வேச்வரன் இவரிடத்தில் தன்னுடைய படிகளைக் காட்டிக்கொடுக்க, கண்டநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி யுட்கொண் டருளிச் செய்கிறார் (விரோதீத்யாதி.) "பொங்குநீர் செங்கயல் திளைக்குஞ்சுனை" என்றிறே அநுஸந்திக்கிறது. குருந்தம், புள், பேய், மாமருதுகளை நிரஸித்தபடியைச் சொல்லுகையைப்பற்ற (விரோதிநிரஸநசீலனென்றது.) "கோத்தங்காயர்தம் பாடியில் குரவை" இத்யாதியைப்பற்ற (ஆஸ்ரிதஸம்ச்லேஷ ஸ்வபாவனென்றது.) "பாருநீரெரிகாற்றினோடு" இத்யாதியைப்பற்ற (ஸர்வாதாராத்மாவாயென்றது.) "திண்டிறலரியாயவன்" என்றத்தைப்பற்ற (ஹரியானவனித்யாதி.) "பேசுமின் திருநாமம்" என்கிறபாட்டைக் கடாக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (அவனொருவனித்யாதி.) திருமலையை யநுபவிக்கைக்கு நியாமகாதாரம் (தமிழித்யாதி.) இத்தால் - சம்கவேங்குன்றத்திலே தாமெழுந்தருளினால் அங்குள்ளார் வடுகராய் தாம் தமிழராகையாலே * பாஷாபேதாத் பரஸ்பரம் பண்ணுகைக்குச் சேரவிழாமையாலே, இத்திருமலையிலேயிரண்டும் கலசியிருக்குமென்று அநுபவிக்கிறாரென்றுகருத்து. *

http://acharya.org

மூ.—கொங்கலர்ந்த மலர்க்குருந்த மொசித்த கோவல னெம்பிரான்,
சங்குதங்குதடங்கடல் துயில்கொண்ட தாமரைக்கண்ணினன்,
பொங்குபுள்ளினைவாய்பிளந்த புராணர்தம்மிடம்; பொங்குநீர்
செங்கயல் திளைக்குஞ்சுனைத் திருவேங்கடமடை நெஞ்சமே. க.

ப-ரை.—சங்கு - சங்குகள், தங்கு - பொருந்தி, தடம் - பரந்திருந்துள்ள,
கடல் - திருப்பாற்கடலில், துயில்கொண்ட - யோகநித்திரை செய்யுமவனாய்,
தாமரைக்கண்ணினன் - தாமரைமலர்போன்ற திருக்கண்களை யுடையனானவன்,
கோவலன் - அங்குநின்றும் க்ர்ஷ்ணனாய் வந்து திருவவதரித்து, கொங்கு - பரி
மளம், அலர்ந்த - வீசாநின்றுள்ள, மலர்-புஷ்பங்கள் நிறைந்த, குருந்தம்-குரு [ய
ந்து வடிவுகொண்டு வந்த அஸுரனை, ஒசித்த - நிரஸித்து, பொங்கு - பெரியகிள
ர்த்தியோடே வந்த, புள்ளினை - பகாஸுரனுடைய, வாய் - வாயை, பிளந்த -
கிழித்துப்பொகட்டவனாய், எம்பிரான் - இப்படி விரோதிகளைப் போக்குகையா
லே எனக்கு உபகாரகனாய், புராணர்தம் - புராணப்ரஸித்தனான ஸர்வேச்வரனு
டைய, இடம்-ஸ்தாநமாவது; பொங்குநீர்-மிக்க ஜலத்தையுடைத்தாய், செம்- [யரு
இளமையாலே சிவந்த, கயல் - கயல்மத்ஸ்யங்களானவை, திளைக்கும் - களித்து
வர்த்தியாநின்றுள்ள, சுனை-சுனைகளையுடைய, திருவேங்கடம்-திருமலையாம்; நெஞ்
சமே! - மநஸ்ஸே!, அங்கே சென்று, "தாழ்சடையும் நீண்முடியும்" இத்யாதிப்ப
டியே எழுந்தருளியிருக்குமவனை, அடை - கிட்டப்பாராய் என்கிறார். ... (க)

வ்யா.—முதற்பாட்டு.—(கொங்கலர்ந்த)பரிமளத்தை ப்ரவஹி [உம
யாநிற்பதான மலரை யுடைத்தான. (குருந்தமொசித்த) அடியே
பிடித்துத்தலையளவும் பூத்து தர்சநீயமாய் அஸுராவேசத்தாலே கலங்கி
தாகத்தேடிநிற்க; "இதழுகிதாயிருந்தது, முறித்துக்காரியங்கொள்ளு
வோம்" என்றுஒசித்தாயித்து.(கோவலனெம்பிரான்) க்ர்ஷ்ணனாய்வ
ந்தவதரித்துக் குருந்தை முறித்தாப்போலே, என்விரோதியைப் போ
க்கி யெனக்கு உபகரித்தவன். அதின்நினைவின்படி காரியஞ்செய்கை
யன்றிக்கே என்னுடைய காரியஞ்செய்த உபகாரகன். (சங்கித்யாதி)
இவ்வவதாரத்துக்கடியாகத்திருப்பாற்கடலிலேவந்து ஸந்நிதிபண்ணி
னபடியைச் சொல்லுகிறது.சங்கென்றுபேர்பெற்றவையடைய சேரா
நிற்பதாய்,கண்வளர்ந்தருளுகைக் கீடான பரப்பையுடைத்தான [ரூம
திருப்பாற் கடலிலே, கண் வளர்ந்தருளினவன். (பொங்கித்யாதி)
பெரியகிளர்த்தியோடே மிகைத்துவந்துதோற்றின வகாஸுரனை வா
யைக்கிழித்து, இப்படிவிரோதிகளைப் போக்குகை பழையதாகச்செ
ய்துபோருகிறவர் வந்து வர்த்திக்கிறஸ்தாநம். (பொங்கித்யாதி) ஜல
த்தினுடையஸம்ருத்தி கயலினுடையகளிப்புக்கீடாயிருக்குமிறே.[ரூ௫

முதற்பாட்டு.—(கொங்கித்யாதி) ஹிரண்யன் தான் * கொலைக் கையாள
னாய் தன்னுடைய விரோயித்வந்தோற்ற விருந்தான், குருந்தம் முதலானவை
ஆநுகூல்யந்தோற்ற வந்த வஞ்சகர்களாயிருக்கையாலே அவனிலும் க்ரூரங்களெ
ன்று திருவுள்ளத்திலே தோற்றி அவற்றை யருளிச்செய்கிறாரென்று அவதாரி
கை யிட்டுக்கொள்வது. [சம

அழித்தவென்னாதே, "ஒசித்த" என்றதக்கு வாஸநை (அடியேபிடித்தித்யாதி)
இத்தால்-மாயாம்ருகத்தைம்ருகமென்றுபிடிக்கத்தேடினாப்போலேபூத்தமரமென்றே
பூவுதிராதபடிபேர்த்தானென்றதாயித்து.குருந்தொசித்ததேதமக்குபகாரமாக்கிஅத்
தால்அர்த்தாநுஸாமருளிச்செய்கிறார் (அதின் நினைவித்யாதி.) நீர்ப்பசையற்றநிலமாகை
யாலேஉய்ர்தமாகவாயிருந்தது,அதுக்கு ப்ரதிபசீர்ஷமான நிலமென்றுதோற்ற [சரு
"பொங்குநீர்" என்கிறாரென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (ஜலத்தினித்யாதி.)

http://acharya.org

மூ.—பள்ளியாவதுபாற்கடலரங்கம்; இரங்க வன் பேய்முலை
பிள்ளையா யுயிருண்ட வெந்தை பிரானவன் பெருகுமிடம் ; -
வெள்ளியான் கரியான் மணிநிறவண்ண னென்றெண்ணி நாடொறும்
தெள்ளியார்வணங்கும்மலைத் திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே. உ.

ப-ரை.—வல் - வலியநெஞ்சுடையளான, பேய் - பூதனையுடைய, முலை - முலைகளானவை, இரங்க - தானேசுரக்கும்படியாக, பிள்ளையாய் - சிறியகுழவி வடிவுகொண்டு, உயிர் - அவளுடைய ப்ராணனையுங்கூட, உண்ட - அமுதசெய்தருளினவனாய், எந்தை - எனக்கு குலநாதனாய், பிரான் அவன் - உபகாரகனான ஸர்வேச்வரனானவன், பள்ளியாவது-ஆச்ரிதரக்ஷணார்த்தமாகக் கண்வளர்ந்தரு [ம ளும் படுக்கையாவது, பாற்கடல் - திருப்பாற்கடலும், அரங்கம் - திருவரங்கம் பெரியகோயிலுமாம் ; பெருகும் - வளருகிற, இடம் - ஸ்தாநமாவது; தெள்ளியார் - அநந்யப்ரயோஜநரான திருமழிசைப்பிரான் போல்வார், "பாலின்நீர்மை செம்பொன் நீர்மை" இத்யாதிப்படியே, க்ருதயுகத்தில், வெள்ளியான் - வெளுத்த நிறத்தையுடையவன், கலியுகத்தில், கரியான் - கறுத்தநிறத்தை யுடையவன், [மரு த்வாபரயுகத்தில், மணிநிறவண்ணன் - நீலமணிபோன்ற நிறத்தையுடையவன், என்று எண்ணி - என்று பலகாலும் இவ்வடிவுகளை அநுஸந்தித்து, "ஒழிவில்கால மெல்லாமுடனாய் மன்னி" என்கிறபடியே, நாடொறும் - நாள்தோறும், வணங்கும் - திருவடிகளிலேவிழுந்து ஆச்ரயிக்கிற, மலை - மலையான, திருவேங்கடம் - திருமலையாம்; நெஞ்சமே!—, அடை - அங்கேசென்று கிட்டப்பாராய் என்கிறார். (உ)

இளமையாலே சிவந்தநிறத்தையுடைய கயல்களானவை களித்து வர்த்திக்கிற சுனைகளையுடைய திருமலையை அடைநெஞ்சே யென்கிறார். க.

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு.—(பள்ளியாவது பாற்கட லரங்கம்) ப்ரஹ்மாதிகளுக் காச்ரயணீயனாய்க்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகிறது திருப்பாற்கடல் படுக்கை; அவ்வளவும் சென்று கிட்டமாட்டாத [உரு ஸம்ஸாரிகளுக்காக, கோயில். (இரங்கவித்யாதி) முலையை ஸ்பர்சித்த வளவிலே நெகிழ்ந்து முலைசுரக்கும்படியாக வென்னுதல்; அன்றிக்கே, அவள் கதற வென்னுதல். வன்மையையுடைத்தான நெஞ்சையுடைய பூதனையுடைய முலையைப் பிள்ளையாயே யுண்டானாய்த்து. மௌக்த்யத்தாலேஉயிருக்கும்முலைக்கும்வாசியறியாதேஅமு [கூம து செய்தானாய்த்து. (எந்தைபிரானவன் பெருகுமிடம்) எனக்கு குலநாயனான வுபகாரகன் வர்த்திக்கிற தேசம். பெருகுகை - வளருகை. அத்தால் - வர்த்திக்கையைச் சொன்னபடி.

"சங்குதங்குதடங்கடல்துயில்கொண்டதாமரைக் கண்ணினன்" என்றதைமுந்தற அநுஸந்தித்து, பாட்டுஅநுஸந்திக்கைஅந்வயம். ஆக, இப்பாட்டால்-திருமலை [கூரு சென்றுகிட்டலாம் தேசமாகையாலே விரோதிக ளநுகூலவேஷத்தாலே வந்தாலும் திருவேங்கடமுடையான் அவர்களை நிரஸிப்பனென்றுசொல்லிற்றாய்த்து.க.

இரண்டாம்பாட்டு.—(பள்ளியித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் - க்ஷீராப்திசாயித்வம் பின்னாட்டி, ஸ்ரீரங்கசாயித்வத்தையும் யசோதைதொட்டிற்கிடையையும் ஸ்மரிப்பிக்கஅநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. [சம

பிள்ளையா யுயிருண்ணக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (மௌக்த்யத் தாலேயித்யாதி.) (வர்த்திக்கையைச் சொன்னபடி) என்றதுக்கு - தொட்டிற்பிள்ளை பேயுயிருண்டபின்பு நிற்கக்கற்றது திருமலையிலே என்று கருத்து.

http://acharya.org

மூ.—நின்றமாமருதிற்றுவீழ நடந்த நின்மலன் ; நேமியான்;
என்றும்வானவர்கைதொழுமிணைத்தாமரையடியெம்பிரான் ;
கன்றிமாரிபொழிந்திடக் கடிதாநிரைக்கிடர்நீக்குவான்
சென்றுகுன்றமெடுத்தவன் திருவேங்கட மடைநெஞ்சமே. ௩.

ப-ஸா.—நின்ற - அஸுராவேசத்தாலே போராதே நின்ற, மாமருது - பெரிய மருதமரமானது, இற்றுவீழ - முறிந்து விழும்படியாக, நடந்த - நடுவே தவழ்ந்துபோன, நின்மலன் - நிர்மலமான மநஸ்ஸையுடையனாய் ; விரோதிகளை நிரஸிக்கைக்காக, நேமியான் - கருதுமிடம் பொருதுவரும் திருவாழியைத் திருக்கையிலே யுடையனாய் ;வானவர் - நித்யஸூரிகள், என்றும் - எப்போதும், கைதொழும் - ஸேவித்துக்கொண்டிருப்பதாய், தாமரை - தாமரை மலர்போன்ற, இணை அடி - இரண்டுதிருவடிகளையுடைய, எம்பிரான் - உபகாரகனாய் ; திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளார் இந்த்ரனுக்கு வர்ஷார்த்தமாக இடும்விருந்தைப் பெருமையாலே, கன்றி - கோபித்து, அவன், மாரி - மஹாவர்ஷமாக, பொழிந்திட - வர்ஷிப்பிக்க, ஆ-பசுக்களுடைய, நிரைக்கு-திரள்களுக்குண்டான, இடர்-துக்கத்தை, நீக்குமவன்-போக்கி அவற்றையும் இடையரையும் ரக்ஷிக்கைக்காக, கடிது-சடக்கென, சென்று - போய், குன்றம் - கோவர்த்தநமலையை, எடுத்தவன் - குடையாகதரித்த ஸர்வேச்வரன் எழுந்தருளியிருக்கிற, திருவேங்கடம் - திருப்பதியை. நெஞ்சமே—, அடை - ஆச்ரயி என்கிறார். ... ... (௩)

(வெள்ளியானித்யாதி) கொண்டகொண்டவடிவெல்லாமிவர்க்கு உத்தேச்யமாயிருக்கிறதாய்த்து அவன்கொண்ட வடிவாகையாலே. க்ருதயுகத்தில் வெளுத்தநிறத்தை யுடையனாய், கலியுகத்தில கறுத்த நிறத்தை யுடையனாய், த்வாபரயுகத்தில் வந்தவாறே ச்யாமமான நிறத்தையுடையனாயிருக்குமென்று இவ்வடிவுகளை அநுஸந்தித்து, தெளியாருண்டு—அநந்யப்ரயோஜநரானவர்கள், நாடோறும் வணங்குமவர்களாய்த்து. நித்யஸூரிகளைப்போலே நித்யாநுபவம் பண்ணும் மலையான. ... ... ௨.

வ்யா.—மூன்றாம்பாட்டு.—(நின்ற) அஸுராவேசத்தாலே போராதேநின்ற, மாமருதுண்டு - பெரியமருது ; அவ்வருகே விழுந்தவிது இவ்வருகேயாய்த்ததாகில்செய்வதென்! என்று ஹயப்படவேண்டும்படியா யிருக்கிறதாய்த்து; அது முறிந்து விழும்படியாக.

(அநந்யப்ரயோஜநரானவர்கள்) என்றது-"பாலின்நீர்மைசெம்பொனீர்மை"இத்யாதியாலேஅநுஹவிக்கையேப்ரயோஜநமாயிருந்த திருமழிசைப்பிரான் போல்வார்களென்கை. (மலையான) என்ற வநுஷங்கம், திருவேங்கடமித்யாதியைப் பூரிப்பது என்று திருவுள்ளம். ... ... ௨.

மூன்றாம்பாட்டு.—(நின்றமாமருதித்யாதி.) "பெருகுமிடம்" என்றத்தாலே - நிற்கக்கற்றவன் என்று தோற்றினவளவன்றிக்கே நடைகற்றுச் செய்தவற்றை அநுஹவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

மருதானபோதே நின்றிராதோ, "நின்ற" என்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார்(அஸுரேத்யாதி.)(நின்றமாமரம்)என்றும்பாடமுண்டென்று சொல்லுவர்கள். "மா" என்றதுக்கு உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவ்வருகேயித்யாதி.) (இவ்வருகே) என்கையாலே - தாமும் க்ருஷ்ணனுமொருப்ரதேசத்திலேயிருந்தமை தோற்றுகிறது.

http://acharya.org

மூ.—பார்த்தற்காயன்று பாரதம்கைசெய்திட்டு வென்றபரஞ்சுடர்;
கோத்தங்காயர்தம்பாடியில் குரவைபிணைந்த வெங்கோவலன்;
ஏத்துவார்தம்மனத்துள்ளான்; இடவெந்தைமேவியவெம்பிரான்;
தீர்த்தநீர்த்தடஞ்சோலைசூழ் திருவேங்கடமடை நெஞ்சமே.௪.

ப-ரை.—அன்று - பாண்டவர்தூதனாய்ச்சென்று துர்யோதநாதிகளை ஒருப்படுத்தப்பார்த்தவன்று, அவர்கள் ஒருகோற்குத்து நிலமும் கொடோம்என்ன, பாரதம் - மஹாபாரதயுத்தத்திலே, பார்த்தற்கு ஆய் - அர்ஜுநனுக்குக் கையாளாய் நின்று, கைசெய்திட்டு-கையுமணியும் வகுத்து,வென்ற - அவர்களை ஜயித்து, தர்மபுத்ரனை முடிசூடுவித்து த்ரௌபதியைக் குழல்முடிப்பித்து, அத்தாலே, பரஞ்சுடர் - திருமேனியில்மிக்க ஒளியையுடையனாய்; ஆயர்தம்பாடியில் - திருவாய்ப்பாடியிலே, எங்கோவலன் - ஆச்ரிதர்பக்கல் வாத்ஸல்யத்தாலே கோபகுலத்திலவதரித்து, குரவை - குரவைக்கூத்தில், கோத்துப்பிணைந்த - தானுமொருவனாய்க் கைகோத்து ஆடினவனாய்; ஏத்துவார்தம் - அக்கூத்திலே ஈடுபட்டு அவனை வாயாரவாழ்த்துமவர்களுடைய, மனத்து-மநஸ்ஸில்,உள்ளான்- விடாதே யிருக்குமவனாய்; இடவெந்தை - திருவிடவெந்தையிலே, மேவிய - நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, எம்பிரான் - ஸர்வஸ்வாமியானவன் எழுந்தருளியிருப்பதாய், தீர்த்தம் - பாவநமான, நீர் - ஜலத்தையுடைய, தடம் - தடாகங்களாலும், சோலை - பொழில்களாலும், சூழ் - சூழப்பட்டிருக்கிற, திருவேங்கடம் அடை நெஞ்சமே—.

"குரவையென்ப கைகோத்தாடல்"என்று நிகண்டு.கோத்தங்கு என்றத்தை கோ தங்கு என்றுபிரித்து - கோஸம்ருத்தியையுடைய என்றும் சொல்லுவர். (௪)

நெஞ்சில் நினைவின்றிக்கே அது முறியும்படி நடந்த சுஷ்டியையுடையவன். (நேமியான்) தான் கைதொட்டு வ்யாபரிக்கவேண்டா, தன்னையொழிய விரோதியைப் போக்குகைக்கீடான பரிகரமுண்டாயிருக்கச் செய்தேயிறே தான் வந்தகப்பட்டது!.(என்றுமித்யாதி) நித்யஸூரிகள் ஒருநாடாகப்பரிய விருக்குமவன்கிடீர் தனியே புகுந்தகப்பட்டான்!.(கன்றியித்யாதி)பெரியசீற்றத்தையுடையனாய்க்கொண்டு இந்த்ரனானவன்மேகங்களை ஏவ, அவையும் அவன்கருத்தை யநுவர்த்தித்துமாரிபொழிந்திட.(ஆநிரைக்கிடர்நீக்குவான்-கடிது—சென்றுகுன்றமெடுத்தவன்) ஸ்வரக்ஷணத்துக்குப்பரிகரமில்லாதவற்றின்மேலே ஒருதுளி விழுவதற்கு முன்பே, அவற்றுக்கிடர் வாராதபடியாகக் கடுநடையிட்டுச் சென்று கோவர்த்தநத்தை யெடுத்தவன். (திருவேங்கட மடை நெஞ்சமே) ஒருமலையை யெடுத்துப் பரிஹரித்தவன் ஒருமலையிலே நின்று ரக்ஷிக்கப்பார்த்தான், அவனை ஆச்ரயிக்கப்பார் நெஞ்சே யென்கிறார். ௫

"நின்மலன்" என்ற படிவாஸநை (நெஞ்சிலித்யாதி.)நினைவு - அஸுராவிஷ்டமென்கிற நினைவு. அன்று சென்று குன்றொன்றை ஏந்தினதும், இன்று குன்றில் நின்றதும் என்றும்ஆஸ்ரீதர்க்காகவென்றருளிச் செய்கிறார் (ஒருமலையையித்யாதி.) ஒருமலை ஆதேயமாய் ரக்ஷணோபகரணமாய், திருமலை ஆதாரமாய் ரக்ஷணோபகரணமாய்த்து,என்றும்திருமலைபோலேகாணும் ரக்ஷித்ததென்று திருவுள்ளம். ௫.

http://acharya.org

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு.—(பார்த்தற்காய்)பார்த்தனுக்காக.(அன்று பாரதம்கைசெய்திட்டு)பாரதஸமரத்திலே கையுமணியுமாகவகுத்துப் படைபொருத்தி. (வென்றபரஞ்சுடர்) தோல்வி துர்யோதநாதிகள் தலையிலேயாய் வெற்றி தன்தலையிலேயாம்படியாகவாய்த்து அவர்கள்[ரு விஷயத்தில் பண்ணினவீரம். (பரஞ்சுடர்)தர்மபுத்ரன்றலையிலே அபிஷேகத்தை வைத்து த்ரௌபதி குழல்முடித்தபின்பு திருமேனியிற் பிறந்தஔஜ்ஜ்வல்யம்; "ராக்ஷஸேந்த்ரம் விபீஷணம் । க்ருதக்ருத்ய:." (கோத்தித்யாதி) திருவாய்ப்பாடியிலே அங்கே குரவைக்கூத்திலே தன்னையுமொருவனாக இடையிலே தொடுத்து. (குரவைபிணைந்த [ய வெங்கோவலன்) குரவைக்கூத்தை மன்றிலேயாடி ஆச்ரிதர்க்கத்தைப் பின்னிக்கொடுத்தவன். (ஏத்துவார்தம் மனத்துள்ளான்) குரவைக் கூத்தை அநுஸந்தித்து அதிலே யீடுபட்டு ஏத்துமவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தை விடாதே வர்த்திக்குமவன். (இடவெந்தை) பெரியபிராட்டியார்க்காகத் திருவிடவெந்தையிலே வந்து ஸந்நிஹிதனானாப் [யிடு போலே யாய்த்து ஏத்துமவர்கள்நெஞ்சு விட்டுப்போக மாட்டாதபடி. (தீர்த்தநீரித்யாதி) எல்லாஸம்ருத்தியையும் பண்ணிக்கொடுக்கவற்றான ஜலஸம்ருத்தியை யுடைத்தாய் ச்ரமஹரமா யிருந்துள்ள சோலையாலே சூழப்பட்ட. ... . ச

நாலாம்பாட்டு.—(பார்த்தற்கித்யாதி) ஒரு வ்ருக்ஷத்தையும் ஒரு பக்ஷியை [உய யும் பேயையும் மருதையும் வென்றவளவேயோ, அதிரதமஹாரதரான பீஷ்மத்ரோணாதிகளை யெல்லாம் திரட்டிக்கொண்டு கிடந்த துர்வர்க்கத்தையும் வென்றான், அப்படிப்பட்டவன், அவைகள் கைகளிலே யகப்பட்டுக் கூத்தாடுகிறானென்று அவனுடைய * வீரச்ருங்கார ரஸத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. [உடு

தன் தலையிலே யென்றது - தானென்கிற சொல்லுக்குள்ளேயான தர்மபுத்ராதிகள் விஷயத்திலே யென்றபடி. ஈரம் - பக்ஷபாதம். கீழ்சொன்ன அர்த்தத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (ராக்ஷஸேந்த்ரமித்யாதி) "அபிஷிச்யசலங்காயாம் ராக்ஷஸேந்த்ரம் விபீஷணம் । க்ருதக்ருத்யஸ்ததாராமோ விஜ்வர:ப்ரமுமோத ஹ." "எம்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (குரவையித்யாதி.) பின்னி - பூர்ணமாகவென்றபடி.[௩ய "தீர்த்தம்" என்றபடிம் - பாவநத்வத்தைச் சொல்லுகையாலே அது உபலக்ஷணமாய், த்ருஷ்டாத்ருஷ்ட ஸகலபலப்ரதத்வத்தையும் சொல்லுகிறதென்று வ்யாக்யாத்தருளிச்செய்கிறார் (எல்லாவித்யாதி.) ... ... ச.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(வண்கையானித்யாதி.) கீழே - ஆச்ரிதர்க்காக தௌத்யஸாரத்யங்களைப்பண்ணினபடியாலேகையாளாக்கினபடி சொல்லிற்று;அவ்வள[௩டு வன்றிக்கே, ஆச்ரிதர்க்காகத்தன்னை யிரப்பாளனுக்கியும் மழுவேந்திக்கொடுத்தும் பலவிடங்களிலேயும் அவஸரப்ரதீக்ஷனாய் அரைகுலையத் தலைகுலைய வந்ததயினபடியை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

http://acharya.org

மூ.—வண்கையானவுணர்க்குநாயகன் வேள்வியிற்சென்று மாணியாய்
மண்கையாலிரந்தான்; மராமரமேழு மெய்த வலத்தினன் ;
எண்கையானிமயத்துள்ளானிருஞ்சோலைமேவியவெம்பிரான்;
திண்கைமா துயர்தீர்த்தவன் திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே. ௫.

ப-ரை.—வண்கையான் - உதாரமான கையையுடையனாய், அவுணர்க்கு - அஸுரர்களுக்கு, நாயகன் - தலைவனான மஹாபலியினுடைய, வேள்வியில் - யாகசாலையிலே, மாணியாய் - ப்ரஹ்மசாரியாய், சென்று - போய், மண் - பூமியை, கையால் - தன்கையாலே, இரந்தான் - யாசித்தவனாய்; க்ர்ஷ்ணனை நலிவதாக அஸுராவேசத்தாலேநின்ற, மராமரம்ஏழும் - ஏழுஸாலவ்ருக்ஷங்களையும், [மெ]ய்த - ஒருபடிப்படப்போக்கின, வலத்தினன் - மிடுக்கையுடையனாய்; ஆச்ரித விரோதி நிரஸநபரிகரமான திவ்யாயுதங்களை தரிக்கைக்கு, எண்கையான் - அநேகம் திருக்கைகளையுடையனாய்; இமயத்து உள்ளான் - ஹிமவானில் திருப்பிரிதியிலெழுந்தருளியிருக்குமவனாய்; இருஞ்சோலை - தெற்குத்திருமலையான திருமாலிருஞ்சோலையிலே,மேவிய-நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, எம்பிரான்-ஸர்வஸ்வாமி [யரு]யாய்; முதலையின்கையிலே யகப்பட்ட, திண் - பலிஷ்டமான, கை - துதிக்கையையுடைய, மா - ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய, துயர் - துக்கத்தை, தீர்த்தவன் - போக்கின ஸர்வேச்வரன் ஸந்நிதிபண்ணியிருக்கிற, திருவேங்கடம் அடை நெஞ்சமே!—.

கைம்மா என்று ஒருசொல்லாகவுமாம்; கைம்மா - யானை. ... (௫)

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு.—(வண்கையானித்யாதி) உதாரனாயிருந்தானாய்த்து. அஸுரப்ரக்ருதிகளுக்குத்தலைவனாயிருந்தானேயாகிலும், ஔதார்ய மென்றொரு குணம் கிடக்கையாலே அம்பாலே அழிக்கலாயிருந்ததில்லை. இவன்றான் கொடுக்க வுகந்திருந்தான்; அவன்உகந்தவழியேவாங்குவோமென்று தன்னையிரப்பாளனாக்கி[உடு] வாங்கினானாய்த்து. (மாணியாய் மண் கையாலிரந்தான்) அவனுடைய யஜ்ஞவாடத்திலே இரப்பிலே தகணேறின வடிவைக் கொண்டு சென்று, தன் கையிலே பருத்திபட்டு பன்னிரண்டும்பட்ட பூமியையிரந்தானாய்த்து. (மராமரம்) ஆச்ரிதரை விச்வஸிப்பித்தும் கார்யம் செய்துகொடுக்குமவன். (வலத்தினன்) மிடுக்கையுடையவன். [நடமி

மஹாபலி வண்கையானாயிருந்தது ஸ்ரிய:பதி மாணியாகைக்கு ஹேதுவென்று மிடறுதோற்ற வருளிச்செய்கிறார் (உதாரனாயித்யாதி.) பருத்திபட்ட பன்னிரண்டு படுகையாவது-கொட்டைவாங்கிப் பன்னிச்சுருட்டி நூலாக்கியும் பாவோடி நெய்து மடித்து விற்றுப் பொகடும்படியும், தோய்த்து உலர்த்தி உடுத்துக் கிழித்துவிடும்படியும் சேதநர்க்கு வச்யமாகை.தார்ஷ்டாந்திகத்தில்,ஈச்வரன் தன்[நரு]வில் விஹுக்தமாக்கி, பரீக்ஷிதமாக்கி, அண்டமாக்கி, தேவாதிசரீரங்களாக்கி, லோகவ்யவஸ்திதியுண்டாக்கி, அவாந்தர ஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணி, ரக்ஷித்து ப்ரஹ்மாதிகளுக்காக்கி, ப்ரளயத்திலே யெடுத்துவயிற்றிலேவைத்து, வயிற்றிலேவைத்து, உமிழ்ந்து, பின்பு ஸம்ஹ்ருதமாக்கியும் செய்தபடிகளை யெண்ணிக் கண்டு கொள்வது. ஆக,இத்தால் - கேவலம் ஸ்வாயத்தமான தென்றதாய்த்து. "த்வம் [சமி]திர்மிதாஜாரமாச தவ த்ரிலோகீகிம்ஹீக்ஷணதியம்ஹேதே ஹவதாடீபரா | மத்யே தயா தகவிசக்ரமிஷேஜமச்சேத்த்வத்விக்ரமைஃகயமிவச்ருதிரஞ்விதாஸ்யாத்" என்கிறதுஅஸந்யேயம்.

மூ.—எண்டிசைகளுமேழுலகமும்வாங்கிப்பொன்வயிற்றிற்பெய்து
பண்டோராலிலைப்பள்ளிகொண்டவன் ; பான்மதிக்கிடர்தீர்த்தவன் ;
ஒண்டிறலவுணனுரத்துகிர்வைத்தவன் ; ஒள்ளெயிற்றொடு
திண்டிறலரியாயவன் திருவேங்கடமடை நெஞ்சமே. சு.

ப-ரை.—எண்திசைகளும் - எட்டுதிக்குக்களோடேகூடின, ஏழுஉலகமும் - ஏழுலோகங்களையும், பண்டு - மஹாப்ரளயகாலத்தில், வாங்கி - அமுதுசெய்து, தன்னுடைய, பொன் - ச்லாச்யமான, வயிற்றில் - திருவயிற்றிலே, பெய்து - வைத்து, ஓர் - ஒரு, ஆலிலை - ஆலந்தளிரிலே, பள்ளிகொண்டவன் - கண்வளர்ந்தருளினவனுய் ; பால் - ப்ரகாசகனுன, மதிக்கு - சந்த்ரனுக்குவந்த, இடர் - [மி]ஷயத்தை, தீர்த்தவன் - போக்கினவனுய் ; ஒண்திறல் - மிக்கமிடுக்கையுடைய, அவுணன் - அஸுரனுன ஹிரண்யனுடைய, உரத்து - மார்விலே,உகிர்வைத்தவன் - திருவுகிரைவைத்துக் கிழித்துப்பொகட்டவனுய் ; அதுக்காக, ஒள் - ஒளிதங்கின, எயிற்றொடு - பற்களையும், திண் - சலியாத, திறல் - மிடுக்கையுமுடைய, அரியா[ய]வன்-நரஸிம்ஹரூபியானவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, திருவேங்கடமடை நெ[மி]ஞ்சமே—. ... ... (சு)

(எண்கையான்) ஆச்ரிதவிரோதிநிரஸநத்துக்குறுப்பான திவ்யாயுதங்களையரிக்கைக்கும்பலதிருக்கைகளையுடையவனென்னுதல். அஷ்டபுஜ, திருவட்டபுயகரத்தைச் சொல்லிற்றுகவுமாம். (இமயத்துள்ளான்) ஹிமவானில் திருப்பிரிதியிலே வந்து ஸந்நிஹிதனுனவன். (இருஞ்[சோ]லை சோலையித்யாதி) ம்லேச்சஹூமியான தெற்கில்திருமலையிலே வந்து ஸந்நிஹிதனுனவன். (திண்கைமா துயர் தீர்த்தவன்) ஸ்ரீமஹேந்த்ராழ்வான் முதலையாலே யீடுபட்டு ப்ரதிக்ரியை பண்ணமாட்டாத வளவிலேவந்து அவனுடைய து:க்கத்தைப் போக்கி ரக்ஷித்தவன். (திண்கை)தன்னையொழிந்தவற்றையடையஇடர்படுத்துமவன்முனிடர் [உறு]பட அத்தைப் பரிஹரித்தானென்கை. (திருவேங்கடம்) ஸ்ரீமஹேந்த்ராழ்வான் வ்யாபாரம் ஓவுந்தனையும் பார்த்திருந்து, பிற்பாடனுன குறைதீர ஆச்ரிதர்க்கு முற்பாடனு யுதவுகைக்காக வந்திருக்கிற தேசமாய்த்து. ... ... ரு.

(பலதிருக்கைகளையுடையவன்)என்றது-"எண்கையான்-"எண்ணபட்டகையானென்றசப்தார்த்தைப்பற்ற.இத்தால்-"தோள்களாயிரத்தாய்"என்றத்தை நினைக்கிறது. "மா" என்று - ஆனையாய், இப்போதுஇந்த அபதாநத்தை யருளிச்செய்ததின் கருத்தைக்காட்டுகிறுர் (ஸ்ரீமஹேந்த்ரேத்யாதி.) ... ... ரு.

ஆறும்பாட்டு.—(எண்டிசைகளுமித்யாதி.) மாணியாயிரந்து கொண்டத்தையொரு சிறுப்பிள்ளையாயுண்ட சமத்தும்,மதிகெட்டுப்போகாதபடி நோக்கின [கூடு]சமத்தும், அரைகுலையத் தலைகுலைய வரவேண்டாதே * ஸமஸமய ஸமுத்ஹவம் திருவுள்ளத்திலேதோற்றி யருளிச்செய்கிறுரென்றுஅநுஸந்தாரிகையிட்டுக்கொள்வது.

http://acharya.org

மூ.—பாருநீரெரிகாற்றினோடாகாசமு மிவையாயினான் ;
பேருமாயிரம் பேசநின்ற பிறப்பிலி பெருகுமிடம்;-
காரும் வார்பனி நீள் விசும்பிடைச் சோருமாமுகில் †தோய்தர
சேருவார்பொழில்சூழெழில் திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே. எ.

ப-ரை.—பாரும் - பூமியும், நீர் - ஜலமும், எரி - அக்நியும், காற்றினோடு - வாயுவும், ஆகாசமும் - ஆகாசமும், இவை - ஆகிய பூதபஞ்சகமும், ஆயினான் - தானேயாயிருக்குமவனாய் ; ஆயிரம்பேரும் - ஆயிரம்திருநாமங்களையும், பேச - சொல்லி ஆச்ரயிக்கலாம்படி, நின்ற - நித்யவாஸம் பண்ணுமவனாய், பிறப்பிலி - பிறப்பின்றிக்கே தான்தோன்றியான ஸர்வேச்வரன், பெருகும் - வளருகிற, இடம் - ஸ்தாநமாவது ; காரும் - மேகங்களும், வார்பனி - மிக்கபனியும், நீள் விசும்புஇடை - பெரிய ஆகாசத்தின் இடையிலே, சோரும் - சொரியும்படி யிருப்பதாய், மாமுகில் - பெரியமேகங்கள், தோய்தர - படியும்படி, சேரு - தகுதியாக, வார் - நீண்ட, பொழில் - சோலையாலே, சூழ் - சூழப்பட்டு, எழில் - அழகையுடைத்தான, திருவேங்கடமடை நெஞ்சமே—. ... ... (எ)

வ்யா.—ஆரும்பாட்டு.—(எண்டிசையித்யாதி) எட்டு திக்குக்களோடே கூடியிருந்துள்ள லோகங்களேழையும் வாங்கி, ச்லாக்யமான திருவயிற்றிலே வைத்து, பண்டு பவனாயிருப்பதொரு ஆலந்தளிரிலே கண்வளர்ந்தருளின அகடிதகடநா ஸாமர்த்யத்தையுடையவன்.(பால்மதிக்கிடர் தீர்த்தவன்)பால்மதியுண்டு - ஶங்கரன், அவனுக்கு யர்மிலோப பர்யஸமாக வோரிடர் வர, அதுஅவ்வளவாகாதபடி பரிஹரித்து அவனிடரைப் போக்கினவன். (ஒண்டிறலித்யாதி) மிக்க மிடுக்கை யுடையனா யிருந்துள்ள ஹிரண்யனுடைய வுரஸ்ஸிலே திருவுகிரை வைத்தவன் ; அதுக்குறுப்பாக, அழகிய திருவெயிற்றோடேகூடவலியாதமிடுக்கையுடையநரஸிம்ஹமானவன். திருமந்த்ரம் சொன்ன சிறுக்கனுக்கு உதவினவன், திருநாமம் சொன்னாரெல்லாருடையவும் ஸம்ஸாரது꞉கத்தைப் போக்குகைக்காக வர்த்திக்கிற திருமலையை அடையப்பாராய். ... ஸு.

"பேசுமின்திருநாமம்" இத்யாதிபாட்டை யுட்கொண்டு, சிங்கவேழ்குன்றத்திலரியானவனே டொருஸாம்யத்தை வெளியிடாநின்றுகொண்டு, "அரி" என்றதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரமித்யாதி.) ஹரதிஹரி꞉ என்கிற யோகார்த்திலே நோக்கு. இத்தால் - சிங்கவேழ்குன்றத்தில் ரூட்யா ஹரிபதவாச்யன், யோகசக்த்யா திருவேங்கடத்திலே வாச்யனா யிருக்கிறானென்று லக்ஷிதமாய்த்து. ... ... கூ.

† "சேருமாமுகில்" என்று பாடாந்தரம்.

http://acharya.org

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு.—(பாரித்யாதி) ஸூதபஜுகத்தையும் சொல்லுகையாலே - ஜமதாகாரனைய் நிற்கும்படியைச்சொல்லுகிறது. தான் கொடுத்த வுடம்பைக்கொண்டு தன்னுடைய திருநாமத்தைச் சொல்லி ஆச்ரயிக்கலாம்படி நிற்கிறவன். (பிறப்பிலி பெருகுமிடம்) அகர்மவச்யனைய் இதரவிஸஜாதீயனைய் ஜமத்தின்படி யன்றிக்கேயிருக்கிறவன் வர்த்திக்கிற விடம்.(காரித்யாதி) மேவங்களும், மிக்கபனியும்,பெரிய ஆகாசத்தினிடையிலே சொரிவதாய், பெரியமேவங்கள் படியும்படி நீண்டசோலை சூழப்பட்ட திருவேங்கடம்; பெருகின மிக்கஜலத்தையுடைத்தாய், ஆகாசத்திலே வர்ஷிக்கிற மேவங்களானவை. (சேரும்) என்றுபாடமானபோது, சேருகிற-ஸ்பர்சிக்கும்படி சேருகிற - கிட்டுகிற.பரந்தபொழிலாலே சூழப்பட்டு எழிலையுடைத்தான திருமலையை. காரும்-பெருகுகை. வார் – மிருகை. ... ... எ.

ஏழாம்பாட்டு.—(பாருநீரித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் - * எங்குமுளன் கண்ணனென்றமகனைக்காய்ந்தஹிரண்யநிரஸநார்யமாகதத்ஸமகாலத்திலேதோற்றின ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹாவதாரம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே ஸம்ஹிதமான ஜமதாகாரத்தையநுஸந்தித்து, திருநாமஞ்சொல்ல ஸஹியாத ஹிரண்யனைக்கொன்றவன் நின்றவிடமாகையாலே திருநாமங்கள் சொல்லலாம்படியுமிருக்கிறுனென்றநுஸந்திக்கிறுரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

"பிறந்தவாறும் வளர்ந்தவாறும்" என்று-பிறப்புசசொல்லி யிருக்க, "பிறப்பிலி" என்னக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (அகர்மேத்யாதி.)

"நீள் விசும்பிடை, காரும் - மேவமும், வார்பனியும் சோருமதாய், மாமுகில் தோய்தரும்படி சேருவார் பொழிலாலே சூழப்பட்டதுமாய், எழிலையுடைத்தான திருவேங்கடம்" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி யொருயோஜனை யருளிச்செய்கிறுர்(மேவங்களுமித்யாதி.)பெரியவாகாசததினிடையிலே யிருக்கிறமேவங்களும் மிக்கபனியும் சோருவதாய் என்று வாக்யத்தை அந்வயித்துக்கொண்டு, திருவேங்கடத்துக்கு விசேஷணமாக்கிக்கொள்வது. இங்ஙனன்றுகில், மேவங்கள் சோருவதான பெரிய மேவங்களென்ன வொண்ணுதிறே. சோருவதாய் - சொரியும்படி யிருப்பதாய். "தோய்தர" என்றதினர்த்தம் (படியும்படியென்றது.) நீண்டவென்றது-"சேருவார்" என்றதினர்த்தம். "சேருவார்" - தகுதியாகநீண்டவென்றபடி. அன்றிக்கே, "காரும்வார்பனி" என்று - ஸமஸ்தபதமாய், காராநிற்கிற - பெருகாநிற்கிற, வார்பனியானது - மிக்கஜலமானது, நீள்விசும்பிடைச் சொரியும்படி யிருப்பதான மாமுகிலானவை, தோய்தர - ஸ்பர்சிக்கைக்கு, சேரு-அநுரூபமான, வார் - நீண்ட, பொழில் சூழெழில் திருவேங்கடமென்று க்ரமேண வொருயோஜனையைவிவக்ஷித்துத்தாத்பர்யத்தையருளிச்செய்கிறுர்(பெருகினவித்யாதி.) (சேருமாமுகில்) என்ற பாடாந்தரத்திலே, நீள் விசும்பிடைச் சோராநிற்கிற - நடந்து வாராநிற்கிற, மாமுகிலென்று சப்தார்த்தம். இப்போது, காராநிற்கிற வார் பனியையுடைத்தாயென்று விசேஷணமாக்கிக்கொள்வது. எ.

எட்டாம்பாட்டு.—(அம்பரமித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் ப்ரஸ்துதமான ஜமதாகாரத்வமாத்ரமன்றிக்கே உபயவிபூதியோமத்தையுமநுஸந்தித்துக்கொண்டு "ஸ்ரீயாஸார்த்தம் ஜமத்பதிः" என்கிறபடியே அங்கிருக்கு மிருப்பை யநுஸந்திக்கிறுரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

http://acharya.org

மூ.—அம்பர மனல் கால் நிலம் சலமாகிநின்ற வமரர்கோன்;
வம்புலா மலர்மேல் மலி மடமங்கைதன் கொழுநனவன்;
கொம்பினன்னவிடைமடக்குறமாதர் நீளிதணந்தொறும்
செம்புனமவை காவல்கொள் திருவேங்கட மடைநெஞ்சமே. அ

ப-ரை.—அம்பரம் - ஆகாசம், அனல் - அக்நி, கால் - காற்று, நிலம் - பூமி, சலம் - ஜலம், ஆகிய பஞ்சபூதங்களும், ஆகிநின்ற - தானேயா யிருக்குமவனாய், அமரர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, கோன் - தலைவனாய், வம்பு - பரிமளம், உலாம்-வீசுகிற, மலர்மேல் - தாமரைமலரின்மேலே, மலி - எப்போதுமிருக்குமவளாய், மடம்-மடமைக்குணம் நிறைந்த, மங்கைதன்-பெரியபிராட்டியார்க்கு, கொழு [ழ நனவன் - நாயகனான ஸர்வேச்வரன் நித்யவாஸம்பண்ணுமிடமாய், கொம்பு அன்ன - வஞ்சிக்கொம்பு போன்ற, இடை - இடுப்பையும், மடம் - மடப்பத்தையுமுடைய, குறமாதர் - குறப்பெண்கள், நீள் - உயர்ந்த, இதணம்தொறும் - பரண்கள்தோறும் இருந்து, செம் - திணைமுதலிய பயிர்களாலே சிவந்த, புனமவை - கொல்லைநிலங்களை, காவல்கொள்-காத்துக்கொண்டிருப்பதான, திருவேங்கடம்- ஸ்ரீவேங்கடாத்ரியை, நெஞ்சமே!—, அடை - கிட்டப்பாராய் என்கிறார்.

நாண் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு என்று பெண்களின்குணங்கள் நான்கு; இங்கு, மடமையைச் சொல்லுகிறது: மடம் - ஒடுக்கம். ... ... (அ)

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு.— (அம்பரமித்யாதி) ஜகதாகாரனாய் நிற்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. (அமரர்கோன்) இத்தால் - [உப அஸாதாரணமான திவ்யவிக்ரஹயுக்தனாய், * அயர்வறு மமரர்களதிபதியாயிருக்கும்படியைச்சொல்லுகிறது.(வம்புலா)நித்யஸூரிகள் ஓலக்கங் கொடுக்கப் பிராட்டியும் தானுமாய் பரமபதத்திலே யிருக்குமிருப்பைச் சொல்லுகிறது. செவ்விமாறாத மலரை வாஸஸ்தானமாகவுடைய பெரியபிராட்டியார்க்கு வல்லபனானவன். (கொம்பித்யாதி) வஞ்சிக்கொம்போடொத்த இடையையும் ஆத்மகுணங்களையுமுடைய, குறமாதருண்டு - குறப்பெண்கள்; ஓக்கத்தை யுடைத்தான பரண்கள்தோறும். (செம்புனம்) பாலைநிலமாகையாலே நில ப்ரயுக்தமான சிவப்பைச்சொல்லுதல். திணைமுற்றி நுணிபழுத்த வளவிலே கிளிகள் புறாக்கள் கடியாதபடி நோக்குகிற திருமலையை. அ.

"அமரர்கோன்" என்ற பதச்சேர்த்தியால் ஃலித்தஅர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நித்யேத்யாதி.) வம்புலா - பரிமளமுலாவாநின்றுள்ள, மலர்மேல் மலி - ஸம்ஸித்யையாயிருந்துள்ள, மடமங்கை - நவ்யதையையுடைய பிராட்டியென்று சப்தார்த்தமாய், வாக்யத்துக்கு ஃலிதார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (செவ்வியித்யாதி.) வம்பு-புதுமையாய்,அத்தாலே - செவ்வியென்ற தென்னவுமாம்."கொழுநன்"[கூடு என்றதினர்த்தம் (வல்லபனென்றது.) இன் - சாரியைச்சொல்லாய், கொம்பன்னவென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (வஞ்சியித்யாதி.) "இதணம்" என்றதினர்த்தம் (பரணென்றது.) "செம்புனம்" என்றதுக்கு - கதிர்நுணிபழுக்கையாலே வந்த சிவப்பென்று யோஜநாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (திணையித்யாதி.) புறாக்கள் - கபோதங்கள். ... ... அ.

http://acharya.org

மூ.—பேசுமின்திருநாமமெட்டெழுத்தும்சொல்லிநின்று, பின்னரும்
பேசுவார்தம்மை யுய்யவாங்கிப் பிறப்பறுக்கும் பிரானிடம் ;
வாசமாமலர் நாறுவார்பொழில் சூழ்தருமுலகுக்கெல்லாம்
தேசமாய்த் திகழும்மலைத்திருவேங்கடமடை நெஞ்சமே. கூ

ப-ரை.—பேசும் - எல்லாராலும் உச்சரிக்கப்படுமதாய், இன் - நாவுக்கு இனிய, திருநாமம் - திருநாமமான, எட்டெழுத்தும் - எட்டுத்திருவக்ஷரத்தையும், சொல்லி நின்று - ஒருதரம் அநுஸந்தித்து, அத்தோடே கைவாங்குகை யன்றிக்கே, பின்னரும் - பின்னையும், பேசுவார்தம்மை - அநுஸந்திக்குமவர்களை, உய்ய-உஜ்ஜீவிக்கும்படி, வாங்கி - அங்கீகரித்து, பிறப்பு - அவர்களுடைய ஸம்[ஸ]ஸார ஸம்பந்தத்தை, அறுக்கும் - போக்கித்தந்தருளுகிற, பிரான் - மஹோபகாரகன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, இடம் - ஸ்தாநமாவது ; வாசம் - பரிமளத்தையுடைத்தாய், மா - ச்லாக்யமான, மலர் - புஷ்பங்கள், நாறு - கமழாநின்றுள்ள, வார் - பரந்த, பொழில் - சோலைகளாலே, சூழ்தரும் - சூழப்பட்டிருப்பதாய், உலகுக்கு எல்லாம்-எல்லாலோகங்களுக்கும், தேசமாய்-ஒளியை விளைக்கத்தக்க[து]தாய், திகழும் - பரமபதம்போலே விளங்குகிற, மலை - மலையான, திருவேங்கடம் - திருமலையை, நெஞ்சமே அடை—. ... ... (கூ)

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு.—(பேசுமினித்யாதி)(பேசுவார்தம்மை யுய்யவாங்கிப் பிறப்பறுக்கும்பிரானிடம் - பேசுமின் திருநாமமெட்டெழுத்தும்சொல்லிநின்று) என்று - இத்தனையும்பரோபதேசமாய், (வாசமாமலர்)என்று - மேலித்தனையும்ஸ்வகதமாகவருளிச்செய்கிறாரென்றுமாம். அன்றிக்கே, திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்கிறாராகவுமாம். (பேசுமி னித்யாதி) ஓரதிகாரி ஸம்பத்தி வேண்டாவிறே பெற்ற தாய் பேர் சொல்லுவார்க்கு ; அப்படியே, இடர் வந்தபோது எல்லாருமொக்கச் சொல்லிக்கொடுபோரக்கடவதான இனிய திருநாமமான எட்டெழுத்தையும் சொல்லி நின்று.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(பேசுமினித்யாதி.) "வைகுண்டேது பரே லோகே ச்ரியா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி: । ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா பக்தைர் பாகவதைஸ்ஸஹ" என்கிறபடியே யிருக்குமிருப்பைக் கீழ்ப்பாட்டிலே "அமரர்கோன்" இத்யாதியாலே அநுஸந்தித்தவர், "த்யக்த்வா வைகுண்டமுத்தமம்|ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீதீரே [கூ] ரமயா ஸஹ மோததே" என்று வந்தபடியை யநுஸந்தித்து, அவன் வந்ததுக்கு ப்ரயோஜநத்தை யருளிச்செய்கிறார் என்று அவதாரிகை கண்டுகொள்வது.

"பேசுமின்" என்னுமது க்ரியாபதத்வேந ப்ரஸித்யமாகையைப்பற்ற வொரு யோஜனை யருளிச்செய்கிறார் (பேசுவாரித்யாதி.) (திருநாம மெட்டெழுத்தும் சொல்லிநின்று,பின்னரும்-பேசுவார்தம்மையுய்யவாங்கிப்பிறப்பறுக்கும் பிரா[கூடு]னிடம்-பேசுமின் என்று இத்தனையும் பரோபதேசமாய்) என்று வாக்யத்தை அந்வயித்துக் கொள்வது.ப்ரகரணஸ்வாரஸ்யத்துக்கு அநுகுணமாக, பேசுமதாய் இனிய திருநாமமென்று ஸமஸ்தபதமாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி.) பரோபதேசமென்னும் பக்ஷத்திலே பஹுவசநப்ரயோகத்தாலே எல்லாரையும் சொன்னதுக்கு உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார்(ஓரதிகாரீத்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) பாட்டெல்லாவற்றையும் திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்கிறாரென்னும் பக்ஷத்திலே அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அப்படியேயிடரித்யாதி.) அன்றிக்கே, இரண்டாம் யோஜனைதன்னிலே, பேசும் என்ற ஸாமாந்யோக்திக்குத் தாத்பர்யம் (ஓரதிகாரீத்யாதிவாக்யம்) என்று கொள்ளவுமாம்.

http://acharya.org

மூ.—செங்கயல்திளைக்குஞ்சுனைத் திருவேங்கடத்துறைசெல்வனை
மங்கையர்தலைவன் கலிகன்றி வண்டமிழ்ச்செஞ்சொல்மாலைகள்
சங்கையின்றித் தரித்துரைக்க வல்லார்கள், தஞ்சமதாகவே
வங்கமாகடல் வையம் காவலராகி வானுலகாள்வரே. ய.

ப-ரை.—செம் - இளமையாலே சிவந்த, கயல் - கயல்மத்ஸ்யங்கள், திளைக்கும் - களித்துவர்த்திக்கிற, சுனை - சுனைகளையுடைய, திருவேங்கடத்து - திருமலையில், உறை - நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, செல்வனை - ஸ்ரிய:பதிவிஷயமாக, மங்கையர் - திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு, தலைவன் - ராஜாவாய், கலிகன்றி - கலிதோஷத்தைப் போக்கின ஆழ்வார், வண்-அழகிய, தமிழ் - தமிழ்பாஷையால், சொல் - [ய
அருளிச்செய்த, செம் - செவ்விய, மாலைகள் - சப்தஸந்தர்ப்பங்களை, தரித்து - நெஞ்சிலே தரித்து, உரைக்க வல்லார்கள் - சொல்லவல்லவர்கள்; தஞ்சமதாக - நிச்சயமாக,வங்கம் - மரக்கலங்கள் நிறைந்த, மா-பெரிய, கடல் -ஸமுத்ரத்தால் சூழப்பட்ட, வையம் - பூமிக்கு, காவலராகி - ரக்ஷகராய்க்கொண்டு, வானுலகு - பரமபதத்தை, ஆள்வர்-ஆளப்பெறுவர்;இவ்வர்த்தத்தில், சங்கை இன்றி - ஸந் [யரு
தேஹமின்றிக்கே யிருங்கோ ளென்கிறார். ... ... (ய)

ஒருக்கால்சொன்னோமிறேஎன்றுகைவாங்கியிருக்கையன்றிக்கே, (பின்னரும்) பின்னையுமென்றபடி.வாயாலே திருநாமத்தைச் சொல்லுமவர்களுக்குஸத்தாஹாநிவாராமேஅவர்களுஜ்ஜீவிக்கும்படிஅங்கீகரித்து, பின்னையும் அவர்களுக்குவிரோதியான ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தை[உய யறுத்துக்கொடுக்குமுபகாரகன் வர்த்திக்கிற ஸ்தாநம்.''ஆக்கைபுகாமலுய்யக்கொள்வான் நின்றவேங்கடம்'' என்னக்கடவதிறே. (வாசமித்யாதி) பரிமளத்தை யுடைத்தாயிருந்துள்ள மலராலே கமழாநின்றுள்ள பரந்த பொழிலாலே சூழப்பட்டிருப்பதுமாய். (உலகுக்கெல்லாம் தேசமாய்த்திகழும்மலை) ''நீணிலத்துள்ளது'' என்கிறபடியே- பரமபதத்துக்குண்டான ஏற்றம்போலே திருமலை யிங்கே யாகையாலேஸம்ஸாரமுஷ்டேசயமாம்படி யிருக்கிறதாய்த்து.''திலதமுலகுக்காய்'' என்னக்கடவதிறே. ''நிலமகள்தன் நெற்றிக்குத் திலதமாய் நின்ற'' என்று இட்டுவைத்தான். ... ... கூ.

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு.—(செங்கயலித்யாதி)முக்தர்என்று [நடய மொக்க பஞ்சவிம்சதி வார்ஷிகராய் ஸமவயஸ்ஸாவமே யாத்ரையாய்க்

'உய்யவாங்கி" என்ற வசநம்,''பின்னரும்''என்றபதத்தைஅநுஸந்தித்துக்கொண்டருளிச்செய்கிறார்(பின்னையுமவர்களுக்கித்யாதி.) ஸம்ஸாரவிமோசநமே [
வேங்கடத்தானுகைக்கு ப்ரயோஜநமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் (ஆக்கையித்யாதி.) உலகுக்கெல்லாம்தேஜஸ்கரமாய்ப்ரகாசிக்கும் மலை யென்று சப்தார்த்தம். [நடு
''சென்று கைதொழுவார்கள்- தேவர்கள்'' என்ற பாசுரசேஷத்திலும் நோக்காகத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (நீணிலத்தித்யாதி.) திலதமாகப் பின்னையும் சொன்னாருண்டோவென்ன ; தமிழனும்சொன்னானென்கிறார்(நிலமகளித்யாதி.) கூ.

பத்தாம்பாட்டு.—(செங்கயலித்யாதி.) ''பொங்குநீர் செங்கயல் திளைக்கும் சுனை'' என்று முதற்பாட்டிலேசொன்னவிசேஷணத்தை யிங்கே நிகமத்திலேயு[சுய மருளிச்செய்தவருடைய வுட்கருத்தையருளிச்செய்கிறார்(முக்தரித்யாதி.)இத்தால்-

களிக்குமாப் போலே, யௌவநப்புகராலே சிவந்த நிறத்தை யுடைய கயல்களானவை ஒன்றோடொன்று களித்து வர்த்தியாநின்றுள்ள சுனைகளையுடைத்தான திருமலையிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஸ்ரியஃபதியை. (மங்கையர்தலைவன்) திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரான[ரு] ஆழ்வார், அழகிய தமிழில்செவ்வியசொல்லாலேசெய்த தொடையை யறித்துச்சொல்லவல்லவர்கள்; நிச்சிதமாகவே, கடல்சூழ்ந்த பூமிக்கு ரக்ஷகராய், பின்பு நித்யவிபூதியும் தாங்களிட்ட வழக்காம்படி ஆகப் பெறுவர்கள். இதுகூடுவதொன்றோ வென்னில் (சங்கையின்றி) இதில் சங்கைபண்ணவேண்டா. ... ... ம.

அடிவரவு.—கொங்கு பள்ளி நின்ற பார்த்தன் வண்மை
எண்டிசை பார் அம்பரம் பேசு செங்கயல் தாய்.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

தாமும் "மீனாய்ப்பிறக்கும் விதியுடையேனாவேனே" என்று மநோரதிக்கிறா[ம;] என்றதாய்த்து. "வண்" என்றதினர்த்தம் (அழகியவென்றது.) "தஞ்சமதாகவே" என்றதுக்கு ஃபலிதார்த்தம் (நிச்சிதமாகவேயென்றது.) (வாறுலகாள்வர்;-சங்கையின்றி) இருங்கோள் என்று கூட்டிக்கொள்வது. ... ... ம.

ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்து-ஒன்பதாந்திருமொழி-தாயேதந்தை. ப்ரவேசம்.

வ்யா.—திருமலையை யாச்ரயியென்று திருவுள்ளத்தைக்குறித்து உபதேசித்தார் கீழ்; அப்படியே அதுவும் பாங்காய் தாமும் அநுபவிப்பாராய் திருமலையிலே வந்து புகுந்தார். ஸர்வஸ்வாமியாய் நிருபாதிக பந்துவுமானவனிங்கேவந்து ஸந்நிஹிதனுகையாலே நம்முடைய அபேக்ஷிதங்களெல்லாம் பெறலாமென்று; அக்ரூரன் "மாமக்ரூரேதிவக்ஷ்யதி" என்றுமநோரதித்துக்கொண்டுவந்தாப்போலேயும்,

---

அ.—தாயேதந்தைப்ரவேசம்.—கீழ்த்திருமொழியிலே - "திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே" என்று பலகால் சொல்லிக்கொண்டநுபவிக்க விழிந்தவர், இத்திருமொழியிலே - பூர்வவ்ருத்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு சரணம் புகுருகைக்கு ப்ரஸக்தமென்னென்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமியித்யாதி) "யோகநுப்ஜிஹ்வீம்ஷித்தே சேவரஸ்ஷிதி ஸம்ஸ்திதாம் । ஸோவதீர்ணோஜமத்யர்யே மாமக்ரூரேதிவக்ஷ்யதி" என்று ப்ரமாணசேஷம்.

http://acharya.org

ஸ்ரீபுண்டரீகன் மநோரதம் போலேயும், இவரும் மநோரதித்துக் கொண்டு. வந்தவிடத்தில், அப்படி யெதிரே வருதல் அணைத் தல் ஓர்இன்சொல் சொல்லுதல் "க்ரியதாம்" என்று கைங்கர்யத்தி லே யேவுதல் செய்தருளக் காணாமையாலே மிகவும் நொந்து, [ரு நித்யஸங்கியியு முண்டாய் நினைத்தது செய்து தலைக்கட்டுகைக்கீடான சக்தியுமுண்டாய் ப்ராப்தியு முண்டாயிருக்க, அபேக்ஷிதம் செய்யா தொழிகிறது – செய்தருள நினையாமைக் கீடாயிருப்பதொரு ஹேது இத்தலையிலே யுண்டாகையிறே என்று கைவாங்கினவர் ; பின்னையு ம் கைங்கர்யத்திலுண்டான வாபலாநிசயத்தாலே தவிரமாட்டாமை[ம மீண்டு, என்னுடையபாபங்களைப்பார்த்தால், அவைங்யங்களை வங்ய ங்களாக நினைத்தும், ஹோக்யமில்லாதவிடத்திலே ஹோக்யவஷ்டியை ப்பண்ணியும், பரஹிம்ஸையைப் பண்ணியும், ஆர்த்தவிஷயங்களிலே ஐயோ ! என்னுதேயும், உன்னை யொழியப் புறம்பே காலத்தைப் போக்கியும் போந்தேன், இங்ஙனே போந்தேனேயாகிலும், இப்போது டீவரை யொழியச்செல்லாமையுண்டாய் வந்தேன், இத்தலை சேஷ மாய், டீவர் சேஷியாய், விடவொண்ணாதபடியான ஸம்வந்தமு முண் டாய், என்குற்றங்களைப் பொறுப்பிக்கைக்குப்பிராட்டிஸங்கியியுமுண் டானபின்பு, என் அபராதங்களைப் பொறுத்தருளி என்னுடைய ஸ்வருபாநுருபமான வ்ருத்தியைக் கொண்டருளவேணுமென்று, பெ ரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாகத் திருவடிகளிலே விழுந்து சரணம் புகுகிறார். இதுதான் * வானிலாமுறுவலிலே செய்ததன்றோ வெ ன்னில் ; ஸுகுமாரராயிருக்குமவர்கள் விடாய்த்தால் பலகாலும் முகத்திலே நீரை யள்ளி யிறட்டுக்கொள்ளுமாப்போலே பலகா லும் ப்ரபத்தி பண்ணும்படியாய்த்து இவருடையமார்த்வ மிருப் [உரு பது. ஒருக்கால், பெற்றிலோம் என்று கைவாங்குமளவன்றிக்கே பெற்ற வளவும் ப்ரபத்திபண்ணுவராய்த்து ; "நிபபாதவிபீஷண:" என்று அவன்திருவடிகளிலே விழுந்து சரணம் புக்காப்போலே யாய்த்து. ... ... *

ஸ்ரீபுண்டரீகன்மநோரதமென்றது-திருக்கடல்மல்லையிலே ஸ்ரீபுண்டரீகனென்கி[கூய ற ஜஷி கடலை வற்றஇறைத்து க்ஷீராப்திசாயிக்குகைங்கர்யம்பண்ணநினைத்தநினை வென்றபடி. கைவாங்கினவரென்றது - "நோயேபட்டொழிந்தேன்" என்றத்தைப் பற்ற. கீழே "திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே" என்றவர் "நோயேபட்டொழிந்தேன்" என்றத்தாலே கைவாங்கினது அர்யஸித்யமென்று கருத்து. (மீண்டு) என்றதக்கு, (சரணம்புகுகிறார்) என்றத்தோடந்வயம். (பார்த்தால்) என்றதக்கு, (போந்தேன்) என்றத்தோடந்வயம். "எங்கள் மாதவனே" என்றத்தைப்பற்ற (பெரியபிராட்டி யாரித்யாதி.) கீழ்த்திருமொழிகளில் தோற்றின பௌநருக்த்யத்தைப்பரிஹரித்து, இதில் பாட்டுத்தோறும் "வந்தடைந்தேன்" என்கைக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செ ய்கிறார் (ஒருக்காலித்யாதி.) பாத என்னாதே "நிபபாத" என்றத்தாலே - பல கால் சரணம்புக்கானென்று கருத்து. ... ... *

http://acharya.org

மூ.—தாயே தந்தையென்றும் தாரமே கிளை மக்களென்றும்
நோயேபட்டொழிந்தே னுன்னைக்காண்பதோராசையினால்;
வேயேய்பூம்பொழில்சூழ் விரையார் திருவேங்கடவா!
நாயேன்வந்தடைந்தேன்; நல்கியாளென்னைக்கொண்டருளே. க.

ப-ரை.— வேய் - மூங்கில்கள், ஏய் - நெருங்கி யிருப்பதாய், பூ - புஷ்பித்த, விரைஆர் - பரிமளம் மிக்கிருப்பதான, பொழில்சூழ் - சோலையாலே சூழப்பட்டிருக்கிற, திருவேங்கடவா - ஸ்ரீவேங்கடாத்ரியைநிரூபகமாக வுடையவனே, ஸர்வவித பந்துவான தேவரீ ரிருக்க, தாயே யென்றும் - தாயல்லாதாளைத் தாயா ரென்றும், தந்தையே என்றும்-தந்தையல்லாதவனைத் தகப்பனென்றும், தாரமே என்றும்-[ம மனையாளல்லாதவளை மனையாட்டி யென்றும், கிளையே என்றும் - பந்துக்களல்லாதவர்களை பந்துக்களென்றும், மக்களே என்றும் - மக்களல்லாதாரைப் பிள்ளைகளென்றும் நினைத்து, நோய்பட்டு ஒழிந்தேன் - அனர்த்தப்பட்டுப் போந்தவனாய், நாயேன் - நாய்போலே மிகத்தண்ணியனான நான், உன்னை - நிருபாதிக பந்துவான தேவரீரை, காண்பது-காணவேணுமென்கிற, ஓர் ஆசையினால்-ஒரு[ம௫ ஆசையாலே, வந்து - தேவரீர்திருவடிகளிலே வந்து, அடைந்தேன் - சரணம் புகுந்தேன்; என்னை - தாஸபூதனான வென்னை, நல்கி - க்ருபைசெய்து, ஆள் கொண்டருள் - அடிமைகொண்டருளவேணு மென்கிறார். ... ... (க)

வ்யா.—முதற்பாட்டு.—(தாயேபித்யாதி) "மாதாபிதா ப்ராதா" "ப்ராதா பர்த்தாச" "ஏகைகஸலலாஹாய" என்கிறபடியே-தேவ[உம ரோ ஸர்வவிதபந்துவுமா யிருக்க, ஔபாதிகபந்துக்களாய் இத்தனையில் ப்ரயோஜந முள்ளநாள் கொண்டு இவனுக்கு உதவவேண்டு மன்று தங்களைக்கொண்டு அகலநின்று அபகாரத்தையே பண்ணுமவர்களையே பந்துக்களென்று நினைத்து அநர்த்தப்பட்டே னென்கிறார்.

முதற்பாட்டு.—(தாயேயித்யாதி.) [௨௫
"தாயே" என்கிறவிடத்தில், ஏகாரம்-பிரிநிலையேகாரமாய், தாயாகாதவளைத்தாயே யென்றிருந்தேனென்று தாத்பர்யமாய், இதுதானும் எல்லாபடிகளிலும்அநுவர்த்திக்கையால் ஒருவர்க்கு மொருஸம்பந்தமும் வாஸ்தவமாகஇல்லையென்று ஸலிக்ககயாலே, வேங்கடவனே யிவையெல்லாமாயிருப்பனென்று விவக்ஷித்து ப்ரமாணங்களையும் காட்டாநின்றுகொண்டு தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார்[௩ம (மாதேத்யாதி.)"மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸச்சரணம்ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:" என்றவிடத்திலும், "அஹஞாவக்மஹாராஜே பித்ருத்வம்கோபலக்ஷயே | ப்ராதா பர்த்தாசபந்துச்ச பிதாச மமராகவ:" "பித்ருமாத்ருஸுதப்ராத்ரு தாரமித்ராதயோபிவா | ஏகைகஸலலாஹாய ஸர்வலாஹாயகேசவ:."" "நாராயண:"என்றவிடத்திலும், "ஸர்வம்வாக்யம்ஸாவதாரணம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே-நாராயணஏவ[௩௫ என்று கொள்வது. "மித்ராதயோபிவா" என்கிற விடத்திலே, "வா" என்கையாலே-பித்ருத்வாதிகளில்லை, உண்டானாலும் என்னும் (க) அப்யுபகம்யவாதம் ஸூசிதமாகிறது. ஆக, இந்த ப்ரமாணங்களாலே - மாத்ருத்வாதிகள் மற்றொருவர்க்குமில்லை,எம்பெருமானுக்கே யுள்ளதென்று சொல்லிற்றாய்த்து.ஔபாதிகபந்துக்களென்றது-தன்னிச்சையாலே ஆரோபிதபந்துக்களென்றபடி. கர்மோபாதிகபந்துக்க ளென்னவுமாம்.

"பந்து-மித்ராதயோபிவா"என்றும்காண்கிறது.(க)அப்யுபகம்யவாதம்-ஒத்துக்கொண்டுவாதிக்கை.

http://acharya.org

தாயேயென்றும் தந்தையேயென்றும் தாரமேயென்றும் கிளேயேயென்றும் மக்களேயென்றும் புத்ரமித்ராதிகளை யாசைப்பட்டு. (நோயேபட்டு) இவன்பக்க லுபகாரங்கொள்ளலாமென்றுகொண்டு இவனுக்கு உதவவேண்டுமென்று அபகாரத்தைப்பண்ணித் தங்களைக்கொண்டு அகலநினைக்குமவர்களை பந்துக்களென்று நினைத்தால், அவர்கள் பந்துக்ருத்யம் பண்ணக்காணாமையாலே க்லேசமேயிறே விளைவிப்பது. இவன் பந்துக்களென்று நினைத்திருக்கு மத்தனையிறே, அவர்கள்பக்கல்அதில்லையே. வேறொரு வ்யாஜத்தாதிகளால் வேண்டாதே அவர்கள்தாங்களே க்லேசத்துக்குடலாயிறே யிருப்பது. (பட்டொழிந்தேன்) பட்டேனென்றபடி யாகவுமாம். அன்றிக்கே, நோயேபட்டொழிந்தேன்-விட்டேனென்னவுமாம். ஹமவஸ்தணங்கள் உத்தேச்யமென்றறியும்போது ஸதாசார்யோபதேசமும் சாஸ்த்ரமும்வேணும்; ஸம்ஸாரத்தில் த்யாஜ்யதையில் ப்ரத்யக்ஷமே அமையுமிறே. இவை தானே உபாத்யாயர்களாக வாய்த்து விட்டது. (உன்னைக்காண்பதோராசையினால்) ஸோபாதிக பந்துக்களை பந்துக்களென்று ப்ரமித்து அவர்கள் உதவவேண்டுமென்று உதவக் காணாமையாலே நிருபாதிக பந்துவானவுன்னைக் காணவொண்ணாதோ என்னும்படியாய் உன் பக்கலிலே அவைதானே ஆசையைப் பிறப்பித்தன.

"கிளேயேயென்றும்" என்றது-ஸம்பந்திகளேயென்றுமென்றபடி. "தாயேதந்தை" இத்யாதிக்கு - ஸ்தநந்யயாவஸ்தா ப்ரப்ருதியான விவனுடைய * பாந்தவாஹாஸலோலத்வத்தை அடைவே யருளிச்செய்கையிலே தாத்பர்யமென்று திருவுள்ளம். இவன் "தாய்" என்று ஆதரித்தாலுகில்அவர்களாலே நோயேபடவேண்டுவா னென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவன்பக்கலித்யாதி.) கொண்டு - வாங்கிக்கொண்டு. இத்தால் - இவனாதரிக்கைக் குறுப்பாகத் தாங்களும் தாய்நினைவுகொண்டு வருமத்தனை போக்கி இவனுக்கு உதவுகைக்குறுப்பான தாய் தந்தையன்றிக்கே, பலியிடக்கொடுத்தும்தாங்கள் விற்றுஜீவிக்குமவர்களுண்டென்றதாய்த்து. "தாயே" இத்யாதிகளில் ஏவகாரங்களுக்குத் தாத்பர்யாதார மருளிச்செய்கிறார் (வேறொருவித்யாதி.) இத்தால் - அவர்களுடைய அபகாரத்தாலே நோவுபடுகையன்றிக்கே அவர்கள்ஸ்வரூபமேநோய்க்கு நிதாநமென்றுவ்யாவர்த்தகங்களென்றதாய்த்து. இப்பக்ஷத்தில், அவர்கள் நியதஸ்வபாவராகையாலே நினைத்து நினைத்து து:கிக்கைக்குறுப்பா யிருப்பர்களென்று திருவுள்ளம்.முழுச்சொல்லாக ஓர்ந்து மருளிச்செய்து, பதச்சேதவிவக்ஷயா அர்தாந்தரம் (அன்றிக்கேயித்யாதி.) அநாதியாக ஆதரித்தே போந்தவனுக்கு இப்போது விடுகைக்கு நிமித்தமென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஹமவதித்யாதி.) விசேஷதர்சநத்தால் அநாதிப்ரமம்நிவ்ருத்தமாய்த்தென்று கருத்து. (அமையுமிறே) என்றவநந்தரம், ஆகையாலே என்று சேஷம். விடுகைக்கு ஹேதுவான வளவன்றிக்கே, ஈச்வர விஷயாநுமஹேதுவுமாய்த்தின வென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (ஸோபாதிகேத்யாதி.)

http://acharya.org

(வேயித்யாதி) ப்ரயோஜந முள்ள நான் கொண்டு உதவ வே
ண்டுமென்றாக அகலவிற்கையன்றிக்கே, முன்பெல்லா மகலநின்று கார்ய
வேளையிலே வந்து முகங்காட்டி உபகரிக்கு மவனாயிருந்தாய் நீ. வே
ய்கள்ஏய்ந்திருப்பதாய். (பூம்பொழிலித்யாதி) "ஸர்வகந்த:" என்[று
றெனஸ்துஉள்ளேகிற்கிறதென்றுதோற்றும்படியாய்த்திருக்கிறது; அப்
பரிமளம்வழிகாட்டவந்தேன்.(வேங்கடவா)அவனுடையவாத்ஸல்யமு
ம்ஸ்வாமித்வமும்ப்ரத்யக்ஷிக்கலாயாய்த்திருக்கிறது. அகர்மவச்யனுய்பரமப
டித்திலேநித்யஸூரிகளுக்குஓலக்கம்கொடுத்திருக்குமவன்,இவைநோவு
படுகிற ஸம்ஸாரத்திலே,ப்ரஜை விழுந்த கிணற்றிலே ஒக்கவிழுந்து[ம
எடுக்கும் தாயைப்போலே இங்குவந்திருக்கிறது ரக்ஷிக்கைக்காக
விறே. (நாயேன்) நான் செய்து கொண்டபடியைப் பார்த்தால்,
புறம்புத்தைக்கும் ஆகேன், ஜேஷ்டர்க்கு மாகேன். புறம்பே போகில்
கல்லைவிட்டெறிவர்கள், உள்ளேபுகுரில் தொட்டனவும் தீண்டினவும்
போகடவேண்டிவரும்.(வந்தடைந்தேன்) அநந்யகதித்வத்தாலே[ம
திருவடிகளிலே வந்து சரணம் புகுந்தேன். நீரே மிப்படிசெய்து
கொண்டீராகில் இப்போது நம்மைச்செய்யச்சொல்லுகிற தென்
னென்ன (நல்கி) அந்த க்ஷுத்ரபதார்த்தத்தையே ராஜபுத்ரன் செ
ருக்காலே மேல்விழுமிறே. (ஆளென்னைக்கொண்டருளே) நீயே,
ஸர்வவிதபந்துவு மென்று நினைத்து "அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி"[உம
என்று நித்யஸூரிகளைக் கொள்ளுமடிமை யென்னைக் கொண்டருள
வேணும். ... ... க.

அ.—இரண்டாம்பாட்டு.—பந்துக்களல்லாதாரை பந்துக்க
ளென்று நினைத்திருந்தேன், அக்குற்றத்தைப் பொறுத்தருளவேணு
மென்று சரணம் புகுந்தார்-முதற்பாட்டில்; போக்யமல்லாதவற்றிலே
போக்யதாபுத்திபண்ணிப்போந்தேன், அக்குற்றத்தைப் பொறுத்
தருளவேணுமென்றுசரணம் புகுகிறாரிதில்.

"உனனை" என்று முன்னிலைதோற்றச் சொன்னபோதே ஸம்பந்தமிதோற்றி
யிருக்கவும், "வேங்கடவா!" என்றுஸம்போதித்தவர்க்குஉட்கருத்தையருளிச்செய்
கிறார்(ப்ரயோஜநமித்யாதி.)பூத்தபொழிலானபோதே, விரையானது-பரிமள [ஙம
மானது, ஆர்ந்திருக்குமே, "விரையார்"என்று விசேஷிப்பபானென்னென்ன வரு
ளிச்செய்கிறார் (ஸர்வகந்தஇத்யாதி.) இத்தால் - "விரையார்"என்று - ஸர்வேச்வ
ரனுடைய பரிமளம் பூர்ணமாய்த்தென்று கருத்து. இப்படி வர்ணித்ததுக்கு ப்ர
க்ஷேதாநுகுண்யம் காட்டுகிறார் (அப்பரிமளமித்யாதி.) "முகங்காட்டி யுபகரிக்கு
மவனாயிருந்தாய் நீ" என்று மேற்சொன்னஅர்த்தம் படிரூபமானபடியையுபபா[ஙரு
திக்கிறார் (அவனுடையவித்யாதி.) தீண்டினவுமென்றது-பரம்பராஸ்பர்சமுள்ளனவு
மென்றபடி-மேல்விழுமிறே-வேட்டைக்குஉபயுக்தமென்றுஅநிவிஷ்டனுமிறே. க.

இரண்டாம்பாட்டு.—(மானேய்நோக்கித்யாதி.)

http://acharya.org

மூ.—மானேய்கண்மடவார் மயக்கிற்பட்டு மாநிலத்து
நானே நாநாவிதநரகம் புகும் பாவம்செய்தேன் ;
தேனேய்பூம்பொழில்சூழ் திருவேங்கடமாமலையென்
ஆனாய்! வந்தடைந்தே னடியேனை யாட்கொண்டருளே. உ.

ப-ரை.—தேன் - வண்டுகள், ஏய் - நிறைந்த, பூ - பூக்களையுடைய, பொழில்- சோலையாலே, சூழ் - சூழப்பட்ட, திருவேங்கடமாமலை - திருமலையை வாஸஸ்தாநமாகவுடையனாய், என் - என்னுடைய குற்றங்களை, ஆனாய் - ஆனைபோலேபொறுக்குமவனே!, மான்ஏய் - மான்போன்ற, கண் - கண்களையும், மடவார் - மடப்பத்தையுமுடைய ஸ்த்ரீகளது, மயக்கில் - கண்மயக்கிலே, பட்டு - அகப்பட்டு, மாநிலத்து - மஹாப்ருதிவியிலே, நாநாவிதநரகம் - பலவிதமான நரகங்களிலும், புகும் - ப்ரவேசிக்கும்படியான, பாவம் - பாபத்தை, நானே - அடியேன் ஒருவனுமே, செய்தேன் - பண்ணினவனாய்க்கொண்டு, வந்து—, அடைந்தேன் - தேவரீர் திருவடிகளைச் சரணமாகப்பற்றினேன் ; அடியேனை-சேஷபூதனான வென்னை, ஆள்கொண்டருள் - அடிமைகொண்டருளவேணு மென்கிறார். ... ... (உ)

வ்யா.—(மானேயித்யாதி) மானேய்ந்திருக்கிற நோக்கையுடைய. அகவாய் நஞ்சாயிருக்கச்செய்தேயும் இவனை யொழியச் செல்லாதாரைப்போலே யிருக்க நோக்குமவர்களாய்த்து. அகவாயாராய்கைக்கிடான வளவில்லையே யிவனுக்கு ; கார்யஸஹ்யா ஆராயாநிற்கச் செய்தேயும் அநந்யப்ரயோஜநைகளாகநோக்குகிறார்களாகக்கொண்டு அநிலே துவக்குண்ணு மாய்த்து. (மடவார்) நாண், மடம், அச்சம் என்கிற விவற்றில் மடப்பத்தை யுடையராயிருப்பர்களிறே. அத்தாலே சொல்லுகிறது – ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகமான விஷயத்துக்குள்ளதெல்லாம் தங்களுக்குண்டாக நினைத்திருப்பது. (மாநிலத்தில்-நாநாவித நரகம்-நானே - புகும் பாவம் செய்தேன்) வேதநஹேதுத்துக் கெல்லையில்லையிறே ; அவர்களை கர்மாநுகுணமாக அநுபவிப்பிக்கைக்கு லோகங்கள்தோறும் பண்ணிவைக்கும் நரகங்களுக்கும் ஓரவதியில்லையிறே ; அவையெல்லாவற்றுக்கும் நானொருவனுமே தேவையறுக்கும்படியான பாபத்தைப் பண்ணினேன். ஈச்வரனுக்குஜகந்நிர்வாஹம் நடக்கவேண்டில் வேறேசில நரகங்கள்ஸ்ருஷ்டிக்கவேணும். ஸ்ரீராமாயணத்திலே கைகேயியை "நீயென்ன நரகத்திலே புகக்கடவை" என்றுண்டு, அவ்விடத்தை வாசியாநிற்க, நம்பிள்ளை, "முன்பே ஸ்ருஷ்டமான நரகங்கள் போராதென்கிறதோ" என்ன ; "அழகிதாகச் சொல்லிற்று" என்று ஜீயரருளிச்செய்தார்.

அழகில் மண்டியென்னாதே, "மயக்கிற்பட்டு" என்கைக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (அகவாயித்யாதி) அவர்கள் கண்ணாலே மயக்கினால் இவன் கண்ணைக்காணாதே மயங்குவா னென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அகவாயித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) நெஞ்சுநஞ்சாம்படி யிருக்குமவர்களை "மடவார்" என்றது ஹ்வயத்தையே நிருபகமாகச் சொல்லப்போமோவென்னவருளிச்செய்கிறார்(அத்தாலே யித்யாதி.) (தேவையறுக்கும்படி) அதாவது-இன்னார்க்கின்ன நரகம் என்று எல்லார்க்குமாகவிட்ட நரகத்தை எல்லாருடைய பாபங்களை யுடையனாய் ஒருவர்க்கு மில்லாதபடி பண்ணுகை. எல்லாநரகத்துக்கு மொருவனே விஷயமாகக்கூடுமோவென்ன ; கூடுமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதமாக ஐதிஹ்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீராமாயணத்திலே யித்யாதி.)

http://acharya.org

மூ.—கொன்றேன் பல்லுயிரைக் குறிக்கோளொன்றிலாமையினல்;
என்றேனுமிரந்தார்க்கினிதாகவுரைத்தறியேன் ;
குன்றேய் மேகமதிர் குளிர்மாமலை வேங்கடவா !
அன்றே வந்தடைந்தே னடியேனை யாட்கொண்டருளே. ௩.

ப-ரை.—குன்று - மலைகளிலே, ஏய் - தங்கியிருந்துள்ள, மேகம் - மேகங்களானவை,அதிர்-நீர்க்கனத்தாலே முழங்காநிற்பதாய்,குளிர்-குளிர்த்திமாருததாய், மா-பெருமைமிக்கிருப்பதான, மலைவேங்கடவா-ஸ்ரீவேங்கடாசலத்தைநிரூபகமாகவுடையவனே!,குறிக்கோள் ஒன்று-"தேஹத்துக்குவேருய்ஆத்மா என்றஒன்றுண்டு" என்னும்அறிவு,இலாமையினல் - அடியேனுக்குப்பிறவாமையாலே, பல்உயிரை-எல்லாப்ராணிகளையும்,கொன்றேன்-ஹிம்ஸித்துக்கொண்டுபோந்தவனாய்,இரந்தார்க்கு-யாசித்தவர்களுக்கு, "தன்கையில் காசில்லாமையாலே யன்றோ இவனிங்ஙன் சொல்லுகிறது" என்று அவர்கள் நினைக்கும்படி, இனிதாக - நல்வார்த்தைகளாலே, என்றேனும்-ஒருகாலத்திலும், உரைத்தறியேன்-சொல்லியறியாதவனான அடியேன்,அன்றே-அப்போதே, வந்து அடைந்தேன்—;அடியேனை ஆள்கொண்டருள்—.

(தேனித்யாதி) தேனென்று-வன்டென்னவுமாம். (என்றதனால்) அவ்வானை வர்த்திக்கிற மலையிலுள்ளது தன்னையே காட்சியாகக் கொடுக்கவமையும். ஆனை — பெரிய குற்றங்களைக் காணுக்கண்ணிட்டு, பொறுக்க வரியன செய்யவற்றாயிருக்கையும், ஸதாதர்சநீயமாயிருக்கையும்.(வந்தித்யாதி)"நாநாவித நரகம்புகும்பாவம்செய்[உம] தேன்" என்ற நானே வந்தடைந்தேன் ; அந்தரகாநுபவம் பண்ணும் போதை க்லேசத்துக்கெதிர்த்தட்டான ஸுகைகதாநமாயிருக்கும் கைங்கர்யத்தை யென்னைக் கொண்டருளவேணும். காமுகனுக்கு அங்கநாபரிஷ்வங்கம்போலே ரஸிக்குமிறே சேஷபூதனுக்கு கைங்கர்யம் ; "ரமமாணஃ." ... ... ௨.

அ.—மூன்றாம்பாட்டு.—பந்துக்களல்லாதாரை பந்துக்களென்றும்போக்யமல்லாதார்பக்கலிலே போக்யதாபுத்தி பண்ணியும் போந்தவளவேயோ, தேவர்திருவுள்ளத்துக்கு அஸஹ்யமாம்படி பரஹிம்ஸையே பண்ணிப்போந்தே னென்கிறார்.

"மாமலையென்னுனாய்" என்றஸமஹ்வ்யாஹாரலப்யார்யத்தையருளிச்செய[கூய]கிறார் (அவ்வானையித்யாதி.) (ஆனை) என்றவத்தரம், என்கிறது என்றசேஷம். (கண்ணிட்டு) என்றவத்தரம், இருக்கையும் என்றசேஷம். (தர்சநீயமாயிருக்கையும்) என்றவத்தரம், உண்டாகையாலே என்று பூரிப்பது. "ஆட்கொண்டருளே" என்றதுக்கு "அடியேனை" என்றது ஹேதுகர்ப்பமென்னுமிடந்தோற்றதாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (காமுகனுக்கித்யாதி.) "ரஸிக்கும்" என்கைக்கு[கூடு] ப்ரமாணம் (ரமமாணஇத்யாதி) "ரம்யமாவஸயம் க்ருத்வா ரமமாணவநேத்ரயஃ | தேவகந்யர்வ ஸங்காசாஸ்தத்ரதேந்யவஸந் ஸுகம்." ... ... ௨.

மூன்றாம்பாட்டு.—(கொன்றேனித்யாதி.) மேலிரண்டு பாட்டோடும் ஸங்கதிதன்னை யருளிச்செய்கிறார் (பந்துக்களித்யாதி.)

http://acharya.org

வ்யா.—(கொன்றேன்) மடிதடவி விட்டிலேன். அர்த்தம் கொடுவந்தானாகில், பின்தொடர்த்தியறக் கொன்று பறிக்கும்; வெறுங்கையனாகில், நான் அவள்பக்கல் என்கொடுபோகக்கடவேனாக நீ வெறுங்கையே வந்ததுஎன்றுகொல்லுவன். (பல்லுயிரை) அநுதாபம்பிறந்ததில்லை, ப்ராயச்சித்தாதிகாரமுமில்லை. அநுதாபமுண்டாகில் ஒன்றிரண்டளவிலே மீளுமிறே; அப்போதிறே ப்ராயச்சித்தாதிகாரமுமுள்ளது. இப்போது இத்தைக் குற்றமாகச் சொல்லுகிறநீர் அன்று அது செய்வானென்னென்ன (குறிக்கோளொன்றிலாமையினால்) தேஹாதிரிக்தமா யிருப்பதோ ராத்மவஸ்துவுண்டு, இது செய்யில் நரகாநுபவம் தப்பாதென்றறிதல்; அன்றிக்கே, இத்தை யுடையானொருவனுளன், அவன் ஸர்வஜ்ஞ ஸுஹ்ருத்தாயிருப்பானொருத்தன், அவனுக்கிது அஸஹ்யமாயிருக்கும் என்று புத்தியிற் படாமையாலே செய்தேன்; அவனைப் பார்த்தல், நாம் நின்றநிலையிது என்றாராய்தல்செய்யாமையாலே. ஒருதலையை யறியிலும் பரஹிம்ஸையில் ப்ரவர்த்தியானிறே. விஷயார்த்தமாக த்ரவ்யார்ஜநம் பண்ணுகிறநாளில் முன்னடி தோற்றாமையாலே பரஹிம்ஸையைப்பண்ணிப்போந்தீராகில், பின்பு த்ரவ்யங்களும் பெற்று அபிமதவிஷயங்களும் கைபுகுந்து நீருமவளுமாய் ரஸித்திருக்கிற வளவில்தான் ஆர்த்தவிஷயத்தில் ஐயோ! என்றீரோவென்ன (என்றேனுமித்யாதி) கார்த்திகைப்புதியதுக்கும் நாமிடவேணு மென்னுதல், இவன் ஜீவிக்க வேணுமென்னுதல், செருக்காலே யாதல். இட்டறியே னென்பது அதுக்கு ப்ரஸங்கமுண்டாகிலிறே. (இனிதாக) ஒருவனர்த்தித்து வந்தால், இரப்பாளனாய் வந்தவனுக்கு "குறைவறத்தரப்பெற்றிலேன்" என்றுறி வார்த்தைசொன்னானாகில், "இவன்றான் செய்வதென், தன் வெறுமையாலே யன்றோ தாராவிட்டது" என்று அவனும் ஆறிப்போமிறே; அங்ஙனன்றிக்கே, "நாமும் நம்தாரித்ர்யமுமாய்ப் பட்டது படாதே யிவன் வாயில் வார்த்தைகேட்கைக் கென் செய்யஅபேக்ஷித்தோம்" என்று உள்ளதனையும் நெஞ்சு புண்படும்படியாய்த்து இல்லையென்பது.

பின்தொடர்த்தியற - தன்பின்னே தொடர்ந்துவாராதபடி. அவள் பக்கல் - * மானேய்கண் மடவாள் பக்கல். கீழ் வாக்யத்துக்கு விவரணம் (அநுதாபமுண்டாகிலித்யாதி.) மேலுக்கவதாரிகை (இப்போதித்யாதி.) குறிக்கோள் - ஜ்ஞானம். "ஒன்று" என்றது - ஒன்றும் என்றாய், அநேகமுண்டாகிலன்றோ ஒன்றும் என்னவேண்டுவதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தேஹேத்யாதி.) (இருக்குமென்று) என்றவநந்தரம், ஆதல் என்று சேஷம். கீழ்ப்பண்ணின ப்ரச்நத்துக்கு உத்தரமாம்படி தாத்பர்ய மருளிச்செய்து, ஶப்தார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவனையித்யாதி.) இவற்றிலொன்றறிந்தாலமையுமோவென்ன (ஒருதலை யித்யாதி.) மேலுக்கவதாரிகை (விஷயேத்யாதி.) "என்றேனும்-ஒருநாளாகிலும், இரந்தார்க்கினிதாகவுரைத்தறியேன்" என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (கார்த்திகையித்யாதி.) இத்தால்-புண்யத்துக்காகவாதல், ஐயோ! என்றிரக்கத்தாலேயாதல் க்யாதிக்காக வாதல், ஒருநாளும் சோறிட்டதில்லையே, நல்வார்த்தையும் சொல்லி யறியே னென்றதாய்த்து.

http://acharya.org

மூ.—குலந்தானெத்தனையும்பிறந்தேயிறந்தெய்த்தொழிந்தேன் ;
நலந்தானொன்றுமிலேன் ; நல்லதோரறஞ்செய்துமிலேன்;
நிலந்தோய் † நீள்முகில்சேர் நெறியார் திருவேங்கடவா !
அலந்தேன் வந்தடைந்தே னடியேனையாட்கொண்டருளே. ச.

ப-ரை.—நிலம் - பூமியிலே, தோய் - படிந்த, நீள்முகில் - மஹாமேகங்கள், சேர் - ஸஞ்சரிக்கிற, நெறி - வழியை, ஆர் - உடைத்தான, திருவேங்கடவா - ஸ்ரீவேங்கடாத்ரி நிர்வாஹகனே!, எத்தனைகுலமும் - எல்லாக்குலங்களிலும், பிறந்து இறந்து-பிறப்பது இறப்பதாய்க்கொண்டு, எய்த்தொழிந்தேன்-இளைத்துப்போனவனாய், ஒருநலமும் இலேன் - ஒன்றிலும் ஒருநன்மையும் இல்லாதவனாய், நல் [ல]லது-ஸலத்தோடேகூடியிருப்பதாய்நன்மையையுடைத்தான, ஓர்அறமும்-ஒருஸா[த]நாநுஷ்டாநத்தையும், செய்திலேன் - பண்ணப்பெறுதவனாய்க் கொண்டு, அலந்தேன் - ஜந்மங்கள்தோறும்திரிந்து க்லேசித்த அடியேன், வந்து அடைந்தேன்—; அடியேனை ஆள்கொண்டருள்—. ... ... ச

(குன்றேய்மேகமதிர்) குன்றிலேயென்னுதல், குன்றுபோ[லி]லே யென்னுதல். கனக்க நீரைமுகந்தால் ஓரிடத்திலே தங்கிரேயா[தோ]ஷிப்பது. (அதிர்) இரவாதிருக்கச்செய்தேயும் இனிதாகச் சொல்லு வாரைப்போலேயாய்த்து முழக்கமிருப்பது. (அன்றேவந்தடைந் தேன்) அநுதாபம் பிறந்தாதல் ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணியாதல் அன் றிக்கே,கொன்றகை கழுவாதே உதிரக்கைகழுவாதேவந்து சரண[ம]ம் புகுந்தேன் ; என்செயலைப்பாராதே ஸ்வரூபத்தைப் பார்த்தடிமை கொண்டருளவேணும். பூர்வ வ்ருத்தத்தைப்பார்த்தால் பரஹிம்ஸை யாகில் பண்ணிற்று, இப்போதொரு ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணி வந்தாப்போலேயிருக்கச் சொல்லுகிற தென்னென்ன ; அவனைப் பார்த்துத்தம்மைப் பாராதே வார்த்தை சொல்லுகிறார். அவனைப்[ப]ார்த்தால், "அரிஷ்ப்ராணாந் பரித்யஜ்ய" என்றிறேயிருப்பது; "ப்ராணாநபி" என்றுவிட்டது அவற்றைக் குவாலாகநினைத்திராமை. காலிலேவந்து விழுந்தவனை முன்புத்தை ஸாத்ரவம் பாராதே ரக்ஷித்த விதோரேற்றமோ என்றிருக்குமவராய்த்து. ... ... ரு.

குன்றிலேயென்றது-குன்றின் கொடுமுடியிலே யென்றபடி. அன்றிக்கே, [கூடி]குன்றுகளிலே வர்த்திக்கக்கடவ மேவமென்று கொள்ளவுமாம். இப்படி விசேஷித்ததுக்கு ப்ரயோஜநம் (கனக்கவித்யாதி.) பல்லுயிரைக்கொன்ற வெனக்கு ப்ரதிகோடியாக பல்லுயிருக்கும் ஜீவப்ரதாநஶீலமாய் இனிதாக வுரைத்தறியாத வெனக்கெதிராக பரமோதாரர் வர்த்திக்கிற தேசத்திலிருக்கும் * ஸ்ரீவேங்கடாத்ரி ஶிவராலய காளமேவத்தை ஸம்போயிக்கிறுரென்று உட்கருத்தையுட் [கூடு]கொண்டு, * அதிர்ப் பதத்துக்குக் கருத்தருளிச் செய்கிறுர் (இரவாதித்யாதி.) "அடியேனை" என்றதக்கு ஸாவம் (என்செயலை யித்யாதி.) "கொண்டருளே" என்றஇதுக்கு சங்காபரிஹாரரூபேண ஸாவமருளிச்செய்கிறுர் (பூர்வேத்யாதி.) "ஆர்த்தோவாயதிவாத்ருப்த: பரேஷாம் ஶரணாகத: । அரி:ப்ராணாந்பரித்யஜ்ய ரக்ஷிதவ்ய:க்ருதாத்மநா." அவற்றை - ப்ராணன்களை. ஆத்மநி ஸஹவஸ[ா]யம். குவாலாக நினையாமைக்கு ஹேதுவென்னென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (காலிலேயித்யாதி.) ... ... ரு

http://acharya.org

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு.—(குலந்தானித்யாதி) குலங்களெங்கும் பிறந்திறந்து திரிந்தேன். அநுலோம ப்ரதிலோம ரூபத்தாலே பிறந்த பிறவிக்கு ஓரெல்லையில்லையாய்த்து. எல்லா ஜந்மங்களிலும் புக்குப் பிறப்பதிறப்பதாய்இனிப்பிறக்கைக்கீடான கர்மவிசேஷ முண்டாகி[று லும் பிறக்கைக்கு க்ஷமனல்லாதபடி யிளைத்தேன்‡. (நலந்தானொன் றுமிலேன்) இப்படி அநேகஜந்மங்கள் பிறந்து மரித்துப் போ ருகிற விடத்திலும் நடுவேயொரு ஸுக்ருதமாதல் அதுக்கு ஃபலமா ன ஜ்ஞாநமாதல் உடையேனாய்த்திலேன். (நல்லதோரறம் செய்து மிலேன்) இப்போது நன்மை பிறக்கைக்கடியாகமுன்புசெய்ததொன்[ற றில்லையே யாகிலும், மேலொரு நன்மைபிறக்கைக் கீடாக இப் போது ஏதேனுமொரு ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணுகிறதுண்டோ வென்னில்; ஃபலத்தோடே வ்யாப்தமா யிருப்பதொரு ஸாதநாநு ஷ்டாநம் பண்ணப்பெற்றிலேன்.

(நிலமித்யாதி) நிலத்திலே தோய்ந்தமஹாமேகங்களானவை [யடு போனஅடிப்பாடு ஆர்ந்திருக்குமாய்த்து. கழுத்தேகட்டளையாக நீரை ப்பருகி முகந்த நீர்க்கனத்தாலே கால்வாங்கிப் போகமாட்டாதே நகர்ந்து நகர்ந்து துளித்துத்துளித்துக்கொண்டு ஸஞ்சரிக்கிற மேக ங்கள் போன அடிப்பாடு தெரியும்படியா யிருக்குமாய்த்து. (அலந் தேன்வந்தடைந்தேன்) ஜந்மபரம்பரைகளிலே அலந்து முசித்தேன். [உம் (அடியேனை) இனியொருஜந்மம்வருமென்றஞ்சி ஏங்கவேண்டாதபடி யான தாஸ்யத்திலே யென்னைமூட்டவேணும். ... ... ச.

நாலாம்பாட்டு.—(குலமித்யாதி.) "பல்லுயிரை - கொன்றேன்" என்கைக்கு நீர்தாம் ஆசந்த்ரார்க்க ஸ்தாயியா யிருந்தீரோவென்ன; அதொன்றுமில்லை, நான் பட்ட பாட்டைக் கேளீரென்கிறார் என்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

"பிறந்தே" என்கிற ஏவகாரம் பிறவாமலிறப்பில்லாமையால் வ்யாவர்த்தக மன்றென்று பிறப்பினுடைய நைரந்தர்ய ஸூசகமென்று விவக்ஷித்து, ஃலிதார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (குலங்களித்யாதி) பிறப்பும்இறப்பும் விநா வேறு திரிகையில்லை யென்றுகருத்து. "எத்தனையும்" என்றபதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (அநுலோமேத் யாதி.)அநுலோமமென்றது - உத்க்ருஷ்ட வர்ணன் அபக்ருஷ்ட வர்ணத்தில் விவாஹம் பண்ணினபெண்பிள்ளைவயிற்றில்பிறக்கை. ப்ரதிலோமமென்றது-அபக்ருஷ்ட வர்ண ன் உத்க்ருஷ்ட வர்ணத்தில்பரிக்ரஹித்தபெண்பிள்ளைவயிற்றில்பிறக்கை.வாச்யார்த்த கதமுவேத"எய்த்தொழிந்தேன்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லா மித்யாதி.) "ஒன்றும்" என்றபதவாஸனை (இப்படியித்யாதி.) "நலந்தானொன்றுமி லேன்"என்றுசொல்லிவைத்து,"நல்லதோரறஞ்செய்து மிலேன்" என்ன ப்ரஸ[க்கு க்தி யுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்போதித்யாதி.)

விவரணம் (கழுத்தேயித்யாதி.) முசித்தேன் - க்லேஶித்தேன். ... ... ச.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(ஏப்பாவமித்யாதி.) இப்படியெல்லாக்குலங்களிலும்புக்குப் பிறக்கைக்கடியான பாபப்ராசுர்யத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டு கொள்வது. [சும

‡ "......ல்லாதபடி யிருந்தேன்" என்று சில ஸ்ரீகோசங்கள்.

௫.—எப்பாவம் பலவு மிவையே செய்திளைத்தொழிந்தேன் ;
துப்பா!நின்னடியேதுடர்ந்தேத்தவும் கிற்கின்றிலேன் ;
செப்பார்திண்வரைசூழ் திருவேங்கட மாமலை யென்
அப்பா!வந்தடைந்தே னடியேனையாட்கொண்டருளே. ௫.

ப-ரை.—செப்புஆர் - செப்புப்போலே ரக்ஷகமாய், திண் - த்ருடமான, வரை - மலைகளாலே, சூழ் - சூழப்பட்ட, திருவேங்கடமாமலை - திருமலையை வாஸஸ்தாநமாக வுடையனாய், என் - ஆச்ரிதனான என் போல்வார்க்கு, அப்பா - உபகாரகனானவனாய், துப்பா - ஆச்ரிதர்பாபங்களைப்போக்கி ரக்ஷிக்கைக்கீடான சக்தியையுடையவனே!, எப்பாவம் பலவும் இவையே - பலவகைப்பட்ட பாபங்களையே, செய்து - பண்ணி, இவற்றுக்கு வரக்கடவ பலங்களைக் கேட்டு, இளைத்தொழிந்தேன் - துக்கித்தவனாய், நின்அடி - தேவரீர் திருவடிகளை, துடர்ந்து - பின்சென்று, ஏத்தவும் - பக்திபூர்வகமாக ஆச்ரயிக்கவும், கிற்கின்றிலேன் - சக்தியற்றவனாய், வந்துஅடைந்தேன்—; அடியேனை ஆள்கொண்டருள்—. ... ... (௫)

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு.—(எப்பாவமித்யாதி) அதிபாதகம், உபபாதகம், மஹாபாதகம் என்றுப்போலே சொல்லுகிற பஹுவிதமான பாபங்களை அநுஷ்டித்து, பின்னை இவற்றுக்கு வரக்கடவ பலங்களைக்கேட்டு க்லேசப்பட்டேன். இப்படி மஹாபாபங்களையே அநுஷ்டித்துக்கொடுபோராநின்றால் நடுவே யொரு ஸுக்ருதம்பிறந்து அத்தாலே யென்பக்கலிலே ருசியு முண்டாகப் பெற்றதாகில், "நமேபக்த: ப்ரணச்யதி" என்கிற வார்த்தையை விச்வஸித்திருக்கலாமிறே. மஹாபாபங்களைப் பண்ணினானாகிலும் புருஷோத்தம வித்யையுண்டாக அவனுக்கு பாபவிமோசந முண்டாகச் சொல்லாநின்றதிறே. (துப்பா) இப்பாபங்களைப்போக்கி உன்னைப்பற்றினாரை ரக்ஷிக்கைக் கீடானசக்தியோகத்தையுடையவனே. (நின்னடியே) பக்திபூர்வகமாக உன்திருவடிகளை வடிம்பிட்டாச்ரயிக்க க்ஷமனாய்த்திலேன்.

(செப்பாரித்யாதி) அரணாகப்போரும்படியான திண்ணிய வரைகளாலே சூழப்பட்ட திருமலையை வாஸஸ்தாநமாக வுடைய நிருபாதிக பந்துவானவனே. (அடியேனை) என்னுடைய பாபாநுகூலமாகவன்றிக்கே உன்னோடுண்டான நிருபாதிக பாந்தவாநுரூபமான கைங்கர்யத்தில் என்னைமூட்டவேணும். ... ... ௫.

"இவையே" என்கிற அவதாரணத்துக்குத் தாத்பர்ய கதநமுகேந மேலுக்கவதாரிகை யருளிச்செய்கிறார் (இப்படி யித்யாதி.) அல்பம் பகவத்ருசியுண்டானால் பாபங்கள் போமோ, இவ்வசநத்தைவிச்வஸிக்கும்படி யென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (மஹாபாபங்களையித்யாதி) வசநபலத்தாலேவிச்வஸிக்கத் தட்டென்னென்று கருத்து.

"செப்பு" என்று - ஆபரணத்துக்கு ரக்ஷகமான பாத்ரமாய், அத்தாலே (அரணாக) என்றது. திருமலைக்குப் புறமலை ரக்ஷகமாயிருக்கையாலே தம்முடைய ரக்ஷகவஸ்து ஸுரக்ஷிதமாயிருக்கப் பெற்றதென்று திருவுள்ளமென்றுகருத்து. ௫.

ஆறும்பாட்டு.—(மண்ணாயித்யாதி.) இப்படி அதிபாதகாதிகள்பண்ணுகைக்கடி - ஜ்ஞாநதிரோதாநகரமான ப்ராக்ருததேஹஸம்பந்தமென்று, அதுதன்னை அநுஸந்தித்து க்லேசித்து சரணம் புகுகிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது

http://acharya.org

மூ.—மண்ணாய் நீரெரிகால் மஞ்சுலாவுமாகாசமுமாம்
புண்ணாராக்கைதன்னுள் புலம்பித்தளர்ந்தெய்த்தொழிந்தேன் ;
விண்ணார் நீள் சிகர விரையார் திருவேங்கடவா !
அண்ணா ! வந்தடைந்தே னடியேனையாட்கொண்டருளே. ௬.

ப-ரை.—விண் - ஆகாசத்தை, ஆர் - அளாவும்படி, நீள் - உயர்ந்த, சிகரம் - கொடுமுடிகளையும், விரை-பரிமளத்தையும், ஆர்-உடைத்தான, திருவேங்கடவா-திருமலையைவாஸஸ்தாநமாகவுடையவனாய், அண்ணா - எல்லாவுறவுமுறையுமானவனே!, மண்ணாய்-பூமியாயும், நீராய்-ஜலமாயும், எரியாய்-அக்நியாயும், காலாய்-வாயுவாயும், மஞ்சு-மேகங்கள், உலாவும்-ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள, ஆகாசமுமாம்-ஆகாசமுமாகிய[ய பஞ்சபூதமயமானதாய், புண் ஆர் ஆக்கைதன்னுள் - வ்ரணத்தோடொத்த தேஹத்திலே யகப்பட்டு, புலம்பி - அங்கே கிடந்து கூப்பிட்டு, தளர்ந்து - அதுவும் செய்யமாட்டாதே மெலிந்து, எய்த்தொழிந்தேன் - மிகவும் இளைத்தவனான அடியேன், வந்தடைந்தேன்—; அடியேனை ஆள்கொண்டருள்—. ... (௬)

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு.—(மண்ணாயித்யாதி) ராஜபுத்ரன் வேடன் கையிலே யகப்பட்டுத் தன்னை வேடனாக ப்ரமிக்குமாப்போலே, நித்யமாய் ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணமாய் ஏகரூபமாய் ஈஶ்வரஶேஷமான ஆத்மவஸ்து கர்மாநுகுணமாக அசித்தோடே ஸம்ஶ்லிஷ்டமாய்த்து. ஏகரூபமான வஸ்து உபயாத்மகமான தேஹத்திலே யகப்பட்டது. (புண்ணாராக்கை) புண்ணைமறைய வரிந்திறே உடம்[உம் பிலே வைத்தது. அறிவுடையார், "ஶரீரம் வ்ரணவத்பஶ்யேத்" என்று இதுதன்னையே வ்ரணமாகச் சொல்லாநின்றார்களிறே. தேஹத்திலே புக்ககப்பட்டு, பின்னை அங்கே கிடந்து கூப்பிட்டு, அது தானும் மாட்டாதே தளர்ந்து, பின்னை யிளைத்தேன்.

(விண்ணாரித்யாதி) நித்யஸூரிகள் ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்போலே வந்தேத்தும்படியாக ஆகாஶாவகாஶத்தளவும்வளர்ந்தபெரிய கொடுமுடிகளையுமுடைத்தாய் பரிமளப்ரசுரமான திருமலையை வாஸஸ்தாநமாகக்கொண்டு நிற்கிற. (அண்ணா) கீழே, "அப்பா" என்றார் ; இங்கே, அண்ணா என்னாநின்றார். * தாயேதந்தையென்றும் தாரமே கிளைமக்களென்றும்விட்டவுறவுமுறைக்கெதிர்த்தட்டானஎல்லா [ஙவ் வுறவுமுறையு மெம்பெருமானே யென்றாய்த்திவரிருப்பது. (அடியேனை) வெளிறு கழிந்தால் ஸம்பந்தம் நித்யஸூரிகளோடொத்திருக்குமிறே யெனக்கும் ; ஆனபின்பு, அவர்களைக் கொண்டருளுமடிமையை யென்னைக்கொண்டருளவேணும். ... ... ௬.

"அப்பா வந்தடைந்தே னடியேனை யாட்கொண்டருளே" என்றத்தாலே-[ஙு பிதாபுத்ரஸம்பந்தமும் தம்முடைய ஸ்வாஹாவிகாகாரமு மறுஸந்தித்தவர் பஞ்சபூதாத்மகமான * புண்ணாராக்கையிலகப்பட்டமைக்கு ஸத்ருஷ்டாந்தமாக ஹேது வருளிச்செய்கிறார் (ராஜபுத்ரனித்யாதி.) தேஹம் புண்ணாகைக்கு ப்ரமாணங்களை ஸூசிப்பிக்கிறார் (புண்ணையித்யாதி) "ஶரீரம் வ்ரணவத்பஶ்யேதந்நம் வ்ரணலேபநம்। ‡ வ்ரணலேசந வத்பாநம் வஸ்த்ரஞ்ச வ்ரணபட்டவத்" என்ற ப்ர[மா மாணசேஷம். வெளிறு - அஸாரம். ... ... ௬.

‡ "வ்ரணலேசநவத் ஸ்நாநம்" என்றும் ஸ்ரீகோசங்கள்.

மூ.—தெரியேன்பாலகனாய்ப் பலதீமைகள் செய்துமிட்டேன்;
பெரியேனாயினபின் பிறர்க்கேயுழைத்தேழையானேன்;
கரிசேர் பூம்பொழில்சூழ் கனமாமலை வேங்கடவா!
அரியே!வந்தடைந்தே னடியேனையாட்கொண்டருளே. எ.

ப-ரை.—கரி - யானைகள், சேர் - மிக்கிருப்பதாய், பூ - பூக்கள் நிறைந்த, பொழில் - சோலையாலே, சூழ் - சூழப்பட்டு, கனம் - த்ருடமாயிருக்கிற, மாமலை - பெரியமலையான, வேங்கடவா - திருமலையை வாஸஸ்தாநமாக வுடையையாய், அரியே - சத்ருக்களை நிரஸிக்கைக்கு ஸிம்ஹம்போலே செருக்கியிருக்குமவனே!, பாலகனாய் - சிறுப்பிள்ளையானபோது, தெரியேன் - "இதுநன்று, இதுதீது" என்று பகுத்தறியமாட்டாதவனாய், சிறிதுஜ்ஞாநம் பிறந்தபின்பு, பலதீமைகள் - அநேகமான கொடிய செயல்களை, செய்து மிட்டேன் - பண்ணிப்போந்தவனாயும், பெரியேன் ஆயினபின் - யௌவநத்தை அடைந்தபின்பு, பிறர்க்கே - ஸ்த்ரீகளுக்கு வேண்டுமவற்றையே, உழைத்து - தேடி, அத்தாலே துக்கித்து, ஏழையானேன் - சதிர்கெட்டுப்போன அடியேன்; ஸர்வேச்வர னொருவனுளன் என்னும் அறிவு பிறந்த பின்பு, வந்தடைந்தேன்—; அடியேனை ஆள்கொண்டருள்—. ... (எ)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு.—(தெரியேனித்யாதி) (பாலகனாய் - தெரியேன்) சிலநாள் அதிசைசவமாய் யுக்தாயுக்தங்களறியாதே கிடந்தேன். அல்பம்அறிவுபிறந்தபின்பு, தோன்றினபடி பலதீமைகள் செய்துதிரிந்தேன்.(பெரியேனித்யாதி)அநந்தரம் யௌவநம்வந்து [உ௰
முகங்காட்டினவாறே, நல்லதொரு பூக்கண்டால் என்தலையிலே வையாதே ஸ்த்ரீபரதந்த்ரனாய் அவர்களுக்கேஆவனதேடி க்லேசப்பட்டுச் சதிர்கேடனாய் இளிம்பனானேன்.

(கரியித்யாதி) லீலார்த்தமாக ஆனைகள் வந்து சேரப்பட்டு, பூத்த பொழிலாலே சூழ்ந்து திண்ணிதாயிருக்கிற திருமலையை வாஸ [உ௫
ஸ்தாநமாக வுடையவனே. (அரியே) என்னுடைய ப்ரதிபந்தகத்தைப்போக்குகைக்கிடான பராக்ரமஸாமர்த்யத்தை யுடையவனே. (ஆட்கொண்டருளே) பிறர்க்கேயுழையாமே ப்ராப்தவிஷயத்திலே கைங்கர்யத்தைக்கொண்டருளவேணும். ... ... எ.

ஏழாம்பாட்டு.—(தெரியேனித்யாதி.) "விசித்ராதேஹஸம்பத்திரீச்வராயநிவேதிதும்" என்றும் "ஶரீரமாத்யம்வலுதர்மஸாதநம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆவச்யகமானத்தை, "புண்ணாராக்கை" என்று நிர்ஹரித்துக்கொண்டு வருவானென்னென்ன; அப்படியே யாயிறே *உன்பூவார்கழல்களிலே ஒருபூவிடப்பெற்றேனாகில்; அங்ஙனன்றிக்கே போனபடியைக்கேளா யென்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. [௬௫

ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வான், இளையபெருமாள், ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தரான நம்மாழ்வார், இவர்களுக்கெல்லாம் ஆஜந்ம ஸித்தமான ஸௌவத்ப்ராவண்யம் தலையெடுக்கக் காண்கையாலே தாம்அதிசைசவந்தொடங்கிவ்யர்த்தமேபோக்கினபடியை யநுஸந்திக்கிறாரென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (சிலநாளித்யாதி.) த்ருவன் அஞ்சுவயஸ்ஸிலே ஸௌவத்ஸஜநம்பண்ணினபடியையுட்கொண்டருளிச் [௪௰
செய்கிறார் (அல்பமித்யாதி.) "பிறர்க்கே" என்கிற ஏவகாரவ்யாவர்த்யம் (என் தலையிலே யென்றது.)

"அரி" என்று - ஸிம்ஹமாய், அத்தாலே (பராக்ரமஸாமர்த்யத்தையுடையவனே யென்றது.) ... ... எ.

http://acharya.org

மூ.—நோற்றேன் பல்பிறவி யுன்னைக்காண்பதோராசையினால்;
ஏற்றேன்;இப்பிறப்பே யிடருற்றன னென்பெருமான்!
கோற்றேன்பாய்ந்தொழுகும் குளிர்சோலைசூழ் வேங்கடவா!
ஆற்றேன் வந்தடைந்தே னடியேனை யாட்கொண்டருளே. அ.

ப-ரை.—தேனீக்களானவை, கோல் - கோல்களிலே சேர்த்துவைத்த, தேன்-மதுவானது, பாய்ந்து - நிறைந்து வழிந்து, ஒழுகும் - வெள்ளமிடாநிற்பதாய், குளிர் - குளிர்த்தியையுடைத்தான, சோலைசூழ் - பொழில்களாலே சூழப்பட்ட, வேங்கடவா - திருமலையை வாஸஸ்தாநமாக வுடையனாய், எம் - ஆச்ரிதரான வெங்களுக்கு, பெருமான்-மஹோபகாரகனாயிருக்குமவனே!, உன்னை-தேவரீரை, காண்பது - காணவேணுமென்கிற, ஓர் - ஒரு, ஆசையினால் - ஆசையாலே, பல்பிறவி - அநேகஜந்மங்களுண்டாம்படி, நோற்றேன் - ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணிப்போந்த அடியேன், இப்பிறப்பே - இந்தஜந்மத்திலேயே, இடருற்றனன் - ஜந்மம்த்யாஜ்யம் என்று அறிந்தவனாய், ஏற்றேன் - தேவரீர் கடாக்ஷத்துக்கு யோக்யனானேன்; அத்தாலே, ஆற்றேன்-மாறிமாறிவரும் பலபிறவிகளை ஸஹிக்கமாட்டாதவனாய், வந்தடைந்தேன்—; அடியேனை ஆள்கொண்டருள்—. ... (அ)

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு.—(நோற்றேன்பல்பிறவி) (பல்பிறவி-நோற்றேன்) எனக்குப் பல ஜந்மங்களுண்டாம்படியாக வாய்த்து நான்ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணிற்று. இப்படி பிறந்துபோராநிற்கச்செய்தே நடுவே யாத்ருச்சிகமாகவொருஸுக்ருதம்பிறந்தது, அத்தாலே உன்னைக்காணவேணுமென்றாசை பிறந்து, தேவர்க்காம்படி யோக்யனானேன். நீர் யோக்யரென்னுமிட மறிந்தபடி யெங்ஙனே யென்ன (இப்பிறப்பேயிடருற்றனன்) இஜ்ஜந்மந்தன்னிலே, நாம்நின்றநிலை சாலப்பொல்லாதென்று என்நெஞ்சிலேபட்டது.

(கோல்தேனித்யாதி) கோல்களிலே வைத்த தேனானது பாய்ந்து வெள்ளமிட்டுக் குளிர்ந்த சோலையாலே சூழப்பட்ட திருமலையை வாஸஸ்தாநமாகவுடையவனே. (ஆற்றேன்) ஜந்மபரம்பரைகளுக்கு ஆற்றமாட்டாதே திருவடிகளிலேவந்துசரணம்புகுந்தேன்.

எட்டாம்பாட்டு.—(நோற்றேனித்யாதி.) "பிறர்க்கேயுழைத்தேழையானேன்" என்றிருக்கிற நீர் திருமலையளவும் வந்து சரணம் புகுருகைக்கு நிதாநம்சொல்லிக்காணீரென்ன; நான் ஸம்ஸாரத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளச்செய்தே நீ சில ஸுக்ருதவிசேஷங்களைக் கதிர்பொறுக்கிக் கடாக்ஷித்தாயாக வேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

"உன்னைக்காண்பதோ ராசையினால் - பல்பிறவி - நோற்றேன்" என்று யதாச்ருதத்திலே தாம் ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணினமை தோற்றுகையால், அங்ஙனேயானால், "இடருற்றனன்" "ஆற்றேன் வந்தடைந்தேன்" என்கிற மேலிற்பதங்கள் சேராமையால், (பல்பிறவி) என்றவநந்தரம்,உண்டாம்படி என்று அத்யாஹரித்து அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதி.) "ஏற்றேன்" என்றதினர்த்தம் (யோக்யனானேனென்றது.) "ஏல்" என்று - தகுதியாய், அத்தாலே ஹலித்ததுஇவ்வர்த்தம் நான்யாத்ருச்சிகாதிகளைத்திரட்டிக்கொண்டதுநீரறிந்ததெத்தாலே யென்னும்ஹமவடிஹிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நீரித்யாதி.)

http://acharya.org

மூ.—பற்றேலொன்றுமிலேன்; பாவமேசெய்து பாவியானேன்;
மற்றேலொன்றறியேன்; மாயனே! யெங்கள்மாதவனே!
கற்றேன் பாய்ந்தொழுகும் கமலச்சுனைவேங்கடவா!
அற்றேன்வந்தடைந்தே னடியேனையாட்கொண்டருளே. கூ.

ப-ரை.—மாயனே - ஆச்சர்ய குணசேஷ்டிதங்களை யுடையனாய், எங்கள் - ஆச்ரிதரான எங்களுடைய குற்றங்களைப் பொறுப்பிக்கும், மாதவனே - பெரிய பிராட்டியாரைத் திருமார்விலேயுடையனாய், கல் - மலைக்குகையிலே யிட்ட, தேன் - தேனானது, பாய்ந்து - மிக்கு, ஒழுகும் - வெள்ளமிடாநிற்பதாய், கமலம்- தாமரைகள் நிறைந்த, சுனை-அருவிகளையுடைய, வேங்கடவா - திருமலையில் நித்யவாஸம் பண்ணுமவனே!, உன்னையொழியப் புறம்பொருவிஷயத்திலும், ஒன்றும் - ஏகதேசமும், பற்று - ஸங்கம், இலேன் - இல்லாதவனாய், பாவமேசெய்து - பாபத்தையேபண்ணி, அத்தாலே, பாவியானேன் - பாபிஷ்டனாய், மற்று - உபாயாந்தரத்தை, ஒன்றும் - ஏகதேசமும், அறியேன் - அறியாதவனான அடியேன்; அற்றேன்-தேவரீருக்கேஅற்றுத்தீர்ந்தவனாய்,வந்துஅடைந்தேன்—;அடியேனை ஆள்கொண்டருள்—. ... ... (கூ)

(அடியேனை யித்யாதி) எனக்காற்றாமையுண்டானால் பிறப்பே யாற்றாமையுடைய வுன்னை, என் ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்தைத் தரவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்க வேண்டுகிறதென்? நான் ஆற்றாமை யுடையேனா யிருந்தேன்; ஆற்றாமை பிறப்ப தெப்போ தோ! என்று பார்த்துநிற்குமவனாயிருந்தாய் நீ. ... ... அ.

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு.—(பற்றேலொன்றுமிலேன்) ஹமவத் ஸம்பந்தத்தை யறுத்துக்கொண்டு கைகழியப்போன வஸ்துவுக்கு ஹமவத் ப்ராப்திக் கிடாகச் சொல்லலாவ தொருஸுக்ருத மில்லை; அதில்லாமையாலே, பாபங்களையேபண்ணி, பின்னை நிரூபிக்குமிடத்தில் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநாதிகளை யொழிய பாபங்களையிட்டு நிரூபிக்க வேண்டும்படியானேன். (மற்றேலொன்றறியேன்) ப்ராப்திக்கிடான வுபாய

நான்ப்ரார்த்திக்கைமிகை யென்னுமத்தை யறிந்தே, என்செல்லாமையாலே ப்ரார்த்திச்சிறேனென்னுமுட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதி.) விவரணம் (நானாற்றாமை யித்யாதி.) (இருந்தாய்நீ) என்ற வந்தரம் இங்ஙனே யிருக்கச்செய்தேயும் ப்ரார்த்திக்கிறேனென்கிறார் என்று பூரிப்பது. அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(பற்றேலித்யாதி.) யாத்ருச்சிக ஸுக்ருத மடியாக நாமே யுமக்கு ஸம்ஸாரத்தில்பொருந்தாமையைப் பிறப்பித்தோமாகில்இனிஅபேக்ஷித ஸித்திக்குடலான ஸாதநத்திலே நீர்இழிகிறீர், அதுக்கு நம்மைச் சரணம்புகுருவானென்னென்ன; கார்யபலத்தாலேயொருநன்மைஸம்பாவிதமாகச் சொன்னே னித்தனைபோக்கி என்னைப்பார்த்தா லொரு நன்மையுண்டாக ஸம்பாவிதமோ என்று நின்றுகொண்டு, திருவயோத்யைக்குப் போகச்சொன்னபெருமாளை "ஸஹ ராதஸ்வயரண்யமாஸம் நீப்ய ரவுநந்தந:!ஸீதாமுவசாதியசாராவஸமஹாவ்ரதம்" என்று பிராட்டியை முன்னிட்டு சரணம்புகுந்த இளையபெருமாளைப்போலே, * அலர்மேல்மங்கை யுறை மார்வனைச் சரணம் புகுகிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

"பற்றேல்" என்றது-பற்றுகிலேன்றாய், அதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹமவதித்யாதி.)

http://acharya.org

மூ.—கண்ணாயேழுலகுக்குயிராய வெங்கார்வண்ணனை
விண்ணோர்தாம் பரவும் பொழில் வேங்கடவேதியனை,
திண்ணார்மாடங்கள்சூழ் திருமங்கையர்கோன் கலியன்–
பண்ணார் பாடல் பத்தும் பயில்வார்க்கில்லை பாவங்களே. ௰.

ப-ரை.—ஏழுலகுக்கு - ஏழுலோகங்களுக்கு, கண்ணாய் - கண்போலேயும், உயிராய - ப்ராணன்போலேயு மிருக்குமவனாய், எம் - ஆஸ்ரிதரான எங்களை அநுபவிப்பிக்கைக்கு, கார் - மேகம்போலே கறுத்த, வண்ணன் - திருநிறத்தையுடையனாய், ஸம்ஸாரிகளேயன்றியே, விண்ணோர்தாம் - நித்யஸூரிகளுங்கூட, பரவும் - ஸ்துதிப்பதாய், பொழில் - சோலைகளையுடைய, வேங்கடம் - திருமலையை யிருப்பிட [௰மாக வுடையனாய், வேதியனை - வேதத்தாலே சொல்லப்படு மவனான ஸர்வேச்வரன் விஷயமாக, திண் ஆர் - திண்மையை உடைத்தாய், மாடங்கள் சூழ் - மாடங்களாலே சூழப்பட்ட, திருமங்கையர் - திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு, கோன் - ராஜாவான, கலியன் - ஆழ்வார், பண் ஆர் - ஒலியுடைத்தாம்படி அருளிச்செய்த, பத்துப்பாடலும் - பத்துப்பாட்டுக்களையும், பயில்வார்க்கு - அப்யஸிக்குமவர்களுக்கு, பாவங்கள் - எம்பெருமானைக் கிட்டுகைக்கு ப்ரதிபந்தகமாயுள்ள எல்லா பாபங்களும், இல்லை - "தீயினில் தூசாகும்" என்கிறபடியே விட்டோடிப்போம் என்று நிகமிக்கிறார். ... ... (௰)

விஷயஜ்ஞாநமில்லை; "அஹமஸ்ம்யபராதாநா மாலய:." (மாயனே) இங்ஙனேயிருந்துள்ளவர்களையும் ரக்ஷிக்கைக்கிடான ஆச்சர்யசக்தியுக்தனே. (எங்கள்மாதவனே) இப்படியிருப்பாருடைய குற்றங்களையும் பொறுப்பித்து ரக்ஷிக்கைக்கடியான பிராட்டியை யுடையையாய் அத்தாலே ஸர்வாபாச்ரயபூதனானவனே.

(கல்தேனித்யாதி) முழஞ்சுகளிலே வைத்த தேன்களானவை நிறைந்து வழிந்து வெள்ளமிட்டு ஒழுகிவந்து சுனைகளிலே புகுர, [௨௫ அங்கே தாமரைகள் அலருமாய்த்து. (அற்றேன்) தேவர் திருவடிகளிலே வ்யவஸிதனானேன். (அடியேனை யாட்கொண்டருளே) எனக்குப் புறம்பு பற்றில்லை என்றேனே, எனக்குப்பற்றான நீ லக்ஷ்மீபதியாயிருந்தாயே, ஆனபின்பு, என்னுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்தைக் கொண்டருளவேணும். ௯

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு.—(கண்ணாயித்யாதி) ஸகலலோகங்களுக்கும் த்ருஷ்டிபூதனாய், ஸத்தாஹேதுவான ப்ராணனாய், அதுக்கு மேலே என்னையநுபவிப்பிக்கைக்காக மேவம்போலேச்ரமஹரமான வடிவை யுடையனாய், ஏழுலகத்துள்ளாரோபாதி நித்யஸூரிகளுமொருமூலையிலே புகுந்தேத்துகிற திருமலையை வாஸஸ்தாந [௩௫மாக வுடைய வேதைகஸமதிகம்யனை யாய்த்துக் கவிபாடிற்று.

உக்தார்த்தே ப்ரமாணம் (அஹமித்யாதி) "அஹமஸ்ம்யபராதாநா மாலயோ கிஞ்சநோகதி: | த்வமேவோபாயபூதோமே பவேதி ப்ரார்த்தநாமதி: | சரணாகதிரித்யுக்தா ஸாதேவேஸ்மிந் ப்ரயுஜ்யதாம்."

பாட்டெல்லாம் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யம் (எனக்கித்யாதி.) ... க.

பத்தாம்பாட்டு.—(கண்ணாயித்யாதி.) "ஏழுலகுக்கு - கண்ணாய்" என்றந்வயித்தர்த்தம் (ஸகலேத்யாதி.)

http://acharya.org

(திண்ணார்)"ஸர்வஜ்ஞகுலஸம்ஜ்ஞோ" என்னும்படியாய்த்து. பண்ணார் பாடல்) பண் மிகுந்திருக்குமாய்த்து; இவற்றை அப்யஸிப்பார்க்கு ஒருபாபங்களும்வந்துகிட்டாது. அநுபவத்ப்ராப்திக்கு ப்ரதிபந்தகங்க ளடங்க வோடிப்போம். "பாவமேசெய்து பாவியானேன்" என்று [ரு இவரும் சொல்லி ஈச்வரனும் அத்தைப்பொறுத்தபின்பு இவருக்கு பாபமில்லையே. ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானை "வத்யதாம்" என்றபோது, அது க்கு விஷயமானார் கூடவந்த நால்வரும் பின்னை அவத்யரானார்கள்; அப்படியே, இவருடைய பரிகரமாய்இவருடையப்ரபந்தத்தைஅபி கரிக்கவே, இவர்கள் பாபங்களைப் போக்குமாய்த்து. ஈச்வரனுக்குத்[ம தம் வ்ஜீத்தஹானியைச் சொல்லிவைத்து, அநந்தரம் "அடைந்தே ன்" என்றதுக்குக் கருத்தென்னென்னில்; அதுசொன்னால் அவ னிரக்கத்துக்கடியாமே, அவ்விரக்கம் ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்ய த்துக்குடலாம். ... ... ம

அடிவரவு.—தாய் மான் கொன்றேன் குலம் எப்பாவம் மண் தெரி நோற்று பற்றேல் கண்ணாய் கண்.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

இப்போது, "திண்ணார்மாடம்" என்கைக்குத் தாத்பர்யம் (ஸர்வமித்யாதி) "பங்க்திப்யஸ்துஜடிலோ ஹரதஸ்த்வா ப்ரதீக்ஷதே। பாதுகேதே புரஸ்[உம க்ருத்ய ஸர்வஜ்ஞ குலஸம்ஜ்ஞோ." ஸ்ரீபரதாழ்வானார்த்தி கண்டு பெருமாளை முந்தருளுவரென்றுநிர்ணயித்துஎல்லாரும்தேறிக்களித்திருந்தாப்போலே, ஆழ்வாரார்த்திகண்டுதிருவேங்கடமுடையான்ப்ரஸந்நராகக்கடவரென்றுதேறிதிருமங்கையிலுள்ளார் களித்தார்களென்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். "திண்ணார்" என்றது - * திருமங்கைக்கு விசேஷணம். ஆழ்வார்தாம்"பாவியேன்" என்றன்றோ சொன்னார், அவர்ஸம்பந்தங்கொண்டு இவர்கள்பாபங்கள் போம்படி யென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பாவமேயித்யாதி.) இதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (ஸ்ரீவிபீஷணேத்யாதி.)"வத்யதாமேஷ தீவ்ரேண தண்டேந ஸசிவைஸ்ஸஹ। ராவணஸ்ய ந்ருஸம்ஸஸ்ய ப்ராதாஹ்யேஷ விபீஷண:." ... ... ம.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்து - ஒன்பதாந்திருமெழி ஸம்பூர்ணம்.

ஆக, திருமொழி - கூ - க்கு, பாட்டு - கூம.

http://acharya.org

வ்யா.—தம்முடைய வெறுமையைச்சொல்லி கைங்கர்ய லாபத்துக்காக சரணம்புக்கார்; பாஷ்யகாரர் சரணம்புக்க வநந்தரம், "ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூபையான ப்ரக்ருதியைக்கழித்துத் தரவேணும், அஹங்கார மமகாரங்களைக் கழித்துத்தரவேணும், விரோதியைப் போக்கித்தரவேணும், பரபக்த்யாதிகளைப்பிறப்பிக்கவேணும்" என்று அபேக்ஷித்தாப்போலே, விரோதிநிரஸநசீலனாய்ஸர்வரக்ஷகனாய் ஆச்ரிதஸ்பர்சமுள்ளத்ரவ்யத்தாலல்லது தரியாதானாய் ஆச்ரிதஸம்ச்லேஷைகஸ்வபாவனாய் ஸர்வஸுலபனாயுள்ள ஸர்வேச்வரனை, "என்னுடைய விரோதியைப் போக்கித்தரவேணும், உன்னையல்லது செல்லாமையைப்பிறப்பிக்கவேணும்" என்றபேக்ஷிக்க; உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் செய்கைக்கன்றோ நாமிங்கே வந்து நிற்கிறது என்று திருமலையில் நிலையைக்காட்டி, அநந்தரம் இவர்திருவுள்ளத்திலே வந்து இவர்க்குபரபக்த்யாதிகளைப் பிறப்பித்தானென்கிறது - இத்திருமொழியில். ப்ரபந்நனுக்குமுண்டு பக்தி, பக்திமானாகிற அதிகாரிக்குமுண்டு; "நமஸ்யந்தச்ச மாம் நித்யம்" என்று இரண்டிடத்திலும் சொல்லாநின்றதிறே. ... ... *

அ.—கண்ணார் கடல்சூழ் ப்ரவேசம்.—கீழ்த்திருமொழியில் - இஷ்டப்ராப்தியை அர்த்தித்தார்; இதில் - அநிஷ்டநிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (தம்முடைய வித்யாதி.) (புக்கார்) என்றவநந்தரம், விரோதிநிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்திக்கிறாரிதில் என்று சேஷம். இஷ்டப்ரார்த்தநையிலே தானே அநிஷ்டநிவ்ருத்தி ஸித்தியாதோ, தனித்தும் ப்ரார்த்திக்க வேணுமோவென்ன; தத்த்ருஷ்டாந்த கதநமுகேந விஸ்தரமாக ப்ரமேயத்தையுமருளிச்செய்கிறார் (பாஷ்யேத்யாதி.) "மதீயாநாதிகர்மப்ரவாஹப்ரவ்ருத்தாம்" என்ற சூர்ணிகையினர்த்தம் (ஸ்தூலேத்யாதி.) இதுக்குக் கீழில் "அநாதிகால" இத்யாதி சூர்ணையில் ப்ரமேயம் (அஹங்காரேத்யாதி.) இதுக்கும் பூர்வமான "மநோவாக்காயை:" இத்யாதி சூர்ணிகாபலிதார்த்தம் (விரோதியைப்போக்கித்தரவேணுமென்றது.) இங்கே வ்யுத்க்ரமமாக வெடுத்ததுக்குக் கருத்து - ப்ரக்ருதி வச்யதையாலே அஹங்கார மமகாரங்களும் அவற்றாலே பகவதபசாராதிகளும் பிறக்குமென்கிற க்ரமந்தோற்றவேணுமென்கை. பரபக்த்யாதிகளைப்பிறப்பிக்கவேணுமென்றது- இவையில்லாமையும் கைங்கர்ய விரோதியாகையாலே; ஆகையிறே, ப்ரத்யுக்திரூபமான பகவத்வாக்யத்திலே "பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்தி விக்ந ப்ரதிஹதோபி" என்று விரோதித்வந்தோற்ற வருளிச்செய்தது. ஸர்வரக்ஷகனென்றது-"நீரார்கடலும்" என்றபாட்டைக் கடாக்ஷித்து. "உண்டாயுறிமேல்" என்றபாட்டின் ப்ரமேயம் (ஆச்ரிதேத்யாதி.) "மானேய் மடநோக்கி" என்றபாட்டைப்பற்ற (ஆச்ரிதஸம்ச்லேஷேத்யாதி) "கோணாகணையாய்" என்றத்தைப் பற்றவாதல். "எங்கள்நம்பீ" என்றத்தைப்பற்ற (ஸர்வஸுலபனென்றது.) நிலையைக்காட்டி யென்றது - ஸ்ரீஹஸ்தமுத்ரையாலே காட்டினமையைப்பற்ற. "என்னெஞ்சிலுளான்" என்றத்தைப்பற்ற (திருவுள்ளத்திலேவந்தென்றது.) "ஆயனடியல்லது மற்றறியேனே" என்கையைத் திருவுள்ளம்பற்றி (பரபக்த்யாதிகளைப்பிறப்பித்தானென்றது.) உபாஸகனுக்கன்றோ பக்தி, ப்ரபந்நனுக்கும் வேணுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபந்நனுக்கு மித்யாதி.) "ஸததம் கீர்த்தயந்தோ மாம் யதந்தச்ச த்ருடவ்ரதா: | நமஸ்யந்தச்ச மாம் பக்த்யா நித்யயுக்தா உபாஸதே." "நமஸ்யந்தச்ச" என்றது - ப்ரபத்திபரமாகவுஞ் சொல்லுகிறது. ... *

http://acharya.org

மூ.—கண்ணார்கடல்சூ ழிலங்கைக்கிறைவன்றன்
திண்ணாகம் பிளக்கச் சரஞ்செலவுய்த்தாய்!
விண்ணோர்தொழும் வேங்கடமாமலைமேய
அண்ணா! அடியேனிடரைக்களையாயே. ... ... க.

ப-ரை.—கண் ஆர் - இடமுடைத்தான, கடல்சூழ் - ஸமுத்ரத்தாலே சூழப்பட்ட, இலங்கைக்கு - லங்கைக்கு, இறைவன்றன் - தலைவனான ராவணனுடைய, திண் - வரத்தாலே பூண்கட்டின, ஆகம்- சரீரமானது,பிளக்க - பிளக்கும்படியாக, சரம் - அம்புகள்,செல - செல்லும்படி, உய்த்தாய் - நடத்தினவனாய்,விண்ணோர் - ப்ரஹ்மாதி தேவதைகள், தொழும்-ஆச்ரயிக்கும்படி, மா - பெருமைபொருந்திய,வேங்கடம் - திருமலையிலே,மேய - நித்யவாஸம் பண்ணுமவனாய்,அண்ணா- ஸர்வவித பந்துவுமானவனே !, அடியேன் - சேஷபூதனான என்னுடைய, இடரை - க்லேசத்தை, களையாய் - போக்கி யருளவேணுமென்று சரணம் புகுகிறார். ... (க)

வ்யா.—முதற்பாட்டு.—(கண்ணார்கடல்)கண்ணென்று – இடம். இடம்மிக்கிருந்துள்ளகடல். பூமியில் வர்த்திக்கும் பதார்த்தங்களிலு மேற்றமுண்டிறே கடலில் வர்த்திக்குமவை ; அவற்றுக் கெல்லாம் வேண்டுமிடம் போந்திருக்கும். அன்றிகே, வைத்த கண் வாங்க வொண்ணாதபடி தர்சநீயமான கடலென்னவுமாம். அக்கடலை அகழாக வுடைத்தாகையாலே அரணுடைத்தா யிருக்கிற லங்கைக்கு நிர்வாஹகனாய், அத்தாலே அபிமாநித்திருக்கிற ராவணனுடைய. (திண்ணாகமித்யாதி) ப்ரஹ்மாஸ்த்ராதிகள் வாய்மடியும்படி தேவதைகள் வரத்தாலே திண்ணிதான உடலானது பிளக்கும்படியாக அம்புசெல்லும்படியாக நடத்தினாய். (விண்ணோரித்யாதி) ராவணனாலே குடியிருப்பிழந்த தேவதைகள் இப்போதுவந்தாச்ரயிப்பர்களாய்த்து.ப்ரஹ்மாதிகளாச்ரயிக்கும்ஸ்வபாவனாய்திருமலையைவாஸஸ்தாநமாகக்கொண்டு ஸந்நிதிபண்ணின நிருபாதிகபந்துவே. (அடியேனித்யாதி) இங்குத்தை யிருப்பு இடர்என்றுஎன்நெஞ்சிற் பட்ட பின்பு என் கைங்கர்யவிரோதியைப் போக்கியருளவேணும். ... க.

அ.—இரண்டாம்பாட்டு.—ஆக, கீழ்ப்பாட்டிலும் இப்பாட்டிலும்–அவனுடைய விரோதிநிரஸநசீலதையைச் சொல்லி, என் துக்கத்தைப் போக்கித் தரவேணு மென்கிறார்.

முதற்பாட்டு.—(கண்ணாரித்யாதி.) அபார பாபஸாகரமத்யே * புண்ணாராக்கையாகிற லங்கையிலே அநர்யார்ஹனானவடியேன் அகப்பட்டு, “நநமேயம்” என்கிற ஸ்வாதந்த்ர்யாபிமாந விசிஷ்டமான மநஸ்ஸாலே அபஹ்ருதனாய்க்கிடக்கிற வடியேனிடரைக் களையவேணுமென்கிறாரென்று அவதாரிகை கண்டுகொள்வது. “தசேந்த்ரியாநநம் கோரம் யோமநோரஜநீசரம் | விவேகசரஜாலேந சமம்நயதி யோகிநாம்” என்னக்கடவதிறே.

“தன்” என்றதினர்த்தம் (அபிமாநித்திருக்கிற வென்றது.) “தன்” என்றத்தாலே - அவன்மதிப்புத் தோற்றுகிறதிறே. ஸமஹிவ்யாஹார தாத்பர்யம் (ராவணனாலே யித்யாதி.) ... ... க

இரண்டாம்பாட்டு.—(இலங்கையித்யாதி.) அநாத்யவித்யாகர்ம வாஸநாநிவ்ருத்திகளையும் பண்ணித்தரவேணு மென்கிறாரென்று விவக்ஷித்து, ஆகஇரண்டு பாட்டுக்கும் ஸமுதாயேந க்ரோடீகரித்து அவதாரிகை யிடுகிறார் (ஆகவித்யாதி.)

http://acharya.org

மூ.—இலங்கைப்பதிக் கன்றிறையாயவரக்கர்
குலங்கெட்டவர்மாளக் கொடிப்புள் திரித்தாய்!
விலங்கற்குடுமித்திருவேங்கடம் மேய
அலங்கல்துளபமுடியா யருளாயே. ௨

ப-ரை.—அன்று - முற்காலத்திலே, இலங்கைப்பதிக்கு - லங்காநகரத்துக்கு, இறையாய - ராஜாக்களாயிருந்து அரசாண்டவர்களாய், அரக்கர்குலம்-ராக்ஷஸஜாதியராய், அவர் - "நம்மைவெல்லவல்லாரில்லை" என்று செருக்கித்திரிந்த மாலிமுதலியராக்ஷஸர்கள், கெட்டு - தங்கள் நிலைமைகெட்டு, மாள - பாதாளலோகத்திற்புக்கு ஒளிக்கும்படியாக,புள்கொடி - கருடத்வஜத்தை, திரித்தாய் - சுழற்றிக்கொடு திரிந்தவனாய், விலங்கல் - சந்த்ரஸூர்யர்கள், விலகிப்போக வேண்டும்படி வுயர்ந்திருப்பதான, குடுமி - கொடுமுடியை யுடைத்தாய், திருவேங்கடம் - திருவேங்கட மென்னும் பேரையுடைய திருமலையிலே, மேய - நித்யவாஸம் பண்ணுமவனாய், துளபம் - திருத்துழாயாலாகிய, அலங்கல் - மாலையாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட, முடியாய்-திருவபிஷேகத்தை யுடையவனே!, அருளாய்-அடியேன்பக்கல் க்ருபைசெய்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென்கிறார். ... ... (௨)

வ்யா.—(இலங்கைப்பதிக்கித்யாதி) ராவணனுக்கு முன்பு குடியிருந்துபோந்த மாலி ப்ரஹ்ஸ்திகளை நிரஸித்தபடியைச் சொல்லுகிறது. புற்றானது என்றும் துஷ்டஸர்ப்பங்கள் மாறாதே போருமாப்போலே, என்றுமொக்க ராக்ஷஸருக்குக் குடியிருப்பாயே யாய்த்துப் போருவது. (குலங்கெட் டவர் மாள) பாதாளத்திலே புக்கொளிப்பாரும் பட்டுப்போவாருமாம்படி த்வஜமான பெரியதிருவடியைச் சுழற்றிக்கொடுதிரிந்தவனே. "கீர்த்திஸூதாம்பதாகாம் யோலோகேஷ்ராமயதி ப்ரஸூ:."

(விலங்கலித்யாதி) திருவேங்கடமென்றுதிருமலைக்குப்பேருண்டாகையாலே, தன்மேலே ஸஞ்சரிக்கிற சந்த்ராதித்யர்களுக்கு நேர்கொடுநேர் போகவொண்ணாதே விலங்கிப்போக வேண்டும்படி ஓங்கின ஶிகரத்தையுடைய. (அலங்கலித்யாதி) ரக்ஷணத்துக்கு மாலையிட்டு முடிசூடி யிருக்கிற நீ இனி என்விரோதியைப்போக்குகை யென்றொன்றில்லை, என்பக்கலிலே க்ருபையைப் பண்ணியருளவேணும். ... ... ௨.

இலங்கையாகிற பதிக்கு - ஸ்தாநத்துக்கு என்றும் நியமேந "இறையாயவரக்கர்" என்கைக்கு ராக்ஷஸரே ராஜாக்களாகவேணுமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (புற்றானதித்யாதி.) இத்தால் - ப்ராக்ருதமான சரீரமானால் விரோதிவர்க்கம் குறைவற்றிருக்கு மென்றதாய்த்து. "கெட்டு" என்றதின் வாஸனை(ஒளிப்பாருமென்றது.) சுழற்றிக்கொடு - அதிலே யேறிச்சுழற்றிக்கொண்டு.

"விலங்கல்" என்று - பர்வதத்துக்கும் பேராகையாலே, "திருவேங்கடம்" என்றத்தோடு பௌநருக்த்யம் வருமென்று, விலங்குதலை யிங்குச்சொல்லுகிற தென்கிறார் (திருவேங்கட மித்யாதி.) விரோதியைப்போக்குகை யென்றொன்றில்லை யென்றது - ஸவாஸநனாய் வந்து நிரஸிக்கும்படி எதிரம்புகோத்த விரோதி யுண்டாய்ப் போக்கவேண்டுவதில்லை யென்கை. அருளவே உருமாயுமவைகிடீர் என் விரோதிகளென்று திருவுள்ளம். ... ... ௨.

http://acharya.org

மூ.—நீரார் கடலும் நிலனும்முழுதுண்டு
ஏராலமிளந்தளிர்மேல்துயிலெந்தாய் !
சீரார் திருவேங்கடமாமலை மேய
ஆராவமுதே! அடியேற்கருளாயே. ... ... ௩.

ப-ரை.—நீர்ஆர் - ஜலம் நிரம்பியிருக்கிற, கடலும் - ஸமுத்ரத்தையும், நிலனும் - பூமியையும், முழுது - மற்றுமுள்ள எல்லாப்பொருள்களையும், உண்டு - அமுதுசெய்து, ஒன்றும் செய்யாதாரைப்போலே, ஏர் - அழகியதாய், இளம் - மிகவும்இளையதான, ஆலந்தளிர்மேல் - ஆலந்தளிரிலே, துயில் - கண்வளர்ந்தருளினவனாய், அத்தாலே, எந்தாய் - என்போல்வார்க்கு ரக்ஷகனாயிருக்கு மவ[ம்]னாய், சீர்ஆர் - ஐச்வர்யம் மிக்கிருப்பதாய், மா - பெருமைபொருந்திய, திருவேங்கடமலை - திருமலையிலே,மேய -நித்யவாஸம்பண்ணுமவனாய்,காலமுள்ளதனையும் அநுபவித்தாலும், ஆரா-த்ருப்திபிறவாத, அமுதே-அம்ருதம்போலே போக்யனானவனே!, அடியேற்கு - சேஷபூதனான அடியேனை, அருளாய் - இப்போக்யத்தை அநுபவிப்பிக்கவேணுமென்கிறார். ... ... (௩)

அ.—மூன்றாம்பாட்டு.—(நீராரித்யாதி) ஸர்வரக்ஷகனாய் ஸூமிக்காக நிர்வாஹகனா யிருந்தபடியைச் சொல்லுகிறது.

வ்யா.—(நீராரித்யாதி) ஜலராஸியையுடைய கடலும், அதுக்கு உட்பட்டஸூமியும், இத்தையடைய வயிற்றிலே வைத்து. (ஏரித்யாதி) கண்வளர்ந்தருளுகைக்கிடான அழகை யுடைய ஆலின் [உம்முகிழ்விரிந்தவளவான தளிரிலே கண்வளர்ந்து,அந்தஅவடிதவடநாஸாமர்த்யத்தைக் காட்டி யென்னை அநந்யார்ஹ னாக்கினவனே. (சீராரித்யாதி) பரமபதத்திற்காட்டிலும் ஐச்வர்யம் மிக்குப் போலே காணும் திருமலையிருப்பது. (ஆராவமுதே) இவ்வம்ருதம் ஸ்வர்மத்திலல்லபோலேகாணு மிருப்பது.(அடியேற்கு) இதுவேஹோம்[உடுயமென்றிருக்கிற வென்னை இத்தையநுஸவிப்பித்தருளவேணும். ௩.

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு.—(உண்டாயித்யாதி) ஆஸ்ரித ஸ்பர்ஸமுள்ள த்ரவ்யத்தா லல்லது யரியாதானாய், அவர்களுக்குத்தன்னைப் பேணாதே கார்யம் செய்யும்படி சொல்லுகிறது. உறிகளிலே சேமித்து வைத்த நறுநெய்யை அம்ருதமாக ஸூஜித்தாய்.

மூன்றாம்பாட்டு.—(நீரார்கடலுமித்யாதி.) ஒருகடலுக்குட்பட்ட லங்கையில் விரோதிகளை நிரஸநம்பண்ணின வளவேயோ, கடல்களையும் ஸூமியையும் ரக்ஷித்திலையோ வென்கிறாரென்று ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதி.)

"ஆரா" என்று விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (இவ்வம்ருதமித்யாதி.) "திருவேங்கடம் மேய" என்ற ஸமஹிவ்யாஹார ஸித்யமாகவுமாம். ௩.

நாலாம்பாட்டு.—(உண்டாயித்யாதி.) மண்ணையுண்ட பிள்ளைக்கும் வெண்ணெயுண்டபிள்ளைக்கும் மண்ணையளந்த மாணிக்குமுள்ள ஸாயர்ம்யத்தாலே அத்தை அநுஸவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

அவர்களுக்கு - இந்த்ராதிகளுக்கு. * வெண்ணெயுண்ட வாயனுக்குறுப்பாகவாதல், மண்ணைக்கொண்ட காலனுக்குறுப்பாகவாதல்.

http://acharya.org

மூ.—உண்டாயுறிமேல் நறுநெய்யமுதாக;
கொண்டாய் குறளாய் நிலமீரடியாலே;
விண்டோய்சிகரத்திருவேங்கடம் மேய
அண்டா! அடியேனுக் கருள்புரியாயே. ... ... ௪.

தேசி......
49, பெரிய
...மப...

ப-ரை.—ஆச்ரிதஸுலபனான க்ருஷ்ணனாய் திருவவதரித்து, உறிமேல் - உறிகளிலே சேமித்து வைத்த, நறு - நல்ல, நெய் - நெய்யை, அமுதாக - அம்ருதமாகக்கொண்டு, உண்டாய் - அமுதுசெய்தருளினவனாய், ஆச்ரிதரான இந்த்ராதிதேவர்கள் கார்யம் செய்கைக்காக, குறளாய் - வாமநாவதாரம் செய்தருளி, மஹாபலியிடத்தில் நீரேற்றுப்பெற்ற, நிலம் - பூமியை, ஈரடியாலே - இரண்டடியாலே, கொண்டாய் - அளந்து கொண்டவனாய், விண்தோய் - பரமபதத்தளவும் செல்லவோங்கின, சிகரம் - கொடுமுடியையுடைய, திருவேங்கடம் - திருமலையிலே, மேய - பொருந்தி யிருக்குமவனாய், அண்டா - அண்டாந்தர்வர்த்திகளான தேவர்களுக்கு நிர்வாஹகனானவனே, அடியேனுக்கு - சேஷபூதனான வெனக்கு, அருள்புரியாய் - உன்கைங்கர்யத்தை க்ருபைசெய்தருளவேணுமென்கிறார். (௪)

(கொண்டாயித்யாதி) ஸர்வாதிகனான நீ வாமநவேஷத்தை பரிக்ரஹித்து, பரப்புடைத்தான பூமியை யிரண்டடியாலேகொண்டாய்.(விண்டோயித்யாதி)பரமபதத்தளவும்செல்லவோங்கினசிகரத்தையுடைய திருமலையிலே பொருந்தி நிற்கிறவனே.(அண்டா)இடையனே. அன்றிக்கே, அண்டாந்தர்வர்த்திகளுக்கு நிர்வாஹகனானவனே. (அடியேனுக்கித்யாதி) யசோதைப்பிராட்டியும் இந்த்ரனும் பெற்ற பேற்றினளவல்லாத என்னுடைய கைங்கர்யத்தைத் தந்தருளவேணும். ௪.

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு.—(தூணாயித்யாதி) இனி இரண்டுபாட்டாலே - தமக்கு உபகரிக்க வொருப்பட்டபடி சொல்லுகிறாராய், அதுக்குறுப்பாகத் திருமலையிலே வந்து நின்றபடியைச் சொல்லி, அநந்தரம் திருவுள்ளத்திற்புகுந்தபடியைச் சொல்லுகிறார்.

வ்யா.—(தூணாய்) முன்பே நரஸிம்ஹத்தைவைத்துப் பண்ணிற்றென்ன வொண்ணாதாய்த்து. "அளந்திட்ட தூணை" என்றாரிறே.

"அண்டா"என்றதுக்கர்த்தமருளிச்செய்கிறார்(இடையனேயித்யாதி)அருளாயேயென்னாதே,"அருள்புரியாயே" என்றத்தாலே-தாதவ்யத்தின்பெருமைதோற்றிற்றென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(யசோதையித்யாதி.) (கைங்கர்யத்தை) என்றவநந்தரம்,விரோதியைப்போக்கி என்று சேஷம். ... ... ௪.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(தூணாயித்யாதி.)வாமநாவதாரத்தைக் காட்டிலும் அத்புதமானவேஷங்கொண்ட முன்புத்தை நரஸிம்ஹத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. (இனி இரண்டுபாட்டாலே) என்ற வநந்தரம், திருவநந்தாழ்வானேபோதி என்னை யடிமைகொண்டு கைங்கர்யங் கொண்டருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்க அவன் என்று இவ்வளவும் கூட்டிக்கொள்வது. இங்ஙனம் கூட்டாவிடில், இப்பாட்டிலும் நெஞ்சில் புகுந்தபடி சொல்லாமையால் சேராதிறே. அதுக்கு - உபகரிக்கைக்கு.

"தூணாயதனூடு"என்றது- தூணேயாயிருக்கிறவதிலே யென்றர்த்தமாய், இப்படி விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (முன்பேயித்யாதி.) தூணானமையில் புரையில்லையென்கைக்கு ஜ்ஞாபகமென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அளந்திட்டவித்யாதி.)

http://acharya.org

மூ.—தூணா யதனூ டரியாய் வந்துதோன்றி,
பேணாவவுணனுடலம் பிளந்திட்டாய்!
சேணார்திருவேங்கட மாமலைமேய
கோணாகணையாய்! குறிக்கொள்ளெனை நீயே. ௫

மூ.—மன்னா!இம்மனிசப் பிறவியைநீக்கித்
தன்னாக்கித் தன்னின்னருள் செய்யுந்தலைவன்,
மின்னார் முகில்சேர் திருவேங்கடம்மேய
என்னானையென்னப்ப ¶னென்னெஞ்சிலுளானே. ௬

ப-ரை.—"முன்பே நரஸிம்ஹத்தை வைத்து நட்டதூண்" என்னவொண்ணாத படி தானே தனக்குப் பொருத்தம்பார்த்து நட்ட, தூணாய் - வெறுந்தூணேயா யிருக்கிற, அதனூடு - அதினுள்ளே, அரியாய் - நரஸிம்ஹமாய், வந்து தோன்றி - வந்தவதரித்து, "நமக்குமேலே ஸர்வேச்வர னொருவனுளன்" என்று, பேணா - மதியாத, அவுணன் - ஹிரண்யனுடைய, உடலம் - மார்பை, பிளந்திட்டாய் - இரு பிளவாகக் கிழித்துப்பொகட்டவனாய், சேண் ஆர் - மிக்கவுயர்த்தியை யுடைத்தாய், மா - பெருமை மிக்கிருந்துள்ள, திருவேங்கடமலை - திருமலையிலே, மேய - பொருந்தி வர்த்திப்பவனாய், கோள் - மிடுக்கையுடைய, நாகம் - திருவநந்தாழ்வானை, அணையாய் - திருப்பள்ளியாக வுடையவனே!, "சென்றால்குடையாம்" என்கிற படியே ஸகலவிதபரிசர்யைகளும்பண்ணும்படி, எனை - அடியேனை, நீ - தேவரீர், குறிக்கொள் - திருவுள்ளம்பற்றி யருளவேணும். ... ... (௫)

ப-ரை.—"மின்னில் நிலையில" என்கிறபடியே, மன்னா - நிலையில்லாத, இ - இந்த,மனிசப்பிறவியை - மநுஷ்யஜந்மத்தினின்றும்,நீக்கி-விடுவித்து,தன்-தனக்கு, ஆக்கி - ஆளாக்கிக்கொண்டு, தன் - தன்னுடைய, இன் அருள் - பரமக்ருபையை, செய்யும் - பண்ணாநிற்கும், தலைவன் - தலைமையையுடையனாய், மின் - மின்னலாலே, ஆர் - நிறைந்திருந்துள்ள, முகில் - மேகங்களானவை, சேர் - திரண்டு வர்த்திக்கிற, திருவேங்கடம் - திருமலையிலே, மேய - பொருந்தி யிருப்பவனாய், என் - என்னை அநுபவிப்பிக்கைக்கு, ஆனை - ஆனைபோலே அழகிய வடிவை யுடையனாய், என் - எனக்கு, அப்பன் - மஹோபகாரகனானவன், என் - என்னுடைய, நெஞ்சிலே - மாநஸஸிலேயே, உளான் - நித்யவாஸம் பண்ணுகிறானென்கிறார்.(௬)

(அதனூடு) அதினுள்ளே, நரஸிம்ஹமாய்வந்து தோற்றி. (பேணாவவுணன்) ஸர்வேஸ்வரனைப் பேணுதொழிகையாவது – ஆஸ்ரிதரை நலிகையாய்த்து; "மமப்ராணாஹி" என்றானே. ஓக்கம் மிக்கிருக்கிற திருமலையிலே நிற்கிற. (கோளித்யாதி) மிடுக்கையுடைய திருவநந்தாழ்வானைப் படுக்கையாக வுடையவனே; "ப்ரக்ஷீஷ்ட விஜ்ஞாநவலைகயாமநி." (குறிக்கொளித்யாதி) ப்ராப்தியொத்திருந்தபின்பு அவன்பெற்ற பேறு நானும் பெறுவேணாகத் திருவுள்ளம் பற்றவேணும். ... ... ௫.

அ.—ஆறாம்பாட்டு.—உம்முடையபக்கல் விலக்காமைக்கு அவஸரம் பார்த்திருக்கிற நாம் உம்மை இரக்கவிட்டு வைப்புதோமோ என்று இசைவு பெற்றவாறே, நெஞ்சிலேவந்து புகுந்தான்.

அவன் பெற்றபேறு - திருவநந்தாழ்வான் பெற்றபேறு. ... ... ௫.
ஆறாம்பாட்டு.—(மன்னாவித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் "குறிக்கொள்" என்றவர், இப்பாட்டில் "என்னெஞ்சிலுளானே" என்று தம்மிலே அநுஸந்திக்கைக்கு ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (உம்முடையவித்யாதி.)

¶ "என்னெஞ்சினுளானே" என்றும்பாடம்காண்கிறது.

http://acharya.org

மூ.—மானேய்மடநோக்கிதிறத் தெதிர்வந்த
ஆனேழ்விடைசெற்ற வணிவரைத்தோளா!
தேனே! திருவேங்கடமாமலை மேய
கோனே! என்மநம் குடிகொண்டிருந்தாயே. எ.

ப-ரை.—மான் - மான்விழியை, ஏய்-ஒத்திருப்பதாய், மடம் - அழகிதாயிருந்துள்ள, நோக்கிதிறத்து - திருக்கண்களையுடையளான நப்பின்னைப்பிராட்டி விஷயமாக, எதிர்வந்த - பகைத்துவந்த, ஆன் - பசுக்களுக்குள்ளே இச்சைப்படி திரியவிட்ட, ஏழ்விடை - ஏழு ரிஷபங்களையும், செற்ற - கொன்று, அத்தாலே, அணி - அழகு மிக்கிருப்பதாய், வரை - மலைபோலே திண்ணிதான, தோளா - திருத் தோள்களை யுடையனாய், தேனே - எனக்குத் தேன்போலே யினியனாய், மா - பெருமைபொருந்திய, திருவேங்கடமலை - திருமலையிலே, மேய - பொருந்தி வர்த்திக்கிற, கோனே - என்னை யடிமைகொண்டவனே, என் - அடியேனுடைய, மநம் - மநஸ்ஸை, குடிகொண்டு - வாஸஸ்தாநமாகக்கொண்டு, இருந்தாய் - நிலைபெற்றிராநின்றாயென்று உகந்தருளிச்செய்கிறார். ... ... (எ)

வ்யா.—(மன்னாவித்யாதி) அஸ்திரமான இம்மநுஷ்யஜந்மத்தில் நின்று மென்னைநீக்கி. (தன்னாக்கி)(க)தன்னோடொக்கப் பண்ணியென்னுதல்; (உ)தனக்காக்கியென்னுதல். "நிரஞ்ஜந꞉ பரமꣳஸாம்யமுபைதி." (தன்னின்னருளித்யாதி) இவ்வளவும்செய்து பின்னையும் ஒன்றும் செய்யாதானாய் தன் பேறான வருளைப் பண்ணும் தலைமையை யுடையவன். (மின்னாரித்யாதி) மேவமும் மின்னும் சேர்ந்தவிது, பிராட்டியும் அவனும் சேர்ந்தாப்போலேயாய்த் திருப்பது. (என்னானை) ஸதாஸ்ரஶநீயனா யிருக்குமவன். (என்னப்பன்) எனக்கு மஹோபகாரகனானவன். உமக்குப் பண்ணின வுபகாரந்தா னென்னென்ன (என்நெஞ்சிலுளானே) என்நெஞ்சிலேவந்து புகுந்து போகமாட்டுகிறிலன். ... ... ஸ்ரீ.

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு.—(மானேயித்யாதி)மானேய்ந்த நோக்கையுடையளா யிருக்கிற நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு ஸ்பர்ஹாவிஷயமாயிருக்கைக்காக. மானினுடைய நோக்குப்போலே முக்யமான நோக்கையுடையளாய், அவ்வளவன்றிக்கே மூக்ஷவாயிருக்குமாய்த்து. (எதிர்வந்த) பகைத்துவந்த ரிஷபங்களேழையு மழியச்செய்த.

"தன்னோடொக்கப்பண்ணி" என்றதுக்கு ப்ரமாணம் (நிரஞ்ஜநஇத்யாதி.) *ஸ்ரீவேங்கடாத்ரி ஶிகராலய காளமேவத்தோடு ஸாம்யந்தோற்ற "மின்னார்" இத்யாதியை யருளிச்செய்தா ரென்கிறார் (மேகமுமித்யாதி.) "உளானே" என்கிற ஏவகாரலப்யார்த்தம் (போகமாட்டுகிறிலனென்றது.) ... ... ஸ்ரீ.

ஏழாம்பாட்டு.—(மானேயித்யாதி.) நெஞ்சிலே புகுந்து போக மாட்டாதவனவேயோ, தன் வீர்யஶால்கத்தாலே லப்யையான நப்பின்னையும் தானுமாகக் குடியாயிருந்தா னென்கிறாரென்று அவதாரிகை கண்டுகொள்வது.

"மானேய் - நோக்கிதிறத்து" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (மானேய்ந்தவித்யாதி) அவள் தன்வீரவாசியைக்கண்டு ஆசைப்படும்படியென்றுகருத்து. நோக்கிலே மடப்பமுந்தோற்று மென்று விவக்ஷித்து, வாக்யஶேஷார்த்தம் (மானினுடையவித்யாதி.) மூக்ஷவாயிருக்குமென்றது - மௌக்த்யதை தோற்றவிருக்கு மென்றபடி.

(க) ஒக்கப்பண்ணுகை - ஸாம்யாபத்தியைக் கொடுக்கை. (உ) தனக்காக்குகை - தனக்குஶேஷபூதனாக்குகை.

http://acharya.org

மூ.—சேயனணிய னெனசிந்தையுள்நின்ற
மாயன்,மணிவாளொளிவெண்டரளங்கள்
வேய்விண்டுதிர் வேங்கடமாமலைமேய
ஆயனடியல்லது மற்றறியேனே. ... ... ௮.

ப-ரை.—தன்னைத்தஞ்சமாகப் பற்றாதார்க்கு, சேயன் - மிகவும் தூரஸ்தனாய், தன்னைப்பற்றினார்க்கு, அணியன் - மிகவும் ஆஸந்நனாய், என - என்னுடைய, சிந் தையுள் - மநஸ்ஸிலே வந்து புகுந்து, நின்ற - நித்யவாஸம் பண்ணுமவனாய், மாயன் - யாவரும்கேட்டு ஆஶ்சர்யப்படத்தக்க செய்கைகளை யுடையனாய், வேய் - மூங்கில்களானவை, விண்டு-பிளவுபட்டு,உதிர்-சிந்திக்கிடப்பதாய்,ஒளி- [மு ப்ரகாஶத்தையும், வெண் - வெண்மைநிறத்தையு முடைத்தான, தரளங்கள் - முத் துக்களையும், வாள் - ஒளியையுடைத்தான, மணி-ரத்நங்களையுமுடைத்தாய், மா - பெருமை மிக்கிருந்துள்ள,வேங்கடமலை - திருமலையிலே, மேய - பொருந்தியிருப்ப வனாய், ஆயன் - இடையனான க்ருஷ்ணனுடைய, அடி யல்லது - திருவடிகளில் கைங்கர்யமொழிய, மற்று-பரமபதப்ராப்திமுதலியவற்றை, அறியேன்-ஒரு[மரு பொருளாக மதித்தறியே னென்கிறார். ... ... (௮)

(அணிவரைத்தோளா)நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு ஸ்பர்ஶ விஷயமாய், ருஷபங்களுக்கு இளகாத திண்ணிதான தோளையுடையவனே. (தேனே) நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காகத் தன்னைப்பேணாதே ருஷபங்களின் மேலே விழுந்து பண்ணின வ்யாபாரம்,அநுஸந்திக்கிறதம் நெஞ்சுக்கு இனிதா யிருக்கிறபடி. (திருவித்யாதி) அத்தேன் குடிகொண்டவிடமாய்த்து. (கோனே) என்னை அடிமைகொள்ளுகைக்காகத் திருமலையிலே வந்து ஸந்நிஹிதனாய், உன்னுடைய நிரதிஶய போக்யதையைக் காட்டி என்னை அநந்யார்ஹ மாக்கினவனே. (என்னித்யாதி) ருஷபங்களையழியச்செய்துநப்பின்னைப்பிராட்டியை லபித்து,அவளோ டேகூட, "அரவத்தமளியினோடும்" என்கிறபடியே வந்து, இனி ஒருக்காலும் பேரான் என்று தோற்றும்படி யிருந்தானாய்த்து. ௭.

௮.—எட்டாம்பாட்டு.—ருஷபங்களை யழியச்செய்து நப்பின்னைப் பிராட்டியைக் கைப்பிடித்துக்கொண்டு என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே வந்து புகுந்தபின்பு, இனிஇக்கார்ஹஸ்த்யத்துக்கு எடுத்துக்கைநீட்டு கையொழிய வேறெனக் கொன்றறியே னென்கிறார்.

"அணி, வரை" என்கிற விஶேஷண த்வயத்துக்கும் ப்ரயோஜநமருளிச் செய்கிறார் (நப்பின்னையித்யாதி.) இத்தால் - அவள் கண்ணாலேகாண இவன் தோ ளாலேதழுவினானென்றும், இவன் கண்ணழகுக்குத் தோற்றுத்தழுவ அவள் தோள்மிடுக்குக்குத் தோற்றாளென்றும் திருவுள்ளமென்று ஹ்ருதயம். "ஏழ் - [கூடு ஆன் - விடை -" ஆன்களுக்குள்ளே யதேச்சாவிஹாரம் பண்ணவிட்ட விடை களையென்று ஶஸ்தார்யம் கண்டுகொள்வது. அரவத்தமளி-ஶேஷனாகிறபடுக்கை.௭.

எட்டாம்பாட்டு.—(சேயனித்யாதி.) "ஆயனடியல்லது மற்றறியேனே" என் றத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (ருஷபங்களையித்யாதி.) கார்ஹஸ்த்யத்துக்கு - இவ்விருவருடையகார்யத்துக்கு. எடுத்துக்கைநீட்டுகை-பரிசாரகர்த்யம். வே [சுமு றெனக் கொன்றறியே னென்றது - * மன்னாவிம்மனிசப்பிறவியை நீக்கப்பண்ணு வித்துக்கொண்டுஅவன்வர்த்திக்கிற தேஶவிஶேஷப்ராப்தி முதலானவை யெனக்கு புருஷார்த்தமாகத் தோற்றவில்லை யிப்போதென்றபடி.

http://acharya.org

வ்யா.—(சேயனணியன்) அநாஶ்ரிதர்க்கு அத்யந்த தூரஸ்தனாய்,
ஆஶ்ரிதர்க்கு அத்யந்தம் ஆஸந்நனாயிருக்குமிறே; இரண்டும், பாண்ட
வர்கள் விஷயத்திலும் துர்யோதநாதிகள் விஷயத்திலும் காணலா
மிறே. உகப்பார்க்கு அவன்கையாளா யிருக்குமென்னுமிடம் நீரெ [ங
ங்கேகண்டு சொல்லுகிறீரென்ன (எனசிந்தையுள் நின்றமாயன்) நான்
அபேக்ஷியாதிருக்க என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலேவந்து புகுந்து நித்ய
வாஸம்பண்ணுகிற ஆஶ்சர்யபூதன். (மணியித்யாதி) வாளென்றும்
(-ஒளி,) ¶ ஒளியென்றும் - ஒளி, இவைஇரண்டும் செய்வதென்
னென்றால் (மணிவாள் ஒளிவெண்டரளங்கள்)ஒளியையுடைத்தான[ம
ரத்நம், ஒளியையுடைத்தாய் நீர்மையை யுடைத்தாயிருக்கிற முத்து
க்களை, வேய் விண்டுஉதிராநிற்கு மாய்த்து-மூங்கில்களானவை முற்றி
வெடித்து முத்துக்களைச் சொரியாநிற்குமாய்த்து; இப்படிப்பட்ட
திருமலையை வாஸஸ்தாநமாகவுடைய. (ஆயன்) நப்பின்னைப்பிராட்
டிக்கு வல்லபனென்னு மிடத்துக்கு ஸூசகமிறேயிது. (அடியித்[ய
யாதி) இதராநிரபேக்ஷனானவன் அநந்யகதியாய்க்கொண்டு என்பக்கலி
லே வந்து புகுர ஸாபேக்ஷனான நான் அவனை விட்டுப்போவேனோ. அ.

மேலுக்கவதாரிகை (இரண்டுமித்யாதி வாக்யத்வயமும்.) (எங்கேகண்டு) என்ற
துக்கு - பாண்டவர்கள் விஷயத்தில்கண்டு சொல்லுகிறீரோ வென்றபடி. இவ்
வாழ்வார் "அடியேனையாட்கொண்டருளே," "அடியேனிடரைக்களையாயே," "கு
றிக்கொள்ளெனைநீயே" என்றுகொண்டு, அவனிருக்கும் தேசத்தில் போகை உத்
தேஶ்யமாய் அவ்விடத்தில் கைங்கர்ய தத்விரோதி ப்ராப்திபரிஹாரங்களையே
ப்ரார்த்தியாநிற்கவும், அவன்றனக்கு இவர் நெஞ்சில்வருகை உத்தேஶ்யமாய் இவ
ரநுரஞ்ஜ வ்ருத்திகளி லபேக்ஷையாலே மஹிஷீ ஸஹிதனாய் அவஸரம் பெற்ற
வாறேபுகுந்துகொடுநின்றான்,இத்தைக்கண்டு "எனசிந்தையுள்நின்ற மாயன்" [உரு
என்கிறாரென்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதி) இங்ங
னன்றாகில், கீழ் - ஸாமாந்யேந ப்ரார்த்தித்தமைதோற்ற பாட்டுக்கள் பலவுண்டா
கையாலே, நானபேக்ஷியாதிருக்க என்னக்கூடாது. ப்ரதீகக்ரஹணபூர்வகம் ப்ரஶ்
நம் பண்ணுகிறார் (மணியித்யாதி.) "வாள்" என்றது - * மணிவிசேஷணமாகவும்,
"ஒளி" என்றது-* தரளபதத்துக்குவிசேஷணமென்றும்ப்ரத்யுத்தரமானமை [ந்ய
யைக்காட்டாநின்றுகொண்டு, ப்ரதீகக்ரஹண பூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (மணிவாளொளியித்யாதி.) "வாள் - மணி" என்றது - * வேங்கடத்துக்கு
விசேஷணம். * வெண்மையினர்த்தம் (நீர்மையையுடைத்தாய்) என்றது. ரத்நங்க
ளும் முத்துக்களும் கொழிக்கிற தேசவாஸத்வத்தால் ஃபலித்தவர்த்தம் (இதராநிர
பேக்ஷனாவ னென்றது.) ... ... அ

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(வந்தாயித்யாதி.) "ஆயனடியல்லது மற்றறியேன்"
என்று தம்மிலே தாமநுஸந்திக்கவே, எம்பெருமான், இவர் மற்றொன்று சிலவற்
றை ப்ரஸங்கித்தார், அவற்றை யறிந்துவிட்டாரா யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்
கதி கண்டுகொள்வது.

¶ குண்டலிதக்ரந்தம் சிலஶ்ரீகோசங்களிலில்லை.

http://acharya.org

மூ.—வந்தாயென்மநம் புகுந்தாய் ! மன்னிநின்றாய் !
நந்தாதகொழுஞ்சுடரே ! எங்கள்நம்பீ!
சிந்தாமணியே ! திருவேங்கடம்மேய
எந்தாய்! இனியானுன்னை யென்றும் விடேனே. ... ௯.

ப-ரை.—“ ஆதியஞ்சோதியுருவையங்கு வைத்திங்குப் பிறந்த ” என்கிறபடியே, வந்தாய் - பரமபதத்தினின்றும் நானிருந்தவிடம் தேடிவந்து, என்மநம் - என்மநஸ்ஸிலே, புகுந்தாய் - புகுந்து, மன்னிநின்றாய் - நிலைபெற்று நின்றவனாய், நந்தாத - இடை வெளியில்லாத, கொழும் சுடரே - மிக்கவொளியை யுடையவனாய், எங்கள்-ஆஸ்ரிதரான வெங்களுக்கு, நம்பீ-தஞ்சமாக விஸ்வஸிக்கத்தக்கவனாய், சிந்தா - குற்றமில்லாத, மணியே - ரத்நம்போலே கண்ணுக்கு இனியனானவனாய், திருவேங்கடம் - திருமலையிலே, மேய - பொருந்திநின்று, எந்தாய் - என்னை உனக்கே உரிமையாக்கிக்கொண்டவனாய், உன்னை - சேஷியான வுன்னை, யான் - சேஷபூதனானவடியேன், என்றும் - எக்காலத்திலும், விடேன் - விடுகிறிலே னென்கிறார். ... ... (௯)

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு.—(வந்தாய்) ஸ்ரீவைகுண்டம் கலவிருக்கையாயிருக்க, இவரபேக்ஷியாதிருக்கச்செய்தேயும் நானிருந்தவிடம்தேடிவந்துபுகுந்தானாய்த்து. வரவேண்டாவென்று விலக்கமாட்டாதேயிருந்தார், அதுவேபற்றாசாக ஹ்ருதயத்திலேவந்து புகுந்தான். (மன்னிநின்றாய்) முன்புபுகுரமாட்டாதேநின்றது உறவில்லாமையன்றிறே, இத்தலையிலிசைவுகிடையாமையிறே ; இனிப்போகில்புகுர அரிதாமென்று அதுவேநிலையாக நின்றானாய்த்து. இப்படியிருக்கிறவிடத்து, ஸ்ரீவைகுண்டம் கலவிருக்கையாக விருக்கக்கடவநாம் இங்கேவந்து சிறைப்பட்டோமென்னும் இன்னாப்போடன்றிக்கே, இவர் பக்கலிலேபுகுந்திருக்கப்பெற்றவிது பெறாப்பேறாய், தனக்குப் பண்டில்லாத ஐஸ்வர்யம் பெற்றானாய் உஜ்ஜ்வலனாகாநின்றானாய்த்து. (நந்தாதகொழுஞ்சுடரே) விச்சேதமில்லாதவௌஜ்ஜ்வல்யத்தை யுடையவனே. (எங்கள்நம்பீ) இப்பாழும் தாறை ஒருபடி நிரப்புகை. (சிந்தாமணியே) இவன்ஒன்றை எனக்குஎன்று நினைப்பதுகாண் நாமத்தைக்கொடுக்கைக்குஎன்றிராநின்றானாய்த்து. ஜ்ஞாநம்பிறந்தாலும்

நானிருந்தவிடம் - * அஹமர்யமிருந்தவிடம். அன்றிக்கே, (இருக்கச்செய்தேயும்) என்ற வநுஷங்கம், வந்தானாய்த்து என்று பூரித்துக்கொண்டு, வ்யாக்யாத்ஜீவாக்யமாக்கிக் கொள்வது. (நானித்யாதி) “புகுந்தாய்” என்றதுக்கு ஆழ்வாருடைய ஹார்தஹாவமென்று கண்டுகொள்வது. மேலுக்கவதாரிகா ஸூசகமாக தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி.) பாழும்தாறை - ஆழமான பள்ளத்தை. விஷாவிஷயஹல ப்ரதமான மணியென்றர்த்தமாக்கித் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (இவனித்யாதி.) ஸர்வதா விஷாவிஷயமான மணியென்றர்த்தமாக்கி, த்யாஜ்யமான மணியுண்டோ இப்படி விசேஷிக்கைக்கென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநமித்யாதி.) “ரத்நாநியுநயாந்யாநி” என்று - ஜ்ஞாநிக்கு த்யாஜ்யங்களுண்டிறேஎன்று திருவுள்ளம். அன்றிக்கே, சிந்துதல்-சிதறுதலாய், அதில்லா மணியென்றர்த்தமாக்கி, அத்தால் ஃபலிதார்த்தம் (ஜ்ஞாநமித்யாதி) என்றுமாம்.

http://acharya.org

மூ.—வில்லார்மலிவேங்கடமாமலைமேய
மல்லார்திரடோள் மணிவண்ணனம்மானை,
கல்லார்திரடோள் கலியன்சொன்னமாலை
வல்லாரவர் வானவராகுவர்தாமே. ... ... ய.

ப-ரை.—வில்லார் - வில்லை யிடைவிடாமல் தரித்துநிற்கும் திருவேடுவர்கள், மலி - மிக்கிருக்கிற, வேங்கடமாமலை - திருமலையிலே, மேய - பொருந்தி வர்த்திப்பவனாய், மல்லார் - மிடுக்கு மிக்கிருப்பதாய், திரள் - திரண்டிருந்துள்ள, தோள்- தோள்களையும், மணி - நீலரத்நம்போன்ற, வண்ணன் - திருநிறத்தையு முடையனான, அம்மானை - ஸர்வேச்வரன் விஷயமாக, கல் - மலைபோலே, ஆர் - திண்[ய மையையும், திரள் - திரட்சியையு முடைய, தோள் - தோள்களை யுடையரான, கலியன் - ஆழ்வார், சொன்ன - அருளிச்செய்த, மாலை - மாலாரூபமான இப்பத்துப்பாட்டையும், வல்லாரவர்தாம் - பொருளோடே கற்கவல்லார்கள், வானவராகுவர் - நித்யஸூரிகளைப்போலே கைங்கர்யம் பண்ணப் பெறுவர்கள். ... (ய)

உபேக்ஷியாதாத்நம்.(திருவேங்கடம்மேயவெந்தாய்)திருமலையிலே[யரு வந்துபுகுந்துஉன்னுடைய ஸ்வாமித்வத்தைக்காட்டி யென்னை அநந்யார்ஹனாக்கினவனே. (இனியித்யாதி) எனக்காகவந்து நிற்கிறநிலையை விடாய்,ஆனபின்பு நானுனக்காம்படிபற்றின பற்று விடுவேனோ.(என்றும்) இத்தால்-பரஸக்தி பர்யஙமாகப் பிறந்ததென்றபடி. அரைக்ஷணமவனை யொழியச்செல்லாமை யுண்டாகையிறே-பரஸக்தியாவது, [உய வ்திரேகத்தில் ஜீவியாதபடி யானார். ... ... கூ.

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு.—(வில்லாரித்யாதி) பரமபதத்திலே நித்யஸூரிகள் அஸ்யாநே ஹயஸங்கைபண்ணிப் பரியவிருக்கு மவனிறே ஸம்ஸாரத்திலேவந்து ஸந்நிதிபண்ணினான் ; ஸம்ஸாரமாகையாலே ஸ்யாநே ஹயமாயிருக்குமிறே யிங்கு; ஆகையாலே, அங்குத்தைத் திருவேடுவர் எப்போதும் ஏறிட்ட வில்லுந்தாமுமாய் உணர்ந்து நோக்குவர்களாய்த்து, ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள் இராவெல்லாமுணர்ந்து நோக்கினாப்போலே. (மல்லாரித்யாதி) ஸிம்ஹம்கிடந்த முழைஞ்சையாய்த்து இப்படியுணர்ந்து நோக்குகிறது. மிடுக்குமிக்க தோளையுடைய தர்ஸநீயமான வடிவையுடையனான ஸர்வேச்வரனை. [கூய

நிற்கிறநிலையை-திருமலையில்நிற்கிறநிலையை.பற்றினபற்று-என்னெஞ்சிலேநீபற்றின பற்று. "என்றும்" என்றது - அல்பகால விவக்ஷயா வருளிச்செய்கிறார் (அரையித்யாதி.) பரஸக்தி யென்றதுக்கு - பரமஸக்தியிலே தாத்பர்யம்."புநர்விச்லேஷபீருத்வம் பரமாஸக்திருச்யதே" என்னக்கடவதிறே. ... ... கூ.

பத்தாம்பாட்டு.—(வில்லாரித்யாதி.) வில்லை நிரூபகமாகவுடைய வேடரால், மலி - ஸம்ருத்தமாயிருக்கிற, வேங்கடமென்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமபதத்திலேயித்யாதி.) "திரள் -" மாம்ஸளமான.

http://acharya.org

(கல்லாரித்யாதி) இருவர்க்கும் அரணாகப்போரும்படியாய்த்துத் திரு மங்கையாழ்வார்தோள் மிடுக்கிருக்கும்படி. (வல்லாரித்யாதி) இவற்றை அப்யஸிக்க வல்லவர்கள், நித்யஸூரிகளுடைய நித்ய கைங்கர்யமே தங்களுக்கு யாத்ரையாகப் பெறுவர்கள். ... ... ய

' அடிவரவு.—கண் இலங்கை நீர் உண்டாய் தூணாய் மன்ற மானேய் சேயன் வந்தாய் வில் வானவர்.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஆர்தல் -பொருந்துதலாய், கல்லோடொத்த தோளென்று விசேஷிக்கைக்குத்தாத் பர்யம்(இருவர்க்குமித்யாதி;) வேடர்க்கும் வேங்கடத்தானுக்கு மென்றபடி.... ய.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக, திருமொழி - ய - க்கு, பாட்டு - ா .

முதற்பத்து ஸம்பூர்ணம்.

http://acharya.org

ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த

பெரியதிருமொழிக்கு,

¶ பூர்வாசார்யர்கள் அருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநாந்தரம்.

இவ்வாழ்வாராகிறார் - அநாதிகாலம் ஆத்மாவை வெய்யிலிலே வைத்து உடம்பை நிழலிலேவைத்துப் போந்தா ரொருவராய்த்து. ஆத்மாவை வெய்யிலிலே வைக்கையாவது – பகவத் விஷயத்திலே யிழியாமை ; உடம்பை நிழலிலே வைக்கையாவது - ※ ஊனுடைக் குரம்பை வாழ்க்கைக்குறுதியே வேண்டி ஶப்தாதிகளிலே ப்ரவணராய் அதுவேயாய்ப் போருகை : நிழலாவது–அவன்பாதநிழலேயிறே. [வாஸுதேவதருச்சாயா] போனபோனவிடமெல்லாம் நிழலாயிருக்கை. [நாதிஶீதா நவர்மதா] அறவவ்வலிடுதல் வேர்த்தல் செய்யாதொழிகை. [நரகாங்காரஶமநீ] தானேயேயிட்டுக் கொண்ட நரகமாகிற நெருப்பை யுட்பட அவிக்கவற்று. [ஸாதிமர்யாதந ஸேவ்யதே] ப்ராப்தமன்றென்ன வொண்ணாது, து:க்கநிவர்த்தகமன்றென்ன வொண்ணாது ; அந்நிழலிலே யிருந்துவைத்தே ஒதுங்கிற்றிலேன் என்பாரைச் செய்யலாவதில்லையே. இனி இவர் கண்ணால் காண்கிற விஷயங்களுக்கு அவ்வருகமியாராகில் நம்மையும் விஷயங்களோபாதியிவர்கண்ணுக்கிலக்காக்கில் விரும்பக்கூடுமென்றுபார்த்து, உகந்தருளின நிலங்களிலேவந்து ஸந்நிதிபண்ணி யருளி, இவரை விஷயீகரித்து, தன்படிகளை யடையக் காட்டிக்கொடுத்து, தன்னையல்லது செல்லாதபடி பண்ணி இவரை அநுபவிப்பித்து, இங்கேயிருந்தேபரமபதத்திலுள்ளார்படி பண்ணி அத்தேஶப்ராப்தியையும்பண்ணிக்கொடுத்தானென்கிறது–இப்ப்ரபந்தங்களெல்லாவற்றிலும். ※

¶ மூன்றும்பத்து முதல்திருமொழி முதற்பாட்டினரும்பதத்தில் "கருமை-பெருமையாக்கி நஞ்சீயர் வ்யாக்யாநம் பண்ணியிருந்தாலும்" இத்யாதி வாக்யத்தால் நஞ்சீயர்வ்யாக்யாந முண்டென்று தோற்றுகிறதாகிலும், இந்த வ்யாக்யாநத்தில் "இப்புடைகளிலே நினைப்பது அநேகத்தை யிறே என்று ஜீயரருளிச்செய்வது"[க - ப - க - தி - உ - பா.], "நஞ்சீயர் ஸந்ந்யஸித்தருளுகிற [௯௰ வன்று......என்றருளிச்செய்வர்" [க - ப - ௯ - தி - க - பா.] இத்யாதி வாக்யங்களுண்டாகையால்,இது நஞ்சீயர்வ்யாக்யாநமன்று ; "வேல்வெட்டிநம்பியார், பிள்ளையை......என்றுகேட்க" [௩ - ப - க - தி - ௩ - பா.] இத்யாதி வாக்யங்களாலே-நம்பிள்ளைவ்யாக்யாநமு மன்று ; வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச் சீயரருளிச்செய்ததா யிருக்கும் என்று சிலர் அருளிச்செய்வர் : ம்ரங்யஸ்யமாகக் கண்டுகொள்வது.

http://acharya.org

இவர்பக்கல் அத்வேஷமும் விஷயங்களினுடைய லாகவமுமே இவனை மீட்கைக்குப் பரிகரமாகவும், இவருடைய ரஸிகத்வமே தன் வாசியறிகைக்குப் பற்றாசாகவும், அநாதிகாலம் பண்ணின பாபங்களை க்ஷமைக்கு விஷயமாக்குவோம் என்று பார்த்து, இவர் விஷயங்களின் வாசியறிந்து தன்னையறிகைக்கு, கிழிச்சீரையோடே யாநத்தைக் கொடுப்பாரைப் போலே, தனக்கு வாசகமான திருமந்த்ரம் முன்னாக தன் ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளைக் காட்டிக்கொடுக்கக் கண்டு அநுபவித்து, அயோக்யனான வென்னை அநுதானே ஹேதுவாக விஷயீகரித்தான் என்று, க்ருதஜ்ஞராகையாலே, ஒருக்கால் சொன்னத்தை ஒன்பதின்கால் சொல்லிக் கூப்பிடுகிறார். ஸம வஸ்துவிஷயத்தில் நேர்கொடுநேர் செய்யலாவ தொன்றில்லை, செய்ய வேண்டுவது மொன்றில்லை; பண்ணின உபகாரத்துக்கு க்ருதஜ்ஞனுமித்தனையே வேண்டுவது அவிஞ்ஞப்யாவ்ருத்தி தோற்ற. ... ※

முதற்பாட்டு.— நம்மாழ்வார் ஸர்வேச்வரனை ஸாக்ஷாத்கரித்து அநுபவம் பெற்ற பேறறியாதே "இந்நின்ற நீர்மை யினியாமுறாமை" என்று - கீழ்நின்ற நிலையை அநுஸந்தித்தாப்போலே, இவரும், ஹமவஷ்விஷயீகாரம் பிறந்தபின்பும், தாம் கீழ்ப் பிரிவையெல்லா மநுஸந்தித்து (வாடினேன்) என்கிறார். * ஸாயந்நாங்நிவாஸ வ்ருக்ஷத்தைத்தப்பி விழுந்தது. கொம்பை யிழந்த தளிர்போலேயானேன். * தயரதன் பெற்ற மரதகமணித்தடத்தைப் பிரிந்தது. "ஜலாந் மத்ஸ்யாவிவோத்ருதௌ" என்கிறபடியே - ஜலத்தைப் பிரிந்த மத்ஸ்யம்போலே வாடினேன். "பழுதே பலபகலும் போயின வென்றஞ்சி யழுதேன்" என்றும், "தெரிந்துணர் வொன்றின்மையால் தீவினையேன் வாளா விருந்தொழிந்தேன் கீழ்நாள்களெல்லாம்" என்றும், "மறந்தேனுன்னை முன்னம்" என்றும், அநாதிகாலம் இழந்த இழவை நினைத்து (வாடினேன்) என்கிறார்.

(வாடி) என்கிறவிசேஷணம் இரண்டிடத்திலும் பொருள் பெற்றுக்கிடக்கிறது. அநாதிகாலம் இவ்விழவு ப்ரவ்ருத்தமாய்ப் போந்ததென்றும்மேலே ஓரநர்த்தத்தைவிளைத்ததென்றும் தோற்றுகிறது. மேல்விளைந்த அநர்த்த மேதென்ன (வருந்தினேன் மனத்தால்) மானஸமான க்லேசத்தை அநுபவித்துப் போந்தேன்; விஷயாநுபவத்தை யாசைப்பட்டு அதுகிடையாமையாலே அதுக்கு வஷிய க்லேசத்தைப்பட்டேன்.

(பெருந்துயரிடும்பையில் பிறந்து) இடும்பையென்றும், துயரென்றும் - துக்கம்; இரண்டாலும் - மிகவும் பெரிய துக்கத்தை விளைக்கும் சரீரபரிக்ரஹம் பண்ணி யென்றபடி. துக்காயதநமாய் துக்கத்தை விளைப்பதுமாயிருக்கை. (கூடினேன்) அவித்ஸம்வெங்யம் ஸத்தாப்ரயுக்தம் என்னலாம்படி பொருந்தினேன். (கூடினேன்) என்கையாலே - இதுதான் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமன்று, வந்தேறி என்னு

http://acharya.org

மிடம் தோற்றுகிறது. அயஃபிண்டத்தை அக்நியினருகே வைத்தால் அக்நிபரமாணுக்கள் ஸூக்ஷ்மரூபேண அதிலே ஸங்க்ரமித்தாதல், வாஸனையாலே யாதல் இதினுடைய ஔஷ்ண்ய ஸ்வபாவத்தையும் ஸஜித்து அது தானென்னலாமாப்போலே, இவ்வாத்மாவும் அசித்ஸம்ஸர்கத்தாலே அது தானென்னலாம்படி அசித்கல்பனானபடி. (கூடினேன்) ஶரீரவிஶ்லேஷம் அஸஹ்யமாம்படி பொருந்தினபடி.

(இளையவர்தம்மோடவர்தம் கலவியேகருதி ஓடினேன்) ஶரீர ஸம்பந்தத்தால் பிறந்த அநர்த்தமிது என்கிறார். (இளையவர்) பருவத்தால் துவக்குமவர்கள். (தம்மோடு) "ஹாயாவாஸத்வமநுமத்யமேத்" என்கிறதுவும் இங்கே. "யேநயேந தாதா கச்சதி தேநதேந ஸஹ கச்சதி" என்கிறதுவுமெல்லாமிங்கே யென்கிறார். (அவர்தரும் கலவி) கிட்டினபோது சிரித்து வார்த்தை சொல்லி, இவனகப்பட்டான் என்றறிந்தவாறே, தங்களைக்கொண்டு எழவாங்குவர். (தரும்கலவியேகருதி) அநுபவித்தேனென்பது அநுஸந்தாநந்தானுண்டாகிலிறே. இன்னபடி ஸுகிக்கலாம் என்று நினைவொழிய, ஸுகிக்கத்தக்கதொன்றில்லை. உத்ஸவங்களிலே யொன்றை ஸுகமென்று பேரிட்டுக் கொண்டாடித் திரிகிறானித்தனை இவன் ப்ராந்தியாலே.

(ஓடி) முன்பெல்லாமிப்படியாய்ப் போரச்செய்தே ஒரு நன்மை யுண்டாய்த்தென்று தோற்றுகிறது. அதேதென்னில் (உணர்வெனும் பெரும்பதம்) "விஜ்ஞாநயஜ்ஞப்ராப்தம்" "வரவாறொன்றில்லையால் வாழ்வினிதால்" என்கிறபடியே இங்ஙனே ஸம்பவிப்பது. (பெரும்பதம்) அவனருள் வேண்டா, தத்விஷயஜ்ஞாநமே யமையும் என்னும்படியாய்த்து இதினுடைய பெருமை. "மறப்பின்மையான் வேண்டும்மாடு" என்றும் "உனக்கேயாளாகும் சிறுகாலத்தை யுறுமோ" என்றும் சொல்லுகிறபடியிறே இதினுடைய பெருமை. (திரிந்து) மீண்டு. விஷயங்களை ஸுகிக்கலாவதொன்றில்லாமையாலே மீட்டி மீண்டு. (தெரிந்து) என்று பாடமாகில், ஜ்ஞாநம் பிறந்தவாறே எல்லாமுள்ளபடி தெரிந்தது. ஆகையாலே, அநாதிகாலம் இருளாய்ப்போந்தமை தோற்றுகிறது. (நாடினேன்) கண்டேன். காற்றுக்கிடப்பட்ட கலம்போலே ஓடின நான், ஜ்ஞாநம் பிறந்தவாறே, நெங்கூரம் விழப்பட்ட மரக்கலம்போலே தரித்தேனென்கிறார். நாடல் – தேடலாய், ஜ்ஞாநம் பிறந்தவாறே, நாம் கீழ்பட்டதென்? மேல் படப்புகுகிறதென்? என்கிற கேட்டம்பிறந்ததென்கிறது என்றுமாம்.

(நாடி) ஆராய்ந்து. (நான்) ஓடினநான்.— வேல்வெட்டி நம்பியார், பிள்ளையை, "இதரோபாயங்கள்போலே ப்ரபத்திக்கும் ஸஹாயாந்தராபேக்ஷையுண்டோ?" என்று கேட்க; "இது கேட்கைக்கடியென் இப்போது?" என்ன; "சக்ரவர்த்தித் திருமகன் ப்ராங்முகத்வாதி நியமங்களோடே ஶரணம்புக்காரே" என்ன; "அந்த உபாயத்துக்கு உடனவந்துயா யிருப்பதொன்றில்லை, உபாயபரிக்ரஹம் பண்ணினவ

http://acharya.org

ருடைய ஸ்வபாவத்தாலே வந்தது, ராக்ஷஸஜாதியராகிறார் – தண்ணியராய் அநதிகாரிகளாயிருக்க, அவர்களி லொருவனான விபீஷணாழ்வான் 'ஸமுத்ரம்ராவணோ ராஜாஶரணம்கந்துமர்ஹதி' என்று இவருக்கு உபதேஶித்தான், அவன்பக்கல் நியதிகண்டிலோம்.'' இத்தால்[ரு சொல்லிற்றாய்த்து – அநதிகாரி அதிகாரம் ஸம்பாதிக்கவேண்டா, அதிகாரிக்கு அநதிகாரம் ஸம்பாதிக்கவேண்டா, நின்ற நின்ற நிலைகளிலே அதிகாரிகளாமித்தனை ; ஆகையாலே, ஸர்வாதிகார மென்றபடி. (நான் கண்டுகொண்டேன்) கெடுத்தவன் கண்டாப்போலே யிருக்கை. (நாராயணாவென்னும நாமம்) ப்ரணவபூர்வகமாக வநுஸந்திக்குமது[ம வாகாமையாலே– இதிலே பிழியவமைபும்ஸமபர்யந்தமா மென்கைக்கு, ஸாங்கமாகவும் வேண்டாவென்கிறது. (என்னும்நாமம்) என்னும் என்கிறது-பலகால் ஆவர்த்திச் சொல்லுகிற அநந்யபரமான நாராயணநுவாகத்திலே சென்று கேட்டுக்கொள்ளுங்கோ ளிந்தநாமம். (நாமம்) என்கையாலே – அங்காதி நியமமில்லை யென்றபடி. ... க.

அவதாரிகை.— இரண்டாம்பாட்டு.— அநாதிகாலம், ஸம்ஸாரவிஷயமென்றொன்றுண்டு என்றுமறியாதே விஷயப்ரவணராய்ப் போருகையாலே, "வாடினேன்" என்றும் "ஓடினேன்" என்றும் கீழ்நின்ற நிலையைச்சொல்லி நின்றது ; இப்படி கழிந்த காலம் வ்யர்த்தமாகாதபடியான திருநாமத்தைக் காணப்பெற்றே னென்கிறார்.

வ்யா.—(ஆவியேஅமுதே) "ஆவியேயமுதே யலைகடல்கடைந்த வப்பனே" என்றும் "ஆவியே யாரமுதே" என்றும் ஸமவஸ்துவிஷயத்திலே சொல்லக்கடவவார்த்தையையார்த்த இங்ஙச்சொல்லுகிறது. "ஜீவிதம்த்வமஸி மேஹ்ருதயம்" என்றிறே சொல்லிப்போந்தது. (எனநினைந்து) "இப்புடைகளிலே நினைப்பது அநேகத்தையிறே" என்[உரு று ஜீயரருளிச்செய்வது. (உருகி) "'நினைதொறும் சொல்லுந்தொறும் நெஞ்சிடிந்துகும்' என்று இங்ஙனே சொல்லலாமோ?" என்று ஜீயர்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய ; "நீர்வரிலும் ஸக்தரா யிருந்தீர்" என்றருளிச்செய்தார். (எனநினைந்துருகி) இங்ஙனே அநுஸந்தித்து நீர்ப்பண்டம்போலே மங்கிக்கிடப்பர். காலமநாதி, ஆத்மாநித்யன்,[கூம பரிக்ரஹித்த ஶரீரங்களுக்கு எல்லையில்லை, அவ்வோ ஶரீரங்கள்தோறும் விஷயங்களுக்கும் எண்ணில்லை, ஆகையாலே (அவரவர்) என்னுமித்தனை. (பணைமுலைதுணையா) * வர்மாஸ்ருங்மாம்ஸ மேதோஸ்திமயமான மாம்ஸபிண்டத்தையிறே துணையாகப்பற்றிப்போந்தது. "மின்னுகுழல் கருநிறத்தென்துணையே" என்னுமாப்போலே இவற்றை துணையாகப்பற்றுவது. (பாவியேன்) கீழ்நின்ற நிலையை நினைத்து "பாவியேன்!" என்கிறார். (உணராதெத்தனைபகலும்) அநேககாலம். (பழுதுபோ யொழிந்தன நாள்கள்) * ஒழிவில் காலமெல்லாமுடனாய் மன்னி வழுவிலாவடிமைக்கிட்டுப் பிறந்தவனிறே இக்காலத்தைப் பாழேபோக்கினான்.

http://acharya.org

(தூவிசேரன்னம் துணையொடும் புணரும் சூழ்புனல் குடந்தையே தொழுது) தூவி – சிறகு. (துணையொடும் புணரும்) ஸஹசரத்தோடே புணர்ந்து வர்த்திக்கிற தேசம். ஸர்வபூத ஶரண்யமான தேசம். அன்னத்தோடே ஸர்வதா ஸாம்யம் சொல்லலா யிருக்கையாலே, பெரியபிராட்டியாரோடே ஆராவமுதாழ்வார் ரமித்து வர்த்திக்கிற தேசம். (சூழ்புனல் குடந்தை) புனலாலே சூழப்படுகையாலே தாபஹரமான தேசம். (குடந்தையே தொழுது) ஆராவமுதாழ்வார் வேண்டா, அத்தேசந்தானே அமையும். (என்னவிஞல்) "ஆவியேயமுதே" என்ற என்னாவிஞல். இத்தை யிட்டிறே "எச்சில் வாயால் தூய்மையில் தொண்டனேன் நான் சொல்லினேன் தொல்லைநாமம்" என்று அநுஸந்திக்கது. (உய்யநான்கண்டுகொண்டேன்) உஜ்ஜீவிக்கும்படி நான்கண்டுகொண்டேன். (நாராயணவென்னும் நாமம்) முன்பிழந்த காலமும் வ்யர்த்தமாகாதபடியான திருநாமத்தைக் காணப்பெற்றேன்; "சென்ற நாள் செல்லாத" இத்யாதிப்படியே. ... ... உ

அ.—மூன்றும்பாட்டு.—அநாதிகாலம் ஶரீரத்துக்கு நன்மை வேண்டி உழலைப்பட்டுப்போந்த நான் உஜ்ஜீவிக்கும்படி திருநாமத்தைக் காணப்பெற்றேனென்கிறார்.

வ்யா.—(சேமமேவேண்டி) "ஶத்ருக்கள் ராஜாக்களுள்ளிட்டாரால் நமக்கு நலிவு வாராதொழியவேணும், எல்லாராலும் ரக்ஷை பெற்றுச் செல்லவேணும்" என்றிப்படி நெஞ்சால் நினைத்திருப்பது. (தீவினைபெருக்கி) ரக்ஷை பெற்றுச் செல்லவேணும் என்றிருந்தால், அது ஸபலமாம்படி அதுக்கடைத்த பண்ணுகிற பாபத்தையே யாய்த்துக் கூடுபூரிப்பது. (தெரிவைமாருருவமே மருவி) நல்லத்தை வேண்டியிருக்குங் காட்டில் அது வாராதே; செய்ததின் பலமிறே வருவது. பண்ணிவைத்த பாபங்கள் கொடுபோய் விஷயங்களிலே மூட்டும். (உருவமே மருவி) அகவாய் விழியில் துவக்கலாமிறே. அகவாயறிந்தால் ஸ்வகார்ய பரராயிறே யிருப்பது. அகவாயி விழியில் அநாத்மகுணம் கண்டிலன் ஆயிருக்குமிறே. வடிவில் தோஷங்களை மறைத்திறே வைப்பது. (மருவி) இத்தையே ஸாரதமமாக மநநம்பண்ணியாய்த்திருப்பது. (ஊமனார்கண்ட கனவிலும் பழுதாய்) ஊமனார் - ஊமைகள். ஊமன்கண்ட கனவிலும் பழுதாய். ஊமன்கண்ட கனா வாய்விடமாட்டாதாகிலும், நினைத்திருக்கும்; அங்ஙனுமன்றியே, நெடுநாளநுபவித்துப் போந்த விஷயங்களிலே போயிருந்து, அநந்தரம் நினைத்திருக்கைக்கு மொன்றின்றியே யிருக்கை. அங்ஙனன்றிக்கே, ஊமைகண்ட கனா வாய்விட மாட்டிற்றிலனாகிலும் நினைத்திருக்கலாம், இவற்றை நினைத்திருக்கிறது ஹேயாவஹமாகையாலே நினைக்கவொண்ணாதென்கை. ஸ்ம்ருதி விஷயமாவதொன்றில்லை; ஸ்ம்ருதி விஷய

http://acharya.org

மாய்த்ததுண்டாகில் ஶ்யாவஹமாயிருக்கும். (ஒழிந்தனகழிந்தவந்நாள்
கள்) "நமேஶ்வரம் ப்ரியா: ஸர்வே நமே ஶ்வரம் ஹ்ருதேஶிவா | ஏத
தேவாநுஶோசாமி வயோஸ்யா ஹ்யதி வர்த்ததே" இத்யாதிப்படியே.

நீர்பற்றச்சொல்லுகிற விஷயத்துக்கு இத்தோஷங்களில்லையோ[ரு
வென்ன (காமரூர்தாதை) உருவமே மருவிலும் ஊதியம்போரும்;
"ஸாக்ஷாந் மந்மதமந்மத:." (நம்முடையடிகள்) வகுத்தவிஷயம்.ஸர்வ
ஸ்வாமி. (தம்மடைந்தார் மனத்திருப்பார்) வடிவைக்காட்டி அகப்
படுத்திக் கையிலுள்ளதடையபஹரித்துத் தள்ளிக் கதவடைக்குமவர்
களைப்போலன்றியே, தன்னைச்சேர்ந்தார் மநஸ்ஸைவிடாதே யிருப் [ப
பர்; "கல்லுங்கனைகடலும்" இத்யாதி, "நிற்பது மோர்வெற்பகத்து"
இத்யாதி. (நாமம் நானுய்ய நான்கண்டுகொண்டேன்) ஸ்வாமித்வ
ஸௌலப்ய வாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்யாதிகளுக்கு வாசகமான திருநாமத்
தைக்கண்டுகொண்டேன்.சேமமேவேண்டித் தீவினைப்பெருக்கிப் போ
ந்த நான் கண்டுகொண்டேன்.(நாராயணாவென்னும்நாமம்) குடல்[மரு
துடக்குடைய திருநாமம். ... ... ௩.

அ.—நாலாம்பாட்டு.—ப்ரளயங்கொண்ட பூமியை யெடுத்தாப்
போலே, ஸம்ஸாரப்ரளயங்கொண்டு அதிலே அழுந்துகிறநான், அவரரு
ளாலே, நீர்மைமிக்க திருநாமத்தைக் காணப்பெற்றே னென்கிறார்.

வ்யா.—(வென்றியேவேண்டி) பிதாவாகவுமாம் ஆசார்யனாகவுமா
ம் வென்றியாய்த்து இவன்வேண்டியிருப்பது. தன்னை யொழிந்தாரை
அகப்படுத்தி தான் மேலாகவாய்த்துவேண்டியிருப்பது. கோல்விழுணை
மாம் விஷயத்திலேயாய்த்து வெல்ல நினைப்பது. (வீழ்பொருட்கிரங்கி)
கையில்சிறிது அர்த்தமுண்டாய் அத்தாலேயிறே யிவனொருவனையும்மதி
யாதிருப்பது. அது அஸ்திரமானபடியாலே அபஹ்ருதமாயிருக்குமிறே;
அத்தை யிழந்து கூப்பிடாநிற்கும். கௌரவ்யராயிருப்பார் பக்கல்
அபிமாநம் பண்ணக்கடவ தன்றிக்கே யிருக்க அபிமாநம் பண்ணி
வர்த்தித்தும்அதுக்குமேலே இரக்கக்கடவதல்லாததுக்குஇருந்து கண்
ணநீர்பாயாநிற்கும்.அங்ஙனன்றிக்கே,தேஹாத்மாபிமாநத்தைப் பண்ணி
த்தன்னையெல்லார்க்கும்மேலாகநினைத்துப்போந்து, அதுக்குமேலே,அ
ஸ்திரமானவுடம்பை "நித்யமாகவேணும்" என்று போகியாநிற்குமெ
ன்னவுமாம். (வேற்கணார்கலவியே கருதி) கையிலர்த்த முண்டான
காலம் ஸார்யையைச் செங்கற்சீரைகட்டித்திரியவிடுமவன் அர்த்தமிழ
ந்து கூப்பிடாநின்றால், அல்லாதாரோடொக்க அவளும் வினவப்புகு
ரும்; அவளைக்கண்டவாறே, அவ்வர்த்தத்தை யெல்லாமிட்டு ஒரு [கூறு
பணியாகப் பூட்டிக் காணப்பெற்றிலோம் என்று மநோரதியாநிற்
கும். கெடுத்த பொன்னை இப்போது பூட்டத்தேடும். (நின்றவா நில்லா
நெஞ்சினையுடையேன் என்செய்கேன்) உர்வஶீ ஸாலோக்யத்துக்கு
நாட்டங்க ஸாயநாநுஷ்டாநம் பண்ண, நேரடியே அவள்தானே

http://acharya.org

வந்து உபஸ்தாநம்பண்ணி முன்னேநிற்க அர்ஜுநன் நமஸ்கரித்துக் கடக்க நின்றானிறே விரக்தியாலே; இப்படிப்பட்டவன், "தஸ்யாஹம் நிக்ரஹம்மந்யே வாயோரிவ ஸுது꞉ஷ்கரம்" என்று - ப்ரதிகூல வாயுவைப் பிடித்துக்கூடுகட்டிலும் என்நெஞ்சைப்பிடிக்கப் போகாது [ரு என்றானிறே. ஒருவிஷயத்திலே அரைக்ஷணம் கால்தாழாத நெஞ்சையுடையேனான நான், என்நெஞ்சைப் பரிகரமாகக்கொண்டு உன்னைப்பெறுகைக்கீடான உபாயாநுஷ்டாநம் பண்ண என்பதொன்றுண்டோ. உன்னை யிழக்கைக்குறுப்பா யித்தனை. (என்செய்கேன்) அர்ஜுநனுக்குப்பதினெட்டோத்திலும் சோகத்தைஉத்பாதித்தாப்போலே கண்டதெல்லாமிவர்க்கு ஹயாவஹமாயிருக்கிறபடி.

நீரிப்படி யிருந்தீராகில் உமக்குப் பேற்றுக்கடியெத்தாலே யென்றிருந்தீரென்ன; ப்ரளயங்கொண்ட பூமி தன்னுடைய ரக்ஷணத்தில் அஸமர்த்தமாய் அத்தை ரக்ஷித்தான் யாவனொருவன் அவனாலே யென்கிறார் (நெடுவிசும்பணவும்பன்றியாயன்றுபாரகங்கீண்டபாழி[௰ரு யானாழியானருளே) ப்ரளயங்கொண்ட பூமிக்கு ஸ்வரக்ஷணத்தில் அந்வய முண்டாமன்றிறே விஷயங்கொண்ட நெஞ்சை யுடையேனான நான் எனக்கு ஹிதசிந்தைபண்ணுவது. ஆகாஶாவகாஶம் வெளி யடையும்படி விம்ம வளர்ந்தான். ரக்ஷ்யத்தினளவல்லாதபடி யாய்த்து ரக்ஷகனானவன் வடிவைபரிக்ரஹித்தபடி. பூமிப்ரளயத்திலே[உ௰ புக்கு முடிந்து போகப்புக்கவாறே, நீருக்கும் சேற்றுக்கும் இறாயாத மஹாவராஹமானான்; — ஜலஸம்ஜீவ்யமி காணப்பண்ணைக்கும் வடிவைக் கொண்டான். [மாசுடம்பில் நீர்வாரா மானமிலாப்பன்றியாம்] மஹிஷியுடம்பு பேறாதே பாசிதூர்த்தது என்றவாறே, காதலனான தானுடம்பு பேறாதே மாசேறின உடம்பை யுடையனானான். [மானமிலா]உரு ஈஶ்வரத்வாபிமாநம் பின்னாட்டாதபடி யிருக்கை. மாயாம்ருகத்தை இனத்தின் மான்கள் வந்து மோந்து பார்த்து, விஜாதீயம் என்று கடக்கப்போய்த்தின விறே; அங்ஙனன்றியே, "ஆத்மாநம்மாநுஷம் மந்யே" என்கிற இங்கும் அநுவர்த்தித்தபடி. (பாரகங்கீண்ட) பூமிப் பரப்படங்க அண்டபித்தியோடே புக்குச்சேர்ந்தத்தை ஒட்டுவிடு[௩௰ வித்தெடுத்த. (பாழியான்) மிடுக்கையுடையவன். ரக்ஷிக்குமிடத்தில் ஒரு பரிகராபேக்ஷையில்லை. (ஆழியான்) ஒருபரிகரங்கொண்டு ரக்ஷிக்கப்பார்த்தானாகில் அதுக்கீடான பரிகரமுடையவன். (அருளே) அபிமாநம் பண்ணக்கடவதல்லாத விஷயங்களிலே அபிமாநம் பண்ணியும், ஶோகிக்கக்கடவதல்லாததுக்கு ஶோகித்தும், நரகாவஹமான விஷயங்களை அநுபவிக்க மநோரதித்தும், "நின்றவாநில்லா நெஞ்சினையுடையேன்" என்கிறபடியே கைகழிந்தவென்னை, இவன் தானாக மீளமாட்டான் என்று அதுவே ஹேதுவாக எடுக்கவொருப்பட்ட ஸர்வேஶ்வரன் க்ருபையாலே. அருளே என்னவுமாம், அருளாலே என்னவுமாம். (நன்றுநானுய்ய) "வென்றியேவேண்டி வீழ்பொருட்

http://acharya.org

திரங்கி வேற்கணார்கலவியே கருதி'' என்றுபோந்தவன் ஸம்ஷயணை னென்று தெரியாதபடி அஸ்பஷ்ட ஸம்ஸாரஸம்யனும்படி யானேன். (நான் கண்டு கொண்டேன் நாராயணவென்னும் நாமம்) "வென்றியே வேண்டிவீழ்பொருட்கிரங்கி'' என்று-அபிமானமும் லோபமுமி [ரு றே சொல்லிற்று ; இப்படி போந்த நான், அமாநித்வாத்யாத்மகுண ணுபேதர் பெறும் பேற்றைப் பெற்றேன். ... ... ச.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(கள்வனேனானேன்) விறகுகளவுகண்டவனில் ரத்நாபஹாரம் பண்ணினவனுக்கு பாபம் ப்ரசுரமாயிருக்கும் ; ஸுவர்ணா யநத்தை அபஹரித்தவனில் ப்ராஹ்மணயநத்தை அபஹரித்தவ [ம னுக்கு பாபம் விஞ்சியிருக்கும் ; த்ரவ்யங்களில் தலையான ஆத்மவஸ் துவையாய்த்து அபஹரித்தது. ஸர்வேச்வரனுடைமையை யாய்த்து என்னது என்று போந்தது. (படிறுசெய்திருபபேன்) மிடறு தின் றால் சொறிய வொண்ணாதாப்போலே பரமதோஹரானேன். நான் தேஹாத்மாபிமாநம் பண்ணிப்போந்ததுவேயன்றிக்கே, ஈச்வர சேஷம் என்றிருப்பானொரு ஆஸ்திகனுண்டாகில், தேஹாதிரிக்த மா யிருப்பதொரு வஸ்துவாவதென்? ஈச்வரனாவதென்? என்று காணக்காணப்பறித்தேன். (கண்டவாதிரிதந்தேனேலும்) முன்னடி தோற்றமையாலே கைவந்தபடி பரிமாறினேனித்தனைபோக்கி, சா ஸ்த்ரங்கள் ஆகாது என்று மீண்டிலேன். [நீபயமாவ] அல்லாத வற்[உம றோடு பரிமாறுமத்தை ஜாநிபக்கலிலேயும் பரிமாறத்தேடும்.

(தெள்ளியேனானேன்) இப்படியிருக்கச்செய்தே. ஸாராஸாரவிவே கம்பண்ணி செய்யக்கடவது செய்து அல்லாதது தவிர்ந்துபோவா ரைப்போலே விவேகமுடையேனானேன். (செல்கதிக்கமைந்தேன்) நித்யஸம்ஸாரியாகைக் குறுப்பானவற்றைச் செய்துபோந்தநான்,[உறு "இனி இவன் ஸம்ஸாரத்துக்கு ஆளாகமாட்டான், பரமபதத்துக்கா ளாமித்தனை'' என்னும்படி சமைந்தேன். செல்லக்கடவதொருண்டு-பரம பதம், அங்குத்தைக்காளாம்படி பூர்ணனானேன். "கண்டவாதிரிதந் தேன்'' என்றீர், "தெள்ளியே னானேன்'' என்றீர், வ்யாஹத ஹாஷ ணமாயிருந்ததிஎன்ன (சிக்கெனத்திருவருள்பெற்றேன்) இனிமீளா[கூம தபடி அருளைப்பெற்றேன். நீர்பெற்ற பேறுதானேதென்ன (உள் ளெலாமுருகிக்குரல் தழுத்தொழிந்தேன்) உள்ளு எலும்பும் நரம்பு மறவுருகி, அதுதான் த்வநியில் தழுதழுப்பிலே தெரியும்படி யா னேன். (உடம்பெலாம் கண்ணநீர்சோர) [ஆஹ்லாத ஶீதநேத்ராம் பு:புளகீக்ருதகாத்ரவாந்] உடம்படங்கலும், பஞ்சஸாரும் த்ரிஸரமு மிட்டாப்போலே கண்ணநீர் வெள்ளமிட்டபடி. (நள்ளிருளளவுமித் யாசி) விஷயாநுபவம்பண்ணிக் களித்திருக்கும் போதோடு, விஷ யாநுபவம் பண்ணுகைக்கு அர்த்தார்ஜநம் பண்ணும்போதோடு வாசி யற இவனுக்குத்திருநாமம்சொல்லுகையேயாத்ரையாகப்பெற்றேன்.ரு.

http://acharya.org

அ.—ஆரும்பாட்டு. இத்தை நீர் போர ஆதரியாநின்றீர், அதுதனக்கு அர்த்தமென்னென்ன ; சொல்லுகிறுர். பாடத்தை ஜபித்து அத்தாலே ஃபலம்பெறவிருத்தல், இத்தால் பாபத்தைப்போக்கி மோக்ஷத்துக்கு உடலாக்குதல் செய்கையன்றிக்கே, அர்த்தாநுஸந்தாநத்தாலே தமக்குப் பேறென்று பக்ஷமாகையாலே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறுர்.

வ்யா.— (எம்பிரான்) எனக்கு உபகாரகன். (எந்தை) எனக்கு ஜநகன். (என்னுடைச் சுற்றம்) என் குடலோடுடைத்துடைய எல்லாவுறவுமுறையுமானவன். (எனக்கரசு) என்னை ஈராசுகவிர்த்து ஆண்டவன். (என்னுடைவாணாள்) எனக்கு ப்ராணனானவன். (அம்பிறலித்யாதி) ஸங்கல்பத்தாலன்றிக்கே அம்பாலே, அரக்கர் நடுங்கும்படி நெருக்கி, அவர்களுயிரைப் போக்கின என் ஸ்வாமி ; "மாதாபிதாப்ராதா" இத்யாதிப்படியே. (வம்புலாஞ்சோலை) வம்பு - பரிமளம். உலாவுதல்- வர்த்திக்கை. நித்யவஸந்தமான சோலையென்றபடி. (மாமதிள்) பெரிய மதிள். (தஞ்சமா மணிக்கோயிலே வணங்கி) தஞ்சமாக, அவனுக்கு உருபின அழகிய கோயிலிலே வணங்கி. மணி - அழகு. (நம்பிகாள்) ஹேயவிஷயத்திலாசையற்று பூர்ணராயுள்ளீர். ஹேயவஜ்ஞாநத்தில் பூர்ணராயுள்ளீர் என்னுமாம். (உய்யவித்யாதி) உங்களைப்போலன்றியே, நான் உஜ்ஜீவிக்கும்படி. (நான்கண்டுகொண்டேனித்யாதி) ஸர்வவியாபகமானவனை யறிவிக்கும் வாசகமான திருநாமம். ... ... ௭.

அ.—எழாம்பாட்டு. அல்லாதாரிருக்கிறுர்கள் அவிசேஷஜ்ஞராகையாலே, விசேஷஜ்ஞராய் என்னோடு ஸஜாதீயராய்க் கவிபாடித் திரிகிற நீங்கள் இழக்கிறதென்னென்கிறுர்.

வ்யா.—(இல்பிறப்பறியீர்) அவர்கள் மாஹாத்ம்யத்திலே நின்றநிலை அறியீர்கோள் ; அவர்கள் ஜந்மமறியீர்கோள். (இவரிவரென்றீர்) பண்டு க்ஷத்ரியராய்க் க்லேசப்பட்டுப் போந்தார் ஒருத்தன் இப்போது ஜீவிக்கப்புக்கால், "இது இவனளவன்றிக்கே யிருந்தது, இதுக்கு வேறே யொருவன் அடியாகவேணும்" என்று அறியமாட்டாதே ஸ்ரீயபதியைப்போலே பிறப்பேபிடித்து ஸ்ரீமானாய்ப்போந்தானாக நினைப்புதிகோள். அன்றிக்கே, (இவரிவரென்னீர்) என்று ஒருசொல்லாய், ஒருவாசியறியீரென்னவுமாம். (இன்னதோர் தன்மையென்றுணரீர்) இவனுக்குள்ளவளவு இன்னது என்று அறியமாட்டீர். (கற்பகம்) நினையாதே கொடுக்கும் என்புதிகோள். (புலவர்களைக் கணென்று) விசேஷஜ்ஞராயிருப்பார் சிலர் ஆச்ரயித்து வந்தால் ஒளித்துப்போமவனை, "எங்களுக்கு நிர்வாஹகன்" என்பர்கள். (உலகில் கண்டவா தொண்டரைப்பாடும்) லோகத்தில் நீசவ்யக்திகளால் திரிவாரை, கண்டவாபாடும்-ப்ரதிபந்நங்களைச் சொல்லித் திரிகிற. (சொல்பொருளாளீர்) ஸப்தத்துக்கும் அர்த்தத்துக்கும் நிலவரான நீங்கள். சொல்லுடைமைக்கு உங்களிற்காட்டிலில்லை. ப்ரமேயஜ்ஞாநமுடையார் உங்களைத்தனையில்லை. (சொல்லுகேன் வம்மின்) உங்கள் ப்ரமேய

http://acharya.org

ஜ்ஞாநத்துக்கும் சொல்லுக்கும் பாத்தம் போரும்படியான விஷயத்தை நான்காட்டித்தர வாருங்கோள். (சூழ்புனல் குடந்தையே தொழுமின்) ஓராறும் படைவீடும் வேணுமே உங்களுக்குக் கவிபாடும் போது. ஆறும்மலையும் படைவீடு முள்ளிட்ட பரிகரங்களும்வேணுமே. (நற்பொருள்காண்மின்) நன்றான அர்த்தத்தைக் கண்டுகொள்ளுங்கோள். பேறும்தானேயாய் தன்னைத்தருவதும் தானேயாயிருக்கை. (பாடிநீருய்மினித்யாதி) வாச்யங்களில்தலையானத்தைக் காட்டித்தந்தேன், அதுக்கு வாசகமான திருநாமத்தைப்பாடி உஜ்ஜீவியுங்கோள். "யஃபரஸ்ஸமஹேஶ்வர:" என்றதிறே இதினுடைய ஸங்ரஹத்தை. வாசகங்களில்தலை – அகாரம்; வாச்யங்களில்தலை – கீழ் நான்சொன்னது. ... ... எ.

அ.—எட்டாம்பாட்டு. எங்கள்பூர்வவ்ருத்தத்தைப் பார்த்தால் நீர் சொல்லுகிற அர்த்தத்துக்கு நாங்கள் ஷேபஸிகராக வல்லோமோ? என்ன; கெடுவிகாள்!, நானன்றோ இவ்விஷயத்துக்கு யோக்யரைய் உங்களுக்கு உபதேசிக்கும்படி யானேன், ஆனபின்பு இவ்விஷயத்துக்கு ஆளாகாதாருண்டோ என்கிறார்.

வ்யா.—(கற்றிலேன்கலைகள்) ஓராசார்யனைப் பின்சென்று அவனுச்சரிக்க அநுச்சாரணம் பண்ணிப் போராமையாலே, ஸாஸ்த்ரிய ஜ்ஞாந முண்டாய்த்ததில்லை. (ஐம்புலன்கருதும்கருத்துளேதிருத்தினேன்மனத்தை) மநஸ்ஸை பரவிஷயமாக்கி விஷயங்களிலே ப்ரவணமாகிற வாஹ்யேந்த்ரியங்களை காராவித்தமாகவாகிலும் விஷயங்களினின்றும்மாற்றி ப்ரத்யம்விஷயமாக்கினால் நல்வழி போகைக்குறுப்பாமிறே. ஸ்ரோத்ராதீந்த்ரியங்கள் விஷயங்களிலே யிழிந்து தான் நினைத்தபடியே போக மநஸ்ஸையும் அதுக்குறுப்பாக்கிப் போந்தேன் [உரு (திருத்தினேன்மனத்தை) விஷயப்ரவணரானவர்கள் விஷயப்ராவண்யம் போராது என்று ஔஷதஸேவை பண்ணியிருப்பார்களிறே; அப்படியே, விஷயங்களிலே மநஸ்ஸை வசிய முட்டிப்போந்தேன். (பெற்றிலேனதனால் பேதையேன் நன்மை) ஸாஸ்த்ரீயஜ்ஞாநமின்றிக்கே விஷயப்ரவணருகபோருகையாலே அறிவுகேடராய் ஸதவிஜ்ஞநம் பண்ணப்பெற்றிலேன். (பெருநிலத்தாருயிர்க்கெல்லாம்செற்றமேவேண்டித்திரிதருவேன்) எனக்கு நன்மை ஸம்பாதியாமையன்றிக்கே, பரஹிம்ஸை பண்ணும் விரகே விசாரித்துப்போந்தேன். (பெருநிலத்தாருயிர்க்கெல்லாம் மஹாப்ருத்வியி லாத்மாக்களுக்கெல்லாம், சினமேவேண்டி. (திரிதருவேன்) இதுவே பணியாகத்திரிந்தேன். (தவிர்ந்தேன்) ஹேது அறிந்திலேன், தவிர்ந்து கொடுநிற்கக் கண்டேன். (செல்கதிக்குய்யுமாறெண்ணி) செல்லக்கடவவழி – பரமபதம், அங்கே புக்கு உஜ்ஜீவிக்கும்படியை மநோரதித்து. ஆறு – வழி. (நல்துணையாகப்பற்றினேனடியேன்) "பாதேயம்புண்டரீகாக்ஷநாம ஸங்கீர்த்தநாம்ருதம்" என்னுமத்தைப்பற்றினேன். (நாராயணா) ரஸாயநஸேவை பண்ணினேன். (நாராயணாவித்யாதி) "நயாமிபரமாங்கதிம்" என்கிறபடியே அக்கரைப்படுத்தும் வஸ்துவுக்கு வாசகமான நாமம். ... அ.

http://acharya.org

அ.—ஒன்பதாம்பாட்டு. நீர் இத்திருநாமத்தைப் போர ஆத ரியாநின்றீர், இதென்ன நன்மையைத் தருமென்ன; இன்ன நன் மையைத் தருமென்கிறார்.

வ்யா.—(குலந்தரும்) ஸமவத் ஸம்பந்தத்தை உண்டாக்கும்.[ஞ வம்ஶத்தால் தண்ணியானொருவன் வம்ஶத்தாலுயர்ந்தா னொருவனு டனே ஸம்பந்திக்க, இன்னானுடைய ஸம்பந்தி என்று இவ னையும் உயர்ந்த குலத்திலே எண்ணுகின்றதிறே. (செல்வம் தந்தி டும்) ஐஶ்வர்யத்தைத்தரும். * நின்னையேதான் வேண்டி நீள்செல்வம் வேண்டாதான்றன்னையே செல்வந்தான் வேண்டி வருமிறே. மோ[ம க்ஷஶ்ரீயைத் தரு மென்றுமாம். (அடியார் படு துயரித்யாதி) ஸமவ ந்தோஷஸாதா ரிருப்பார் கர்மாநுரூபமாகப்படும் து:க்கங்களை யெல்லாம் ஸ்யலமேஷமாக்கும். "ஆரே துயருழந்தார் துன்பு ற்றார்" இத்யாதி. (நீள்விசும்பருளும்) பரமபதத்தைக் கொடுக்கும். (அருளொடு பெருநில மளிக்கும்) அருளுடனேகூட, பெருநில மூண் டு – பெரியஸ்யாநம் கைங்கர்யமாகிற பெரியபதம், அத்தைத்தரும். (வரம்தரும்) "ஒழிவில காலமெல்லா முடனாய் மன்னி வழுவி லாவடிமை செய்யவேண்டு நாம்" என்று இவனுக்கு ப்ரார்த்நீய மான கைங்கர்யத்தையும் தரும். (வலந்தரும்) என்றலும் அதுதன் னையேகாட்டும். அங்ஙனன்றிலே,(வலந்தரும் "யஆத்மதாவலதா"[உம என்று தன்னையுங்கொடுத்து தன்னை அநுபவிக்கைக்கிடான ஶக்தி யையும் கொடுக்கும். அங்ஙனன்றிக்கே, (அருளொடு பெருநில மளிக்கும் வலந்தரும்) தன்னை ஆஶ்ரயித்தவர்கள் தங்களளவன்றிக்கே, தங்களுடனே ஸம்பந்தித்தார்க்கும், தங்களருளோடே கூட, பெருநிலமூண்டு - பரமபதம், அத்தைக் கொடுக்க வல்லராம்படி [உரு யான ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணும். (மற்றும்தந்திடும்) இவனுக்கு ஹித மாய் இவனறியாதவற்றையும், இவனுக்கிதுவேணும் என்று அவற் றையும் தானேகொடுக்கும். (பெற்றதாயினுமாயினசெய்யும்) "ஶரீர மேவ மாதாபிதரௌ ஜநயத:" என்று ஶரீரத்தளவிலேயிறே அவர்கள்; ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபஜ்ஞாந விகாஸத்தைப் பிறப்பிப்பானவனே[கூம யிறே. "ஸஹிவித்யாதஸ்தம் ஜநயதி தச்ச்ரேஷ்டம் ஜந்ம" என்று - ஜ்ஞாந ப்ரதனானவனேயிறே. (நலந்தரும்சொல்லை) இந்த நன்மைக ளெல்லாவற்றையும் தரும்சொல்லை. (நான்கண்டு கொண் டேன் நாராயணாவித்யாதி) உறவறிந்த நான். ... கூ.

அ.—பத்தாம்பாட்டு. தருநாமம் சொல்லுகைக்குக்காலம்[கூ ரு கழிந்ததென்னவேண்டா, சரமகாலத்திலே சொல்லவுமமையும், இந்த நன்மைகளெல்லாம் தருமென்கிறார்.

http://acharya.org

வ்யா.—(மஞ்சுலாஞ்சோலை) மஞ்சுகள்படிந்து ஸஞ்சரிக்கிற சோலை. (வண்டறைமாநீர்) "ஜலத்தினுடைய ரஸ்யதையாலே ஈக்கள்வண்டோடு மொய்ப்பது" என்று ஆற்றுவரவுகளிலே சொல்லுவர்களாய்த்துத் தமிழர். (மங்கையார்வாள்கலிகன்றி) திருமங்கையிலுள்ளார், ஆழ்வார்வாளே தங்களுக்கு பலமாகவாய்த்து நினைத்திருப்பது. (செஞ்சொலாலெடுத்ததெய்வநன்மாலை) அழகிய செஞ்சொற்களாலே தொடுத்த அப்ராக்ருதமான அழகிய மாலை. (இவைகொண்டித்யாதி) ஶரீராவஸாநத்திலே யமவஶ்யதைக்கஞ்சாதே, இத்திருநாமத்தைச்சொல்லுங்கோள். (துயர்வரில்நினைமின்) இவ்வருகுண்டான வ்யஸநங்கள் வந்தபோதும் இத்தையே சொல்லுங்கோள். (துயரிலீர் சொல்லிலும்நன்றாம்) மரணதஶையிலே சொல்லவும் நினைக்கவும் போமோவென்ன; ஶரீரக்லேஶமற்று அநுகூலிருந்தார்சொல்லிலும் இவனுக்கு நன்மைபயக்கும். (நஞ்சுதான்கண்டீர் நம்முடைவினைக்கு) நம்முடைய து:ஷ்கர்மங்களுக்கு, ஆற்றவொண்ணாதநஞ்சு. *தேனும்பாலுமமு[மிரு]துமாயதிருமால்திருநாமம், நம்முடைய ப்ராரப்தகர்மத்துக்கு நஞ்சு; இத்தைஉஜ்ஜீவியுங்கோள். ... ... ம.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்து – இரண்டாந்திருமொழி – வாலி. ப்ரவேஶம்.

ஸம்ஸார ஸ்வபாவத்தையும்தம்முடைய இதரவிஷய ப்ராவ [உம] ண்யத்தையும் அநுஸந்தித்து அஞ்சினவர்க்கு, அவ்வச்சமெல்லாம் போம்படி, தன் நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே என்னை விஷயீகரித்து, தன் ஸ்வாமித்வத்தையும் எனக்குக்காட்டியருளினானென்றார் - கீழ்த்திருமொழியில்; "அம்பினாலரக்கர் வெருக்கொள நெருக்கி" என்று ராமாவதாரம் ப்ரஸ்துதமாய்த்து, திருமந்த்ரமும் ப்ரஸ்துதமாய்த்து; இத்திருமந்த்ரத்துக்கு அர்த்தமாகிறதுதான் - ஸ்வாமித்வ ஸௌலப்யாதிகளிறே; செய்த்தலையிலே குடில்கட்டிக்கிடந்து நோக்கும் க்ருஷகனைப்போலே ஆஶ்ரிதரிருந்த விடத்திலே உகந்தருளின நிலங்களிலேவந்து நின்றருளி நோக்குகையாலே ஸ்வாமித்வம்ப்ரகாஶித்தது. எதிர்த்தலைபாராதே அவஸரப்ரதீக்ஷனாய்அந்தர்யாமி ரூபத்தாலே[கூம] யிருக்குமிது ஸ்வாமித்வ கார்யமிறே. அவ்வளவன்றிக்கே, இவனபேக்ஷித்தபோதே இக்கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கலாம்படி கோயில்களிலேவந்து நிற்கிறஇதுக்கு மேற்பட்டில்லையிறே ஸௌலப்யத்துக்கு; இப்படி ஸௌலப்யத்துக் கெல்லையான உகந்தருளின நிலங்க ளெங்கும்புக்கு, உகந்தருளின நிலங்களுக்கெல்லையான ஹிமவானில்[கூரு] திருப்பிரிதியளவும சென்று, அவ்விடமேதுடங்கி அநுபவிப்பதாகத் திருவுள்ளத்துடனே கூட்டுகிறார். ... ... *

அ.— முதற்பாட்டு. கீழ்-ராமாவதாரம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே, வாலிவதம்பண்ணின சக்ரவர்த்தித்திருமகனெழுந்தருளி யிருக்கிற திருப்பிரிதியைச் சேரலாமென்று, திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா.—(வாலிமாவலத்து) மஹாபலத்தையுடைய வாலி. வால் என்று - மிடுக்குக்குப்பேர்; மிடுக்கையிட்டு இவனுக்கும் பேராய்த்து. மிடுக்குக்கு இவனை யெண்ணினால் பின்னையெண்ண விரலில்லாமல் நின்றுபோமித்தனை, இவனையொக்க எண்ணலாவாரில்லை மிடுக்குக்கு. (உடல்கெட) அவனுடைய ஶரீரம்மங்க. (வரிசிலைவளைவித்து) அழகிய வில்லை வளைத்து. வரியென்று-அழகு. ஏலம் - நறுநாற்றம், கமழாநின்றுள்ள. (தண்டடமித்யாதி) நனைந்து பரந்த பொழிலையுடைய இமயத்துள். (ஆலிரித்யாதி) ஆலி - சிறுதூறல். சிறுதுளியை யுடைத்தான மஹாமேகங்களானவை நிர்க்ஷணத்தாலே முழங்க. ஆலிமாமுகிலதிர்தர, பீலிமாமயில் நடம்செய்யும். (அருவரை) ஒருவரால் தாவி யேறவரிதான மலையிலே. அருவரை முகட்டிலே, பீலித்தழையை யுடைய பெரியமயில் தன் கீழ்வயிறு மலைமுகட்டிலே அழுந்தும்படி யேறிநின்று கூத்தாடும். நடம்-கூத்து. (தடஞ்சுனைப் பிரிதி) தடம் - பெருமை. பெரிய சுனைகளையுடைய திருப்பிரிதியைச் சென்றடை நெஞ்சே. ... ... க

அ.— இரண்டாம்பாட்டு. வாநரஜாதியைக் கொண்டு ஸேதுவைப் பந்தம்பண்ணி லங்கையை யழித்த சக்ரவர்த்தித்திருமகனிருக்கிற திருப்பிரிதியைச் சென்றடை யென்கிறார்.

வ்யா.—(கலங்கமாக்கடல்) பெரிய கடலானது கலங்க. "சாப மாநய" என்றபோது கடல் கலங்கினபடி. (அரிகுலம் பணிசெய்ய) குரக்குத்திரள் பணிசெய்ய. குலம்-திரள். "குரக்கினப்படைகொடு" இத்யாதி, "குரக்கினத்தாலே குரைகடல்தன்னை" இத்யாதி. (அருவரையணைகட்டி) பெரிய மலைகளாலே கடலைஅணைகட்டி. "கல்லார் கடலையடைத்து" இத்யாதி. (இலங்கைமாநகர் பொடிசெய்த வடிகள்) லங்கையாகிற மஹாநகரத்தைப் பாழாகப் பொடிசெய்த ஸர்வஸ்வாமிகள். (இருந்த நல்லிமயத்து) ராவணவதம் பண்ணின ஶ்ரமமாற வெழுந்தருளி யிருக்கிற அழகிய ஹிமவானிடத்து. விலங்கல்-மலை. மலைபோலே வளர்ந்து. (விறலிரும் சினத்தன வேழங்கள் துயர்கூர) பர்வதோபமமாய் மிடுக்கையுடைத்தாய் மிக்கசினத்தையுடைத்தான ஆனைகள்மிகவும் து:கிக்க. (பிலங்கொள்வாளெயிற்றரியவைதிரிதருபிரிதி) பிலத்வாரம் போன்ற பெரிய வாயையும் ஒளியையுடைத்தான பற்களையு முடைய ஸிம்ஹங்கள் ஸஞ்சரிக்கிற திருப்பிரிதியை அடை நெஞ்சே. ... ... ௨.

http://acharya.org

அ.—மூன்றாம்பாட்டு. நப்பின்னைப் பிராட்டியுடைய ஸம்ஶ்லேஷ விரோதியைப் போக்கின க்ருஷ்ண னெழுந்தருளி யிருக்கிற திருப்பிரிதியை அடை யென்கிறார்.

வ்யா.—(துடிகொள் நுண்ணிடை) துடியொத்த நேரிய இடை. (சுரிகுழல்) சுருண்ட குழல். (துளங்கெயிறு) ஒளிவிடுகிற தந்தபங்க்தியையுடைய. (இளங்கொடி திறத்து) "ப்ரஸம்யோக ஸுலபம் வயஃ" என்கிறபடியே ஒருகொள்கொம்பு தேட்டமான பருவத்தையுடைய நப்பின்னை விஷயமாக. (ஆயரித்யாதி) இடையருடைய இடியொத்த வெவ்விய ஸ்வரத்தையுடைய ரிஷபங்களைத் திரளாக ஒருக்காலே கொன்றவனிருக்கிற நல்ல ஹிமவானில். (கடிகொளித்யாதி) பரிமளம் மிக்கு நன்றான பூவைப் படுக்கையாகக் கொண்டு. அமளி-படுக்கை. மணியறை-மாணிக்கப்பாறை. அறையென்று - பாறை. மாணிக்கப்பாறையிலுதிர்ந்த நல்லவேங்கைப்பூப்படுக்கையின் மேலே. (வேழம் பிடியினோடு வண்டிசை சொலத் துயில்கொளும் பிரிதி) களிற்றானை பெண்ணானையுடன், வண்டுகளிசைபாட, அப்பாட்டுத் தாலாட்டாகத் துயிலும் பிரிதியை யடைநெஞ்சே. ... ... ௩.

அ.—நாலாம்பாட்டு. ஆஶ்ரிதனான ப்ரஹ்லாதன் ப்ரதிஜ்ஞா ஸமய காலத்திலே உதவினவன் வர்த்திக்கிற தேஶத்தை அடைஎன்கிறார்.

வ்யா.—(மறங்கொளாளரியுருவென வெருவர) க்ரோதந்தானொருவடிவு கொண்டாப்போலே யிருக்கிற ஸிம்ஹவடிவைக்கொண்டு, வெருவர - பயப்பட. [மூவுலகும் பிறவுமனைத்தும் அஞ்ச] கேட்டார் கேட்டாரெல்லாம் பயப்பட. "பீஷணம்" என்றும் "ம்ருத்யு ம்ருத்யும்" என்றும் சொல்லுகிற வடிவுதானே பயாவஹமாயிருக்கை. (ஒருவனதகல் மார்வம் திறந்து) ஒரு...... † த்துக்கொருவன். (அகல்மார்வம்) திருவுகிருக்கு இரைபோரும்படி வரபலம் ஊட்டியாக வளர்ந்த மார்வு. (திறந்து) திறக்கை - நிக்ருகையாய், மார்வை நிக்ருகையாவது - பிளந்தென்றபடி. (வானவர் மணிமுடிபணிதர) தேவர்கள் அபிஷேகங்களுடனே வந்து திருவடிகளிலே முடிபடவிழுந்து ப்ரணாமம் பண்ணவிருக்கிற நல்ல ஹிமவானில். (இறங்கி யேனங்களித்யாதி) பன்றிகளானவை படிந்து, வளைந்த கொம்புகளாலே யிடந்திட, அருகேகிடந்து அக்நிபோலே ஜ்வலியாநிற்கும் மஹார்கமான ரத்நங்கள். (அருவியொடு திகழ்தரு) அருவிகளோடே அந்த ரத்நங்கள் மலைகளினின்று மிழிகிற பிரிதி சென்றடை நெஞ்சே. ... ௪.

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு. அவ்வவதாரங்களுக்கடியாகத் திருப்பாற்கடலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியை அநுஸந்திக்கிறார்.

வ்யா.—(கரைசெய்மாக்கடல் கிடந்தவன்) ஸகலாத்மாக்களையும் கரையேற்றுகைக்காகத் திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தவன். (கனைகழலமரர்கள் தொழுதேத்த) நூபுராதி ஸ்வரத்தையுடைய திருவடிகளை ப்ரஹ்மேஶாநாதிகள் தொழுது ஸ்தோத்ரம்பண்ண. (அரைசெய்

† இவ்விடத்தில் விட்டுப்போன க்ரந்தத்தை கோஶாக்ஷரங்களில் காண்க.

http://acharya.org

மேகலை) திருவரை பூத்தாப்போலே யிருக்கிற. (அலர்மகளித்யாதி) பெரியபிராட்டியாருடனே பொருந்தியிருக்கிற நல்லஹிமவானிலே. (வரைசெய்மாக்களிறித்யாதி) மலையை யானையாக வகுத்தாப்போலே பெரிய வடிவையுடைய ஆனைகளானவை. (இளவெதிர்[ரு வளர்முளை) வெதிரிலே-மூங்கிலிலே. வெதிர்வளர்முளை - தடிந்தெழுந்த மூங்கிலிடை முளைத்து வளருகிற இளங்குருத்தைப் பிடுங்கி. (அளாமிகுதேன் தோய்த்து) மலைமுழைஞ்சுகளிலேவைத்தபெரிய தேனையழித்து, அதிலே மூங்கிற்குருத்தைத் தோய்த்து. (பிரசவாரி தன்னிளம் பிடிக்கருள்செயும்) பிரசம்-தேன். வாரி யென்பது - வெ [ய ள்ளம். தேனிலே மூங்கிற் குருத்தைத் தோய்த்துக் கொடுத்துத் தன்னிளம் பிடிக்கு, தேன்வெள்ளத்தையும் தண்ணீராக விக்காமல் கொடுக்கு மென்னுதல்; பிரசமென்று - தேனியாய், மிக்கதேனையழித்து அதில் ஈயை வாரிப்பொகட்டு, அத்தேனிலே இளவெதிர் முளையைத் தோய்த்துக் கொடுக்குமென்றுமாம் : அப்படிப்பட்ட [யரு பிரிதியைச் சென்றடை என்கிருர். ... ... ரு.

அ.—ஆரும்பாட்டு. திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளின அப்பிரமலியோடே இங்கே வர்த்திக்கிறபடியை யநுஸந்திக்கிருர்.

வ்யா.—(பணங்களாயிரமித்யாதி) ஸஹஸ்ர ஃபணனை அழகிய திருவநந்தாழ்வாருகிற படுக்கையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸர்வேச்வரனே ! என்று. (இணங்கிவானவரித்யாதி ப்ரஹ்மேசாநாதிகள் திரண்டு, தங்களுடைய அழகிய அபிஷேகங்களானவை திருவடிகளிலே பணியும்படி யிருந்த அழகிய ஹிமவானில். (மணங்கொளித்யாதி) நறுநாற்றம் கமழாநின்றுள்ள குருக்கத்தி பெரிய கொடிகளைவீசி நிமிர்ந்து, அவை மேலேபடர்தலைச்சென்றுமேவுதலைக்கொள்கொ [உரு ம்பாகப் பற்றி. (பிணங்கு பூம்பொழில்) செருந்திக் கொடிகளும் சோலைப்பணைகளும் தன்னிலே செறிந்த பூம்பொழி லென்னுதல் ; "சலங்கொண்டு மலர்சொரியும்" என்கிறபடியே - கொம்பும் கொடியும் இசலிப்பூக்கும் பொழிலென்னுதல். (நுழைந்து வண்டிசை சொலும்) முக்தர்ஸாமகாநம் பண்ணுமாப்போலே, † இவ்வண்டுக[ருய ளும் இப்பொழிலிலே நுழைந்து புக்கு மதுபாநம் பண்ணிக் களித்து இசைபாடும் பிரிதி சென்றடை நெஞ்சே. ... சூ

அ.—ஏழாம்பாட்டு. (கார்கொளித்யாதி) தேவர்கள் புஷ்பவ்ருஷ்டி பண்ணி ப்ரணமம் பண்ணும்படி ஸ்தலஹனை யிருக்கிற திருப்பிரிதியை நெஞ்சே அடை என்கிறார்.

வ்யா.—(கார்கொள்வேங்கைகள்)* மாமேல் மஞ்சுபடிந்தவேங்கைகளென்னுதல் ; காரென்று - பெருமையாய், பெருத்துத் தழைத்த வேங்கையென்னுதல். (கனவரைதழுவிய) பெரிய வரையைத்தழுவிய. (கறிவளர்கொடிதுன்னி) கறியென்பது - மிளகு. பெருக்கக்காய்த்து வளருகிற மிளகுக்கொடி நெருங்கி. (போர்கொள்வேங்கைகள்)

† இங்கேவிட்டிருக்கும் சிலபதங்களை கோசாக்ஷரங்களிற்கண்டுகொள்வது.

http://acharya.org

யானையுடனே பொருகிற வேங்கைப்புலிகளானவை. (புனவரைதழுவிய) புனங்களையுடைத்தான மலைமுழஞ்சுகளிலே, துணையுடனே யணைந்து கிடக்கும். (பூம்பொழிலிமயத்துள்) (ஏர்கொள்பூஞ்சுனைத்தடம் படிந்து) அழகியபூக்களை யுடைத்தான சுனைகளின்கரையிலே யிருந்து. படிதல் – இருத்தல். (இனமலரெட்டு) * அஷ்டஸா புஷ்பங்களைச் சொல்லுதல்; கைக்கெட்டின பூக்களெல்லா மிட்டேன்னுதல்; "எண்டிசையுமுள்ள பூக்கொண்டு" என்கிறபடியே. (இமையோர்களித்யாதி) தேவர்கள், ஆயிரந் திருநாமங்களையுஞ்சொல்லி ஸ்தோத்ரம் பண்ணித் திருவடித்தொழும் பிரிதிசென்றடை நெஞ்சே. ... ௭.

அ.—எட்டாம்பாட்டு. ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் ஜகத்காரணபூதனான ஸர்வேஶ்வரன் இங்கே யிருந்து ஆஶ்ரிதார்த்தமாக என்றும் ப்ரஹ்மேஶாநாதிகள்வந்துதொழுகிறபிரிதிசென்றடைநெஞ்சே என்கிறார்.

வ்யா.—(இரவுகூர்ந்து) ஆதித்ய கிரணப்ரவேஶமில்லாமையாலே ராத்ரியேயா யிருக்கும். (இருள்பெருகிய வரைமுழை) இருள்மிக்க மிகு மலைமுழஞ்சுகளிலே. (இரும்பசியதுகூர) பெரும்பசியானது மிக. (அரவமாவிக்கும்) அம்மலைமுழஞ்சுகளிலே கிடக்கிற மலைப்பாம்புகளானவை பசியாலே இளைத்து நெடுமூச்செறியும். ஆவிக்கை—நெடுமூச்செறிகை. (அகன்பொழில் தழுவிய) உள்ளான சோலையாலே தழுவியுள்ள. ஒருவரால்ப்ரவேஶிக்கவரிய மலையாகிற ஹிமவானி[உம]லே. (பரமனித்யாதி) ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் ஜகத்காரணபூதனாயிருந்துள்ள ஸர்வேஶ்வரன், எங்களுக்காக அழகிய காளமேகம் போன்ற வடிவழகோடேயிங்கேயெழுந்தருளியிருந்ததே! என்று, தேவர்கள், ப்ரஹ்மாவோடேகூடச்சென்று திருவடித்தொழும் ஸர்வஜ்ஞ, [illegible]. (பெருந்தகை) ஸர்வஸ்வாமி; அவனிருக்கிற பிரிதிசென்றடை நெஞ்சே. அ.

அ.—ஒன்பதாம்பாட்டு. திருநாமத்தைச் சொன்னாரை ரக்ஷிக்கைக்காகத் திருப்பிரிதியிலே யிருந்தான், அவனைச்சென்றடை நெஞ்சே என்கிறார்.

வ்யா.—(ஓதியித்யாதி) ஓதியாயிரந் திருநாமமென்கிறது – நாராயணனென்ற திருநாமத்தை. *ஓராயிரமா யுலகேழளிக்கு மதிரே[நட]ம் அது. திருநாமத்திலே அர்த்தாநுஸந்தாநத்தை யறிந்தவர்களுக்கு. (உறுதுயரடையாமல்) வந்து கிட்டுகிற, துயர் – உத்தராகம், தம் பூர்வாகம், இவையொன்றுமிவனை ஸ்பர்ஶியாதபடி யருளின ஸ்வாமி யெழுந்தருளி யிருக்கிற அழகிய ஹிமவானில் (தாதுமல்கிய பிண்டி விண்டலர்கின்ற) பிண்டி–அசோகு. பிண்டித்தாதும் சுண்ணமும் மிக்கிருந்துள்ள பூக்கள்அலர, அதில் தேஜஸ்ஸை. (தழல்புரையெழில் நோக்கி) அக்நிஜ்வாலையை யொத்த அழகைப்பார்த்து. (பேதைவண்டுகளெரியென வெருவரு) பைதலாய் விவேகமறியாத வண்டுகள் அக்நியென்றஞ்சும் திருப்பிரிதியைச் சென்றடை நெஞ்சே. ... ௯.

http://acharya.org

அ.—பத்தாம்பாட்டு. இத்திருமொழியை அப்யஸிப்பார்க்கு தாபத்ரயாதிகளால் வரும்து:க்கம் வாராதென்கிறார்.

வ்யா.—(கரியமாமுகிற்படலங்கள் கிடந்தவைமுழங்கிட) கறுத்துப்பெருத்த மேகஸமூஹங்கள் பர்வதஶிகரத்திலே கிடந்து முழங்க. படலம்-திரள். அம்முழக்கத்தைக்கேட்டு, யானைகள் பிளிறுகிறனவாகக்கொண்டு. (பெரியமாசுணம்) மாசுணமாகிறது - பெரும் பாம்பு. (வரையெனவித்யாதி) மலைநகர்ந்தாப்போலே கரிய முகிற்கணத்தை யானையாக நோக்கிப் பேர்ந்து போகிற திருப்பிரிதியிலிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனை. (வரிகொள் வண்டறைபைம்பொழில்) வரி-அழகு. அழகிய வண்டுகள் பாடாநின்றுள்ள அழகிய பொழில். பைம்மை - அழகும், குளிர்த்தியும், பரப்பும். இப்படிப்பட்ட பொழிலையுடைய திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகரான விவருடைய இத்திருமொழியில். (அரியவித்யாதி) அருமை - பெருமை யுடைத்தான, இனிய இசையைப்பாடும்அநந்யப்ரயோஜநர்க்கு.(அருவினையடையாவே) து:க்கங்கள் இவனைச்சேராது. ... ... ௰.

ஜீயர்திருவடிசரணம்.

முதப்பத்து - மூன்றாந்திருமொழி - முற்றமூத்து. ப்ரவேஶம்.

தந்திருவுள்ளத்தைக்குறித்து,திருப்பிரிதியை ஆஶ்ரயி என்று உபதேஶித்தார்;அதுதமக்கவரைக்கிடாகத்வரித்ததில்லை;கெடுவாய்! நாமிருக்கிறவிருப்பின்பொல்லாங்குகண்டாயே, கடுகஒருக்ஷணம்முற்பட்டதுடலாகஆஶ்ரயிக்கபாராயென்கிறார்.கீழ்-திருமந்த்ரத்தைஅநுஸந்தித்தார்; அநந்தரம்,மந்த்ரப்ரதிபாத்யமான அர்த்தத்தை அநுஸந்தித்தார்;மந்த்ரத்ரஷ்டாவானவனிருந்ததேஶத்தை ஆஶ்ரயிப்போமென்கிறார். திருமந்த்ரந்தன்னை அநுஸந்திப்பார்க்கு ப்ரதிபாத்யவஸ்துவோபாதி, ருஷிச்சந்தோ தேவதைகளென்ன,பீஜஶக்திகளென்ன,ஶோஷணதஹநாதிகளென்ன, இவையெல்லாம் அநுஸந்தேயமாகக் கடவது. அது வேண்டுவானென்னென்னில்; "நமோநாராயணாயவென்று-பரமாத்மனைச்சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்" என்னும் இம்மந்த்ராநுஸந்தாநம்பண்ணுவார் நித்யஸூரிகளாய் அவர்களுடையயாத்ரையாய்த்து இது; அத்தையிறே ஶரீரத்மிகையான ப்ரக்ருதிவஶ்யனானவிவன் அநுஸந்திக்கப்பார்க்கிறது; ஆகையாலே அவர்களோபாதியாகத் தன்னுடைய ஶரீரத்தையும் பாவித்து அநுஸந்திக்கைக்காக ஶோஷணாதிகள் வேண்டுகிறது; இனி ருஷிச்சந்தோ தேவதையை யநுஸந்திக்கிலும் இம்மந்த்ரத்திலுண்டான ஆதராதிஶயத்தாலே பீஜஶக்திகளை யநுஸந்திக்கிறது மோக்ஷப்ரதமென்று அவ்வழியிலே யிவனுக்கும் விஶ்வாஸம் பிறக்கைக்காக. கீழ் - "பிரிதி சென்றடை நெஞ்சே" என்றார்;

http://acharya.org

க்ரமத்திலே செய்கிறோம் என்று ஆறியிருந்தது நெஞ்சு ; கெடுவா
ய் ! ப்ரக்ருதி ஸம்ஸ்ருஷ்டராயிருப்பார்க்கு அப்படி செய்கிறோம்
என்றாறியிருக்கப்போமோ, அப்ராக்ருதஸரீரபரிக்ரஹம் பண்ணினார்க்
கன்றோ பின்னைச் செய்கிறோம் என்றாறியிருக்கலாவது என்று, இங்ஙனே,
ப்ரக்ருதியினுடைய அஸ்திரதையையும், விஷயங்களினுடைய தண்
மையையும், பற்றப்படுகிற விஷயத்தினுடைய வைலக்ஷண்யத்
தையும் சொல்லி, இருந்தபடியிதுவானபின்பு ஒருகைகால் முறியி
வாகிலும் ஒருக்ஷணம் முற்பட்ட துடலாக ஆஸ்ரயிக்கப்பாராயெ
ன்று திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்கிறார். ... ※

அ.—முதற்பாட்டு. (முற்றமூத்து) ஹிமவானில் திருப்பிரிதி
யை யாஸ்ரயியென்று திருவுள்ளத்தைக் குறித்து உபதேசித்தார் ;
அது தம்மவரைக்கநுரூபமாக மேல்விழாதே திமிர்த்திருந்தது ; கெ
டுவாய் ! அங்கே ஸ்ரீவதரியை ஆஸ்ரயிக்க வாராயென்கிறார்.

வ்யா.—(முற்றமூத்து) மூப்பதெல்லாம் மூத்து (கோல்துணை[யாகு
யா) முன்பு தானெல்லார்க்கும் அபாஸ்ரயமாகவிறே நினைத்திருப்
பது. "துன்னுகுழல் கருநிறத்தென் துணையே" என்று ஒரு பரம
சேதநனைத் துணையாகப் பற்றுகிறானுமன்றே ; ஒருவிறகையிறே து
ணையாகப்பற்றிற்று.—நஞ்சீயர் ஸந்யஸித்தருளுகிறவன்று "ஆஸ்ர
மயாரணம்பண்ணும்மந்த்ரம்—நீ எனக்குமித்ரமாய் எல்லா ரக்ஷணங்[க
ளுமுங்களும் பண்ணவேணும் என்றாய்த்து ; அத்தைக்கேட்டு, ஒருஸர்வ
ஜ்ஞன் ஸர்வஸக்தி பரமசேதநனை ஒராசார்யன் முன்னாக இவ்வா
ர்த்தையைச் சொல்லிவைத்து இக்காஷ்டத்தையும் இவ்வார்த்தைத
சொல்லும்படியான இவ்வாஸ்ரம ப்ராப்திதானென் ! என் இருந்தேன்
காண்" என்றருளிச்செய்வர். (முன்னடிநோக்கிவளைந்து) வளைகிறா[ஒரு
னும் ஒருஸாத்விகன் காலில் வளையாதே, தன் புறவடியை நோக்கி வ
ளைந்தானித்தனை. (இற்ற கால்போல்தள்ளி) வங்கிகள் கட்டுக்குலை
கையாலே முறிந்த கால்போலே வசமற்றுக் கையாலே எடுத்
து முன்னே தள்ளி. (மெள்ளவிருந்து) அந்த ஆயாஸம் பொறாமல்
மெள்ளஇருந்து. கோலையூன்றி, முதுகையூன்றி, முழங்காலையூன்றி,
நிலத்தையூன்றி, இப்படியிறே யிருப்பது. (அங்கிளையாமுன்) அப்படி
யிருந்தது தான்பொறாமல் இளைக்குமாய்த்து. இக்லேஸங்கள் வரு
வதற்கு முன்னே. (பெற்றதாய்போல் வந்தபேய்ச்சி) யஸோதைப்
பிராட்டி தேவகிப்பிராட்டியைப்போலே ஹாஸித்து வந்தபூதனை.
(பெருமுலையூடு உயிரை வற்ற வாங்கியுண்ட) பெரியமுலைவழியே இவளுயிரைப்பாலுட[கூடு
னே வற்றும்படி வாங்கி யமுதுசெய்தவனுடைய ஸ்ரீவதரியை வண
ங்குவோம்வா என்கிறார். ... ... க.

அ.—இரண்டாம்பாட்டு. நம்மை முன்பு ஆஶ்ரித்தவர்கள் அநாஶ்ரிக்கும்படி ஶரீரம் ஜரிப்பதுக்கு முன்னே ஸ்ரீவதரியை வணங்குவோம்வா என்கிறார்.

வ்யா.—(முதுகுபற்றிக்கைத்தலத்தால்) நிமிரநின்றவாறே, தௌர்பல்யத்தாலே ஶரீரபாரம் பொறுக்கமாட்டாதே முதுகுநோமே, நொந்தவாறே முதுகை ஒருகையாலேபற்றி. (முன்னொருகோலூன்றி) மற்றைக்கையாலே, முன்னடியிலே ஒருகோலை யூன்றி. (விதிர்விதிர்த்து) நடுங்கி நடுங்கி. (கண்சுழன்று) கண்ணுஞ்சுழலையிட்டு. (மேற்கிளைக்கொண்டு) மேல்மூச்செறிந்து. (இருமி) இவரிப்படி யிளைத்தவாறே, கோழையாரும் முகங்காட்டுவரே, அத்தாலே இருமி. (இதுவென்னித்யாதி) தூரத்திலே இவரைக்கண்டவாறே, இதுவென்! - இங்குவருகிறதென்! என்று தங்களிலே சொல்லி, கிட்டினவாறே அப்பா! மூத்தபடியென்! என்று சிரித்து, முன்பு இவனை யாஶ்ரித்துப் போந்த யுவதிகள் ஏசாமுன். (மதுவித்யாதி) மதுபாநம்பண்ணி வண்டுகள் செருக்கிப் பண்பாடாநின்றுள்ள வதரியை ஆஶ்ரயிப்போம். ௨

அ.—மூன்றாம்பாட்டு. ஸம்ஸாரத்துக்குத் தப்பநிர்ப்பாடான ஸ்ரீவதரியை வணங்காயென்கிறார்.

வ்யா.—(உறியையித்யாதி) ஶரீரம பாலமாயிருக்குமே யௌவநத்தில்; வார்த்தகத்திலே அதுபக்ஷயாய வுலர்ந்தவாறே, உறிக்கயிறு வரிந்தாப்போலே உடம்பு நரம்பெழுமே. (ஊன்தளர்ந்து) மாம்ஸம் க்ஷயித்து. (உள்ளம்வெள்கி) நெஞ்சானது விஷயங்களிலே ஆசைமிக்கு; "வெள்குதல்-காமமொழிப்படரும்" என்றானே. அன்றியே, (எள்கி) என்று பாடமான போது, எள்குதல்-ஈடுபாடாய், நெஞ்சுதளர்ந்தென்றபடி. (நெறியை நோக்கி) நடுங்கி நடுங்கி நின்று, போகப்புகுகிற வழியின் தூரத்தைப்பார்த்து, அந்தஆயாஸம் பொறாமல் கண்ணுஞ்சுழலையிட்டு நின்று. (நடுங்காமுன்) அந்த ஆயாஸம் பொறாமல் நடுங்காமுன் ; அறிதியாகில், நெஞ்சமே! ஸ்நேஹத்தையுடையையாய். (ஆபிரநாமமசொல்லி) அவன் திருநாமங்களிலே, வேண்டியிருந்ததொரு திருநாமத்தைச்சொல்லி. (வெறிகொள் வண்டுபண்கள் பாடும்) நறுநாற்றத்தை யுடைய வண்டுகள் மதுபாநமத்தமாய் பண் பாடாநின்றுள்ள ஸ்ரீவதரியை வணங்க வாராயென்கிறார். ... ... ௩.

நாலாம்பாட்டு. (பீளைசோரக் கண்ணிடுங்கி) கண்கள் இமைவிழுந்து ஸங்கோசித்துப் பீளைபாய்ந்து. (பித்தெழ மூத்திருமி) பித்தேறினாற்போலே சொல்லுத்தெரியாதே சொல்லும்படி சித்த ஸ்வலநம் பிறக்கும்படி ஜரித்து. (தாள்கள் நோவத் தம்மில் முட்டி) நடக்கப்புக்கவாறே, நெகிழ்த்துக் காலிடமாட்டாதே, முழந்தாள்கள்

http://acharya.org

தன்னிலே யடித்து. (தள்ளிநடவாமுன்) இப்படிக்குத் தள்ளித்தள்ளி நடவாமுன். (காளையாகிக்கன்றுமேய்த்து) பிள்ளையாய் கன்றுகளை மேய்த்து, பக்வனுல் பசு மேய்க்கவேணுமே ; * கன்று மேய்த்தினி தூகந்தகாளையிறே. (குன்றெடுத்தன்று நின்றான்) இந்த்ரன் கல்வர் [ஷி ஷித்தவன்று, கல்லெடுத்துக்காத்து நின்றான். (வாளையித்யாதி) அருக் கயமாகப் பெரிய தடாகங்களிலே வளருகையாலே ஆனைக்கன்றுபோலே செருக்கி உகளிக்கிற குளிர்ந்ததடாகங்களாலே சூழப்பட்டவதரியை வணங்குவோம் வா என்கிறார். ... ... ச.

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு. வால்யத்தில்விஷயாநுபவம்பண்ணின படிகளைக்கீர்த்தித்து அதுவே காலக்ஷேபமாய் முடிந்து போவதற்கு முன்னே, ஸ்ரீவதரியை யாஸ்ரயிப்போம்வா என்கிறார்.

வ்யா.—(பண்டுகாமரானவாறும்) பூர்வத்தில் தான் ஸ்த்ரீகளுக்கு ஆபிமானியனாய்ப் போந்தபடியும். (பாவையரித்யாதி) ஒருபருவத்திற் பெண்களுடைய வாழ்வைத்தை ஸேவித்தபடியும். (வாழ்ந்தவாறும்) தான் ஜீவித்தபடிகளும். (ஒக்கவுரைத்திருமி) இருமலொக்க அவற்றையும் சொல்லி. பூர்வவ்ருத்தத்தைச் சொல்லத்தொடங்கி, நடுவே இருமல் வந்தால் இருமி, அநந்தரமாக விட்டுரையிலே சொல்லி, இப்படி இருமலோடொக்க உரைத்து. (தண்டுகாலா வூன்றியூன்றி) தண்டமேகாலாக வூன்றியூன்றி. (தள்ளிநடவாமுன்) இப்படி உடம்[பை பைத் தள்ளித்தள்ளி நடப்பதற்கு முன்னே. (வண்டுபாடுமித்யாதி) திருமேனியில் ஸ்பர்ஶத்தாலே மது ஸ்யந்திக்கிற திருத்துழாயிலே மதுபானம் பண்ணி வண்டுகள் பாடாநின்ற திருத்துழாய் மாலையை யுடையவன் வர்த்திக்கிற திருவதரியை வணங்குவோம். ... ரு.

அ.—ஆறும்பாட்டு. நம்மை விஷயீகரிக்கைக்கு முற்பாடனாய்வந்த ஸ்ரீவதரியை வணங்குவோம்வா என்கிறார்.

வ்யா.—(எய்த்தவித்யாதி) வார்த்தை சொல்லவும் மாட்டாதே யிளைத்து, நடுவேநடுவேயிரைக்க ஏங்கியேங்கி யிருமி, ஶரீரமும் தளர்ந்து. (பித்தர்போலச் சித்தம்வேறாய்) உன்மத்தரைப்போலே நெஞ்சு கலங்கி. (பேசிஅயராமுன்) சிலவார்த்தைகளை அநந்விதமாகச்சொ[ல் ல்லி அயர்வதுக்கு முன்னே. (அத்தனித்யாதி) எனக்கு ஜநகனுமாய், உத்பாதகனுமாய், என்னை விஷயீகரிக்கவந்து நிற்கிறவன். (ஆழ்கடலைக் கடைந்த) மஹோததி என்கிறகடலை, ஒரு தாழியில் தயிரைக்கடையுமாப்போலே அநாயாஸேந கடைந்த. (மைத்தவித்யாதி) மைமூரி போன்ற தேஜஸ்ஸை யுடைய வடிவழகாலே என்னை யெழுதிக்கொண்டவன் ஸ்ரீவதரியை வணங்குதுமே. ... ... சா.

http://acharya.org

அ.—ஏழாம்பாட்டு. நம்முடைய பொல்லாங்கு சிரியாதே ஆதரி
க்குமவன் வர்த்திக்கிற வதரியை வணங்குவோம்வா என்கிறார்.

வ்யா.—(பப்ப!அப்பர்மூத்தவாறு) பப்ப! என்று குலைப்புண்டு
நடுங்குமாப்போலே நடுங்கும்படியென்! என்று.(பாழ்ப்பது) பா[ழு
மான ஶரீரம். (சித்திரவையொப்ப) சித்ரங்களில் சிறூற்றினுல் இருங்கி
யிருக்குமாப்போலே யிருந்த. (ஐக்கள்போதவுந்த) சிக்கட்டிபோலே
ஶ்லேஷ்மம் தள்ள. (உன்தமர்காண்மினென்று) பருவத்தி லிவனுக்கு
நல்லராயிருந்த நீங்கள் பாரிகோள் என்று. (செப்புநேரித்யாதி) செப்
பொத்திருப்பதாய் விரஹஸஹமல்லாத மார்வத்தை யுடையவர் [ம
கள்தாங்கள் சிரிப்பதுக்கு முன்னே. (வைப்பித்யாதி) நமக்குச்செய்
நிதியுமாய் ஐஶ்வர்யருமானவன் வர்த்திக்கிற ஸ்ரீவதரியை வணங்கு
வோம்வா. ... ... எ

அ.—எட்டாம்பாட்டு. அவிவைதகள்பக்கலிலே, நாஶஹேது
வாம்படியான ஸ்நேஹத்தைப் பண்ணுதே, நமக்கு உஜ்ஜீவிக்கலாம்படி
ஸ்ரீவதரியிலே ஸ்நேஹத்தைப் பண்ணி வணங்குவோம்வா என்கிறார்.

வ்யா.—(எம்போமின் ஈங்கிரேன்மின்) வருவார்க்கு விரோய
மாமே இவன் புக்கிருந்தவாறே; அதுக்காக, சுணைகெட்டோ இங்கி
ருக்கிறதென்? என்பர்கள். (இருமிரிளைத்திர்) இருமலாலே போர
இளைத்திர். (உள்ளம்கூசியிட்டீர்) நெஞ்சு அஞ்சினீர். (என்றித்யாதி)
என்று இப்படி சொல்லுமவர்களாய், குவளைப்பூப்போன்ற கண்ணழ
கையுடையவர்கள் பக்கல், நமக்கு நாஶகரமான ஸ்நேஹத்தைத் தவிர்
ந்து. (நன்னெறிநோக்கலுறில்) நல்வழி போக வேண்டில். (வாசமித்
யாதி) பரிமளம் மிக்க திருத்துழாயை யுடையவன் வர்த்திக்கிற வதரி
யை வணங்குவோம்வா. ... ... அ.

அ.—ஒன்பதாம்பாட்டு. ஶரீரமானதுதான் ஜரித்து நெஞ்சு கல
ங்குவதுக்கு முன்னே ஸ்ரீவதரியை வணங்குவோம்வா என்கிறார்.

வ்யா.—(புலனித்யாதி) இந்த்ரியங்கள் ஸ்வம்ஸ்வம் விஷயங்களை
க்ரஹிக்கமாட்டாதபடி ஶரீரத்திலே ஜரித்து. (போந்தித்யாதி) முன்பு
ஆதரித்தவர்கள் உபேக்ஷித்து "போ" என்று தள்ள, அவர்கள் [கூய
பக்கல் நின்றும், போந்திருந்து – ஆளற்றவிடத்திலே போந்திருந்து,
"நாம் பட்டதோ!" என்று நெஞ்சு தளர்ந்து கலங்க. (ஐக்கள்போத
வுந்தி) ஶ்லேஷ்மம் தள்ளி. (கண்டபிதற்றுமுன்) ஸ்வலித்து தோ
ற்றிற்றுச் சொல்லுவதுக்கு முன்னே. (அலங்கலாயதண்டுழாய் கொ
ண்டு) அலங்கலென்று–மாலையும், ஒளியும். செவ்வித்திருத்துழாய்[கூடு
கொண்டென்னுதல்; தண்டுழாய் மாலையைக் கொண்டென்னுதல்.
ஆயிரம் திருநாமங்களையும் சொல்லி. (வலங்கொளித்யாதி) வலம் –
நன்மை. தங்களுக்கு வேண்டி அநந்யப்ரயோஜநரான ஸ்ரீவைஷ்ண
வர்கள் பாடுவதாடுவ தாகிற வதரியை வணங்குவோம்வா. ... கூ

http://acharya.org

அ.—பத்தாம்பாட்டு. இத்திருமொழியை அப்யஸித்தா ரிட்டவழக்கு பரமபத மென்கிறார்.

வ்யா.—(வண்டித்யாதி) வண்டுகளானவை குளிர்ந்த தேனைப்பருகி வாழுகிற தேஶவிஶேஷமான வதரியிலே வர்த்திக்கிற ஸர்வேஶ்வரனே. (கண்டலித்யாதி) கண்டல் – தாழை. தாழைவேலியாலே சூழ்ந்த திருமங்கைக்கு ராஜாவான திருமங்கையாழ்வார். (நீள்விசும்பித்யாதி) ஸ்ர்வமாஷ்யுபரிதநலோகங்களில் மேலான பரமபதம் அவர்களிட்டவழக்கு. அதொழிய வேறு அவர்களுக்கு ஒரு அநுபவமில்லை.ம

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

முதற்பத்து – நாலாந்திருமொழி – ஏனம். ப்ரவேஶம்.

ஸ்ரீபதரி என்றும் ஸ்ரீபதரிகாஶ்ரமமென்றும் இரண்டு திருப்பதியாய், அதில் அங்குத்தை யிருப்பாகிறது – ப்ரஜையின் ரக்ஷணத்துக் குறுப்பாகத் தாய் குடிநீர் குடிக்குமாப்போலே இவற்றைவழிப்படுத்துகைக் குறுப்பாக தான் தபஸ்ஸுபண்ணி ஹிதகாமரை யிருக்கிற விடமாய்த்து; இன்றாஶ்ரயிக்கும் நம் குறையே குறையாக ஆஶ்ரயணீயனானவன் தன்குறைவறுத்துக்கொண்டிருந்தது, ஆனபின்பு, நாமங்கேபோய் ஆஶ்ரயிப்போமென்று தம் திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார். இங்கு, திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்தவிடமுண்டோவென்னில்; கீழே – “வணங்குதும்” என்றும் “அறிகியாகில் நெஞ்சமன்பாய்” என்றும் சொல்லிக்கொடுபோந்து, இதிலும் – “துணிவினியுனக்குச் சொல்லுவன் மனமே” என்று முடியத் திருவுள்ளத்தைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாரா யிருக்கிறது. கீழ் தாம்பெற்றதாக ச்சொல்லி அர்த்தாநுஸந்தாநம் பண்ணிப்போந்த மந்த்ரப்ரதனான நாராயணன் வந்திருக்கிற தேஶமாயிருக்குமிறே. ※

வ்யா.— முதற்பாட்டு. (ஏனமுனாகி) வராஹகல்பத்தின் ஆதியைப்பற்ற, (முன்) என்கிறார். (இருநிலமிடந்து) இருமை – பெருமை மஹாவராஹமாய், ரஸாதலத்திலே அழுந்தின பூமியை யிடந்து. (அன்றிணையடி யிமையவர்வணங்க) ராவணவதாநந்தரம் தேவர்கள் வந்து திருவடிகளிலே வணங்க. (தானவனாகம்) ஆகம் – ஶரீரம். (தரணியிற்புரள) பூமியிலேபுரள. (தடஞ்சிலை குனித்த வென் தலைவன்) பெரிய வில்லை வளைத்த என்நாயகன். (தேனமர் சோலைக் கற்பகம் பயந்த) வண்டுகள் படிந்த கற்பகச்சோலை பூத்த. (தெய்வ நன்னறுமலர்கொணர்ந்து) அப்ராக்ருதமான செவ்விப்பூக்களைக் கொண்டு. தெய்வமென்று – நறுநாற்றமாய், நறுநாற்றத்தையுடைய நல்ல பூக்களைக் கொண்டு. (வானவர்வணங்கும் கங்கையின் கரைமேல்) ப்ரஹ்மேஶாநாதிகள்வந்து ப்ரணாமம் பண்ணுகிற கங்காதீரத்தில். (வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே) ஸ்ரீபதரிகாஶ்ரமத்திலே நிற்கிறவன்.௧

http://acharya.org

அ.—இரண்டாம்பாட்டு. மாயமானைக்கொன்ற சக்ரவர்த்தித்திரு
மகன் ஸ்ரீவதரிகாஸ்ரமத்திலே வர்த்திக்கிறு னென்கிறார்.

வ்யா.—(கானிடையுருவை) காட்டிடத்திலுண்டான அழகிய மா
னை. உருஎன்று–அழகு ; "உருவாய மானையமையா" என்றாரிறே.[ரு
(சுடுசரம் துரந்து ஸராந்நியை ஏவி. (கண்டு) தோற்றுவது மறை
வதான மானைக்கண்டு. (முன்கடுந்தொழிலுரவோன்)முன் கடிய தொழி
லைச் செய்த மிடுக்கன். உரவோன் - மிடுதகன். (ஊனுடையகலத்து)
மாம்ஸம் மிக்க மார்விலே. அகலம் - மார்வு. (அடுகணைகுளிப்ப)
கொல்லும்படி தைக்க அடுதல்–கொல்லல். கொல்லுகிற அம்பெ[ய
ன்றபடி. (உயிர்கவர்ந்துகந்த வெம் மொருவன்) அவனுயிரைவாங்கி,
ஆஸ்ரிதவிரோதி போகப்பெற்றோம்! என்று ப்ரீதனானவன். (தேனி
த்யாதி) தேன்மாறாத தாமரைப்பூவை யிருப்பிடமாக வுடைய ப்ர
ஹ்மாவுடனே தேவர்கள் சென்று சென்றிறைஞ்சிட. (பெருகுவா
னிடை முதுநீர்க் கங்கையின்கரைமேல்) ஆகாஸத்திலே பெருகி[யரு
ஸகீரதனுடைய தபஸ்ஸாலே வந்து பெருகுகிற கங்கைக் கரைமே
ல் ஸ்ரீவதரிகாஸ்ரமத்திலுள்ளானவன். ... ... உ.

மூன்றாம்பாட்டு. (இலங்கையுமித்யாதி) ஒருவராலழிக்க வரிய லங்
கையையும், அதுக்கு அகழான கடலையும், ஒருவரால்அடர்க்க வரிய
ஸௌமர்யத்தையுடையனாய் ஜ்யேஷ்டனான வைஸ்ரவணனைவென்று வா
ங்கின ஸங்வநிதி பத்மநிதிகளை யுடையனாயிருக்கிற ராவணனையும்,
அவனுக்கு வலமான ராக்ஷஸ ஜாதியாக நஸிக்கும்படி பண்ணி,
இப்படி க்ரூரமான வ்யாபாரங்களைப் பண்ணின ராஜாவானவன்.
"இக்ஷ்வாகூணாமியம் ஹூமிஸ்ஸஸைலவநகாநநா"என்னக்கடவதிறே.
(கொழுஞ்சுடரித்யாதி)ஆதித்யன் சூழவருகிற மேருவிலேதாக்கி,[உ௦
மேல்நின்றும் விசும்பிலே வெளுத்த துகிற்கொடியை விரித்தாப்போ
லே அலங்கரித்துக் கொண்டு. வலம் – நன்மை. மணி - அழகு. அ
த்திரியத்திலவமாஹிக்க அவர்களுக்கு எல்லா நன்மைகளையும் தரும்
அழகிய கங்கைக்கரையில் ஸ்ரீவதரிகாஸ்ரமத்தான். ... ௩.

அ.—நாலாம்பாட்டு.ஆஸ்ரிதவிரோதிகளைப்போக்கி இவர்களு[ஙய
க்கு பரமபதத்தையும் கொடுக்குமவன் ஸ்ரீவதரிகாஸ்ரமத்திலே நின்
றருளினான், அவனை யாஸ்ரயியென்று தந்திருவுள்ளத்தைக் குறித்
தருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா.—(துணிவினியித்யாதி) என் துணிவை யுனக்குச் சொல்
லுவன் கேள் நெஞ்சே !. (தொழுதெழு தொண்டர்கள் தமக்கு)[ஙரு
தந்திருவடிகளைத் தொழுது உஜ்ஜீவிக்கவேணும் என்றிருக்கு மடி
யார்க்கு. (பிணியித்யாதி) ப்ராப்ய விரோதிகளையும் போக்கி, * வா
னவர்நாடான பரமபதத்தைத் தரும். திருவடிகளிலே தொழுத மா
த்ரத்திலே யிப்படி செய்யுமோவென்னில் (பேரருளாளனெம்பெரு

http://acharya.org

மான்) பரமக்கேபோவான்காணவன். என்னையு முட்படக் கைக்கொண் டவனன்றோ. (அணியித்யாதி) அழகிய மலரைக் குழலிலேயுடைய ரம்பைதுடக்கமானாருடைய துகிலையும் ஆபரணாதிகளையும் வாரிக் கொடுவந்து அழகிய நீரானது தூயமாணிக்கங்களைக் கொழித்து இறட்டுகிற மங்கைக்கரையில் ஸ்ரீவதரிகாச்ரமத்துள்ளான். ... ச

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு. பூதநாஸ்தநபாநம் பண்ணி வளர்ந்த க்ருஷ்ணன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிறான் ஸ்ரீவதரிகாச்ரமத்திலே; அவனை யாச்ரயிப்போம் வா நெஞ்சே என்கிறார்.

வ்யா.—(பேயிடையித்யாதி) தாயாய்வந்தபூதனைமருங்கிலேயிருந்து ஒக்கவருகிற. (மற்றவள் பெருமுலை சுவைத்திட) "பெருமுலையூடு" இத்யாதி; - பெரியமுலை வழியே அவளுயிரையும் வற்றும்படி உண்டவன். * தாயாய் வந்தபேயிடையிலே யிருந்து பெரிய முலைப்பாலையும், அதுவொழிந்த அவள்ப்ராணனையும் சுவைத்திட. (மற்று) என்றது-முலைப்பாலொழிய அவள் ப்ராணனையு மென்றபடி. (பெற்ற தாயிடைக்கிருந்த லஞ்சுவனென்று தளர்ந்திட) யஶோதைப்பிராட்டி, தன் ஒக்கலையி லெடுத்துவைக்க அஞ்சாநின்றேனென்று தளர்ந்திட. (வளர்ந்த வென்தலைவன்) இப்படிக்குவளர்ந்த என்னையன். இவளஞ்சுகிறது - கண்டாரெடுத்து முலைகொடுக்க, அவர்கள் நினைவறியாதே அவர்கள் முலையையுண்ணாநின்றதுக்கு வயிறு பிடித்து அஞ்சுகிறாள்; "நலமே வலிதுகொல்" இத்யாதி. (சேயித்யாதி) உச்ரமோங்கின ஶிகரங்களினுச்சியாலே அண்டத்தை யரிக்கிற, அழகிய பொன்னாலே செய்யப்பட்ட பர்வதமூண்டு - மஹாமேரு, அதிலே விளங்கி நிற்பதாய், இடமுடைத்தான ஶிகரத்தில் நின்று மிழிந்த மங்கைக்கரையில்வதரியாச்சிரமத்திலேவந்து ஸந்நிஹிதனானான். ... ... ரு.

அ.—ஆறாம்பாட்டு. நப்பின்னைப் பிராட்டியுடைய ஸம்ஶ்லேஷ விரோதியான ருஷபங்களைக்கொன்றவன் வதரியாச்சிராமத்துள்ளான், அவனை ஆச்ரயிப்போம் வா என்கிறார்.

வ்யா.—(தேரணங்கல்குல்) தேரொத்த நிதம்பம். (செழுங்கயற்கண்ணிதிறத்து) அழகிய கயல்போன்றகண்ணையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டிதிறத்து. (ஒரு மறத்தொழில் புரிந்து) அத்விதீயமான கொடிய தொழிலை மிகுத்து. புரிதல் - மிகுதல். (பாரணங்கிமிலேறேழும் முன்னடர்த்த) பூமியிலுள்ளார், "இவற்றினுடன் க்ருஷ்ணன் பொரப்புகாநின்றான்" என்று க்லேஶிக்க. அணங்கு - வருத்தம். வருந்த என்றபடி. இமில் - கருத்து. (ஏறேழும்முன்னடர்த்த) ருஷபங்களேழையும் முன்பு கொன்ற. (பனிமுகில் வண்ணனெம்பெருமான்) குளிர்ந்த காளமேகம்போன்ற வடிவழகாலே யென்னை அடிமைகொண்டவன். (காரணமித்யாதி) ஹீரயன்மங்கையை

http://acharya.org

பூமியிலே அவதரிப்பிக்கிறபோது நடுவழியிலே ஒருமலை தகைந்து கொண்டு நின்றதாய், அத்தை இரண்டு பிளவாம்படி குத்தி, ஆனைகளையு முருட்டிக்கொண்டு இவ்வருகே போந்திழிந்த தாகச் சொல்லக்கடவது. அதுக்கடியென் னென்றால் (காரணந்தன்றால்) தன்னுடைய தபோபலத்தாலே. பஸ்மமாய்க்கிடந்த தன் பாட்டன்மாருடைய ஐச்வர்யமாக கங்கையைப் பெறவேணுமென்று தபஸ்ஸுபண்ணினானிறே: அந்தப்பழமையாலே வந்த மிடுக்கை யுடைத்தான ஜலத்தை யுடைத்தான கருவரையானது. கருமை-பெருமை. ஹிமவானாகிற பெரியமலையானது பிளவுறும்படியாகக்குத்திக்கொண்டாய்த்துக் குதித்தது. (வாரணம் கொணர்ந்த கங்கை) அப்பர்வதத்திலுண்டான ஆனைகளை யுருட்டிக்கொண்டு வந்த கங்கைக்கரையில் வதரியாச்ரமத்துள்ளான். ... ௬.

அ.—ஏழாம்பாட்டு. பரலோகாதிபரான இந்த்ராதிகளுக்குங்கூட ஆச்வாஸிப்பித்துக்கடல்கடைந்த ஸர்வேச்வரன் வந்து வர்த்திக்கிறான் ஸ்ரீவதரிகாச்ரமத்திலே யென்கிறார்.

வ்யா.—(வெந்திறலித்யாதி) ஜனத்தையும் மிடுக்கையு முடைய ஐராவதத்தையும், கடல்கடைந்த அம்ருதத்தையும், ஸ்வர்க்கத்துடனேகூட தேவர்களுக்கு ராஜாவாயிருக்கு மிருப்பையும் இந்த்ரனுக்குக் கொடுத்தருளி, எனக்கும் தன்னைத்தந்தருளின. (எந்தை) எனக்குஜநகன். (எம்மடிகள்) எனக்கு ஸ்வாமி. (அந்தரமித்யாதி) ஸ்வர்க்கத்தில் தேவர்கள் திருவடிகளையாச்ரயிக்க ஒருமுகஞ்செய்து வந்து புகில் கடல் பொறாதென்று பார்த்து, ஆயிரம்முகத்தாலே போய்ப்புகு என்று ஸர்வேச்வரன் திருவுள்ளமாயருளி, அப்படிமந்தரபர்வதத்தில் நின்றும் வந்திழிந்ததாய்த்து. அன்றிக்கே, கங்கைதன்னை யாச்ரயிக்க அதுதானருளுகையாகவுமாம். (ஆயிரமுகத்தினால்) மேருவிலே யிழிந்து, ஹிமவானிலேயிழிந்து, பலமுகமாய் வரும்படியைச்சொல்லக்கடவதிறே. ... ... ௭.

அ.—எட்டாம்பாட்டு. ருத்ரனுடைய ப்ரஹ்மசாபத்தைப் போக்கினவன் வர்த்திக்கிறதேசம் ஸ்ரீவதரிகாச்ரமமென்கிறார்.

வ்யா.—(மான்முனிந்தொருகால் வரிசிலைவளைத்த மன்னவன்) மாயமானை முனிந்து அத்தைக்கொல்ல அழகிய வில்லை வளைத்த ராஜா. வரி – அழகு. (பொன்னிறத்துரவோனூன் முனிந்து) பொன்போன்ற நிறத்தையுடையவனாகையாலே அதுவேபேராய், ஹிரண்யனென்று பேரையுடையனாய், மிடுக்கையுடையனாயுள்ளவன். (ஊன்முனிந்தித்யாதி) ஊன்-மாம்ஸம். அவனது, ஊனுடை உடலை-சரீரத்தை வெறுத்து, அதுஇருபிளவாம்படி உகிர்முனையை அழுத்தி. (அயனித்யாதி) ப்ரஹ்மாவானவன் தன்தலையை ருத்ரனறுக்கையாலே அவனை முனிந்து சபிக்க, அந்த சாபம் தவிர பிக்ஷையிட்டவன். "பிண்டி"

http://acharya.org

இத்யாதி, "ஊனமர்" இத்யாதி, "முடையடர்த்த" இத்யாதி, "சந் தார்தலை" இத்யாதி, "பாறேறியுண்ட தலைவாய் நிறைய" இத்யாதி. (தவம்புரிந்திதயாதி) தபஸ்ஸாலே மிகவு முயர்ந்த ஸௌபரி கொடுந்தழங்கைக்கரையில்வதரியாச்சிராமத்துள்ளான். க்ஷத்ரியன்[ரு தபோபலத்தாலே ப்ராஹ்மரிஷியானுப்போலே. இவனையும் தபோ பலத்தாலே (மாமுனி) என்கிறார். ... ... அ.

அ.—ஒன்பதாம்பாட்டு. ப்ரளயாபத்தில் ஜகத்தை யெல்லாம் வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தவன் ஸ்ரீவதரிகாச்ரமத்திலே யுள்ளா னென்கிறார்.

வ்யா.—(கொண்டலிதயாதி) மேகங்கள், வாயுஸ்கந்தம், குலபர்வதங்கள். ஜலராசியையுடைத்தாய் கோஷிக்கிற கடல், இவற்றுடனே லோகங்களையும் வைக்கப்பட்ட பெரிய வயிற்றை யுடையவன். எழுலகுமுண்டும் இடமுடைத்தாயிருக்கை. (ஒண் சுடரித்யாதி) அழகிய வஜ்ர வைடூர்யங்களையுடைத்தான உபரிதந லோ கங்களும், காலபேதமான காலமும், தான் என்று சொல்லலா ம்படியானவன். இவை ப்ரகாரமாக, தான் ப்ரகாரியாய் நின்றான். (அ ண்டமித்யாதி) அண்டமுண்டு – ப்ரஹ்மலோகம், அதின்நடுவே வழி கண்டுபோந்து, அதுக்கவ்வருகிலாகாசத்திலே யிழிந்து. எல்லா வற்றையும் பொறுக்கக்கடவ அவனியானுண்டு—ஸம்ஸ், அவன் [உம் பொறுக்கமாட்டாதே அலமாக்கும்படி. (பெருகும் மணிநீமாமணி நீரித்யாதி) எங்கு மொக்கப் பரந்து பெருகாநின்றுள்ள தெளிந்த நீரையுடைய கங்கை. ... ... கூ.

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (வருந்திரையித்யாதி) பெரிய வேகத் தோடே வருகிற திரைகளையுடைத்தான தெளிந்த ஜலத்தை [உடு யுடைத்தான கங்கையின்கரைமேல் ஸ்ரீவதரிகாச்ரமத்திலே நிற்கிற ஸர்வேச்வரனைக் கவிபாடுவது. (கருங்கடலித்யாதி) ஆற்றுநீர், ஊற்று நீர், மழைநீர், மூன்றுங்கூடித் தான் கருகியிருப்பதான கடல்வண் ணனை அநுஸந்தித்து, ஆழ்வாரருளிச்செய்த இவைதான். (வரஞ் செய்த) ஸகலத் ப்ரமாணங்களுமான பத்துப்பாட்டையும் வல்ல[ரு வர்கள். (இருங்கடலித்யாதி) வெண்கொற்றக் குடைநிழலிலே பெ ரியகடல் சூழ்ந்த ஸம்ஸாரியை யாண்டு, பின்னை ப்ராஹ்மாதி லோக ங்களையாண்டு, பின்பு நித்யஸூரிபதத்தைப் பெறுவார்கள். இத்தா ல் சொல்லிற்றாய்த்து – இவனுடைப்பட்டதெல்லாம் தருமென்றபடி. "அறிவுடையார் அபுருஷார்த்தமென்று காற்கடைக்கொண்ட ஐச்[வ ர்யத்தை 'வெள்கிடேன் மனைவாழ்க்கையை' என்றும் 'போந்தேன்' என்றும் வீதராகராய்ப்போந்தவிவர், இப்போது ஐச்வர்யத்தை ஸ மாக அருளிச்செய்வானேன்?" என்று ஐட்டரை ஜீயர் கேட்க; "திருமங்கையாழ்வார் திருவவதரித்தபின்பு த்யாஜ்யமானஐச்வர்யமும் பரமபுருஷார்த்தத்துக்குள்ளே புகுந்ததுகாணும்; ஸம்ஸாரியா கவுமாம், நித்யஸூரிகளாகவுமாம், ராஜாவாகவுமாம், பரித்யாக ஸமவதபேஷமாக்கலாமாகில் என்றுகாணு மிவரிருப்பது" என்றருளி ச்செய்தார். ... ... ய.

ஜீயர் திருவடி களேசரணம்.

முதற்பத்து - அஞ்சாந்திருமொழி - கலையும். ப்ரவேஶம்.

ஸௌபரி போகத்துக்கிடாகப் பலவடிவு கொண்டாப்போலே,
ஆஶ்ரிதரை அநுபவிப்பிக்கைக்காக உகந்தருளின நிலங்களெங்கும்
ஸந்நிதிபண்ணிறையைத்து அவன்; இனி இவர்தாமும், * தானுக
ந்த வூரெல்லாம் தன்தாள்பாடி யெங்கும் புக்கு அநுபவிக்கவாய்த்[நி
து ஆசைப்பட்டிருப்பது. ஒருவிஷயத்தை அநுபவிக்கப்புக்கால் அவ்
விஷயத்தின் அவயவங்கள்தோறும் ஸ்பர்ஶிக்கை பண்ணுமாப்போ
லேயாய்த்து இவரெங்கும்புக்கு அநுபவிப்பதாகப் பாரித் திருக்
கிறதும். ஆக, விரோதி நிரஸநஶீலனுமாய், ஆஶ்ரித ஸம்ஶ்லே
ஷைகஸ்வபாவனுமாய், ப்ரஹ்மாதிகள் ஆபந்நராமன்று அவ்வாபத்தைக்
கணோட்போக்கி அவர்களுக்கு துக்கநிவர்த்தகனா யிருக்குமவன், நித்ய
ஸூரிகளுடன், தன்பக்கல் ருசியுடையாருடன், கேவலம் ப்ராஹ்
மணருடன் வாசியற ஸர்வ ஸமாஶ்ரயணீயனாய்க்கொண்டு ஸ்ரீஸாள
க்ராமத்திலே வந்து ஸந்நிஹிதனானான், அங்கே சென்று அவனை
ஆஶ்ரயிப்போம் என்று திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார். ... *

(முதற்பாட்டு. கலையித்யாதி) கலைகளும், யானைகளும், குதிரை
களும் வர்த்திக்கிற காட்டைக் கடந்துபோய். (சிலையுமித்யாதி) வில்
லும் அம்பும் துணையாகச் சென்றான் வென்றியை யுடைத்தான
ஸமரபூமியிலே. (மலையித்யாதி) பர்வதங்களைக்கொண்டு, அலை மோ
துகிற கடலை அணைசெய்து. (மதிளித்யாதி) அரணான மதிளையும், [உம
அட்டமதிளுக்கு அரணாய் அகழாயிருக்கிற கடலையு முடைய லங்கை
யில். (வாளரக்கரித்யாதி) ஒருதேவதையை ஆஶ்ரயித்து, அதின்
பக்கலிலே ஒருவாளைப்பெற்று, அது தனக்கு ரக்ஷகமாக நினைத்திரு
ப்பானை. ராக்ஷஸஜாதிக்கெல்லாம் நிர்வாஹகனாயிருக்கிற ராவணன்
தலை பத்தையு மறுத்து, "ஆஶ்ரித விரோதி போகப்பெற்றோம்" [உரு
என்று உகந்தவன் வர்த்திக்கிற ஸ்ரீஸாளக்ராமத்தை அடை நெஞ்சே
என்கிறார். ... ... க

இரண்டாம்பாட்டு. (கடஞ்சூழ்கரியும்) மதஜலத்தை யுடைத்
தான ஆனையும். (பரிமா) குதிரை. (ஒலிமான் தேரும்) ஆரவாரத்
தை யுடைய பெரிய தேரும்; "ஆனைப்புரவித்தேரொடுகாலாளணி[கூய
கொண்ட" என்கிற சதுரங்க பலத்துடனே. (உடனித்யாதி) இவை
யுடனே, பனிமூடினாப்போலே பெருமாளையும் பரிகரத்தையும் சூ
ழ்ந்துகொண்டதாய்த்து.(கடியிலங்கைபொடியாவடிவாய்ச் சரந்துரந்
தான்)கடி-அரண். அரணையும் சதுரங்க பலத்தையு முடைய லங்கை
பொடியாக.(வடிவாயித்யாதி)வடி-கூர்மை. கூரிய அம்பை ஏவி[கூடு
னான். (இடமித்யாதி) பெரிய ஆகாஶத்தில் தேவர்கள் இடமடையப்
புகுந்து வணங்கும். (மணங்கமழுமித்யாதி) நறுநாற்றம் கமழாநின்ற
தடாகங்களை யுடைத்தாய் அழகாயிருந்துள்ள சாளக்கிராமத்தை
யடைநெஞ்சே. ... ... உ.

http://acharya.org

மூன்றாம்பாட்டு. (உலவுதிரையித்யாதி) ஸஞ்சரிக்கிற திரைக்கிளப்பத்தையுடைத்தான கடலும், மலையும் தொடக்கமான எட்டுதிக்கும், சிலநாள் வர்த்திக்கக்கடவராயிருக்கிற வம்ஶ ஸூர்யர்களும், அதுக்கு எதிரான இருளுமாய், இவையுடையதான் என்கிற சொல்லாலே சொல்லலாம்படி தனக்கு ப்ரகாரமாகவுடையனாய்நின்றான். இத்தால் - ஜகதாகாரனாய் நிற்கும் நிலையைச் சொல்லிற்று. மேல் அஸாதாரண விக்ரஹயுக்தனாய் நிற்கிற நிலையைச் சொல்லுகிறது (வென்றிவிறலாழிவலவன்) ஆஶ்ரிதவிரோதிகளை வெல்லும் மிடுக்கையுடைய திருவாழியை வலவருகே யுடையவன். (வானோர் தம் பெருமான்) கையுந் திருவாழியுமான அழகை, காட்டிலெறித்த† நிலாவாகாமே புஜிக்கும் லோகத்தார்க்கள். (மருவாவரக்கர்க்கு) சேராத ராக்ஷஸர்க்கு. (என்றுமன்னும் சலவன்) எப்போதும் எல்லாக்காலத்தும் ஶத்ரு. (சலஞ்சூழ்ந்தழகாய) ஜலஸம்ருத்தியை யுடைத்தாய் சுற்றும் அத்தாலே ஸ்ரமஹரமாய் அழகுதன்னை வகுத்தாப்போலேயிருக்கிற சாளக்கிராமம். ... ... ௩.

அ.—நாலாம்பாட்டு. (ஊரான்குடந்தையுத்தமன்) அதுக்கு முன்னேயுண்டான வரவஸ்தாநத்தைச் சொல்லுகிறது.

வ்யா.—(ஊரான்) திருவூரகத்தைத் தனக்கு வாஸஸ்தாநமாகவுடையவன். (குடந்தையுத்தமன்) திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளின ஶீலகுணத்தையுடைய உத்தமன். அன்றிக்கே, திருக்குடந்தையூரான் உத்தமனென்றுமாம். (ஒருகால்) ஒருக்கால். (இருகால்சிலைவளைய) கீழ்க்காலும் மேல்காலுமான சிலை வளைய. (தேராவரக்கரித்யாதி) நாமெதிரிட்டுப் பொரப்புகுகிறது ஆரோடே? நாந்தாமார்? என்று தன்னையும் பெருமாளையும் நிரூபிக்க அறியாத ராக்ஷஸஜாதியைச் செற்றவன். தேர் வெள்ளமென்று—சதுரங்க பலத்துக்கு உபலக்ஷணம். (வற்றாவித்யாதி) மாறாதே வருகிற புனலாலே சூழப்பட்ட திருப்பேர்நகரான். (பேராயிரமுடையான்) ஆஶ்ரிதர்க்கு இழிந்த விடமெல்லாம் துறையாம்படி அநேகமாயிரம் திருநாமங்களை யுடையவன். (பிறங்கித்யாதி) மிகவும்பெரிய சிறகையுடைய வண்டுகள் பாடுகிற மாலையை யுடையவன். (தாராவயல்சூழ்ந்த) தாராவாகிற பக்ஷிகளாலே நெருங்கின வயலாலே சூழப்பட்ட சாளக்கிராமமடை நெஞ்சே. ... ... ௪.

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு. அதுக்கு முன்னான ஸௌர்ப்பணவைரூப்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா.—(அடுத்து) கிட்டி. (ஆர்த்தெழுந்தாள்) ஆர்த்துக்கொண்டு வந்தாள். சக்ரவர்த்தித்திருமகனை நோக்கி எழுந்து கிட்டினவள். (பிலவாய்விட்டலற) பிலத்வாரம் திறந்தாப்போலே பெரியவாய் விட்டுக்கூப்பிட. (அவள்மூக்கயில்வாளால்விடுத்தான்) அயில்—கூர்மை.

†எறித்தல் - ப்ரகாஶித்தல்.

அவளுடைய மூக்கைக் கூரின வாளாலே அம்முகத்தில் நின்றும் விடுத்தவன். "செவியொடுமூக்கு அவளார்க்கவரிந்தான்" என்னக் கடவதிறே. (விளங்குசுடராழிவிண்ணோர்பெருமான்) * பரிதிவட்டம் போலும் சுடராடலாழியிறே. விளங்காநின்றுள்ள தேஜஸ்ஸையுடைய[ஞ திருவாழியையுடையனாய், விண்ணோர்க்கு நாயகனானவன். (நண்ணாரித்யாதி) ஶத்ருக்கள் முன்னே சினத்து ஆரவாரித்துக்கொண்டுவந்த மஹாவர்ஷத்தை ஒருமலையையெடுத்துக் காத்தவன். தடம்-குளம். குளங்களாலே சூழப்பட்ட சாளக்கிராமமடை நெஞ்சே ... ௫.

ஆறும்பாட்டு. (தாயாரித்யாதி) தாய்வடிவைக்கொண்டுவந்த பூத[ம னையுடைய ப்ராணனையும் யஶோதைப்பிராட்டி தயிரையும் வெண்ணெயையும் அமுதுசெய்த திருப்பவளத்தை யுடையவன். (தூயவலியுருவிற்குறளாய்ச்சென்று) பழிப்பற்ற அழகை யுடையனாய், அத்தாலே ஸர்வேந்த்ரியங்களையும் அபஹரிக்கும்படி அழகில் வலத்தையுடைய ஸ்ரீவாமநனாய்ச் சென்று. (மாவலியே) மஹாபலியே நாஸிரக்க. (மூவடியித்யாதி) மூவடிமண் இப்போதே தரவேணும் என்று வாங்கி, ஸப்தலோகங்களையு மளந்தவன். தாயான் - தாவினவன்; - கடந்தவன். (காயாவித்யாதி) காயாம்பூப்போன்ற நிறத்தையுடையவன் சாளக்கிராமமடை நெஞ்சே. ... ... ௬.

அ.— ஏழாம்பாட்டு. ஹிரண்யவதவ்ருத்தாந்தத்தை அநுஸந்திக்கிறார்.

வ்யா.— (ஏற்றாரஞ்ச) ஶத்ருக்கள் அஞ்ச. (வெஞ்சமத்துள்) யுத்தத்திலே. அரியாய் ஸிம்ஹமாய். (பரியவிரணியனை) வலத்தாலே மிக்க இரணியனை. (ஊனாரகலமித்யாதி) மாம்ஸம் நிறைந்த மார்வைப்பிளந்த அத்விதீயன். (இருசுடரித்யாதி) சந்த்ரஸூர்யர்களாய், ஆகாஶமாய், அக்நியாய், காற்றாய், குலபர்வதங்களாய், கடல் [உடு சூழ்ந்த பூமியை யுடைத்தானாய், இவை யெல்லாம் தான் என்று சொல்லலாம்படி இவற்றை ஶரீரமாகக் கொண்டு தான் ஶரீரியாய். (தானுமானானித்யாதி) அஸாதாரண விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது. அப்ராக்ருத திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை யுடையவனுடைய சாளக்கிராமமடை நெஞ்சே. ... ... ௭.

அ.— எட்டாம்பாட்டு. (வெந்தாரித்யாதி) ருத்ரனுடைய மஹாபாதகத்தைப் போக்கினவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஸாளக்ராமத்தை அடை நெஞ்சே என்கிறார்.

வ்யா.— (வெந்தாரென்பும்) * பிணங்களிடு காடதனுள் நடமாடு பிஞ்ஞகனுகையாலே, இடுகாட்டிலே வெந்தவர்களுடைய வெந்து வேவாத எலும்பைப் பூண்டு, உடம்பிலே அச்சாம்பலையும்பூசி, கையிடத்து, "மூளையார்சிரம்" என்கிறபடியே - மூட்டுவாயுடைய தலையோட்டைக்கொண்டு, ஸப்தலோகங்களையும் பிக்ஷாடநம் பண்ணித்திரிகிற ருத்ரன் தானே சென்று, "என்னையனே! என்ஶாபத்தைப் போக்கி

http://acharya.org

யருளவேணும்" என்று அர்த்திக்க. (இலங்குமதுநீர்திருமார்வில்தந்தான்) விளங்காநின்ற அழகிய திருமார்வில் மிக்கரஸத்தையுடைய நீரைத் தந்தருளினான்; "முடையடர்த்த சிரமேந்தி" இத்யாதி. சந்தனப்பொழில் சூழப்பட்ட சாளக்கிராமம். ... ... ௮.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (தொண்டித்யாதி) "வழுவிலாவடிமைசெய்ய வேண்டுநாம்" என்றிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திரளும், நித்யஸூரிகளும், ப்ராஹ்மணரும். (அண்டா) பரமபதநிலயனே. அண்டமென்று—பரமபதம்; பரமபதத்தைவிட்டு இங்கேவந்தது எங்களுக்காக என்கிறார். எங்களுக்கு வேண்டுவன தாராயென்று சேருங்கோயிற்[ற]பக்கமெல்லாம். (வண்டாரித்யாதி) வண்டுகள் மொய்க்கப்பட்ட பொழிலையும், அழகிய நீர்நிலையானவயலும், அதினருகில் மடுவில் கயல்பாய, குளிர்ந்த தாமரைகள் அங்குத்தை மடவார் முகமொக்க மலரும் சாளக்கிராமமடை நெஞ்சே. ... ...௯.

பத்தாம்பாட்டு. (தாராவாருமித்யாதி) தாராவாகிற பக்ஷிகளாலே நிறையப்பட்ட வயல்சூழ்ந்த சாளக்கிராமத்தில் ஸ்வாமிகளையாய்த்துக் கவிபாடிற்று. (காரார்புறவிஸித்யாதி) மேகங்கள் நிரந்தரவாஸம் பண்ணுகிற பர்யந்தத்தையுடைய திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாரருளிச்செய்த தமிழ்மாலை. (ஆராரித்யாதி) லோகத்தில் ஜ்ஞாநாதிகராய் ஆமாறறிவுடையார் யாவர்சிலர், உங்களு[ம]க்கு பரமபதத்தை ஆளவேண்டியிருந்திகோளாகில், அவனுடைய திருநாமங்களைச்சொல்லுங்கோள்; அதுமாட்டிகோளாகில், இத்திருமொழியைச்சொல்லுங்கோளென்கிறார். ... ... ௰.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

முதற்பத்து – ஆறாந்திருமொழி – வாணிலா.ப்ரவேஶம்.

திருவுள்ளத்தைக் குறித்து, உகந்தருளின திருப்பதிகளை ஆஶ்ரயி என்று பலகாலும் சொல்லிக்கொடு போந்தார்; அதுவும் அப்படி செய்வதாக ஒருப்பட்டுநின்றது; அநந்தரம், தம்முடைய நிகர்ஷத்தை தாம் அநுஸந்தித்து, தம்முடைய பூர்வவ்ருத்தத்தையும், விஷயப்ராவண்யத்தையும், ஆர்த்தவிஷயத்தில் ஐயோ! என்னாதேபோந்தபடி[ய]யையும், பரஹிம்ஸையே யாத்ரையாய்ப் போந்தபடியையும், இவற்றையடைய முன்னிட்டு, "ராவணோநாம து்ர்வ்ருத்தः" என்று விபீஷணாழ்வான் ஆகாஶத்திலே நின்று ஸ்வநிகர்ஷத்தை முன்னிட்டு ஶரணம் புக்காப்போலே, இவரும் தம்முடைய அநந்யகதித்வத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து, நைமிஶாரண்யத்திலே நிற்கிற ஸர்வேஶ்வரன் திருவடியிலே, பெரியபிராட்டியார்முன்னிலையாகஶரணம்புகுகிறார். *

http://acharya.org

முதற்பாட்டு. (வாணிலாவித்யாதி) ஒளி பரம்பாநின்றுள்ள முறுவலையும், சிறுநெற்றியையும் ஸௌம்யதை மிக்கிருந்த தோளழகையுமுடைய ஸ்த்ரீகளுடைய அழகியமுலையுடனே அணைகையாகிற ப்ரயோஜநத்தையே ஆசைப்பட்டேன். வனமென்பது – அழகு. பேர்[ணல் - ஆசைப்பாடு; அத்தை (பிழையெனக்கருதி) அதுதப்பென்று நினைத்து. (பேதையேன்) அறிவிலேன். (பிறவிநோயித்யாதி) பிறக்கையாகிற நோயை அறுக்கவேணும் என்று நினையாதே யிருந்தேன். அறிவில்லாமையாலே (எண்ணினேன்) நாம்முன்பு செய்ததென்? மேல் செய்யக்கடவதென்? என்றெண்ணினேன். எண்ணல் – ஆராய்தல். [ம (எண்ணி) இப்படிஆராய்ந்து. (இளையவரித்யாதி) தங்கள் பருவத்தாலே அகவாய் தெரியாதபடி மயக்கி அகப்படுத்திக்கொள்ளும் ஸ்த்ரீகளுடைய கலவியின் ப்ரகாரத்தை நினைத்து லஜ்ஜித்தேன். கலவியின்திறமாவது – அவர்களாதரிக்கும் படியும், உபேக்ஷிக்கும்படியும் இவனை வையும்படியும், குவிக்கும்படியும், பின்னை உடம்புகொ[டுக்கும்படியும், பிரியப்புகுகிறேன் என்று முதுகுகாட்டும்படியும், இவைபிறே. (நாணினேன்) அநுதபித்தேன். (வந்தித்யாதி) அவர்களை விட்டுவந்து உன்திருவடியடைந்தேன் நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். க.

அ.—இரண்டாம்பாட்டு. திருவடிகளிலே விழுந்து ஶரணம்புக்கவாறே திருவடிகளில் ஸௌம்யதை நெஞ்சிலேபட்டது; இத்தைவிட்டுப் பாழே காலத்தைப்போக்கினேனென்று இழந்த காலத்துக்கு அநுதபிக்கிறார்.

வ்யா.—(சிலம்படியுருவில்) சிலம்பாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட அடியையும், வடிவழகையுமுடைய. (கருநெடுங்கண்ணார் திறத்தனாய்) *அஸிதேக்ஷணைகளாயிருக்கிறவர்கள் திரள்களிலே அகப்பட்டு. [உடு திறம் - திரள். ஒருவிஷயத்தில் பூர்ணமாக அநுபவிக்கலாவதில்லையே. (அறத்தையே மறந்து) "மறந்தேனுன்னை முன்னம்" என்கிறபடியே * அறவனையாய்த்து மறந்தது. (க)அனந்தலிலும் வாய்வெருவுவது அவர்களையேயாய்த்து. "அறஞ்சுவராகி நின்ற" என்றும் "க்ஷீணேர்மஸேநாதநம்" என்கிற தர்மத்தை மறந்து. (புலன்படிந்துண்ணும் போகமேபெருக்கி) இந்த்ரியங்கள் விஷயங்களிலே படிந்து ஸஞ்ஜிக்கும் ஸௌமத்திலே ஆசைபெருக்கி. (போக்கினேன் பொழுதினைவாளா) "வாளாவிருந்தொழிந்தேன் கீழ்நாள்களெல்லாம்" என்றாரிறே ஆழ்வாரும். (அலம்புரிதடக்கையாயனே) கொள்ளுமவர்களுக்கு(உ) அலஹாவம்பிறக்கக்கொடுக்கும்திருக்கையையுடைய க்ருஷ்ணனே. (மாயா) ஆஶ்சர்யமான குணசேஷ்டிதங்களையுடையவனே. (வானவர்க்கரசனே) ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு நிர்வாஹகனானவனே. மாயாவானவரென்று – நித்யஸூரிகளைச் சொல்லவுமாம். (வானோரித்யாதி) நித்யஸூரிகள் மிகவும் ஸ்நேஹித்து இறைஞ்சும் திருவடிகளையடைந்தேன், நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்!. ... உ.

(க)அனந்தல் - நித்ரை. (உ)அலம்ஹாவம் - போதம் என்னும் நிலைவு.

http://acharya.org

அ.—மூன்றும்பாட்டு. "போக்கினேன் பொழுதினைவாளா" என்றாரே, பொழுதுபோக்கினபடி தானென்னென்ன ; இப்படி யென்கிறார்.

வ்யா.—(சூதினையித்யாதி) பகற்பொழுது சூதுபொருது அர்யார்ஜநம் பண்ணியும், இரவு களவுகண்டு அர்யார்ஜநம் பண்ணத்துணிந்து புறப்பட்டும். இப்படி அர்யார்ஜநம் பண்ணிக்கொள்ளும் காரியத்தைச்சொல்லுகிறது மேல் (சுரிகுழலித்யாதி) சுருண்டகுழலாலும் மடப்பத்தாலும் அகப்படுத்திக்கொள்ளுகிற ஸ்த்ரீகள்பக்கல் ஆசையைப் பெருக்கி. "நின்கண்வேட்கை யெழுவிப்பன்" என்னுமதுக்கு எதிர்த்தட்டாயிறே யிருப்பது. கண்டவாதிரிந்த தொண்டனேன்) தோற்றிற்றுச்செய்து திரிந்த வேறயன். (நமன்தமரித்யாதி) யமபடர் செய்யும் வேதனைக்கு நடுங்கி ஒடுங்கினேன். (வேலையித்யாதி) வெளுத்த திரைகளையுடைய திருப்பாற்கடலைக் கலங்கும்படி மந்தரபர்வதத்தை அதிலே நட்டுக் கடைந்த என்னையனே!, வந்துன்திருவடியடைந்தேன் நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். ... ... ௩.

அ.—நாலாம்பாட்டு. அத்தனையோ, இன்னமும் செய்ததுண்டோவென்ன ; இன்னமும் செய்தது சுவாலென்கிறார்.

வ்யா.—(வம்புலாங்கூந்தல் வம்பு – பரிமளம். நறுநாற்றம் கமழாநின்றுள்ள ஸ்வஸ்த்ரியை விட்டு (பிறர்பொருளித்யாதி) பரத்ரவ்ய பரதாரங்களை ஆசைப்பட்டவர்கள் மரித்தால், அவர்களை யமபடர் தண்டிக்கும்படி சொல்லுகிறதுமேல் (நமன்றமரித்யாதி) யமபடர்வந்து பிடிக்கும்போது எல்லாக்லேசமும் பிறக்கும்படியாய்த்து வந்து பிடிப்பது. (எற்றிவைத்து இவனைப்பிடித்துத் தகர்த்துவைத்து. (எரியெழுகின்றவித்யாதி) செம்பாலே, இவனாசைப்பட்ட வடிவுபோலே ஒருபாவையைப்பண்ணி, அத்தை எரியெழக்காய்ச்சி, தங்கள் முகத்தை மாறவைத்து, "மஹாபாபீ! சென்று தழுவிக்கொள்" என்று சொல்லும் வார்த்தை கேட்க அஞ்சி. (நம்பனே வந்துன்திருவடியடைந்தேன்) எல்லாரும்நம்பப்படுமவனே!, *பற்றிலார்பற்றநின்றவனே, வந்துன் திருவடியடைந்தேன் நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்!. ௪.

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு. அத்தனையோ, பின்னை யேதேனுமுண்டோவென்ன ; திருவுள்ளத்துக்கு அஸஹ்யமானவையு மெல்லாம் செய்துபோந்தே னென்கிறார்.

வ்யா.—(இடும்பையாலித்யாதி) தௌர்க்கத்தாலே நெருக்குண்டு. (இடுமினோதுற்றென்றிரந்தவர்க்கு) தாரித்ர்யத்தாலே துக்கித்து, "எனக்கொரு பிடிசோறிடுங்கோள் எல்லாருமாக" என்று வந்திரந்தவர்களுக்கு. (இல்லையேயென்று) அவர்களுக்கு, இல்லை என்னும் போதும், நெடுஞ்சொல்லாலே மறுத்த நீசனேன். குளிர, இல்லை யென்பதும் செய்யாதே. நெடுமையாவது - க்ரௌர்யத்தின் மிகுதி. இவன் "இல்லை" என்ற சொல்லைக்கேட்டு, "அழகிதாக இவன்பாடே வேண்டி வந்தோம், இவன் வார்த்தை கேட்கவேண்டிற்றே, இதிற்காட்டில்

http://acharya.org

நஞ்சைத்தின்று முடிந்துபோகவமையாதோ" என்றிருந்தவன் நெஞ்சிலே புண்படும்படியாய்த்து "இல்லையே!" என்பது. (நீசனேன்) இப்படி தண்ணியேன். (நினைக்கிலேன் வினைப்பயன்றன்னை) கீழ்ப்பண்ணின பாபபலத்தை அநுபவிக்க மாட்டாதே யிருந்தேன். (கடுஞ்-சொலாரித்யாதி) வெட்டிய சொல்லையும் க்ரௌர்யமான செயலையுமுடையரா யிருப்பாராய், காலனுக்கு அபிமதராயிருக்கு மவர்களாலே படும், கொடுமிறையுண்டு-க்லேசம், அதுக்கு அஞ்சி, நான்வந்து உன் திருவடியடைந்தேன் நைமிசாரணியத்து ளெந்தாய். ... ரு.

அ.—ஆறாம்பாட்டு. அத்தனையோ, இன்னமும் செய்ததுண்டோ வென்ன; கைதொடனாய் பரஹிம்ஸைபண்ணிப்போந்தேனென்கிறார்.

வ்யா.—(கோடியவித்யாதி) கோடுதல்-வளைவு. வக்ரஹ்ருதயனாய், மறச்செயல்செய்து. (திரிந்து நாயினத்தொடும்திளைத்திட்டு) தண்ணியவர்களோடே இச்செயலுக்குத் துணையாயிருப்பாருடனேகளித்துத் திரிந்து (ஓடியுமித்யாதி) ஒருவனை இன்னவிடத்தேபோனால் ஹிம்ஸிக்கலாம் என்றால், அங்கேறவோடியும். (உழன்றும்) இப்படிக்கொத்த காரியங்களிலே உழன்றும். (உயிர்களே கொன்றேன்) ப்ராணிஹிம்ஸையே பண்ணினேன். அதுக்கடி சொல்லுகிறதுமேல் (உணர்விலேனாதலால்) அறிவிலியாகையால். (நமனூர்பாடியித்யாதி) யமபுரத்தை வென்றேன். அன்றிக்கே, கீழோடே யானபோது, இவன்பண்ணின பாப-த்துக்கு இவன் நவியமாட்டான் என்று, வேறேயொரு படைவீடும் புதுக்கோமுற்றமு மிடவேணு மென்னும்படி பாபங்களையே பண்ணிப்போந்தே னென்னுதல். (பரமனே! பாற்கடல்கிடந்தாய்!) உனக்குசேஷபூதரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்குக் கூக்குரல் கேட்கத் திருப்பாற்கடலிலே சாய்ந்தருளினவனே. (நாடியித்யாதி) "நமக்குப்புகலேது" என்று தேடிவந்து உன்திருவடிகளை யடைந்தேன் நைமிசாரணியத்து ளெந்தாய். ... ... சு.

அ.—ஏழாம்பாட்டு. த்ரிவிதகரணங்களாலும் நான் செய்யாத அநீதியில்லை யென்கிறார்.

வ்யா.—(நெஞ்சினவித்யாதி) நீதியல்லாதன நெஞ்சாலே நினை-த்தும், வாயாலேசொல்லியும், கையாலேசெய்தும். (துஞ்சினாரித்யாதி) இவர்கள்செத்தால் கொடுபோம்வழியிற் கொடுமையைக்கேட்டு நடுங்கினேன். (விளங்கனிமுனிந்தாய்) விளவாய்நின்ற அஸுரனை முனிந்தவனே. (வஞ்சனேனித்யாதி) அநாதிகாலம் உன்னைவஞ்சித்துப்போந்தநெஞ்சில்பிரியாதே,பரமபதத்திலிருக்கிறப்போலே யிரு-க்கிறவனே. (தானவர்க்கென்றும்நஞ்சனே) ஆச்ரிதவிரோதிகளுக்கு என்றும் நஞ்சானவனே!, வந்து உன்திருவடி யடைந்தேன் நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். ... ... எ.

http://acharya.org

எட்டாம்பாட்டு. (ஏவினாரித்யாதி) கலியாரென்கிறாராய்த்து – கலிகாலத்துக் கஞ்சினபடியாலே. கலியாரானவர், கலியுங்கோள்என்று என்மேலே ஐந்து இந்த்ரியங்களையும் ஏவினார்; எங்ஙனே உஜ்ஜீவிக்கும்படி!. (ஐவர்கோவினாரித்யாதி) என்னையும் மநஸ்ஸையும் சுமையெடுத்திக்கொடு திரிகிற ராஜாக்கள் செய்கிற கொடிய செயலைத் திரியவிட்டேன். ஆரைப்பற்றி நீரவற்றை மீட்டதென்ன (குறுங்குடி நெடுங்கடல்வண்ணா) வேறுண்டோ, உன்வடிவழகன்றோ என்கிறார். திருக்குறுங்குடியிலே ஸந்நிஹிதனான உன்னுடைய கடல் போன்ற வடிவழகன்றோ என்னை மீட்டது. (பாவினாரித்யாதி) ஸந்திஸ்ஸுக்கங்க[ய ளாலே பூர்ணமான அழகிய சொற்களாகிற பலபூக்களையும் கொண்டு. (என்நாவினால்) இதரரை ஸ்தோத்ரம்பண்ணிப்போந்த என்நாவினாலே வந்து உன்திருவடியடைந்தேன் நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். ...அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஊனுடைச்சுவர்வைத்து) மாம்ஸமாகிற மண்ணைக்கொண்டு சுவராகவைத்து. (என்புதூண் நாட்டி) எலும்பாகிற[ய தூண்களைநாட்டி வீட்டைச்சமைத்து. (உரோமம்மேய்ந்து) மயிராகிற கற்றையாலே இவ்வகத்தை மேய்ந்து. (ஒன்பது வாசலித்யாதி) ஒன்பது வாசலையுடைத்தான ஶரீரம். (பிரியும்போது) ஶரீரவியோக காலத்துக்கு. (உன்றன்சரணமே சரணமென்றிருந்தேன்) உன்திருவடியே புகலென்றிருந்தேன். என்கொண்டென்ன (தேனுடையித்யாதி)[உய தேனையுடைத்தான தாமரைப்பூவை யிருப்பிடமாக வுடைய பெரிய பிராட்டியாருக்கு வல்லபனானவனே. (திரைகொளித்யாதி) ஸ்வஸந்நியாநத்தாலே திரைக்கிளப்பத்தையுடைய திருப்பாற்கடலிலே பள்ளிகொண்டவனே!. (நானுடைத்தவமித்யாதி) உன்னருளாலே உன்திருவடிகளை யடைந்தேன். புண்ணியனே என்று இவருடைய தபஸ்ஸாகிறது அவனருளே யிறே. நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்!. கூ.

பத்தாம்பாட்டு. (ஏதமித்யாதி) து:க்கங்கள் வந்து கிட்டாதபடி மநோரயித்து. (எழுமினோ வித்யாதி) தொழுதெழுமினோ என்று, (க) த்ரயஸ்த்ரிம்ஶத்கோடி தேவர்களுக்கு நாயகனான இந்த்ரன் வந்துஇறைஞ்சும் நைமிசாரணியத்தெந்தையையாய்த்துக் கலிபா[கூய டிற்று. (சிந்தையுளித்யாதி) நெஞ்சிலேவைத்து, பெரிய ஆசையோடே ஆழ்வா ரருளிச்செய்த இத்திருமொழியை அப்யஸித்தவர்கள். (ஓதமித்யாதி) ஶோவிந்தஸ்வாமியைப்போலே ஐஹிகஹோமத்தில் ஸ்ப்ருஹையுண்டாகில் அத்தையுமநுபவித்து, நித்யஸூரிகளிலே ஒருகோவையாகவும் பெறுவர்கள். ... ... ய.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

(க) த்ரயஸ்த்ரிம்ஶத்கோடி - முப்பத்து முக்கோடி.

http://acharya.org

"ஒன்பதுவாசல் தானுடைக்குரம்பை பிரியும்போ துன்றன் சரணமே சரணமென்றிருந்தேன்" என்றார்; நீரிப்படி ஒருதலையிலத்யவஸாயமாகச் சொல்லுகிறதென்தான்? இத்தலையில் செயலற்றவளவிலே ப்ரஹ்லாதனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே, ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணின அவ்விடத்தேவந்து தோன்றி, அவன்விரோதியைப்போக்கி உபகரித்திலோமோ? அக்காலத்திலுதவாதார் இழக்க வேண்டாதபடி, "உன்னைப் பிரமாணித்தார் பெற்றபேறு" என்கிறபடியே - ஆஸ்ரிதரெல்லார்க்குமாகச் செய்த செயலன்றோ? ஆனபின்பு, உம்மைப் போலிருந்தார்க்கு இழக்கவேண்டாதபடி நீர்கிட்டி யநுபவிக்குமிதுவே குறையாகச் சிங்கவேழ்குன்றிலே வந்து நின்றோமே! இப்படியிருக்க, ஒருதலையிலத்யவஸாயமேயாக நீர்சொல்லுவானென்? என்று, தான் சிங்கவேழ்குன்றிலேவந்து ஸந்நிதிபண்ணினபடியைக் காட்டிக்கொடுக்க; அங்கே புருஷகாரபூதையான பெரியபிராட்டியாருடனே கூடவிருக்கிற இருப்பை அநுஸந்தித்து ஹ்ருஷ்டராய், உத்தேஶ்யனுயிருக்கிறவன் வந்திருக்கிற தேஶமாகையாலே அங்குள்ளதடைய உத்தேஶ்யமாய், சிலரால்வந்து அணுகவொண்ணாதபடி ஸுரக்ஷிதமாக எழுந்தருளியிருக்கப் பெற்றோம்! என்று ஹ்ருஷ்டராய் திருவுள்ளத்தோடே கூட்டித் தாமங்கேபோ யநுபவிப்போமென்று பார்க்கிறார். ... ... *

முதற்பாட்டு. (அங்கண் ஞாலமஞ்ச) அழகிய இடத்தையுடைத்தான பூமியிலுள்ளார், ஹிரண்யனுடைய வரபலத்தை அநுஸந்தித்து, என்னாய் விளைகிறதோ! என்று அஞ்ச. அன்றியே, ஸ்ரீநரஸிம்ஹனுடைய புறப்பாட்டை யநுஸந்தித்து, ஜகதுபஸம்ஹாரம் பிறக்கப்புகுகிறதோ! என்று பயப்பட. (அங்கோராளரியாய்) "ஆங்கே வளர்ந்திட்டு" என்கிறபடியே நரஸிம்ஹமாய். (அவுணன் பொங்கவாகம்) ஹிரண்யனுடைய அகன்ற மார்வத்தை. (வள்ளுகிரால் போழ்ந்த புனிதனிடம்) வள்-கூர்மை. கூரிய வுகிராலே பிளந்த புனிதனிடம். (பைங்கணானையித்யாதி) பைம்மை-பசுமையும், அழகும். பசுத்த கண்ணையுடைய ஆனையைக்கொன்று அதினுடையகொம்பைப்பிடுங்கிக்கொண்டு, சிவந்த கண்ணையுடைய யாளியானது, (க) பக்திபுரஸ்ஸரமாக (உ) அக்கோடுகளைத் திருவடிகளிலேயிட்டு வணங்கும் சிங்கவேழ்குன்றமே. ... ... க.

இரண்டாம்பாட்டு. (அலைத்தவித்யாதி) சீற்றத்தாலே கடைவாயுடனே நாக்கைஎற்றிக்கொள்ளுகிறபெரியவாயையுடைய மிடுக்கையுடைய ஸிம்ஹமாய். கோள் - மிடுக்கு. (அவுணனித்யாதி) கொலைக்கையாளனான ஹிரண்யனுடைய நெஞ்சையிடந்த கூர்த்த திருவுகிரை

(க) பக்திபுரஸ்ஸரமாக-பக்தியைமுன்னிட்டுக்கொண்டு, (உ) கோடுகளை-கொம்புகளை.

http://acharya.org

யுடையவனிடம். (மலைத்தவித்யாதி) மலைத்தல்-எதிர்பொருதல். செல் சாத்து - தீர்த்தயாத்ரை போகிற பெருங்கூட்டத்தைப் பறிக்க வந்திட்டவேடர். எறிதல் - இடிதல். (வன்துடியித்யாதி) துடிக்கு வலிமையாவது-பெருத்திருக்கை. பெரியதுடிவாயிலோசை செவிகடுக்க [டு கேட்டவர்கள் செவியும்கூசி நெஞ்சும் நடுங்க. (சிலைக்கையித்யாதி) கையும்வில்லுமாயிருக்கிற வேடருடைய, தெழிப்பு - வ்யாகுலமும், ஆர்த்துக்கொள்ளுகிற ஆரவாரமுமாய்க்கிடக்கும்சிங்கவேழ்குன்றமே.

மூன்றாம்பாட்டு. (ஏய்ந்தவித்யாதி) வடிவிற்பெருமைக்குத் தகுதியாயிருந்துள்ள பெரியவாயையுமுடைத்தாய், ஒளியையுடைத்தான பல்லையுமுடைத்தாய், மிடுக்கையுமுடைத்தான ஸிம்ஹமாய். (அவுணனித்யாதி) ஹிரண்யனுடைய மாம்ஸஞ்செறிந்த மார்வத்தைக் கூரிய வுகிராலே பிளந்த ஸர்வேஶ்வரனிடம். (ஓய்ந்தவித்யாதி) நிலத்திற்கொடுமையாலே அந்நிலத்தில் வர்த்திக்கிற ஆனை குதிரை துடக்கமானவையும், காட்டுத்தீக் கதுவி விண்டமலைகளும். (அன்றியும்) அதன்றியும். (நின்றித்யாதி) தன்னிலேநின்று இழைந்து நெருப்புப் பற்றி யெரிந்து மிக்க குறைக்கொள்ளியுமொழிய வேறொன்றில்லாத சிங்கவேழ்குன்றமே. ... ... ௩.

நாலாம்பாட்டு. (எவ்வமித்யாதி) எவ்வம்-து:க்கம். எல்லாரையும் து:க்கக்லேஶத்தைப் பண்ணும் கொடியவேலையுடைய ஹிரண்ய [உம னுடைய நற்சீவனை வாங்கி; தோற்றாவிலே. (ஆகமித்யாதி) அவனுடைய நெஞ்சைக் கூரிய வுகிராலே பிளந்த ஸர்வேஶ்வரனிடம். (கவ்வுநாயும்) வேற்றாள்கண்டபோதே வந்து துடைகளிலே கடிக்கிற நாயும், அப்படிகடித்து விழவிட்ட பிணங்களைக் கவ்வும் கழுகுகளும். (உச்சிப்போதொடுகால்சுழன்று) மத்யாஹ்நத்திலே(க)சூறாவளியுமாய். கால் – காற்று. (தெய்வமல்லாலித்யாதி) தைவங்களுக்கல்லது செல்ல வரிதாயிருக்கிற சிங்கவேழ்குன்றமே. ... ... ௪.

அஞ்சாம்பாட்டு. (மென்றவித்யாதி) சீற்றத்தாலேபல்லோடுமென்ற பெரியவாயையும், ஒளிவிடுகிற எயிற்றையும், மிடுக்கையுமுடைய ஸிம்ஹமாய். (அவுணன்பொன்ற) ஹிரண்யன் முடிய. (ஆகமித்யாதி) அவனுடைய மார்வத்தைக் கூரியவுகிராலே பிளந்த அம்மானிடம். (நின்றவித்யாதி) மாறாமல்நின்று எரிகிற அக்நியைச்(க)சூறாவளி முகந்து கொடு பெரிய ஆகாஶத்திலே போக. ஸ்வர்காதிலோகங்களிலுள்ள அக்நிஜ்வாலையைக்கதுவி ஶயப்பட்டுப்போக வென்றுமாம். (சென்றித்யாதி) மநுஷ்யர்க்குச் சென்று காணவரிய கோயில் சிங்கவேழ் [கு குன்றமே. ... ... ௫.

ஆறாம்பாட்டு. (எரிந்தவித்யாதி) சீற்றத்தாலே அக்நிஜ்வாலைபோல் ஜ்வலிக்கிற சிவந்த கண்ணையும், ஒளிவிடாநின்ற பெரிய வாயையும், எயிற்றையும் கண்டு. (இதென்னவுரு வித்யாதி) இதென்னவுரு! என்று பயப்பட்டு, இருவர் ஒருவழிபோகாமே (க) இரிந்து சிதறிடும்படி யிருந்த ஸர்வேஶ்வரனிடம். (நெரிந்த வேயினித்யாதி) நெருங்கின மூங்கிற் குத்துமுழையுள் நின்று-மலைமுழஞ்சுகளில் நின்றும் புறப்பட்டு. நெருங்கின மூங்கிற்காட்டிடத்துப் பெரு வழியிலே, உழுவையுண்டு - புலி. (திரிந்த வானையித்யாதி) ஸஞ்சரிக்கிற ஆனைச்சுவடு பார்க்கும் சிங்கவேழ் குன்றமே. ... ... ௬.

ஏழாம்பாட்டு. (முனைத்த வித்யாதி) முனை - வலி. வலிய சினத்தாலே – கோபாக்நியாலே, அஸுரிகூத்தைப் போய்ச்சுடும். (மூவுலகித்யாதி) த்ரைலோக்யங்களும், மற்றுமுள்ள லோகங்களு மெல்லாம் பயப்பட, நாஸிம்ஹ மாயிருந்த அம்மானிடம். (கனைத்த வித்யாதி) செறிந்த அக்நியும் மலைகளும் வில்லுடை வேடருமாய், வேறொருவர்க்கும் கினைத்தனையும் சென்று கிட்டவரிய சிங்கவேழ் குன்றமே. ... ... ௭.

எட்டாம்பாட்டு. (நாத்தழும்பவித்யாதி) நாவானது தழும்பேறும்படி சதுர்முகனும் ருத்ரனுமாய். முன்பு ஹிரண்யனுக்கு பயப்பட்டு மநுஷ்ய வேஷங்களையே கொண்டு திரிந்தவர்கள், இப்போது ஹிரண்யன் பட்டவாறே, தங்கள் வேஷங்களையே கொண்டு. (முறையாலேத்த) தங்கள் ஶேஷத்வமுறையால் ஏத்த. (அங்கோரித்யாதி) ஹிரண்யனுடைய மாளிகையில் அவனிருக்கும் மண்டபத்தின் தூணிலே, மிடுக்கையுடைய ஸிம்ஹமாய்த் தோற்றின ஸர்வேஶ்வரனிருந்தவிடம்.(காய்த்தவித்யாதி) காய்த்தவாகைநெற்று காற்றாலே கலகலென ஶப்திக்க. (கல்லதர்) மலைவழி. கல் – மலை; அதர் - வழி. மலைச்சாரல்வழியில், வேயானது-மூங்கில், ஆகாஶத்திலே கிட்டவளர்ந்து இழைந்து, தன்னிலே நெருப்புக் கொளுந்தியெரிகிற அக்நிஜ்வாலையாலே ஸ்வர்காதி லோகங்கள் சிவக்கும் சிங்கவேழ்குன்றமே. ... ... ௮.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (நல்லநெஞ்சே) எனக்குப் பாங்கான நெஞ்சே. (நாம்தொழுதும்) நாம்தொழுவோம். (நம்முடையித்யாதி) நம்முடைய ஸம்ஸாரது:க்வம் போக, நமக்கு வகுத்த ஸ்வாமியைத்தொழுவோம். (நம்முடை நம்பெருமான்) நமக்கு ஸகலமனுஜநாயகன்.(அல்லிமாதர் புல்கநின்ற) * அலர்மேல்மங்கை யணைக்கத்தாலே லப்யஸ்வரூபனாய் நின்ற. (ஆயிரந் தோளனிடம்) "தோள்களாயிரத்தாய்" என்கிறபடியே – அநேகமாயிரம் திருக்கைகளையுடையவனிடம். (நெல்லிமல்கி யித்யாதி) நெல்லிமரங்க ளானவை கல்லிடைகளிலே முளைத்து வளர்ந்து, கல்லிடைகளிலே வேரோ[illegible]

(க) இரிந்து - ஆரவாரித்துக் கொண்டு.

http://acharya.org

யாலே, அவ்வேர்கள் பருத்துக் கற்களைப்பேர்க்க. (புல்லிலை யார்த்து) மூங்கிலிலைகளானவை ஒலிக்க. (அதர்வாய்) அதர் - வழி. வழியிட்டத்து. சில்லியுண்டு - சில்லீடு, சில்லி சில்லென்று. (ஒல்லரு ந்) ஒல் - ஓசை. ஓசையறுத சிங்கவேழ்குன்றமே. ... க.

பத்தாம்பாட்டு. (செங்கணாளியித்யாதி)சிவந்தகண்ணையுடைய யாளிகளானவை. (இட்டிறைஞ்சும்) யானைக்கோடுகளையிட்டுஇறைஞ்சும். (சிங்கவேழ் குன்றுடைய) சிங்கவேழ்குன்றைத் தனக்கிருப்பிடமாக வுடைய. (எங்களீசனெம்பிரானை) எனக்கு ஸ்வாமியுமாய் எனக்கு உபகாரகனுமானவனை. (இருந்தமிழ் நூற்புலவன்) பெரிய[ம தமிழ்நூலைச்செய்த ஜ்ஞாநாதிகன். புலவன் - வித்வான். (மங்கையாளன்) திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரானவர். (மன்னுதொல்சீர்) நித்யமான கல்யாணகுணங்களை யுடையருமாய். (வண்டித்யாதி) வண்டுகள் மதுபாநம் பண்ணிக்களித்து ஶப்திக்கிற மாலையை யுடைய ஆழ்வார். (செங்கையாளன் செஞ்சொல்மாலை) உதாரமான அழ[யஞ கிய கையையுடைய ஆழ்வாரருளிச்செய்த திருமொழியை அப்யஸிக்க வல்லவர்களுக்கு, ஒருநாளும், தீங்குண்டு - பொல்லாங்கு, அது அவர்களுக்கு ஒருக்காலும் வாராது. ... ... ய.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

முதற்பத்து - எட்டாந்திருமொழி - கொங்கலர்ந்த. ப்ரவேஶம்.

விரோதிநிரஸந ஶீலனாய், ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷ ஸ்வபாவனாய், ஸர்வாதாராத்மாவாயிருக்கிற ஹரியானவன், வாயாலே திருநாமஞ்சொன்னதொரு சிறுவனுக்குத் தமப்பன் பகையாக உதவிற்றொருவடிவைக் கொண்டுவந்து அவன் விரோதியைப் போக்கினவன், அவனொருவனளவில் பர்யவஸிக்கையன்றிக்கே திருநாமம் சொன்னாரெல்லாருடையவும் ஸம்ஸாரது:கத்தைப் போக்குவதாகத் திருமலையிலேவந்து நின்றருளினான், அங்கே போய் அநுபவிப்போம் வாஎன்று திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார். ... ... *

முதற்பாட்டு. (கொங்கித்யாதி) பரிமளம் ப்ரவஹியாநின்ற பூவையுடைய குந்தாஸுரனை நிரஸித்த க்ருஷ்ணனான என் உபகாரகன்.[ருய (சங்குதங்கித்யாதி) ஶங்கநிதிதுடக்கமான பதார்த்தங்களை யுடைத்தாய், * தாளுந்தோளும் முடிகளும் சமனிலாத பலபரப்பிக் கண்வளருகைக்கு வேண்டும் பரப்பை யுடைய கடலிலே கண்வளர்ந்த புண்டரீகாக்ஷன். (பொங்கித்யாதி) பெரியகிளர்த்தியோடே மிகைத்து வந்து தோற்றின பகாஸுரனைவாயைக்கிழித்து, இப்படி விரோ[ருஞ திகளைப் போக்குகை பழைதாகச் செய்து போருகிறவர் வந்து வர்த்திக்கிற ஸ்தாநம்;—மிக்க நீர்வெள்ளத்தை யுடைய சுனைகளிலே களித்துத் துள்ளுகிற அழகிய கயல்களையுடைய திருவேங்கடம்; அத்தை, நெஞ்சே! அடை. ... ... க.

http://acharya.org

இரண்டாம்பாட்டு. (பள்ளியாவது பாற்கடல்) ப்ரஹ்மாதிகளு க்காகக் கண்வளர்ந்தருளுகிற படுக்கை, திருப்பாற்கடல். (அரங்கம்) பூஸுரரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காகக் கண்வளர்ந்தருளுகிறது, கோயில். (இரங்க வன்பேய்) ஈடுபட்டு முடிய வலியபூதனை.[இ (முலை பிள்ளையாயுயிருண்ட வெந்தை) பேய்முலையை, பிள்ளையாய் அவளுயிரையுண்ட உபகாரகன்; அவன் (பெருகுமிடம்) அவன் அபிமதம் ஸித்தித்து வளருகிற விடம். (வெள்ளியானித்யாதி) "முன்னைவண்ணம் பாலின்வண்ணம்" "பாலினீர்மை செம்பொனீர்மை" இத்யாதிப்படியே - வெளுத்த திருநிறத்தை யுடையவன், மணி [ம யின்நிறத்தை யுடையவன் யுகந்தோறும் என்றநுஸந்தித்து, நாள் தோறும். (தெள்ளியாரித்யாதி) ஶுத்தஸத்வஸ்தரானவர்கள் - அநந்ய ப்ரயோஜநரானவர்கள் வந்தாஶ்ரயிக்கும் திருவேங்கட மடை நெஞ்சமே. ... ... ௨.

மூன்றாம்பாட்டு. (நின்ற மாமருதிற்றுவீழவித்யாதி) அஸுரா [மு வேஶத்தாலே பேராதே நின்ற பெரியமருதுகள் முறிந்து விழும்படி. (நடந்த நின்மலன்) * இணைமருதிற்றுவீழ நடைகற்ற தெற்றவியே. (நேமியான்) ஸர்வேஶ்வரன். (என்றுமித்யாதி) "நித்யாஞ்ஜலிபுடாஹ்ருஷ்டா:" என்கிறபடியே - நித்யஸூரிகள் தொழும். (இணைத்தாமரையடியெம்பிரான்) ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பான திருவடித் [உம தாமரைகளை யுடைய என்னையன். (கன்றிமாரிபொழிந்திட) இந்த்ரன் சினந்து மிகவும் கல்வர்ஷத்தைச் சொரிய. (கடிதானிரையித்யாதி) சடக்கெனப் பசுக்களுக்கு வந்த இடரைப்போக்குகைக்காகச் சென்று கோவர்த்தநத்தை யெடுத்தவன் திருவேங்கடமடை நெஞ்சமே. ௩.

நாலாம்பாட்டு. (பார்த்தற்காயன்று) பார்த்தனுக்காக அன்று. [உரு (பாரதம்கைசெய்திட்டு) பாரதயுத்தத்தைக் கையுமணியும் வகுத்திட்டு. (வென்ற பரஞ்சுடர்) துர்யோதநாதிகளை வென்ற பரஞ்சுடர். (கோத்தங்காயரித்யாதி) திருவாய்ப்பாடியில் பெண்களுடனே குரவை கோத்து, மன்றிலே குரவைக் கூத்தை விரும்பி யாடினவன். பிணைதல்-விரும்பல் (கோவலன்) கோபாலன். (ஏத்துவாரித்யாதி) [௩ம தன்னை ஸ்தோத்ரம் பண்ணுமவர்கள் ஹ்ருதயத்தை விடாதே யிருக்குமவன். (இடவெந்தையித்யாதி) எனக்கு உபகரிக்கைக்காகத் திருவிடவெந்தையிலே எழுந்தருளி நிற்கிறவன், பாவநமான ஜலத்தையும் பெரிய சோலையையு முடைய திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே. ௪.

அஞ்சாம்பாட்டு. (வண்கையானித்யாதி) ஏற்றார்க்கு மாறாதே [௩ரு கொடுப்பானாய், அஸுரர்க்கு தேவனாயிருக்கிற மஹாபலியாகத்திலே வாமநனாய்ச் சென்று. மாண் - அழகு. (மண்கையாவிரந்தான்) * அலம் புரிந்த நெடுந்தடக்கையாலே பூமியையிரந்தான். அவனுரென்ன

http://acharya.org

(மராமரமித்யாதி) ஸாலவ்ருக்ஷங்களேழையும் ஓரம்பாலே யெய்த வலத்தை யுடையவன். (எண்கையான்) திருவஷ்டபுயகரத்திலேயெழுந்தருளி நின்றவன். (இமயத்துள்ளான்) ஹிமவானில் திருப்பிரிதியிலே வந்து ஸந்நிஹிதனானவன். (இருஞ்சோலையித்யாதி) மலேந்த்ரஸூமியான தெற்கில்திருமலையிலே வந்து ஸந்நிஹிதனானவன். (திண்கையித்யாதி) திண்மையுடைய கைம்மாவின் துன்பத்தைப்போக்கினவன் திருவேங்கடமடை நெஞ்சமே!. ... ... ௫.

ஆறும்பாட்டு. (எண்டிசையித்யாதி) எட்டுதிக்குக்களையும் திக்குக்களுடனே ஸப்தலோகங்களையும் வாங்கி அழகிய திருவயிற்றிலே வைத்து, ஒருபவனான ஆலந்தளிரிலே கண்வளர்ந்தவன். (பால்மதிக்கிடர் தீர்த்தவன்) சந்த்ரனுக்கு யக்ஷ்மரோகம் வரும்படி வந்த ஆபத்தைப் போக்கினவன். (ஒண்டிறலித்யாதி) மிக்க வலத்தையுடைய ஹிரண்யன்மார்விலே திருவுகிரை வைத்துப் பிளந்தவன். பிளந்தபோதை வடிவை அநுபவிக்கிறார் மேல் (ஒள்ளெயிறித்யாதி) "அழகியான் தானே அரியுருவன் தானே" என்கிறபடியே – அழகிய எயிறுகளுடனே திண்ணிய மிடுக்கையுடைய ஸிம்ஹமானவன் திருவேங்கடமடை நெஞ்சமே!. ... ... ௬.

ஏழாம்பாட்டு. (பாருநீரித்யாதி) ப்ருதிவ்யாதி பஞ்சபூதங்களுமாயினான். ஜகச்சரீரியாய் நிற்கிற நிலை. (பேருமித்யாதி) தான் கொடுத்த கரணங்களைக்கொண்டு ஆயிரம் திருநாமத்தைச் சொல்லித் தன்னை ஆஶ்ரயிக்கும்படி, கர்மவஶ்யமான பிறவியில்லாதவன் மிகவும் விரும்பி வர்த்திக்கிற தேஶம். பேருகையாவது-தேஶத்திலே ஆசைபெருகை. (காருமித்யாதி) மேகங்களும், மிக்கபனியும், பெரிய ஆகாஶத்திடையிலேசொரிவதாய். (மாமுகிலித்யாதி) பெரியமேகங்கள் படியும்படி மேகபதத்திலே சேரும்படி நீண்ட சோலை சூழப்பட்ட அழகிய திருவேங்கடமடை நெஞ்சமே. ... ... ௭.

எட்டாம்பாட்டு. (அம்பரமித்யாதி) ஜகதாகாரதையைச்சொல்லுகிறது. (அமரர்கோன்) நித்யஸூரிகளுக்கு * ஸதாபஶ்யந்திக்கு விஷயமானவடிவைச் சொல்லுகிறது. (வம்புலாமித்யாதி) நறுநாற்றம் கமழாநின்றுள்ள மலர்மேலே மிகவும்விரும்பி யிருப்பாளாய், மடப்பத்தை யுடையளாய், "யுவதிஶ்ச குமாரிணீ" என்கிற பருவத்தை யுடையவளுக்கு வல்லபனானவன். (கொம்பினித்யாதி) வஞ்சிக்கொம்பன்ன இடையையும் மடப்பத்தையு முடைய குறப்பெண்கள். (நீளிதணமித்யாதி) நீண்டபரண்களிலிருந்து அழகியபுனம் காவல்கொள்ளுகிற திருவேங்கட மடை நெஞ்சமே. ... ...௮.

http://acharya.org

ஒன்பதாம்பாட்டு.— (பேசுமினித்யாதி) உங்களுக்கு ஓராயிகாரம் ஸம்பாதிக்கவேண்டா, பேசப்படுவதாய்இனிய எட்டெழுத்தான திருநாமத்தைச் சொல்லவமையும். (சொல்லிநின்றபின்னரும்) பேசிநின்றபின்பும். ஒருக்கால் சொன்னோம் என்றிராதே, பின்னையும் திருநாமத்திலாசை யுடையராய்ப் பேசுவார்தங்களை. (உய்யவித்யாதி) அவர்களுக்கு உஜ்ஜீவிக்கும்படி அவர்களை ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் எடுத்து, அவர்கள்பிறப்பையும் போக்கும் உபகாரகன். (வாசமித்யாதி) நறுநாற்றம் கமழாநின்றுள்ள பெரியபூக்களை யுடைத்தாய், ஓங்கின பொழில் சூழப்பட்டு. (உலகித்யாதி) "திலதமுலகுக்காய்" என்கிறபடியே - லோகத்துக்கு தேஜஸ்கரமாம்படி விளங்காநின்றுள்ள திருவேங்கடமடை நெஞ்சமே. ... ... கூ.

பத்தாம்பாட்டு.(செங்கயலித்யாதி) அழகிய கயல்கள் களித்துவாழுகிற சுனைகளையுடைய திருமலையிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஶ்ரியப்பதியை. (மங்கையரித்யாதி) திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாரருளிச்செய்த, உதாரமாய் அழகிதான சொல்மாலைகள். (சங்கையித்யாதி) ஸலத்தை யிது தரக்கூடுமோ ! என்று அதிஶங்கைபண்ணாதே, தரித்துநின்று சொல்லவல்லவர்கள். (தஞ்சமித்யாதி) அறுதியாகவே, * வங்கக்கடல்சூழுலகுக்குக் காவலராகி, பின்னையும் பரமபதத்தை ஆளப்பெறுவர். ... ... ய.

ஜீயர்திருவடிகளே ஶரணம்.

முதற்பத்து - ஒன்பதாந்திருமொழி--தாயேதந்தை. ப்ரவேஶம்.

திருமலையை ஆஶ்ரயிக்கச்சொல்லித் திருவுள்ளத்தைக்குறித்தருளிச்செய்து நின்றார் - கீழ் ; அப்படிக்கு நெஞ்சும் பாங்காய் தாமும் திருமலையிலே வந்து புகுந்தார் ; ஸர்வஸ்வாமியுமாய் நிருபாதிகபந்துவுமானவன் வந்து இங்கே ஸந்நிதிபண்ணுகையாலே தம்முடைய அபேக்ஷிதங்களெல்லாம் பெறலாமென்று, அக்ரூரன் "மாமக்ரூரேதிவக்ஷ்யதி" என்று மநோரதித்துக்கொண்டு வந்தாப்போலவும், ஶ்ரீபுண்டரீகன்மநோரதம்போலவும், இவரும் மநோரதித்துக்கொண்டு வந்தவிடத்து, அப்படி எதிரேவருதல், அணைத்தல், ஓரின்சொல்லுச்சொல்லுதல், "க்ரியதாம்" என்று கைங்கர்யத்திலே ஏவியருளுதல் செய்யக்காணாமையாலே, ஸந்நிதியுண்டாய், நினைத்தபடிசெய்து தலைக்கட்டுகைக்கு ஶக்தியுண்டாய், ப்ராப்தி யுண்டாயிருக்க, நம் அபேக்ஷிதம் செய்யாதொழிகிறது - செய்தருள நினையாமைக் குடலாயிருப்பதொரு ஹேது இத்தலையிலே யுண்டாகையிறே என்று கைவாங்கினவர், பின்னையும் கைங்கர்யத்தி லுண்டான வாபலாதிஶயத்தாலே, மீண்டும் என்பாபங்களைப் பார்த்தால், அவைக்

http://acharya.org

பந்துக்கள்பக்கலிலே பந்துத்வப்ரதிபத்தி பண்ணியும், அபோக்யங்களிலே போக்யதாபுத்தி பண்ணியும், பரஹிம்ஸை பண்ணியும், ஆர்த்தவிஷயங்களில் க்ருபைபண்ணாதேயும், உன்னையொழியப் புறம்பே காலம் போக்கியும் போந்தேன், இப்படிபோந்தநான் இப்போது தேவரீரையொழியச்செல்லாமையை யுடையனாய் வந்தேன், இனி விடவொண்ணாத ஸம்பந்த முண்டாய், குற்றங்களைப்பொறுப்பிக்கைக்குப் பிராட்டிஸந்நிதி யுண்டானபின்பு என் அபராதங்களைப் பொறுத்தருளி என்ஸ்வரூபாநுரூபமான சேஷவ்ருத்தியைக் கொண்டருளவேணுமென்று, பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாகத் திருவேங்கடமுடையான்றிருவடிகளிலே சரணம் புகுகிறார். இதுதன்னை * வானிலாமுறுவலிலே செய்ததன்றோ வென்னில்; ஸுகுமாரராயிருப்பார் விடாய்த்தால் பலகாலும் கர்ப்பூரநிகரத்தை வாயிலிடுமாப்போலே, இவரும் பலகாலும் ப்ரபத்தி பண்ணுகிறார்; "நிபபாத விபீஷண:" என்று அவன் பெருமாள் திருவடிகளிலே விழுந்து சரணம் புக்காப்போலே. ... ... *

முதற்பாட்டு. (தாயேயித்யாதி) "மாதா பிதா ப்ராதா" "ப்ராதா பர்த்தாவ" "ஏகைகஸ்ய லலாஹா:" என்கிறபடியே — தேவரே ஸர்வவிதபந்துவுமாயிருக்க, லௌகிகபந்துக்களாய, இத்தலையில் ப்ரயோஜநமுள்ளநாள் கொண்டு இவனுக்குஉதவவேண்டுமென்று தங்களைக்கொண்டு அகலநின்று அபராதத்தைப் பண்ணுமவர்களையே பந்துக்களென்று நினைத்து அநர்த்தப்பட்டேனென்கிறார். தாயே! என்றும், தந்தையே! என்றும், தாரமே! என்றும், கிளையே! என்றும், மக்களே! என்றும். (நோயே பட்டொழிந்தேன்) நோயென்று — பிறவிக்குப்பேர். பிறந்தே எய்த்தொழிந்தேனென்றபடி. அபந்துக்களை பந்துக்களென்று ப்ரதிபத்திபண்ணி, அத்தால் பெற்ற பேறிது என்கிறார். வேயேய் பூம்பொழில்சூழ் விரையார் திருவேங்கடவா — உன்னைக்காண்பதோராசையினால் - நாயேன் வந்தடைந்தேன் என்றந்வயம். (உன்னைக்காண்பதோராசையினால்) உன்னைக்காணவேணுமென்கிற ஆசையாலே. (வேயித்யாதி) மூங்கிற்குருத்துக்களாலும் அழகிய பூம்பொழில்களாலும் சூழப்பட்டு பரிமளப்ரசுரமான திருமலையிலே நித்யஸந்நிஹிதனானவனே. (நாயேன் வந்தடைந்தேன்) புறம்பேபோகில் கல்லிட்டெறிவர்கள், உள்ளேபுகுரில் தொட்டதுவும் தீண்டிற்றும் போகடவேணும், பாலும்சோறுமிட்டு வளர்த்தவனே தீண்டிலும் குளித்து ப்ராயஸ்சித்தம்பண்ணவேண்டும்படி தண்ணியேன். நல்கல் - அருட்கொடை. உன் க்ருபையாலே என்னை அடிமை கொள்ளவேணும். ... ... ௧.

௨.— இரண்டாம்பாட்டு. அபந்துக்களை பந்துக்களாக நினைத்த அபராதத்தைப் பொறுத்தருளவேணு மென்றார்—முதற்பாட்டில்; போக்யமல்லாதவற்றிலே போக்யபுத்தி பண்ணிப்போந்தேன், அக்குற்றத்தைப் பொறுத்தருளவேணு மென்று சரணம்புகுகிறார்—இப்பாட்டில்.

http://acharya.org

வ்யா.—(மானேய்கண்மடவார்) மான்போன்ற விழிகளையும் மடப்பத்தையு முடையவர்கள். (மயக்கிலிட்டு) அவர்களோட்டைக் கலவியிலே அகப்பட்டு, மயங்கல் - கூடலும், கலத்தலும். * அவர் தருங் கலவியேகருதி ஓடுமவரிறே. (மாநிலத்து)மஹாப்ருதிவியில். (நானே நாநாவிதநரகம்புகும்பாவம்செய்தேன்) நாநாவிதநரகம் நானேபுகும் பாபம்செய்தேன். (தேனித்யாதி) வண்டுகள்மொய்த்த பொழிலாலே சூழப்பட்ட திருமலையிலே நின்றருளின. (என்னானைவந்தடைந்தேன்) எனக்கு ஊர்ஜஸ்வியாயிருக்கிறவனை வந்து அடைந்தேன். ஆனையென்றது-செய்ததுக்காகக் காட்சியில்லை யென்று அதுக்குக் கருத்து.[ம இப்படி மஹாபாபங்களைப் பண்ணினனை, அதுதானே ஹேதுவாக அவனைக்கைக்கொண்டால் கேள்வியில்லை யென்றபடி. (அடியேனித்யாதி) என்னை அடிமை கொண்டருளவேணும். ... ... உ.

அ.—மூன்றாம்பாட்டு.தேவர் திருவுள்ளத்துக்கு அஸஹ்யமாம்படி பரஹிம்ஸை பண்ணிப்போந்தேனென்கிறார்.

வ்யா.—(கொன்றேன்பல்லுயிரை)மிடிகடவி விட்டிலேன். அர்த்தம் கொண்டு வந்தானாகில் பின்றுடர்ந்தியறக் கொன்று பறித்தும், வெறுங்கையிலானாய் வந்தானாகில் அவன் பக்கலிலே சில உண்டு என்று போய் அது பெறச் சினத்தாலே அவனையும் கொன்றேன். (பல்லுயிரை) ஒருவரிருவரல்ல. இது பொல்லாதென்று[உம சொல்லுகிற நீர் இப்படி செய்வானென்னென்ன (குறிக்கோளொன்றிலாமையினால்) அதுக்கடி - பரஹிம்ஸை அநர்த்தஹேது என்று பையப்பண்ணாமல். (என்றேனு மித்யாதி) பசித்துவந்து அர்த்தித்தவர்களுக்குக் குளிர ஒருவார்த்தையும் சொல்லி யறியேன். இட்டறியேன் என்பது அந்த ப்ரஸங்கமு முண்டாகிலிறே. (குன்றேயித்யாதி) குன்றிருந்த மேகமென்னுதல், குன்றிலே படிந்த மேக [உடு மென்னுதல். கழுத்தேகட்டளையாக நீரைப்பருகினது முகட்டிலே படிந்து முழங்குகிற குளிர்மாமலைவேங்கடவா !. (அன்றே யித்யாதி) கொன்ற கை கறைகழுவாதே அன்றே வந்தடைந்தேன். (அடியேனை யாட்கொண்டருள்) * பிழைப்பராகிலும் தம்மடியார் செய்வது பொறுக்கவேணுமே. ... ... ந.

நாலாம்பாட்டு. (குலமித்யாதி) "குலங்களாய வீரிரண்டி லொன்றிலும் பிறந்திலேன்" என்னாதே, குலங்களில் நான் பிறவாத குலங்க ளில்லை ; "யாதானுமோராக்கை" இத்யாதி. அநுலோம ப்ரதிலோம ரூபத்தாலே நான் பிறந்த பிறவிக்கு ஓரெல்லையில்லை. குலங்களெல்லாவற்றிலும் பிறந்திறந்து திரிந்தேன். (எய்த்தொழிந்தேன்) இப்படி அநாதிகாலம் பிறப்பதிறப்பதாய்த் திரிந்தேன், இளைத்தேன். அப்படி பிறந்திறந்த ஜந்மங்களிலேதேனும் நன்மைகள் செய்ததுண்டோவென்ன (நலந்தானொன்று மிலேன்) ஒருநன்மை யென்று பேரிடலாவது த்ரிவிதகரணங்களாலு மில்லை. இப்போதுதான்

ஏதேனும் நன்மை செய்ததுண்டோ வென்ன (நல்லதோரறம் செய்து மிலேன்) ஃபலவ்யாப்தமா யிருப்பதொரு ஸத்கர்மம் பண்ணப்பெற்றிலேன். (நிலமித்யாதி) பூமியிலே நீர் தோயும்படி அருவிகளாலே விழுந்து பெருகும்படி மேகங்கள்வந்து படிந்து வர்ஷிப்பதாய். (நெறியார் திருவேங்கடவா) நித்யஸூரிகளுக்கும் பூஸுரரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் ப்ராப்யமான திருமலையிலே நிற்கிறவனே. அன்றியே, "நெறியார் குழற்கற்றை முன்னின்று" இத்யாதிப்படியே - ஸம்ஸாரத்தைத் துறந்து திருவேங்கடமுடையானைப் பெறுகைக்கு வழிப்படுகிற உபாஸகரையுடைய திருமலை யென்னுதல். (அலந்தேனித்யாதி) ஜந்ம பரம்பரைகளிலே தோள்மாறி அதிலே யிளைத்து வந்தடைந்தேன், அடியேனை யாட்கொண்டருளே. ...௪.

அஞ்சாம்பாட்டு. (எப்பாவமித்யாதி) அதிபாதகம் உபபாதகம் மஹாபாதகம் என்றாப்போலே சொல்லுகிற பஹுவிதமான பாபத்தைப்பண்ணி, தத்ஃபலத்தைக் கேட்டு க்லேஶப்பட்டேன். துப்பா- ஸமர்த்தனே. இப்பாபங்களைப் போக்கி ரக்ஷிக்கைக்கு ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தியுமானவனே. (நின்னடியித்யாதி) உன்திருவடிகளை விடாதே ஆஶ்ரயிக்க வல்லேனாய்த்திலேன். (செப்பார்திண்வரைசூழ்) செப்பம் - வழி, ஆர்தல். நிறைதல். வழியுடையார் வந்து நிறைந்தென்றபடி. ஸ்வரூபாநுரூபமாக வழிப்பட்டவர்கள் வந்துசேருவதாய், திண்ணிய வரைகளாலே சூழப்பட்ட. (திருவேங்கட மாமலை என்னப்பா! வந்தடைந்தேன்) திருமலையிலே யெழுந்தருளி நின்று, என் ஶேஷத்வத்தையும் தேவரீருடைய ஶேஷித்வத்தையும் (க)உதறிப் படுத்தவனே!, அடியேனை யாட்கொண்டருளே. ... ௫.

ஆறாம்பாட்டு. (மண்ணாயித்யாதி) பஞ்சபூதங்களாலே நிர்மிதமான ஶரீரங்களிலே புக்கு, அதுக்குறுதியே வேண்டி, அது கிடையாமல் கூப்பிட்டுத் தளர்ந்தெய்த்தொழிந்தேன். (விண்ணாரித்யாதி) ஆகாஶாவகாஶத்தை உடைத்து வளர்ந்த பெரிய கொடுமுடிகளையும் மிக்க பரிமளத்தையு முடைய திருமலையிலே நின்ற. (அண்ணா) கீழ் "அப்பா" என்றாரே ; இங்கே அண்ணா! என்கிறார் *தாயேதந்தையில் விட்ட வுறவெல்லாமிவனே யாகையாலே. "மாதா பிதா ப்ராதா நிவாஸ:" இத்யாதிப்படியே என்னை யாட்கொண்டருளே. ௬.

ஏழாம்பாட்டு. (தெரியேனித்யாதி) * தெரிந்துணர்வொன்றில்லாமையாலே அநேகம் பொல்லாங்கு செய்து விட்டேன். (பெரியேனாகியபின்†) பக்வனானபின்பு. (பிறர்க்கேயித்யாதி) நல்லதொன்று கண்டால் தனக்கென்னத் தவிர்ந்து, விஷயங்களுக்கு வேணும் என்று அவர்களுக்குத் தேடி யிடத்திரிந்தேன் என் கையாலே. * காரியம்நல்லனகளவைகாணில் என் கண்ணனுக் கென்றிருக்குமாப்போலே, நல்லது

(க)உதறிப்படுக்கை - நிஸ்ஸம்ஶயமாக்குகை. † "ஆயினபின்" என்றும்பாடம்.

http://acharya.org

கண்டால் இன்னாருக்கு என்று ஸமர்ப்பித்திறே போருவது. (கரிசேரித்யாதி) ஆனைகளானவை யினம்பிரியாதே வர்த்திப்பதாய், அழகிய பொழிலாலே சூழப்பட்டு. (கனமாமலைவேங்கடவா) ஸ்வர்ணகிரியென்று பேருடைத்தாய் மஹார்யமான பெரியதிருமலையிலே நிற்கிறவனே. (அரியே வந்தடைந்தேன்) ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநஶீலரான தேவரீரை வந்தடைந்தேன், அடியேனையாட்கொண்டருளே.

எட்டாம்பாட்டு. (நோற்றேனித்யாதி) அநேகம் ஜந்மங்கள் தபஸ்ஸு பண்ணினேன் உன்னைக்காணவேணுமென்னுமாசையினாலே. (ஏற்றேனிப்பிறப்பே) இப்பிறப்பிலே உனக்கேற்கும்படி சமைந்தேன். [ம (இடருற்றனன்) நான்நின்றநிலை சாலப்பொல்லாது என்று என்நெஞ்சிலே பட்டு சால துக்கப்பட்டேன். (கோல்தேனித்யாதி) கொம்புகளிலே வைத்த தேனானது கூடுகொள்ளாதே வெள்ளமிட்டுப் பாய்ந்து அருவியாய் ஒழுகுகிற, குளிர்ந்த சோலைகள் சூழப்பட்ட வேங்கடவா!. (ஆற்றேனித்யாதி) ஜந்மபரம்பரைகளுக்கு ஆற்றமாட்[யிரு டாதே வந்தடைந்தேன், அடியேனை யாட்கொண்டருளே. ... அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (பற்றேலித்யாதி) ஹவத் ப்ராப்தி ஸாதநமாயிருப்பதொன்று உடையேனல்லேன். (பாவமேயித்யாதி) துஷ்கர்மங்களைப் பண்ணி, அதுவே எனக்கு நிரூபகமாம்படி போந்தேன். ஆத்மாவை ஜ்ஞாநத்தையிட்டு நிரூபிக்குமாப்போலே, பாபத்[உம தையிட்டு, இவன் பாபகர்மா என்னும்படி போந்தேன். (மற்றேலொன்றறியேன்) உன்னைலபிக்கைக்கு ஒரு உபாயவிஷயஜ்ஞாநமுமறியேன் உன்னை யொழிய. (மாயனே) ஆஶ்சர்யபூதமான சேஷ்டிதங்களையுடையவனே. (எங்கள் மாதவனே) எனக்காகப் பெரிய பிராட்டியாரும் தேவரீரும் வந்து என்னை அவஸரம்பார்த்து விஷயீகரிக்க[உரு நிற்கிறவனே. (கல்தேனித்யாதி) மலைத்தேனானவை முழைஞ்சுகள் கொள்ளாதே வழிந்து புறப்பட்டுச் சோருமாப்போலே ஒழுகுவதாய், தாமரைத்தடாகங்களை யுடைத்தான திருமலையிலே நிற்கிறவனே. (அற்றேனித்யாதி) தேவரீருக்கு அநந்யார்ஹ ஶேஷபூதனானேன், அடியேனை யாட்கொண்டருளே. ... ... கூ.

பத்தாம்பாட்டு. (கண்ணாயித்யாதி) எனக்கு ஸப்தலோகங்களுக்கும் நிர்வாஹகனுமாய், தாரகனுமாய், மேகம்போன்ற வடிவையுமுடையவனை. (விண்ணோரித்யாதி) நித்யஸூரிகள் ஸ்தோத்ராதிகளைப்பண்ணும்படி பெரிய திருமலையிலே நின்றருளின வேங்கடவேஶ்யன். பொழிலென்று – பெருமைக்குப்பேர். (திண்ணாரித்யாதி) திண்மை மிக்க மாடங்களும் மாளிகைகளும் சூழப்பட்ட திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார் பண்ணிலே பூர்ணமாகப் பாடின பாடல் பத்தையும் அப்யஸிப்பார்க்கு, விரோதி பாபங்களொன்றுமில்லை. ... ... ௰.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

தம்முடைய வெறுமையைச் சொல்லி கைங்கர்யலாபத்துக்காக ஶரணம் புக்கார் - கீழ்த்திருமொழியில்; பாஷ்யகாரர் ஶரணம் புக்க வநந்தரம், "ஸ்யூலஸூக்ஷ்ம ரூபமான ப்ரக்ருதியைக் கழித்துத் தரவேணும், அஹங்கார மமகாரங்களைக் கழித்துத்தரவேணு[டு ம், விரோதியைப் போக்கித் தரவேணும், பரபக்த்யாதிகளைப் பிறப்பிக்கவேணும்" என்று அபேக்ஷித்தாப்போலே, இவரும், விரோதிநிரஸந ஶீலனாய் ஸர்வரக்ஷகனாய் ஆஶ்ரிதஸ்பர்ஶமுள்ள த்ரவ்யத்தாலல்லது தரியாதானாய் ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷைகஸ்வபாவனாய் ஸர்வஸூலபனாயுமுள்ள ஸர்வேஶ்வரனை, என் விரோதியைப் போ[ம க்கித்தரவேணும், உன்னையல்லது செல்லாமையைப் பிறப்பிக்க வேணும் என்றபேக்ஷிக்க; உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களும் செய்யவன்றோ நாமிங்கேவந்து நிற்கிறது என்று திருமலையில் நின்ற நிலையைக்காட்டி, அநந்தரத்திலே இவர் திருவுள்ளத்திலே புகுந்து இவர்க்கு பரபக்த்யாதிகளைப் பிறப்பித்தா னென்கிறது - இத்திருமொழியில். ப்ரபந்நனுக்கும் பக்தியோகநிஷ்டனுக்கும் பக்தியுண்டே; "நமஸ்யந்தஶ்ச மாம் நித்யம்" என்று இரண்டிடத்திலும் சொல்லாநின்றதிறே. ... ... *

முதற்பாட்டு. (கண்ணாரித்யாதி) கண்ணென்று - இடம். இடமுடைய கடலென்றபடி. பெரிய கடலை அகழாக வுடைய லங்கே[ஶ்வ ஶ்வரனுடைய. (திண்ணாகமித்யாதி) திண்ணிய நெஞ்சு பிளக்கும்படி சரத்தை யேவினான். (விண்ணோரித்யாதி) நித்யஸூரிகள் வந்து கைங்கர்யம் பண்ணுகிற திருமலையிலே நிற்கிறவனே. (அடியேனித்யாதி) என்னுடைய கைங்கர்ய விரோதியைப் போக்கி யருளவேணும். க.

இரண்டாம்பாட்டு. (இலங்கையித்யாதி) "என்னது லங்கை, [ஊடு என்னதுலங்கை" என்றுலங்கையாகிறபடைவீட்டுக்கு அபிமாநிகளாக, ராக்ஷஸருடையதிரள்கெட்டுநஶிக்கும்படி, கொடியான திருவடிதிருத்தோளிலே நல்தரிக்க விருந்து ஒருசாரிகை வந்தாய். விலங்கல்-மலை. குடுமி - உச்சி. திருவேங்கடமலை யுச்சியிலே மேவிநின்ற. அலங்கல்-மாலை. திருத்துழாய்மாலையைத் திருவபிஷேகத்திலே யுடைய[ஊ டேவரீர், அடியேன்விரோதியைப்போக்கியருளவேணும். ... உ.

அ.—மூன்றும்பாட்டு. (நீராரித்யாதி) ப்ரளயத்தில் ஜகத்து நஶியாதபடி வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தாப்போலே, ஸம்ஸாரமாகிற ப்ரளயத்தில் நான் நஶியாதபடி ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறார்.

வ்யா.—(நீராரித்யாதி) நீர்மிக்க கடலும், மண்ணும், அக்நியு[ஞ் ம், வாயு, ஆகாஶாதிகளெல்லாம் அமுதுசெய்த. (ஏராலமித்யாதி) ஏர் - அழகு. அழகிய ஆலிலைமேலே கண்வளர்ந்தவனே. (சீராரித்யாதி) சீர் - அழகு. அழகிய திருமலையிலே நித்யவாஸம் பண்ணி நிற்கிற ஆராவமுதே! அடியேற்கருளாயே. ... ... ௩.

அ.—நாலாம்பாட்டு. (உண்டா யித்யாதி) ஸ்ரீவாமநனாய் இந்த்ரனுக்கு ராஜ்யலாபத்தைப் பண்ணிக்கொடுத்தாப்போலே, எனக்கும் கைங்கர்ய லாபத்தைப் பண்ணித்தரவேணு மென்கிறார்.

http://acharya.org

வ்யா.—(உண்டாயித்யாதி) உறிகளிலே சேமித்து வைத்த நல்ல
நெய்யைக் களவுகண்டு இனிதாக அமுதுசெய்தாய். (கொண்டா
யித்யாதி) ஸ்ரீவாமநனாய் "என்காலாலே மூவடி தரவேணும்" என்
று மஹாபலியை யீரடியாலே அளந்து கொண்டாய். (விண்டோயித் [ர
யாதி) ஆகாஶாவகாஶமடைய வளர்ந்த ஶிலாதலங்களையுடைய திரு
வேங்கடம் மேய. (அண்டா) பரமபத நிலயனே !, அடியேனுக்கு
க்ஷேமத்தைப் பண்ணியருளவேணும். ... ... ச.

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு. ப்ரஹ்லாதனுடைய விரோதியைப்போ
க்கினாப் போலே, என் விரோதியைப் போக்கி ரக்ஷிக்க வேணு [ம
மென்கிறார்.

வ்யா.—(தூணாயித்யாதி) தூணதுக்குள்ளே. (அரியாய் வந்து
தோன்றி) "அளந்திட்ட" இத்யாதி. அத்தூணுக்குள்ளே, நரஸிம்
ஹமாய் வந்து தோன்றி. (பேணாவித்யாதி) பின்னை, ப்ரஹ்லாதனை
ப்பேணாத ஹிரண்யன்மார்வைப் பிளந்திட்டாய். (சேணித்யாதி) [யரு
சேண் - உயர்த்தி. உயர்த்தி மிக்க திருமலையிலே பொருந்தினவனே.
(கோணாகணையாய்) கோள்-மிடுக்கு. ஸர்வேஶ்வரனும் பெரியபிராட்டி
யாரும் துகைத்தேறிப் பரிமாறாநின்றால், அந்த ப்ரேமவெள்ளத்
தை யாற்றியறுக்கத் திருவநந்தாழ்வானைப் படுக்கையாக வுடையவ
னே !, அடியேனைத் திருவுள்ளம்பற்று. ... ... ரு.

அ.—ஆறாம்பாட்டு. இவருடைய இசைவுபெற்றவாறே, இவர்
திருவுள்ளத்தேபுகுந்தான், அவன் புகுந்தபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா.—(மன்னாவித்யாதி) அஸ்திரமான ஜந்மத்தைத் தவிர்த்து.
(தன்னாக்கி) தன்னுடையவனாக்கி. (தன்னின்னருளித்யாதி) தன்
நிர்ஹேதுகக்ருபையைப் பண்ணின என்னையன். (மின்னாரித்யா [உரு
தி) மின்னையுடைத்தான மேகங்கள் வந்து சேருகிற திருவேங்க
டம் மேவின. (என்னானை) இவர் கவிபாடின ஆனையாய்த்து. (எ
ன்னப்ப னென் நெஞ்சிலுளானே) எனக்கு ஜநகனானவன், என்
நெஞ்சினுள்ளே புகுந்தான். ... ... சு.

அ.—ஏழாம்பாட்டு. நப்பின்னைப்பிராட்டியாருடைய ஸம்ஶ்லேஷ
விரோதியைப் போக்கினாப்போலே, என் விரோதியையும் போ
க்கியருளவேணு மென்கிறார்.

வ்யா.—(மானேயித்யாதி) மானொத்த நோக்கையும் மடப்பத்
தையு முடைய நப்பின்னைகலவிக்கு விரோதியா யெதிர்ந்து வந்த
ஆன்விடை யேழையும் வென்ற அழகிய வரை போன்ற தோளை [கூரு
யுடையவனே. ஆனென்று - எருது ; ஆன்விடையென்றும் - எரு
து ; விடையென்றும் - எருது. ஆன்விடை யேழையும் செற்ற
என்றபடி. (தேனே) "எனக்குத் தேனேபாலே" இத்யாதி. (திருவே
ங்கடமித்யாதி) திருவேங்கட மாகிற பெரியதிருமலையிலே நிற்கிற
ஸர்வநிர்வாஹகனே. (என்மனமித்யாதி) என்ஹ்ருதயத்திலே, "அர
வத்தமளியினோடும்" இத்யாதிப்படியே எழுந்தருளி யிருந்தாயே. எ.

http://acharya.org

எட்டாம்பாட்டு.(சேயனித்யாதி) அநாஶ்ரிதர்க்கு தூரஸ்தனுயும், ஆஶ்ரிதர்க்கு எளியனுயு முள்ளவன். எங்கேகண்டோமென்ன (என சிந்தையுள் நின்றமாயன்) என்னெஞ்சிலே நின்ற ஆஶ்சர்யபூதன். (மணிவாளொளிவெண்தரளங்கள்) வாளென்றும்-ஒளி ; ஒளியென்[று றும் - ஒளி. ஒன்று மணிக்கும், ஒன்று முத்துக்குமாகக்கடவது வேறின்ற ஒளியையுடைய வெண்முத்தும், ஒளியையுடைத்தான ரத்நங்களையு முடைத்தான திருமலையிலே நின்ற. (ஆயனித்யாதி) க்ருஷ்ணன்றிருவடிக ளொழிய வேறொன்றறியேனே. ... ... ௮.

ஒன்பதாம்பாட்டு.(வந்தாயித்யாதி) பரமபதத்தில்நின்றும் வந்து என்ஹ்ருதயத்திலே புகுந்து ஸ்தாவரப்ரதிஷ்டையாக நின்றுய். (நந்தாதகொழுஞ்சுடரே) நந்துதல் - நஶித்தல். நித்யமாய் அத்யுஜ்ஜ்வலமான அழகிய தேஜஸ்ஸை யுடைய எங்கள்ஸ்வாமீ.(சிந்தாமணியே) சிந்தாமணி என்கிற ரத்நம் எல்லார்க்கும் எல்லாம் கொடுக்குமாப்போலே, எல்லார்க்கும் எல்லாபுருஷார்த்தங்களையும் கொடுக்குமவ[ன]ே. எங்கேநின்றென்ன; திருவேங்கடம் மேய என்னுயனே. (இனியானுன்னையென்றும்விடேனே) என்விரோதியைப் போக்கி என் அபேக்ஷிதங்க ளெல்லாம் செய்வாயானபின்பு இனியொருநாளும் உன்னைவிடேனே. ... ... ௯.

அ.—பத்தாம்பாட்டு. இத்திருமொழியை அப்யஸிக்கவல்லார்[உய] நித்யஸூரிகள் வரிசையைப் பெறுவரென்கிறுர்.

வ்யா.—(வில்லாரித்யாதி) * வேடார் திருவேங்கடமிறே. வில்லையுடைய வேடர் மிக்குள்ள திருமலையிலே நின்ற. அன்றியே, (வில்லார் மணி) என்று பாடமானபோது, ஒளிமிக்க மணிகளையுடைய திருமலை என்றுகக்கடவது. (மல்லார்திரடோள்) மிடுக்குமிக்கு த்திரண்ட தோள்களையுடைய. (மணிவண்ணனெம்மானை) நீலரத்நம் போன்ற வடிவழகாலே என்னையெழுதிக் கொண்டவன். (கல்லாரித்யாதி) மலைபோன்ற திரண்டுயர்ந்த தோள்களையுடைய ஆழ்வாரருளிச்செய்த இச்சொன்மாலை. (வல்லாரவர்) வல்லார் யாவர்சிலர். (வானவராகுவர்தாமே) பரிபூர்ணராக நித்யஸூரிகள் வரிசையைப் பெறுவர். ... ௰.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

முதற்பத்து ஸம்பூர்ணம்.

http://acharya.org